

KESKIVIikko 17. JOULUKUUTA 2008

Puhetta johti

varapuhemies **Martine ROURE**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.00.)

2. Valtakirjojen tarkastus: ks. pöytäkirja

3. Neuvoston muuttama esitys yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2009 (kaikki pääluokat) (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana Jutta Haugin ja Janusz Lewandowskin budjettivaliokunnan puolesta laatima mietintö neuvoston muuttamasta esityksestä Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2009 (kaikki pääluokat) (16257/2008 – C6 0457/2008 – 2008/2026(BUD)) (A6-0486/2008).

Jutta Haug, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, vaikuttaa siltä, että neuvoston puheenjohtaja ei ole vielä paikalla. Joka tapauksessa Euroopan unionin talousarvion toinen käsittely on huomisen päivän esityslistalla. Mitä todennäköisimmin äänestys ei vie paljon aikaa. Asiaan osallistuneiden jäsenten välisen rakentavan yhteistyön ansiosta – sekä erityisvaliokunnissa että budjettivaliokunnassa – ainoastaan muutamasta kohdasta toimitetaan enää äänestys, ja vielä harvempi asia on kiistanalainen. Haluaisin tästä syystä esittää näille jäsenille vilpittömät kiitokseni. Olen tyytyväinen etenkin siksi, että tiedän, ettei tätä asiaa voi pitää itsestäänselvyyttenä. Tämä koskee myös taustatyötä, jota teki koko budjettivaliokunnan työryhmä, koko ryhmän henkilöstön tekemää työtä sekä henkilökohtaisten avustajien tukea, joten kiitän teitä kaikkia.

Lisäksi haluaisin esittää kiitokseni komissiolle sen halusta tehdä yhteistyötä. Sen parlamentille kohdistama viestintä ei ole aina miellyttänyt kaikkia osapuolia, mutta se on toiminut aina avuliaasti, ja ennen kaikkea se piti yhteyttä kanssani eri yhteyksissä, mitä ei voi todeta puheenjohtajavaltiota. Tähän mennessä puheenjohtajavaltio Ranska ei ole kyennyt keskustelemaan minun, yleisesittelijän kanssa, yhdessäkään tilaisuudessa. Ei yhdessäkään. Se ei ole edes lähettänyt vastausta kirjeeseen, jonka kirjoitin ennen 13. marraskuuta järjestettyä kolmenvälistä keskustelua, mikä on hyvin omituista ja hyvin hämmäntävää.

Täysin outoa tai hämmäntävää ei kuitenkaan ollut se, miten neuvoston edustajat käyttäytyivät sovittelukokouksessa. Neuvoston käytös ja asenne olivat sellaisia, joita emme olisi odottaneet. Ensinnäkin totean, että pienintäkään tarkistusta ei pidä tehdä, ei missään oloissa. Toiseksi, maksumäärärahoja on alennettava joka tapauksessa, vaikka maksumäärärahojen ja maksusitoumusmäärärahojen välinen kuilu kasvaa entisestään. Kolmas asia on se, että kuluva varainhoitovuoden käyttämättä olevat määrärahat olisi luovutettava käyttöön mieluiten välittömästi. Joka tapauksessa noin 4,9 miljardia euroa ohjataan takaisin valtiovarainministerien rahakirstuun. Olemme parlamentissa hyvilläämme siitä, että olemme kyenneet suostuttelemaan komission lupamaan 700 miljoonan euron siirtosumman maaseudun kehittämiseen. Katsomme myös, että yhteiset sitovat julkilausumat menettelyn yksinkertaistamisesta ja rakennerahasto-ohjelmien täytäntöönpanon nopeuttamisesta sekä lupaus siitä, että lisää maksumäärärahoihin kohdennettavia varoja ehdotetaan viipymättä tarpeen tullen, auttavat tehtävien hallintaa tulevana varainhoitovuonna.

Nämä tehtävät eivät ole mitenkään mitättömiä. Rahoitusmarkkinakriisin vaikutus ja sen jälkiseuraukset reaalityöelämään tuntuvat kaikissa jäsenvaltioissa. Sen vuoksi parlamentti on kaikin tavoin valmistautunut vapauttamaan varoja työpaikkojen luomiseen ja säilyttämiseen ja varoja taloudellisen dynamiikan varmistamiseen niiden erilaisten välineiden lisäksi, joita Euroopan unionilla on jo käytössään. Olemme valmistautuneet tekemään kaiken mahdollisen mahdollisimman nopeasti, mikä ei tietenkään tarkoita harkitsematonta toimintaa, mutta jos on selvää, mihin hankkeisiin varoja varataan ja miten asianmukaisia ne ovat, ketään meistä ei jätetä pulaan.

Parlamentti on myös valmistautunut tekemään tarkistuksen keskipitkän aikavälin rahoitusohjelmaan. Aivan ensimmäiseksi neuvosto tarvitsee kuitenkin yhteistä kantaa.

Voimme kyllä äänestää huomenna toisessa käsittelyssä, mutta minulla on epämääräinen tunne siitä, että äänestämme vain budjettikehyksestä. Siihen tehtäviä lisäyksiä meitä vaaditaan tekemään vähän kerrallaan vuoden aikana.

Janusz Lewandowski, esittelijä. – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin toimielinten talousarviota koskeva toinen käsittely on periaatteessa ensimmäisen käsittelyn toistoa, ja minun tehtäväni on nyt selittää, miksi näin on.

Neuvoston tapauksesta totean, että kunnioitamme herrasmiessopimustamme ja arvostamme neuvoston malttia vuoden 2009 talousarviomenoissa, ja samalla tunnustamme pohdintaryhmään liittyvien resurssien lisätarpeen. Muista toimielimistä on syytä panna merkkeille, että tilintarkastustuomioistuimen korotettu rahoituksen tarve johtuu sen uudesta päätoimipaikasta maksetuista käsirahoista (viime kädessä tämä menetelmä uuden päätoimipaikan rahoittamiseksi on kustannustehokasta eurooppalaisten veronmaksajien kannalta). Euroopan yhteisöjen tuomioistuin puolestaan tarvitsee rahoitusta uutta kiireellistä menettelyään varten: se tarvitsee varoja voidakseen työllistää lisää henkilöstöä.

Euroopan parlamentista totean, että olemme testanneet tänä vuonna kokeiluhanketta. Kokeiluhanke on tuottanut rohkaisevia tuloksia, mikä on parlamentin hallintopalvelujen tekemän erinomaisen yhteistyön ansiota, ja esitän henkilökohtaiset kiitokseni myös pääsihteerille Rømerille. Testi ei ollut merkityksellinen, koska tulevasta vuodesta tulee Euroopan parlamentille erityinen tulevien vaalien, vaalikampanjaan tarvittavan rahoituksen, Euroopan parlamentin jäsenten asemaa ja eläkerahaston entistä suurempaa avoimutta koskevien täysin uusien säännösten sekä avustajien palkkaamisen ja rahoittamisen yhteydessä noudatettavien uusien sääntöjen vuoksi. Se, että Euroopan parlamentin jäseniä ja heidän avustajiaan koskevaa asiaa käsitellään, on vaalivuonna hyvä uutinen.

Tämä aiheuttaa tietenkin lisäkustannuksia Euroopan unionin talousarviossa. Tästä huolimatta olemme nähneet vaivaa ja saavuttaneet tavoitteemme, jonka eteen teimme työtä monen vuoden ajan. Olemme varmistaneet, että Euroopan parlamentin erityistarpeista huolimatta sen budjetti ei ylitä 20 prosenttia Euroopan unionin hallinnollisista kuluista. Yleisesti ottaen näyttää siltä, että torstain äänestys toimitetaan nopeasti koordinaattorien hyvän yhteistyön ja Euroopan parlamentin sihteeristön erinomaisen yhteistyön ansiosta, ja tässä yhteydessä haluaisin mainita Marianna Parin ja Richard Westerin. Nämä henkilöt on syytä mainita tällaisessa tilaisuudessa.

Dalia Grybauskaitė, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin korostaa, että vuoden 2009 talousarvioneuvottelut olivat hyvin erityiset, hyvin tärkeitä ja vaikeammat kuin koskaan aikaisemmin. Tämän talousarvion painopisteenä ovat kasvu ja työpaikat. Tämän vuonna talousarvion valmistelussa on keskitytty myös kehitysmaita koskevan elintarvikeapuvälineen rahoitukseen. Olemme yhdessä onnistuneet saavuttamaan tasapainoisen sopimuksen turvataksemme nämä 1 miljardin euron määrärahat.

Talousarvio ei yksistään riitä. Meidän on myös pantava se täytäntöön asianmukaisesti ja oikeaan aikaan. Näin ollen kun ottaa huomioon, että koheesio on avaintekijä talouskasvun piristämisessä, parlamentti on korostanut talousarvion tehokkaan täytäntöönpanon merkitystä ja tarvetta parantaa ja yksinkertaistaa sitä. Olimme tästä asiasta yksimielisiä neuvottelujemme aikana. Komissio kannattaa tätä tavoitetta, ja 26. marraskuuta se antoi ehdotuksia, joilla nopeutettaisiin rakennerahastojen hallinnoinnin täytäntöönpanoa ja yksinkertaistamista.

Viime viikolla Eurooppa-neuvosto antoi tälle lähestymistavalle täyden tukensa, ja toivon nyt, että asiaankuuluvia oikeustoimia koskevista vaadittavista muutoksista päästään kaiken kaikkiaan jouhevasti yksimielisyyteen.

Kun suuntamme katseemme lähitulevaisuuteen, meidän kaikkien on tunnustettava, että meidän on pian selvitettävä uusia haasteita voidaksemme käsitellä Euroopan rahoitus- ja talouskriisiä. Komission esittämä Euroopan talouden elvytysuunnitelma sisältää sellaisia osatekijöitä, jotka vaikuttavat yhteisön ensi vuoden talousarvioon. Viime viikolla pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa tuettiin tätä elvytysuunnitelmaa. Näin ollen komissio antoi ehdotuksen tarkistaa monivuotinen rahoituskehys toimielinten välisen sopimuksen mukaisesti.

Tämä on hyväksyttävä sekä parlamentissa että neuvostossa tulevina kuukausina, ja kuten yleensäkin, luotan yhteistyöhön, etenkin parlamentin puolelta.

Päätteeksi haluaisin muistuttaa, että vuoden 2009 talousarviota koskevat neuvottelut edellyttivät kompromisseja kaikilta osapuolilta. On myös osoitettu, että parhaat tulokset voidaan saavuttaa toimielinten välisen rehellisen yhteistyön hengessä. Tämä ei olisi ollut mahdollista ilman parlamentin rakentavaa ja vastuullista roolia koko neuvotteluprosessin ajan. Haluan myös korostaa puheenjohtajavaltion ratkaisevan tärkeää roolia, kun se selvitti jäsenvaltioiden kantaa.

Lopuksi haluaisin ilmaista kiitollisuuteni parlamentin neuvottelutyöryhmälle ja erityisesti puheenjohtaja Borgille, vuoden 2009 talousarviota käsittelevän mietinnön esittelijöille jäsen Haugille hänen tänä vuonna osoittamastaan innovatiivisesta lähestymistavasta ja jäsen Lewandowskille sekä myös kaikille budjettivaliokunnan poliittisille koordinaattoreille, jotka tarjosivat komissiolle ja parlamentille valtavasti apua.

Toivon meidän kaikkien kannalta myönteistä äänestystä huomenna, ja toivotan teille kaikille mitä parhainta uutta vuotta.

László Surján, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (HU) Olemme kuulleet niistä vaikeuksista, joita on jouduttu kohtaamaan. Olen sitä mieltä, että Jutta Haugin johdolla olemme melko menestyksekkäästi selvittäneet nämä vaikeudet. Hän ansaitsee kiitoksemme tekemästään työstä ja siitä, että jokainen poliittinen ryhmä voi tuntea omakseen tämän talousarvion.

Talousarvion laatiminen on politiikkaa lukuina ilmaistuna. Mietin, mikä on se sanoma, jonka Euroopan kansanpuolue näkee tässä talousarviossa. Meidän näkemysemme on, että meidän on tarjottava Euroopan kansalaisille entistä suurempi turvallisuuden tunne, ja Euroopan unioni on valmis ja kykenevä tekemään niin. Noin kolmannes talousarviosta on omistettu asioille, jotka kasvattavat turvallisuuden tunnetta. Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän tekemät tarkistukset ovat kasvattaneet talousarvion määrärahoja noin 1 miljardilla eurolla, mikä on parantanut sen profiilia. Tarkoitin tällä varoja, joilla tuetaan pieniä yrityksiä, säilytetään työpaikkoja ja luodaan uusia mahdollisuuksien mukaan, kehitetään alihyönteitä alueita, edistetään energiaturvallisuutta sekä suunnitellaan Nabuccon kaltaisia hankkeita. Elintarviketurvallisuus on kuitenkin myös hyvin tärkeä asia, erityisesti näinä aikoina, puhumattakaan Schengen-alueen rajojen puolustamisesta ja laittoman maahanmuuton torjumista.

On kuitenkin todettava, että vaikka talousarvio olisi kuinka hyvä, se on kaukana täydellisestä. Osasyys sen sisältämiin puutteisiin johtuu jäsenvaltioista. Ei ole hyväksyttävää, että jäsenvaltiot eivät käytä niitä määrärahoja, joita Euroopan unioni sille varaa, jolloin 1 miljardi euroa jää käyttämättä Euroopan unionin rahavaroihin. Eräät jäsenvaltiot luovat keinotekoisia esteitä, jotka vaikeuttavat tekevät tarjouskilpailuihin osallistumisesta vielä vaikeampaa kuin olemme itse tarkoittaneet. Euroopan komission pyrkimykset yksinkertaistaa näitä menettelyjä ovat kiitettäviä, mutta meidän ei pidä antaa jäsenvaltioiden luoda sellaista vaikutelmaa tai toteuttaa sellaisia muutoksia, jotka ovat näiden pyrkimysten vastaisia.

Syy ei kuitenkaan ole yksinomaan jäsenvaltioissa. Euroopan unioni ei kykene reagoimaan nopeasti muuttuvan maailman tuomiin haasteisiin. Olemme toki ratkaisseet elintarvikeapua koskevan ongelman, mutta hintana olivat hyvin kiivaat keskustelut. Nyt, kun meidän olisi sitten siirryttävä eteenpäin, kohtamme vaikeuksia käsitellä myös talouskriisiä. Olen sitä mieltä, että tulevana ajanjaksona, tulevana vuonna, meidän on toteuttava huomattavia yksinkertaistamistoimia sekä nykyisten kehysten kannalta että entistä suuremman joustavuuden vuoksi. Kiitän teitä huomiostanne. Toivon, että saamme aikaan hyvän talousarvion.

Catherine Guy-Quint, PSE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluaisin panna merkille neuvoston poissaolon ja puheenjohtajavaltio Ranskan innovaation, kun se kunnioittaa meitä poissaolollaan. Tämä on ensimmäinen kerta. Jäsen Haug, haluaisin sanoa, että ajattelitte puheenjohtajavaltio Ranskan jättäneen tapaamisen kanssanne väliin, koska se ylenkatsoi sitä. Olen yksinkertaisesti sitä mieltä, että poissaolo on todistus siitä ylenkatseesta, jota puheenjohtajavaltio tai joka tapauksessa sen ministerit osoittavat Euroopan unionin talousarviota kohtaan.

En käy läpi esittelijöiden esittämiä ehdotuksia, mutta haluaisin käydä läpi muutamaa ajatusta. Toistan jälleen kerran tänä vuonna, että talousarvio on puutteellinen, ja monivuotinen rahoituskehys on epäkelpo. Määrärahoja ei ole varattu riittävästi talouden elvytystoimiin, tutkimukseen, elinikäisen oppimisen verkostoihin eikä pk-yritysten ja mikroyritysten tukemiseen. Alueellisen yhteenkuuluvuuden toimia ja erityisesti koheesiorahastoa on vaikea panna täytäntöön, minkä vuoksi miljardeja euroja jää yli käyttämättöminä maksusitoumusmäärärahoina. Liian paljon rahaa korvamerkitään markkinoiden maatalouden tukemiseen, jolloin marginaaleja jää käyttämättä sellaisten oikeusperustojen vuoksi, jotka kieltävät uudet sitoumukset. Ongelmia on sellaisten rahasummien käyttämisessä, joita on siirretty sivuun maaseudun kehittämistä ja ympäristöä varten. Rahaa levitetään turvallisuus- ja oikeustoimiin, mikä on

kaukana neuvoston julkisista sitoumuksista, ja kansalaisuutta ja tiedotusta koskevat toimet ovat käytännössä rappeutuneet, eivätkä ne mahdollista todellista yhteydenpitoa Euroopan kansalaisten kanssa.

Ulkoisten toimien puitteissa annetut lupaukset edustavat kuitenkin realismin puutteen huippua. Tarpeet kasautuvat jatkuvasti, konfliktit ja köyhyys valtaavat koko maailmaa. Niitä on Somaliassa, Darfurissa, Aasiassa on taifuuneja, pyörremyrskyjä, nälänhätää, Palestiinassa ja Kosovossa ja nyt myös Georgiassa käydään sotaa, eikä varattujen määrärahojen määrää muuteta. Joka vuoksi mahdottomista tehtävistä tulee entistä mahdottomampia toteuttaa.

Aavistuksen toivoa on tarjonnut ainoastaan sellaisen miljardin euron suuruisen rahaston luominen, jolla on yritetty elvyttää toimeentulon tarjoavaa maataloutta kaikkein köyhimmissä maissa. Luottamalla rahoitusnäkymiin toivoimme, että voisimme edelleen toteuttaa perinteisiä toimia ja löytää tarjolla olevista marginaaleista riittävästi rahaa, jota voitaisiin käyttää erilaisiin kiireellisiin tarpeisiin, joihin olisi lisättävä ilmastomuutoksen torjuminen. Tässä unohdetaan, että talousarviosopimuksesta neuvotellaan neuvoston kanssa ja että neuvosto, tai pikemmin sanoisin jäsenvaltioiden 27 hallitusta, joutuvat perinteisten ongelmien lisäksi kohtaamaan Euroopan taloutta uhkaavan rahoituskriisin, joka kuitenkin koetaan 27 kansallisena talousarviokriisinä.

Tämän vuoksi meidän on ollut pakko hyväksyä sellainen talousarvio, joka ei ole jäsenvaltioiden odotusten mukainen. Tällaisessa talousarviossa sitoumusten ja maksujen välinen kuilu antaa aihetta kasvavaan huoleen budjettimenettelyn vilpittömyydestä. Halu osallistua mahdollisimman vähän unionin tulojen kokoamiseen aiheuttaa sen, että jäsenvaltiot omaksuvat yksinkertaiset ja tuottamattomat lähestymistavat. Ensinnäkin maksut pidetään vähimmäistasolla, näin ollen maksusitoumusmäärärahat ovat alle 0,9 prosenttia BKT:stä, ja sitoumuslupauksia ei koskaan seurata. Jäsenvaltiot eivät myöskään mahdollista Euroopan unionin politiikanalojen täytäntöönpanoa maassaan välttääkseen yhteisrahoituksen, mikä johtaa siihen, että käyttämättömät maksusitoumusmäärärahat virtaavat takaisin kunkin valtion rahakirstuun.

Kieltämättä unionin tavanomaisia politiikkoja pannaan edelleen täytäntöön niin hyvin kuin odottaa saattaa. Komissio panee täytäntöön innovatiiviset toimet, joita usein edistetään omilla kokeiluhankkeilla, ja valmistelevat toimet. Euroopan unionin talousarviolle on kuitenkin omaleimaista se, että kaikenlaista luvataan, eikä riittäviä varoja sijoiteta menettelyjen täytäntöönpanoon kunkin jäsenvaltion halukkuudesta.

Jälleen kerran meillä on tänä vuonna kaksi uutta kiireellisiä toimia edellyttävää haastetta edessämme. Ensimmäinen on ilmastomuutoksen torjuminen, ja neuvoston aihetta koskevat päätelmät ovat vaatimattomat, mutta ainakin se on laatinut jonkinlaiset päätelmät. Investointeja on tehtävä tänä vuonna, ja niiden määrää on lisättävä vuonna 2010. Toinen haaste on jo ilmoitettu talouden piristäminen 200 miljardilla eurolla. Kyseisestä summasta tarvitaan ainoastaan 5 miljardia euroa uusiin investointeihin. Rahoitusnäkyviä on siis näin ollen jonkin verran tarkistettava.

Eilen neuvoston puheenjohtaja kertoi meille, että tämä tarkistuksen tarve oli tunnistettu, mutta neuvosto ilmoitti meille, että se oli jumiutettu. Kysymys kuuluu, mikä tilanne siis on. Me Euroopan parlamentin sosialistiryhmässä olemme valmiit.

Lopuksi totean, että emme voi mitenkään jatkaa tällä tiellä, koska poliittinen Eurooppa on hajoamassa kappaleiksi silmiemme edessä. On tullut aika tarkistaa rahoitusnäkyviä, jotta saataisiin aikaan tasapaino Euroopan tulojen ja menojen välille, luovuttaisiin eräistä muuttumattomista toimista sekä rahoitettaisiin dynaamisia toimia, joilla voidaan tehokkaasti vastata kansalaisten todellisiin tarpeisiin kaikkialla maailmassa.

Päätteeni haluaisin toivottaa komissiolle onnea. Komissiosta riippuu, toteutetaanko tämä talousarvio tarkasti tuhmaamatta euroakaan. Komission tehtävä on osoittaa epäileville valtioille se lisäarvo, jota unioni tarjoaa sekä poliittiselta että talousarvion kannalta, ja saada ne siitä vakuuttuneiksi.

(Suosionosoituksia)

Anne E. Jensen, ALDE-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, haluaisin aloittaa puheenvuoroni kiittämällä kahta esittelijää, jäsen Haugia ja jäsen Lewandowskia heidän äärimmäisen asiantuntevasta ja ammattimaisesta työstä talousarvion parissa. Haluaisin lisäksi kiittää puheenjohtaja Bögeä ja komission jäsen Grybauskaitęta, koska he ovat toimineet niin hyvin ratkaisujen löytämisessä. Talousarvio on tietenkin hyvin joustamaton. Talousarviokehys on joustamaton. Emme pelkästään siirrä käyttämättömiä varoja maatalouden talousarviokehystä talousarvion muihin osiin, ja hiljattain komissio on ottanut miltei tavaksi asettaa tämä joustavuus kyseenalaiseksi ja asettaa tämä jäykkyys kyseenalaiseksi. Meidän ei pitäisi osoittaa komissiolle epäkiitollisuutta tämän vuoksi. Mielestäni on hyvä kokeilla uusia tapoja, ja haluaisin todeta, että Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä tukee varauksetta tätä talousarviota ja elintarvikeapuvälinettä varten

perustettua ratkaisua, sitä miljardia euroa, joka on varattu niin, että kehitysmaille voidaan tarjota entistä enemmän elintarvikkeita. Olemme tyytyväisiä siihen, että oli mahdollista löytää sellainen ratkaisu, johon ei sisältynyt suuria leikkauksia muissa ohjelmissa, vaan sen sijaan kykenimme varaamaan varoja joustovälinettä ja hätäapua varten tehtyä varauksia varten.

Lisäksi olemme tyytyväisiä komission jäsenen lupauksiin siitä, että komissio aikoo tutkia rakennerahastoja ja että niitä voidaan yksinkertaistaa. Meillä on tulevana vuosina historiallinen tehtävä: meidän on varmistettava, että uusissa jäsenvaltioissa saadaan aikaan tarvittavaa kehitystä. Katson, että tämä on varmasti kaikkein tärkein tekijä Euroopan unionin talousarviossa.

Matkan varrella olemme tietenkin valittaneet energiaan liittyvien aloitteiden puutteesta talousarviossa, ja sitten viime hetkellä saapui rahoituskriisin seurauksena muistio, jossa todetaan, että myös Euroopan unionin budjettia on käytettävä pyrkimyksissä panna alulle kasvu. Olemme ehdottaneet, että erilaisiin energia-alan aloitteisiin varattaisiin viisi miljardia euroa, ja haluaisin sanoa ryhmäni puolesta, että olemme valmiit löytämään ratkaisun. Olemme valmiit löytämään rahoitusta ja myös työskentelemään nopeasti, mutta mikäli meidän on määrä tarkastella, miten yksittäiset ohjelmat on rakennettu – tarvitaan lisää rahaa Euroopan laajuisiin energiaverkkoihin, lisää rahaa tutkimusohjelmiin ja lisää rahaa CIP-ohjelmiin, toisin sanoen niihin ohjelmiin, jotka tunnemme hyvin – meidän olisi myös kaikessa rauhassa varmistettava, että toteutamme tämän vakaasti ja järkevästi. Odotan kuitenkin rakentavaa yhteistyötä näiden asioiden parissa, ja haluaisin kiittää komissiota sen tekemästä aloitteesta. On kenties hieman sääli, että asia esitetään näin myöhään, mutta teemme mielellämme rakentavasti työtä näiden asioiden parissa.

Helga Trüpel, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, vuoden 2009 talousarvio ei ole sen vähempää mutta eikä myöskään sen enempää kuin kompromissi. Tämä ei myöskään ole mikään yllätys, kuten olemme juuri kuulleet. Rahoitusnäkömät eivät jätä tilaa suurille harppauksille. Euroopan unionin talousarvion rakenne on liian jäykkä ja joustamaton sellaisena kuin se on.

Tästä huolimatta vuoden 2009 talousarviolla annetaan eräitä merkittäviä signaaleja. Olemme esimerkiksi onnistuneet varaamaan miljardi euroa elintarvikeapuun, kaikkien köyhimmille ihmisille ja toivon mukaan kestävää maatalouspolitiikkaa varten köyhimmissä maissa. Käytämme myös hieman entistä enemmän rahaa pienten ja keski suurten yritysten tukemiseksi, mikä on hyvin tärkeää talouskasvun kannalta, ja hieman enemmän ilmastomuutoksen torjumiseksi.

On kuitenkin keskityttävä myös uusiin painopistealoihin. Euroopan unionin talousarviota on tarkistettava, ja haluaisin kohdistaa tämän puheenvuoron erityisesti jäsenvaltioille, myös kotimaani Saksan hallitukselle. Meidän on reagoitava kriisiin lyhyellä aikavälillä mutta ilman muuta myös keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Euroopan unionin talousarvio ei tietenkään voi korvata kansallisia talousarvioita tai kansallista päätöksentekoa, mutta kaikki ne, jotka eivät mukaudu kriisiin, ovat tuomitut epäonnistumaan.

Näin hiljattain televisiossa lähetyksen lehdistötilaisuudesta, jossa General Motorsin pääjohtaja vetosi Yhdysvaltain kongressiin, jotta yhtiö saisi lisää lainaa. Hän esitti, että yhtiön on rakennettava ympäristöystävällisiä autoja ja investoitava ympäristöystävällisiin teknologioihin, ja hän oli oikeassa. Valitettavasti kyseinen johtaja oli melko hidas aikeiden toteuttamisessa, ja myymättä jääneet amerikkalaiset kuorma-autot kasaantuvat. On todellakin totta, että talouttamme on uudistettava. Euroopan on valmistettava uusia ympäristöystävällisiä korkean teknologian ekotuotteita, mikäli haluamme nähdä talouskasvua tulevana vuosina sekä sisä- että maailmanmarkkinoilla.

Meidän on vähennettävä päästöjä merkittävästi. Meidän on vähennettävä riippuvuuttamme öljystä. Meidän on investoitava entistä enemmän uusiutuvaan energiaan ja paljon enemmän tutkimukseen. Näin saadaan mahdollisuuksia uusien tuotteiden ja siten myös uusien työpaikkojen luomiselle. Meidän on epäilemättä muutettava maatalouspolitiikkaamme, ja se on liitettävä ekologisen energian tuottamiseen. Tämäkin tarjoaa Euroopan maanviljelijöille uusia mahdollisuuksia.

Meidän on lisäksi käytettävä enemmän rahaa hyvin ymmärrettävästi kehitysapuun, ei hyväntekeväisyytenä, vaan siksi, että on älykäs ja strateginen toimintatapa harjoittaa reilua kauppaa maailmanlaajuisesti ja todella kehittää strateginen lähestymistapa hyvinvointikuilun kaventamiseksi maailmanlaajuisesti. Meidän on myös viimein liitettävä kasvu ympäristönsuojeluun ja ilmastomuutoksen torjumiseen. Tarvitsemme uutta kasvuun liittyvää ajatusmallia, ja tämä ei koske pelkästään Eurooppaa vaan myös kehittyviä talouksia, kuten Intiaa ja Kiinaa, sekä tietysti Yhdysvaltoja.

Toivomme kovasti, että uusi Obaman hallinto tuo muutoksen amerikkalaiseen ajatustapaan ja pohtii uudelleen Kioton pöytäkirjan seuraajaa. Kaikki nämä asiat on kuitenkin otettava huomioon myös Euroopan unionin talousarviossa, minkä vuoksi tarvitaan uusia painopisteitä. Meidän on vastattava kysymykseen, mistä rahat tulevat. Ryhmäni Vihreät / Euroopan vapaan allianssi katsoo, että tarvitaan entistä enemmän ympäristöveroja. Hiilidioksidin kulutusta on verotettava, ja kerosiiniverot on vihdoinkin otettava käyttöön. Tämän pitäisi muodostaa suuren osuuden Euroopan talousarviosta.

Kaikki se, mitä nyt – siis joka toinen kuukausi – kuulemme komissiolta, osoittaa kuitenkin, että sisäisen logiikan mukaan meidän on välttämätöntä tarkistaa Euroopan unionin talousarvio todistaaksemme kansalaisille, että olemme todellakin ymmärtäneet asiat, haluamme muuttaa asioita ja tarvitsemme uusia painopisteitä, meidän on käytettävä enemmän rahaa tutkimukseen ja kehitykseen ja että tarvitsemme uusia käyttövoimateknologioita.

Meidän on epäilemättä myös tässä mielessä tehtävä enemmän tutkimusta, muuta mahdollisuutta ei ole. Kuten olemme jo keskustelleet, viljat kuuluvat ruokapöytään eikä säiliöön. Tämä asia Euroopan unionin on myös tehtävä selväksi. Talouskriisin aikana meidän on sijoitettava aikaisempaa enemmän varoja myös koulutukseen. Tällä tarkoitetaan Erasmus Mundus -ohjelmaa opiskelijoiden liikkuvuuden ja yliopistovaihtojen edistämiseksi sekä elinikäistä oppimista. Tämä on ainoa keino tarjota Euroopan nuorille uusia mahdollisuuksia tulevaisuuden työmarkkinoilla ja myös heidän henkilökohtaisesta elämänsä varten.

Meidän on myös investoitava enemmän kulttuuriseen monimuotoisuuteen, joka merkitsee Euroopan unionin rikkautta, ja kansalaiset kiittävät meitä tästä, kun he huomaavat, että Euroopan varat todellakin yltyvät heidän paikallisuusalueelleen. Mikäli haluamme toimia vastuuntuntoisesti, meidän on myös tehtävä enemmän ennaltaehkäisevän ulkopolitiikan hyväksi pikemmin kuin että toimimme vasta sitten, kun on liian myöhäistä. Tämäkin kuuluu poliittiseen vastuualueeseemme. On tärkeää toimia hyvissä ajoin, ja sen vuoksi tarvitsemme enemmän resursseja vakautusvälinettä varten.

Kesäkuussa pidettävien tulevien vaalien lähestyessä meidän on osoitettava Euroopan kansalaisille, että olemme ymmärtäneet asiat, meillä on rohkeutta ja että olemme valmiit muuttamaan Euroopan politiikkaa. Tähän sisältyy kaikki tarvittava maltillisuus Euroopan talousarviota laadittaessa. Toivon ja uskon, että kansalaiset arvostavat tätä, kun on kyse vaaleista.

Wiesław Stefan Kuc, *UEN-ryhmän puolesta*. – (PL) Arvoisa puhemies, suhtaudun myönteisesti siihen, että talousarvioon jätetään vain muutamia tarkistuksia. On vaikea arvioida, kuka on oikeassa, emmekä saa tietää totuutta ennen vuoden 2009 loppua. On onni, että talousarvion hyväksymisen jälkeen voimme toteuttaa muutoksia aivan vuoden alussa, kuten teemme joka vuosi.

Eilen puheenjohtajavaltio Ranskan presidentti Sarkozy sanoi, että suurista asioista käydään enemmän keskusteluja kuin pienistä asioista. Tämä tarkoittanee samaa asiaa kuin komission jäsen Grybauskaitėn lausunnossa, että tulevaisuudessa meidän olisi laadittava täysin erilainen talousarvio, eikä meidän pitäisi pelkästään muuttaa budjettikohtia, vaan varmistaa, että ne sisällytetään talousarvioon paremmin.

Nykyinen pirstoutunut talousarvio, joka sisältää monia kohtia, ei ole kovin helppolukuinen. Sen laatiminen kestää kauan ja saa aikaan paljon keskustelua. Itse asiassa se on ajantasainen vain muutaman päivän, ellei muutaman tunnin ajan. Näin tapahtui vuoden 2008 talousarvion kohdalla, kun korjauksia esitettiin jo budjettivaliokunnan ensimmäisessä kokouksessa. Olisi suotavampaa ottaa käyttöön laajempia budjettikohtia ja määritellä, mihin tarkoituksiin varoja voitaisiin käyttää. Tämä tekisi talousarvion täytäntöönpanosta huomattavasti joustavampaa ja tarjoaisi Euroopan komissiolle sekä Euroopan parlamentille parempia mahdollisuuksia, kun ne voisivat seurata, miten varoja käytetään koko sen voimassaolon ajan, ja vastata välittömästi mahdollisiin esiin tuleviin tarpeisiin.

Neuvoston vuonna 2008 tekemä rahoituksen lisäys tai määrärahojen korotus tulevia vuosia varten 200–250 miljardilla eurolla osoittavat, että ei ole järkeä käydä näitä vuoden mittaisia keskusteluja talousarvion yksityiskohdista seuraavana vuonna.

Esko Seppänen, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (FI) Arvoisa puhemies, arvoisa komissaari. Ensi vuoden budjettiesityksen maksuäärärahojen loppusumma on ainutlaatuisen alhainen. Rahat riittävät maksuihin, kun noudatetaan samaa maksatuspolitiikkaa kuin viime vuosina. Komissio ei pane täysimääräisesti budjettia täytäntöön.

Eilen parlamentti päätti palauttaa jäsenvaltioille lähes viisi miljardia niistä kuudesta, joita ei käytetty tämän vuoden maksuihin, vaikka oli budjetoitu, että käytetään. Ensi vuoden budjettiin lisättiin miljardi elintarvikeapua

varten. Sen jälkeen kun komissio sitä esitti, ruoan hinta on puolittunut, ja EU joutuu pian interventioimaan omaa tuotantoaan. Maailmassa on miljoona nälkää näkevää ihmistä, ja apu tulee toki tarpeeseen, mutta komission esityksen perusteet ovat vanhentuneet puolessa vuodessa.

Budjetin valmisteluun liitettiin viime viikolla komission pr- ja propagandaharjoitus EU:n jäsenvaltioiden talouden elvytysohjelmaksi. Se on budjettiakrobatiaa ja kriisin valohoitoa. EU:n viiden miljardin osuus merkitsee sitä, että rahaa siirretään momentilta toiselle ilman, että jäsenvaltiot ovat sitoutuneita antamaan EU:n käyttöön uutta, tuoretta rahaa. Se ei ole todellista elvytystä globalisaation tuhojen korjaamiseksi. Tarvitaan järeitä toimia hullun rahan taudin lääkkeeksi, ja näitä järeitä toimia EU:lla ei ole. EU:n komissio ja neuvosto eivät ole valmiita päättämään tällaisista toimista.

Nils Lundgren, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, kuten yleensä, meillä on tässä asiakirja, joka on esimerkki talousarvion laatineiden parlamentaarista aikaansaannoksesta. Samanaikaisesti olemme järjestämässä tilanteessa, jossa teemme jotakin sellaista, mitä meidän ei pitäisi tehdä. Keskustelemme parhaillaan siitä, miten meidän olisi käytettävä entistä enemmän rahaa. Euroopan parlamentti ei edusta veronmaksajia, se ei pyri hillitsemään rahankäyttöä, vaan sen sijaan se on huolissaan siitä, että rahaa ei käytetä riittävästi. Ei riitä, että yli kaksi kolmasosaa rahasta käytetään johonkin sellaiseen, johon meidän ei pitäisi osallistua parlamenttina, vaan lisäksi sitä käytetään täysin väärin tarkoituksiin. Rahaa varataan edelleen maatalouspolitiikkaan, maaseudun kehittämiseen ja aluepolitiikkaan, eli kaikkiin sellaisiin asioihin, jotka kuuluvat jäsenvaltioiden omaan vastuualueeseen ja joista niiden pitäisi itse maksaa.

Paljon asioita on sanottu ja aivan oikeutetusti siitä, että vuosi 2009 on kriisin vuosi Euroopassa, Yhdysvalloissa ja itse asiassa koko maailmassa, ja sitten kysymme itseltämme: mitä meidän pitäisi tehdä? Täällä? Minun vastaukseni tähän on, että täällä emme voi tehdä asialle mitään. Euroopan unionin maat käyttävät kenties 40–50 prosenttia rahoistaan julkisiin menoihin. Yksi prosentti tulee tänne, ja se käytetään väärin kohteisiin. Jätämme itsemme sivuun tällä lähestymistavalla. Paljon kiitoksia.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Haluaisin ilmaista arvostukseni tekstille, joka käsittelee Euroopan unionin talousarviosta varainhoitovuodeksi 2009 laadittua päätöslauselmaa, jonka on esittänyt budjettivaliokunta ja esittelijä Jutta Haug. Sen sanamuodoissa ilmaistaan ensi vuoden Euroopan unionin talousarvion riskit perusteellisesti ja kokonaisvaltaisesti.

Mielestäni tärkein edelleen avoinna oleva asia on se varainhoitoa koskeva säännös, joka koskee niitä vaikutuksia, joita Euroopan unionin suunnitelmalla rahoituskriisin seurausten käsittelemiseksi on. Kriisin laajuus ja suunta ovat edelleen avoimia kysymyksiä. Kaikkien tärkeimmät aloitteet kohdistetaan kestäväan kehitykseen, työllisyyden kasvuun ja pienten ja keskisuurten yritysten tukemiseen sekä alueiden välisen koheesion tukemiseen. Tämä on avaintekijä talouskasvun piristämisessä Euroopassa.

Vuonna 2009 voimme odottaa näkevämmä entistä nopeampaa varojen siirtoa rakenne- ja koheesiorahastoista, erityisesti uusissa jäsenvaltioissa. Sen vuoksi on asianmukaista korostaa budjettivallan käyttäjien velvollisuutta tarjota lisää maksumäärärahoja hyvissä ajoissa. Mahdollinen lähde näille maksumäärärahoille voisi olla 7,7 miljardin rahavarat monivuotisen rahoituskehyksen enimmäismäärän varalta. Tässä yhteydessä on erityisen tärkeää ottaa käyttöön toimia, joilla yksinkertaistetaan rakenne- ja koheesiorahastojen mekanismeja, jotta voidaan ryhtyä parantamaan kykyä hyödyntää niitä Euroopan unionin maissa.

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, haluaisin esittää erityiskiitokseni puheenjohtajavaltio Ranskan edustajalle Sorelille, joka on antanut hienon esimerkin yhteistyöstä budjettivaliokunnan kanssa osallistumalla kaikkiin keskusteluihin, joita se on järjestänyt.

Parlamentin työ Euroopan unionin talousarvioluonnoksen kanssa on saatu jälleen kerran tyydyttävään päätökseen tänä vuonna. Olemme tarvinneet monen vuoden kokemusta neuvotteluista komission, neuvoston ja Euroopan parlamentin välillä. Tunnemme kunkin toimielimen rajat, ja olemme onnistuneet saamaan aikaan sopimuksen perusasioista, joten huomina äänestys voidaan esittää Euroopan unionin institutionaalisenä menestyksenä.

Kaikki keskinäisten suhteiden vuodet kertovat meille kuitenkin myös siitä, että perusasioita sisältävä sopimus jää kauas niistä perusasioista, joita meidän olisi normaalioloissa kyettävä vaatimaan.

Ongelma on se, että talousarvioesitys suunniteltiin kuukausi sitten maaliskuussa tai huhtikuussa ottamatta huomioon talous- ja rahoituskriisin valtavia mittasuhteita. Näin ollen tämä ei ole epätavallista, koska erät jäsenvaltiot ovat myös tehneet näin. Ne eivät ole suunnitelleet asioita riittävän pitkälle etukäteen.

Talousarviomenettelymme on perimmiltään hyvin jäykkä, eikä se jätä tilaa korjauksille matkan varrella. Parlamentti teki ensimmäisessä käsittelyssä joitakin ehdotuksia, joiden tavoitteena oli auttaa talouden elpymistä ja tarjota kansalaisille turvaverkosto, pääosin Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ja Euroopan demokraattien ryhmän sekä Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän esittämien tarkistusten kautta. Neuvosto hyväksyi jotkut niistä, ja muita ei hyväksytty.

Vasta prosessin lopussa sitten, kun sovittelumenettely on jo käyty läpi, neuvosto ja komissio esittävät suuria ajatuksia siitä, miten Euroopan unionin talousarvioita voitaisiin käyttää talouskasvun vauhdittamiseksi. Kun improvisointi ja kiire yhdistetään, kaikkein todennäköisin tulos on pettymys.

Viime kädessä vastaus talouskriisiin annetaan jäsenvaltioissa eikä yhteisössä, eikä Euroopan unionin talousarvio valitettavasti ole sellainen tehokas talouspolitiikan väline, jollainen sen olisi pitänyt olla.

Emme voi ymmärtää sitä, miksi talouskasvun vuosina 2005–2006 ne rahoitusnäkymät, jotka hyväksyttiin, olivat niin suppeat ja rajoitetut, että vuotuista talousarviopolitiikkaa ei voitu käyttää suhdannepoliittisena aseena.

Meitä rajoittavat nyt vuotuiset ylärajat, eikä monivuotisesta rahoituskehyksestä ole mitään hyötyä kriisin vuosina.

Esitän vielä yhden ajatuksen. Kaksi yhteisön ohjelmaa, joihin vuoden 2006 talousnäkymäsopimus – Euroopan laajuiset verkostot ja maaseudun kehittäminen – vaikutti kaikkein eniten, ovat ne, jotka on nyt valittu Brysselissä Euroopan talouskasvun vauhdittajiksi.

Kysymykseni kuuluu: ketä olisi nyt pidettävä vastuussa siitä, että niitä karsittiin niin voimakkaasti vuonna 2006?

Göran Färm (PSE). – (SV) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan talousarviota käsittelevän mietinnön esittelijänä minun on todettava, että valiokunnassa sovimme hyvin varhaisessa vaiheessa, jopa ennen kriisin alkamista, että meidän on annettava enemmän painoarvoa ilmasto- ja energiatoimille sekä erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille. Olemme nyt päätyneet samaan lopputulokseen budjettivaliokunnassa, ja haluaisin kiittää esittelijöitä heidän poikkeuksellisen rakentavasta yhteistyöstä tämän vuoden talousarvion parissa. Haluaisimme myös korostaa tarvetta keskittää investointeja yhteiseen kasvuun ja infrastruktuureihin.

Kuuntelin Itsenäisyys/demokratia-ryhmää edustavan jäsen Lundgrenin puheenvuoroa hetki sitten. Hän on tietenkin ymmärtänyt asian täysin väärin. Kukaan ei usko, että meillä voisi olla niin laaja Euroopan unionin talousarvio, että Euroopan unioni itse kykenisi ehkäisemään niitä pyrkimyksiä, joilla taloustilannetta parannetaan. Asiat, joita meidän olisi tehtävä, ovat sellaisia yleisiä asioita, joita yksittäiset jäsenvaltiot eivät pysty hoitamaan, rakentaaksemme Euroopan unionista yhteismarkkinat, todelliset yhteismarkkinat. Nyt, kun olemme poistaneet kaupan esteet, meidän on myös luotava yhteinen infrastruktuuri, erityisesti yhteinen energiainfrastruktuuri ja yhteinen tutkimustoiminta, jotta voimme toimia johtavassa asemassa maailmanlaajuisesti. Tästä tässä kaikessa on tietenkin kysymys. Ei ole kyse siitä, että jäsenvaltioita vietäisiin jotakin pois.

Puhuin ensimmäisen kerran tässä talousarviokeskustelussa vuonna 1999. Mistä puhuimme silloin? Samoista asioista kuin tänään: työpaikoista, kasvusta, yksinkertaistamisesta ja tehokkuuden parantamisesta, joustavuuden lisäämisestä talousarviossa niin, että voitaisiin parantaa Euroopan unionin valmiuksia toimia uusien haasteiden edessä. Valitettavasti kuljemme kuitenkin edelleen aivan liian vanhalla maaperällä. Komission elvytys suunnitelman yhteydessä esittämä aloite on näin ollen tervetullut, vaikka se onkin laadittu liian nopeasti.

Joka tapauksessa olen sitä mieltä, että kaikkein tärkein asia, mitä voimme nyt tehdä, on saada aikaan todellisempi ja pysyvämpi muutos Euroopan unionin talousarviopolitiikassa. Komission pitkän aikavälin talousarvion parissa tekemän avoimen yhteistyön tulokset osoittavat, mistä tässä oikein on kyse: vakaasta ja pitkän aikavälin investoimisesta kasvu-, ympäristö- ja ilmastopolitiikkaan. Tämä tarkoittaa myös sitä, että voimme irtautua nykyisestä tilanteesta jatkuvilla erityistoimilla, joilla talousarviosuunnitelmaa voidaan tarkistaa. Tarvitsemme nyt uutta rakennetta pitkän aikavälin talousarviota varten. Tämä on kaikkien tärkein asia, jonka komissio voi nyt hoitaa. Kiitos.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, tänä vuonna talousarviomenettely on jälleen kerran pakottanut parlamentin käymään katkerat neuvottelut vuoden 2009 talousarvion kokonaissummasta sekä niistä painopistealoista, jotka olemme itsellemme asettaneet, jotta

saavuttaisimme sekä kasvuun että talouteen liittyvät tavoitteemme hyvin harkitusti suunnitellun talouden puitteissa, mutta samalla myös ottamalla huomioon maailmanlaajuinen kriisi ja ulkopoliittiset toimet sekä otsakkeen 3 alle sisällytetyt politiikan alat, jotka ovat kansalaisuus, vapaus, oikeudenmukaisuus.

Kuten olemme aina todenneet ja toden totta toistaneet, monivuotinen rahoituskehys on tiukka, ja se edellyttää ehdottomasti tätä perusteellista muutosta, koska tulevaisuudessa kykenemme täyttämään 27 jäsenvaltiosta koostuvaan laajentuneen Euroopan lukuisia tärkeitä tarpeita vielä huomattavasti nopeammin kuin nyt.

Tältä osin esittelijöiden meille ehdottama talousarvio on yleisesti ottaen niin hyvä kuin se voi olla, ja olen iloinen siitä, että komission jäsen ilmoitti tänä aamuna, että monivuotinen kehys on päätetty tarkistaa ratkaisevalla tavalla. Suhtaudun myönteisesti siihen, että hän on jatkuvasti täällä kanssamme, ja minäkin pahoittelen valtiovarainministerin poissaoloa, josta ilmoitettiin lyhyesti sähköisellä näyttötaululla istunnon alussa. Ilmeisesti ministeri ei katsonut olevan soveliaasta liittyä joukkoomme.

Talousarviosta puhuttaessa olen erityisen iloinen niistä toimituksista, joihin on ryhdytty maapallon lämpenemisen torjumisen, pk-yritysten tukemisen, energiariippuvuuden käsittelyn sekä kaikkien sellaisten toimien hyväksi, joista sovittiin. Näin halutaan luoda entistä inhimillisempi ja entistä humanistisempi Eurooppa, jolla on paremmat valmiudet kohdata maahanmuuttopolitiikan asettamat merkittävät haasteet.

Haluaisin silti ilmaista huoleni määrärahoista, jotka on varattu maaseudun kehittämiseen, ja haluan jälleen kerran tuomita sen tavan, jolla tätä maaseudun aluetta koskevaa politiikkaa korostetaan.

Suuret kiitokset jäsen Haugille ja hänen yhteistyökumppaneilleen, jäsen Lewandowskille sekä budjettivaliokunnan puheenjohtajalle.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan kiinnittää huomion kolmeen asiaan tässä keskustelussa.

Aikana, jolloin rahoituskriisi ja sen myötä myös talouskriisi syvenee entisestään Euroopan unionissa, budjetti on poikkeuksellisen pieni. Kun maksusitoumusmäärärahojen määrä on hieman yli 1 prosenttia bruttokansantuotteesta, maksusitoumusmäärärahojen määrä on 0,9 prosenttia, ja erityisesti marginaali on 3,2 miljardin euroa, tämä todistaa, että kaikkein suurimmat jäsenvaltiot eivät halua rahoittaa kaikkein tärkeimpiä Euroopan unionin tavoitteita.

Toiseksi on todettava, että Euroopan unioni omaksuu hyvin helposti lisäsitoumuksia, joita ei ollut ennakoitu rahoitusnäkymissä. Hiljattain korvamerkittiin ylimääräiset 1 miljardia euroa kolmannen maailman nälänhädän ehkäisemiseen, kun taas 0,5 miljardia euroa on luvattu myöntää jälleenrakennustoimien tukemiseksi Georgiassa. Nämä menot, jotka ovat täysin perusteltuja, on rahoitettava muiden sellaisten merkittävien toimintojen kustannuksella, jotka unioni oli sitoutunut rahoittamaan paljon aikaisemmin.

Päätteeksi totean, että talouskriisin voittamiseksi tarkoitetuissa toimituksissa yksittäiset jäsenvaltiot, erityisesti Puolan kaltaiset muita vähemmän varakkaat maat, ovat panneet toivonsa rakennerahastojen piiriin kuuluvien hankkeiden etukäteisrahoituksen aloittamiselle. Toivon, että tämä poikkeuksellisen vaatimaton budjetti antaa meille kuitenkin mahdollisuuden rahoittaa tällä tavoin suuria investointihankkeita.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). – (PT) Kuten korostimme lokakuussa, Euroopan unionin vuoden 2009 talousarviolle olisi pitänyt olla tunnusomaista poliittiset toimet ja niihin liittyvät budjettikohdat, jotta yhä pahenevan talouskriisiin voitaisiin vastata tehokkaasti.

Sen sijaan, että pyritään lisäämään varoja taloudellisen ja sosiaalisen koheesion edistämiseksi sekä työntekijöiden ostovoiman parantamiseksi, Euroopan unionin vuodeksi 2009 ehdotetussa talousarviossa kuitenkin vähennetään maksusitoumusmäärärahoja ennätysalennuksella alhaiselle tasolle (4 miljardia euroa vähemmän kuin vuoden 2008 talousarviossa hyväksytyt maksusitoumusmäärärahat). Ne eivät yllä edes sille tasolle, jota suunniteltiin monivuotista rahoituskehystä 2007–2013 varten ja joka oli täysin riittämätön. Suhteellisesti tämä on kaikkein pienin Euroopan unionin budjetti sen jälkeen, kun Portugali liittyi Euroopan talousyhteisöön.

Varainhoitovuodeksi 2009 ehdotetun Euroopan unionin talousarvion oletetaan tukevan elvytys suunnitelmaa ja niin kutsuttua Euroopan yhteisvastuullisuutta. Todellisuudessa tunnuslauseena on kukin itsensä puolesta -periaate, toisin sanoen sellainen politiikka, joka lisää entisestään eroja taloudellisesti kehittyneempien maiden ja koheesiomaiden välillä.

Tarvitsemme pikaisesti sellaisia talousarviotoimia, jotka tarjoavat tehokasta tukea pienille ja perheyrittäjille maatalous-, kalastus-, tekstiili- ja vaateteollisuuden aloille, laivanrakennusteollisuudelle

sekä mikroyrityksille, pienille ja keskisuurille yrityksille. Näillä toimilla olisi suojeltava tuotantoaloja jokaisessa jäsenvaltiossa, erityisesti koheesiomaissa, sekä taattava palkkatyöhön liittyvät oikeudet ja riittävät palkat työntekijöille.

Jeffrey Titford (IND/DEM). - (EN) Arvoisa puhemies, ”ylimielisyys” on se sana, joka tulee mieleen, kun lukee tätä pitkää mietintöä, koska teksti on täynnä sitä. Esimerkiksi kohdassa 25 pidetään valitettavana sitä, että käytettävissä olevin varoin ”unioni ei pysty nykyisellään hoitamaan tehtävänsä maailmanlaajuisena toimijana”. Samassa kohdassa viitataan Euroopan unionin ”valmiuksiin hoitaa tehtävänsä maailmanlaajuisena toimijana”. Kuka kumma halusi EU:n toimivan sellaisessa roolissa? Miksi se liioittelee niin kovin omaa merkitystään? On varmaa, että kukaan kotimaassani ei ole antanut ääntään EU:n kehittämiselle maailmanlaajuisena toimijana. Meille kerrottiin, että kyse on yhteismarkkinoista, joiden ansiosta saadaan halpaa viiniä ja mukavia lomamatkoja.

Panen myös merkille, että ”maailmanlaajuinen toimija” haluaa tavaramerkkiään käyttävän kaikessa yhteydenpidossa kansan syvien rivien keskuudessa, ja se haluaa suuren tiedotuskampanjan vuoden 2009 vaaleja varten. ”Tiedotus” on yhtä kuin ”aivopesu”, koska Euroopan unioni myy epäilemättä itsensä suurimpana etuna ihmiskunnassa sitten penisilliinin keksimisen, pikemmin kuin groteskina demokratian ja ajatuksenvapauden vihollisena, jota se todellisuudessa edustaa.

Edellä kuvattu ylimielisyys leviää kaikkialle, mihin se koskee. Ei ole parempaa esimerkkiä hiljattaisesta häpeällisestä ja epäkunnioitettavasta tavasta, jolla Euroopan parlamentin jäsenet kohtelivat presidentti Klausia, valtionpäämiestä, Prahassa. Vakuutan teille, että EU:lla ei ole minkäänlaista demokraattista mandaattia tässä talousarviossa esitetyn imperiumin rakentamiseen.

Jean-Claude Martinez (NI). - (FR) Arvoisa puhemies, jouluna pikkupojat saavat lahjaksi punaisia autoja, joilla he leikkivät palomiehiiä, ja pikkutyöt saavat Barbie-nukkeja, joilla he voivat leikkiä kaikkea muuta.

Samalla tavalla komissiolla ja ministerineuvostolla on pieni budjetti, jolla he leikkivät julkisen talouden leikkiä. Me sitten leikimme teekutsuja talousarviolla, tarjoilemme jotakin Galileolle, vähän Kosovolle tai vähän Palestiinalle. Jopa kouluun vietäviä hedelmiä riittää.

Rahoituksen ja talouden tsunami pyyhkii yli autoteollisuuden, kiinteistökaupan, palvelujen, ja me leikimme 116 miljardin euron budjetilla, joka on koko 42 miljoonasta, tai pikemmin 45 miljoonasta, kansalaisesta koostuvan Espanjan budjetti, ja käsittelemme asiaa, joka koskee 400 miljoonaa kansalaista. En edes aio mainita Yhdysvaltain 2 000 miljardin suuruista budjettia.

Maanosa on ajautumassa taantumaan, ja me jaamme osiin muutamia murusia. Jatkamme myös jaarittelua 1 prosentin suuruisen bruttokansantuotteen tuomista tuloista ja alijäämistä, joiden ei pidä ylittää 3 prosenttia.

Tähän kaikkeen sisältyy kaksi opetusta. Ensimmäinen on se, että kun ei voida arvioida öljytynnyrin hintaa, joka on laskenut 100 dollarista 40 dollariin, vaikka Goldman Sachs ennusti hinnaksi 200 dollaria, ja kun ei voida laatia ennustetta muutamaksi tulevaisuudeksi, miten ihmeessä voidaan laatia monivuotinen rahoituskehys seitsemäksi vuodeksi? Tämä on tieteellistä järjettömyyttä.

Toinen opetus on seuraava: koko talousarvion historia osoittaa, että lailliset ylärajat, Gramm-Rudman-Hollings-laki Yhdysvalloissa, 1 prosentin bruttokansantulon sääntö, ovat kaikki jälleen kerran typeryyttä. Julkista taloutta johdetaan empirismillä eikä dogmaattisuudella. Meidän olisi pitänyt laatia talousarviota koskeva energiasuunnitelma taloudellisen ilmaston muuttamiseksi. Sitä kutsuttiin suureksi eurooppalaiseksi lainaksi. Meillä olisi pitänyt olla mahdollisuuksia muuttaa asioita, mutta siihen olisi tarvittu kunnianhimoa.

Puhemies. - (FR) Haluaisin muistuttaa kaikkia jäseniä olemaan varovaisia eikä puhumaan liian nopeasti, koska tulkit eivät muuten pysy mukana.

Reimer Böge (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, haluaisin aloittaa puheenvuoroni kiittämällä mietinnön esittelijöitä jäsen Lewandowskia ja jäsen Haugia sekä ja myös sihteeristön koordinaattoreita ja henkilökuntaa ja ryhmää. Erityisesti viimeksi mainittu joutui toisinaan venymään miltei yli voimavarojensa työmäärän takia, mikä on heille tavallinen tilanne joka vuosi. Haluan myös kiittää puheenjohtajavaltio Ranskaa sen käymistä hyvistä ja oikeudenmukaisista neuvotteluista. Ymmärrän, että puheenjohtajavaltio olisi ollut valmis menemään vielä pidemmälle, mikäli valtaosa neuvostosta olisi suostunut siihen. Haluaisin myös korostaa, että komissio osallistui neuvotteluihin erityisen rakentavasti. Arvoisa komission jäsen – jos nyt saan sanoa tämän avoimesti täällä – koska olemme onnistuneet saavuttamaan hyvän työsuhteen, en panisi vastaan, jos asettuisitte ehdolle uudelleen ensi vuonna.

Hyvät kuulijat, vuoden 2009 talousarvio on jaettu kolmeen vaiheeseen. Ensimmäinen vaihe on se, että huomenna äänestetään. Rahoitamme Euroopan unionin perustarpeet 133,7 miljoonalla eurolla maksusitoumuksina ja 116 miljoonalla eurolla maksumäärärahoina, ja olemme onnistuneet saamaan elintarvikerahoitusvälineen hyvälle mallille poikkeustoimien avulla. Olemme tehneet tarkistuksia toimielinten väliseen sopimukseen, käyttäneet joustovälinettä sekä siirtäneet varoja otsakkeen 4 alla. On hyvä, että nämä asiat ovat hyvällä mallilla, mutta on myös tehtävä selväksi, että nykyisten kehitysvälineiden tarkistus sekä talousarvion kehitysyhteistyöosassa että Euroopan kehitysrahastossa on myös osa pakettia, mikäli haluamme saavuttaa paremman ratkaisun ja paremmat näkymät pitkällä aikavälillä. Tämä koskee myös elintarvikkeiden saannin turvaamista kehitysmaissa. Talousarviossa korostetaan myös sitä, miten ratkaisevan tärkeää ja kiireellistä on tehdä otsakkeen 4 perusteellinen tarkistus, erityisesti asiassa, joka koskee Euroopan unionia maailmanlaajuisena toimijana.

Osasta 2 on keskusteltava, kun hyväksytyn julkilausuman rahalliset edut alkavat vaikuttaa. Tarkoitan tällä rakennerrahastoja koskevien sääntöjen ja maaseudun kehittämisen toteuttamisen nopeuttamista ja yksinkertaistamista. Jos teemme kaikki kotiläksymme tämän ensimmäisen neljänneksen aikana, tämän pitäisi johtaa ja se johtaaakin lisämäärärahoihin rakennerrahastoille ja maatalousrahastoille varattavien korotettujen maksumäärärahojen muodossa, ja myös tämä tukee talouskehitystä. Jos emme sitten onnistu ylittämään 120 miljardia euroa maksumäärärahoina vuoden aikana, tästä on tultava hallinnollisia ja poliittisia seurauksia. Kaikki muu olisi kestävämpiä.

Kolmas kohta koskee talouden elvytyspakettia. Euroopan talousarviota koskevat luvut, joista keskustelemme, ovat taipuvaisia suuntaamaan alaspäin, ja näin ollen haluaisin tästä asiasta lausua muutaman sanan. Ensimmäinen on se, että Euroopan investointipankille on oikein ja elintärkeää osallistua näihin toimiin, mutta Euroopan unioni talousarvion ulkopuolelle ei pidä pitkällä aikavälillä jäädä uutta varjobudjettia. Toinen asia on se, että olemme valmistautuneet takaamaan ehdotetun tarkistuksen oikeiden hankkeiden ja tarpeellisten menettelyjen perusteella, ja tämä koskee myös niitä painopistealoja, joilla energiaverkot liitetään yhteisvastaavuuden mukaisesti etuihin Lissabonin sopimuksen energiapolitiikan mukaisesti ja rakennetaan toimivat laajakaistayhteydet epäsuotuisissa asemassa olevilla maaseutualueille. Tämä kaikki täydentää kaikkia muita välttämättömiä toimia, jotka ovat jo asialistalla.

Costas Botopoulos (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, haluaisin aluksi sanoa, että Ranskan hallituksen edustajan poissaolo tänään osoittaa toisen puolen puheenjohtajavaltiota, jota voi muuten lämpimästi onnitella poliittisista menestyksistään. Tämä toinen puoli puheenjohtajavaltiossa, joka ei pelaa peliä meidän muiden kanssa, on vahvasti ristiriidassa valiokuntamme ja esittelijän, jäsen Haugin, toiminnan kanssa, sillä hän on hyvin auliisti osallistunut talousarviopelin pelaamiseen.

– (EL) Hyvät kuulijat, haluaisin todeta, että talousarvio, josta keskustelemme tänään ja josta äänestämme huomenna, sisältää yhden myönteisen asian, joka on vain täytäntöönpanoa vaille, sekä kolme suurta ongelmaa. Myönteinen asia on tietenkin se, että olemme onnistuneet, vaikkakin viime hetkellä, sisällyttämään talousarvioon elintarvikeavun, jota tarvittiin kipeästi ja joka osoittaa sen, että Eurooppa ymmärtää, mitkä ovat ajan ongelmat.

Asiaan liittyy kuitenkin kolme suurta ongelmaa.

Ensinnäkin talouskriisin aikana – josta muuten haluan muistuttaa parlamentille, että se ei alkanut syyskuussa 2008, kuten monet puhujista ovat sanoneet, koska näimme merkkejä siitä jo vuosi sitten – tämä talousarvio ei vastaa mitenkään kaikkia näitä vaikeita tilanteita, se on kaukana todellisuudesta. Meillä on hyvin alhaiset sitoumukset ja sellaisia sitoumuksia, joiden täytäntöönpano ei ole mitenkään varmaa. Toinen ongelma, jonka useat puhujat ovat maininneet, on syntynyt rakennerrahastojen yhteydessä. On uskomatonta, että niin paljon rahaa on palautettu viime vuoden talousarvion mukaisista rakennerrahastoista, eikä mitään tehdä sen varmistamiseksi, että onnistumme selvittämään ainakin tulevaa vuotta varten. Koko järjestelmä kaipaa tarkistusta. Kolmas ongelma on, että olemme epävarmoja talousavusta, niistä kuuluisista 200 miljardista, joista 30 prosenttia tulee yhteisön budjetista. Totean jälleen, että valitettavasti emme voi millään tavoin tietää, että nämä rahat löytyvät, ja ne on löydettävä, koska tarvitsemme niitä.

Jan Mulder (ALDE). – (NL) Arvoisa puhemies, minäkin haluaisin aloittaa puheenvuoroni kiittämällä kaikkia asian pohdintaan osallistuneita siitä tavasta, jolla he ovat toimineet tämän vuoden talousarvioprosessin yhteydessä. Olemme jälleen onnistuneet valmistelemaan talousarvion vuodeksi 2009. Tavanomainen rituaali, joka muotoutuu päivän kokouksen aikaan, on jälleen kerran toteutunut neuvostossa.

Yksi asioista, joka juolahti mieleeni, kun ajattelin asioita taaksepäin, on se, miten tärkeänä eräät ryhmät pitävät maksuhyvitysten tiettyä prosenttiosuutta. En kykene ymmärtämään, miten tärkeää on se, onko osuus

0,88, 0,92 tai todellakin 0,9 prosenttia. Se, mikä on tärkeää, on, että se on sopiva. Kuten kaikki tiedämme, bruttokansantuote voi laskea ensi vuonna, ja siinä tapauksessa se on korkeampi kuin se 0,9 prosenttia, josta on nyt sovittu. Tekisikö tämä parlamentin eri ryhmät todellakin tyytyväisiksi? Tämä menee yli ymmärryskeni. Maksujen prosenttiosuuksien on siis oltava sopivat, ei sen enempää eikä vähempää. Pahimmassa tapauksessa lisäbudjetti voitaisiin valmistella myöhemmin vuoden aikana.

Haluaisin kiinnittää huomionne erääseen kokeiluhankkeeseen, joka on osa sellaista selvitystä, jolla voidaan perustella lisämäärärahat vuoden 2013 jälkeen. Haluaisin kehottaa komissiota panemaan merkille tämän asian, koska jos aloitamme sitä koskevat keskustelut ensi vuonna, siinä tapauksessa on mielestäni tärkeää, että tiedämme, miksi myönnämme näitä lisämäärärahoja. Vastaavatko nämä todellisia maksuja saaduista palveluista vai ei?

Puhetta johti

varapuhemies **Marek SIWIEC**

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Arvoisa puhemies, suhtaudun myönteisesti Euroopan unionin ensi vuoden talousarvioesitystä käsitteleviin suosituksiin. Tuen erityisesti sen sisältämää suositusta, joka liittyy Pohjois-Irlannin rauhanprosessiin. Rahoitustukea on varattu PEACE III -ohjelmaan ja kansainväliseen rahastoon Irlantia varten.

Lisäksi olen iloinen siitä, että talousarviolla tuetaan Balkanin alueen ja Palestiinan rauhanprosessia. Euroopan unioni aikoo myös auttaa Georgian jälleenrakentamisessa ja osoittaa samalla, että kyse on maailman suurimmasta rauhanprosessista. Lisäksi se tarjoaa taloudellista tukea köyhille maille, ja me pyrimme pitämään kiinni tästä tavasta. Euroopan unionin on toimittava johtavassa asemassa ja pantava täytäntöön vuosituhanen kehitystavoitteet vuoteen 2015 mennessä.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Arvoisa puhemies, yksi parlamentin olennaisimmista tehtävistä on käydä läpi rahoitustoimia. Tämä tietenkin edellyttää sitä, että parlamentilla on tilaisuus valvoa talousarvion eri osia. Sen vuoksi on täysin tuomittavaa, että neuvosto pitää edelleen yllä sulkeutunutta asennettaan parlamenttia kohtaan. Olemme tänään kuulleet, miten puheenjohtajavaltio Ranska on jättänyt vastaamatta kaikkiin yhteydenottoihin, joita vuoden 2009 talousarviosta vastaavat esittelijät ovat tehneet, ja talousarvion valvontavaliokunnan neuvostolle vuoden 2007 talousarviota koskevan vastuuvapauden myöntämistä käsittelevän mietinnön esitteljänä voin lisätä, että neuvosto on ollut yhtä haluton vastaamaan yhteydenottoihini. Näin ollen neuvosto on sulkeutunut tulevaisuuden suhteen, mutta se on ollut sitä myös aikaisemmin. Tämä ei ole pelkästään puheenjohtajavaltio Ranskaan liittyvä ongelma, vaan ongelma koskee yleisesti neuvostoa. Neuvoston perusteluna on viittaus niin kutsuttuun neuvoston ja parlamentin väliseen herrasmiehsopimukseen, joka tehtiin vuonna 1970. Anteeksi kuinka? 1970? Silloin Euroopan unionia kutsuttiin Euroopan yhteisöksi. Siihen aikaa Euroopan yhteisö koostui kourallisesta maita, eikä parlamenttia valittu vaan nimettiin. Tämä herrasmiehsopimus kuuluu näin ollen menneisyyteen, eikä sillä ole mitään arvoa nykypäivänä. Parlamenttina meidän on vaadittava neuvostolta avoimuutta, täydellistä tietojen saatavuutta ja yhteistyötä.

Patrick Louis (IND/DEM). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, 14:nä perättäisenä vuotena Euroopan tilitarkastustuomioistuon on kieltäytynyt hyväksymästä Euroopan unionin talousarviota.

Vaikka tuomioistuon on ylistänyt komission laskentamenettelyjä – tämä ei kuitenkaan ole asioista vähäisin – huomaatte, että vain 8 prosenttia Euroopan unionin tileistä on hyväksytty asianmukaisesti. Ymmärrämme kaikki, että tätä vauhtia yksikään yksityinen yritys ei selviäisi tällaisesta kritiikistä. Tämä tarkoittaa sitä, että 92 prosenttiin toisin sanoen yli 100 miljardiin euroon Euroopan talousarviosta liittyy erittäin paljon epäjohtonmukaisuuksia ja sääntöjenvastaisuuksia.

Lainasin juuri mietintöä. Näihin sääntöjenvastaisuuksiin liittyy monia vastuuttomia tekoja. Kun esimerkiksi ajattelee, että viestintätoimistolla on 15,4 miljoonan euron suuruiset varat, joilla se lähettää avaruuteen vaaliuurnan, jossa lukee iskulause ”Voit äänestää missä tahansa”, ihmiset ajattelevat aivan perustellusti, että heitä pidetään pilkkana.

Nykyisessä ilmapiiirissä, jossa kotitalouksien ja jäsenvaltioiden on kiristettävä vöitään, ja kun Ranska on nettomaksaja 7 miljardilla eurolla, meidän on lakattava pitämästä ranskalaisia ja eurooppalaisia veronmaksajia joulupukin kaltaisina hahmoina Euroopan unionissa, koska kesäkuussa heistä tulee peikkoja.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, toistaessaan taukoamatta itsesääntelyvien markkinoiden oppia Euroopan unioni ei ole asettanut selkeitä rajoja, antanut sääntöjä ja eikä harjoittanut valvontaa, vaan lisäksi se on jatkuvasti epäonnistunut, kun se ei ole kyennyt vapauttamaan itseään Yhdysvaltojen rahoitusmarkkinoista. Niin tekemällä se on kieltänyt velvollisuutensa suojella eurooppalaisia globalisaation kielteisiltä seurauksilta.

Meille on vuosia kerrottu, että sosiaali- ja terveydenhoitolalle ei riittänyt rahaa myönnettäväksi, ja kuitenkin useita miljoonia euroja on tuhlatu arvovaltaisiin hankkeisiin, esimerkiksi Euroopan unionin ihmisoikeusvirastolle, jonka budjetti on miltei nelinkertaistunut tilintarkastustuomioistuimen esittämästä ankarasta arvostelusta huolimatta. Nyt, kun kansalaiset tuntevat, että EU on jälleen kerran jättänyt heidät pulaan massatyöttömyyden uhatessa, minusta on häpeällistä, että Bryssel varustautuu 200 miljardin talouden elvytyspaketilla.

Viime kädessä käytettyjen varojen määrä on todennäköisesti vähemmän tärkeä asia kuin se, miten tarkoituksenmukaisia läpi viedyt toimet todellisuudessa ovat.

Ville Itälä (PPE-DE). – (FI) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijöitä Haugia ja Lewandowskia sekä koordinaattoreita erittäin vastuullisesta ja hyvästä työstä. Haluan myös kiittää puheenjohtaja Bögeä, jonka vahva rooli on edesauttanut sitä, että olemme saaneet aikaan näin hyvän lopputuloksen.

Elämme merkittäviä aikoja, taloudellinen kriisi on ovelta ja joudumme miettimään, miten kansalaisille osoitetaan oikeanlaisia merkkejä Euroopan parlamentista. Haluan kiittää esittelijä Lewandowskia siitä, että koko 20 prosentin lisäystä ei käytetä. Se on osoitus siitä, että me tunnemme vastuumme veronmaksajia kohtaan. Kun otamme huomioon, että ensi vuosi on vaalivuosi ja että parlamentin jäsenille tulee uusi ohjesääntö, tämä työ on ollut todella haastavaa ja lopputulos on erittäin hyvä.

Haugin mietinnöstä haluaisin ottaa esiin yhden yksittäisen kohdan, joka koskee uutta budjettikohtaa Itämeri-strategia. Asiasta on käyty keskustelua, ja olen iloinen, että siitä tehtiin päätös, koska se on mahdollisuus, se on suuri askel kohti Itämeren tilan parantamista.

Koska komissio valmistelee ensi vuodeksi Itämeri-strategiaa, on tärkeää, että talousarviossa on myös kyseistä asiaa koskeva budjettikohta. Strategioilla ei ole mitään merkitystä, jos ne ovat olemassa vain paperilla, vaan meidän täytyy myös luoda strategialle sisältö, ja kun komissio on saanut oman työnsä valmiiksi, niin sen jälkeen meidän on tietysti helpompi luoda asiaa koskevalle budjettikohdalle sisältö.

Kun lisäksi tiedämme, että Ruotsi ottaa puheenjohtajavaltiona prioriteetiksi Itämeri-strategian, niin tämä on juuri oikea hetki sisällyttää kyseinen asia budjettiin. Siksi haluan kiinnittää kollegojen huomiota tähän tärkeään asiaan ja yhteen ensi vuoden prioriteeteista.

Vicente Miguel Garcés Ramón (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, olemme saaneet vaikean ja monimutkaisen talousarvioprosessin päätökseen. Äänestämme huomenna, ja luotan siihen, että tulos on myönteinen.

Maailma on vakavan kriisin keskellä, ja sen keskus on rahoitusjärjestelmä, joka on jo turmellut reaali taloutta. Näin ollen tarvitaan poliittisia muutoksia voidaksemme suunnata uudelleen talousmallimme, pysäyttää tuotantorakenteemme pirstoutumisen ja ehkäistä nyt ilmenevien kielteisten sosiaalisten ja ilmastollisten muutoksen kaikenlaisen kasvun.

Meidän on otettava vastaan osuutemme vastuusta ja varmistettava, että vuoden 2009 talousarvio on hyvä väline, joka voi auttaa meitä pääsemään ulos kriisistä ja jatkamaan sellaisen kansalaisista koostuvan Euroopan, sosiaalisen Euroopan ja oikeuksien Euroopan rakentamista, joka vastaa historiaamme. Haluamme osallisuutta edistävän Euroopan, ja esitän teille esimerkkinä sellaisen kokeiluhankkeen sisällyttämisen talousarvioon, jolla helpotetaan romanien integraatiota. Haluamme yhteisvastuullisen Euroopan, joka on sitä sekä mielessä että näkyvä ulkoisesti, ja voimme aloittaa sen eteläisistä ja itäisistä naapureista.

Haluaisin panna merkille Barcelonan prosessin, jota nyt kutsutaan Välimeren unionin budjettiulottuvuudeksi. Olemme suhtautuneet siihen hyvin toiveikkaasti. Haluamme sellaisen Euroopan, joka kykenee edelleen ruokkimaan kansansa ja aloittamaan taistelun nälän ja sosiaalisen syrjäytymisen vitsausta vastaan kaikkialla maailmassa. Kaiken tämän tavoitteena on edistää kestävä, rauhanomaista kehitystä maailman kansojen keskuudessa.

Hyvät kuulijat, mikäli hyväksytte huomenna unionin talousarvion vuodeksi 2009, sen todellinen olemassaolo voi alkaa. Tämän jälkeen se on otettava kunnolla käyttöön, pantava täytäntöön ja tarpeen vaatiessa tarkistettava. Seuraamme tilannetta hyvin tarkasti.

Tartun tilaisuuteen ja toivotan teille kaikille kaikkea hyvää tulevalle vuodelle.

Daniel Dăianu (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin talousarviosta keskustellaan aikana, jona jäsenvaltioita valtaava talouskriisi aiheuttaa yhä enemmän ahdistusta. Kriisi kannustaa komissiota, neuvostoa ja Euroopan parlamenttia pohtimaan, miten EU:n budjettimäärärahoilla voidaan torjua taloudellista laskua.

Huomattavasti nopeampi maksujen suorittaminen rakennerahastoista uusissa jäsenvaltioissa on välttämätöntä uudessa tilanteessa, ja komission aikomuksia tässä yhteydessä voidaan pitää hyvin myönteisinä. Tarkoitus on kuitenkin palata konkreettisiin tekoihin, ja EU:n talousarvion on oltava valmis, mikäli lisämaksumäärärahoja tarvitaan, kuten mietinnössä oikein korostetaankin. Ohimennen sanottuna tämä riippuu juuri menettelyjen yksinkertaistamisesta.

Euroalueeseen kuulumattomille uusille jäsenvaltioille liikkumavara käyttää niiden omien resurssien suomaan talousarviokannustinta on hyvin rajoittunut rahoituskriisin vuoksi, ja luottolama todennäköisesti vallitsee kansainvälisillä markkinoilla vuonna 2009. Sen vuoksi EU:n rahastoja ja muuntotyyppejä EU:n tukia tarvitaan kipeästi niin kutsutun takausten tarjoamisen puitteissa, jotta voidaan torjua odotettavissa olevaa vakavaa taloudellista laskusuhdannetta.

Lahjoittajamaat voisivat odottaa alhaisempia maksuja EU:n rakennerahastoista niin, että tavoitteena olisi näiden rahastojen suuntaaminen muihin käyttötarkoituksiin, mutta meidän ei pidä kuitenkaan pettää itseämme. Jos jäsenvaltiot vahingoittuvat tämän kriisin vuoksi enemmän kuin niiden luontainen heikkous tekee aiheelliseksi, seuraukset voivat olla huonot koko unionille.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, tänään talousarviosta käytävä keskustelu on merkityksellisempi kuin se on ollut aikaisemmin. Moni asia riippuu unionin talousarviosta, sen koosta ja siitä, mihin siihen sisältyviä varoja varataan, erityisesti näinä vaikean talouskriisin aikoina ja edessä hämmäyttävän elintarvikekriisin vuoksi.

Talouden, elintarvike- ja energiaturvallisuuden lisäksi meidän on myös keskityttävä kehittymättömien alueiden, kuten Euroopan unionin itäisen alueen, kehittämiseen. Lisäksi meidän on kohennettava tapaa, jolla voimme hallita resurssjamme, ja tämä koskee myös rakenneuudistusrahastojen hallintaa. Talousarviosta puuttuu selkeästi kulttuurille, opetukselle, tieteelle ja köyhyyden torjumiselle myönnettävä rahoitus. Tämän johtuu talousarviossa ennakoiduista rajallisista resursseista, ja se osoittaa, että 1 prosentin suuruinen bruttokansantuote ei riitä näiden käsillä olevien tehtävien perusteelliseen hoitamiseen.

Ehdotettu talousarvio on laaja, yksityiskohtainen, minkä seurauksena se ei ole kovin lukukelpoinen. On korkea aika, että pohdimme tätä ongelmaa ja tulevaisuudessa laadimme sen erilaisessa muodossa.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). - (EL) Arvoisa puhemies, talousarviesitys vuodeksi 2009 on todiste siitä, että Euroopan unionin konservatiiviset poliittiset painopistealat eivät vastaa Euroopan kansojen tarpeita. Vakavan talouskriisin aikana, kun työttömyys lisääntyy, maksut eivät kata edes 50 prosenttia Euroopan unionin rahastojen sitoumuksista. Kehitysalaa ei pelkästään käytetä ongelmien ratkaisun välineenä, mutta eräissä tapauksissa rahastot ovat käytössä kriisiä edeltävissä oloissa. Sitä vastoin talousarviossa ei ole tehty lainkaan turvallisuusalaa koskevia leikkauksia, vaikka Frontexin toimet rikkovat riippumattomien selvitysten mukaan perinteisiä yksilönoikeuksia ja -vapauksia. Tutkimusalalla valtionapua on myönnetty avaruustutkimukseen, jonka tavoitteena on maailmanlaajuinen seuranta, kun taas toisaalta selkeästi valtaosaan toimilta, jotka liittyvät sosiaalisen integraation, sosiaaliseen syrjäytymiseen ja nuoriin, on leikattu valtionavut pois. Maatalousalalla vuoden 2009 talousarviossa noudatetaan sovittua rahoituskehystä, jonka päätekiijä ovat menojen leikkaukset. Maatalouden kehittämistä varten maksut ovat vuonna 2009 yhtä suuret tai pienemmät kuin vuonna 2007 tehdyt sitoumukset, ja tämä tapahtuu aikana, jona pienet ja keskisuuret viljelmät joutuvat supistamaan toimintaansa. Tämä asia on vastoin itse talousarvion otsikkoa, joka liittyy luonnonvarojen suojelemiseen.

Hans-Peter Martin (NI). - (DE) Arvoisa puhemies, tämä talousarvio varmasti surettaa siitä kiinnostuneita eurooppalaisia, ja se kauhistuttaa heitä – toivon niin – kun ajatellaan ensi kesäkuussa pidettäviä Euroopan parlamenttivaaleja, koska se on jälleen ilmaus unionin yksinkertaisesta epäonnistumisesta, ja valitettavasti tämä unioni välittää lamaannustilassa seuraavan viestin: kyllä, olemme ymmärtäneet asian.

Se, että on ymmärtänyt asian, olisi pitänyt tarkoittaa sitä, että vihdoinkin tartutaan jokaiseen suureen kappaleeseen ja tehdään siitä vakava analyysi – tätä varten on olemassa konsultteja ja talouden tutkimusinstituutteja – ja tarkastellaan sitä uudelleen asetettujen tavoitteiden valossa. Tämä olisi johtanut siihen päätelmään, että kolmannes, mahdollisesti jopa puolet, 114 tai 116 miljardista eurosta voitaisiin nyt hyödyllisesti sijoittaa tämän valtavan kriisin selvittämiseen ilman minkäänlaisia ongelmia. Sen sijaan varoja haaskataan ja käytetään edelleen väärillä aloilla ja ennen kaikkea lihotetaan uskomattoman byrokraattista ja poliittista kastia. Tämä on Euroopan kannalta traagista.

Simon Busuttil (PPE-DE). - (MT) Aluksi haluan onnitella mietinnön esittelijöitä heidän erinomaisesta työstään. Haluaisin ottaa esiin talousarvioon liittyvät oikeus- ja sisäasiat, erityisesti maahanmuuton, ja tässä yhteydessä haluaisin keskittyä erityisesti kahteen seikkaan. Ensinnäkin olemme lisänneet Frontex-viraston määrärahoja kolmena peräkkäisenä vuotena, ja tämä on mielestäni myönteinen asia. Emme ole lisänneet määrärahoja sen vuoksi, että olemme tyytyväisiä Frontexin tekemään työhön, vaan siksi, että olemme itse asiassa tyytymättömiä. Haluamme viraston tekevän enemmän ja toimivan tehokkaammin. Sen vuoksi olemme varanneet riittävästi rahaa voidaksemme esimerkiksi varmistaa, että Frontexin merenkulkuoperaatioita suoritetaan pysyvältä pohjalta. Toiseksi totean, että olemme korvamerkinneet ylimääräiset 5 000 000 euroa Euroopan pakolaisrahastolle, jotta voidaan perustaa Euroopan laajuinen ohjelma sisäisten uudelleensijoittamisten mahdollistamiseksi Euroopan unionin maiden välillä. Näin sellaisiin maihin saapuvat ihmiset, jotka ovat jo ottaneet harteilleen suuren ja suhteettoman taakan, voivat siirtää nämä ihmiset toiseen maahan Euroopan unionissa. Viittaan tällä uudelleensijoittamis- tai uudelleensiirtämisohjelmaan. Rahasto ja nämä rahat antavat meille mahdollisuuden panna tämä ohjelma täytäntöön ensimmäistä kertaa, ja toivon, että ohjelma alkaa nyt toimia, koska se on välttämätön, kun näitä maita autetaan suhteettoman suuren taakan selvittämisessä. Sen vuoksi katson, että nyt, kun olemme sijoittaneet rahaa näihin kahteen alueeseen ensi vuoden talousarviossa, kykenemme vihdoinkin edistymään näissä asioissa.

Brigitte Douay (PSE). - (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluaisin ensinnäkin kiittää mietinnön esittelijöitä, jotka ovat vaikeissa oloissa onnistuneet kokoamaan tämän vuoden 2009 talousarvion, joka on viimeinen ennen kesäkuun vaaleja.

Koheesiopolitiikka ja talousarviosta siihen varattu 37 prosenttia on yksi yhteisön tärkeimmistä politiikan aloista. Se on todellinen yhteisvastuullisuuden sekä taloudellisen ja sosiaalisen tasavertaisuuden väline, jota on vahvistettava, josta on tehtävä entistä tehokkaampi ja joka on tehtävä paremmin tunnetuksi. Se on todellakin käsin kosketeltava yhteisvastuullisuuden ilmaus Euroopan alueella, kaikkein näkyvin kentällä, mahdollisimman lähellä alueita ja kansalaisia niillä alueilla, joilla he asuvat ja joilla Euroopan unioni voi puhutella suoraan jokaista. Jäsen Guy-Quint korosti juuri niitä ongelmia, jotka liittyvät vuosittaisen talousarvion käyttöön, erityisesti rakennerahastoihin.

Koheesiosta todettakoon, että kaikki niiden kanssa tekemisissä olevat toimijat tietävät, miten vaikeaa Euroopan rahastoja on panna täytäntöön käytännössä. Asiakirjojen kokoaminen on monimutkainen ja pitkä prosessi, joka voi johtaa sellaisiin virheisiin, jotka vahingoittavat edunsaajia, Euroopan unionin imagoa ja jopa tämän politiikanalan tulevaisuutta. Menettelyjen yksinkertaistaminen, entistä parempien tietojen tarjoaminen, tätä uutta koheesiopolitiikkaa koskevan kansallisille ja paikallisille toimijoille tarjottavan opastuksen parantaminen sekä kokemusten ja parhaiden käytäntöjen jakaminen voisivat varmasti edistää näiden määrärahojen parempaa käyttöä. Loppujen lopuksi tänä kriisin ja yhä kasvavan euroskeptisyyden aikana koheesiopolitiikan luotettava toimiminen ja Euroopan rahastojen asianmukainen käyttö voivat auttaa meitä palauttamaan luottamuksen ja edistämään osallistumisen tunnetta Euroopan kansalaisten keskuudessa, jos he tuntevat olevansa osa prosessia. Tämä edellyttää kuitenkin sitä, että kykenemme parantamaan tämän politiikan alan näkyvyyttä ja selvittämään paremmin siihen liittyviä etuja siellä, missä se pannaan täytäntöön. Tämä on kaikkien unionin toimielinten velvollisuus parhaan mahdollisen kumppanuuden puitteissa.

István Szent-Iványi (ALDE). - (HU) Arvoisa puhemies, vakava ja aina uusiutuva ongelma talousarviossamme on vuosien ajan ollut merkittävä kuilu varattujen varojen ja todellisten toteutuneiden maksujen välillä. Tämä ero on kasvanut tänä vuonna tuomittavalle tasolle, jolloin se on vaarantanut koko talousarvioprosessin uskottavuuden ja tarkoituksen. Vuonna 2009 talous- ja finanssikriisin aikana emme yksinkertaisesti voi antaa tällaisen tapahtua. Komission ja jäsenvaltioiden yhteinen velvollisuus on nopeuttaa ja yksinkertaistaa maksuja ja siten palauttaa Euroopan unionin talousarvion uskottavuus.

Toiseksi, haluan kiittää kollegoja siitä, että he ovat tukeneet lukuisia tärkeitä suosituksia, joita tein tähän talousarviopakettiin. Tämä paketti sisälsi viisi tärkeintä painopistettä: ajantasainen ympäristönsuojelu (10 prosentin lisäys Life-ohjelmaan), innovatiivinen liiketoiminnan kehittäminen, korruption torjunta, asteittain etenevä sosiaalipolitiikka ja maailman laajimman opiskelijavaihto-ohjelman, Erasmus Mundusin,

merkittävä laajentaminen. Esitän suuret kiitokseni näille antamastanne tuesta, koska pidän näitä asioita hyvin tärkeinä.

Lopuksi totean, että minun on joka vuosi kiinnitettävä huomiota siihen, että ulkopoliittisten tavoitteidemme rahoitus on riittämätön. Ensi vuoden talousarviossa tämä on entistä ilmeisempää. Ainoastaan luovan laskennan avulla kykenemme takaamaan rahoituslähteet kaikkein tärkeimpiä tavoitteita varten. Tässä valitettavassa tilanteessa on vain yksi rauhoittava tekijä: asianmukainen ja kokonaisvaltainen väliarviointi. Mikäli emme tee tätä, on vaikeaa ottaa vakavasti Euroopan unionin tavoitetta olla maailmanlaajuinen toimija.

Paul Rübigen (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, Euroopan unionin talousarvio alkaa nolalla, 0,89 prosenttia bruttokansantuotteesta on tarkoitus käyttää maksumäärärahoina ensi vuonna, ja se vastaa 116 miljardia euroa. Kansallisissa talousarvioissa on yleensä kaksi desimaalia ennen desimaalipilkua. Mielestäni olemme viime vuosina todistaneet, että käyttämällä erittäin säästävaisesti veronmaksajien rahoja voimme saavuttaa hyvin paljon.

Tällä hetkellä olemme kuitenkin budjettikriisin keskellä, enkä usko, että komission ehdottamat viisi miljardia euroa riittävät takaamaan tarvittavaa dynamiikkaa. Näin ollen meidän olisi yhdessä neuvoston kanssa pyrittävä tällä kertaa estämään rahan siirtäminen edestakaisin ja varojen siirtäminen takaisin jäsenvaltioihin. Parlamentin olisi hyväksyttävä yksimielisesti paketti, joka kattaa Euroopan laajuiset verkot, tutkimuksen ja kehityksen, Euroopan teknologiainstituutin, Eurekan sekä Erasmus-ohjelman ja koulutuksen. Meidän olisi istuttava yhdessä alas ja koottava nopeasti ja tehokkaasti yhteen paketti, joka todellakin saavuttaa pienet ja keskiuuret yritykset.

Tämän vuoksi parlamentti myös kehottaa meitä sisällyttämään talousarvioon erillisen budjettikohdan ”Small Business Act” -aloitetta varten ja erityisesti budjettikohdan ilmastonmuutosta varten. Erityisesti energiatehokkuuden alalla voidaan heti panna alkuun intensiivinen ohjelma, jonka avulla voimme aloittaa mittavat torjuntatoimet ensi vuonna hämmäyttävää vaikeaa työttömyyttä vastaan ja näin ollen varjella työllisyyttä.

Loppujen lopuksi kaksi kolmannes työntekijöistämme työskentelee pienissä ja keskiuurissa yrityksissä – jotka tuottavat 50 prosenttia bruttokansantuotteestamme – ja miljoonia uusia työpaikkoja voitaisiin luoda näissä yrityksissä energiatehokkuuteen liittyvien toimien ansiosta.

Vladimír Maňka (PSE). – (SK) Haluaisin kiittää jäsen Haugia, jäsen Lewandowskia ja koordinaattoreita heidän erinomaisesta työstään. He ovat varmasti tietoisia myös siitä, että varainhoitovuoteen 2009 on tulossa muutoksia, ja meidän on reagoitava joustavasti finanssikriisin kehittymisen vaikutuksiin.

Koheesiopolitiikan alalla meidän on hyvin tärkeää osoittaa joustavuutta tarvittavien resurssien takaamisessa. Meidän on oltava valmiita varaamaan aikaisessa vaiheessa lisää maksumäärärahoja budjettivaroista, erityisesti siinä tapauksessa, jos rakennetoimien toimeenpano nopeutetaan.

Uusien jäsenvaltioiden, joissa on suhteellisen alhainen talouden kehityksen taso, koheesiopolitiikka luo kansalliselle taloudelle mahdollisuuden saada jalansijaa kehittyneissä maissa entistä nopeammin. Erityisesti nykyisen finanssikriisin aikana on tärkeää, että käytämme tätä välinettä tehokkaasti. Eräissä jäsenvaltioissa analyytikot ovat laskeneet maksujen viivästymisen kielteistä vaikutusta työllisyyteen, työn tuottavuuteen ja talouskasvuun kyseisillä alueilla. Mikäli olisimme onnistuneet käyttämään hyväksi rahoitusvaroja odotetulla nopeudella monivuotisen rahoituskehityksen puitteissa, uusien jäsenvaltioiden tuottavuustasot olisivat olleet yli kaksi prosenttia korkeammat kuin ne todellisuudessa nyt ovat, ja talouskasvu olisi ollut kaksi prosenttia korkeampi ja työttömyystaso yhden prosentin korkeampi. Näiden asioiden pohjalta meidän olisi pohdittava koheesion tukemista avaintekijänä, jolla kannustetaan ratkaisevasti makrotaloudellisia indikaattoreita Euroopan unionissa.

Eri jäsenvaltioiden vaihtelevilla byrokratian tasoilla on kielteinen vaikutus rahoitusvarojen käyttöön. Sen vuoksi on ratkaisevan tärkeää, että vähennämme EU:ssa rajat ylittävää byrokratiaa, kun Euroopan unionin varoja otetaan käyttöön.

Hyvät kuulijat, epäilemättä toivotte, että voisimme käsitellä tämänhetkistä maailmanlaajuisia ongelmia yhteisvastuullisuuden periaatteiden mukaisesti ja koko yhteisön puitteissa. Sen vuoksi meidän on taattava niiden varojen saatavuus, joita tarvitaan tulevaisuudessa koheesiopolitiikkaa varten.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, monet kollegoista ovat korostaneet jopa aivan hetki sitten, että määrärahojen käyttöönotto on ollut puutteellista, erityisesti rakennerahastojen osalta. Sen vuoksi on erityisen tärkeää, että korjaamme tilanteen ottamalla käyttöön

asianmukaisia ja käytännöllisiä toimia. Olen iloinen huomattessani, että tähän talousarvioon on sisällytetty 2 miljoonaa euroa Erasmus-kokeiluhankkeeseen paikallisesti ja alueellisesti valittuja virkamiehiä varten. Ehdotin tätä hanketta itse jo useita kuukausia sitten.

Hankkeen sisällyttäminen talousarvioon onkin seurausta erityisehdotuksista, joita esitin hallintoa käsittelevässä mietinnössä, joka hyväksyttiin viime lokakuussa selkeästi parlamentin suurella enemmistöllä.

Voidaksemme panna alueelliset kehityshankkeet tehokkaasti täytäntöön, ei riitä, että annetaan säännöksiä ja hyväksytään budjetit. On olennaisen tärkeää, että valitut virkamiehet, jotka hoitavat paikallisia ja alueellisia hankkeita, voivat toimia todellisina vetureina Lissabonin ja Göteborgin tavoitteiden saavuttamisessa hyödyntämällä tietämystään. Paikallisia ja alueellisia valittuja virkamiehiä koskevan Erasmus-ohjelman puitteissa voimme sekä lujittaa ihmisten välisiä yhteyksiä että ennen kaikkea tarjota keinot rakennerahastojen entistä nopeammalle ja tehokkaammalle käytölle.

Monet valituista virkamiehistä koostuvat järjestöt ovat jo ilmoittaneet minulle olevansa innostuneita tästä Erasmus-ohjelmasta paikallisesti valittuja virkamiehiä varten. Lisäksi voimme aluepolitiikan pääosaston tuen avulla ottaa käyttöön tämän uuden välineen ja näin ollen käyttää iskulausetta: *"Ajattele maailmanlaajuisesti, toimi paikallisesti"*.

Valdis Dombrovskis (PPE-DE). - (LV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, Euroopan unionin talousarvioesityksestä vuodeksi 2009 haluan korostaa, että talousarvion kaikkien tärkein asia ei ole se, mitä on tehty, vaan se, mitä ei ole vielä tehty. Talousarvioesityksessä vuodeksi 2009 on jo varattu maksumäärärahoja varten 3 prosenttia alhaisempi summa tähän vuoteen verrattuna, ja tämän lisäksi Euroopan komissio on antanut ehdotuksen alentaa maksumäärärahojen määrää entisestään niin, että tänä vuonna vähennetään 3,5 miljardia euroa ja ensi vuonna 1,1 miljardia euroa. Epäilen, että EU:n talousarvion maksujen määrän alentaminen olisi kaikkein tyydyttävien tapa reagoida rahoitus- ja talouskriisiin. Euroopan talouden elvytysuunnitelmaa, rakennerahastoon ja koheesiorahastoon liittyviä suunniteltuja toimia, maaseudun kehittämisrahastoihin liittyviä menettelyjä ja varojen hankinnan nopeuttamista, EU:n ennakkomaksujen maksamista sekä EU:n yhteisrahoitusosuuden korottamista ei ole vielä otettu huomioon maksumäärärahojen määrässä, jota on ehdotettu Euroopan unionin talousarviossa vuodeksi 2009. Totuus on kuitenkin se, että täsmälleen näistä toimista ja siitä kysymyksestä, miten paljon niillä todella nostetaan maksujen määrää, riippuu se, voidaanko ensi vuoden talousarviota pitää Euroopan unionille myönteisenä tapana käsitellä rahoitus- ja talouskriisiä. Toivon, että Euroopan unionin toimielimet osoittavat kykynsä reagoida haasteisiin nopeasti sen sijaan, että ne antavat tavanomaisen byrokratian nielaista itsensä. Yleisesti ottaen meidän olisi suhtauduttava myönteisesti Euroopan komission ehdotukseen varat ylimääräiset 5 miljardia euroa Euroopan unionin kilpailukyyn lisäämiseen. Rahoituslähteitä – yhteisestä maatalouspolitiikasta saatavia varoja – on kuitenkin vaikea hahmottaa. Mikäli Euroopan unionin yhteisestä maatalouspolitiikasta liikenee 5 miljardia euroa, miksi sitten Euroopan komissio ei tee mitään varmistaakseen oikeudenmukaisen kilpailun maatalouden sisämarkkinoilla ja ainakin osittain tasoita niitä epäasianmukaisia eroja, joita ilmenee EU:n eri jäsenvaltioiden maanviljelijöille tehtyjen suorien maksujen tasossa? Kiitos tarkkaavaisuudestanne.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). - (BG) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan ensinnäkin onnitella mietinnön esittelijöitä ja koordinaattoreita ja korostaa niitä poikkeuksellisia aikaansaannoksia, joita he ovat tehneet hallitessaan menettelyä talousarvion hyväksymiseksi hyvin korkealla tasolla.

He tekivät hyvin vakavasti otettavan yrityksen saavuttaakseen mahdollisimman korkean sitoumusten ja maksujen tason pyrkimällä samalla pysymään lähellä monivuotisen rahoituskehityksen sallimia enimmäismääriä. Haasteista ei tietenkään ole puute. Voisimme katsoa tämän talousarvion olevan Euroopan unionin ensimmäinen vastaus kansainväliseen rahoitus- ja talouskriisiin. Tämän vuoksi tilanne on niin vaikea.

On pelkästään luonnollista, että tarkastelemme tätä talousarviota niiden tärkeimpien painopistealojen valossa, jotka olemme luoneet Euroopan unionin toimien toteuttamiseksi. Valitettavasti on todettava, että painopistealan 1B tapauksessa, joka liittyy kestäväan kehitykseen, kasvua ja työllisyyttä edistävään koheesioon, ei ole saatavilla riittäviä resursseja, joilla voitaisiin käsitellä jäsenvaltioiden merkittäviä ja erityisellä etusijalla olevia hankkeita. Juuri koheesiorahaston tehtävänä on antaa muita heikommille jäsenvaltioille mahdollisuus saada tukea, jonka avulla ne voivat ratkaista infrastruktuuriongelmansa, vauhdittaa kilpailukykyään ja saavuttaa paremman tason alueellisessa kehityksessä.

Juuri kyseisellä rahastolla voidaan auttaa elintason nostamisessa, erityisesti uusissa jäsenvaltioissa. Mikäli näille maille ei myönnetä lainkaan varoja, niiden edistymisen on huomattavasti hitaampaa etenkin kriisin aikana. Tämän vuoksi haluan esittää vakavaa kritiikkiä siitä, että talousarviolle ei kyetä tässä mielessä

tarjoamaan apua. Tärkeää on myös se, miten talousarvio pannaan täytäntöön. On vauhditettava alustavaa keskustelua sellaisten menettelyjen yksinkertaistamisesta, joilla pyritään saavuttamaan paremmat toteutettavuusmahdollisuudet ja minimoimaan väärät menettelyt ja väärinkäytöt. Meidän on myös varmistettava se, että kuilua kavennetaan ja maksujen tasoa nostetaan.

Ehdotus tarkistaa monivuotista rahoituskehystä ei ole huono ajatus, ja se tarjoaa lisäresursseja kasvulle vuosina 2009–2010. Suunniteltu päämäärä, joka liittyy vähähiilisen energian tuotantotavoitteiden saavuttamiseen, on hyvä, mutta se on tuskin ratkaisevan tärkeä asia. Meidän on osoitettava paljon nykyistä parempaa joustavuutta.

Haluaisin päättää puheenvuoroni toteamalla, että meidän olisi hyväksyttävä tämä talousarvio, mutta otettava käyttöön ennaltaehkäiseviä toimia rahoitus- ja talouskriisin käsittelemiseksi. Yksimielisyyks on tärkeä ja välttämätön, vaikka se onkin vaikea saavuttaa. Meidän on annettava sille tukemme.

Kyösti Virrankoski, (ALDE). - (FI) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan kiittää esittelijöitä, rouva Haugia ja herra Lewandowskia erinomaisesta työstä. Lisäksi haluan kiittää komission jäsentä, rouva Grybauskaitę ja myös hänen lähintä avustajaansa, herra Romeroa hyvästä yhteistyöstä koko vuoden ajan sekä puheenjohtajavaltiota rakentavasta osallistumisesta budjetin valmisteluun.

Haluan ainoastaan puuttua yhteen asiaan eli rakennerrahastoihin. Me olemme palauttaneet tänä vuonna eri huodoissa varoja jäsenvaltioille käyttämättöminä määrärahoina. Lisätalousarviossa numero kaksi me ohjelmoimme uudelleen 2,8 miljardia euroa ja lisätalousarviossa numero yhdeksän me palautimme 4,5 miljardia euroa käyttämättömiä maksuja.

Tätä taustaa vasten on hämmästyttävää, että komissio esittää 5 miljardin euron elvytyspaketin samanaikaisesti kun se ei ole käyttänyt edes budjetoituja varoja rakennepolitiikkaan. Syynä on hallinta- ja valvontajärjestelmä, joka on erittäin monimutkainen. Useimmissa maissa se on edelleen hyväksymättä.

Euroopan parlamentti esitti sovittelussa yhteistä julkilausumaa, jossa tunnustettaisiin yksinkertaistamisen tarve ja rakenteelliset puutteet. Komissio ja neuvosto eivät halunneet yhtyä tähän julkilausumaan. Kuitenkin Eurooppa-neuvosto esitti juuri lähes sanasta sanaan samanlaisen kannanoton, ja onkin syytä korostaa, että yksinkertaistaminen ja tehostaminen ovat todella tarpeen.

Margaritis Schinas (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, tämä talousarvio on viimeinen nykyisen vaalikauden aikana laadittava, ja ensimmäinen talousarvio, josta olemme äänestäneet sen jälkeen, kun finanssikriisi kolkutti ovellemme. Sen vuoksi sillä on erityinen merkitys: se on talousarvio, jota Euroopan kansalaiset arvioivat hyvin tarkasti.

Itse katson, että tässä talousarviossa on katkera sävy, koska se sisältää onnistuneita asioita, mutta siinä on myös varjopuolia. Itse katson menestyksiin lukeutuvan sen, että olemme onnistuneet, vaikkakin rajallisesti, lisäämään maksujen määrää neuvoston kantaan verrattuna ja että olemme löytäneet suhteellisesti enemmän resursseja kilpailukykyä, ympäristöä ja turvallisuutta varten. Pidän menestyksenä myös sitä, että ensimmäistä kertaa meillä on erillinen kanta, jolla käsitellä laitonta maahanmuuttoa Euroopan unionin eteläisillä rajoilla. Siellä kotimaani kaltaiset maat vastaanottavat vuosittain satoja tuhansia epätoivoisia ihmisiä, jotka tulevat kolkuttamaan Euroopan ovelle sen eteläisillä rajoilla. Kaikista näistä syistä meillä on syytä olla tyytyväisiä.

Olen kuitenkin hyvin pettynyt siihen, että tällä kriisiajan ensimmäisellä talousarviolla ei kyetty välittämään sitä sanomaa, että Eurooppa on halukas ja kykenevä toimimaan. Yritämme vielä pohtia, miten käyttää 200 miljardista eurosta 5 miljardia euroa, jotka eräät jäsenvaltiot haluavat takaisin sen sijaan, että rahat käytettäisiin kilpailukykyyn kohentamiseen. Se on menetetty tilaisuus. Tämän vuoden osalta olisimme mielestäni voineet tehdä enemmän. Olen edelleen toiveikas siitä, että ne tavanmukaiset epäilyksenalaiset tahot, jotka haluavat maksaa ylijäämät takaisin kansallisille ministeriöille, tekisivät vielä yhden yrityksen niin, että viimeistään ensi vuonna lähestymistapamme olisi aikaisempaa kunnianhimoisempi.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). - (PT) Arvoisa puhemies, onnittelen mietinnön esittelijää jäsen Haugia hänen erinomaisesta työstään sekä lukuisia kollegoja heidän antamistaan panoksista. Haluaisin puhua kalastusalaista sekä sen myönteisistä ja kielteisistä näkökohdista.

Kokonaisuudessaan varatut määrärahat ovat hyvin pitkälti samansuuruiset kuin edellisenä varainhoitovuonna. Tämä on kielteinen näkökohta, kun ottaa huomioon, että edelliset talousarviot sisälsivät jo välttämättömän vähimmäismäärän resursseja tarvitsevan yhteisen kalastuspolitiikan ja meripolitiikan toteuttamiseksi. Maksuäärärahojen alentaminen ja riittämättömät toimet syrjäisten alueiden tarpeisiin ja erityisalueisiin reagoimiseksi ovat myös kielteisiä asioita.

Ulkoisen taloudellisen paineen kasvaminen nykyisen rahoituskriisin sekä polttoaineiden hintojen huomattavien vaihtelujen seurauksena pahentaa entisestään nykyisiä paineita, jotka johtuvat laivaston alhaisesta kapasiteetistä ja luonnonvarojen ehtymisestä.

Siitä huolimatta, että komissio ehdottaa kalastusalan uudistamista nykyisen makrotaloudellisen tilanteen mukaisesti, tarvitaan konkreettisia toimia, joilla autetaan takaamaan Euroopan kalastuslaivastojen säilyminen sekä sellaisten ihmisten toimeentulo, jotka tekevät niin paljon, jotta me saisimme mahdollisuuden nauttia yhtä tärkeimmistä peruselintarvikkeistamme.

Olen iloinen siitä, että valmistelevana toimenä hyväksyttiin esittämäni aloite varata kalan hintojen tarkkailukeskukselle 4 miljoonaa euroa. Suhtaudun myönteisesti myös siihen, että kalavarojen hallintaa tuetaan entistä enemmän, kansainvälisille hankkeille varataan vapaaehtoisia varoja, lisätään keskustelua elintärkeällä kalastusosalalla, kuten panimme merkille kalatalousvaliokunnan Madeiralle, Portugalin kaikkein reunimmaiselle alueelle, tekemän vierailun aikana. Lisäksi suhtaudun myönteisesti parhaiden käytäntöjen verkottamiseen ja vaihtoon sekä kuudennen puiteohjelman päätökseen saattamiseen. Määrärahojen säilyttäminen biotalouden kehittämistä koskevaa yhteistyötä varten, yhteisön kalastuksenvalvontavirastoa sekä Euroopan meripolitiikkaa valmistelevia toimia varten ovat myös myönteisiä asioita.

Lopuksi haluan kertoa suhtautuvani myönteisesti siihen, että komissio on perustanut budjettikohdan – johon ei toistaiseksi ole varattu määrärahoja – erityistä rahoitusvälinettä varten. Sen avulla on tarkoitus mukauttaa kalastuslaivastot polttoaineiden hintojen taloudellisiin seurauksiin. Tämä on yksi niistä syistä..

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Kuten jo totesin ensimmäisen käsittelyn aikana lokakuussa ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon valmistelijana, kannatan Euroopan unionin talousarviota vuodeksi 2009 monesta syystä. Toisaalta ensi vuoden kannalta on jo nyt tärkeä ja myönteinen asia, että 14 miljardia euroa on käytettävissä ympäristönsuojeluun, luonnonsuojeluun ja niiden puitteissa ennen kaikkea LIFE+ -tavoitteita varten. Toisaalta on syytä panna merkille, että tämä summa on noin 10 prosenttia korkeampi kuin viime vuoden luku, mikä on hyvä osoitus siitä, että nykyään kukaan ei kyseenalaista tämän toiminta-alan merkitystä, erityisesti ilmastonmuutoksen kannalta. Viimeksi mainittu asia on sitä paitsi myös yksi ensi vuoden talousarvion painopistealoista. Tämä kaikki liittyy tietenkin läheisesti tänään keskiviikkona toimitettavaan äänestykseen, kun päätämme ilmastopakettista.

Vaikka nämä direktiiviluonnokset eivät vastaa alkuperäisiä odotuksiamme monessa mielessä, ne ovat kunnianhimoisia verrattuna ehdotukseen, jonka komissio antoi viime vuoden tammikuussa. Direktiiviluonnoksissa asetetut tavoitteet edellyttävät rahaa ja poliittista tahtoa. Summa voi olla pieni, mutta on tärkeää korostaa, että ensi vuonna aloitettavien kokeiluhankkeiden arvo on 7,5 miljoonaa dollaria. Varsinaisen työn, johon sisältyy luonnosten laatimista ja tarjouskilpailujen julkaisemista, voidaan olettaa alkavan ensi vuoden alussa, mutta komissio on ilmoittanut useissa yhteyksissä, miten tärkeänä se pitää näiden hankkeiden toteuttamista, ja se on luvannut tehdä täysipainoista yhteistyötä. Lokakuun täysistunnon jälkeen Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen (EFSA) on ainoa elin, joka ei ole onnistunut saavuttamaan merkittävää edistystä. Sen vuoksi meidän on edelleen suositettava 10 prosentin varauman säilyttämistä, mutta toivon, että tämäkin ongelma ratkaistaan pian. Nämä ovat huomioni ja suositukseni, jotka pääosin täsmäävät ensimmäisen käsittelyn aikana tehtyjen kanssa. Vetoan kollegoihini, jotta he äänestäisivät asian puolesta myös toisessa käsittelyssä. Haluan käyttää tätä tilaisuutta hyväkseni ja onnitella Jutta Haugia mietinnöstä. Kiitoksia paljon.

Maria Martens (PPE-DE). – (NL) Arvoisa puhemies, haluaisin ensinnäkin onnitella mietinnön esittelijää jäsen Haugia. Työsuhteemme oli todellakin hyvin miellyttävä, ja kehitysyhteistyövaliokunta on siihen tyytyväinen. Pidimme tärkeinä kolme asiaa. Ensinnäkin meidän olisi puntaroitava elintarvikekriisiä. Olemme iloisia siitä, että valiokunnan ehdotusta on tarkistettu ja että saatiin aikaan sellainen kompromissi, joka sai parlamentin ja neuvoston tuen, ja sen seurauksena elintarvikekriisiä varten varattiin miljardi euroa.

Pohjimmiltaan tärkeää on se, että löydetään kestävä ratkaisu, joka tarkoittaa elintarviketurvallisuutta itse kehitykselle, ja tästä kokeiluhankkeessamme on kyse. Suurempi ongelma on se, että pienillä maanviljelijöillä ei ole mahdollisuutta saada mikroluottoja. Heidän on vaikeaa päästä käsiksi hyviin kylvösiemeniin ja lantaan ja pystyä investoimaan kasteluun, jos he eivät kykene maksamaan rahoja etukäteen. Sen vuoksi olemme tyytyväisiä siihen, että ehdotuksemme kokeiluhankkeesta mikroluottojen myöntämiseksi pienille maanviljelijöille on saanut laajaa kannatusta, ja luotamme siihen, että valiokunta on halukas panemaan tämän kokeiluhankkeen täytäntöön.

Toiseksi totean arvioinnista, että voimme ottaa vastaan näinä päivinä paljon arvostelua kehitysyhteistyöstä. Tuen saamiseksi meidän on paitsi selvennettävä, mitä tarkoitimme, mutta erityisesti se, mitä olemme saavuttaneet. On valitettavaa, että valiokunnan mietinnöissä takerrutaan edelleen hyvin pitkälti aikomuksiin. Tämän vuoksi olemme vedonneet siihen, että valokunnasta löytyisi enemmän valmiuksia tulosten arvioinnin parantamiseen. Suhtaudumme myönteisesti parlamentin näille ehdotuksille antamaan tukeen.

Arvoisa puhemies, kolmanneksi haluan todeta, että puhumme edelleen sen puolesta, että talousarviossa tehdään korotus luvussa 4, joka koskee ulkoisiin toimiin liittyviä kuluja. On selvää, että tarvitaan nykyistä enemmän varoja ja joustavuutta, mikäli haluamme saavuttaa päämäärämme ja kantaa vastuamme, jotka ovat perusteltuja Kosovon, Lähi-idän ja muissa tapauksissa, joissa pääasia ei ole ainoastaan kehitysyhteistyö vaan myös konfliktien ratkaiseminen.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, esitän lyhyesti kaksi kommenttia. Haluan kiittää esittelijää hänen tekemästään työstä.

Kehitysavusta puhuttaessa mielestäni on tärkeää korostaa sitä, että vaikka prosessi miljardin euron löytämiseksi oli tukala, on myönteistä, että Eurooppa on tehnyt jotakin ongelman ratkaisemisen hyväksi. Kannattaa kuitenkin muistaa, että kauppatavaroiden hinnat ovat itse asiassa romahtaneet, samoin energian hinnat, joten tällä miljardilla eurolla pitäisi saada aikaan paljon enemmän kuin toivoimme, jos se käytetään oikein. Mielestäni meidän on tehtävä tarkka tutkimus varmistaaksemme, että raha menee sinne, mihin se on tarkoitettu ja missä sitä tarvitaan kaikkein eniten, eli ruohonjuuritasolla, ruoan tuottamisessa paikoissa, joissa ruokaa voidaan tuottaa.

Toinen kommenttini liittyy myös maatalousalaan, mutta se koskee enemmän tulevaisuutta kuin tämä nimenomainen talousarvio. Olen hieman huolissani niistä kommenteista, joita komission jäsen teki niin kutsutusta lisäarvon puuttumisesta maatalouteen käytettävien varojen kohdalla. Tiedän, että meillä on aikaa keskustella tästä tulevaisuudesta, mutta sen on oltava perusteellinen ja napakka keskustelu. Katson, että eurooppalaiset maanviljelijät hyötyvät parhaiten yhteisestä politiikasta, eikä sellaisesta, jonka mukaan jäsenvaltiot voivat valita mitä haluavat, koska kansalaiset jäävät häviölle siinä, mikä on ruoan laatu ja turvallisuus.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, talousarvion hyväksymiseen liittyy aina ristiriitoja odotusten ja todellisuuden välillä. Talousarviokehys ei ole kovin joustava, ja varoja on hyvin vaikea jakaa uudelleen. Vaikka tämä heijastaakin sitä, että erityistoimien rahoittaminen tapahtuu vakaasti, se tarkoittaa myös sitä, että alinomaa muuttuvaan todellisuuteen on vaikea reagoida.

Nykyinen talousarvio ei nykyisen tilanteen valossa vastaa monien parlamentin jäsenten toiveita, joista esimerkkinä mainittakoon tarve toimia yhä pahenevaa talouskriisiä vastaan tai sellaisten uusien tekniikoiden rahoittaminen, joita voidaan käyttää ympäristön tilan parantamiseen ja ilmastonmuutoksen torjumiseen. Talousarvio ei vastaa nuorten, koululaisten tai opiskelijoiden odotuksiin kun ottaa huomioon nuorisovaihtojen, koulutusmahdollisuuksien ja ulkomailla opiskelemisen mahdollisuuksien taloudellista tukemista.

Lopuksi haluaisin todeta, että peräkkäiset talousarviot ja rahoitusnäkymät on suunnattu pikemmin edellisten talousarviosuunnitelmien ja -tavoitteiden jatkamiseen kuin nykyisten ja tulevien haasteiden käsittelemiseen. Tämän vuoksi rahoitusnäkymiä on säännöllisesti tarkasteltava, koska seitsemän vuotta on liian pitkä aika talousarvion suunnittelun kannalta.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin nostaa esiin erään asian, josta itävaltalainen kollegani jäsen Rübig puhui hetki sitten. Käytämme alle 1 prosenttia Euroopan bruttokansantuotteesta Euroopan hyväksi, ja samanaikaisesti vaadimme, että EU selviytyy yhä useammasta tehtävästä, jotka koskevat yhä useampaa jäsenvaltiota. Tässä ei ole mitään järkeä. Näin ollen on todella uskomatonta, että olemme olleet säästävää monia vuosia ja että tämä säästäväisyys on koskenut varojemme taloudellista käyttöä mutta lisäksi myös perimmiltään valtiovarainministereitä, jotka hankkivat takaisin rahaa ja kanavoivat sen kansallisiin budjetteihinsa vuoden lopussa.

On kaksi uutta tehtävää, joihin meidän olisi käytettävä rahojamme. On myös sellaisia tehtäviä, joihin emme oikeastaan ole varanneet asianmukaisia budjettivaroja vuosiin. EU:n viestintätoimintaan olisi lisättävä varoja, mikäli haluamme saada Euroopan kansalaiset lähemmäksi Eurooppaa. Opiskelija- ja harjoittelijavaihdon piirissä on lukuisia tehtäviä, joihin Eurooppa voisi osallistua.

Jutta Haug, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää kaikkia niitä jäseniä, jotka ovat osallistuneet keskusteluun täällä parlamentissa ja jotka ovat käyttäneet puheenvuoron, vaikka monissa tapauksissa vuoden 2009 talousarvio oli vain tilaisuus käyttää puheenvuoro pikemmin kuin sen aihe. Ennen kaikkea haluan kiittää niitä jäseniä, jotka ovat olleet kanssamme alusta loppuun asti ja osallistuneet keskusteluun.

Komission meille esittelemä Euroopan talouden elvytysuunnitelma on nostettu esiin monessa puheenvuorossa, ja se vaivaa monien mieltä. En voi muuta kuin toistaa sen, mitä olen todennut monta kertaa aikaisemminkin: Euroopan unionin liikkeellepaneva voima jäsenvaltioiden talouden hyväksi on EU:n koheesiopolitiikka. Panemalla se huolellisesti ja rehellisesti täytäntöön onnistumme menemään eteenpäin, ja tämä merkitsee epäilemättä sitä, että talous ei aiheuta meille niin suuria ongelmia vuosien saatossa. Emme tietenkään selviydy maksuihin varatuilla 116 miljardilla eurolla, vaan koko parlamentin on oltava valmis varmistamaan asiaankuuluvat maksut lisätalousarvioissa ja tarkistetuissa talousarvioissa.

Se, mitä komission jäsen sanoi, on tietenkin totta: talousarvio on aina kompromissi. Vuoden 2009 talousarvio ei tässä mielessä eroa sitä edeltävistä talousarvioista. Meidän on ollut pakko myöntää neuvostolle nämä alhaiset maksut, komission on ollut pakko myöntää meille 700 miljoonaa euroa resurssien uudelleenkohdistamiseksi aluekehitykseen, ja meidän on ollut pakko supistaa painopistealojamme. Olemme tästä huolimatta onnistuneet pitämään kiinni varsin monesta näistä painopistealoista. Näitä ovat enemmän maksumäärärahoja ilmastomuutoksen torjumiseen, enemmän maksumäärärahoja sosiaaliseen ulottuvuuteen uusien ja entistä parempien työpaikkojen luomiseksi sekä enemmän tukea pienille ja keskisuurille yrityksille. Olemme saavuttaneet tämän, ja sen vuoksi olen kiitollinen kollegoilleni. Kiitos oikein paljon.

(Suosionosoituksia)

Janusz Lewandowski, esittelijä. – (PL) Arvoisa puhemies, talousarvion siinä pääluokassa, josta olen vastuussa, on vain yksi asia, joka on epäselvä, ja se on Lissabonin sopimuksen tulevaisuus. Se muuttaa parlamentin toimivaltaa, ja se saattaa vaikuttaa talousarvioon. Kun ottaa huomioon, että muita ongelmia on ratkaistu, haluaisin tukea edellisiä puhujia, jotka ovat vaatineet rahoitusnäkömien tarkistusta. Sitä todellakin tarvitsimme jo nykyisten näkömien toisena vuonna, mikäli haluamme pystyä rahoittamaan Euroopan unionin kansainväliset tavoitteet ja sitoumukset.

Lisäksi on valitettavaa, että neuvottelumenettely neuvoston kanssa toi mukanaan neuvotteluja miljoonista euroista aikana, jolloin on luvattu miljardeja epämääräisessä kriisipaketissa. Näin ollen talousarviota, jonka todennäköisesti hyväksymme huomenna, muutetaan otaksuttavasti enemmän kuin koskaan ennen.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Puhujat toimivat niin kurinalaisesti, että olemme saaneet keskustelun päätökseen hyvissä ajoin, ja tämä on myönteinen viesti budjettikurin kannalta tulevaisuudessa.

Äänestys toimitetaan huomenna torstaina 18. joulukuuta 2008.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Gábor Harangozó (PSE), kirjallinen. – (EN) Mietinnön esittelijän tavoin meidän olisi oltava huolestuneita niistä kielteisistä vaikutuksista, joita maailmanlaajuisen taantuman seurauksena nousee esiin. Meidän olisi erityisesti keskityttävä kaikkein epäedullisimmassa asemassa oleviin kansalaisiin, jotka epäilemättä kärsivät kaikkein eniten talouden sekasorron vaikutuksista. Unionin olisi maksimoitava toimensa helpottaakseen saatavilla olevien resurssien saantimahdollisuuksia – sovittujen monivuotisen rahoituskehityksen 2007–2013 ylärajojen puitteissa – edunsaajille paikan päällä. Tästä syystä meidän olisi erityisesti parannettava ja yksinkertaistettava toimia niin, että rakenne- ja koheesiorahastojen täytäntöönpano vauhdittuisi. Itse asiassa maksumäärärahojen alhainen taso koheesiopolitiikan täytäntöönpanossa ei vastaa ruohonjuuritason tarpeita nykyisen talouskriisin tuomien haasteiden kohtaamisessa. Koheesiopolitiikka on yhteisvastuullisuuden paras väline Euroopan unionissa, ja sen osuus näin suuren maailmanlaajuisen kriisin kielteisten vaikutusten torjumisessa on keskeinen.

(Istunto keskeytettiin klo 10.50 ja sitä jatkettiin klo 11.30.)

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

4. Fibromyalgia (kirjallinen kannanotto): ks. pöytäkirja

*
* *

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, eilen suuri joukko vierailijoita, jotka olivat tehneet varauksen, eivät päässeet sisälle parlamenttiin. Haluaisin esittää erityiskiitokseni parlamentin yksiköille, jotka yrittivät päästää vierailijat sisään poliisin vastustuksesta huolimatta. Poliisi ei kuitenkaan sallinut näiden tulla sisään, koska vierailijoilla oli yllään punaiset takit. En tiedä, kuka pelkää punaisia takkeja. Myös erään kollegan oli riisuttava takkinsa päästäkseen parlamentin istuntosaliin.

Pyydän, että teemme valituksen poliisille ja kerromme, että on kielletty vaikeuttaa vierailijoidemme pääsyä tänne. Haluaisin toistaa, että parlamentin yksiköt yrittivät auttaa varauksen tehneitä vierailijoita pääsemään parlamenttiin, mutta poliisi esti heitä, vaikka vierailijat käyttäytyivät rauhanomaisesti. Pyydän, että ilmoitamme poliisille, että parlamentissa ei saa esiintyä tällaista vastustusta.

Puhemies. – (DE) Paljon kiitoksia, jäsen Swoboda, tutkimme asiaa. Kiitän puheenvuorostanne.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Arvoisa puhemies, kiitos tästä puheenvuorosta. Haluaisin yksinkertaisesti esittää lämpimät tervetuloitotukseni Länsi-Saharan demokraattisen arabitasavallan presidentille ja Polisario-rintaman pääsihteerille Mohamed Abdelazizille sekä hänen mukanaan tulleele valtuuskunnalle. He ovat palanneet parlamenttiin muistuttaakseen meitä kansansa oikeuksien ja itsemääräämisoikeuden säilyttämisen tärkeydestä.

Jens Holm, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, puhun koko ryhmäni puolesta. Vastustamme menettelyä, jota on nyt ehdotettu. Mietinnön esittelijä, jäsen Wurtz on jo todennut ryhmien esittelijöiden välisessä kokouksessa, että tämä on täysin tuomittavaa. Ilmastopakettia koskevan äänestyksen, joka on yksi vuoden tärkeimmistä, olisi edettävä samalla tavalla kuin kaikki muutkin äänestykset. On epädemokraattista ja tyrmistyttävää, että emme äänestä kustakin mietinnöstä erikseen. Meidän on voitava äänestää kustakin yksittäisestä mietinnöstä, ja meillä on oltava oikeus jättää tarkistuksia, joista sitten äänestämme.

Repikää kappaleiksi tämä ehdotus ja antakaa meille tilaisuus äänestää kustakin mietinnöstä erikseen sekä tilaisuus äänestää jätetyistä tarkistuksista. Kiitos.

Puhemies. – (DE) Jokaisella on oikeus ilmaista mielipiteensä täällä parlamentissa, ja enemmistö tekee päätökset.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, eilen viisi tuntia kestäneen ilmasto- ja energiapakettia koskevan keskustelun päätteeksi parlamentti sai harkitun vastauksen puheenjohtajavaltion ministeri Borlooilta ja komissiolta komission jäsen Dimasilta ja komission jäsen Piebalgsilta. Siitä huolimatta, että 50–60 jäsentä oli osallistunut keskusteluun, he puhuivat istuntosalissa, jossa oli vain neljä jäsentä.

Mielestäni tämä osoittaa tiettyä epäkohteliaisuutta sekä komissiota että puheenjohtajavaltiota kohtaan ja vähentää sitä vaikutusvaltaa, joka parlamentilla on. Pyytäisin teitä ottamaan puolueiden johtajien kanssa esille kysymyksen siitä, olisiko meidän harkittava seuraamuksia niille jäsenille, jotka osallistuvat keskusteluun mutta jotka eivät vaivaudu olemaan paikalla kuullakseen komission ja puheenjohtajavaltion vastaukset.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (DE) Hyvä jäsen Davies, olen täysin samaa mieltä asiasta kanssanne, mutta varmistakaa myös tarkistamalla asia omissa ryhmässänne, että jäsenten läsnäolo voidaan taata.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin esittää pyynnön viittaamalla eilen puheenjohtajavaltio Ranskan kanssa käytyyn keskusteluun. Erällä ryhmien puheenjohtajilla on tärkeitä asioita sanottavanaan tuosta keskustelusta, mikä on täysin oikein ja sopivaa. On kuitenkin toisia ryhmän puheenjohtajia, jotka ovat aina samat, jotka ylittävät yleisesti annetun puheajan minuutilla tai kahdella.

Ehkäpä tämä aika voitaisiin yksinkertaisesti vähentää heidän ryhmänsä saamasta puheajasta, koska tämä ei näin ollen vaikuttaisi siihen aikaan, joka oli moitteettomasti myönnetty.

5. Äänestykset

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

5.1. Uusiutuvista energialähteistä tuotettu energia (A6-0369/2008, Claude Turmes) (äänestys)

5.2. Kasvihuonepäästöjen päästöoikeuksien kauppa (A6-0406/2008, Avril Doyle) (äänestys)

– Ennen äänestystä.

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, perusteluni on seuraava. Valitettavasti päästökauppajärjestelmästä ei järjestetty täysistuntokeskustelua, jonka tuloksesta olisi voitu järjestää kolmikantaneuvottelut. Kolmikantaneuvottelut pelkästään ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon pohjalta eivät edusta parlamenttia. Nyt meidän oletetaan tukevan komission ehdotukseen tehtyjä tarkistuksia, mutta se, mitä meidän pitäisi päättää tänään, vastaa yksi yhteen neuvoston asiakirjaa. Parlamentti ei ole tehnyt ainoatakaan muutosta, ei edes pilkun verran. Mikä on syy tähän ajalliseen paineeseen? Loppujen lopuksi puhumme ajanjaksosta vuodesta 2013 eteenpäin.

Päästökauppajärjestelmää koskeva ehdotus nykyisessä muodossaan ristiriitaisuuksineen ja paisuvine kustannuksineen saavuttaa meidät. Päästökaupan ala on yksi tärkeimmistä teollisuuspolitiikan alalla tehtävistä päätöksistä vuosiin, jollei vuosikymmeniin. Emme ole valmistautuneet luovuttamaan yhteispäätökseen liittyvää demokraattista oikeuttamme parlamentin vaatesäiliöön. Minkä puolesta useat parlamentin jäsenet ovat loppujen lopuksi menestyksekkäästi taistelleet parlamentissa miltei 30 vuoden ajan? Ovatko he taistelleet, jotta ilmastopolitiikka jätettäisiin miltei kokonaan neuvostolle yksinkertaistetun menettelyn kautta? Valittuna parlamenttina haluamme osallistua demokraattiseen keskusteluun ja toimia näin erityisesti pitämällä mielessä toimiemme seuraukset. Kiitoksia paljon.

(Ehdotus hylättiin)

5.3. Pyrkimykset kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi (A6-0411/2008, Satu Hassi) (äänestys)

5.4. Hiilidioksidin geologinen varastointi (A6-0414/2008, Chris Davies) (äänestys)

5.5. Polttoaineiden käytöstä (tieliikenne ja sisävesiliikenne) aiheutuvien kasvihuonekaasupäästöjen seuranta ja vähentäminen (A6-0496/2007, Dorette Corbey) (äänestys)

5.6. Päästönormien asettaminen uusille henkilöautoille (A6-0419/2008, Guido Sacconi) (äänestys)

– Äänestyksen jälkeen:

Avril Doyle, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, mietinnön esittelijän olisin halunnut käyttää puheenvuoron ennen mietintöäni, mutta kiitän teitä tästä tilaisuudesta puhua nyt, koska meidän kaikkien kannalta on tärkeää, että pari asiaa merkitään pöytäkirjaan.

On todennäköisesti yksi asia, joka yhdistäisi meidät kaikki tässä istuntosalissa tänä aamuna, eli se, että ensimmäisessä käsittelyssä syntyneet sopimukset eivät tee oikeutta parlamentaarisen menettelyn noudattamiselle eivätkä lainsäädännön sisällölle, erityisesti silloin, kun asia on hyvin monimutkainen ja tekninen.

(Suosionosoituksia)

Ensimmäisessä käsittelyssä syntyneiden sopimusten on näin ollen oltava harvinaisia ja poikkeuksellisia, ja ainoastaan poikkeukselliset olot ansaitsevat tällaisen poikkeuksellisen vastauksen.

Toinen menettelyä koskeva asiani on se, että ei ole mitään säännöksiä, joiden perusteella valtionpäämiehet voisivat osallistua yhteispäätösmenettelyyn.

(Suosionosoituksia)

Samaan aikaan, kun ilmastonmuutospakettia koskevat asiat olivat asialistalla viime viikon huippukokouksessa ja huippukokouksessa esitettiin vaatimus, että kaikki EU:n päästökauppajärjestelmää koskeviin asioihin tehtävien tarkistusten tulevat muutokset otetaan huomioon tulevissa huippukokouksissa, huippukokousta seuraavissa kolmikantaneuvotteluissa lauantaina lisäksi kaikkien varjoesittelijöideni tuella mietintööni uuden johdanto-osan kappaleen – huippukokouksen jälkeen – jonka Coreper hyväksyi lauantai-iltapäivänä. Johdanto-osan kappaleessa korostettiin EU:n päästökauppajärjestelmää koskevan lainsäädännön ainutlaatuisuista ja muuntautumiskykyistä luonnetta, mutta samalla siinä todettiin, että valtion- ja hallituksen päämiesten kuulemista ei pidä millään tavoin pitää ennakkopäätöksenä millään muulle lainsäädännölle.

Tämä on ollut kunnianhimoinen lainsäädännöllinen matka. Haluaisin kiittää komission jäsen Dimasia ja hänen työryhmäänsä, ministeri Borloota ja hänen työryhmäänsä ja erityiskiitokset osoitan suurlähettiläs Léglise-Costalle hänen tekemästään mittavasta työstä. Haluaisin kiittää ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan henkilöstöä – haluaisin erityisesti mainita Virpi Köykan hänen hyvästä työstään – koko ryhmämme henkilöstöä, henkilökohtaista avustajaani Kavia hänen väsymättömästä työstään mutta ennen kaikkea varjoesittelijöitani ja heidän henkilöstöään erinomaisesta yhteistyöhenkisestä työstään.

(Suosionosoituksia)

Miroslav Ouzký, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puheenjohtaja. – (CS) Haluaisin käyttää tilaisuutta hyväkseni tämän miltei vuoden kestäneen työn päätteeksi ja kiittää kaikkia työhön osallistuneita. Haluaisin erityisesti kiittää mietinnön esittelijöitä ja varjoesittelijöitä. En toista sitä, mitä esittelijä Avril Doyle totesi. Todella poikkeuksellinen tilanne edellyttää poikkeuksellisia toimia, ja puheenjohtajavaltio Ranskalla on ollut poikkeukselliset pyrkimykset kompromissin saavuttamiseksi. Uskon vahvasti, että se, että ilmastopakettiin eivät ole tyytyväisiä muita kunnianhimoisemmat eivätkä vähemmän kunnianhimoiset tahot osoittaa, että kompromissi on todella saavutettu.

Puhemies. – (DE) Kiitoksia paljon. Hyvät kuulijat, toivon puhuvani kaikkien täällä olevien puolesta todettessani, että Euroopan parlamentti on toiminut hyvin yhteistyöhaluisesti neuvoston kanssa ja myös ilmoittaessani, että sen tavan, jolla olemme saavuttaneet päätöksen, on oltava poikkeus pikemmin kuin sääntö, ja että tulevaisuudessa meidän on pidettävä täällä kiinni ensimmäisen käsittelyn periaatteesta, jotta parlamentin kanta olisi selkeä.

(Suosionosoituksia)

5.7. Työajan järjestäminen (A6-0440/2008, Alejandro Cercas) (äänestys)

– Äänestyksen jälkeen:

Alejandro Cercas, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin hyvin lyhyesti ensinnäkin kiittää kaikkia kollegoja ja onnitella heitä tästä menestyksestä, joka kuuluu parlamentin kaikille ryhmille. Tämä on voitto koko parlamentille.

(Suosionosoituksia)

Minun on kiitettävä kahta miljoonaa eurooppalaista lääkäriä ja miljoonaa lääketieteen opiskelijaa heidän tekemästään työstä, ja haluan lisäksi kiittää Euroopan ammatillista yhteisjärjestöä ja kaikkia kansallisia ammattiyhdistyksiä, jotka ovat tehneet lujasti työtä.

Arvoisa puhemies, on tärkeää muistuttaa neuvostoa siitä, että tämä ei ole takaisku, vaan pikemmin tilaisuus oikaista väärä päätös. Haluaisin nähdä tämän tilaisuutena tuoda asialistamme lähemmäs kansalaisten tärkeinä pitämiin asioihin. Meidän on pyydettävä komissiota pukemaan ylleen erotuomarin asunsa ja riisumaan yltään neuvoston paidan, jota se on pitänyt päällään näiden kolmen viimeisen vuoden aikana. Kunhan se

on pukeutunut erotuomarin paidan ylleen, voimme aloittaa sovittelun, jotta työn ja perhe-elämän yhteensovittamisesta voi tulla totta, yhdessä sosiaalisen Euroopan kanssa.

(Kovaäänisiä suosionosoituksia)

Jan Andersson (PSE). - (SV) Haluaisin esittää vilpittömät kiitokseni jäsen Cercasille ja kaikille niille, jotka ovat tehneet työtä tämän asian parissa. En näe neuvoston edustajia paikalla täällä tänään. Olemme yrittäneet panna neuvottelut neuvoston kanssa käyntiin, mutta se on ollut haluton tulemaan neuvottelupöytään. Nyt näemme paikalla parlamentin enemmistön. Käykäämme nyt neuvottelupöytään, jotta voimme saada aikaan hyvän työaikadirektiivin. Nyt haluamme tietää parlamentin enemmistön mielipiteen.

5.8. Rajatylittävän lainvalvonnan helpottaminen liikenneturvallisuuden alalla (A6-0371/2008, Inés Ayala Sender) (äänestys)

6. Tervetulotoivotukset

Puhemies. - (DE) Hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin pyytää teitä osallistumaan myös viralliseen seremoniaan hetken kuluttua, kuten on oikein ja soveliaista vieraidemme, Saharov-palkinnon voittajien läsnäollessa. Ennen kuin keskeytämme istunnon muutaman minuutin kuluttua ennen vieraidemme saapumista, haluan toivottaa tervetulleeksi Syyrian parlamentin valtuuskunnan, jota johtaa Syyrian parlamentin ulkoasiainvaliokunnan puheenjohtaja Suleiman Haddad. Valtuuskunta on täällä osana 10. Euroopan parlamentin ja Syyrian välistä parlamenttien välistä kokousta. Toivotan syyrialaiset vieraat mitä lämpimimmin tervetulleeksi.

Haluan kertoa, että vierailu tapahtuu suotuisissa oloissa. Syyrian ja EU:n välinen assosiaatiosopimus pantiin hiljattain alulle, ja se on määrää esittää Euroopan parlamentille hyväksymistä varten mahdollisimman pian.

Euroopan parlamentti on vakuuttunut siitä, että Syyria kykenee toimimaan merkittävässä asemassa Lähi-idässä ja erityisesti Välimeren unionissa. Toivotan valtuuskunnalle mukavaa oleskelua Strasbourgissa ja hedelmällisiä näkemysten vaihtoa, ne voivat vaikuttaa pelkästään suotuisasti suhteisiimme. Toivotan Teidät jälleen kerran mitä lämpimimmin tervetulleeksi.

Julistan nyt istunnon keskeytetyksi muutamaksi minuutiksi. Kokoonnumme uudelleen hetken kuluttua juhlaistuntoon.

(Istunto keskeytettiin klo 12.05 ja sitä jatkettiin klo 12.15.)

7. Saharov-palkinnon luovuttaminen – Kahdeskymmenes vuosipäivä (Juhlaistunto)

Puhemies. - (DE) Hyvät kuulijat, juhlaistunto on avattu.

(DE) Hyvät kuulijat, toivottakaaamme tervetulleeksi seuraavat Saharov-palkinnon voittajat:

1990: Aung San Suu Kyi, jota edustaa Zoya Phan

1991: Adem Demaçi

1992: Las Madres de la Plaza de Mayo, jota edustaa Hebe Pastor de Bonafini

1993: Oslobodenje, jota edustaa Lidija Korać

1994: Taslima Nasreen

1995: Leyla Zana

1996: Wei Jingsheng

2000: ¡BASTA YA!, jota edustaa José María Alemán Amundarain

2001: Dom Zacarias Kamwenho

2002: Oswaldo José Payá Sardiñas, jota edustaa Adam Mascaró Payá

2004: The Belarusian Association of Journalists, jota edustaa Zhanna Litvina

2005: Ladies in White, jota edustaa Blanca Reyes, sekä

Hauwa Ibrahim sekä

Reporters Without Borders, jota edustaa Jean-François Julliard

2006: Aliaksandr Milinkevich

2007: Salih Mahmoud Mohamed Osman.

Toivottakaamme tervetulleeksi Elena Bonner, joka edustaa edesmennyttä Andrei Saharovia.

(Jatkuvia suosionosoituksia)

Puhemies. – (DE) Arvoisa Elena Bonner, arvoiset Euroopan parlamentin Saharovin mielipiteenvapauspalkinnon saajat, arvoisa komission jäsen Ferrero-Waldner, hyvät kuulijat – hyvät ystävät, jos saanen tänään sanoa. Tämä ei ole mikään tavanomainen päivä Euroopan parlamentissa. Tämä on päivä, jona palautamme mieliin Euroopan unionin perustavoitteen: työ, jolla edetään kohti rauhaa, kehitystä, ihmisoikeuksia ja jota Saharov-palkinnon saajat ilmentävät. Linaaan Andrei Saharovin sanoja: on mahdotonta saavuttaa yhtä näistä tavoitteista (rauha, kehitys ja ihmisoikeus), jos jokin niistä unohdetaan.

Olemme kokoontuneet tänne tänään 20 vuotta sen jälkeen, kun Saharov-palkinto jaettiin ensimmäisen kerran ja muutama päivä siitä, kun vietettiin ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 60. vuosipäivää lukuisten miesten ja naisten erityisen rohkeuden kunnioittamiseksi. He ovat ihmisoikeuksien puolesta kampanjoivia, asianajajia, toimittajia, uskonnollisia johtajia, järjestöjä, jotka taistelevat ihmisoikeuksien puolesta rohkeasti, sitoutuneesti ja intohimoisesti. Ylistämme myös niitä naisia, äitejä ja perheitä, jotka taistelevat rakkaistensa oikeuksien puolesta.

Haluaisin toivottaa erityisesti tervetulleiksi kaikki aikaisempien vuosien Saharov-palkinnon saajat, jotka ovat kunnioittaneet meitä läsnäolollaan tänään. Odotamme innokkaasti entistä tiiviimmän yhteistyön aloittamista kaikkien teidän kanssa Saharov-verkoston puitteissa, joka allekirjoitettiin ja hyväksyttiin eilen. On eräitä palkinnon voittajia, jotka olisivat halunneet olla täällä kanssamme tänään, mutta suureksi murheekseni he eivät voineet tehdä niin maidensa diktatuurihallintojen vuoksi. Aung San Suu Kyi on edelleen..

(Suosionosoituksia)

.. kotiaarestissa Burmassa/Myanmarissa. Oswaldo Payá ja Ladies in White -järjestön edustajia Laura Pollánia ja Berta Soleria kiellettiin poistumasta maastaan Kuuban viranomaisten toimesta, vaikka kaikki tarvittavat menettelyt aloitettiin yli kaksi kuukautta sitten. Tämä kielto on selkeä osoitus sellaisista oloista, joissa Kuuban demokraattiset voimat ovat pakotettuja toimimaan. Haluaisin tässä yhteydessä todeta, että tämä ei ole hiljattain aloitetun poliittisen vuoropuhelun eikä Kuuban ja Euroopan unionin välisen yhteistyön mukaista.

(Suosionosoituksia)

Andrei Saharov teki Euroopan parlamentille erityistä kunniaa, kun hän yli 20 vuotta sitten antoi parlamentille tunnustusta sen päätöksestä nimetä palkinto hänen mukaansa ja antoi siihen suostumuksensa. Andrei Saharov oli oikeassa katsoessaan, että palkinto on rohkaisu kaikille niille, jotka ovat sitoutuneet ihmisoikeuksien aatteen hyväksi kaikkialla maailmassa.

Toivotan myös Elena Bonnerin tyttären Tatianan lämpimästi tervetulleeksi. Olemme iloisia siitä, että olette paikalla, Tatiana.

Vuonna 1988, kun palkinto jaettiin ensimmäistä kertaa, palkinnon saaja Nelson Mandela oli vankilassa. Samana vuonna pelkkä tyhjä tuoli tuotiin tänne Andrei Saharovia varten, ja tänään tänne on tuotu pelkkä tyhjä tuoli Hu Jiata varten. Aivan kuten silloin myös nyt osoitamme kunniaa näille ihmisille heidän sankarillisesta sitoumuksesta, vaikka he ovat pakotettuja olemaan poissa. Aivan kuten silloin autoritääriset hallinnot käyttävät valtaansa väärin ja pyrkivät vaijentamaan ne, jotka yrittävät harjoittaa ajatuksen- ja sananvapauteen liittyvää perusoikeuttaan. Aivan kuten silloin sortajat epäonnistuvat pyrkimyksissään vaijentamaan nämä rohkeat äänet.

Tänään saamme kuulla vielä kahta äärimmäisen rohkeaa naista, jotka molemmat ovat vaimoja ja äitejä. He ovat omistaneet elämänsä vapaudelle kotimassaan, ja näin ollen he kantavat mukanaan miljoonien ihmisten toiveita kotimaassaan ja muualla maailmassa.

Arvoisa Elena Bonner, työnne miehenne ja maanne vapauden puolesta sai aikaan Euroopassa historiallisia muutoksia, jotka olivat perusedellytys pyrkimyksille yhdistää maanosamme uudelleen. En koskaan unohda sitä, miten otitte minut vastaan Moskovassa asunnossanne vierailtuani miehenne haudalla helmikuussa 1990. Se oli liikuttava kokemus. On hienoa nähdä teidät tänään täällä Euroopan parlamentissa.

Tiedämme, että jouduitte ponnistelemaan kovasti tullaksenne luoksemme tänään. Olen varma, että tiedätte, miten suuresti parlamentin jäsenet arvostavat läsnäoloanne. Jälleen kerran toivotamme tervetulleeksi myös tyttärenne Tatianan, joka on tehnyt paljon auttaakseen teitä ja jatkaakseen miehenne syvästi inhimillistä ja kunnioitusta herättävää perintöä. Haluaisin pyytää teitä puhumaan meille tämän palkinnonjakotilaisuuden seuraavan osan jälkeen.

Hyvät kuulijat, rohkeus ja uhrautuminen ovat aina olleet ratkaisevan tärkeitä ominaisuuksia ihmisoikeuksien kehittämisessä vuosisatojen kuluessa. Hu Jianin päätös lausua muutama sana ihmisoikeuksien alaliikunnan kokouksen osallistujille oli osoitus tästä suuresta rohkeudesta. Sanoma, jonka hän välittää meille tänään vaimonsa Zeng Jinyanin kautta on yhtä lailla epäitsekäs teko. Internetissä toimivat nykypäivän toisinajattelijat – joista Zeng Jinyan on yksi – voidaan liittää Neuvostoliiton toisinajattelijoihin, jotka aikanaan harjoittivat viestintää ja saavuttivat kuulijoita ajatuksilleen samizdat-kirjallisuuden kautta.

Vuoden 2008 Saharov-palkinnon saaja Hu Jia nimettiin Kiinan ja Tiibetin vaiennettujen äänien edustajaksi, mutta tänään kuulemme yhtä noista äänistä. Olen varma siitä, että jonakin päivänä saamme kuulla myös itse Hu Jianin ääntä Euroopan parlamentin istuntosalissa.

(Suosiosoituksia)

Haluaisin nyt pyytää panemaan päälle viestin, jonka saimme Hu Jianin vaimo Zeng Jinyanilta muutama päivä sitten.

Zeng Jinyan, Hu Jianin vaimo. – (EN) Rakkaat ystävät, olen Hu Jianin vaimo Zeng Jinyan. Hu Jia on tällä hetkellä vankilassa, joten hän ei pysty saapumaan seremoniaan vastaanottaakseen Saharov-palkintoaan.

Minulla ei ole passia, joten minäkään en voi matkustaa Eurooppaan osallistuakseni Saharov-palkinnon 20. vuosipäiväseremoniaan. Olen syvästi pahoillani tästä.

Hyvä uutinen on se, että Hu Jia siirrettiin 10. lokakuuta 2008 Chaobain vankilasta Tianjinissa Pekingin kaupunginvankilaan ja että olot, joissa häntä pidetään, ovat parantuneet. Hänen terveydentilansakin on hieman parempi. Hän vaikuttaa olevan hieman paremmassa kunnossa kuin Chaobain vankilassa ollessaan.

Hänelle tehtiin kuitenkin kaksi verikoetta kuukauden sisällä, emmekä tiedä, mitkä niiden tulokset ovat. Vaikka pyysimme koetuloksia, niitä ei ole annettu perheelle. Tällainen toiminta huolestuttaa meitä. Se saa meidät pelkäämään, että hänen kirroosinsa on pahentunut.

Vierailin Hu Jianin luona Pekingin kaupunginvankilassa 21. marraskuuta 2008. Ennen tapaamistamme vankilaviranomaiset olivat varoittaneet meitä molempia erikseen siitä, että meidän oli kiellettyä puhua siitä, että hänelle oli myönnetty Saharov-palkinto.

Vierailuni aikana emme kumpikaan siis voineet puhua palkinnosta. Emme voineet myöskään keskustella siitä kirjeitse, koska kaikki kirjeenvaihtomme tarkastettiin. Vaikka vain ilmaisimme mielipiteen sosiaalisesta ilmiöstä tai jos Hu Jia puhuu vankilasta ja kun vankilaviranomaiset eivät ole tähän tyytyväisiä, kirjoitamme takavarikoidaan tai Hu Jianin kirjeet palautetaan hänelle. Toivomme kovasti, että voisimme kommunikoida normaalisti, mutta tällä hetkellä se on hyvin vaikeaa.

Lokakuun 2008 lopussa tai marraskuun alussa, en ole aivan varma milloin, valtion turvallisuuspoliisi kertoi Hu Jialle, että hän oli voittanut Saharov-palkinnon.

Kun sitten tapasin hänet 21. marraskuuta, saatoinkin aistia, että hän oli hyvin iloinen siitä. Tiedän, että Hu Jia puhui äidilleen ja poliisille asiasta. Hänen sanansa olivat suurin piirtein seuraavat:

”Ehkä Euroopan parlamentti ajatteli työtä, jota olen tehnyt aidsin ja ympäristön alalla, koska se, mitä tein ihmisoikeuksien hyväksi, oli kaikkea muuta kuin riittävää, ja minun on tehtävä kaksin verroin työtä.”

Hän sanoi myös, että tämä Saharov-palkinto oli hyvin tärkeä Kiinalle ja että hän oli luottavainen siitä, että tulevaisuus osoittaisi hänen olevan oikeassa. Toivon tietenkin omasta puolestani, että hän palaisi kotiin mahdollisimman pian. Hu Jia sanoi eräänä päivänä, että hän toivoi olevansa Kiinan viimeinen mielipidevanki, mutta todellisuus on hyvin toisenlainen. Hänen oikeudenkäyntinsä ensimmäistä päivästä, 3. huhtikuuta

lähtien on ollut muitakin, kuten Huang Qi, Zeng Honglin ja Chen Daojun, jotka viranomaiset ovat pidättäneet sen vuoksi, että he ovat ilmaisseet mielipiteitään julkisesti. Jotkut heistä ovat myös olleet syytettynä ja heille on annettu vankeustuomioita.

Tämä osoittaa sen, että mielipiteenvapaustilanne on edelleenkin aivan kauhistuttava ja että meillä ei ole mitään syytä optimismiin.

Vaikka tilanne on tämä, kiinalaisessa yhteiskunnassa on kuitenkin monia poikkeuksellisia ihmisiä ja hyvän tahdon ihmisiä, jotka näkevät paljon vaivaa löytääkseen keinoja tehdä Kiinan tilanne tunnetuksi ja ilmaista vahvoja mielipiteitä, ja Internet tarjoaa heille hyvin mielenkiintoisen ympäristön tätä varten. Valitettavasti tästä joutuu joskus maksamaan hyvin korkean hinnan.

Jos totuus halutaan esiin, joskus yhden ihmisen rohkeus ei riitä. Joskus hinta on hyvin hyvin korkea. On ollut tapauksia, joissa ihmisoikeusaktivistit, kirjailijat ja muut ovat harjoittaneet ajatuksenvapauttaan, poliisi on vainonnut myös heidän omaisiaan, he ovat menettäneet työpaikkansa tai heidät on pidätetty. Mikä vielä vakavampaa, jotkut on asetettu syytteeseen ja tuomittu.

Poliisi on kidnapannut Hu Jian laittomasti useita kertoja vuodesta 2004 lähtien ilman minkäänlaista oikeusmenettelyä. Häntä seurattiin jatkuvasti ja lopulta hänelle annettiin vankeustuomio. Poliisi on vainonnut usein myös minua, hänen vaimoaan.

Muut ovat samassa tilanteessa, kuten Chen Guangchen ja hänen vaimonsa, Guo Feixiong ja hänen vaimonsa ja jopa heidän lapsensa, jolta on kielletty kouluunpääsy. Eri tahojen tekemien vetoomusten ansiosta Guo Feixiongin lapset saivat myöhemmin mahdollisuuden palata kouluun, vaikka olot eivät olleet kovin tyydyttävät.

Kaikista näistä syistä haluaisin kunnioittaa sitä toivetta, jonka Hu Jia on ilmaissut monessa tilaisuudessa. Hän on usein sanonut haluavansa luoda tukiverkoston ihmisoikeusaktivistien perheiden auttamiseksi. Näin tarjottaisiin moraalista tukea perheille, helpotettaisiin heidän henkistä ja elämään liittyvää painetta, jonka kohteeksi he ovat joutuneet. Näin siksi, että he voisivat olla riittävän vahvoja kohtaamaan viranomaisten aiheuttaman paineen nykyistä aktiivisemmalla ja optimistisemmalla tavalla ja että perheisiin kohdistuvat kostotoimet saataisiin estettyä.

Tällä hetkellä en voi tehdä kovin paljon, mutta haluaisin käyttää Hu Jianin Saharov-palkinnon 50 000 euroa käynnistysrahana, jolla perustettaisiin säätiö ihmisoikeusaktivistien perheiden tukemiseksi ja toteutettaisiin vihdoin se, mitä Hu Jia on aina halunnut.

Miksi Hu Jian tekemä ihmisoikeustyö on sitten niin vaikeaa?

Katson tämän johtuvan pääosin siitä, että Kiinan oikeusjärjestelmä ei ole tyydyttävä. On uusia lakeja, kaikenlaisia artikloja ja säännöksiä, jotkut niistä on laadittu hyvin, mutta niitä ei sovelleta.

Todellisuudessa oikeuturvatilanne on katastrofaalinen. Oikeuslaitoksella ei ole minkäänlaista itsenäisyyttä. Vuoteen 2004 saakka Hu Jia keskitti suurimman osan toiminnastaan aids- ja ympäristöongelmiin. Hän käytti paljon aikaa kentällä, kampanjoihin, joissa ihmiset tarvitsivat häntä konkreettisen toiminnan harjoittamiseen.

Vuodesta 2004 eteenpäin poliisi kielsi häneltä säännöllisesti hänen liikkumisvapautensa, eikä hänellä ollut muuta mahdollisuutta kuin osallistua ihmisoikeusliikkeisiin kotoaan kirjoittamalla artikkeleja ja julkaisemalla raportteja kentältä.

Mielestäni näinä vuosina kaikkein tärkein ja mielenkiintoisin hänen tekemistään asioista on se, että hän on taukoamatta halunnut ehdottomasti kertoa totuuden. Hän ei koskaan lakannut kirjoittamasta ilmiöistä, joita hän tarkkaili. Hän ei koskaan lakannut kuvailemasta yksitellen kaikkia niitä tosiasioita, joista Kiinan tiedotusvälineet eivät voi kertoa. Hän ei koskaan lakannut julkaisemasta kaikkea tätä verkkosivustoilla, jotta yleisö saisi tietää Kiinan todellisuudesta ja ymmärtää sitä.

Tämä on mielestäni ollut hänen kaikkein suurin panoksensa.

Jos katsotte Kiinaa nyt, huomaatte, että kaikki puhuvat, mutta valehteleminen on hyvin yleistä. Kaikesta huolimatta on ihmisiä, jotka jatkavat totuuden etsintää. Näin siksi, että oppikirjat, joita lapsemme lukevat, sanomalehtemme ja radio ja televisiolähetykset, kirjastomme ja kaikki nämä dokumentit ja asiakirjat muistuttavat teitä siitä, mitä voitte lukea romaanista *Vuonna 1984*. Ne on kirjoitettu toisella kielellä fiktiivisen todellisuuden kuvaamiseksi.

Mikä on sitten todellinen tilanne, todellinen Kiina? Emme tiedä sitä.

Sen vuoksi Kiinassa on ryhmä ajattelevia ihmisiä, kuten Hu Jia, jotka eivät ole koskaan lakanneet etsimästä totuutta. Hu Jia on kuitenkin maksanut hyvin korkean hinnan.

Lapsemme on vain vuoden vanha. Tämä on tärkeä aika hänen elämässään, mutta Hu Jia ei voi olla hänen rinnallaan. Minun on hyvin vaikea puhua tästä, mutta mielestäni..

Hu Jia on myös aina yrittänyt olla hyvin optimistinen. Hän sanoi, että hänen mielestään Kiina käy läpi historiansa avointa aikaa, että on tartuttava tilaisuuteen ja edistettävä entistä tehokkaammin oikeudenmukaisempaa, vapaampaa ja demokraattisempaa yhteiskuntaa Kiinassa.

Näemme tämän todellakin jokapäiväisessä elämässämme, vaikka hallituksella on edelleen hyvin vahva määräysvalta tiedotusvälineisiin ja kokoontumisvapauteen ja ehkä jopa tiukempi määräysvalta uuden teknologian käyttöön. Toisaalta kansalaisyhteiskunta käyttää myös uutta teknologiaa ja Internetin tarjoamaa ympäristä edistääkseen aktiivisesti nykyistä oikeudenmukaisemman oikeusjärjestelmän ja yhteiskunnan edistämiseksi sekä todellisen Kiinan tutkimiseksi ja ilmi tuomiseksi.

He tekevät näin myös, jotta kansalaiset saisivat koulutusta ja opetusta ihmisoikeuksista. Tämä on todellinen toive: halusipa hallitus tätä tai ei ja tunnustivatpa johtajat tämän Kiinassa ja Kiinan ulkopuolella tai eivät, Kiina siirtyy nopeasti kohti avointa ja demokraattista yhteiskuntaa.

Haluaisin lopuksi sanoa, että tapahtuipa mitä tahansa, meidän on säilytettävä aktiivinen ja optimistinen asenne ja jatkettava pyrkimyksiämme oikeusvaltion edistämiseksi Kiinassa, demokratian ja vapauden edistämiseksi Kiinassa.

Olemme täynnä toivoa siitä, että pian voimme ylistää avoimen Kiinan syntymistä. Olemme täynnä energiaa, jotta Kiinasta tulisi sopusointuinen maa.

Haluaisin kiittää Euroopan parlamentin ystäviämme täydestä sydäimestäni. Euroopan parlamentti on alusta alkaen osoittanut kiinnostusta Hu Jian tapaukseen ja tehnyt huomattavasti työtä Hu Jian ja muiden kiinalaisten ihmisoikeusaktivistien vapauden, hyväksi. Tämä työ ansaitsee kunnioitusta.

Se ei myöskään ole koskaan lakannut kiinnittämästä huomiota siihen, että vapaudesta on tultava todellisuutta Kiinan kansalaisille. Kiitos, paljon kiitoksia.

Haluaisin myös käyttää tilaisuutta hyväkseni ja kiittää niitä ystäviä, joita en ole koskaan nähnyt. Jos ette olisi tukeneet meitä niin kauan, kiinnostuneet kohtalostamme, taukoamatta rohkaisseet meitä, uskon, että emme olisi koskaan löytäneet rohkeutta kohdata niin vaikeaa sosiaalista tilannetta.

Se auttaa meitä pitämään kiinni toivosta ja jatkamaan pyrkimyksiämme.

Kiitän teitä. Kiitän teitä kaikista pyrkimyksistänne, joihin olette ryhtyneet Hu Jian, minun ja perheeni hyväksi. Kiitos pyrkimyksistänne ihmisoikeusaktivistien hyväksi ja panoksestanne Kiinan yhteiskunnan kehittämiseksi.

Kiitos.

(Parlamentti osoitti puhujalle suosiota seisaallaan.)

Puhemies. – (DE) Hyvät kuulijat, Zeng Jinyanin liikuttava viesti, jonka hän välitti meille miehensä Hu Jian puolesta, sai aikaan sen, että parlamentti osoitti suosiota seisaallaan. Antakaamme juuri kuulemamme Zeng Jinyanin liikuttavan puheen painuvan syvälle mieliimme.

Ennen kuin kutsun Elena Bonnerin puhumaan, haluaisin ilmoittaa seuraavan asian Euroopan parlamentin puolesta. Me parlamentissa toivomme hyviä suhteita Kiinan kanssa, ja pidämme niitä erittäin tärkeinä. Kiina on suuri maa. Eurooppa tarvitsee Kiinaa, ja Kiina tarvitsee Eurooppaa. Ilmaisemme näkemyksiämme ihmisoikeuksista Kiinan kansan ystävinä, ja olemme hyvin tietoisia siitä, miten paljon voimme yhdessä tehdä rauhan ja edistymisen aikaansaamiseksi maailmassa. Ihmisoikeuksia ei pidä koskaan pitää minkään valtion uhkana vaan pikemmin jokaisen kansakunnan ja todellakin kaikkien kansojen yksittäisenä, yhteisenä ja yleismaailmallisena oikeutena.

Arvoisa Elena Bonner, pyydän teitä nyt pitämään puheenvuoron.

(Suosionosoituksia)

Elena Bonner, *Andrei Saharovin leski (käännös perustuu ranskankieliseen tulkkaukseen)* – (FR) Arvoisa puhemies, kiitos siitä, että sain puheenvuoron. On hyvin vaikea puhua sen jälkeen, kun kuulin tämän hienon nuoren naisen puheen. Hänen elämänsä ja tulevaisuuttaan uhkaavat monet asiat, ja minä ja me kaikki tähän istuntosaliin Saharov-palkinnonjakotilaisuuteen kokoontuneet ajattelemme, että olette tehneet kaiken voitavanne ja kaiken, minkä pystyitte puolustaaksenne ainakin hänen miestään Hu Jiata sekä hänen lastaan kaikelta siltä, mikä heitä uhkaa.

Tiedämme, että Kiina on suuri maa ja että sillä on nyt paljon valtaa. Periaatteessa meidän ei kuitenkaan pitäisi koskaan taipua myönnetyksiin, kun ihmisoikeudet ovat vaarassa. Meidän ei koskaan pitäisi tehdä pienintäkään myönnytystä tai mistään hinnasta luovuttaa, vaikka vastassamme olisi rahoituskriisien tai talouskriisien kaltaiset kriisit, joita olemme viime aikana kohdanneet, koska tämä on tulevaisuutemme ja siviilisaatiomme samoin kuin ihmisoikeuksien ja näin ollen koko ihmiskunnan puolustamisen perusta.

Se on sama kuin tulevaisuutemme perusta, ja minun on oltava rehellinen, että tuntemistamme ystävyyden tunteista ja siitä läheisyyden tunteesta huolimatta, jota tunnen kaikkia täällä olevia ihmisiä kohtaan, ja huolimatta Euroopan parlamentin kannasta, Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen kannasta ja näiden kokoonpanojen hyväksymistä periaatteellisista kannoista minun on sanottava, että tämä Saharov-palkinto ja siitä esitetyt kannanotot ovat eräänlainen toistuva aihe, mutta se antaa aihetta myös uusiin käytännöllisiin päätöksiin.

On erittäin tärkeää, että mainitut periaatteet muodostavat perustan kaikelle toiminnalle, olipa se sitten taloudellista tai muunlaista. Esimerkiksi kaikkien talouteen liittyvien päätösten tai jopa luonnonvarojen käyttöön liittyvien päätösten on perustuttava näihin periaatteisiin. Ilman näitä periaatteita yhteiskunta ei voi menestyä. Tämä on ensisijainen asia, ensisijainen luottamuksen julistus, jonka Andrei Saharov esitti. Hän julisti, että ihmisten on tehtävä se, mitä heidän omatuntonsa käskää heidän tehdä ja toimittava sen mukaan.

Seuraavaksi käsittelen toista asiaa. Tänään vietämme vuosipäivää, tämän palkinnon 20. vuosipäivää. Joissakin maissa nuorista tulee aikuisia 18 vuoden iässä, kun taas toisissa maissa aikuiseksi tullaan 21 vuoden iässä, ja kun ihmiset juhlivat tätä syntymäpäivää, heille annetaan yleensä lahjoja. Itselläni on teille lahja, jonka kääriin itse. Se on jotakin Venäjältä. Halusin varmistaa, että se voidaan antaa pienen lahjan muodossa.

Tämä on eräänlainen papyrus, jonka avaan eteenne. Se on myös kuin pieni kääri, jolle toora on kirjoitettu. Näette, että siinä luettelo ja 97 kohta. Se on itse asiassa luettelo kaikista Saharov-palkinnon saajista, ja ajattelen, että kun haluatte selittää lapsille, kuka Andrei Saharov oli, voitte sitten näyttää tämän käärön ja kaiken sen sisältämän tiedon ja sen, mitä se edustaa näiden palkinnon saajien kautta, joille on annettu tunnustusta Saharovin nimeä kantavan palkinnon kautta.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (DE) Arvoisa Elena Bonner, esitämme sydämelliset kiitokset viestistänne, jonka niin hienosti välititte. Hyvät kuulijat, ennen kuin keskeytän istunnon – olimme iloisia nähdessämme paikalla komission jäsen Ferrero-Waldnerin lisäksi myös komission jäsen Figelin – ja pyytäisin teitä ilmaista solidaarisuutta kaikille niille poissa oleville palkinnon saajille, joiden on edelleen taisteltava oikeuksiensa puolesta ja joilta on sen seurauksena riistetty heidän vapautensa. Osoittakaamme tukeamme ei minuutin hiljaisuudella, vaan minuutin mittaisella suosionosoituksella rauhan, edistyksen ja ihmisoikeuksien, sen perinnön puolesta, jonka Andrei Saharov meille kaikille jätti.

(Parlamentin jäsenet nousivat seisomaan ja osoittivat suosiotaan seisaallaan osoituksena solidaarisuudesta)

Olen hyvin kiitollinen kaikille parlamentin jäsenille.

Päätämme tämän kohdan käsittelyn.

(Täysistunto keskeytettiin hetkeksi)

Puhetta johti

varapuhemies **Manuel António DOS SANTOS**

8. Äänestys selitykset

Suulliset äänestys selitykset

– Mietintö: Claude Turmes (A6-0369/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, pyydän anteeksi, en kuullut teitä. Edellinen palkinnon luovuttaminen oli niin liikuttava tilaisuus, että olemme luullakseni yhä hieman sen pauloissa.

Suhtaudun myönteisesti Claude Turmesin mietintöön. Uusiutuva energia on luonnollisesti keskeisessä asemassa pyrkisessämme vähentämään riippuvuuttamme fossiilisista polttoaineista, mutta kuten olemme saaneet huomata, joskus ratkaisut voivat johtaa uusiin ongelmiin, kuten on selvästi tapahtunut keskustelussa elintarvike- ja polttoainetuotannon vastakkainasettelusta. Meidän on pyrittävä saamaan aikaan tiukat kestävyyskriteerit, ja tässä yhteydessä on tarkasteltava erityisesti puun ja puutavaran tuotantoa, joka on mitä suurimmassa määrin uusiutuva energialähde.

Haluaisin, että tarkastelemme mahdollisimman laajasti tehokasta maankäyttöpolitiikkaa. On erittäin tärkeää, että Euroopan unionissa maatalous ja energia yhdistetään ilmastonmuutosta koskeviin kysymyksiin, mutta tämä on tehtävä myös maailmanlaajuisesti. Suhtaudun mietintöön kuitenkin erittäin myönteisesti ja kannatan sitä.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, minua hysteria energiasta ja ilmastonmuutoksesta ei juuri liikuta, mutta uusiutuvan energian edistäminen on varmasti erittäin järkevää. Sen täytyy kuitenkin olla taloudellisesti kestävää. Tällä perusteella suhtaudun hyvin epäillen tuulienergiainvestointien kiihtymiseen sellaisten tavoitteiden avulla, joita on mahdoton saavuttaa. Päällimmäinen huomioni tästä mietinnöstä on kuitenkin se, että tuen siirtymää pois maatalouden tuottamista biopolttoaineista ja keskittymistä jätevirroista, ei elintarvikkeiden raaka-aineista, saatavaan biomassa. Maatalous-, kotitalous- ja teollisuusjätteen muuntaminen energiaksi on aina tuntunut minusta uusiutuvista vaihtoehdoista järkevimmältä. Niinpä tuen varauksetta biomassasta ja biokaasusta tuotettavaa kolmannen sukupolven energiaa.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Ilmastopaketti on realistinen kompromissi, joka sopii sekä näkemykseni maapallon resurssien kestävästä hallinnoinnista sekä tukeen Euroopan teollisuuden kilpailukyvyille ja työllisyydelle. Se on taas yksi vähittäinen askel eteenpäin, ei todellakaan taaksepäin. Se ei ole mullistava, mutta siitä huolimatta se toimii esimerkkinä muulle maailmalle. Tämän mietinnön avulla nykypäivän Eurooppa ottaa alkavasta talouskriisistä huolimatta vastuun siitä, millaisen maapallon jätämme tuleville sukupolville. Olen samaa mieltä siitä, että on tarpeen siirtyä huonosti suunnitelluista maatalousperäisistä biopolttoaineista politiikkaan, jossa käytetään biokaasusta ja biomassasta tuotettua kestävää energiaa, ja edistää energiansäästötekniikan innovaatioita, jotta se olisi mahdollisimman tehokasta ja laadukasta. Biomassaa olisi valmistettava lähinnä nestemäisestä jätteestä, orgaanisesta kotitalous- ja teollisuusjätteestä sekä maa-, kala- ja metsätalouden tähteistä. Meidän olisi hyödynnettävä pilaantunutta maata sekä uusia raaka-aineita, joita ei käytetä ruoaksi eikä rehuksi, kuten leviää.

Mietinnöt: Avril Doyle (A6-0406/2008), Satu Hassi (A6-0411/2008), Chris Davies (A6-0414/2008), Dorette Corbey (A6-0496/2007)

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Haluan selittää, miksi kannatin ilmastopakettiin liittyviä lainsäädäntöehdotuksia eli Avrid Doylein, Chris Daviesin, Satu Hassin ja Dorette Corbeyn mietintöjä. Näistä ehdotuksista on keskusteltu ja neuvoteltu pitkään puheenjohtajavaltio Ranskan edustaman neuvoston sekä esittelijöiden ja useimpien poliittisten ryhmien varjoesittelijöiden edustaman Euroopan parlamentin välillä. Alkuperäinen ehdotus olisi esimerkiksi tuhonnut täysin sekä Tšekin että koko Euroopan kemianteollisuuden. Viime viikonloppuna saatiin aikaan sopimus sekä jäsenvaltioiden että parlamentin jäsenten tekemien myönnytysten ansiosta. Eri teollisuudenaloja sekä eri toimien asteittaista käyttöönottoa varten asetettiin selkeät kriteerit. Tällä tavoin oli mahdollista saada aikaan kompromissi, jossa säilytetään alkuperäiset kunnianhimoiset ympäristönsuojelutavoitteet ja luodaan samalla toimintaedellytykset, jotka eivät rajoita teollisuustoimintaa eivätkä ole teollisuudelle vihamielisiä.

– Mietintö: Avril Doyle (A6-0406/2008)

Gyula Hegyi (PSE). – (HU) Äänestin Avrid Doylein mietinnön kompromissiversion puolesta, koska se sisältää merkittäviä tarkistuksia direktiiviin. Minä jätin tarkistuksen, jolla annetaan kaukolämmön tuotannolle ilmaisia päästöoikeuksia ja vapautetaan se ilmastoverosta. Tämä on tärkeä tulos, sillä kaukolämpöä, joka on yksittäisiä lämmityskattiloita ympäristöystävällisempi järjestelmä, käyttävät ensisijaisesti pienituloiset perheet. Olen tyytyväinen myös siihen, että lämmön ja jäähdytyksen yhteistuotannolle on annettu ilmainen päästöoikeus. Tämä on myös merkki ympäristöystävällisestä ajattelusta. Myös monet muut toimintamuodot on vapautettu ilmastoverosta, vaikka niiden ei pitäisi olla. Olisin itse halunnut vielä vihreämmän direktiivin, mutta tämä kompromissi on parempi kuin ei mitään.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, minäkin kannatan varauksetta tätä mietintöä, jolla kehitetään päästökauppajärjestelmää – ja kyllä, sillä vastataan hiilivuoto-ongelmaan, varsinkin jos vuonna 2009 ei päästä maailmanlaajuiseen sopimukseen.

Haluan taas kerran tuoda esiin kysymyksen metsätaloudesta tällä ilmastonmuutoksen aikakaudella. Meidän on unionin tasolla puhuttava vahvalla äänellä, jotta metsien maailmanlaajuiseen tuhoutumiseen puututaan. Suhtaudun myönteisesti siihen, että tähän kohdennetaan varoja, koska tällä hetkellä asiaan ei puututa: olemme kaikki huolissamme siitä, mutta ongelman ratkaisemiseksi ei toimita koordinoitusti. Olen käynyt Brasiliassa, ja tiedän mitä siellä ja muissa maissa tapahtuu, ja ellemme puutu asiaan, kaikki täällä toteuttamamme EU:n tason toimet ovat turhia.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, tämä kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kauppaa koskeva asiakirja tukee tarvittavia teknisiä toimenpiteitä, joilla viime kädessä on tarkoitus vähentää kasvihuonekaasujen päästöjä.

Ehdotettu päästökauppajärjestelmä saattaa rohkaista keinotteluun, jolla voi olla kielteisiä vaikutuksia teknisiin toimiin varattuihin resursseihin. Esimerkiksi Puolassa halpa energiasäästölamppu maksoi ennen noin 5 zlotya. Energiasäästökampanjan jälkeen, jolla kansalaisia kannustettiin ostamaan näitä lamppeja, hinta on nyt noussut yli 10 zlotyyn. Tästä syystä päästökauppajärjestelmä on laadittava ja sitä on valvottava yksityiskohtaisemmin. En kannata direktiiviä sen nyky muodossa.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Kannatan kasvihuonekaasujen ilmaisten päästöoikeuksien asteittaista poistamista hyvin monilta teollisuudenaloilta. Pahoittelen sitä, että neuvosto on vastustanut päästöoikeuksien myynnistä saatavien tulojen siirtämistä asuntojen lämmityksen rahoittamiseen. Arvostan sitä, että puheenjohtajavaltio Ranska on onnistunut saamaan aikaan sopimuksen vanhojen ja uusien jäsenvaltioiden välillä ja tehnyt perusvuotta koskevia tai vuoteen 2007 ulottuvia myönnytyksiä. Kannatan mielelläni kompromissia, jonka avulla Kioton pöytäkirjan tavoitteet voidaan saavuttaa ja jossa samalla otetaan huomioon talouden tilanne. Haluan pöytäkirjaan merkittävän, että vaadin lopullisesta lainsäädäntöpäätöslauselmasta toimitetun äänestyksen tuloksen korjaamista, sillä vaikka äänestin päätöslauselman puolesta, äänestyslamppu paloi virheellisesti punaisena.

Bogdan Pęk (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, äänestin tätä direktiiviä vastaan, koska katson, että se on yksi ihmiskunnan historian suurimmista huijauksista. Se on naurettava päätös, joka perustuu täysin vääriteltyihin tietoihin vailla mitään järkiperaista tieteellistä pohjaa ja joka maksaa vähintään miljardi dollaria pelkästään Euroopan unionissa.

Sen sijaan, että nämä varat käytetään tyhmästi, suorastaan idioottimaisesti, ne voitaisiin käyttää osana todellista taistelua puhtaan ympäristön ja puhtaan, pölyttömän ilman saavuttamiseksi, myrkyllisistä kaasuista eroon pääsemiseksi sekä puhtaan veden saannin varmistamiseksi, sillä vedestä on Euroopassa pula ja se käy yhä niukemmaksi tulevaisuudessa. Käyttämällä miljardi dollaria mainittuun hankkeeseen alentaa lämpötilaa vain 0,12 astetta, mikä ei vaikuta hiukkaakaan ilmastonmuutokseen. Tämä on aivan naurettava järjestelmä, jota parlamentin sietäisi hävetä.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, päästökauppajärjestelmällä on keskeinen rooli hiilidioksidipäästöjen vähentämisessä. Se on edelleen erityisen kiistanalainen aihe uusissa jäsenvaltioissa, Puola mukaan luettuna, joiden mielestä saavutetut tulokset on laskettu väärin perustein. Tärkeää on 20 prosentin indikaattorin lisäksi myös perusvuosi, jonka avulla se tulkitaan. Paketissa täksi vuodeksi on määrätty 2005, mutta tätä valintaa vastustavien valtioiden mielestä oikea perusvuosi olisi 1990.

Näiden valtioiden hiilidioksidipäästöt ovat jo pienentyneet huomattavasti niiden toteuttamien taloudellisten uudistusten seurauksena. Tänä ajanjaksona toteutetut toimet edellyttivät huomattavia ponnistuksia ja suuria taloudellisia kustannuksia. Näin ollen ehdotetun ratkaisupaketin objektiivisuutta pidetään edelleen puutteellisenä ja sen katsotaan sivuuttavan tähän asti tehdyt leikkaukset sekä yksittäisten valtioiden taloudelliset mahdollisuudet ja samalla suosivan eräitä vanhoista EU:n jäsenvaltioista.

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, annan Saksan kristillisdemokraattisen puolueen (CDU) Baden-Württembergin osavaltiota edustavien parlamentin jäsenten ryhmän puolesta seuraavan äänestyselityksen. Me annamme täyden tukemme ponnistuksille vähentää merkittävästi mitä todennäköisimmin ihmisten aikaansaaman ilmastonmuutoksen vaikutuksia. Emme kuitenkaan kannattaneet valtioiden ja hallitusten päämiesten neuvotteluissa viikonloppuna saavutettua kompromissia EU:n päästökauppajärjestelmästä.

Lakien säätäminen kovalla kiireellä – sillä siitä tässä juuri on kysymys – on kestävämpiä ja epädemokraattista, ja äärimmäisen nopea lainsäädäntömenettely sekä se, että neuvoston asiakirjat julkistettiin vain muutama päivä sitten, merkitsevät sitä, että asiakirjojen ammattimainen käsittely ja tarkastelu ja siten kunnollinen lainsäädäntö olivat mahdottomia.

Tätä on täysin mahdollista hyväksyä varsinkin siksi, että tällä lainsäädännöllä asetetaan erityisen raskas taloudellinen taakka Euroopan kansalaisille. Useiden tutkimusten mukaan ilmastopaketti maksaa Euroopan taloudelle ja Euroopan kansalaisille noin 70–100 miljardia euroa, ja uhkana on, että kokonaiset teollisuudenalat siirtyvät muualle maailmaan hiilivuodon kautta. Me emme voineet hyväksyä näin mittavaa pakettia nopeutetulla menettelyllä. Näin tärkeät lainsäädäntöehdotukset on käsiteltävä asianmukaisella menettelyllä useassa käsittelyssä.

– Mietintö: Satu Hassi (A6-0411/2008)

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Äänestin ilmastopaketin puolesta, vaikka sitä on vaikea pitää pelkästään myönteisenä. Tämä lainsäädäntö on epäilemättä tulevaisuuteen suuntautuvaa ja korjaa vallinneen puutteen, eikä sille ole vertailukohtaa muualla maailmassa. Samalla siinä asetetut tavoitteet eivät heijasta niitä tavoitteita, joita tutkijat ovat määrittäneet ihmiskunnan suurimman haasteen, ilmastomuutoksen, pysäyttämiseksi. Euroopan tehtävänä on luoda sosiaalinen ja taloudellinen malli, joka tuottaa vähän hiilidioksidipäästöjä, sillä Eurooppa kuuluu niihin toimijoihin, joilla on parhaat mahdollisuudet kehittää tarvittavaa teknologiaa. Tämä edellyttää kuitenkin rahaa ja sitovaa lainsäädäntöä. Tällä päätöksellä suurin osa varoista menee Euroopan unionin ulkopuolelle puhtaan kehityksen mekanismien (CDM) muodossa, ja samalla lainsäädännössämme on liian paljon poikkeuksia ja joustomekanismeja ja liian vähän pakollisuutta. Kokonaisuutena ottaen voidaan sanoa, että koska olemme tietoisia vastuustamme ja edessämme olevien tehtävien mittavuudesta, liikumme oikeaan suuntaan, mutta emme riittävän nopeasti, ja siksi puoltoääneni oli tunnustus sille, että menemme oikeaan suuntaan, ei vauhdille, jolla etenemme kohti tavoitetta.

Gyula Hegyi (PSE). – (HU) Tämän lainsäädännön perusongelma on se, että eräät Keski- ja Itä-Euroopan valtiot vähensivät kasvihuonekaasupäästöjään merkittävästi jo 1980-luvun lopussa. Eräät Länsi-Euroopan maat ovat kuitenkin lisänneet näitä päästöjä varsin paljon vielä 2000-luvun alussa. Tästä syystä olemme pyytäneet oikeudenmukaista kohtelua ja aiempien ponnistustemme tunnustamista. Jotain me saimmekin, mutta olisi tajuttava, että Euroopan unionin ilmastotase olisi paljon huonompi ilman uusien jäsenvaltioiden ponnistuksia. Tästä syystä olisi tärkeää, että vanhat jäsenvaltiot osallistuvat päästöoikeuksien kaupan järjestelmään. Ensinnäkin niiden olisi siirrettävä osa teollisuudestaan EU:n vähemmän kehittyneisiin valtioihin tai ostettava niiltä päästöoikeuksia. Hyväksyimme kompromissin ilmastonsuojelun nimissä ja Euroopan unionin yhteisen lähestymistavan hyväksymiseksi. Samalla ymmärrän ympäristönsuojelijoiden huolestumisen ja toivon, että voimme myöhemmin tiukentaa lainsäädäntöä.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kuten tiedämme, päästökauppajärjestelmä kattaa vain puolet hiilidioksidipäästöistä. Kannatin tätä nimenomaista mietintöä, koska myös muiden sektorien on osallistuttava ponnistuksiin. Keskityn kuitenkin erityisesti maatalouteen, jolla on useita ongelmia, mutta meidän on mielestäni muistettava, että maataloudessa on kyse elintarvikkeiden tuotannosta, ja meidän on otettava tämä huomioon siinä, mitä tältä alalta vaadimme.

Katson myös, että viljelijät on sisällytettävä tiedotusprosessiin, koska heiltä edellytetään järjestelmän muutoksia mutta he eivät saa kunnollista tehtävänantoa tai ohjausta. Tarvitsemme enemmän tutkimusta – ja sitä tehdään jäsenvaltioissa – siitä, miten maatalouden päästöjä voidaan vähentää yhteistyössä viljelijöiden kanssa. Varoittaisin kuitenkin, että mitä sitten Euroopan unionissa teemme, se ei saisi johtaa elintarviketuotantomme pienenemiseen, koska se tila täyttyy tuontielintarvikkeilla, joiden aiheuttamia päästöjä emme juurikaan voi valvoa.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kaikki parlamentin jäsenet ovat uskoakseni yhtä mieltä tarpeesta vähentää vahingollisia kaasuja, uskovat he sitten ilmastomuutokseen ja sen maapallolle aiheuttamaan uhkaan tai haluavat vain vähentää saasteita.

Muistakaamme kuitenkin, että kaksitoista kertaa vuodessa me muutamme parlamentin Brysselistä Strasbourgin, puhumattakaan Luxemburgissa olevista ylimääräisistä rakennuksista. Paitsi että tämä maksaa Euroopan veronmaksajille 200 miljoonaa euroa vuodessa, se aiheuttaa myös 192 000 tonnin hiilidioksidipäästöt – mikä vastaa 49 000 kuuma-ilmapalloa. Euroopan parlamentin on todella korkea aika panna loppu sen näissä keskusteluissa tekemille pelkän kuumen ilman päästöille ja ottaa johtoasema lopettamalla tämä Brysselin, Strasbourgin ja Luxemburgin farssi. On aika lopettaa tämä tekopyhyys.

– Mietintö: Chris Davies (A6-0414/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kannatan tätä mietintöä, vaikka se on näistä mietinnöistä se, josta olemme hieman huolissamme, koska se ei oikeastaan ole ratkaisu. Se on tilapäistoimi, vaikka hiilidioksidin varastoinnin kehittämiseksi ei ole vaihtoehtoa, koska tuotamme hiilidioksidia tulevaisuudessakin.

Mitä sen jälkeen tapahtuu, riippuu siitä, paljonko investoimme tämän alan lisätutkimukseen. Tiedän, että yhden näkemyksen mukaan talouden laskusuhdanteessa energia- ja ilmastomuutoskysymyksiin tehtävät investoinnit antavat itse asiassa tuottoa, tuloksia ja työpaikkoja. Mielestäni meidän pitäisi keskittyä tähän nimenomaiseen alaan. Vaikka se ei ole täydellisen vihreä ratkaisu, se on ehdottomasti osa ratkaisua.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, teknisestä näkökulmasta hiilidioksidin geologinen varastointi ja talteenotto muodostaa erittäin kiinnostavan haasteen.

Tekninen onnistuminen siinä edellyttää kuitenkin suuria kustannuksia ja suuren energiamäärän käyttöä. Tällä hetkellä, kun yrityksillä on talouskriisin vuoksi suuria vaikeuksia, näyttää siltä, että resurssit olisi keskitettävä energian säästämiseen ja puhtaiden voimalaitosten modernisointiin ja rakentamiseen hiilen varastoinnin sijasta, sillä näin vähennetään jyrkästi hiilidioksidipäästöjä ilman lisäkustannuksia. Tällaista teknologiaa on jo kokeiltu ja testattu Euroopassa. Nykytilanteessa en kannata varojen käyttämistä hiilen geologiseen varastointiin.

– Mietintö: Dorette Corbey (A6-0496/2007)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, aion puhua lyhyesti. Syy siihen, että annan äänestysesityksen näistä mietinnöistä, on se, että monille jäsenille ei annettu mahdollisuutta käyttää puheenvuoroa ilmastomuutos- ja energiapaketista. Ainoa mahdollisuutemme tulla kuulluksi parlamentissa oli jäädä tänne ja antaa äänestysesitys, ja siksi pyydän teiltä kärsivällisyyttä.

Pysyäkseni käytettävissäni olevan ajan puitteissa tästä nimenomaisesta aiheesta: me tiedämme, että meidän on vähennettävä tieliikenteen päästöjä. Mielestäni asiassa on jo tehty paljon, sillä yleisön tietoisuus tästä kysymyksestä on lisääntymässä. Polttoaineen tehokkaamman käytön ja tieliikenteen päästöjen vähentämisen kannustimiin sisältyy ”kielteinen kannustin”, suuripäästöisten ja tehokkuudeltaan huonojen autojen korkeampi verotus. Näitä toimenpiteitä toteutetaan jo eräissä jäsenvaltioissa. Tämä saattaa olla tie menestykseen.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, Dorette Corbeyn mietintö kasvihuonekaasupäästöjen seurantaan ja vähentämiseen tarkoitetun mekanismin käyttöönottamisesta on merkittävä kasvihuoneilmiötä vähentävän politiikan laatimiseksi. Nämä kaasut aiheuttavat eniten haittaa suurkaupunkialueilla, joilla 80 prosenttia väestöstä asuu.

Yksi ratkaisu olisi siirtyä puhtaisiin liikennemuotoihin eli sähkö-, vety- tai hybridiajoneuvoihin. Tällä hetkellä vaikeuksissa olevalla autoteollisuudelle olisi annettava tukea, jotta se voi aloittaa tällaisten ajoneuvojen massatuotannon. Tällaisella ratkaisulla vähennettäisiin jyrkästi hiilipäästöjä.

– Mietintö: Guido Sacconi (A6-0419/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tiedämme, että tieliikenne muodostaa 12 prosenttia hiilidioksidipäästöistä, joten on selvää, että kannatan tätä mietintöä, jossa kyseistä aihetta käsitellään hyvin selkeästi.

Haluan toistaa viestini ja korostaa, että vaikka kannatimme tätä energia- ja ilmastopakettia kokonaisuutena, sen hyväksymistä yhdessä käsittelyssä olisi mielestäni pidettävä yksittäistapauksena.

Siinä on paljon yksityiskohtia, joille olisi ollut hyväksi, jos niistä olisi keskusteltu perusteellisemmin valiokunnassa, ryhmissä ja täysistunnossa. Se vaihtoehto olisi minusta ollut ehdottomasti parempi.

Ymmärrän kuitenkin, että asialla on kiire ja että meidän on lyötävä Euroopan unionin kanta lukkoon vuotta 2009 varten. Voinemme silti olla samaa mieltä siitä, että menettely ei ollut ihanteellinen, mutta käytännössä meillä ei juuri ollut vaihtoehtoja. Toivottavasti se toimii.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Kannatin hankalien kolmikantaneuvottelujen tuloksena syntynyttä versiota ajoneuvojen hiilidioksidipäästöjä koskevasta asetuksesta. Parantamalla moottorien tuotantoteknologiaa sekä käyttämällä ympäristöystävällisempiä renkaita, valoja ja suunnittelua

hiilidioksidipäästöjä voidaan asteittain vähentää nykyisistä 160 grammasta 130 grammaan kilometriä kohden. Asetuksessa sallitaan pienille ajoneuvonvalmistajille pieniä vaihteluja asetettujen tavoitteiden puitteissa. Samalla parlamentti vaatii yhteisesti sovittujen sääntöjen rikkomuksista annettavien sakkorangaistusten tiukkaa soveltamista. Haluan sanoa, että olen samaa mieltä Syed Kamallin kanssa. On sääli, että jäsenvaltiot kieltäytyvät lopettamasta Euroopan parlamentin kaksitoista kertaa vuodessa toistuvaa turhaa ja siksi ympäristöä vahingoittavaa muuttoa Brysselistä Strasbourgiin.

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, minäkin kannatan yhä vähemmän polttoainetta kuluttavien autojen tuotantoa. Kannatan myös kulutusrajojen asettamista – mutta niiden on oltava realistisia. Pidättäydyin äänestämästä tästä mietinnöstä, sillä katson, ettei ole oikein määrätä jopa 475 euron sakkoja jokaiselta nämä matalat raja-arvot ylittävältä hiilidioksiditonnilta.

On monia mahdollisuuksia säästää hiilidioksidia huomattavasti halvemmalla. Tässä on kyse yksipuolisesta syrjinnästä erityisesti laadukkaita autoja kohtaan, joita valmistetaan kotiosavaltiossani Baijerissa. Hiilidioksidia voidaan säästää huomattavasti halvemmalla eristämällä rakennuksia. Olen asentanut talooni täyden lämpöeristyksen ja säästän siten 7 000 litraa lämmitysöljyä vuodessa – tällaisia säästöjä on mahdoton saavuttaa autojen suhteen. Meidän olisi näin ollen edettävä oikeaan suuntaan, ja tästä syystä äänestin tyhjää.

– Suositus toiseen käsittelyyn: Alejandro Cercas (A6-0440/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, minusta on erityisen valitettavaa, että parlamentin jäsenien laajasta kannatuksesta huolimatta valiokunta-aloitteista esitystäni sunnuntain säilyttämisestä vapaapäivänä ei sisällytetty parlamentin äänestykseen. Eurooppa perustuu kristillisiin arvoihin: perheen suojeleminen on meille erityisen tärkeä asia, ja sunnuntai on se päivä, jona näitä arvoja voidaan erityisesti harjoittaa. Tämä direktiivi olisi ollut juuri oikea väline antaa sunnuntaille todellinen koko Euroopan laajuisen vapaapäivän asema, ja siksi tämä on minusta valitettavaa.

Haluan myös todeta, että vastustin neuvoston kantoja työaikadirektiivistä, sillä työaikaa olisi pidennetty, päivystysaikaa ei olisi laskettu työajaksi ja lisäksi lukuisat opt-out-mahdollisuudet olisivat vesittäneet unionin sääntöjä. Olen tyytyväinen siihen, että parlamentti on onnistunut varmistamaan neuvoston kanssa käytävien neuvottelujen aloittamisen.

Kristian Vigenin (PSE). – (BG) Haluan ilmaista tyytyväisyyteni siihen, että Euroopan parlamentti äänestää opt-out-lausekkeen poisjättämisen puolesta. Lauseke antaisi jäsenvaltioille mahdollisuuden poiketa 48 tunnin työviikosta oman harkintansa mukaan.

Opt-out-lauseke on haitallinen työntekijöille, sillä se mahdollistaa epäoikeudenmukaisen kohtelun, hyväksikäytön ja ihmisten terveyden vahingoittamisen. Me muodostamme yhden unionin, ja sääntöjen on koskettava yhtä lailla kaikkia. Emme voi kohentaa kilpailukykyämme vaarantamalla työntekijöiden terveyden ja elämän. Parlamentin olisi annettava neuvostolle hyvin selvä viesti ja kerrottava, mitä Euroopan unionin kansalaiset haluavat.

Kannatin kuitenkin neuvoston ehdotuksia päivystysajasta, jona työskennellään, sekä päivystysajasta, jona ei työskennellä. Konkreettiset tilanteet vaihtelevat maasta toiseen. Tämä merkitsee sitä, että Euroopan parlamentin tänään hyväksymät säännökset aiheuttaisivat maalleni huomattavia vaikeuksia, jotka haittaisivat myös terveydenhuoltoalan työntekijöitä. Asia voisi laajentua haittaamaan kokonaisia aloja. Tästä syystä toivon, että sovittelukomiteassa päästään järkeviin kompromisseihin.

Lopuksi kehotan Euroopan valtioiden ja etenkin Keski- ja Itä-Euroopan valtioiden hallituksia tiukentamaan työlaainsäädännön noudattamisen valvontaa. Ei ole mikään salaisuus, että nykyäänkin sadat tuhannet eurooppalaiset työskentelevät kurjissa olosuhteissa ja paljon pidempiä työpäiviä kuin mitä työaikalainsäädännössä määrätään.

Aurelio Juri (PSE). – (SL) Kiitos puheenvuorosta. Monet parlamentin jäsenistä eivät tunne minua, koska tulin jäseneksi vasta marraskuussa ja käytän tänään ensimmäisen puheenvuoroni täällä parlamentissa. Pyysin puheenvuoron tervehtiäkseni teitä ja kertoakseni, että odotan kiinnostuneena yhteistyötä kanssanne, mutta ennen kaikkia ilmaistakseni tyytyväisyyteni siihen, mitä olemme tänään saaneet aikaan äänestyksessä Alejandro Cercasin mietinnöstä.

Olemme puolustaneet työntekijöiden ihmisarvoa sekä sosiaalisesti sitoutunutta ja solidaarista Eurooppaa. Kuten ammattiliitot sanovat, työ on mukautettava ihmiseen, ei toisin päin. Työajan osalta olemme tänään onnistuneet.

Siksi esitän kiitokseni esittelijä Cercasille ja kaikille mietinnön puolesta äänestäneille myös Slovenian työntekijöiden puolesta. Kiitos.

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) Äänestin opt-out-mahdollisuuden säilyttämisen puolesta, enkä luonnollisesti ole tyytyväinen tämänpäiväisen äänestyksen tulokseen. En voi hyväksyä syytöstä siitä, että opt-out-mahdollisuuden säilyttämistä kannattavat syrjisivät työntekijöitä tai että se heijastaisi epäsosiaalisia tavoitteita. Mitä tarkoitan? Miksi pidetään työntekijöiden vastaisena näkemystä, jonka mukaan työntekijöiden pitäisi saada päättää itse, kuinka monta tuntia he haluavat työskennellä? Miten voi olla työntekijöiden vastaista kannattaa sitä, että ne, jotka haluavat tehdä enemmän työtä ansaitakseen enemmän, saavat tehdä niin? Ne, joiden tarvitsee tehdä enemmän työtä pystyäkseen maksamaan takaisin lainansa, eivät tämän päivän äänestyksen vuoksi voi tehdä niin. Äänestin opt-out-mahdollisuuden säilyttämisen puolesta, koska kannatan sitä, että työntekijät saavat itse päättää.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Kannatin äänestyksessä neuvoston vahvistamaa yhteistä kantaa työaikadirektiivin ja vuokratyöntekijöitä koskevan direktiivin muodostamasta paketista, koska tällä kompromissilla varmistetaan työmarkkinoiden suurempi joustavuus.

Opt-out-lausekkeen mukaan yksittäiset EU:n jäsenvaltiot voivat sallia alueellaan työskentelevien työntekijöiden tehdä työtä enemmän kuin 48 tuntia viikossa, mikäli työntekijä on suostunut pidempään työaikaan, joka kompromissin mukaan voi olla enintään 60 tai 65 tuntia viikossa asetetuista ehdoista riippuen.

Ennen tämänpäiväistä äänestystä neuvoston kompromissikannasta jäsenvaltiot ovat viiden vuoden ajan yrittäneet saavuttaa asiassa kompromissin. Työskentely Euroopan parlamentissa on opettanut minulle, kuinka vaikeaa kompromissin aikaansaaminen on, ja sen vuoksi pahoittelen sitä, että Euroopan parlamentti on hylännyt neuvoston yhteisen kannan.

Antonio Masip Hidalgo (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, tämä on ollut hyvin tunteikas päivä Saharov-palkintojen vuoksi ja minulle henkilökohtaisesti siksi, että täällä on läsnä kansansa oikeutetun itsemääräämisoikeuden puolesta taistelevan Saharan demokraattisen arabitasavallan presidentti.

Tämä on historiallinen päivä myös siksi, että parlamentti on asettunut suvereenien kansalaisten puolelle, kansalaisten, jotka ovat äänestäneet meidät tänne parlamenttiin.

Onnittelen kollegaani Alejandro Cercasia hänen mietinnöstään. Hän on taistellut vuosia saadakseen aikaan tämän kannan, joka on merkittävä poliittisesti ja sosiaalisesti sekä ammattiliittojen ja kaikkien Euroopan työntekijöiden kannalta. Kehotan komissiota sekä niitä hallituksia, jotka vielä eivät niin ole tehneet, seuraamaan meitä ja kuuntelemaan kansalaisia, niin kuin Euroopan parlamentti on nyt tehnyt.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) En kannattanut tämänpäiväisessä äänestyksessä neuvoston ja valiokuntamme esittämiä ehdotuksia työajan muutoksista. On hyvin tärkeää, että direktiivistä keskustellaan uudelleen rauhallisesti neuvoston kanssa. Yhtäältä meidän on mahdollistettava työaika koskevien sopimusten joustavuus erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten työntekijöille sekä suojeltava sunnuntain asemaa vapaapäivänä. Toisaalta on oleellista muuttaa päivystystyötä koskevaa säännöstöä tämän työn vaihtelevan luonteen vuoksi. Parlamentin jäsenien valitettavasti hylkäämä opt-out-mahdollisuus on ratkaisu, joka sopisi kantajien, palomiesten ja muiden ammattiryhmien tekemään päivystystyöhön, mutta lääkäreitä varten on löydettävä erilaisia tapauskohtaisia ratkaisuja potilaiden turvallisuus huomioon ottaen. Toinen vaihtoehto olisi jättää terveydenhuolto tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, sillä terveydenhuollon järjestäminen on viisaasti jätetty sisällyttämättä Euroopan unionin hoitamiin politiikanaloihin.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni äänestyksen tulos on kaikin puolin paras mahdollinen, koska se mahdollistaa lisäpohdinnan tästä hyvin monitahoisesta aiheesta, josta on monia erilaisia näkemyksiä. Me PPE-DE-ryhmän Fine Gael -puolueeseen kuuluvat jäsenet kannatimme tarkistusta 9 ja äänestimme tyhjää opt-out-mahdollisuudesta, koska Irlanti ei käytä eikä aio käyttää sitä.

Mitä tulee sunnuntaihin vapaapäivänä, kaipaamme noita ihania aikoja, ja siksi kannatin tätä ajatusta lähinnä keskustelun herättämiseksi. Tiedän, että se hylättiin äänestyksessä, mutta ehkä voisimme pohtia pienen hengähdystauon tarvetta.

Haluan korjata tarkistuksista 13 ja 14 antamaani ääntä – sen olisi pitänyt olla miinus, ei plus.

Saisinko ehdottaa, että myös parlamentin jäsenet noudattaisivat niitä sääntöjä, joita yritämme saada kaikki muut noudattamaan? Me emme piittaa tippaakaan perhe-elämästä tai työajoista. Me teemme työtä taukoamatta

– en ole varma, onko tämä aina tehokasta, mutta me työskentelemme yöt ja päivät – ja jos me haluamme säätää tällaisia sääntöjä muille, ehkä meidän olisi syytä noudattaa niitä itsekin.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, olisin halunnut äänestää Euroopan sairaaloissa harjoittelussa olevien lääkäreiden vetoomuksen puolesta, joka koskee päivystysaikaa, jona ei työskennellä.

Minun oli kuitenkin pidättäydyttävä äänestämästä. Tiedän liiankin hyvin, miten kaiken päivystysajan laskeminen työajaksi vaikuttaisi palveluihin ja varsinkin vanhusten, vammaisten, lasten ja muiden haavoittuvassa asemassa olevien ryhmien hoitopalveluihin.

Varsinkin nyt budjettirajoitteiden aikana se kaksinkertaistaisi eräiden palvelujen hinnan ja puolittaisi siten toimitetut palvelut sekä tekisi eräiden muiden palvelujen tarjoamisen mahdottomaksi. Ajatelkaapa esimerkiksi pienryhmäkotien henkilökuntaa tai hoitajien työpaikoilla viikonloppuisin pidettävää lepoaikaa.

Keskittymällä lääkäreihin, joiden valitukset ovat perusteltuja, olemme unohtaneet eräitä tilanteita – esimerkiksi kasvatusvanhemmat – joissa henkilökunnan pysyvyys on työn tärkein seikka. Meidän on löydettävä ratkaisu, jolla suojellaan sekä työntekijöitä että haavoittuvassa asemassa olevia ryhmiä.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). – (HU) Olen hyvin pahoillani siitä, että emme kyenneet hyväksymään neuvoston kantaa toisessa käsittelyssä. Syy tähän on se, että meidän on tuettava kilpailukykyä. Tässä ei ole kyse orjatyövoimasta; vaikka joku haluaisi työskennellä enemmän, hän voi tehdä enintään 60–65 tuntia työtä viikossa. Nyt olemme sen sijaan valinneet täydellisen joustamattomuuden ja välittömästi annettavat korvaavat lepoajat, mikä asettaa esimerkiksi kausityöntekijöiden työnantajat täysin kestävämmään tilanteeseen. Kiinnitin kollegojeni huomiota siihen, että henkilö, joka on saanut työnantajalta työtä ja mahdollisuuden valita työolosuhteensa, on paljon paremmassa asemassa kuin tiukkaa suojelua nauttiva työtön työntekijä. Tästä syystä olen hyvin pahoillani opt-out-mahdollisuuden poisjättämisestä. Päivystysaikojen suhteen äänestin lopulta tarkistuksen 9 puolesta, koska oli selvää, että halusimme sovittelua, varsinkin kun tämä voidaan ratkaista kansallisella tasolla tarkistuksen perusteella.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, olen omalta osaltani jo kauan katsonut, että Euroopan unionissa ei pitäisi olla kyse tylsästä yhdenmukaisuudesta, ja myös parlamentin olisi pikku hiljaa hyväksyttävä, ettei kaikkea pidä säännellä unionin tasolla ja että on paljon paikallisia ja kansallisia sääntöjä ja tapoja, joita meidän olisi hyvä kunnioittaa. Näitä ovat etenkin työntekijöiden suojelua koskevat säännöt sekä työterveyttä ja -turvallisuutta ja työaikoja koskeva lainsäädäntö.

Minusta on tärkeää, että päätösvalan olisi oltava jäsenvaltioilla ja että työläinsäädännön kaikkine näkökohtineen olisi säilyttävä jäsenvaltioiden yksinomaisessa toimivallassa. Komission ja yhteisöjen tuomioistuimen olisi pidettävä näppinsä erossa siitä. Tämä on toissijaisuutta, ja sitähan me kaikki kannatamme, vai kuinka?

Tässä valossa vastustan jyrkästi opt-out-mahdollisuuden lakkauttamista, ja mielestäni on jäsenvaltioiden ja jopa niiden osavaltioiden asia päättää, saavatko kansalaiset tehdä työtä sunnuntaisin.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, tämän mietinnön laatija Alejandro Cercas on mitä miellyttävinkin ja älykkäin sosialisti, ja hänen toteamuksessaan siitä, että eräät poikkeukset ja opt-out-mahdollisuudet aiheuttavat epäsymmetriaa, on jossain määrin järkeä. Täydellisessä maailmassa mikään valtio ei määräisi työntekijöitä lopettamaan työnteon tietyn mielivaltaisesti määrätyn aikarajan jälkeen. Se on moraalisesti väärin. Jos minä haluan tehdä työtä teille, arvoisa puhemies, ja te haluatte palkata minut ja me molemmat olemme tyytyväisiä sopimusehtoihin, ei hallituksellamme eikä Euroopan unionilla pitäisi olla oikeutta sekaantua asiaan ja julistaa sopimusta laittomaksi. Täysin eettisistä näkökohdista riippumatta on myös taloudellisesti mieletöntä säilyttää tällaisina aikoina uusia kustannuksia Euroopan talouksille. Olen kuitenkin suvereniteetin kannattaja, ja jos muut valtiot haluavat asettaa tällaisia rajoituksia kansalaisilleen, jotka ovat myös äänestäjiä, se on niiden asia. On kuitenkin pöyristyttävää määrätä tällaisia sääntöjä unionin tasolla Yhdistyneelle kuningaskunnalle, tapahtui se sitten tämän kaltaisilla direktiiveillä tai perusoikeuskirjan mahdollistamalla oikeudellisella aktivismilla. Jos haluamme tätä, meidän olisi järjestettävä siitä kansanäänestys. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, sosialistithan väittävät puhuvansa työntekijöiden puolesta, mutta sosialistista politiikoista sanotaan, että puolet heistä on keskiluokkaisia intellektuelleja ja loput ovat unohtaneet, mistä tulevat.

Kerron teille pienen tarinan. Isäni oli bussinkuljettaja, ja aina kun saimme jonkin odottamattoman laskun tai koulu järjesti retken, jolle hän halusi minun pääsevän mukaan, hän teki muutaman ylityötunnin pystyäkseen maksamaan laskun tai kouluretken.

Jos työaikadirektiivi olisi tuolloin ollut olemassa, tämä ei olisi ollut mahdollista. Ketään ei saisi pakottaa tekemään ylitoita vasten tahtoaan. Olemme uskoakseni tästä yhtä mieltä riippumatta siitä, missä kohtaa istuntosalia istumme, mutta tämän päivän äänestyksen tulos on isku sellaisten työntekijöiden kasvoille, jotka haluavat tehdä muutaman ylimääräisen työtunnin perheidensä elämänlaadun parantamiseksi. Hävetkää, sosialistit!

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Haluan antaa lausunnon työaikadirektiivistä toimitetussa äänestyksessä antamastani äänestä. Äänestyskoneessani oli toimintahäiriö äänestettäessä tarkistuksista 34 ja 35. Äänestin niiden puolesta, mutta kone näytti punaista valoa.

Olen edelleen sitä mieltä, että kaikki päivystysaika, myös sellainen, jona ei työskennellä, on työaikaa.

Miksikö? Ei riipu lääkäristä tai palomiehestä (joiden työnantaja edellyttää olevan paikalla ja tarjoavan tiettyä palvelua), milloin potilas tarvitsee lääkäriä tai milloin tulipalo syttyy. Se ei ole näiden ihmisten päätettävissä. He ovat työpaikallaan, tämä on työaikaa, ja pyydän, että antamani ääni näistä kysymyksistä korjataan pöytäkirjaan.

– Mietintö: Inés Ayala Sender (A6-0371/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on erittäin hyvä mietintö, ja meidän on tarkasteltava liikenneturvallisuutta rajatylittävästi. Haluan kuitenkin käyttää nämä 90 sekuntia tuodakseni esiin erään vakavan kysymyksen.

Eräillä verkkosivuilla mainostetaan myytävänä olevia ajokortteja. Niillä annetaan ymmärtää, että vaikka tämä saattaa olla kiero, se ei ole laitonta, ja niiden toiminta perustuu siihen, että Euroopan unionissa on yli sata erilaista ajokorttia ja ajokortteja myöntävien viranomaisten välillä on hyvin vähän koordinaatiota. On siis mahdollista, että henkilöt, joilla ei ole ajokorttia, jotka eivät ole läpäisseet ajokoetta tai jotka ovat menettäneet ajokorttinsa, voivat hankkia ajokortin tätä varsin epäilyttävää tietä. Tämä on vähintäänkin huijausta rahan ansaitsemiseksi ja pahimmillaan keino mahdollistaa auton ajaminen sellaisille ihmisille, joiden ei pitäisi olla liikenteessä. Olen ottanut tämän asian esille komission ja neuvoston kanssa. Se edellyttää EU:n tason toimia.

Kirjalliset äänestysseilytykset

– Mietintö: Claude Turmes (A6-0369/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kannatin äänestyksessä uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämistä koskevaa direktiiviä käsittelevää mietintöä, jonka tekstin on koordinoanut Claude Turmes.

Tämä direktiivi tarjoaa Euroopan unionin tulevaisuudelle erittäin tärkeän tilaisuuden, sillä se mahdollistaa kolmanteen teolliseen vallankumoukseen ja mahdollisuuden siirtymisen ja miljoonien työpaikkojen luomisen, tekee ympäristönsuojelusta todellisuutta sekä edistää samalla talouskasvua ja kilpailukykyä. Toivon, että komissio pystyy panemaan täytäntöön Euroopassa ja muualla maailmassa sovellettavat biopolttoaineiden kestävyyskriteerit ja samalla kannustamaan puhtaimpien ja kilpailukykyisimpien biopolttoaineiden kansainvälistä kauppaa.

Adam Bielan (UEN), kirjallinen. – (PL) Äänestin Claude Turmesin mietinnön puolesta. Yksi Euroopan unionin uusiutuvaan energiaan liittyvistä tavoitteista on Keski- ja Itä-Euroopan kaupunkien elvyttäminen parantamalla niiden energiatehokkuutta. Paitsi energiasektorin kannalta myös ympäristösyistä on tärkeää uudenaikaistaa joukko-liikennettä ja kaukolämpöjärjestelmiä siirtymällä käyttämään vaihtoehtoisia energialähteitä.

Lisäksi julkiset toimitukset ja yritykset voivat saada runsaasti rahoitusta EU:n talousarviosta tähän tarkoitukseen. Esimerkiksi energian monimuotoisuutta ja uusiutuvan energian käyttöä edistävään Älykäs energiahuolto Euroopassa -ohjelmaan on varattu yli 720 miljoonaa euroa.

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Fossiiliset polttoaineet ovat pitkään olleet yhteiskunnan elinehto. Tiedämme, että uudenaikaistaminen ei olisi mahdollista ilman runsaita halvan öljyn, hiilen ja kaasun varantoja.

Tämä aika on kuitenkin pian ohi. Energiavarmuuden ja talouden, mutta ennen kaikkea ilmastonmuutoksen vuoksi meidän on muutettava perusteellisesti energia- ja liikennejärjestelmiämme.

Vuosien ajan ilmastonmuutosta pidettiin ensisijaisesti ympäristökysymyksenä. Nykyisin on kuitenkin yleisesti hyväksytty tosiasia, että ilmastonmuutos vaikuttaa kaikkiin yhteiskunnan aloihin ja että sen yhteiskunnalliset seuraukset voivat olla tuhoisat, elleimme onnistu ratkaisemaan tätä kysymystä pian.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Uusiutuvan energian käyttö liikenteessä on yksi tehokkaimmista keinoista, joilla EU voi vähentää riippuvuuttaan öljystä. Tiedämme myös, että Euroopan energiankulutuksen hallinta ja uusiutuvista energialähteistä tuotetun energian käyttö ovat ilmastonmuutoksen torjumiseksi tarvittavan paketin tärkeitä osia.

Mielestäni tärkein seikka tässä mietinnössä on se, että siinä säilytetään lopullinen sitova tavoite lisätä uusiutuvan energian osuus 20 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä, ja tähän sisältyy vähimmäistavoite uusiutuvan energian 10 prosentin osuudesta liikenteessä.

Aaltoenergian sisällyttäminen uusiutuvista energialähteistä peräisin olevaan energiaan tarjoaa Portugalille mahdollisuuden käyttää sen energiapotentiaalia tavoitteiden saavuttamiseksi. Se, että mietinnössä harkitaan kannustimia toisen sukupolven biopolttoaineille, tekee siitä uskottavan ja takaa lisäksi uusiutuvan energian käytön kestävyysliikennealalla. Uusiutuvia energialähteitä tukevan energiamallin luomiseksi on mielestäni keskeistä, että asiakirjassa kannustetaan jäsenvaltioiden välisiä strategisen yhteistyön mekanismeja.

Mietintö on tärkeä sinällään ja osana sopimusta (ilmasto- ja energiapaketti). Sopimus takaa ympäristön tarkoituksenmukaisen säilyttämisen, ja samalla sen avulla voidaan saavuttaa 20/20/20-tavoitteet vuoteen 2020 mennessä. Nämä jäsenvaltioille asetetut tavoitteet ovat kunnianhimoisia, mutta ne voidaan saavuttaa.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Claude Turmes ehdottaa tärkeää säädöstä, joka koskee uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan energian käytön edistämistä. Osana laajaa ilmasto- ja energiapakettia uusiutuva energia muodostaa vuoteen 2020 mennessä 20 prosenttia energian kokonaiskulutuksesta (sähköntuotanto, lämmitys ja liikenne mukaan luettuina). Tämä yhdessä ilmasto- ja energiapaketin muiden toimenpiteiden kanssa antaa hyvän perustan ilmastonmuutoksen torjumiselle edistämällä investointeja uusiutuviin energialähteisiin ja energian hankintaan, suuntaamalla tutkimuksen ja kehittämisen uudelleen sekä tarjoamalla keinon luoda energiavarmuutta ja -omavaraisuutta.

Kunkin jäsenvaltion sitovilla tavoitteilla varmistetaan, että sovitut tavoitteet saavutetaan EU:n tasolla. Yhteistyö, solidaarisuus ja innovaatiot yhdessä takaavat, että saavutamme tavoitteet, joita meillä ei enää ole varaa olla saavuttamatta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tämä kysymys on osa "ilmasto- ja energiapakettia". Se koskee uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämistä ja kattaa seuraavat alat: sähköntuotanto, lämmitys ja jäähdytys sekä liikenne. EU:n tavoitteena on lisätä uusiutuvan energian osuutta energiankulutuksesta 20 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä. Kullekin jäsenvaltiolle asetetaan kansallinen kokonaistavoite, ja uusiutuvalla energialle liikenteessä asetetaan samaan määräaikaan mennessä saavutettava 10 prosentin osuuden tavoite.

Julkaistujen tietojen mukaan Portugalin tavoite ilmaistuna uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuutena energian kokonaiskulutuksesta vuonna 2020 on 31 prosenttia, kun otetaan huomioon lähtökohta (vuonna 2005 tämä osuus oli Portugalissa jo 20,5 prosenttia) ja maan uusiutuvan energian potentiaali. Uusiutuvan energian osuudelle liikenteessä asetettu 10 prosentin tavoite on toisaalta sama kuin kaikille jäsenvaltioille asetettu tavoite.

Vaikka äänestimme mietinnön puolesta lopullisessa äänestyksessä, suhtaudumme kuitenkin hyvin epäillen näiden tavoitteiden saavuttamiseen, sillä on pettävää lähteä siitä periaatteesta, että ymmärrämme täysin hyödyntämiskelpoisten uusiutuvien energiavarojen laajuuden tai että meillä on tarvittava teknologia niiden hyödyntämiseksi. Olisi ollut parempi asettaa tietyt julkisten ja yksityisten investointien tavoitemäärät ja edistää yleistä selvitys- ja kartoitusohjelmaa uusiutuvien energiavarojen luokitteluksi ja määrälliseksi mittaamiseksi.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Suhtaudun myönteisesti Claude Turmesin mietintöön uusiutuvista lähteistä tuotetusta energiasta, mutta ymmärrän, että tavoitteen saavuttaminen on vaikeaa. Omalla alueellani, Lounais-Englannissa, tärkein panoksemme tämän tavoitteen saavuttamiseksi on jonkinlainen versio Severnin vuorovesipadosta. Hankkeella on pitkä läpimenoaika, ja siksi on tärkeää, että Yhdistyneen kuningaskunnan

hallitus hakee jonkinlaista poikkeusta käynnissä olevien hankkeiden seurauksia varten ja että komissio myöntää sen.

Mathieu Grosch (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Äänestin ilmasto- ja energiapakettia käsittelevän mietinnön puolesta, koska se kattaa useita direktiivejä, jotka kaikki vastaavat EU:n tavoitetta vähentää vuoteen 2020 mennessä kasvihuonekaasujen päästöjä 20 prosentilla tai jopa 30 prosentilla, jos kansainvälinen sopimus syntyy. Paketti on tulosta pitkistä neuvotteluista sekä parlamentin ja neuvoston – eli 27 jäsenvaltion – edustajien aikaansaamasta kompromissista.

Yksi direktiiveistä koskee uusiutuvaa energiaa. Se sisältää tavoitteen uusiutuvista lähteistä tuotetun energian osuuden lisäämisestä 20 prosenttiin ja energiatehokkuuden parantamisesta 20 prosenttia. Myös 10 prosenttia kulutetusta polttoaineesta on määrä saada uusiutuvista lähteistä. Kestävyyssuhteet on määritelty ja näin on parannettu niiden käytettävyyttä. Olen tyytyväinen näihin sääntöihin, sillä niillä vähennetään Euroopan energiariippuvuutta ja luodaan uusia työpaikkoja sekä lisäksi edistetään teknologisen kehityksen innovaatioita.

EU:n päästökauppajärjestelmää (ETS) koskevalla direktiivillä ajantasaistetaan nykyinen päästökauppajärjestelmä ja määrätään, että teollisuuden on nyt ostettava aiemmin ilmaisia päästöoikeuksia huutokaupoissa. Itäeurooppalaisille jäsenvaltioille on myönnetty poikkeuksia siirtymäaikojen muodossa, ja niiden täytyy aluksi ostaa oikeuksia vain 30 prosentille päästöistään. Lisäksi säädetään energiatehokkuuden kannustimista sekä veloitetaan jäsenvaltiot, tosin tarkkaa tarkoitusta erittelemättä, investoimaan vähintään puolet saatavista tuloista kehitysmaihin ja uuteen teknologiaan. Olen tyytyväinen siihen, että vaikeuksissa olevien teollisuudenalojen ja kunnianhimoisen ympäristöpolitiikan välille on onnistuttu löytämään tasapaino.

Toinen direktiivi kattaa yhteiset pyrkimykset vähentää päästökauppajärjestelmään kuulumattomia päästöjä. Tähän kuuluvat varsinkin lämmitys- ja ilmastointijärjestelmät sekä monet talouden alat (liikenne, pienet teollisuuslaitokset, palveluala ja maatalous), jotka eivät kuulu päästökauppajärjestelmän piiriin mutta jotka silti aiheuttavat merkittäviä kasvihuonekaasupäästöjä. Lisäksi tällä alalla otetaan käyttöön pitkän aikavälin tavoitteita, joihin kuuluu kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen 35 prosenttia vuoteen 2035 mennessä ja 60–80 prosenttia vuoteen 2050 mennessä.

Direktiivi hiilidioksidin talteenotosta ja geologisesta varastoinnista (CCS) mahdollistaa hiilidioksidin erottamisen jätekaasuista ja sen varastoimisen maan alle; vuoteen 2015 mennessä on määrä rahoittaa 15 CCS-voimalaitosta. Myönnän, että CCS on tärkeä siirtymäteknologia, mutta varastoinnin turvallisuuteen olisi kiinnitettävä erityistä huomiota.

Toisessa direktiivissä asetetaan säännöt uusien autojen hiilidioksidipäästöjen raja-arvoille. Kaikkia uusia autoja koskeva keskimääräinen hiilidioksidin enimmäispäästöraja on vuodesta 2015 lähtien 120 grammaa kilometriä kohden ja vuodesta 2020 lähtien 95 grammaa kilometriä kohden. Komission ehdotuksessa säädettyjä rangaistuksia raja-arvojen rikkomisesta on lievennetty talouskriisin takia, ja ne vaihtelevat nyt 5 eurosta 95 euroon sen mukaan, kuinka paljon rajat ylittyvät. Vuodesta 2019 alkaen sakon on suunniteltu olevan 95 euroa ensimmäisestä raja-arvon ylittävästä hiilidioksidigrammasta lähtien.

Suhtaudun myönteisesti EU:n toimielinten saavuttamaan kompromissiin, sillä arvostelu on helppoa, mutta kompromissin aikaansaaminen on haaste. Sovitut säännöt ovat onnistunut neuvottelutulos taloudellisesti hyvin erilaisten mutta yhteiseen päämäärään pyrkivien valtioiden välillä. Tarkasteltaessa Euroopan unionin tavoitteita kokonaisuutena ei saa unohtaa, että erityisesti uudet jäsenvaltiot eivät pysty täyttämään kaikkia tavoitteita näin lyhyessä ajassa ilman kokonaisten talouden alojen hajoamisen ja sosiaalisen katastrofin vaaraa.

Mielestäni ilmasto- ja energiapaketti on paitsi merkittävä askel myös suuri harppaus, jolla torjutaan etenevää ilmastomuutosta ja vahvistetaan Euroopan johtoasemaa edettäessä kohti tehokasta energiapolitiikkaa. Euroopan unioni on onnistunut esiintymään yhtenäisenä, ja tämä mahdollistaa vaatimustemme tehostamisen myös kansainvälisellä tasolla. Tässä suhteessa ympäristöperusteisen polkumyynnin estäminen kansainvälisellä tasolla on suuri haaste. Tästä syystä maille, jotka eivät noudata Kioton pöytäkirjaa ja joita hiilidioksidinormit siten eivät sido, olisi määrättävä tuontivero tai vastaavia toimenpiteitä ympäristöperusteisen polkumyynnin torjumiseksi. Tämä on yksi näkökohta, joka on syytä ottaa huomioon valmisteltaessa Kioton pöytäkirjan seuraajasopimusta joulukuussa 2009 pidettävässä Yhdistyneiden Kansakuntien ilmastomuutoskonferenssissa, jossa neuvottelijoihin kuuluvat Yhdysvallat, Kiina ja Intia. Ilmasto- ja energiapaketti on luonut vakaan perustan uuden kansainvälisen sopimuksen aikaansaamiseksi.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin Claude Turmesin uusiutuvaa energiaa koskevan mietinnön puolesta. Kotimaallani Skotlannilla on runsaasti uusiutuvia energialähteitä, esimerkiksi tuuli- ja

vuorovesivoimaa. On tärkeää, että Eurooppa ottaa johtoaseman uusiutuvan energian edistämisessä – ja näen mielessäni itsenäisen Skotlannin, joka on uusiutuvia energiamuotoja koskevan teknologian maailmanlaajuisen kehityksen ytimessä.

Jean Lambert (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän ehdotuksen puolesta, koska katson, että sillä lähetetään merkittävä viesti tarpeesta siirtyä energiantuotannossa ei-fossiilisiin ja nykyistä vähemmän saastuttaviin polttoaineisiin. 20 prosentin tavoite on sitova vähimmäistavoite. Energiatohokkuus on nyt myös sisällytettävä jäsenvaltioiden uusiutuvia energialähteitä koskeviin toimintasuunnitelmiin. Tämän tason tukijärjestelmät on myös turvattava, sillä tämä on tärkeää investoijien luottamuksen kannalta. On totta, että biopolttoaineiden osalta tulos ei ole niin myönteinen kuin olisin toivonut. Olemme säilyttäneet 10 prosentin tavoitteen, vaikka rajoitimme tehokkaasti maatalousperäisten biopolttoaineiden muodostamaa osuutta, ja suhtaudun myönteisesti näihin lisätoimenpiteisiin. Neuvosto on monissa kysymyksissä ollut eri linjoilla kuin parlamentti. Sen on todella otettava huomioon ilmastomuutoksen todellisuus ja käytettävä tätä direktiiviä perustana, jolta siirrytään kohti vähähiilistä tulevaisuutta.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatin äänestyksessä tätä mietintöä, jolla vahvistetaan velvoitteemme uusiutuvia energiamuotoja koskevia tavoitteita kohtaan ja joka tarjoaa merkittävän mahdollisuuden edistää EU:n kotoperäisiä energialähteitä, torjua ilmastomuutosta, parantaa huoltovarmuutta sekä lisätä kilpailukykyä, kasvua ja työpaikkoja. Kannatin mietintöä, koska se sisältää uudelleentarkastelulausekkeen liikenteen uusiutuvien polttoaineiden lisääntyneen käytön vaikutusten arvioimisesta vuoteen 2014 mennessä, millä varmistetaan se, että hiilidioksidipäästöjen vähentämisellä ei ole kielteisiä vaikutuksia elintarvikkeiden hintoihin tai maankäyttöön. Mietinnössä todetaan, että tavoitteena on lisätä liikenteessä käytettävien uusiutuvien polttoaineiden osuus 5 prosenttiin vuoteen 2015 mennessä, sekä mainitaan 20 prosentin alaraja sähköautojen edistämiseksi. Vuonna 2020 liikenteen uusiutuvien polttoaineiden tavoite nousee 10 prosenttiin ja sähkö- ja vetikäyttöisten autojen käytön alaraja 40 prosenttiin. Mietintö sisältää tiukat kestävyyskriteerit, joten sillä voidaan todella saada aikaan myönteinen muutos ja vähentää päästöjä, ja tästä syystä kannatan sitä.

Eluned Morgan (PSE), kirjallinen. – (EN) Tämä mietintö merkitsee vallankumousta tavassa, jolla EU:ssa tuotetaan energiaa. Tavoite lisätä uusiutuvan energian osuus 20 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä on erittäin kunnianhimoinen, mutta välttämätön, jos haluamme voittaa taistelun ilmastomuutosta vastaan. Toivon kuitenkin, että komissio tulkitsee joustavasti näiden tavoitteiden täyttymistä, jos niihin on tarkoitus sisällyttää Severnin padon kaltaisia suurhankkeita.

Liikenteen polttoaineita koskeva 10 prosentin tavoite on keskeinen osa tätä pakettia ja pyrkimyksiä saavuttaa vähähiilistä taloutta koskeva EU:n tavoite. Tätä niin kutsuttua ”biopolttoainetavoitetta” on parannettu huomattavasti sen takaamiseksi, että EU:ssa sallitaan vain sellaiset biopolttoaineet, jotka tuottavat todellisia päästövähennyksiä korottamatta elintarvikkeiden hintoja. Mietintö sisältää myös joukon tiukkoja sosiaalisia kriteerejä, joilla suojataan kehitysmaiden asukkaita, joita biopolttoaineiden tuotannon nopea kehitys saattaisi muutoin haitata.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjallinen. – (RO) Tämä direktiiviehdotus on yksi tärkeimmistä osatekijöistä ilmastopakettissa, jossa asetetaan sitova tavoite lisätä uusiutuvista lähteistä tuotetun energian osuus EU:n kokonaisenergiankulutuksesta 20 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä. Direktiivi tarjoaa mahdollisuuden hankkia uutta teknologiaa, luoda uusia työpaikkoja ja vähentää riippuvuutta öljystä.

Euroopan parlamentilla on ollut tärkeä rooli laadittaessa biopolttoaineiden kestävyyskriteereitä sekä sosiaalisia kriteereitä, jotka ovat hyvin tärkeitä Euroopan unionin kansalaisille nykyisessä talouskriisissä. Ilmastomuutos ja energiavarmuuden puute merkitsevät sitä, että meidän on edistettävä uusia energiantuotannon menetelmiä vaarantamatta kuitenkaan elintarvikkeiden saatavuutta. Meidän on varmistettava, että tämän direktiivin täytäntöönpano ei vaaranna maatalousmaata ja metsiä. Tällaisella maalla kasvaneista raaka-aineista tuotettuja biopolttoaineita ei joka tapauksessa oteta huomioon suunnitelluissa kannustimissa. Euroopan unioni osoittaa jälleen kerran, että se on tuuli-, aurinko- ja vesivoiman sekä muista vaihtoehtoisista lähteistä peräisin olevan energian johtava edistäjä.

Lydia Schenardi (NI), kirjallinen. – (FR) Olemme voineet todeta täällä useaan otteeseen, että pelkästään tavoite vähentää Euroopan unionin riippuvuutta kaasun ja öljyn tuonnista voisi sinänsä oikeuttaa uusiutuvien energialähteiden käytön edistämisen.

Tänään esitetty kompromissi, joka on osa energia- ja ilmastopakettia, on samanlainen kuin kaikki kompromissit: ei kokonaan huono mutta ei myöskään täysin tyydyttävä.

Varsinkaan biopolttoaineiden osalta, olivat ne toisen sukupolven biopolttoaineita tai eivät, se ei ole täysin tyydyttävä. Siinä ei anneta riittäviä takeita energian ja elintarviketuotannon välisen kilpailun välttämiseksi, käsitellään epämääräisesti muutoksia maankäytössä, vaetaan näiden energialähteiden todellisesta hiilijalanjäljestä ja niin edelleen.

Mietintö ei ole täysin vakuuttava ”alkuperätakuun” osalta, jolla on tarkoitus merkitä varsinkin vihreää sähköä, kun tunnemme sähkötoimitusten todellisuuden, asiaa koskevan epäilyttävän mainonnan sekä kuluttajille koituvat huomattavat lisäkustannukset.

Mitä tulee sosiaaliin seurauksiin, mietintö on täysin epätyydyttävä. Haluaisimme olla täysin varmoja – kuten haluaisimme olla koko tämän lainsäädäntöpaketin suhteen, joka hyväksytään syvältä ja pitkäaikaiselta vaikuttavan maailmanlaajuisen kriisin alkaessa – siitä, että Euroopan kansalaisten ja työntekijöiden edut asetetaan kaikkien muiden näkökohtien edelle, mikäli taloudellinen tilanne sitä vaatii.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Äänestin vakuuttuneena uusiutuvista energialähteistä aikaansaadun kompromissin puolesta. Vihreitä edustava kollegani, esittelijä Claude Turmes, on tehnyt erinomaista työtä. Hänen ja itse asiassa koko parlamentin ponnistusten ansiosta luodaan vahva lainsäädäntökehys, jolla varmistetaan, että uusiutuvan energian kokonaisuus on vähintään 20 prosenttia vuonna 2020.

Tämä ei ole tyhjää hehkutusta vaan todellinen energiavallankumous, jolla luodaan valtava määrä työpaikkoja. Joissain raporteissa on puhuttu yli kahdesta miljoonasta työpaikasta. Niihin sisältyy työpaikkoja korkeasti koulutetuille insinööreille, suunnittelijoille ja tiedemiehille, mutta suurin osa uusista työpaikoista syntyy teknikoille, työntekijöille, jotka valmistavat hammasrattaita, asentavat aurinkopaneeleita ja rakentavat tuulivoimapuistoja.

Pitkien neuvottelujen jälkeen myös maatalousperäisiä sekä muita biopolttoaineita koskevat alkuperäiset ehdotukset hyväksyttiin. Me vihreät emme kuitenkaan ole täysin tyytyväisiä tähän teknologiaan, ja me kannatamme tiukkoja ehtoja tämän tyyppisten polttoaineiden käytölle. Claude Turmesin mietinnössä kestävyyskriteerejä on selvästi tiukennettu, ja siinä mainitaan myös Kansainvälisen työjärjestön puitteissa sovitut sosiaaliset kriteerit. Maatalousperäiset biopolttoaineet ovat hyväksyttäviä vain, jos niistä saadaan enemmän energiaa kuin niiden tuottamiseksi käytetään, eivätkä ne saa kilpailla millään tavoin elintarviketuotannon kanssa.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Mietintö on tärkeä askel pakotettaessa jäsenvaltiot täyttämään uusiutuvaa energiaa koskevat tavoitteensa. Uusiutuva energia on keskeinen tekijä ilmastomuutoksen torjunnassa.

– Mietintö: Avril Doyle (A6-0406/2008)

Adamos Adamou (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Parantaakseen ja laajentaakseen kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kauppaa koskevaa yhteisön järjestelmää ja saavuttaakseen tavoitteen vähentää EU:n päästöjä 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä Euroopan parlamentti ja neuvosto ehdottavat direktiivin 2003/87/EY muuttamista.

Joulukuun 17. päivänä 2008 täysistunto äänesti PPE-DE-, PSE-, GUE/NGL-, ALDE-, UEN- ja Verts/ALE-ryhmien varjoesittelijöiden jättämien kompromissitarkistusten puolesta. Vaikka äänestimme näiden tarkistusten puolesta, joilla kasvihuonekaasujen päästöjen vähentämiseksi asetetaan korkeammat tavoitteet (tämä toimenpide oli GUE/NGL-ryhmän keskeinen tavoite), vastustamme kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan perusfilosofiaa. Väitämme, että tällä nimenomaisella direktiivillä ei saavuteta muuta kuin hienoinen vähennys kasvihuonekaasujen päästöissä ja että se suosii kehittyneitä maita vähiten kehittyneiden ja kehitysmaiden kustannuksella. Lisäksi eräiden ehdotettujen joustavien mekanismien soveltaminen auttaa monopoleja (jotka ovat tärkeimpiä ilmastomuutoksesta vastaavia toimijoita) lisäämään kannattavuuttaan sen sijaan, että niillä ratkaistaisiin itse ongelma.

Alexander Alvaro (ALDE), kirjallinen. – (DE) Arvoisa puhemies, ilmasto- ja energiapaketista saavutettu sopimus on vaatimaton tulos.

Euroopan unioni on asettanut tavoitteekseen vähentää päästöjä 20 prosenttia vuoden 1990 tasosta. Olemme jo saavuttaneet lähes puolet tästä laajentamalla Itä-Eurooppaan, jossa päästöt ovat absoluuttisesti mitattuna pienempiä, ja jäljellä on tavoite vähentää päästöjä 12 prosenttia vuoden 1990 tasosta.

EU:n sallitaan saavuttaa 3–4 prosenttia vähennyksestä kehitysmaissa, mikä tarkoittaa, että jäljellä on hieman alle yhdeksän prosenttia. Tavoitteesta on sallittua jäädä jopa 5 prosentin verran, mikä jättää jäljelle 4 prosenttia.

Tässä tilanteessa voisi sanoa, että on onni, ettei EU ole päättänyt siirtää heti koko talouttaan Aasiaan. Kompromissi on huomattavasti komission ehdotusta halvempi, ja tästä syystä Saksan vapaa demokraattipuolue voi kannattaa sitä.

Nyt EU yrittää saada omat jäsenvaltionsa pelaamaan toisiaan vastaan. Energiayhdistelmä, poikkeukset ja neuvottelutaito antavat eräille jäsenvaltioille etua muihin nähden. Saksan energiatuottajat saattavat pian huomata kannattavaksi tuottaa sähköä kotimaan sijasta Puolassa – elleivät ranskalaiset tuottajat osta niitä.

Se, että EU:n jäsenvaltiot ryhtyvät tällaisiin lehmänkauppoihin, ei lupaa hyvää maailmanlaajuisista sopimusta ajatellen. Lisäksi herää kysymys keinojen tehokkuudesta.

Nyt on hallitusten, neuvoston ja Euroopan komission tehtävä varmistaa tehokkuus sekä ympäristönsuojelussa että talouden ja kasvun hyväksi.

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Me ruotsalaiset sosiaalidemokraatit olemme päättäneet äänestää tämän päästöoikeuksien kauppajärjestelmän uudistamista käsittelevän mietinnön puolesta, vaikka periaatteessa katsomme, että ilmastopakettin tavoitteet ovat sinänsä liian vaatimattomat. EU:n on tehtävä enemmän selviytyäkseen ilmastomuutoksen haasteesta. Katsomme kuitenkin, että tämä uudistettu järjestelmä voi muodostaa tärkeän osan tarvittavista toimista.

Olemme pettyneitä siihen, että neuvoston ja Euroopan parlamentin välinen kompromissi ei sisällä riittäviä takeita siitä, että osa päästöhuutokaupoista saatavista tuloista käytetään ilmastotyöhön kehitysmaissa. Katsomme myös, että päästöoikeuksien huutokaupan olisi pitänyt olla kattavampaa ja että puhtaan kehityksen mekanismin (CDM) käyttöä olisi pitänyt rajoittaa enemmän.

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen tyytyväinen päästökauppajärjestelmän tarkistukseen yhtäältä ilmastomuutoksen torjunnan ja Euroopan teollisuuden kilpailukyvyn kehittämisen sekä toisaalta työpaikkojen suojelun tavoitteiden välillä saavutettuun kompromissiin.

Huomautan, että yhteispäätösmenettelyssä, jota on nopeutettu sopimuksen saamiseksi aikaan ensimmäisessä käsittelyssä, ei ole täysin kunnioitettu demokraattista avoimuutta, ja parlamentti on joutunut äänestämään eräänlaisesta tapahtuneesta tosiasiasta.

Tästä huolimatta suhtaudun hyvin myönteisesti Avril Doylen ehdotukseen, koska siinä annetaan joustovaraa hiilivuodon uhkaamille aloille. Meidän on estettävä työpaikkojen katoaminen siitä syystä, että yritykset siirtyvät alueille, jotka eivät piittaa yhtä paljon päästöjen vähentämisestä, vesittämättä kuitenkaan direktiivin tarkoitusta.

Sylwester Chruszcz (NI), kirjallinen. – (PL) Äänestin tänään sitä vastaan, että parlamentti hyväksyy ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kauppaa koskevan yhteisön järjestelmän parantamiseksi ja laajentamiseksi.

Vastustan jyrkästi EU:n tasolla ehdotettuja ratkaisuja. Neuvoston sitoumus vähentää vuoteen 2020 mennessä yhteisön kasvihuonekaasupäästöjä vuoden 1990 tasosta vähintään 20 prosenttia tai jopa 30 prosenttia, jos muut kehittyneet maat sitoutuvat vastaaviin vähennyksiin, on harkitsematon siirto, jolla on kielteisiä seurauksia teollisuudelle ja kuluttajille Euroopassa ja myös Puolassa.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjallinen. – (FR) Ainoa Euroopan unionin tekemä selvä sitoumus on vähentää vuoteen 2020 mennessä päästöjä 20 prosenttia vuoteen 1990 verrattuna. Nykytilanteeseen verrattuna se merkitsee noin 12 prosentin vähennystä. Jos otetaan huomioon, että kaksi kolmasosaa tästä vähennyksestä voidaan saavuttaa hiilen korvausmekanismeilla eli hankkimalla kansainvälisiltä markkinoilta hiilihyvityksiä, EU on sitoutunut vain 4 prosentin vähennykseen omalla alueellaan. Tämä ei riitä etenemiseen kansainvälisissä neuvotteluissa.

Haluan huomauttaa myös erästä toisesta puutteesta kompromississa. Se ei sisällä minkäänlaista vahvaa sitoumusta kehitysmaiden tukemiseen niiden pyrkimyksissä vähentää kasvihuonekaasujen päästöjä. EU on tehnyt vain vapaaehtoisen sitoumuksen käyttää puolet ilmansaastuttamisoikeuksien huutokaupasta saatavista tuloista. Nämä tulot ovat pieninemässä valmistajille myönnettyjen lukuisten poikkeuksien vuoksi. Kompromissin mukaan ne EU:n valtiot, jotka haluavat osoittaa osan näistä varoista kehitysmaiden tukemiseen, voivat tehdä niin. Tämä on puhtaasti vapaaehtoisuuteen perustuva sitoumus. Se on hyvin heikko koskeakseen kysymystä, joka on kansainvälisten neuvottelujen kannalta ratkaisevan tärkeä.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) EU leuhkii johtavalla asemallaan ympäristönsuojelussa, mutta todellisuudessa se pyrkii johtavaan asemaan pääoman etujen suojelussa. Huippukokouksen päätöksillä sekä päästöjen vähentämistä koskevien neuvoston ja komission direktiivien paketilla markkinoidaan niin sanottua vihreää taloutta ulospääsykeinona pääoman liiallisesta keräytymisestä ja kriisistä ja avataan siten uusia voittotäkymiä monopolille ja vahvistetaan imperialistista laajentumispolitiikkaa.

Niillä vahvistetaan päästökauppaa, joka todistetusti moninkertaistaa monopolien voitot suojelematta ympäristöä. Niillä sallitaan autoteollisuuden olla tekemättä mitään ainakin vuoteen 2019 asti. Niillä myönnetään kansainvälisestä kilpailusta kärsiville yrityksille poikkeuksia energian tuotantoa koskevista säännöksistä, ja paljon muuta. Niillä myönnetään myös uusille jäsenvaltioille ja Italiassa poikkeuksia pitkäksi aikaa. Ne sisältävät kannustimia elintarvikkeisiin käytettävien viljelykasvien korvaamiseksi polttoaineiden tuotantoon käytettävillä viljelykasveilla. Suuryrityksille myönnetään saastuttamisoikeuksia ilmaiseksi. Tuloista ei vaadita mitään osaa ympäristötoimien rahoitukseen.

Työläiset eivät voi odottaa ympäristönsuojelua EU:lta ja ympäristöä rankaisematta saastuttavilta yrityksiltä. Vain heidän taistelunsa ruohonjuuritason talouden ja ruohonjuuritason vallan saavuttamiseksi voi suojella heitä tehokkaasti.

Christian Ehler (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Ei-ääneni ei merkitse sitä, että vastustan tehokasta päästökauppajärjestelmää huutokauppoineen, EU:n ilmastonsuojelutavoitteita tai hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin rahoittamista. Olen tehnyt monissa aiemmissa äänestyksissä sekä mietinnössäni CCS-tekniikkaa käyttävistä demonstraatiolaitoksista täysin selväksi, että kannatan näitä seikkoja. Alueeni Brandenburgin kannalta nyt käsiteltävä teksti merkitsee kuitenkin sitä, että hyväksytään Keski- ja Itä-Euroopan maiden kanssa käytävä epäoikeudenmukainen kilpailu sekä suuremmat energian hinnan korotukset kuin mitä ilmastomuutostavoitteiden saavuttaminen edellyttää. Tarvitsemme energiayhdistelmässämme hiiltä taataksemme kansalaisille toimitusvarmuuden, ja haluamme mahdollistaa hiilen ilmastoystävällisen käytön CCS-tekniikan avulla tulevaisuudessa. Neuvoston kanssa tehty sopimus lopullisen päätöksen tekemisestä vain yhden käsitellyn jälkeen on johtanut siihen, että vakavia epäilyksiä ei ole pystytty hälventämään ja kilpailu parhaista ratkaisuista oli mahdotonta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Vaikka kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kauppaa koskevaa järjestelmää voidaan puolustaa sillä perusteella, että ilmakehässä saattaa tapahtua ilmastoon vaikuttavia kemiallisia muutoksia (ennalta varautumisen periaate) ja että fossiilisia polttoaineita on rajallisesti eikä niiden käyttö ole rationaalista, järjestelmässä on huolestuttavia seikkoja.

Ensinnäkin kysymys päästöoikeuksista ja niiden kaupasta on kiistanalainen, ja niitä on vastustettava, koska niiden vaikutuksista reaalityönteeseen ei tiedetä juuri mitään. Tämä johtuu siitä, että monista teknisistä ratkaisuista on vielä paljon epäilyksiä ja niiden käyttö riippuu myös taloudellisen tilanteen kehittymisestä asiaan liittyvillä eri aloilla (lentoliikenne, autoteollisuus, lämpövoimalat, sementtiteollisuus, raskas kemianteollisuus, petrokemianteollisuus sekä kasvava määrä muita paljon energiaa kuluttavia aloja).

Toiseksi, ennakoituja edunsaajia ovat muutamat huipputekniikkaa edustavat teollisuuden alat sekä eräät (hyvin harvat) rahoitusalan toimijat. Fossiilisten polttoaineiden lähteiden rajallisuus pakottaa vähentämään peruuttamattomasti kyseisten polttoaineiden kulutusta. Päästöoikeuksia on myönnettävä eri aloille pikemmin sosiaalisten tarpeiden ja taloudellisen järkevyyden kuin vaikutusvallan ja taloudellisen edun perusteella. Tästä syystä me päätimme pidättäytyä äänestämästä.

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) On syytä korostaa tämän mietinnön keskeistä seikkaa, joka on päästöoikeuksien kauppaa koskevan järjestelmän vahvistaminen, laajentaminen ja parantaminen vuoden 2012 jälkeen, koska se on yksi tärkeimmistä välineistä, jolla voidaan saavuttaa EU:n tavoite vähentää kasvihuonekaasujen päästöjä.

Kannatan tätä mietintöä lähinnä siksi, että kaupankäynti on ehdottoman tärkeää, jotta päästöoikeudet voidaan jakaa tehokkaasti ja varmistaa EU:n päästöoikeuksien kauppaa koskevan järjestelmän tehokkuus ympäristön kannalta. Yksi EU:n laajuinen suunnitelma on aina parempi kuin 27 kansallista suunnitelmaa. Lisäksi ehdotuksessa säädetään automaattisista ja ennustettavista tarkistuksista, joilla voidaan vastata tulevan kansainvälisen sopimuksen vaatimuksiin.

Leimallista ehdotukselle on ilmaisten päästöoikeuksien lisääminen, mikä minusta ei ole erityisen myönteistä. Ei kuitenkaan saa unohtaa, että päästöjä vähennetään joka vuosi.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Ehdotettu direktiivi EU:n päästökauppajärjestelmän tarkistuksesta on parannus nykyiseen järjestelmään ja maailmanlaajuisesti merkittävä. Näin ollen kannatin Avril Doyle'n mietintöä.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), kirjallinen. – (FI) Käytän tätä mahdollisuutta hyväkseni kiittääkseni kollegoita äskeisestä äänestyksestä, jossa Euroopan parlamentti selväsanaisesti antoi tuen *benchmark*-mallilleni, jonka puolesta olen puhunut jo kauan ja esittänyt ensimmäisenä sitä sovellettavaksi päästökauppaan. Vaikka se hävisi niukasti teollisuusvaliokunnan äänestyksessä, ja hieman runsaammin ympäristövaliokunnassa, elämä yllättää: nyt *benchmark* kelpaa kriteeriksi neuvoston kautta kierrätettynä.

Ja hyvä niin: komission alkuperäinen esitys ja ympäristövaliokunnan kanta päästökaupasta olivat molemmat epätasapainoisia asettaessaan eurooppalaisen tuotannon vaikeaan kilpailuasetelmaan maailmanmarkkinoilla antamatta erityistä ilmastohyötyä. Paitsi työpaikkojen, myös ympäristön kannalta tämä olisi merkinnyt selkeää tappiota, sillä se olisi luonut paineita siirtää tuotantoa päästörajojen ulkopuolisiin maihin.

Nyt päätös avasi oven oikeudenmukaisempaan ja ympäristön kannalta pitkäjänteisempään kohteluun. Kaikki on kuitenkin edelleen auki, ja nyt alkaa sen varmistelu, mitä tahoja saadut parannukset koskevat.

Ympäristötavoitteet ovat muuttumattomat, ja ne ovat haastavia. Tämä ei ole helppo tavoite teollisuudelle, mutta ei sen kuulukaan olla helppo.

Joka tapauksessa on turha puhua ilmaisista päästöoikeuksista, koska mittapuuksi asetettavat *benchmarkit* ovat kunnianhimoisia. Niin pitää ollakin, sillä muuten ei synny järjestelmää, joka saisi yritykset kilpajuoksuun kohti vähäpäästöisintä tekniikkaa.

Ympäristöliikkeen valitus paketin vesittämisestä tuntuu minusta suoraan sanoen kohtuuttomalta, kun ottaa huomioon, että tavoitteista pidetään kiinni, ja teollisuudenaloilla on laskeva päästökatto. Se on vastuutonta puhetta, mutta eihän kaikkia vastuunkanto kiinnostakaan. Riittää, kun maailmalle poljetaan jalkaa.

Jean Lambert (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän mietinnön puolesta huolimatta sen lukuisista porsaanreistä ja kymmenelle uudelle jäsenvaltiolle myönnettyistä poikkeuksista. Miksi äänestin epätäydellisen mietinnön puolesta? Siksi, että se merkitsee jonkin verran edistystä nykyiseen järjestelmään verrattuna. Päästökauppajärjestelmälle asetetaan EU:n laajuinen päästökatto, ja jäsenvaltiot saavat prosessissa vähemmän valtaa. Voimantuotannon päästöoikeuksien 100-prosenttinen huutokauppa-aste on säilytetty. Ilmailualalle on myönnetty vain pieni osa uusista CDM-hyvityksistä. Tärkeintä tarkistetussa järjestelmässä on kuitenkin se, että se tarjoaa rakenteen tärkeälle osalle Kioton pöytäkirjan jälkeistä sopimusta. Nyt meillä on järjestelmä, johon muut valtiot voivat liittyä ja yrittää vähentää päästöjään – jos ne rajoittavat huutokauppaa edeltäviä elementtejä ja asettavat kunnianhimoisia tavoitteita. Tulojen käyttöä seurataan tarkoin. Jäsenvaltiot eivät voi pitää tätä vain lisänä varakirstuihinsa. Tuloja on käytettävä edistämään siirtymistä vähähiiliseen, kestävään talouteen, jota maailma tarvitsee.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatan tätä ehdotusta, jossa tasapainotetaan kunnianhimoiset ilmastotavoitteet sekä tarve vahvistaa Euroopan teollisuuden kilpailukykyä ja suojella työpaikkoja. Päästöoikeuksia ja päästöhyvitysten huutokauppaa sovelletaan voimalliseksi vuoteen 2013 asti, josta lähtien kaikilla uusilla voimalaitoksilla on pelkästään huutokaupattuja päästöoikeuksia. Tavallinen teollisuus siirtyy täysin huutokaupattuihin päästöoikeuksiin vuonna 2020. Äänestin mietinnön puolesta, koska sillä tehdään huutokaupasta oikeuksien yleinen myöntämistapa, rajoitetaan sitä CDM/JI-hankkeiden hyvitysten määrää, jonka laitos voi ostaa päästöjensä korvaamiseksi, ja silti suojellaan yrityksiä hiilivuodolta.

Eluned Morgan (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatan tätä mietintöä, sillä katson, että päästökauppajärjestelmän tarkoituksenmukaisuus ympäristönsuojelun kannalta säilytetään ja että se on merkittävä parannus nykyjärjestelmään, koska tulevaisuudessa saastuttaja maksaa päästöoikeudesta oikeuksien huutokaupassa. Tavoite Euroopan voimalaitosten ja raskaan teollisuuden päästöjen vähentämisestä vähintään 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä säilytetään, ja tämä tavoiteosuus nousee automaattisesti 30 prosenttiin, jos YK:n ilmastoneuvotteluissa Kööpenhaminassa joulukuussa 2009 saadaan aikaan kansainvälinen sopimus. Katson myös, että mietinnössä on saavutettu tasapaino työpaikkojen ja ympäristön välillä, mikä on talouden laskusuhdanteessa erittäin tärkeää.

Angelika Niebler (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Annan Baijerin kristillis-sosiaalista unionia (CSU) Euroopan parlamentissa edustavan valtuuskunnan puolesta seuraavan äänestysesityksen.

EU on asettanut itselleen kunnianhimoisia ilmastonsuojelutavoitteita. Niihin sisältyy hiilidioksidipäästöjen vähentäminen 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä. Näitä ilmastonsuojelutavoitteita ei saa kyseenalaistaa.

Pyrkimykksiimme ilmastomuutoksen torjumiseksi on liityttävä tavoite laatia selkeää lainsäädäntöä suunnitteluvarmuuden takaamiseksi taloudelle. Euroopan teollisuutta ei myöskään saa asettaa epäsuotuisaan asemaan kansainvälisessä kilpailussa. Lisäksi EU:hun on luotava yhtäläiset toimintaedellytykset.

EU:n päästökauppajärjestelmää koskeva direktiivi, josta tänään äänestettiin, ei täytä mitään näistä edellytyksistä. Selvennykseksi:

1. Tiettyt alat on vapautettu hiilidioksidin päästöoikeuksien huutokaupasta. Olemme yhä täysin tietämättömiä siitä, minkä tietojen perusteella asetettujen kriteerien noudattamista arvioidaan.
2. Vasta kun EU:n tukilainsäädäntöä on mukautettu, on päätettävä jäsenvaltioitasolla tapauskohtaisesti, voiko jokin laitos saada korvausta energian hinnan noususta ja jos voi, kuinka paljon.
3. Jos Kööpenhaminassa vuonna 2009 ei saada aikaan kansainvälistä sopimusta, hiilidioksidin päästöoikeuksien huutokauppa muodostaa monille aloille lisärasitteen, jota EU:n ulkopuolisilla kilpailijoilla ei ole.
4. Useimmat itäeurooppalaiset jäsenvaltiot ovat saaneet poikkeuksia energia-alansa päästöoikeuksien huutokaupasta. Tämä asettaa Saksan epäedulliseen asemaan, sillä toisin kuin sen itäiset naapurit, se saa 48 prosenttia sähköstään hiilivoimaloista.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Me emme yhdy hallitusten ja komission voitonriemuun ilmastopakettia koskevasta lopullisesta kompromissista. Teollisuuslobbyn ja konservatiivisten hallitusten painostus on vesittänyt EU:n yrityksen johtaa maailmanlaajuisia pyrkimyksiä ilmastomuutoksen torjumiseksi.

Kuuluu "20/2020-tavoite" on tarpeellinen ensiaskel, mutta siinä asetetut tavoitteet eivät ole riittävän kunnianhimoisia. Kun Euroopan maat voivat ostaa suuren osan niille "kuuluvista" saastutusyksiköistä kehitysmaista, länsimaiden historiallinen vastuu siirretään kyynisesti maapallon köyhimmille asukkaille. Näyttää siltä, että hallitukset eivät ymmärrä, kuinka kriittinen tilanne on.

Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmä / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto ei aio laskea aseitaan. Me jaamme ympäristöjärjestöjen huolen ja vaadimme jatkossakin kunnianhimoisempia tavoitteita kasvihuonekaasujen päästöjen vähentämiseksi, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tuotannon tukemiseksi ja sitovan pitkän aikavälin suunnitelman aikaansaamiseksi päästöjen vähentämiseksi edelleen Kööpenhaminan konferenssin jälkeen.

Herbert Reul (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Äänestin konsolidoitua tarkistusta vastaan, sillä Euroopan parlamentin jäsenenä katson, että Euroopan parlamentin oikeuksia ei ole kunnioitettu. Parlamentille ei missään vaiheessa annettu mahdollisuutta mielipiteen muodostukseen. Sen ainoa valinnanmahdollisuus oli todellisuudessa se, hyväksyäkö vai hylätä neuvoston kompromissi. Tämä ei ole yhteispäättömenettelyn sääntöjen mukaista, koska sillä on tarkoitus taata näiden kahden lainsäädäntöelimen yhdenvertaisuus.

Minulla on monia varauksia myös kompromissin sisällön suhteen. Se johtaa esimerkiksi vakaviin markkinoiden vääristymiin EU:n sisällä ja sälyttää kohtuuttoman taakan kuluttajille. Koska uudistus oli hyväksyttävä liian kiireesti, vaihtoehtoisia järjestelmiä, joilla olisi voitu saavuttaa halutut vähennykset, ei enää otettu huomioon. Se, että taloudellisia seurauksia erityisesti kuluttajien ostovoimalle ei tutkittu hyväksymisen aikoihin laisinkaan, tekee vielä selvemmäksi, kuinka huonosti harkittu tämä kompromissi on. Euroopan parlamentin enemmistö on osaltaan vastuussa – myös tuleville sukupolville – tämän kompromissin voimaantulosta.

Vaihtoehtoja oli tarjolla. Niiden avulla vähennystavoitteet olisi saavutettu murto-osalla niistä kustannuksista, joista nyt puhumme. Tällainen toimi vahingoittaa talouden lisäksi varsinkin EU:n mainetta.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Tavoite Euroopan voimallaitosten ja raskaan teollisuuden päästöjen vähentämisestä vähintään 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä ja tämän tavoiteosuuden nostamisesta 30 prosenttiin, jos YK:n ilmastoneuvotteluissa Kööpenhaminassa joulukuussa 2009 saadaan aikaan kansainvälinen sopimus, on kannatettava.

Thomas Ulmer (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Annan täyden tukeni ponnistuksille vähentää mitä todennäköisimmin ihmisten aikaansaaman ilmastomuutoksen vaikutuksia. Emme kuitenkaan kannattaneet neuvotteluissa aikaansaattua kompromissia EU:n päästökauppajärjestelmästä. Kovalla kiireellä tapahtuva lainsäädäntötyö ei ole hyväksyttävää eikä demokraattista. Äärimmäisen nopea lainsäädäntömenettely sekä

se, että neuvoston asiakirjat julkistettiin vain muutama päivä sitten, merkitsevät sitä, että asiakirjojen ammattimainen käsittely ja tarkastelu ja siten asianmukainen lainsäädäntö olivat mahdottomia. Tätä on täysin mahdoton hyväksyä varsinkin siksi, että tällä lainsäädännöllä asetetaan raskas taloudellinen taakka Euroopan kansalaisille. Useiden tutkimusten mukaan ilmastopaketti maksaa noin 70–100 miljardia euroa, ja uhkana on, että kokonaiset teollisuudenalat siirtyvät muualle maailmaan. En voinut hyväksyä näin mittavaa pakettia nopeatulla menettelyllä. Näin tärkeät lainsäädäntöehdotukset on käsiteltävä asianmukaisella menettelyllä useassa käsittelyssä.

Anders Wijkman (PPE-DE), kirjallinen. – (SV) Päästökaupan tarkistus on askel eteenpäin nykyisiin sääntöihin verrattuna. Päästöoikeuksia aletaan asteittain huutokaupata teollisuudelle sen sijaan, että niitä jaetaan ilmaiseksi, kuten nykyään tehdään.

Näin ollen EU on sitoutunut mukauttamaan ilmastotavoitetta 20 prosentin päästövähennyksestä 30 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä, jos Kööpenhaminassa saadaan ensi vuonna aikaan ilmastositoumus. Siinä myös kehoitetaan jäsenvaltioita käyttämään päästöoikeuksien huutokaupasta saamia tuloja ilmastonsuojelutoimenpiteisiin Euroopassa ja muualla.

Valitettavasti kompromissi ei ole läheskään niin kunnianhimoinen kuin tilanne edellyttää. Sen sijaan, että päästöoikeudet huutokaupattaisiin täysimittaisesti alusta lähtien, huutokauppaaminen otetaan käyttöön asteittain. Tämä pehmennys heikentää kannustinta kehittää uutta vähähiilistä teknologiaa. Se vähentää myös tuloja, joita EU välttämättä tarvitsee auttaakseen kehitysmaita investoimaan ”vihreään teknologiaan”, mukautumaan ilmastomuutokseen ja suojelemaan trooppisia metsiä.

Kun samalla jopa puolet päästövähennyksistä voidaan tehdä vähentämällä päästöjä kolmansissa maissa, päästökauppajärjestelmän vaikutukset ovat rajallisia myös ennen vuotta 2020.

Huolimatta järjestelmän puutteista olisi ollut mahdoton ajatus äänestää ”ei”. En halua vaarantaa koko direktiiviä, joka sisältää monia myönteisiä seikkoja nykytilanteeseen verrattuna.

– Mietintö: Satu Hassi (A6-0411/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Me ruotsalaiset sosiaalidemokraatit olemme päättäneet äänestää tätä vastuunjako koskevaa kompromissia vastaan, koska meistä on täysin mahdotonta hyväksyä, ettei edes puolta EU:n päästövähennyksistä tarvitse tehdä EU:n alueella. Me katsomme, että tämä lähettää täysin väärän viestin muulle maailmalle, joka odottaa EU:n ottavan johtoaseman ilmastomuutokseen mukautumisessa, ja olemme huolissamme siitä, että EU on epäonnistunut selvien kannustimien luomisessa uuden vihreän teknologian kehittämiseksi. Me uskomme, että tämä teknologia on erittäin tärkeää Euroopan työllisyyden ja hyvinvoinnin kannalta.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Tämä mietintö koskee erillisten tavoitteiden käyttöönottoa 27 jäsenvaltion EU:ssa vuosina 2013–2020 kasvihuonekaasujen päästöjen vähentämiseksi sellaisilla talouden aloilla, jotka eivät kuulu EU:n päästökauppajärjestelmän piiriin. Nämä jäsenvaltiokohtaiset tavoitteet vaihtelevat +20 prosentista –20 prosenttiin suhteessa näiden alojen päästöihin vuonna 2005, ja Irlannin tavoite on –20 prosenttia.

Yhteenlaskettuina päästökauppajärjestelmä ja panosten tasapainottaminen muodostavat 100 prosenttia siitä määrästä, jonka verran kunkin valtion on vähennettävä hiilidioksidipäästöjään vuoteen 2020 mennessä.

Irlanti suhtautuu myönteisesti hiilen talteenottoa ja varastointia koskevien toimenpiteiden, erityisesti hiilinielujen, lisäämiseen 20 prosentin vähennyksen skenaariossa, sillä se on EU:n ainoa valtio, jossa on enemmän karjaa kuin ihmisiä, ja yhdessä avokätisen ja kustannustehokkaan jäsenvaltioiden välisen päästökaupan korvaamisen kanssa pystymme saavuttamaan 20 prosentin vähennystavoitteen pienentämättä karjan määrää, joskin se tulee olemaan vaikeaa.

Joillekin valtioille haasteen muodostaa tarkistettu päästökauppajärjestelmää koskeva lainsäädäntö, joillekin taas panosten tasapainottamista koskevat tavoitteet. Irlanti kuuluu jälkimmäisiin.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Olemme samaa mieltä tarpeesta vähentää kasvihuonekaasujen päästöjä sekä järjestelmän perustamisesta siihen tarkoitukseen. Suhtaudumme kuitenkin hyvin epäilevästi ehdotettuun järjestelmään, sillä vaikka sen todetaan perustuvan ”jäsenvaltioiden välisen yhteisvastuun periaatteeseen ja tarpeeseen lisätä kestävästä talouskasvusta kaikkialla”, siinä vaaditaan, että valtiot maksavat laskun kansallisista budjeteistaan – eikä yhteisön budjetista – sen mukaan, missä kehitysvaiheessa ne ovat.

Sallimalla päästöoikeuksien siirtäminen jäsenvaltioiden välillä "päästökaupan" avulla tai käyttämällä "markkinavälittäjiä" luodaan mekanismeja, jotka kasvattavat jäsenvaltioiden välisiä taloudellisen vallan eroja suurvaltojen hyväksi.

Lisäksi merkittävä osa panoksista ulkoistetaan kolmansiin maihin ja näin lisätään kansainvälistä painetta vähiten kehittyneitä maita kohtaan luovuttaa osa niiden itsemääräämisoikeudesta (näennäis-)apua vastaan avaamalla taloutensa yhteisön yritysten investoinneille. Kaikilla näillä toimenpiteillä on tarkoitus luoda painetta sellaisen kansainvälisen sopimuksen aikaansaamiseksi, joka vakavan talouskriisin toimintaympäristössä korostaa kapitalistista näkemystä ympäristökysymyksestä.

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Kun otetaan huomioon EU:n toiminta ilmastomuutoksen torjumiseksi Kioton pöytäkirjan korvaavassa tulevassa kansainvälisessä sopimuksessa, on tärkeää, että EU lähettää selvän viestin maailmalle ja sitoutuu vähentämään tehokkaasti kasvihuonekaasupäästöjään.

Komission ehdotus kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä 10 prosenttia vuoden 2005 tasosta vuoteen 2020 mennessä EU:n päästökauppajärjestelmään kuulumattomilla aloilla on tästä syystä erittäin tärkeä.

Kullekin jäsenvaltiolle asetetut tavoitteet, joiden tärkeimpänä perusteena on BKT henkeä kohden, ovat mielestäni oikeudenmukaiset.

Vaikka Euroopan parlamentin ja neuvoston saavuttama kompromissi ei ole ihanteellinen (esimerkiksi koska siinä sallitaan joustomekanismien liiallinen käyttö), se on mielestäni yleisesti ottaen tasapainoinen, ja siksi äänestin mietinnön puolesta.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin Satu Hassin mietintöä vastaan. Säännökset, joilla jäsenvaltioiden sallitaan ulkoistaa 80 prosenttia päästövähennyksistä, mahdollistavat sen, että rikkaat maat jatkavat kestäättömiä käytäntöjä köyhempien kehitysmaiden kustannuksella. Tämä ei ole tilanne, johon EU:n pitäisi pyrkiä.

Jean Lambert (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin epäröiden tätä mietintöä vastaan. Esittelijä on onnistunut sisällyttämään siihen joukon tärkeitä seikkoja. Nyt säädöstekstissä viitataan sitovaan tavoitteeseen vähentää kasvihuonekaasuja 30 prosentilla: tieteellisen tietämyksen mukaan tämä on vähimmäisvaatimus vuoteen 2020 mennessä. Rahoittamalla kasvihuonekaasupäästöjä kehitysmaissa pyritään rajoittamaan ilmaston lämpeneminen kahteen celsiusasteeseen. Toivottavasti nämä maat todella saavat varoja eivätkä vain kauniita lupauksia. Nyt meillä on määräaika meriliikenteen päästöjen vähennystavoitteen käyttöönottamiseksi sekä monia muita pieniä, mutta myönteisiä toimia. Minun oli kuitenkin mahdotonta äänestää puhtaan kehityksen mekanismin 80 prosentin osuuden puolesta, jota jäsenvaltiot voivat käyttää kolmansissa maissa sen sijaan, että keskittyisivät vähentämään päästöjä omien rajojensa sisäpuolella. Tänään käytetyn äänestysmenettelyn vuoksi parlamentti ei voinut tarkastella tätä nimenomaista ehdotusta kokonaisuudessaan. Olemme päästäneet kansalliset hallitukset vähällä, ja pakotamme jälleen kerran kolmannet maat tekemään meidän työmme. En voi kannattaa tätä.

Stavros Lambrinidis (PSE), kirjallinen. – (EL) PASOK-puolueen ryhmä kannattaa muun muassa tarkistuksen 44 sisältöä ja äänestää erillistä tarkistusta 7 vastaan varmistaakseen, että vähintään 50 prosenttia päästövähennyksistä saadaan aikaan EU:n alueella toteutettavilla toimilla. EU:n on säilyttävä uskottavana kumppanina valmistauduttaessa maailmanlaajuisiin neuvotteluihin eikä siirrettävä päästövähennysten taakkaa kehityksille.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatan tätä mietintöä, jossa asetetaan jäsenvaltioille kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevat sitovat tavoitteet päästökauppajärjestelmään kuulumattomilla talouden aloilla. Tämä on todellista edistystä kohti kattavaa järjestelmää. Päästökauppajärjestelmään kuulumattomien alojen 10 prosentin tavoite on jaettu jäsenvaltioille niiden henkeä kohden lasketun BKT:n mukaan. Tämän avulla ponnistukset voidaan jakaa oikeudenmukaisesti ja taata se, että köyhemmät valtiot voivat jatkaa kiihtyvää kasvuaan. Kannatan tätä mietintöä, jossa otetaan käyttöön pitkän aikavälin tavoite vähentää päästöjä vuoden 1990 tasosta kaikkiaan vähintään 50 prosenttia vuoteen 2035 mennessä ja 60 prosenttia vuoteen 2050 mennessä, koska sillä pyritään sekä pitkän että lyhyen aikavälin tavoitteisiin Puhdasta ilmaa Eurooppaan -ohjelman tavoitteiden mukaisesti. Mietintö sisältää myös "ulkoisten päästöjen vähentämistä koskevan sitoumuksen", jolla annetaan rahoitustukea kehitysmaille niiden päästöjen vähentämiseksi ja taataan, että mikään valtio ei jää jälkeen ja kehitysmaat saavat tarvitsemansa rahoitustuen, jotta maailmanlaajuiset ilmastomuutostoimet olisivat mahdollisimman tehokkaita.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjallinen. – (RO) Olen alusta lähtien kannattanut ehdotusta siirtyä automaattisesti 20 prosentin tavoitteesta 30 prosentin tavoitteeseen, jos kansainvälinen sopimus allekirjoitetaan. Viime viikon neuvottelut johtivat kuitenkin kompromissiin, jonka vuoksi siirryttäessä tälle tasolle on käytettävä uutta menettelyä.

Tämä päätös tehtiin varotoimenä, jolla otetaan huomioon se mahdollisuus, että hiilen hinta nousee tulevaisuudessa. Olen kuitenkin tyytyväinen siihen, että 30 prosentin tavoite säilyy ensisijaisena, jotta estetään keskilämpötilan nouseminen enemmän kuin kaksi celsiusastetta, kuten maaliskuussa 2007 pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa täsmennettiin. Kansainvälinen sopimus edellyttää maailmanlaajuisia ponnistuksia ilmastonmuutoksen torjumiseksi ja siihen mukautumiseksi, ja kehitykselle myönnettävä rahoitusapu muodostaa niille kannustimen osallistua kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen.

Säilyttääkseen uskottavuutensa suhteessa kehitykselle myöntämäänsä apuun Euroopan unionin on varmistettava, että puhtaan kehityksen mekanismin (CDM) hankkeiden rahoittamisella ylläpidetään kestävää kehitystä näissä maissa ja että osa päästöoikeuksien huutokauppaamisesta saaduista tuloista käytetään niiden tukemiseen.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Vaikka äänestin saavutettua kompromissia vastaan, tämä ei millään tavoin vähennä arvostustani Satu Hassin tekemää työtä kohtaan. Koska sopimus kuitenkin mahdollistaa sen, että lähes 80 prosenttia kaikista ponnistuksista tehdään kolmansissa maissa, en voi hyväksyä sitä.

Nopean laskutoimituksen perusteella voi todeta, että Belgia pystyy toteuttamaan 50–60 prosenttia vaadituista toimista Euroopan unionin ulkopuolella. Tämä koskee huomattavia sektoreita, muun muassa rakennusala ja liikennettä. On taloudellisesti mieleöntä investoida puhtaan kehityksen mekanismilla miljoonia euroja ulkomaille, jos kotimaassa olisi yhä tehtävä merkittäviä ponnistuksia rakennusten eristämiseksi kunnolla tai vähähiiliseen liikkuvuuteen keskittyvän liikennepolitiikan laatimiseksi. Ei ole myöskään minkäänlaisia takeita siitä, että hankkeet, joihin ulkomaille investoidaan, ovat laadukkaita.

Lisäksi ei ole varmuutta siitä, että puhtaan kehityksen mekanismin kautta tehdyillä investoinneilla on mitään vaikutusta. On myös epäeettistä ostaa helpoimmat panostukset kolmansista maista. Tämä on eräs uuskolonialismin muoto, jolla vaarannetaan kyseisten kolmansien maiden asema, koska niiden täytyy myöhemmin toteuttaa kalliimpia lisätoimia.

Anders Wijkman (PPE-DE), kirjallinen. – (SV) Olen päättänyt pidättäytyä äänestämästä panosten tasapainottamista koskevasta direktiivistä. Tärkein syy tähän on se, että jos EU voi toteuttaa noin 70 prosenttia päästövähennyksistään vuoteen 2020 mennessä EU:n ulkopuolisissa maissa, tämä antaa väärän viestin muulle maailmalle.

Tarvitaan huomattavia ponnistuksia kehitysmaiden auttamiseksi investoimaan vähähiiliseen teknologiaan. Tämän tuen ei kuitenkaan pitäisi olla ensisijaisesti kotimaassa tehtävien päästövähennysten vaihtoehto, vaan sitä olisi annettava tällaisten vähennysten lisäksi. Meillä ei ole varaa eikä aikaa valita, jos haluamme estää vaaralliset ilmastonmuutokset.

Kotimaassa tapahtuvan välttämättömän mukauttamisen lykkääminen vuoden 2020 jälkeen on haitallista. Meidän on aloitettava nyt, jotta meillä olisi mitään mahdollisuuksia päästä lähellekään päästöjen täydellistä poistamista vuoteen 2050 mennessä. Teollisuus tarvitsee voimakkaita kannustimia tarvittavien mukautusten tekemiseksi energia-alalla, liikenteessä, rakennusala, teollisuustuotannossa ja niin edelleen.

Päästökauppajärjestelmään kuulumattomia aloja koskeva ehdotus on näissä suhteissa aivan liian voimaton. Siksi olen päättänyt äänestää tyhjää paketin tästä osasta. Ei-ääni vaarantaisi koko paketin, ja sitä riskiä en halua ottaa. Muutoin direktiivi sisältää joukon myönteisiä seikkoja vallitsevaan tilanteeseen verrattuna. Se on ennen kaikkea ensimmäinen säädös maailmassa, jolla asetetaan kaikille päästökauppajärjestelmään kuulumattomille aloille sitovia vähennystavoitteita.

– **Mietintö: Chris Davies (A6-0414/2008)**

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) ”Ilmasto- ja energiapaketti” sisältää myös ehdotuksen direktiiviksi hiilen talteenotosta ja varastoinnista. Geologisen varastoinnin tarkoituksena on tarjota vaihtoehto hiilidioksidin vapauttamiselle ilmakehään eristämällä se pysyvästi ja turvallisesti maan alle.

Komissio ehdottaa, että kaikki uudet voimalaitokset rakennetaan niin, että niihin voidaan asentaa hiilidioksidin talteenottoalaitteisto. Vaikka tästä teknologiasta kiistellään, se voi auttaa saavuttamaan negatiivisia nettopäästöjä

ja täydentämään uusiutuvaa energiaa. Esittelijän mielestä sitä on kuitenkin ensisijaisesti käytettävä hiiliongelman ratkaisemisessa, sillä 24 prosenttia Euroopan hiilidioksidipäästöistä on peräisin hiilestä.

Vaikka suhtaudumme epäillen tiettyihin teknisesti kiistanalaisiin tarkistuksiin, äänestimme Euroopan parlamentin kannan puolesta. Pidämme kantaa kuitenkin liian sääntelevänä erityisesti jäsenvaltioiden itsenäisyyden suhteen varsinkin, kun kyseessä on ala, jolla tieteellinen ja tekninen tietämys on yhä varsin rajallista. Pahoittelemme sitä, että yhä tarvittavaa valtavaa tutkimus-, kehittämis- ja demonstroitintoimintaa ei ole painotettu riittävästi. Tästä syystä suosittelut aikataulut ovat liian kunnianhimoisia, ellei hyvin mittavaa julkista rahoitusta hyväksytä muutaman vuoden kuluessa.

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Hiilen talteenotto- ja varastointiteknologia (CCS) on hyvin lupaava keino lieventää ilmastonmuutosta EU:ssa. Sitä ei kuitenkaan saa käyttää tekosyynä herpaantumiseen ja Euroopan sähköntuotannon puhdistamiseen tähtäävien ponnistusten vähentämiseen.

Chris Daviesin mietintö on hyvin tasapainoinen, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston saavuttama kompromissi täyttää EU:n tarpeet täysin.

Kahdentoista demonstroitinhankkeen toteuttaminen on erityisen tärkeää. Niiden keskipitkän aikavälin tulokset auttavat EU:ta ottamaan tämän teknologian käyttöön taloudellisemmin ja ympäristön kannalta tehokkaammin.

Kun otetaan huomioon monet yhä vallitsevat epäilykset, etenkin epävarmuus siitä, onko kaikissa jäsenvaltioissa sopivia varastointipaikkoja, suhtaudun hyvin myönteisesti mahdollisuuteen tarkastella uudelleen kysymystä hiilidioksidin viemisestä kolmansiin maihin (35 a artiklan 2 kohta) sekä sitä, että taloustoimijoita ei pakoteta käyttämään CCS-teknologiaa (32 artikla).

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin Chris Daviesin hiilidioksidin varastointia koskevan mietinnön puolesta. Hiilidioksidin talteenotto ja varastointi (CCS) on uusi teknologia, ja lisätutkimus on välttämätöntä, jotta voidaan arvioida sen potentiaali ilmastonmuutoksen torjunnassa. Ehdotettu direktiivi tarjoaa lujan oikeusperustan, jolle teknologia voidaan rakentaa, ja uskon, että Skotlannilla on tärkeä rooli tämän alan kehittämisessä.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatin äänestyksessä tätä mietintöä, jolla varmistetaan korkeatasoinen ihmisten terveyden ja ympäristön suojeleminen. Hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia koskevalla direktiivillä luodaan uuden teknologian käytölle oikeudellinen kehys, tärkeät turvallisuusehdot mukaan luettuna. Tämä on tärkeää paitsi ympäristön suojelemiseksi myös oikeusvarmuuden antamiseksi investoijille uusia hankkeita toteutettaessa.

On kuitenkin tärkeää, että emme poikkea mietinnön takia päätavoitteesta: uusiutuvan energian käytön lisäämisestä ja energiatehokkuuden parantamisesta.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Ilmastonmuutosta aiheuttavan hiilidioksidin uuden varastointiteknikan edistäminen ei saa tapahtua vakiintuneiden ja toimiviksi osoittautuneiden tekniikoiden kustannuksella. Esimerkiksi koskemattomat suot sitovat hiilidioksidia, metaania ja typpioksidia, kun taas turpeenosto ja soiden kuivatus tekevät niistä merkittäviä kasvihuonekaasupäästöjen lähteitä. Myös trooppisten metsien polttaminen biopolttoaineiden tuottamiseksi sysää ilmastotasetta väärään suuntaan.

Meidän olisi opittava biopolttoaineseikkailusta se, että hyvät aiheet voivat helposti kääntyä omaan nilkkaan. Uusi teknologia ei ole läheskään valmista, ja seurauksia ei voida ennakoida. Tämän vuoksi pidättäydyin äänestämästä tämän päivän äänestyksessä.

Eluned Morgan (PSE), kirjallinen. – (EN) Se, että mietintöön on sisällytetty 9 miljardin euron rahasto hiilikäyttöisten voimalaitosten puhdistamiseksi hiilen talteenoton ja varastoinnin (CCS) kehittämisellä, tarjoaa mielenkiintoisia mahdollisuuksia Walesin hiiliteollisuudelle. Tähän mahdollisuuteen on tartuttava, jotta Walesista voidaan tehdä tämän uuden teknologian johtava maa ja jotta tuottoisien vientimarkkinoiden mahdollisuudet voidaan hyödyntää. On hyvin tärkeää, että Eurooppa ottaa tällä alalla johtoaseman, sillä ratkaisun löytäminen hiiliongelman on välttämätöntä, varsinkin kun hiilen tuotannon odotetaan lisääntyvän maailmanlaajuisesti 60 prosenttia 20 seuraavan vuoden aikana.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjallinen. – (RO) Edistämällä hiilidioksidin talteenottoon ja geologiseen varastointiin (CCS) käytettävää teknologiaa monipuolistetaan tehokasta energiantuotantoa ja tuetaan ilmastonmuutoksen torjumista. Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttö ei riitä vähentämään hiilidioksidipäästöjä 50 prosenttia vuoteen 2050 mennessä, ellei samalla harkita CCS-hankkeita.

Tämä muodostaa Euroopan unionille haasteen, kun otetaan huomioon talteenotto- ja varastointilaitteisiin tehtävien pääomainvestointien lisääntyneet kustannukset, jotka kuitenkin pienenevät, kun näitä laitteistoja käytetään laajassa mitassa. Tästä syystä nämä demonstrointihankkeet eivät ole pakollisia, sillä ne ovat pitkälti riippuvaisia hiilen hinnasta ja teknologiasta. EU on kuitenkin ottanut tärkeän askeleen kohti vaihtoehtoisia ratkaisuja, jotka auttavat vähentämään kasvihuonekaasujen määrää. Näiden tulevien hankkeiden toteuttamisella kannustetaan myös muita EU:n ulkopuolisia maita käyttämään tätä teknologiaa.

– Mietintö: Dorette Corbey (A6-0496/2007)

John Attard-Montalto (PSE), kirjallinen. – (EN) Vesiliikenne on yksi puhtaimmista liikennemuodoista. Mietintö koskee sisävesialuksia, mutta mielestäni tätä liikennemuotoa ei voida erottaa vesiliikenteestä laajemminkin. Vesiliikenne jakautuu sisävesi- ja meriliikenteeseen, ja molemmat ovat energiatehokkaita.

Tuotteen kuljettaminen vesiteitse tuottaa noin yhden prosentin siitä hiilidioksidista, joka syntyy saman tuotteen kuljettamisesta saman matkan lentoteitse.

Meidän on oltava varovaisia antaessamme säännöksiä, jotka vaikuttavat tähän liikennemuotoon. Emme saa rasittaa laivaliikenteeseen ja sisävesialuksiin liittyvää elinkeinoa, sillä lopputulos saattaa olla täysin päinvastainen kuin tarkoitettiin. Jos sisävesi- ja meriliikenne menettää kilpailukykynsä, tavaraliikenne saattaa hyvinkin siirtyä muihin liikennemuotoihin. Kaikkien muiden vaihtoehtojen hiilijalanjälki on suurempi. Lopulta olisimme kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisen sijaan luoneet joukon sääntöjä ja asetuksia, jotka viime kädessä tekevät tyhjäksi ehdotustemme yleisen tarkoituksen.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Kannatin äänestyksessä Dorette Corbeyn mietintöä tieliikenteen ja sisävesiliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen seurannasta ja vähentämisestä, sillä katson, että ilman laadun parantaminen ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen ovat kaksi keskeistä tekijää ilmastonmuutoksen torjunnassa ja terveysriskien vähentämisessä.

Mielestäni tämän direktiivin hyväksyminen on erittäin tärkeää ja auttaa vähentämään liikenteen hiilidioksidipäästöjä erityisesti edistämällä puhtaan teknologian kehittämistä ja asettamalla konkreettisia vaatimuksia tuotantoprosessista peräisin oleville hiilipäästöille.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tämän ”ilmasto- ja energiapakettiin” kuuluvan mietinnön tavoitteena on parantaa ilman laatua ja auttaa torjumaan ilmastonmuutosta vähentämällä liikenteen polttoaineiden aiheuttamia kasvihuonekaasupäästöjä. Tähän asti direktiivillä on säännelty vain polttoaineen laatua. Ehdotetulla tarkistuksella siihen sisällytetään kuitenkin polttoaineista peräisin olevien kasvihuonekaasujen pakolliset vähennykset.

Esittelijä on kokonaisuutena katsoen tehnyt merkittävää työtä ja laatinut tarkistuksia, joita pidämme myönteisinä, yleisesti ottaen asianmukaisina ja kunnolla perusteltuina ja joilla pyritään takaamaan mahdollisimman hyvä tehokkuus ja yhdenvertaiset kilpailuedellytykset kunnianhimoisilla mutta kohtuullisilla tavoitteilla. Lisäksi on tärkeää, että direktiivi on sikäli teknologianeutraali, että siinä ei erityisesti kannusteta minkään tietyn polttoaineen tai tekniikan käyttöä.

Tästä syystä äänestimme mietinnön puolesta.

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Tämä on hyvin tärkeä mietintö, koska sillä pyritään yhdessä asiakirjassa ensinnäkin parantamaan ilman laatua vähentämällä ilman pilaantumista ja etenkin hyvin myrkyllisten ja saastuttavien aineiden päästöjä ja toiseksi torjumaan ilmastonmuutosta vähentämällä liikenteen polttoaineiden tuottamia kasvihuonekaasupäästöjä.

Tämä on ensimmäinen kerta, kun vähennystavoitetta sovelletaan johonkin tiettyyn tuotteeseen (polttoaineeseen) elinkaarianalyysin perusteella (uuttaminen, tuotanto, kuljetus, jakelu ja loppukäyttö).

Olen tyytyväinen parlamentin ja neuvoston aikaansaamaan sopimukseen ja korostan, että biopolttoaineiden tuotannon ja käytön kestävyys on taattu, mikä on tärkeää direktiivin toteuttamiskelpoisuuden kannalta.

Polttoaineiden laatua koskevasta direktiivistä tulee merkittävä väline ilmastonmuutoksen torjunnassa.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin Dorette Corbeyn mietinnön puolesta. Euroopalla on ratkaiseva rooli kasvihuonekaasujen maailmanlaajuisessa vähentämisessä, ja sitovien velvoitteiden asettaminen polttoaineen toimittajille muodostaa merkittävän osan näistä vähennyksistä.

Erika Mann (PSE), kirjallinen. – (EN) Haluan äänestysseleityksessäni onnitella polttoaineiden laatua koskevaa direktiiviä käsittelevän mietinnön esittelijää Dorette Corbeyta. Hän on onnistunut sisällyttämään monia parlamentin vaatimuksia lopulliseen kompromissiin.

Euroopan unionin on perustettava toimenpiteensä ja säännöksensä luotettaviin tieteellisiin tutkimustuloksiin – tämä edellytys koskee sekä EU:n lainsäädäntöä että sen kauppasitoumuksia. Kansainvälisen kaupan valiokunnan jäsenenä saan usein kuulla kauppakumppaneilta, että EU näyttää sääntelevän mielivaltaisin tai poliittisin prosessein pikemmin kuin tieteellisten tutkimustulosten nojalla.

Sen vuoksi olin tyytyväinen siihen, että tarkistettu polttoaineiden laatua koskeva direktiivi ei sisällä aiempaa ehdotusta polttoaineisiin lisättävän MMT-lisäaineen kieltämisestä. Tarkistetulla direktiivillä sallitaan MMT:n käytön jatkaminen ja tunnustetaan näin tärkeiden kauppakumppanien, muun muassa Yhdysvaltojen ja Kanadan, tuottamat tutkimustulokset. Merkittävää on, että tarkistetussa direktiivissä edellytetään, että myös EU:n on suoritettava asiasta tieteellinen tutkimus. Olen vahvasti sitä mieltä, että MMT:n käyttörajoituksilla on oltava tieteelliset perusteet, ja myös EU:n lainsäädäntö sekä kansainvälinen oikeus edellyttävät sitä.

Koska muut valtiot ottavat usein mallia Euroopassa laadituista polttoainenormeista, EU:n on tärkeää varmistaa, että sen polttoainesäännökset perustuvat vahvaan tieteelliseen näyttöön.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Pyrkimämme vähentämään kasvihuonekaasujen päästöjä tuemme trooppisten biopolttoaineiden ostamista. Näin ollen täytämme Kioton pöytäkirjan velvoitteemme vain pintapuolisesti ja todellisuudessa vain pahennamme ongelmaa. Kun otetaan huomioon, että tutkimusten mukaan trooppiset metsät sitovat jopa 46 prosenttia maailman eloperäisestä hiilestä ja 25 prosenttia hiilen kokonaispäästöistä ovat peräisin metsien hakkuista, EU:n laskelmat ovat täysin virheellisiä.

Koko keskustelussa hiilidioksidipäästöistä olemme hukanneet näkyvistä kokonaiskuvan, sillä esimerkiksi puun polttamisesta johtuvat kasvihuonekaasupäästöt on myös otettava huomioon. Lisäksi vielä ei ole täysin selvitetty, missä määrin nykyiset moottorijärjestelmät sopivat biopolttoaineiden käyttöön. Koko järjestelmä on vain puolivalmis, ja siksi pidättäydin äänestämästä tästä mietinnöstä.

– Mietintö: Guido Sacconi (A6-0419/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Suhtaudumme kriittisesti ehdotukseen henkilöautojen päästönormeista. Olisimme toivoneet kunnianhimoisempaa ehdotusta sekä kovempia sakkoja, lyhyempää käyttöönottoaikaa ja selvemmin määriteltyä pitkän aikavälin tavoitetta. Suhtaudumme kriittisesti myös siihen, että etanoliaennuksesta on tullut niin pieni, että se tuskin kannustaa investointeihin, vaikka etanoli osaltaan auttaa vähentämään päästöjä.

Olemme kuitenkin päättäneet äänestää ehdotuksen puolesta kokonaisuutena, koska uskomme, että sen hylkääminen lykkäisi autoteollisuuden ympäristösäännösten käyttöönottoa vielä myöhemmäksi.

Jean Marie Beaupuy (ALDE), kirjallinen. – (FR) Äänestyksessä Guido Sacconin uusien henkilöautojen päästönormeja koskevasta mietinnöstä äänestin esitettyä ehdotusta vastaan ilmaistakseni julkisesti pahoitteluni siitä, että emme ole saaneet aikaan ympäristöystävällisempää sopimusta. Haluaisin kuitenkin, että voimme jäsenten enemmistön ilmaiseman myönteisen kannan avulla toteuttaa joukon nopeita toimia ja myöhemmin, tulevana vuosina, tehdä päätöksiä, joissa sovitetaan yhteen maapallon ja taloutemme tarpeet ottamalla erityisesti huomioon autoteollisuuden tilanne.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjallinen. – (FR) Ehdotettu kompromissi ei ole tyydyttävä vastatoimi.

Pahoittelen sitä, että autojen hiilidioksidipäästöjen vähennystavoite ei yllä parlamentin tavoittelemalle tasolle. Lisäksi tästä tavoitteesta tehdään vaikutustenarviointi. Nämä kaksi päätöstä eivät ole oikeansuuntaisia. Päinvastoin, tarvitsemme tiukkoja päästönormeja pitkällä ja lyhyellä aikavälillä, ja näiden normien on oltava muuttumattomia.

Lisäksi valmistajien päästöjen vähentämistavoitteella rangaistaan juuri niitä, jotka jo toimivat moitteettomimmin. Tavoitteiden saavuttamatta jättämisestä annettavien seuraamusten järjestelmä syrjii niitä, jotka ovat kehittäneet ympäristöystävällisempiä ajoneuvoja. Tämän säädöksen ristiriita on siinä, että se rankaisee eniten saastuttavia vähiten. Siinä olisi päinvastoin pitänyt tunnustaa tässä suhteessa parhaiden toimijoiden ponnistukset ja tukea niitä.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Kannatin äänestyksessä Guido Sacconin mietintöä uusien henkilöautojen päästönormeista. Kun muistetaan, että tieliikenne aiheuttaa 12 prosenttia kaikista Euroopan unionin

hiilidioksidipäästöistä, tämä asetus, vaikka se ei olekaan osa "ilmasto- ja energiapakettia", on mielestäni erittäin tärkeä, jotta voidaan taata, että EU saavuttaa tavoitteensa vähentää kasvihuonekaasupäästöjään 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä.

Kiitän esittelijää siitä ratkaisevasta roolista, joka hänellä oli neuvoston ja Euroopan komission kanssa käydyissä neuvotteluissa. Ne huipentuivat vahvaan ja tasapainoiseen sopimukseen, joka hyödyttää sekä autoteollisuutta että kuluttajia ja ennen kaikkea suojelee ympäristöä. Tämä on kunnianhimoinen mutta joustava malli sikäli, että sillä pyritään saavuttamaan saastuttavien päästöjen vähennystavoitteet ja samalla mahdollistetaan autoalan yritysten asteittainen mukautuminen.

Anne Ferreira (PSE), kirjallinen. – (FR) Äänestin tyhjää henkilöautojen hiilidioksidipäästöjä koskevasta mietinnöstä, koska siinä ei mielestäni oteta riittävästi huomioon ajoneuvokannan vaikutusta ilmastomuutokseen.

Olisi täytynyt pitää kiinni esimerkiksi Euroopan parlamentin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan hyväksymien kaltaisista kunnianhimoisemmista tavoitteista. Näillä tavoitteilla ei olisi ollut haitallisia vaikutuksia Euroopan autoteollisuuteen.

Autojen tämän vuoden heikot myyntiluvut johtuvat ennen muuta Ranskan ja EU:n kansalaisten ostovoimasta, eivät missään nimessä yhdestä säädöksestä, joka sitä paitsi ei enää ole voimassa.

Lisäksi meidän on syytä muistaa, että eräät sakot palautetaan autonvalmistajille niiden tutkimusohjelmien rahoituksen tukemiseksi.

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Tieliikenne on EU:n toiseksi suurin kasvihuonekaasupäästöjen lähde sekä, mikä vielä tärkeämpää, ala, jolla päästöt jatkuvasti lisääntyvät. Autoteollisuuden teknologian kehityksen ansiosta toteutunut huomattava edistys ei ole riittänyt neutralisoimaan liikenteen ja ajoneuvokoon kasvun vaikutusta.

Nykyisessä asetusehdotuksessa toistetaan EU:n henki ja tavoitteet, varsinkin kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen vähintään 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä.

Se, että siinä säädetään vastuun jakamisesta asettamalla kullekin valmistajalle erityistavoite, on mielestäni esimerkillistä.

Samoin mielestäni on tärkeää, että valmistajille, jotka eivät saavuta tavoitteitaan, määrätään seuraamuksia.

Yleisesti ja nykytilanne huomioon ottaen saavutettu sopimus on EU:n kannalta myönteinen. Tämä asetus auttaa varmasti saavuttamaan Euroopan unionin itselleen ilmastomuutoksen torjumiseksi asettamat tavoitteet.

Ian Hughton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin Guido Sacconin uusien autojen hiilidioksidipäästöjä koskevan mietinnön puolesta. Vaikka kompromississa ei mennä niin pitkälle kuin siinä ihannetapauksessa voitaisiin, sillä asetetaan kuitenkin merkittäviä tavoitteita autonvalmistajille ja se auttaa osaltaan torjumaan ilmastomuutosta.

Stavros Lambrinidis (PSE), kirjallinen. – (EL) PASOK-puolueen ryhmä kannattaa muun muassa tarkistusta 50 varmistaakseen, että pitkän aikavälin tavoite vähentää hiilidioksidipäästöt 95 grammaan kilometriä kohden on oikeudellisesti sitova vuodesta 2020 alkaen. Se äänestää erillistä tarkistusta 2 vastaan, koska henkilöautojen päästöjen vähentämistä koskeva tavoite täytyy saavuttaa välittömästi kansanterveyden ja ympäristön edun vuoksi.

Kurt Joachim Lauk (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Annan Saksan kristillisdemokraattisen puolueen (CDU) Baden-Württembergin osavaltiota edustavien parlamentin jäsenten ryhmän puolesta seuraavan äänestyselityksen. Äänestimme asetusehdotuksen puolesta, vaikka suhtaudumme siihen hyvin varauksellisesti. Yhtäältä on oikein vaatia autoteollisuudelta hiilidioksidipäästöjen vähentämistä, ja tästä syystä äänestimme ehdotuksen puolesta. Toisaalta haluamme käyttää tätä tilaisuutta hyväksemme selittääksemme varauksiamme, jotka voidaan tiivistää kolmeen kohtaan:

1. Ehdotettu tapa vähennysten aikaansaamiseksi ei aseta yhtäläisiä vaatimuksia kaikille eurooppalaisille valmistajille, vaan haittaa erityisesti suurten ajoneuvojen valmistajia, jotka ovat myös innovoijia. Tämä haittaa saksalaisia autonvalmistajia enemmän kuin EU:n muita valmistajia.

2. Asiasta ei vielä kukaan ole tehnyt vaikutustenarviointia. Ensimmäinen luonnos, jossa raja-arvokäyrän kulmakertoimeksi säädettiin 80 prosenttia (nykyisen 60 prosentin sijasta), on peruttu.

3. Sakot on määritetty mielivaltaisesti, etenkin neljännessä vaiheessa. Tämä johtaa kahteen erilaiseen hiilidioksidin hintatasoon: osakepörsseissä määräytyvään markkinahintaan sekä autoteollisuudelle mielivaltaisesti määrättyyn hintaan.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatin äänestyksessä tätä asetusta, joka on keskeinen osa EU:n ilmastopakettia ja jossa ensimmäistä kertaa asetetaan valmistajille oikeudellisia velvoitteita vähentää kaikkien EU:ssa myytävien autojen hiilidioksidipäästöjä (riippumatta niiden valmistuspaikasta). Uuden autokannan keskimääräiset hiilidioksidipäästöt olisi saatava tasolle 120 grammaa kilometriä kohden vuodesta 2012. Tavoite jakautuu niin, että 130 hiilidioksidigramman taso kilometriä kohden saavutetaan parantamalla moottoriteknologiaa, ja jäljelle jäävät 10 grammaa vähennetään uudentyyppisten ilmastointilaitteiden kaltaisilla ”ympäristöinnovaatioilla”. Asetus on joustava, sillä valmistajien tavoitteet lasketaan niiden valmistamien ajoneuvojen keskiarvon mukaan, mikä merkitsee sitä, että ne voivat kompensoida enemmän saastuttavia autoja vähemmän saastuttavilla autoilla.

Eluned Morgan (PSE), kirjallinen. – (EN) Liikenteestä peräisin oleva hiili muodostaa 21 prosenttia hiilipäästöistämme. Tästä syystä on tärkeää asettaa autoteollisuudelle kunnianhimoisia tavoitteita, jotta varmistetaan, että se täyttää vapaaehtoisuuteen perustuvan tavoitteensa, mitä se ei menneisyudessa ole tehnyt. Asettamalla tiukat normit Euroopan 500 miljoonaa mahdollista asiakasta varten me asetamme myös globaalit normit, joita muu maailma voi seurata. Koko maailman autoteollisuuden ylikapasiteetin vuoksi on ehdottoman tärkeää, että Eurooppa ottaa johtoaseman kuluttajien tulevaisuudessa todennäköisesti haluamien ympäristöystävällisten autojen tuotannossa.

Angelika Niebler (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Nykyinen taluskriisi on koetellut erityisen raskaasti autoteollisuutta. Useimmat saksalaiset autotehtaat lähettivät työntekijänsä pakolliselle joululomalle jo joulukuun alussa.

Tänään hyväksytty asetus asettaa Saksan ja varsinkin Baijerin autoteollisuuden tiukkaan räsistesttiin, joka edellyttää siltä suuria ponnistuksia.

Tästä syystä panemme tyytyväisinä merkille, että teollisuudelle on myönnetty kauaskantoisia siirtymäsäännöksiä sovittujen vähennystavoitteiden saavuttamiseksi.

Vaatimukset otetaan esimerkiksi käyttöön asteittain. Aluksi, vuonna 2012, vaaditaan vain, että 65 prosenttia EU:ssa rekisteröidyistä uusista autoista alittaa 120 hiilidioksidigramman keskimääräisen enimmäisrajan kilometriä kohti. Vuonna 2015 kaikkien autojen on täytettävä tämä vaatimus. Lisäksi aluksi sallitaan jopa seitsemän gramman alennus aurinkopaneelien ja taloudellisten ilmastointijärjestelmien kaltaisista ”ympäristöinnovaatioista”.

Pahoittelemme kuitenkin, että mietinnön sisältämät sakot tavoitearvojen ylittämisestä lähettävät väärän viestin, sillä raja-arvon ylityksestä vähintään 4 grammalla sakotetaan 95 euroa grammalta. Verrattuna päästökauppajärjestelmässä käytettävään hiilidioksidin hintaan autoteollisuuden taakka on siten turha ja liiallinen.

Seán Ó Neachtain (UEN), kirjallinen. – (GA) Annoin tästä asiasta lausunnon liikennevaliokunnalle. Valiokunta oli niin erimielinen, että emme onnistuneet hyväksymään minkäänlaista tekstiä.

Minusta valtaosa komission tekstistä oli kohtuullista ja realistista, joskin yksi hyvin tärkeä seikka siitä puuttui, nimittäin keskipitkän ja pitkän aikavälin tavoitteen sisällyttäminen lainsäädäntöön.

Ymmärrän hyvin huolen työpaikoista, mutta meidän on oltava kunnianhimoisia. Velvollisuutenamme on suojella maapalloa tulevia sukupolvia varten, ja tätä varten meidän on oltava valmiita tekemään vaikeita päätöksiä.

Nämä ”vihreät” tavoitteet eivät ole epärealistisia. Meille on äskettäin selvästi osoitettu, että autoalalla on tarpeen toteuttaa jonkinlaisia uudistuksia. Ympäristöuudistus, joka edellyttää kunnianhimoista lainsäädäntöä, ei ole vain velvollisuus vaan myös mahdollisuus; mahdollisuus lisätä tukea autoalan tutkimus- ja kehittämistoiminnalle sekä luoda työpaikkoja ja aloittaa tällä alalla uusi aikakausi. Kestävä kehitys ei hyödytä vain maapalloa. Se voi hyödyttää myös taloutta.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjallinen. – (RO) Euroopan unionin toimissa ilmastonmuutoksen torjumiseksi ei saa unohtaa henkilöautojen tuottamia päästöjä ja niiden haitallisia ympäristövaikutuksia. Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat sopineet, että vuonna 2020 uusien autojen hiilidioksidipäästöjen keskimääräinen taso ei saa olla yli 95 grammaa kilometriä kohti. Tällä hetkellä autoteollisuus on sitoutunut vähentämään hiilidioksidipäästöjä 140 grammaan kilometriä kohti vuoteen 2008 mennessä osana vuonna 1998 allekirjoitettua vapaaehtoista sopimusta. Tavoitteen vapaaehtoisen luonteen vuoksi toimet päästöjen vähentämiseksi ovat olleet olemattomia, ja päästötaso on laskenut 186 grammasta kilometriä kohti vuonna 1995 vain 163 grammaan kilometriä kohti vuonna 2004.

Uudella asetuksella otetaan käyttöön pakollinen järjestelmä hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi, ja siihen sisältyy seuraamusjärjestelmä niitä varten, jotka eivät saavuta tätä tavoitetta, sekä kannustimia innovatiivisen teknologian luomiseksi. Vuoteen 2014 mennessä 80 prosenttia ajoneuvokannasta täyttää normit, ja sakko jokaisesta raja-arvon ylittävästä grammasta on vuoden 2019 jälkeen 95 euroa. Lopullisella kompromissilla taataan tasapaino kuluttajien tarpeiden, ympäristönsuojelun ja kestävän teollisuuspolitiikan välillä.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Äänestin Guido Sacconin autojen hiilidioksidipäästöistä laatiman mietinnön sisältämää kompromissia vastaan. Se on häpeällinen asiakirja, jolla autonvalmistajat jälleen kerran vapautetaan velvollisuudesta rakentaa vähemmän energiaa ahmivia ja vähemmän saastuttavia autoja. Asia on ollut valmisteilla jo yli kymmenen vuotta. Aluksi ostettiin aikaa tekemällä vapaaehtoinen sopimus, jota ei noudatettu. Tämän päivän sopimus on taas yksi yritys pelata aikaa. Sakot ovat naurettavan pieniä.

Tammikuun 1. päivästä 2020 lähtien voimassa olevaksi päästötasoksi on säädetty 95 grammaa hiilidioksidia kilometriä kohti. Vuonna 1996 teollisuus suostui siihen, että vuonna 2008 päästöjen enimmäistaso on 140 grammaa. Miltä todellisuus näyttää? Keskimääräinen päästötaso on nyt 162 grammaa.

Totuus on se, että lyhytnäköinen ajattelu voittaa aina. Maksamme mieluummin suuria dollarisummia korruptoituneille tai epädemokraattisille hallituksille kuin investoimme vihreään innovatiiviseen teknologiaan. Väite siitä, että meidän on talouskriisin takia pakko tehdä niin, ei pidä paikkaansa. Autoteollisuudella on tulevaisuus vain, jos se suosii energiatehokkaita ja saastuttamattomia autoja. Se saa syyttää nykyisistä ongelmistaan vain itseään ja menneisyydessä tekemiään vääriä ja lyhytnäköisiä valintoja.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), kirjallinen. – (RO) Kannatin äänestyksessä Guido Sacconin mietintöä uusien henkilöautojen päästönormeista.

Tieliikenne aiheuttaa noin 70 prosenttia koko liikenteen tuottamista kasvihuonekaasupäästöistä. Tämä koskee varsinkin kaupunkialueita, joissa liikennemuutokset aiheuttavat ilman saastumista suurtaajamissa. Tästä syystä on tärkeää parantaa uusien henkilöautojen päästönormeja. Saavutetulla kompromissilla asetetaan autonvalmistajille kunnianhimoisia tavoitteita, mutta niille annetaan myös tarvittava aika mukauttaa tuotantolinjansa uusiin vaatimuksiin. Ympäristöystävällisiä autoja varten perustettu bonusjärjestelmä toimii kannustimena sekä valmistajille että kuluttajille. Ilmastonmuutos auttaa muuttamaan kuluttajien mieltymyksiä ja myös elvyttämään autojen kysynnän.

Työpaikkojen säilyttäminen ja talouden kehityksen edellytysten luominen ovat ehdottoman välttämättömiä seikkoja varsinkin nykyisessä talous- ja rahoituskriisissä. Autoteollisuuden merkitys tunnustetaan myös Euroopan talouden elvytysuunnitelmaan sisältyvillä erityistoimenpiteillä.

Thomas Ulmer (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Äänestin mietinnön puolesta, vaikka suhtaudun siihen hyvin varauksellisesti. Yhtäältä on oikein vaatia autoteollisuudelta hiilidioksidipäästöjen vähentämistä. Toisaalta haluamme tuoda esiin eräitä vahvoja varauksia (katso etenkin kohta 3). 1. Ehdotus ei aseta yhtäläisiä vaatimuksia kaikille eurooppalaisille valmistajille, vaan haittaa erityisesti suurten ajoneuvojen valmistajia, jotka ovat myös innovoijia. Tämä koskee varsinkin saksalaisia valmistajia. 2. Asiasta ei ole tehty vaikutustenarviointia. Ensimmäinen luonnos, jossa raja-arvokäyrän kulmakertoimeksi säädettiin 80 prosenttia (nykyisen 60 prosentin sijasta), on peruttu. 3. Sakot on määritetty mielivaltaisesti, etenkin neljännessä vaiheessa. Tämä johtaa kahteen erilaiseen hiilidioksidin hintatasoon: osakepörsseissä määräytyvään markkinahintaan sekä autoteollisuudelle mielivaltaisesti määrättyyn hintaan.

Glenis Willmott (PSE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän lainsäädännön, sekä autojen hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskevan ehdotuksen että koko ilmastopaketin, puolesta sellaisena kuin se on muutettuna. Tämä on tärkeä askel sen varmistamiseksi, että Eurooppa saavuttaa tavoitteensa vähentää päästöjä 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä, ja sillä lähetetään ensi vuonna Kööpenhaminassa käytävien neuvottelujen edellä muulle maailmalle voimakas viesti siitä, että Euroopan unioni on tosissaan.

Meillä on jo tarvittava teknologia näiden tavoitteiden saavuttamiseksi. Tästä on mitä parhain esimerkki omassa vaalipiirissäni sijaitsevassa Loughboroughin yliopistossa tehtävä huipputeknologiaa edustava työ. Yliopisto on maailmankuulu vihreän teknologian kehittämistä, ja se on äskettäin avannut uuden vedyn tankkausaseman, joka on toinen Yhdistyneen kuningaskunnan vain kahdesta tällaisesta asemasta.

– **Mietinnöt: Claude Turmes (A6-0369/2008), Avril Doyle (A6-0406/2008), Satu Hassi (A6-0411/2008), Chris Davies (A6-0414/2008), Dorette Corbey (A6-0496/2007) ja Guido Sacconi (A6-0419/2008)**

Bairbre de Brún ja Mary Lou McDonald (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Sinn Féin pitää ilmastonmuutoksen torjuntaa ensisijaisen tärkeänä. Ymmärrämme täysin, että tarvitaan syvällisiä muutoksia, jotta saadaan aikaan ympäristön kannalta kestävä yhteiskunta ja talous. Näin ollen kannatamme paikallisen, kansallisen, EU:n ja maailmanlaajuisen tason toimia sen puolesta, että YK:n ilmastoneuvotteluissa asetetaan tarvittavat sitovat tavoitteet hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi.

Äänestimme etenkin Avril Doyle'n päästökauppajärjestelmää koskevan mietinnön puolesta, sillä sen tulos takaa EU:n nykyisen päästökauppajärjestelmän parantamisen, vaikka itse järjestelmässä on eräitä vakavia ongelmia.

Olemme tyytymättömiä siihen, että suurin osa EU:n tavoitteiden saavuttamisen edellyttämistä vähennyksistä voidaan tehdä EU:n ulkopuolella, mikä Satu Hassin mietinnössä hyväksytään. Äänestimme sen osalta tyhjää.

Vaikka suostuimme selvästi uusiutuvaa energiaa, äänestimme Chris Daviesin hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia koskevan mietinnön puolesta, koska siinä säädetään tärkeistä turvallisuudesta, rahoitusvarmuudesta ja vastuusta koskevista toimenpiteistä. Olsimme toivoneet myös päästönormia. Mietinnössä kuitenkin säädetään tämän mahdollisuuden uudelleentarkastelusta.

Äänestimme Guido Sacconin autoja koskevaa mietintöä vastaan, koska sopimus heikentää pahasti komission ehdotusta.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Kannatin äänestyksessä ”ilmasto- ja energiapakettia”, johon sisältyvät Avril Doyle'n, Satu Hassin, Claude Turmesin ja Chris Daviesin mietinnöt, sillä katson, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja Euroopan komission välillä aikaansaatu sopimus on tasapainoinen ja siinä sovitetaan yhteen ympäristönsuojelu ja teollisuuden oikeudet intressit.

Oli tärkeää, että sopimus saatiin aikaan ensimmäisessä käsittelyssä, toisin sanoen ajoissa, jotta Euroopan unioni voi esittää uskottavan ehdotuksen Kööpenhaminan konferenssissa vuonna 2009 kansainvälisen sopimuksen aikaansaamiseksi ja jatkaakseen ilmastonmuutoksen torjunnan johtoasemassa.

Neena Gill (PSE), kirjallinen. – (EN) Äänestin ilmastopaketin puolesta, koska katson, että maailma on ratkaisevassa tienhaarassa. Meidän on selviydyttävä ennennäkemättömästä elämäntapaamme kohdistuvasta haasteesta. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vaikuttaa vain tekemällä yhteistyötä. Juuri tällaisina aikoina EU:n on kannettava vastuunsa ja toimittava maailman johtajana.

Ja niin se on tehnyt. Mikään muu valtio tai valtioryhmittymä ei ole säätänyt oikeudellisesti sitovasta prosessista, joka olisi soveltamisalaltaan ja potentiaaliltaan yhtä suuri kuin tämä paketti.

Parlamentin vihreitä edustavat jäsenet ovat väittäneet, että paketti on vesitetty. He ovat kuitenkin epärealistisia. Järjestelmän tehokkuus ympäristön kannalta ei ole kyseenalainen. Sen sijaan olemme tasapainottaneet käyttökelpoisella tavalla teollisuuden tarpeen tuottaa voittoa taloudellisesti vaikeina aikoina, Euroopan sosiaaliset tarpeet ja ympäristön tulevaisuuden.

Tästä syystä tämä oli paketti, jota sosialistit syystäkin kannattivat, ja tein niin mielelläni.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Ilmasto- ja energiapakettia, josta tänään äänestämme, pitäisi edustaa siirtymää energia-alalla, taloudessa ja teknologiassa.

Sitä se todella onkin. Ehdotetut toimet muuttavat perusteellisesti jäsenvaltioiden energiayhdistelmää, johtavat yhteiseen ellei peräti yhtenäiseen energiapolitiikkaan, aiheuttavat valtavia kustannuksia, heikentävät teollisuutemme kilpailukykyä ja siten Euroopan työllisyyttä, nostavat yksityisten kuluttajien ja yritysten maksamia energian hintoja, aiheuttavat huomattavia budjettivaikutuksia jäsenvaltioille ja niin edelleen.

Toki on säädetty monista poikkeuksista yritysten muualle siirtymisen välttämiseksi. Tämä ei kuitenkaan riitä. Kun otetaan huomioon nykyinen laaja kriisi, josta näyttää muotoutuvan pitkäaikainen, tarvitaan yleistä suojalauseketta, jolla taataan, että talouden ja eurooppalaisten työntekijöiden edut asetetaan tarvittaessa

ainakin toistaiseksi ympäristötavoitteiden edelle. On myös tarpeen säätää prosessin yleisestä tarkistuksesta, jos seuraavissa kansainvälisissä neuvotteluissa ei onnistuta ja varsinkin jos Yhdysvallat ja suuret nopeasti kehittyvät maat eivät sitoudu yhtä suuriin osuuksiin, sillä siinä tapauksessa Euroopan taloudellinen itsemurha olisi täysin turha, koska se aiheuttaa vain 15 prosenttia koko maailman "keinotekoisista" kasvihuonekaasupäästöistä.

Dan Jørgensen (PSE), kirjallinen. – (DA) Tanskalaiset sosiaalidemokraatit äänestivät EU:n ilmastopaketin suurimman osan puolesta, sillä vaikka kaikki käytetyt keinot eivät ole mielempämme mukaisia, paketilla asetetaan kunnianhimoinen tavoite vähentää hiilidioksidipäästöjä joko 20 tai 30 prosenttia sen mukaan, syntyykö maailmanlaajuinen sopimus vai ei.

Sosiaalidemokraatit äänestivät panosten tasapainottamista (eli esimerkiksi maatalouden ja liikenteen panosten vähentämistä) koskevaa ehdotusta vastaan. Syy tähän on se, että on niin helppoa ostaa hyvityksiä kehitysmaista, että EU pystyy täyttämään jopa 60–70 prosenttia vähennysvelvoitteestaan ostamalla vähennyshyvityksiä maailman köyhimmiltä valtioilta. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että rikkaimmat valtiot ostaisivat itsensä vapaaksi tarvittavasta siirtymästä eivätkä investoisi teknologian kehittämiseen, jota tarvitaan pitkän aikavälin tavoitteen, 80 prosentin vähennyksen, saavuttamiseksi.

Sosiaalidemokraatit äänestivät autojen hiilidioksidipäästöjä koskevaa ehdotusta vastaan. Toisin kuin Euroopan komissio oli ehdottanut ja täysin vastoin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan äänestystulosta ehdotus lykkäisi teollisuudelle asetettavaa vaatimusta rajoittaa hiilidioksidipäästöt vuodesta 2012 alkaen enintään 120 grammaan kilometriä kohden vielä kolmella vuodella. Autoteollisuus teki jo kymmenen vuotta sitten vapaaehtoisen sopimuksen hiilidioksidipäästöjen vähentämisestä, ja sillä on ollut paljon aikaa mukautua ilmastonmuutoksen torjunnan edellyttämiin sääntöihin.

Marie-Noëlle Lienemann (PSE), kirjallinen. – (FR) Äänestin ilmasto- ja energiapaketin neljän direktiivin puolesta, koska oli tärkeää, että EU hyväksyi ne ennen vuoden 2009 kansainvälisiä neuvotteluja. Paketin lykkääminen olisi viivästyttänyt toimien käynnistämistä ja pahentanut viivästyksiä takaamatta parempaa tekstiä. Äänestin puolesta

– koska paketissa vahvistetaan 3x20-tavoitteet (kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen 20 prosenttia, energiankulutuksen vähentäminen 20 prosenttia, uusiutuvan energian osuuden nostaminen 20 prosenttiin) sekä kasvihuonekaasuja koskevan tavoitteen nostaminen 30 prosenttiin, jos saadaan aikaan kunnianhimoisempi kansainvälinen sopimus;

– koska paketti on erittäin tärkeä, sillä neuvoston ehdottamat tekstit eivät mene yhtä pitkälle kuin komission ehdotukset ja vaarana on, että asetettuja tavoitteita ei saavuteta – ajallinen porrastus, poikkeuksien suuri määrä, mahdollisuus ostaa päästövähennyksiä EU:n ulkopuolelta, mikä viivästyttää teollisuutemme, taloutemme ja kehityskeinojemme hiilipäästöjen vähentämistä;

– varotoimenpiteenä, sillä jos tavoitteita ei matkan varrella saavuteta, parlamentin täytyy määrätä uusia toimia;

– koska paketti on ensimmäinen askel. Olen aina ollut sitä mieltä, että päästökauppajärjestelmät eivät muuta teollisuuttamme tai toimintaamme niiden ympäristövaikutusten vähentämiseksi. Meidän on harkittava huomattavien määrärahojen myöntämistä tutkimukseen ja kehittämiseen, normien ja tullitariffien säätämistä ympäristöperusteisen polkumyynnin estämiseksi sekä teollisuuspolitiikkaa ja unionin rahoitusta muutoksien tukemiseksi.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Vaikka mietinnöissä käsitellään ilmastopaketin eri näkökohtia, on mahdollista havaita kokonaisvaltainen lähestymistapa.

Koska energian kokonaiskulutuksen kasvu jatkuu ja koska eniten hiilidioksidipäästöjä aiheuttavat energiamuodot ovat myös kalleimpia, on helppo ymmärtää, miksi vähäpäästöisempien energiamuotojen käyttöönotto on sekä ympäristöllinen että taloudellinen välttämättömyys. Tästä syystä on erittäin tärkeää investoida energiankulutusta vähentävään teknologiaan sekä sellaisiin teknisiin ratkaisuihin, joilla vähennetään päästöjä, joista ei koskaan päästä täysin eroon. Eniten hiilidioksidipäästöjä aiheuttavia tuotteita valmistavien teollisuudenalojen on mukauduttava. Niitä voidaan ja täytyy kannustaa erityisesti julkisia hankintoja koskevilla säännöillä tuottamaan teknisesti edistyneempiä tuotteita sen sijaan, että niitä rangaistaan. Samoin tuotantoprosessissaan suuria hiilidioksidipäästöjä tuottaville teollisuudenaloille on annettava tukea tutkimus- ja kehittämistoimintaan, jotta ne voivat parantaa kilpailukykyään, sen sijaan, että niille määrätään tuotantoa rankaisevia sääntöjä, jotka tekevät siitä kannattamatonta Euroopassa. Energiariippuvuutta on myös välttämättä

vähennettävä monipuolistamalla energian lähteitä ja toimittajia. Tällä lähestymistavalla on kannustettava vähemmän hiilidioksidipäästöjä tuottavien energiamuotojen käyttöä.

– **Suositus toiseen käsittelyyn: Alejandro Cercas (A6-0440/2008)**

Kader Arif (PSE), kirjallinen. – (FR) Työaikaa koskeva yhteinen kanta, jonka neuvosto esitti parlamentin äänestettäväksi, oli todellinen taka-askel työntekijöiden oikeuksille ja todellinen uhka Euroopan sosiaaliselle mallille.

Sosialisteihin kuuluva esittelijä Alejandro Cercas, joka sai taakseen suuren enemmistön, minut mukaan lukien, on onnistunut lieventämään tätä lähinnä 1800-luvulle kuuluvaa konservatiivista ja taantumuksellista näkemystä työelämästä. Muiden sosialistien tavoin kannatin useita tarkistuksia, joilla taataan työntekijöiden oikeuksien oleellinen parantaminen.

Olemme pystyneet torjumaan opt-out-lausekkeen, jonka avulla olisi ollut mahdollista ylittää työajan enimmäisraja ja määrätä jopa 65 tunnin työviikkoja. Samoin olemme mahdollistaneet päivystysajan laskemisen työajaksi, koska emme voi pitää sitä lepoaikana. Olemme myös saaneet korvaavaa lepoaikaa sekä perhe- ja työelämän yhteensovittamista koskevia takeita.

Eurooppalaisten sosialistien ammattiliittojen tuella saavuttama suuri voitto on kaikkien Euroopan kansalaisten voitto. Eurooppa, joka hyväksyy tämänpäiväisten kaltaiset suuret sosiaaliset edistysaskeleet, on sellainen Eurooppa, joka suojelee kansalaisiaan.

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, kannatin äänestyksessä kyseistä suositusta, jonka tekstin Alejandro Cercas oli koordinoanut parlamentissa. Elämme kummallisessa tilanteessa, jossa valitettavasti myös rahoituskriisi nyt haittaa realitaloutta. Tarvitsemme päätöksiä, joilla on myönteinen vaikutus teollisuuteen, ja ennen muuta Euroopan on itse oltava valmis horisontissa hämmästyttäviin uusiin ja vaikeisiin kilpailuhaasteisiin.

Kannatan perusajatusta Euroopan unionin sääntelykehyksen luomisesta työajan järjestämistä varten. Tällä alalla on oikein rohkaista työmarkkinaosapuolia osallistumaan aktiivisemmin päätöksentekoon, etenkin Euroopan uudistusmielisiä ammattiliittoja, jotka yrittävät säilyttää sitoutuneisuutensa paitsi työntekijöiden oikeuksien suojeluun myös uudenaikaistamiseen ja kasvuun.

Adam Bielan (UEN), kirjallinen. – (PL) Työjaksot, joiin työskennellään ja joiin ei työskennellä, ovat monien ammattien ja varsinkin lääkärien kannalta tärkeä kysymys. Työvuorojen jakaminen sellaisiin työjaksoihin, joiin työskennellään, ja sellaisiin, joiin ei työskennellä, on vastoin itse työajan käsitettä ja keskeisiä työoloista annettuja säännöksiä. Onko mahdollista valvoa, milloin lääkärit pitävät työvuoronsa aikana tauon ja milloin he hoitavat työtehtäviään suorittamalla kiireellisen toimenpiteen, antamalla hoitoa tai suunnittelemalla seuraavaa leikkausta? Sitä paitsi yritykset valvoa tätä edellyttäisivät tarkastajien palkkaamista ja aiheuttaisivat valtavia kustannuksia. Tällainen toimenpide olisi täysin yhteensopimaton ammattietiikan kanssa.

Derek Roland Clark, Michael Henry Nattrass, Jeffrey Titford ja John Whittaker (IND/DEM), kirjallinen. – (EN) UKIP-puolue pitää tiettyjä neuvoston kannan näkökohtia arvokkaina, sillä niillä säilytetään brittien oikeus tehdä työtä, ja äänestimme mietinnön muita, näitä näkökohtia heikentäviä tarkistuksia vastaan.

Neuvoston kanta sisältää kuitenkin monia muita seikkoja, joihin UKIP-puolue ei voi yhtyä ja joiden puolesta se ei voi äänestää. Sen vuoksi pidättydimme äänestämästä tarkistuksesta 30.

Jean Louis Cottigny (PSE), kirjallinen. – (FR) Euroopan parlamentissa tänään toimitettava äänestys on erittäin tärkeä. Viikoittainen enimmäistyöaika säilyy Euroopan unionissa 48 tunnissa, ja tämän ansiosta valtioiden, joilla on työntekijöiden kannalta suotuisampi järjestelmä (esimerkiksi Ranska, jossa työaika on 35 tuntia), ei tarvitse muuttaa mitään. Neuvosto halusi nostaa tämän rajan 65 tuntiin.

Vasemmisto ja työntekijöiden puolustajat, kuten Euroopan ammatillinen yhteisjärjestö, voivat olla ylpeitä tästä voitosta.

Lääkäreitä ja lääketieteen opiskelijoita ei saa unohtaa, sillä tämä on voitto myös heille. Terveystieteiden työntekijöiden päivystysaika luetaan edelleen työajaksi.

Tämän suuren enemmistön taakseen saaneen äänestystuloksen avulla 27 parlamentin jäsentä voivat esittää kantansa painokkaasti 27 ministerille sovittelukomiteassa.

Harlem Désir (PSE), kirjallinen. – (FR) Keskellä nykyistä kriisiä ja työntekijöiden sosiaalista epävarmuutta neuvosto esittää parlamentin äänestettäväksi yhteisen kannan, joka muodostaa todellisen uhan Euroopan sosiaalisen mallin perustuksille heikentämällä työaikanormeja.

Sellaisen lausekkeen täytäntöönpano, joka mahdollistaa poikkeamisen 48 tunnin viikoittaisesta rajasta ja päivystysajan jättämisen työajan ulkopuolelle, uhkaisi luoda kahden nopeuden sosiaalisen Euroopan, joka jakautuu työntekijöihin, jotka nauttivat jäsenvaltioissaan sosiaalisesta suojelusta, ja työntekijöihin, jotka eivät voi kieltäytyä hyväksymästä heikennettyjä sosiaalisia oikeuksia.

Vaikka komissio ja Euroopan unionin neuvoston tietyt valtiot esittävät vapaan opt-out-mahdollisuuden edistykseenä, päätin tukea esittelijä Cercasin tarkistuksia, joissa ilmaistaan parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vuonna 2004 ottama kanta.

Tarkistuksissa vaaditaan, että opt-out-lauseke kumotaan 36 kuukautta direktiivin voimaantulon jälkeen ja että päivystysaika lasketaan työajaksi (minkä yhteisöjen tuomioistuin on vahvistanut), sekä korvaavaa lepoaikaa ja perhe- ja työelämän yhteensovittamista koskevia takeita.

Brigitte Douay (PSE), kirjallinen. – (FR) Kannatin esittelijä Alejandro Cercasin kantaa, sillä työajan järjestäminen on Euroopan kansalaisten arkielämän kannalta tärkeä aihe.

Eurooppalaisten ammattiliittojen suuri mielenosoitus eilen Strasbourgissa osoitti niiden sitoutumisen työntekijöiden suojelun parantamiseen.

Kiinnitin huomiota useisiin tämän mietinnön näkökohtiin, joita olisi puolustettava, muun muassa tällä hetkellä Euroopan unionissa 48 tuntiin asetetusta viikoittaisesta työajasta poikkeamista koskevan mahdollisuuden poistamiseen. Muiden eurooppalaisten sosialistien tavoin olen vakuuttunut siitä, että työ- ja perhe-elämän yhteensovittaminen on keskeistä Euroopan kansalaisten hyvinvoinnin kannalta.

Alejandro Cercasin mietintö on sosiaalisine edistysaskelineen oikeansuuntainen, koska sillä lakkautetaan eräissä jäsenvaltioissa sovelletut liian liberaalit toimet, joiden nämä valtiot haluaisivat leviävän koko Euroopan unioniin.

Lena Ek (ALDE), kirjallinen. – (SV) Yritettyään neljän vuoden ajan muuttaa työaikadirektiiviä neuvosto onnistui viime kesänä sopimaan yhteisestä kannasta. Neuvoston sopimus sisältää opt-out-mahdollisuuden, jonka nojalla työmarkkinaosapuolet voivat poiketa direktiivissä säädetystä viikoittaisesta työajasta. Tällä tavoin suojellaan ruotsalaista työehtosopimusmallia. Tämä on myös täysin toissijaisuusperiaatteen mukaista, jonka taustalla on ajatus siitä, että päätökset olisi tehtävä mahdollisimman lähellä kansalaisia.

Parlamentin ehdotuksen tarkoituksena on poistaa tämä opt-out-mahdollisuus. Sen vuoksi äänestin sitä vastaan.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin neuvoston yhteisen kannan hylkäämisen puolesta, koska katson, että se ei kunnioita työntekijöiden legitiimejä oikeuksia. Euroopan parlamentti otti selvän ja tärkeän kannan hylkäämällä mahdollisuuden 65-tuntiseen työviikkoon.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Neuvoston tämänpäiväinen tappio Euroopan parlamentissa on tärkeä voitto työntekijöiden taistelulle. Neuvosto ei onnistunut ajamaan läpi työaikadirektiivin muuttamista koskevia kohtuuttomia ehdotuksiaan, jotka olisivat vaarantaneet työväenliikkeen yli sadan vuoden kovalla työllä ja taistelulla saavuttamat voitot. Korostan erityisesti pyrkimyksiä pidentää keskimääräistä työviikkoa 60 ja 65 tuntiin, luoda käsite ”työajasta, jona ei työskennellä” ja jota ei siten laskettaisi työajaksi, ja hyökätä ammattiyhdistysliikettä vastaan. Kaikki nämä yritykset on torjuttu, mikä merkitsee tappiota myös José Sócratesin johtamalle Portugalin sosialistihallitukselle, joka pidättäytyi äänestämästä neuvoston yhteisestä kannasta.

Euroopan parlamentin tämänpäiväisen äänestyksen jälkeen neuvoston ehdotus ei voi tulla voimaan. Neuvosto voi kuitenkin käynnistää uudet neuvottelut parlamentin kanssa, mitä se ei voisi tehdä, jos ryhmämme tekemä ja kannattama esitys neuvoston yhteisen kannan hylkäämisestä olisi hyväksytty.

Näin ollen taistelu neuvoston ehdotusta sekä tiettyjä reformistisia ja tulevaisuuden neuvotteluissa ilmeisesti myönnytyksiin valmiita näkemyksiä vastaan ei ole saavutetusta voitosta huolimatta ohi.

Pidämme päättäväisesti kiinni vastustavasta kannastamme ja kehotamme työntekijöitä ja heidän ammattiliittojaan olemaan valppaina.

Neena Gill (PSE), kirjallinen. – (EN) Äänestin opt-out-mahdollisuuden säilyttämisen puolesta, sillä ensisijaisena tavoitteenani on suojella West Midlandsin alueen työpaikkoja ja varmistaa, että alueeni säilyttää kilpailuetunsa.

Olen aina työskennellyt ankarasti työntekijöiden suojelemiseksi, mutta minusta ihmisten valinnanvapauden rajoittaminen ei ole paras tapa tämän saavuttamiseksi. Olen keskustellut monien työntekijöiden ja pk-yritysten omistajien kanssa, joille laskusuhdanne aiheuttaa työpaikkojen menettämistä ja yritysten konkurssseja; he ovat pyytäneet, että heidän valinnanvapautensa säilytetään. Kokemukseni mukaan kansalaisten ylitöiden rajoittaminen suosii vain niitä, joilla on varaa kestää pahimman yli, ja on tärkeää antaa kansalaisille keinot elättää perheensä. Yhteisessä kannassa on suojalausekkeita, joilla estetään työntekijöiden riistäminen.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Komission direktiiviehdotus edustaa epäilemättä tyypillisesti sitä, mitä Brysselin Eurooppa kutsuu joustavuudeksi ja mukautuvuudeksi ja jota sillä on otsaa kuvailla sosiaalisesti: valtioiden tai henkilöiden opt-out-mahdollisuus (eli mahdollisuus ylittää normit), 78 tunnin viikoittainen enimmäistyöaika, päivystysajan jättäminen työajan ulkopuolelle, työajan laskeminen sopimuskohtaisesti eikä henkilöä kohti ja niin edelleen. Lyhyesti sanottuna kaikki tämä mahdollistaa kansalaisten riistämisen tilanteessa, jossa vallitsee kriisi, työttömyys lisääntyy jälleen ja työntekijät köyhtyvät.

Tästä syystä me äänestimme työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, mutta myös eräiden poliittisten vastustajiemme ehdottamien tarkistusten puolesta, koska ne vaikuttivat meistä olevan oikeansuuntaisia eli työntekijöitä puolustavia.

Haluaisin kuitenkin mainita vielä kaksi seikkaa:

– Esittelijän motiivina näyttää selvästi olevan pikemminkin se kuva, jonka Euroopan parlamentti antaisi kuusi kuukautta ennen vaaleja kansalaisille, ellei se hyväksyisi mietintöä, kuin itse kansalaisten hyvinvointi.

– Meidän on pysyttävä valppaina. Neuvoston enemmistö ei ole opt-out-mahdollisuuden poistamisen kannalla, ja vaarana on, että tänään hyväksytty mietintö, joka jo itsessään on kompromissi, ei ole viimeinen kompromissi tässä asiassa.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Keskustelu työaikadirektiivin tarkistuksista on herättänyt mielenkiintoa monilla tahoilla, etenkin palkansaaja- ja työnantajajärjestöissä. Euroopan parlamentin tämänpäiväinen äänestys ei lopeta tätä keskustelua. Tämä johtuu siitä, että parlamentti hyväksyi tarkistuksia, joilla hylätään neuvoston ehdotukset työajan järjestämisestä. Direktiiviluonnosta käsitellään nyt sovittelumenettelyssä. Koska jäsenvaltioiden ja parlamentin välillä on huomattavia mielipide-eroja, on kyseenalaista, hyväksytäänkö se.

Opt-out-lausekkeen poistaminen direktiivistä oli ehdottomasti valitettava päätös. Sillä saattaa olla odottamattomia seurauksia terveydenhuoltopalvelujen tarjoamisen jatkuvuudelle, myös Puolassa. Tässä kohden korostan, että kannatan 48 tunnin enimmäistyöaikaa ja mahdollisuutta ylittää se vain työntekijän suostumuksella. Korostan myös, että nykyisin voimassa olevassa direktiivissä sallitaan 78 tunnin työviikko, mikä ratkaisu ei hyödytä ketään.

Neuvoston ehdottama kompromissi olisi taannut tasapainoisen lähestymistavan, jossa kunnioitetaan erilaisia työmarkkinamalleja sekä työntekijöiden oikeuksia. Toivon, että parlamentin ja neuvoston jatkoneuvottelut johtavat kaikkia sidosryhmiä tyydyttävään ratkaisuun, jossa otetaan huomioon direktiivin sisältämistä muutoksista huolestuneiden terveydenhuollon ammattilaisten lausunnoissa esitetyt seikat.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Mielestäni on keskeisen tärkeää, että työntekijät voivat vapaasti valita, kuinka paljon he tekevät työtä. Jos opt-out-järjestelyjä halutaan jatkaa, työntekijöitä on suojeltava hyväksikäytöltä. Yhteisellä kannalla yritetään saavuttaa tämä tasapaino, sillä siinä sallitaan edelleen työntekijöiden ylittää direktiivissä säädetty 48 tunnin (keskimääräinen) viikoittainen enimmäistyöaika ja otetaan käyttöön uusia suojoitoimenpiteitä työntekijöiden hyväksikäytön estämiseksi.

Näitä ovat kielto opt-out-sopimuksen allekirjoittamisesta työsopimuksen allekirjoittamisen yhteydessä, kuuden kuukauden "harkinta-aika", jonka aikana työntekijät voivat muuttaa mieltään, sekä vaatimus siitä, että työntekijöiden on uusittava opt-out-sopimuksensa vuosittain.

Yhteisessä kannassa pyritään säilyttämään yksilöllisen opt-out-mahdollisuuden joustavuus ja samalla vahvistamaan työntekijöiden tärkeitä suojamekanismeja, ja päätin äänestää kompromissiehdotuksen – eli opt-out-mahdollisuuden säilyttämisen – puolesta.

Parlamentin kanta ei kannata poikkeuksia 48 tunnin viikoittaisesta enimmäistyöajasta (12 kuukauden ajalta laskettuna), ja sen mukaan opt-out-mahdollisuus on lakkautettava kolmen vuoden kuluttua direktiivin hyväksymisestä. Sen mukaan myös kaikki päivystysjaksot on laskettava työajaksi.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), kirjallinen. – (FI) Jos ministerineuvoston esitys olisi mennyt parlamentin äänestyksessä läpi, jopa kymmenet miljoonat työntekijät olisivat jääneet työaikasuojelelun ulkopuolelle EU:ssa. Erityisesti tästä syystä äänestän parlamentin ensimmäisen käsittelyn näkemyksen puolesta!

Neuvoston kanta akateemisten työntekijöiden työaikasääntelyyn olisi ollut aimo harppaus taaksepäin. Ei ole hyväksyttävää, että neuvosto olisi jättänyt muun muassa ylemmät toimihenkilöt, joita Suomessa on tällä hetkellä noin 130 000, kokonaan työaikasuojelelun ulkopuolelle.

EU:n sisämarkkinoilla tarvitaan selkeät yhteiset työaikasäännöt. Neuvoston kanta olisi romuttanut työaikasuojelelun ja se olisi ollut uhka koko eurooppalaisen työelämän kehittämiselle.

Tunne Kelam (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Äänestin opt-out-mahdollisuuden poistavaa direktiiviä vastaan. Ensinnäkin olen vakaasti sitä mieltä, että jokaisen olisi voitava päättää itse työajastaan. Katson myös, että tällainen säädös rikkoisi toissijaisuusperiaatetta, jonka soveltamisalaan työaikasääntö kuuluu. Jokaisen valtion pitäisi päättää työajan sääntelystä omalla alueellaan.

Nyt äänestyksen jälkeen kysyisin, merkitseekö tämän direktiivin hyväksyminen Euroopan parlamentissa sitä, että seuraavana askeleena säännellään, saako Euroopan unionin kansalaisilla olla vapaa-aikaa ja jos saa, kuinka paljon.

Roger Knapman ja Thomas Wise (NI), kirjallinen. – (EN) Äänestämällä tarkistusta vastaan pyrin vain suojelemaan Yhdistyneen kuningaskunnan työaikadirektiiviä koskevaa opt-out-mahdollisuutta, jonka tarkistus poistaisi, mikäli se hyväksytään.

Ääntäni ei tule pitää millään muotoa tukena työaikadirektiiviä koskevalle yhteiselle kannalle kokonaisuudessaan.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, haluan antaa äänestys selityksen työaikadirektiivin opt-out-periaatteesta. Ensinnäkin tämä säädös on tarkoitettu työntekijöiden suojaksi. Paitsi että työntekijöiden loppuunpalaminen on inhimillinen ongelma, se myös vähentää työn tuottavuutta. Työn ja perhe-elämän yhteensovittamisedellytysten parantaminen kytkeytyy vahvasti eurooppalaisiin arvoihin, työaikalakisyys on tässä osatekijä. Työaikarajoituksille on näin ollen vankka peruste.

Toiseksi meidän tulisi mahdollistaa tapauskohtaisten olosuhteiden huomioon ottaminen; jouston mahdollisuus on tärkeä sekä työntekijöille että työnantajille. Jouston avulla parannetaan myös työn ja yksityiselämän yhteensovittamista.

Tuon 48-tuntista työviikkoa, mutta näen hyvin tärkeäksi riittävän mittaisen tasausjakson. Mielestäni tasausjakso on parempi ratkaisu jouston takaamiseksi kuin opt-out. Korostettakoon, ettei Suomi ole nähnyt tarpeelliseksi käyttää opt-out-mahdollisuutta – ja hyvä niin.

Carl Lang (NI), kirjallinen. – (FR) Euroopan komission työaikaa koskeva direktiiviluonnos, joka sai paljon arvostelua ja joka sitten hylättiin vuonna 2005, oli selvästi ääri-liberaali ja internationalistinen väline, ja sen eri osatekijät muodostivat mahdollisesti väärinkäytöksiin johtavan epäsosiaalisen arsenaalin. Tarkoitan varsinkin opt-out-periaatetta, joka mahdollistaa 48 tunnin viikoittaisen enimmäistyöajan ylittämisen. Työntekijöitä voitiin vaatia työskentelemään jopa 78 tuntia viikossa. Alejandro Cercas'in mietinnössä on ilmeisesti yritetty saada aikaan hyväksyttävä kompromissi. Sellaisena kuin se on muutettuna, sen on tarkoitus olla ennen kaikkea Euroopan työntekijöille ja ammattiliitoille suunnattu poliittinen viesti.

Ristiriitaista kyllä, siinä ei mainita lainkaan muiden ammattiryhmien kohtaamia ongelmia, kun työaikaa lyhennetään kohtuuttomasti, esimerkiksi 35 tuntiin. Tämä koskee erityisesti terveydenhuollon ammatteja: sairaaloita, hätäpalveluja ja niin edelleen. Työajan sääntely ja vapaus tehdä pidempiä tai lyhyempiä työpäiviä vaatii vastausta, joka ei rajoitu uusmarxilaiseen tai ääri-liberalistiseen ideologiaan vaan jossa noudatetaan käytännöllisempää ja realistisempaa lähestymistapaa.

Vaikka tämän suosituksen on tarkoitus olla rauhoittava ja sillä pyritään takaamaan Euroopan unionin työntekijöiden terveys ja turvallisuus sekä antamaan heille mahdollisuus sovittaa yhteen perhe-elämä...

(Äänestys selitystä lyhennettiin työjärjestyksen 163 artiklan 1 kohdan mukaisesti.)

Astrid Lulling (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Minulta vei jonkin aikaa päättää, miten suhtaudun tähän kiistanalaiseen työaikadirektiiviin. Olin hukkua lausuntoihin yhteisestä kannasta, jonka myös maani hallitus on hyväksynyt.

Pienet ja keski-suuret yritykset ovat pyytäneet meitä hyväksymään työministerien käytännöllisen ratkaisun etenkin nykyisen taloudellisen toimintaympäristön vuoksi. Monet yksittäiset työntekijät ja ammattiryhmät, esimerkiksi palomiesten järjestöt ja näyttelijät, ovat pyytäneet, että hyväksymme käytännöllisen ratkaisun mutta sallimme heille opt-out-mahdollisuuden, jotta he voivat säilyttää omaan ammattiinsa sopivat joustavat työaikajärjestelyt.

Ammattiliitot, jotka ovat ymmärrettävästi huolissaan siitä mahdollisuudesta, että viikoittainen enimmäistyöaika 2000-luvulla olisi pidempi kuin Kansainvälisen työjärjestön vuonna 1919 sopima 48 tuntia, ovat ilmoittaneet vastustavansa tätä käytännönläheisyyttä.

On myös selvää, että lääkäreiden ja sairaanhoitajien päivystysaikaa sairaaloissa on pidettävä eri asiana kuin työntekijöiden kotona viettämää päivystysaikaa, joka on itse asiassa varallaoloa.

Koska kuilu yhteistä kantaa ainoana pelastuskeinonaan pitävien ja sen jyrkästi tuomitsevien välillä vaikuttaa ylipääsemättömältä, äänestän niin, että on pakko käyttää sovittelua, sillä tämä on ainoa tapa saavuttaa järkevä ja humaani kompromissi neuvoston kanssa.

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Junilistan-puolue katsoo, että on ensisijaisesti työmarkkinaosapuolien ja toissijaisesti Ruotsin valtiopäivien asia päättää meidän työaikasäännöistämme. Tällä näkemyksellä on laaja julkinen kannatus, ja menestyksekkäs Ruotsin ammattiyhdistysliike on yleensä katsonut, että työmarkkinaosapuolten olisi päätettävä tällaisista kysymyksistä työehtosopimuksissa ilman valtion sekaantumista asiaan.

Nyt ammattiyhdistysliike sekä Ruotsissa että muissa EU:n jäsenvaltioissa on muuttanut linjaansa ja vaatii siksi suuria muutoksia neuvoston yhteiseen kantaan. Nyt halutaan siirtää Ruotsin työmarkkinoita koskevaa valtaa, ei suinkaan Ruotsin kansan valitsemille edustajille, vaan Brysseliin. Syynä tähän on huoli siitä, että jäsenvaltiot kahmivat itselleen kilpailuetuja ja vaarantavat kansanterveyden pitkällä työajoilla ja vastuuttomilla päivystysaikaa koskevilla säännöillä.

EU:n jäsenvaltiot ovat kuitenkin demokraattisia oikeusvaltioita, jotka noudattavat Euroopan ihmisoikeussopimusta. Niissä on vapaat ammattiyhdistysliikkeet. Valtioita, jotka eivät täytä näitä ehtoja, ei hyväksytä jäseniksi. Onko tämä ongelma siis olemassa?

Katson, että syntyneitä uutta tilannetta olisi käsiteltävä parlamentin ja neuvoston välisessä sovittelumenettelyssä. Sen vuoksi äänestin päivystysaikaa ja Yhdistyneen kuningaskunnan opt-out-mahdollisuutta koskevan tarkistuksen puolesta ajaakseni eteenpäin tällaista poliittista prosessia.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Tuen tätä mietintöä, jolla taataan työntekijöiden oikeudet ja lopetetaan työajan hyväksikäyttö. Työaikadirektiivillä rajoitetaan keskimääräinen viikoittainen työaika 12 kuukauden aikana 48 tuntiin, ja se tulee voimaan vuonna 2012. Kannatan päivystysajan luokittelua työajaksi, sillä tämä antaa työntekijöille enemmän aikaa perheidensä parissa. Yli 48 tunnin mittainen työviikko aiheuttaa vakavia terveysriskejä. Pitkä työaika liittyy varsinkin sydän- ja verisuonitauteihin, sokeritautiin ja tuki- ja liikuntaelinongelmiin. Olen tyytyväinen siihen myönteiseen vaikutukseen, joka tällä mietinnöllä on työterveyteen ja -turvallisuuteen sekä onnettomuuksien ehkäisemiseen. Monien onnettomuuksien, esimerkiksi Paddingtonin junaturman, syynä on ollut liian pitkistä työajoista johtuva unenpuute. Tällä mietinnöllä parannetaan todella tuhansien skotlantilaisten työntekijöiden elinoloja, ja siksi kannatan sitä.

Erik Meijer (GUE/NGL), kirjallinen. – (NL) Euroopassa on voimia, jotka pitävät uusien itäisten jäsenvaltioiden nykyistä puutteellista työsuojelua merkittävänä kilpailuetuna, jonka avulla yritykset voivat alentaa työvoimakustannuksiaan. Työaikadirektiivi neuvoston toivomassa muodossa johtaa lopulta kaikkien osalta pidempään työaikaan pienemmällä palkalla. Äänestäjistä on täysin käsittämätöntä, miksi heidän valtioidensa tekemä yhteistyö EU:ssa johtaisi muutokseen huonompaan eikä parempaan suuntaan.

Tämän ehdotuksen mukaan lyhytaikaisia poikkeuksia, joilla työaikaa voidaan pidentää tuotantohuippujen tai matkailusesongin huippukauden aikana, voitaisiin käyttää ympäri vuoden. Esimerkiksi palomiesten päivystysajasta ei tarvitsisi maksaa enää palkkaa. Parlamentin enemmistö halusi aiemmin suostua tähän sillä ehdolla, että nykyinen opt-out-mahdollisuus poistettaisiin täysin muutaman vuoden kuluessa. Neuvosto kuitenkin haluaisi tehdä opt-out-mahdollisuudesta pysyvän ja itse asiassa laajentaa sitä. Tässä tilanteessa työaikadirektiivi on ehdottomasti täysin epätoivottu.

Se vain heikentäisi monien EU:n jäsenvaltioiden parempia kansallisia säädöksiä. Kierre kulkee nyt alaspäin kohti uusien jäsenvaltioiden tasoa, jota on mahdoton hyväksyä. Onneksi suuri enemmistö kannatti tänään poikkeusmahdollisuuden lakkauttamista kolmen vuoden kuluttua.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL), kirjallinen. – (ES) Äänestin tänään Alejandro Cercasin mietintöön sisältyvien tarkistusten puolesta, sillä katson, että se on ainoa keino pysäyttää neuvoston ehdotus työajan järjestämistä koskevaksi direktiiviksi.

Ryhmäni on aina vastustanut tätä direktiiviä, ja siksi olemme jättäneet tarkistuksen sen hylkäämiseksi kokonaan, koska katsomme, että se veisi työntekijöiden oikeuksia pitkän matkaa taaksepäin. Direktiiviehdotuksella työsuhteet siirretään yksilötasolle (opt-out-lausekkeella), niin että työnantajat ja työntekijät voivat sopia viikoittaisen työajan pidentämisestä jopa 60 tuntiin.

Vaikka Cercasin mietinnön tarkistuksilla pehmennetään direktiivitekstiä, niillä pahennetaan nykytilannetta (niillä säilytetään opt-out-lauseke kolmen vuoden ajan ja pidennetään työajan laskennassa käytettävä vertailujakso kuuteen kuukauteen). Ryhmäni mielestä Cercasin mietinnöllä ei edetä oikeaan suuntaan, kohti lakisääteistä 35 tunnin työviikkoa palkkaa alentamatta varallisuuden jakamiseksi tehokkaasti uudelleen.

Siitä huolimatta äänestin mietinnön puolesta, sillä se oli ainoa strateginen vaihtoehto neuvoston direktiivin halvaannuttamiseksi ja sen pakottamiseksi sovittelumenettelyyn.

Seán Ó Neachtain (UEN), kirjallinen. – (EN) Olen tyytyväinen Alejandro Cercasin mietinnön saamaan kannatukseen. EU:n päätöksenteon sosiaalisen ja humanin elementin turvaaminen on erittäin tärkeää. Tämän päivän äänestys osoittaa selvästi, että kaikki kansalaiset haluavat parempaa, turvallisempaa ja vakaampaa työympäristöä. Irlannissa on viime vuosina saatu aikaan merkittävää oikeudellista kehitystä ja työmarkkinaosapuolien sopimuksia, muun muassa National Employment Rights Authorityn perustaminen, jotka menevät pidemmälle kuin monet eri direktiiveissä säädetyt vähimmäisstandardit.

Sopimuksen aikaansaaminen neuvostossa on ollut pitkä ja vaivalloinen prosessi. On tärkeää korostaa, että työntekijöiden oikeudet taataan parhaiten selkeällä lainsäädännöllä, valvontajärjestelyillä ja kumppanuussopimuksilla. Jonkin verran joustavuutta tarvitaan väistämättä, mutta sen on perustuttava yhdenvertaisiin kumppanuuksiin, joissa neuvotellaan työkäytäntöjen muuttamisen vaihtoehdoista.

Toissijaisuusperiaate on paras keino saada aikaan asianmukainen mekanismi, jonka avulla hallitus ja työmarkkinaosapuolet saavuttavat oikean tasapainon. Joustavuuden ajatuksen ei saa kuitenkaan antaa heikentää työntekijöiden terveyttä ja turvallisuutta. Irlannin hallitus sisällytti nämä periaatteet neuvoston päätelmiin, ja lisäksi se on antanut ammattiliitoille kirjallisen takuun siitä, että se jatkaa näiden seikkojen ajamista ja kehittämistä.

Lydie Polfer (ALDE), kirjallinen. – (FR) Kannatin äänestyksessä Alejandro Cercasin mietintöä, jossa vastustetaan eräitä neuvoston kesäkuussa 2008 tekemiä ehdotuksia, joilla oli tarkoitus muuttaa huomattavasti tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista annettua, vuodesta 1993 voimassa ollutta direktiiviä.

Voin vain tukea esittelijää, joka suosittaa, että mahdollisuus poiketa yksittäisten työntekijöiden lakisäteisestä viikoittaisesta 48 tunnin enimmäistyöajasta (opt-out-lauseke) poistetaan asteittain kolmen vuoden kuluessa.

Minusta on selvää, että päivystysaika, myös ne jaksot, joihin ei työskennellä, on ehdottomasti laskettava työajaksi.

Äänestämällä Cercasin mietinnön puolesta Euroopan parlamentin työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta on hyväksynyt tasapainoisen kannan, jolla suojellaan Euroopan työntekijöitä, ja minä yhdyn tähän kantaan.

Jos neuvoston suosittelemat toimet toteutettaisiin, ne merkitsivät työntekijöiden nykyisten oikeuksien taantumista, ja tämä ei ole sen Euroopan unionin arvoista, joka haluaa olla sekä kilpailukykyinen että sosiaalinen.

Pierre Pribetich (PSE), kirjallinen. – (FR) Äänestin kaikkien Euroopan parlamentin sosialidemokraattista ryhmää edustavan kollegani Alejandro Cercasin ehdottamien tarkistusten puolesta puolustaakseni Euroopan sosiaalisia saavutuksia ja erityisesti seuraavia perustavanlaatuisia pitämiä kolmea seikkaa.

Viikoittaisen työajan rajoittaminen 48 tuntiin on välttämättömyys, jota olemme puolustaneet kynsin hampain, sillä se estää jäsenvaltioita määräämästä työntekijöilleen työoloja, jotka ovat näiden sosiaalisten perusoikeuksien vastaisia.

Mitä tulee päivystysajan laskemiseen työajaksi, sama pätee niin terveydenhuollon työntekijöiden kuin palomiesten, muiden päivystystyötä tekevien alojen ja kaikkien Euroopan unionin kansalaisten terveyteen ja turvallisuuteen.

Työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisen edistäminen on viimeisin mutta ei vähäisin saavutus. Sen avulla kansalaiset voivat saavuttaa hyvinvointinsa kannalta tärkeän tasapainon.

Lupasin muiden PSE-ryhmän kollegojeni kanssa suojella kansalaisten sosiaalisia oikeuksia. Tämä on loistava voitto Euroopan sosialidemokraattiselle ryhmälle neuvoston ehdotuksista, joita pidettiin mahdottomina hyväksyä. Kuten kollegani Alejandro Cercas sanoi, me annamme neuvostolle mahdollisuuden oikaista huonon päätöksen.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Kun pyritään tasapainottamaan yhtäältä oikeus työhön ja lepoon sekä toisaalta kilpailukyvyyn ja jopa taloudellisen kannattavuuden tarve, on pakko valita, kumpi on arvokkaampaa. Me asetamme etusijalla työllisyyden säilyttämisen ja edistämisen.

Työpaikat ovat riippuvaisia yritysten kannattavuudesta. Tästä syystä tarpeeseen mukauttaa työlaainsäädäntö taloudelliseen todellisuuteen on suhtauduttava herkästi ja ymmärtävästi. Todellisuus ei kuitenkaan ole riittävä peruste. Aikojen kuluessa olemme pyrkineet kapitalistisen mallin menestykseen ja saavuttaneet sen, ja tämän ansiosta olemme voineet tuottaa enemmän ja paremmin sekä tarjota kansalaisille parempia elinoloja. Nämä tavoitteet ovat edelleen voimassa. Vaikka kannatamme taloutta puolustavaa kompromissia, emme tästä syystä voi hyväksyä, että se saadaan aikaan saavutetun merkittävän edistyksen kustannuksella.

Yhtä näkökohtaa on kuitenkin korostettava. Jos tarkastellaan neuvostossa käytyä keskustelua, on varsin selvää, että ne valtiot, jotka esittivät eniten varauksia löydetyistä ratkaisusta, kuuluvat niihin, joiden taloudellinen suorituskyky on huonoin. Työntekijöitä suojelevilla säännöillä ei ole juuri merkitystä, jos työtä on jatkuvasti vähemmän ja jos kannustamme muuttoliikettä opt-out-valtioihin Euroopan unionin sisällä tai sen ulkopuolella.

Martine Roure (PSE), kirjallinen. – (FR) Maailmanlaajuinen kriisi heikentää työntekijöiden perusoikeuksia, ja sen tuloksena Euroopan unionin kansalaiset kaipaavat yhä enemmän sosiaalista Eurooppaa. Euroopan valtioiden hallitukset ovat kuitenkin edelleen piittaamattomia tästä todellisuudesta. Sen vuoksi olen tyytyväinen siihen, että tänään hyväksyttiin työaikadirektiivi, joka voi tarjota vastauksia näihin sosiaalisiin muutoksiin. Tämä on voimakas viesti Euroopan parlamentilta neuvostolle. Hallitusten on nyt kannettava vastuunsa ja vastattava kansalaisten odotuksiin.

Tällä tekstillä säädetään muun muassa, että viikoittainen työaika ei koko Euroopan unionissa saa missään olosuhteissa ylittää 48 tuntia. Sillä asetetaan koko Euroopan unionia koskeva enimmäisraja, joka ei vaikuta niihin valtioihin, joilla on suotuisampia säännöksiä. Muihin toimenpiteisiin kuuluu päivystysajan, myös niiden jaksojen, joihin ei työskennellä, laskeminen työajaksi. Voimme olla tyytyväisiä myös opt-out-lausekkeen poistamiseen.

Toomas Savi (ALDE), kirjallinen. – (EN) Vastustan jyrkästi ajatusta siitä, että kansalaisten vapaus tehdä työtä rajoitettaisiin 48 tuntiin viikossa. Euroopan unionin sen paremmin kuin minkään jäsenvaltionkaan ei pitäisi asettaa rajoja kenellekään, joka haluaa tehdä ylitöitä tai työskennellä useassa osa-aikaisessa työsuhteessa, ja niiden olisi lähtökohtaisesti oletettava, että työnantaja ei ole pakottanut työntekijää tähän. Tästä syystä äänestin sitä vastaan, että työntekijöiden oikeus jättäytyä enintään 48 tunnin työviikon ulkopuolelle poistetaan asteittain.

Poistamalla tämän oikeuden kieltäisimme kansalaisilta oikeuden toteuttaa mahdollisuuksiaan ja toimisimme Lissabonin strategian vastaisesti. Emme kohenna Euroopan kilpailukykyä yrittämällä luoda lainsäädäntöä, joka vähentää työvoimamme joustavuutta. Euroopan unionista ei tehdä innovatiivista oppimistaloutta, joka voi selviytyä heikosta tuottavuudesta ja talouskasvun pysähtymisestä, asettamalla rajoja vaan edistämällä työmarkkinoiden vapauttamista.

Olle Schmidt (ALDE), kirjallinen. – (SV) Työlaainsäädäntö ja työaika ovat kaksi ruotsalaisen työmarkkinamallin tukipilareja. Siksi tuntui luonnolliselta puolustaa työaikadirektiivistä tänään käydyssä äänestyksessä työehtosopimusmallia noudattamalla neuvostossa saavutettua kompromissia. Valitettavasti ei ollut mahdollista kannattaa mitään hyvistä yksittäisistä tarkistuksista, koska se olisi kaatanut koko kompromissin. Neuvoston kompromissi sallii opt-out-mahdollisuuden, mikä takaa, että voimme säilyttää ruotsalaisen mallimme. Se, että sosiaalidemokraatit päättivät vaarantaa ruotsalaisen järjestelmän EU:n lainsäädännön lisäämisen hyväksi, on outoa ja asettaa kyseenalaiseksi heidän tukensa ruotsalaiselle työmarkkinamallille.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Työaikasäädös liittyy koko sosiaalisen Euroopan ytimeen, koska siinä asetetaan vaakakuppeihin yhtäältä työntekijöiden suojeleminen ja toisaalta työn joustava järjestäminen. Ministerineuvoston keskittyminen joustavuuteen. On mahdotonta hyväksyä, että niissä jäsenvaltioissa, joissa sovelletaan opt-out-mahdollisuutta, työnantajat voivat neuvotella pidempiä, jopa 65 tunnin viikoittaisia työaikoja. Tämä poikkeussäännös olisi poistettava asteittain kokonaan kolmen vuoden kuluessa direktiivin voimaantulosta.

Mitä hyötyä on yhteisistä työterveyttä ja -turvallisuutta koskevista sopimuksista, jos jäsenvaltiot pyrkivät tähän? 48 tunnin keskimääräinen viikoittainen työaika vuoden ajalta laskettuna tarjoaa enemmän kuin tarpeeksi joustovaraa ruuhkahuipuista selviytymiseksi ja samalla tarvittavien lepoaikojen noudattamiseksi. Tämän keskimääräisen työajan lisääminen merkitsisi sitä, että työnantajille annetaan lupa olla maksamatta ylityötunneista tulevaisuudessa.

Lisäksi on mieletöntä olla sisällyttämättä työaikaan päivystysaikaa, jona voidaan nukkua. Päivystävät työntekijät ovat varalla, ja tästä on maksettava korvaus, aivan niin kuin lepoaikoja on noudatettava. Väsyneet työntekijät voivat aiheuttaa vaaraa itselleen ja muille. Työnteko ei saa heikentää elämänlaatua. Lähetimme tänään selkeän viestin neuvostolle. Sovittelumenettelyllä, joka nyt seuraa, olisi saatava aikaan sosiaalisempi Eurooppa.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Parlamentin tämänpäiväinen äänestystulos, jolla poistetaan opt-out-mahdollisuus työaikadirektiivistä, on tervetullut. Liian monilla työntekijöillä ei ole muuta mahdollisuutta kuin tehdä ylitöitä, koska heidän työnantajansa vaatii sitä. Työlainsäädännön peruseriaate on heikomman osapuolen – työntekijän – suojeleminen. Tänään otettiin ensimmäinen askel kohti sovitellun menettelyn opt-out-mahdollisuuden lopettamiseksi. Oli virhe neuvostolta, ettei sen edustaja ollut läsnä äänestyksessä.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Yhteinen kanta, josta sovittiin työllisyys-, sosiaali-, terveys- ja kuluttajansuojaneuvoston kokouksessa 9. kesäkuuta 2008, on osa EU:ssa nykyisin hallitsevien uusliberaalien voimien pysyvää tavoitetta purkaa työmarkkinasuhteiden sääntelyä sekä heikentää ammattiliittojen roolia ja työntekijöiden oikeuksia.

Automaattinen poikkeuslauseke kannustaa työnantajia lakkauttamaan kiinteän ja säännellyn työajan, ja lauseke, jonka mukaan keskimääräinen työaika lasketaan kahdentoista kuukauden ajalta, on taas yksi takaisku työn pysyvyydelle. Päivystysajan osalta työaika on jaettu, ja tämän seurauksena päivystysaikaa, jona ei työskennellä, ei lasketa työajaksi.

Tästä syystä kannatan GUE/NGL-ryhmän kantaa ja sen ehdottamia tarkistuksia, joilla pyritään hylkäämään neuvoston yhteinen kanta kokonaisuudessaan sekä kumoamaan automaattinen poikkeuslauseke ja tarkistukset, jotka koskevat vertailujakson pidentämistä ja päivystysajan jakamista jaksoihin, joina työskennellään ja joina ei työskennellä.

Dominique Vlasto (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Alejandro Cercasin mietintöön jätetyt sunnuntaityötä koskevat tarkistukset 23 ja 24 hylättiin toissijaisuusperiaatteen perusteella. Tämä oli erinomainen päätös, jota kannatan varauksetta.

Minusta olisi ollut väärin, jos Euroopan unioni olisi säännellyt sunnuntaisin tehtävää työtä lainsäädännöllä ja pakottanut jäsenvaltiot yhdenmukaiseen ratkaisuun, kun tapauskohtaisilla neuvotteluilla voidaan löytää vapaaehtoisuuteen perustuvia ja hyväksyttäviä ratkaisuja. Vaikka on tärkeää säännellä kunnolla sunnuntaityötä koskevat mahdollisuudet, katson, että se on tehtävä jäsenvaltiossa ottaen huomioon erityiset sosiaaliset näkökohdat ja toiminnan luonne. Minusta on myös yhtä tärkeää ottaa huomioon paikallinen taloudellinen tilanne matkailu-, vuoristo- ja kylpyläalueilla, joilla toiminta on pitkälti kausiluonteista. Kauppojen auki pitäminen tiettyinä sunnuntaipäivinä vuodessa on niillä täysin järkevää.

Ranskan hallitus on hyväksynyt valinnanvapauden perustuvan lähestymistavan, ja sen avulla voidaan saada aikaan oikeudenmukaisia ja tasapainoisia tapauskohtaisia ratkaisuja. Vahvistamalla toissijaisuusperiaatteen noudattamisen Euroopan parlamentti on päättänyt olla estämättä erilaisten taloudellisten ja sosiaalisten toimintaympäristöjen huomioonottamisen näissä toiminnoissa.

– **Mietintö: Inés Ayala Sender (A6-0371/2008)**

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Me ruotsalaiset sosiaalidemokraatit pahoittelemme sitä, että liikennekuolemien määrä EU:ssa ei ole vähentynyt

sitä vauhtia, jota Euroopan liikenneturvallisuusohjelman tavoitteiden saavuttaminen edellyttää. Suhtaudumme myönteisesti liikenne rikkomusten nykyistä tehokkaampaan rajatylittävään seurantaan sekä sähköisen tietojärjestelmän perustamiseen keinona lisätä liikenneturvallisuutta. Liikenneturvallisuus on meille aina hyvin tärkeä asia. Valitettavasti ehdotuksesta puuttuu oikeusperusta siltä varalta, että jokin valtio päättää käsitellä liikenne rikkomuksia rikosoikeuden piiriin kuuluvana hallinnollisena asiana, kuten Ruotsissa ja eräissä muissa jäsenvaltioissa tehdään.

Näin ollen direktiiviä on vaikea soveltaa Ruotsissa ja eräissä muissa jäsenvaltioissa, ja myös koko direktiivin oikeusperusta voidaan kyseenalaistaa. Tästä syystä olemme päättäneet pidättäytyä äänestämästä.

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kannatan varauksetta Inés Ayala Senderin mietintöä, jolla pyritään tärkeään tavoitteeseen: laajentamaan liikenneturvallisuutta koskeva perustava lainsäädäntö koskemaan kaikkia 27 jäsenvaltiota.

Yhteisten ponnistustemme ansiosta elämme 27 valtion unionissa, jossa henkilöiden ja tavaroiden liikkuvuus ei enää ole kuvitelmaa vaan jokapäiväistä fyysistä todellisuutta. Tätä silmällä pitäen on täysin epäasianmukaista, että tällä alalla on erilaisia lakeja.

Uskon, että liikenneturvallisuuden suhteen nyt on mahdollista perustaa seurantavälineitä, joiden avulla vaaroja ja riskejä voidaan vähentää huomattavasti. Olen esimerkiksi hyvin vaikuttunut eräillä Italian moottoriteillä kokeillusta Tutor-järjestelmästä, joka on vähentänyt onnettomuuksia näillä tieosuuksilla 50 prosenttia. Tällä mietinnöllä olemme oikealla tiellä.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ja Anna Ibrisagic (PPE-DE), kirjallinen. – (SV) Ehdotetulla direktiivillä komissio haluaa ottaa käyttöön sääntöjä, jotka koskevat tietyistä muissa kuin kuljettajan kotijäsenvaltiossa tehdyistä liikenne rikkomuksista määrättäviä taloudellisia seuraamuksia. Komission ja parlamentin ehdotuksessa kysymystä käsitellään ylikansallisella päätöksentekomenettelyllä EU:n ensimmäisen pilarin nojalla. Me, kuten Ruotsin hallituskin, katsomme kuitenkin, että koska ehdotetun direktiivin tarkoitus liittyy rikosoikeuteen, sitä olisi käsiteltävä hallitustenvälisesti EU:n kolmanteen pilariin kuuluvan oikeudellisen yhteistyön puitteissa. Tästä syystä olemme päättäneet pidättäytyä äänestämästä.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Vuonna 2001 Euroopan unioni asetti itselleen varsin kunnianhimoisen tavoitteen puolittaa liikennekuolemien määrä vuoteen 2010 mennessä. Vaikka alku oli hyvä, edistys hidastui pian ja pysähtyi viime vuonna (jolloin 27 jäsenvaltion teillä kuoli 43 000 ihmistä).

Näin ollen meidän on kiireesti annettava uusi sysäys tämän tavoitteen saavuttamiselle ja luotava uusi lähestymistapa Euroopan unionin liikenneturvallisuuspolitiikkaan. Tämä tervetullut ehdotus rajoittuu neljään rikkomukseen, jotka aiheuttavat eniten liikenneonnettomuuksia ja -kuolemia (75 prosenttia) ja jotka ovat yhteisiä kaikille jäsenvaltioille. Nämä ovat ylinopeus, rattijuopumus, turvavyön käytön laiminlyönti ja punaisen liikennevalon noudattamatta jättäminen.

Tähän asti on vallinnut laajalti tunne rankaisemattomuudesta, sillä useimmiten seuraamuksilla ei lopulta ole mitään vaikutusta.

Euroopan unionissa, jossa ei ole sisärajoja, tämä on kestämaton tilanne, sillä emme voi sallia kansalaisia kohdeltavan eri tavoin sen mukaan, ovatko he kyseisen valtion asukkaita vai eivät. Lakia on sovellettava yhtenäisesti kaikkiin kansalaisiin.

Samalla meidän on parannettava liikenneturvallisuutta kuolemantapausten vähentämiseksi Euroopan teillä.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Inés Ayala Senderin mietinnössä ehdotetaan Euroopan liikenneturvallisuuden parantamista siten, että yhdessä jäsenvaltiossa määrättyt seuraamukset voidaan panna täytäntöön muissa jäsenvaltioissa. On määrää perustaa EU:n tiedonvaihtoverkko, johon rekisteröidään tiedot neljästä kaikkien tienkäyttäjien hengen turhaan vaarantavasta rikkomustyyppistä – ylinopeudesta, rattijuopumuksesta, punaisen liikennevalon noudattamatta jättämisestä ja turvavyön käytön laiminlyönnistä – ja jossa nämä tiedot välitetään kyseisen henkilön asuinjäsenvaltiolle, joka panee täytäntöön rikkomuksista määrättävät asianmukaiset seuraamukset, olivat ne sakko- tai muita rangaistuksia.

On löydettävä sopivat keinot, jotta voidaan tasapainottaa yhtäältä tarve määrätä liikenne rikkomuksista asianmukaisia seuraamuksia Euroopan unionissa ja toisaalta tarve löytää vankka oikeusperusta tällaisen verkoston perustamiselle ja jäsenvaltioiden toimivallan piiriin kuuluviksi katsottuihin aloihin puuttumiselle. Seuraamukset tällaisista rikkomuksista ovat erilaisia niissä jäsenvaltioissa, joissa liikenne rikkomukset kuuluvat

hallinnollisten ja virallisten sakkojen piiriin, ja niissä, joissa ne Irlannin tavoin ovat kansallisen rikosoikeuden piiriin kuuluvia asioita.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Tässä mietinnössä ehdotetaan erityisen sähköisen järjestelmän perustamista kuljettajia koskevien tietojen vaihtamista varten jäsenvaltioiden välillä. Sen avulla ylinopeuteen, ilman turvavyötä ajamiseen tai punaisesta liikennevalosta piittaamattomuuteen syyllistyneitä voidaan yksinkertaisesti ja tehokkaasti vaatia maksamaan sakko siihen valtioon, jossa liikennetrikkomus tapahtui. Tämän ehdotuksen taustalla oleva ajatus on epäilemättä hyvä. Valitettavasti itse ehdotus jättää paljon toivomisen varaa.

Euroopan parlamentti haluaisi, että sakkojen suuruus yhdenmukaistetaan, mikä on vaikeaa, koska tulotasot eri jäsenvaltioissa vaihtelevat. Samoin ehdotetaan, että liikenneturvallisuuden valvontaan käytettävät tekniset laitteet ja menetelmän yhdenmukaistetaan. Lisäksi tämän ehdotuksen oikeusperusta on epäselvä, mistä muun muassa Ruotsi on huomauttanut neuvostolle. Sen vuoksi Junilistan-puolue äänesti tätä mietintöä vastaan.

Mathieu Grosch (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Kannatin mietintöä rajatylittävästä lainvalvonnasta liikenneturvallisuuden alalla, koska näiden sääntöjen avulla liikennetrikkomuksiin kolmansissa maissa syyllistyneet kuljettajat voidaan saattaa vastuuseen nykyistä tehokkaammin.

Komissio toteaa, että liikennetrikkomuksista määrätty rangaistukset jäävät usein panematta täytäntöön, jos rikkomusten tekemiseen käytetty ajoneuvo on rekisteröity muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa rikkomus on tapahtunut. Tähän liittyy monien ajajien taipumus ajaa häikäilemättömämmin kotivaltionsa ulkopuolella, koska he pelkäävät vähemmän syytteeseen joutumista. Uudella direktiivillä tälle taipumukselle on tarkoitus panna piste.

Direktiivissä kaavaillulla sähköisellä tiedonvaihdolla taataan tietosuojavaatimuksia noudattaen tehokas yhteistyö eri valtioiden välillä ja mahdollistetaan seuraamusten määrääminen liikennetrikkomuksista samalla tavoin kuin jos ne olisi tehty kuljettajan kotimaassa. Ensinnäkin direktiivi rajoittuu niihin neljään liikennetrikkomukseen, jotka aiheuttavat yhteensä 75 prosenttia kuolemaan johtavista ja muista vakavista liikenneonnettomuuksista. Komission ehdotuksen kattamat rikkomukset ovat ylinopeus, rattijuopumus, turvavyön käytön laiminlyönti ja punaisen liikennevalon noudattamatta jättäminen. Komissio kuitenkin suorittaa kahden vuoden kuluttua direktiivin voimaantulosta arvioinnin, jonka perusteella siihen voidaan sisällyttää muita rikkomuksia.

Kannatan direktiiviä ja pidän sitä merkittävänä toimenä liikenneturvallisuuden parantamiseksi, mutta myös toimenä, jolla Euroopan unionille annetaan mahdollisuus kasvaa yhä tiiviimmin yhteen suureksi vapaan liikkuvuuden alueeksi.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Inés Ayala Senderin mietintö on uusi väline autoilijoiden vainoamiseksi: vakavien rikkomusten rajatylittävät seuraamukset (kummallista kyllä, huumeiden vaikutuksen alaisena ajaminen ei sisälly tähän), Brysselin käskytyks kansallisille viranomaisille siitä, kuinka paljon valvontaa näiden täytyy vuosittain tehdä ja missä, sattumanvaraiset muutoksenhakumenettelyt, joissa rikkomuksiin syyllistyneille ei taata tietoa ja pääsyä kyseisiin menettelyihin näiden omalla kielellä, mahdollisuudet laajentaa direktiivi koskemaan muita rikkomuksia (ehkä pysäköintiajan ylittämistä?) ja niin edelleen.

Vakuutteluistanne huolimatta teitä ei kiinnosta ihmishenkien pelastaminen vaan sakkotulojen kerääminen jäsenvaltioiden kirstuihin. Jos todella olisitte kiinnostuneita turvallisuudesta ettekä vain rahasta, pitäisi mielestäni seikkojen, joihin vedotaan, liittyä kuolemaan johtaneita onnettomuuksia aiheuttaneisiin kuljettajiin eikä vain heidän tekemiinsä rikkomuksiin, joiden määrä sivumennen sanoen kasvaa suorassa suhteessa automaattisten nopeustutkien lisääntymiseen. Olemassa olevien vastaavien kahdenvälisen sopimusten vaikutuksia ei ole edes tutkittu. Tällaisia sopimuksia on ollut voimassa jo vuosien ajan esimerkiksi Ranskan ja Saksan sekä Ranskan ja Luxemburgin välillä.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Ehdotetulla direktiivillä pyritään helpottamaan kuljettajille tulevien seuraamusten täytäntöönpanoa muualla kuin kuljettajien kotijäsenvaltiossa, kun kuljettajat ovat ajaneet ylinopeutta, ajaneet humalassa, eivät ole käyttäneet turvavyötä tai eivät ole noudattaneet punaista liikennevaloa (nämä rikkomukset aiheuttavat eniten liikennekuolemia EU:ssa).

Liikenneturvallisuuskysymykset ovat epäilemättä erittäin tärkeitä, kuten myös pyrkimykset vähentää onnettomuuksia.

Olisi ehdottomasti toteutettava toimia muiden jäsenvaltioiden kuin kuljettajan asuinvaltion alueella tehtyjen rikkomusten rankaisematta jäämistä vastaan.

Me katsomme kuitenkin, että tällaisia tavoitteita ei välttämättä saavuteta liiallisella yhdenmukaistamisella ja lisäämällä turvatoimia koko Euroopassa (valvontalaitteiden asentaminen moottoriteille, maanteille ja kaupunkialueille; EU:n sähköisen tiedonvaihtojärjestelmän perustaminen, mikä herättää epäilyksiä henkilötietojen asianmukaisesta suojasta), sillä vain ennaltaehkäisyn avulla (joka perustuu kunkin valtion erityiseen – ja erilaiseen – tilanteeseen) voimme todella edistää liikenneturvallisuutta ja vähentää onnettomuuksia.

Tästä syystä pidättäydyimme äänestämästä.

Jim Higgins (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) PPE-DE-ryhmän Irlannin valtuuskunnan puolesta haluan todeta, että kannatimme Inés Ayala Senderin mietintöä, koska sen tavoite ja vaikutukset edistävät suuresti liikenneturvallisuutta. Olemme tietoisia tämän Irlannille mahdollisesti aiheuttamista vaikeuksista, mutta katsomme, että nämä voidaan voittaa ja voitetaan, kunhan neuvostossa on päästy sopimukseen tämän ehdotuksen tarkasta oikeusperustasta.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Joka vuosi Euroopan teillä kuolee tai loukkaantuu tuhansia ihmisiä. On tärkeää, että hallitukset kaikkialla Euroopassa ryhtyvät toimiin sen varmistamiseksi, että liikenneturvallisuuteen suhtaudutaan vakavasti. Nykyisin kuljettajat, jotka eivät joudu oikeudelliseen vastuuseen ulkomailla tekemistään liikenne rikkomuksista, pahentavat jo ennestään synkkää tilannetta. Yhteistyön lisääminen koko EU:ssa ylinopeutta ja rattijuopumusta koskevien lakien valvonnassa on hyvä asia, ja siksi äänestin Inés Ayala Senderin mietinnön puolesta.

Carl Lang ja Fernand Le Rachinel (NI), kirjallinen. – (FR) Autoilijoiden verottamisella, rankaisemisella ja järjestelmällisellä huijaamisella ei näytä olevan mitään rajoja.

Me tiedämme, että todellisuudessa tässä ei ole kyse niiden rankaisemisesta, jotka ajavat huonosti, vaan niiden, jotka ajavat paljon. Poliisin surullinen ja valitettava velvollisuus täyttää ”kiintiöitä” ja ”liikevaihtovaatimuksia” vain pahentaa poliisin usein liiallisia tehoiskuja.

Lisäksi vaikka ajokortin menettämisen edellytyksissä on jäsenvaltioiden välillä suuria eroja ja rikos- ja seuraamusasteikko liikenneturvallisuuden alalla vaihtelee jäsenvaltiosta toiseen, Euroopan unioni haluaa perustaa sähköisen järjestelmän, jolla jäsenvaltiot voivat vaihtaa tietoja alueillaan tehdyistä rikkomuksista autoilijoiden rankaisemiseksi vielä enemmän.

Vaikka luonnollisesti kannatamme liikenneonnettomuuksien vähentämistä, on tärkeää varmistaa, että näihin uusiin säädöksiin ei liity vapauksien loukkaamista tai laittomia, sopimattomia tai epäoikeudenmukaisia toimenpiteitä.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatan tätä lainsäädäntöä, jolla pyritään helpottamaan muualla kuin ajoneuvon rekisteröintivaltiossa rikkomuksiin syylistyneille kuljettajille tulevien seuraamusten täytäntöönpanoa.

Erik Meijer (GUE/NGL), kirjallinen. – (NL) Autoilijoilla on taipumus ajaa kovempaa ulkomailla kuin kotimaissaan, ja he syylistyvät ulkomailla myös helpommin pysäköintirikkomuksiin. Käytäntö on osoittanut, että varsinkin suurten kaupunkien paikallisten asukkaiden ja autoilijoiden suureksi harmiksi ylinopeus- ja pysäköintisakkoja peritään harvoin. Eurooppalaisen yhteistyön olisi etenkin kaikkien tienkäyttäjien yhtäläisten velvollisuuksien alalla pitänyt tuottaa tuloksia jo kauan sitten.

Kaikkien on maksettava ulkomaisia tiemaksuja, ja olemme keskustelleet vuosien ajan mahdollisuudesta kerätä sähköisesti rekisteröityjä maksuja siellä, missä maksullista tietä käyttänyt henkilö asuu. Tätä olisi sovellettava myös liikennesakkoihin. Liikenneturvallisuuden ja ympäristön kannalta on huono asia, jos kuljettajat tietävät, ettei heitä rangaista, vaikka he rikkovat kaikkia sääntöjä ulkomailla.

Tämän vuoksi me tuemme ehdotusta yksinkertaistaa liikennesakkojen rajatylittävää perintää. Tämä ei millään lailla heikennä kantaamme siitä, että rikosoikeus kuuluu ja sen pitää vastaisuudessaakin kuulua jäsenvaltioiden toimivaltaan ja että eurooppalainen pidätysmääräys, jonka tuloksena kansalaiset karkotetaan kotimaistaan toisiin valtioihin ja heitä pidetään siellä vangittuina joskus pitkiäkin aikoja, aiheuttaa toistuvia vääryyksiä.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Jos EU aikoo käsitellä rajatylittäviä liikennesääntöjä, tässä ei pitäisi rajoittaa sakkorangaistusten täytäntöönpanoon. Esimerkiksi Brysselissä, joka on kosmopoliittinen kaupunki,

ei ole tavatonta, että ulkomaalaisilla rekisterikilvillä varustettua ajoneuvoa ajavat eivät saa liikenneonnettomuuden sattumassa tai varkaustapauksissa lainvalvontaviranomaisilta samantasoista apua kuin belgialaisilla rekisterikilvillä varustettujen ajoneuvojen kuljettajat sillä perusteella, että he eivät maksa samoja tie- ja muita maksuja kuin belgialaisten ajoneuvojen omistajat. EU:n, joka aina ajaa syrjinnän torjumista, on tehtävä jotakin tämän tilanteen korjaamiseksi.

Toinen ratkaisematon kysymys ovat monissa Euroopan valtioissa perustetut ympäristövyöhykkeet. Kyselytutkimusten mukaan 40 prosenttia kuljettajista ei tunnista niistä kertovia merkkejä tai ajaisi näille vyöhykkeille ilman lupaa. Liikenneturvallisuusalan seuraamusten rajatylittävässä täytäntöönpanossa etusijalla näyttää olevan silkka rahanteko, niin kuin se oli tuottoisissa ympäristösakoissakin. Muut liikenneturvallisuutta edistävät toimenpiteet jäävät taka-alalle, ja siksi äänestin tätä mietintöä vastaan.

Seán Ó Neachtain (UEN), kirjallinen. – (GA) Kannatan vilpittömästi tätä mietintöä, jolla on tarkoitus parantaa tilannetta Irlannin teillä. Se tarjoaa mahdollisuuden määrätä kuljettajille rajatylittäviä seuraamuksia, kun EU:n tiedonvaihtoverkosto perustetaan. Verkoston avulla eri jäsenvaltiot voivat vaihtaa tietoja ulkomaalaisista kuljettajista, joita rangaistaan ylinopeudesta, rattijuopumuksesta, turvavyön käytön laiminlyönnistä tai punaisen liikennevalon noudattamatta jättämisestä. Näille rikollisille tiedotetaan heille tulevasta taloudellisista seuraamuksista.

Tämä yhteinen lähestymistapa on edistysaskel seuraamuksien määräämisessä niille, jotka eivät noudata liikennesääntöjä. Sen tuloksena Irlannin teistä tulee turvallisempia. Määrättävillä seuraamuksilla pysäytetään kuljettajat, jotka rikkovat sääntöjä.

Brian Simpson (PSE), kirjallinen. – (EN) Ensinnä haluan kiittää esittelijää hänen kovasta työstään tämän asiakirjan parissa, ja lisäksi kiitän kyseisen ehdotuksen neuvostossa kohtaaman vastustuksen vuoksi koko parlamenttia siitä, että se on vahvistanut tämän neuvostolle lähetettävän voimakkaan kannan.

Koko EU:n kattava rajatylittävä täytäntöönpano on välttämätöntä, jos haluamme tosissamme vähentää liikenneonnettomuuksia ja -kuolemia. On järjetöntä, että oman jäsenvaltionsa ulkopuolella ajavat kansalaiset voivat rikkoa ylinopeutta, rattijuopumusta, turvavyön käyttöä ja velvollisuutta pysähtyä liikennevaloissa koskevia lakeja saamatta siitä asianmukaista rangaistusta.

Tämä on mielestäni tärkeä askel kohti lainvalvontaviranomaisten parempaa yhteistyötä, ja se johtaa toivottavasti täysin yhdenmukaistettuun lainvalvontaan liikenneturvallisuuden alalla koko EU:ssa.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), kirjallinen. – (RO) Kannatin äänestyksessä mietintöä ehdotuksesta direktiiviksi rajatylittävän lainvalvonnan helpottamisesta liikenneturvallisuuden alalla. 70 prosenttia liikenneonnettomuuksista johtuu ylinopeudesta, turvavyön käytön laiminlyönnistä, punaisissa liikennevaloissa pysähtymättä jättämisestä tai rattijuopumuksesta. Eräiden jäsenvaltioiden välillä on jo kahdenvälisiä sopimuksia liikenneturvallisuussäännösten rikkomuksista määrättävien seuraamusten rajatylittävästä täytäntöönpanosta, mutta yhteinen eurooppalainen kehys puuttuu yhä. Huomaan, että direktiiviehdotus koskee vain taloudellisia seuraamuksia. Uskon, että komission ehdotuksella edistetään huomattavasti ihmishenkien säästämistä. On hyvin valitettavaa, että noin 43 000 ihmistä, mikä vastaa suurin piirtein keskikokoisen eurooppalaisen kaupungin väestöä, kuolee Euroopassa vuosittain liikenneonnettomuuksien seurauksena, puhumattakaan vuosittain liikenneonnettomuuksien uhreiksi joutuvista 1,3 miljoonasta ihmisestä.

Pahoittelen myös sitä, että Romaniassa liikenneonnettomuudet lisääntyivät viime vuonna eniten, 13 prosenttia. Toivon, että Euroopan parlamentin enemmistön puoltava kanta kannustaa Euroopan unionin neuvostoa vauhdittamaan liikenneonnettomuuksien vähentämiseksi tarvittavien toimenpiteiden hyväksymistä. Meidän on toimittava välittömästi ihmishenkien säästämiseksi.

9. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 13.35, ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Mechtild ROTHE**

10. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

11. Vastaaotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

12. Määrärahojen siirrot: ks. pöytäkirja

13. Euroopan unionin vuosittainen ihmisoikeusraportti - Ranskan aloite YK:lle homoseksuaalisuuden rangaistavuuden poistamisesta (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu neuvoston ja komission julkilausumista Euroopan unionin vuosittaisesta ihmisoikeusraportista ja Ranskan aloitteesta YK:lle homoseksuaalisuuden rangaistavuuden poistamisesta.

Meillä on pieni ongelma: neuvoston edustaja Rama Yade ei pääse vielä paikalle. Hän on lentokoneessa jossain Strasbourgin lähellä, mutta lentokone ei pysty laskeutumaan. Ehdotan, että aloitamme komissiosta ja jatkamme sitten keskustelulla ja annamme Rama Yadelle puheenvuoron myöhemmin.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (DE) Kiitos, arvoisa puhemies. (FR) Hyvät parlamentin jäsenet, olemme taas vuoden lopulla, vuosittaisen ihmisoikeusraportin julkaisutilaisuudessa.

Tämä kokous on erityisen merkittävä, sillä tänä vuonna on kulunut 60 vuotta YK:n ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen antamisesta. Ihmisoikeuksien julistus, sen kolmenkymmenen artiklan loppuunhiottu yksinkertaisuus ja sen symboloima yleismaailmallinen visio eivät ole vanhentuneet. Lisäksi se on edelleen yhtä merkityksellinen maailmassa, jossa liian monien ihmisten perusoikeuksia rikotaan päivittäin. Jokainen näistä tapauksista muistuttaa meitä siitä, kuinka paljon on vielä tehtävä, jotta julistuksessa vahvistetuista oikeuksista tulee konkreettista todellisuutta.

Kuten koko Euroopan parlamentti, myös minä olin hyvin liikuttunut useimpien Saharov-palkinnon saajien läsnäolosta, ja Elena Bonnerin puhe kosketi minua syvästi. Kunnioitan suuresti kaikkia ihmisoikeuksien puolustajia.

Hyvät parlamentin jäsenet, vuosittaisessa ihmisoikeusraportissa esitellään Euroopan unionin toimet tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Haluan korostaa kahta merkittävää kehityskulkua ja kahta haastetta.

Ensimmäinen kehitys, jonka haluan mainita, on se, että Euroopan unioni on vuonna 2008 edistynyt hyvin ulkopoliittisten välineidensä lujittamisessa naisiin kohdistuvan syrjinnän ja väkivallan torjumiseksi. Itä-Kongon kaltaisten räikeiden tilanteiden lisäksi naisiin kohdistuva väkivalta on edelleen maailmanlaajuinen vitsaus.

YK:n turvallisuusneuvoston naisia, rauhaa ja turvallisuutta käsittelevän päätöslauselman 1325 sekä naisiin kohdistuvaa väkivaltaa käsittelevän päätöslauselman 1820 täytäntöönpano on yhä riittämätöntä.

Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteeri Ban Ki-moon on juuri vastannut myönteisesti minun ja 40 naisjohtajan hänelle esittämään pyyntöön järjestää vuonna 2010 ministerikonferenssi päätöslauselman 1325 täytäntöönpanosta, ja tämä ilahduttaa minua suuresti.

Tästä näkökulmasta aiomme tehostaa Euroopan unionin välineiden koordinoitua. Neuvosto on juuri hyväksynyt päätöslauselmien 1325 ja 1820 täytäntöönpanoa koskevan uuden yleisen lähestymistavan, jota sovelletaan sekä Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan liittyviin operaatioihin että yhteisön välineisiin. Tämän avulla voidaan parantaa sukupuolinäkökohtien integroimista kaikkiin toimiin ennaltaehkäisyä ja kriisinhallinnasta rauhan vakauttamiseen ja jälleenrakennukseen.

Samassa hengessä Euroopan unioni on juuri hyväksynyt Ranskan puheenjohtajuuskaudella uudet Euroopan unionin suuntaviivat naisiin kohdistuvan väkivallan ja syrjinnän torjunnasta.

Toinen lähellä sydäntäni oleva kehityskulku koskee käymiämme ihmisoikeusvuoropuheluita. Vuonna 2008 käynnistimme uudet vuoropuhelut Kazakstanin, Turkmenistanin ja Tadžikistanin kanssa ja saavutimme siten tavoitteemme kattaa kaikki Keski-Aasian valtiot. Kävimme tänä vuonna myös kaksi lupaavaa neuvottelukierrosta Afrikan unionin kanssa käymämme uuden vuoropuhelun puitteissa.

Lisäksi teimme päätöksen viiden Latinalaisessa Amerikassa käytävän uuden vuoropuhelun käytännön yksityiskohdista. Aiomme entistä päättäväisemmin sisällyttää kansalaisyhteiskunnan vuoropuhelujen valmisteluun ja seurantaan. Nämä vuoropuhelut eivät ole helppoja – kuten äskettäinen vuoropuhelu Kiinan kanssa osoitti – ja siksi näiden ponnistusten vaikutusten punnitseminen on tärkeää. Meidän on selvitettävä, miten voimme vahvistaa poliittisen viestin ja kentällä toteutettavien konkreettisten toimien välistä yhteyttä.

Tämä tuo minut kahteen mainitsemaani haasteeseen. Ensinnäkin haluan käsitellä monenvälistä haastetta. Yhdistyneiden Kansakuntien työ on ehdottoman tärkeää, sillä se takaa ihmisoikeuksien yleismaailmallisuuden. Miten voimme lisätä Yhdistyneiden Kansakuntien tehokkuutta ja omaa panostamme sen työhön? Euroopan unionin sitoutuminen tuottaa toki tuloksia, joita ovat esimerkiksi yhä useamman valtion tuki kuolemanrangaistusta koskevalle päätöslauselmalle tai Irania, Pohjois-Koreaa ja Burmaa koskevien päätöslauselmien hyväksyminen, jotka ovat Euroopan unionin New Yorkissa käynnistämiä tai tukemia aloitteita.

Neuvoston ja komission tämänpäiväisen yhteisen julkilausuman yhteydessä vahvistan tukemme Ranskan tekemälle seksuaalista suuntautuneisuutta koskevalle aloitteelle. Komissio on valmis ottamaan nämä kysymykset, homoseksuaalisuuden rangaistavuuden poistaminen mukaan luettuna, esille yhteyksissämme kolmansien maiden kanssa keskinäisen kunnioituksen, hienovaraisuuden ja erilaisten tapojen huomioon ottamisen hengessä.

Genevessä on alkamassa yleinen määräaika-arviointi. Näiden tulosten ei kuitenkaan saa antaa peittää sitä, että Euroopan unionin on yhä vaikeampi toimia sillanrakentajana YK:n jatkuvasti polarisoituvassa toimintaympäristössä, jossa valtiot toimivat yhdessä blokkeina. Laima Liucija Andriksen mietinnön suositukset, jotka esitellään parlamentin hyväksyttäväksi tammikuussa, auttavat viemään tätä koskevaa pohdintaamme eteenpäin.

Toinen haaste koskee tehokkuutta. Euroopan unioni lisää ihmisoikeustoimiaan yhä useammassa valtiossa. Miten voimme lisätä tehokkuuttamme? Katson, että meidän on vahvistettava ensisijaisia tavoitteitamme palvelevien eri välineiden välistä yhteyttä, oli kyse sitten poliittisesta vuoropuhelusta, diplomaattisesta toiminnasta ja demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevasta eurooppalaisesta rahoitusvälineestä, vaalitarkkailutoiminnasta tai vaikkapa ihmisoikeusnäkökohtien sisällyttämisestä muihin ulkoisiin toimintalinjoihimme.

Johdonmukaisuuden ja siten tehokkuuden parantamisen pitäisi olla kaikkien toimielinten keskeinen tavoite.

Laima Liucija Andriksen, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (LT) Euroopan parlamentti ei voi keskustella ihmisoikeuksien nykyisestä tilasta maailmassa mainitsematta Hu Jiaa. Muutama tunti sitten osallistuimme liikuttavaan seremoniaan, johon Hu Jia itse ei voinut osallistua, mutta tänään ihmiset kautta maailman kuulevat hänen työstään ja ponnistuksistaan AIDS-potilaiden oikeuksien ja ympäristönsuojelun puolesta Kiinassa. Kävin Kiinassa muutama viikko sitten, ja vakuutuin siitä, että Hu Jia on oikeassa taistellessaan ympäristönsuojelun puolesta. On hirveää, että aurinkoa ei voi nähdä taivaalla valtavien saastemäärien vuoksi. Tänään meidän on mainittava myös aikaisemmat Saharov-palkinnon saajat: burmalainen Aung San Suu Kyi, Oswaldo Paya ja Damas de Blanco -ryhmä. Me kaipaamme heitä tänään Euroopan parlamenttiin, ja jälleen kerran meidän on keskusteltava Burman ja Kuuban epätyydyttävistä ihmisoikeustilanteista.

Viikko sitten mainitsimme ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 60. vuosipäivän, mutta tänään meidän on myös tunnustettava, että monet valtiot eivät vain jätä noudattamatta ihmisoikeuksia, vaan rikkovat niitä räikeästi. Keskustelemme vuoden 2008 vuosittaisesta ihmisoikeusraportista. Siinä käsitellään kattavasti ihmisoikeusongelmia. On paikallaan kiittää neuvostoa ja komissiota tästä erinomaisesta asiakirjasta. Korostan useita seikkoja: ensinnäkin, kuten komission jäsen Ferrero-Waldner mainitsi, Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeusneuvostoa ja Euroopan unionin roolia siinä sekä Yhdistyneiden Kansakuntien roolia yleensä ihmisoikeuksien puolustamisessa koko maailmassa. Toiseksi korostan kuolemanrangaistusta ja sen käyttöä koskevia Euroopan unionin poliittisia merkkipaaluja. Kolmanneksi korostan ihmisoikeusvuoropuheluja ja neuvotteluja.

Arvoisat kollegat, mielestäni on erityisen tärkeää saada Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeusneuvosto käyttämään yksipuolisesti ja määrätietoisesti Yhdistyneiden Kansakuntien sille antamaa valtuutusta puolustaa ihmisoikeuksia sekä varmistaa instituutioiden mahdollisimman suuri avoimuus ja kansalaisyhteiskunnan osallistuminen sen työhön. Kehotan meidän kaikkien puolesta Euroopan unionin toimielimiä tekemään sopusointuista yhteistyötä ihmisoikeuksien puolustamiseksi maailmassa.

Raimon Obiols i Germà, *PSE-ryhmän puolesta*. – (ES) Arvoisa komission jäsen, olette aivan oikeassa kaikessa, mitä sanoitte. Olemme täysin samaa mieltä. Yhdymme myös päätelmiinne: meidän on oltava johdonmukaisempia.

Haluan kuitenkin meille annetun lyhyen puheajan puitteissa painottaa johdonmukaisuuteen liittyen yhtä seikkaa. Euroopan unionilta vaaditaan paljon koko maailman ihmisoikeuksien suhteen, ja Euroopan unionia arvostellaan ankarasti koko maailman ihmisoikeuksien suhteen. Sanotaan, että Euroopan unioni soveltaa

periaatteitaan vain kun sille itselleen sopii tai vain, kun se hyödyttää sen omia kansalaisia. Näihin vaatimuksiin ja arvosteluun voidaan vastata vain siten, että EU:n ihmisoikeuksia koskeva ulko- ja sisäpolitiikka ovat johdonmukaisia keskenään.

Emme voi olla muun maailman silmissä uskottavia, elleivät toimenpiteet, joita hyväksymme etenkin maahanmuuton hallitsemiseksi ja vastataksemme terrorismin aiheuttamiin traagisiin tapahtumiin, ole ihmisoikeuksien suhteen esimerkillisiä.

Tämä, arvoisa komission jäsen, on keskeinen seikka: EU:n ulko- ja sisäpolitiikan johdonmukaisuus ihmisoikeuksien suhteen.

On silti ehkä syytä painottaa kahta ensisijaista tavoitetta. Taistelu kuolemanrangaistuksen poistamiseksi on asia, jonka nykyiset sukupolvet saattavat nähdä onnistuvan. Tämä tavoite on mahdollista saavuttaa, ja meidän on keskityttävä siihen. Toiseksi, olen tyytyväinen siihen, että Ranskan puheenjohtajuuskaudella Euroopan unionin ihmisoikeuspolitiikan naispainotteisuus on lisääntynyt naisten ihmisoikeuksia koskevan erityisen politiikan avulla.

Marco Cappato, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, minäkin haluan kiittää esittelijä Laima Liucija Andriksenä siitä työstä, jota hän tekee Euroopan unionin roolia Yhdistyneissä Kansakunnissa koskevan kysymyksen parissa.

Aika ei riitä koko neuvoston julkaiseman ihmisoikeusraportin yksityiskohtaiseen käsittelyyn. Keskeinen seikka on mielestäni se, että noudatamme omia sääntöjämme ja etenkin ihmisoikeuslausekkeen sisällyttämistä yhteistyösopimuksiin koskevia voimassaolevia järjestelyjä, mutta ehdimme keskustella laajemmin tästä aiheesta, kun käsittelemme Raimon Obiols i Germàn mietintöä.

Jäljellä olevassa lyhyessä ajassa haluan julkisesti kiittää puheenjohtajavaltio Ranskaa ja Rama Yadea YK:lle tehdystä aloitteesta homoseksuaalisuuden rangaistavuuden yleismaailmallisesta poistamisesta. Se on minusta erittäin merkittävä poliittinen aloite, ja sitäkin kiitettävämpi, koska sille on jo varmistettu 60 valtion tuki.

Olemme kuunnelleet komission jäsen Benita Ferrero-Waldneria, ja olemme tyytyväisiä hänen sanoihinsa ja sitoutuneisuuteensa. On tärkeää, että Euroopan unioni on tässä asiassa yhtenäinen ja että sillä lisäksi on samanlainen rooli kuin sillä oli pyrittäessä saamaan muiden maanosien valtioita kuolemanrangaistusta koskevan yleismaailmallisen moratorion taakse. Tämä on ollut keskeinen strategia.

Tässä suhteessa on syytä huomata, että Pyhä Istuin, Vatikaanivaltio, ei uskonnollisena toimijana, jonka kanssa käymme kulttuurista vuoropuhelua, vaan valtiona, joka on tarkkailijana Yhdistyneissä Kansakunnissa, on käynnistänyt kovan ja kriittisen hyökkäyksen Ranskan aloitetta vastaan. Katson, että meidän on muistutettava kansainvälisissä suhteissa tarvittavalla suorapuheisuudella Vatikaanivaltiota siitä, että homoseksuaalisuuden rangaistavuuden poistaminen on meille tärkeää, se on ihmisoikeuskysymys, ja että meidän on päättäväisesti torjuttava Vatikaanivaltion käynnistämä hyökkäys.

Hélène Flautre, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, on todella sääli, että neuvosto ei ole läsnä tässä keskustelussa, samoin kun on erittäin valitettavaa – sillä neuvoston edustaja ei ole vain viisitoista minuuttia vaan kolme tuntia ja viisitoista minuuttia myöhässä – että Saharov-palkinto luovutettiin ilman, että neuvoston edustaja oli täällä kanssamme yhdessä Euroopan komission kanssa.

Haluan nostaa esiin erään kiireellisen seikan. Eilen Israel eväsi Yhdistyneiden Kansakuntien erityisraportoijalta pääsyn palestiinalaisalueille. Katson, että tämä on erittäin vihamielinen teko, joka edellyttää neuvostolta ja komissiolta välitöntä vastausta, ja varsinkin EU:n ja Israelin suhteiden lujittamista ajatellen viestin on oltava ehdottoman selvä ja välitön.

Tämä raportti on – kuten joka vuosi – hyvä asiakirja, koska se sisältää työasiakirjana erittäin hyödyllisen toimintakertomuksen, mutta samalla se ei sisällä kaikkia kriittisiä analyyseja, vaikutustenarviointeja ja neuvoston hyväksymiä strategioita ihmisoikeuksien täydelliseksi integroimiseksi muun muassa energia-, kauppa- ja turvallisuuspolitiikkaan.

Parlamentti hoiti tämän tehtävän. Se on hienovaraisuutta edellyttävä tehtävä, ja se, mitä saatte kuulla, ei aina ole miellyttävää. Minun on kuitenkin sanottava, että esimerkiksi ajatus Saharov-verkostosta sai alkunsa tässä raportissa ja tämän tutkimuksen perusteella. Nyt tämä verkosto muodostetaan tällä 20. juhlavuoden julistuksella, ja on esitetty monia ehdotuksia muun muassa Saharov-palkinnon toimistosta, Saharov-passeista ja Saharov-rahastosta palkintojemme ja ihmisoikeuksien puolustajien tukemiseksi koko maailmassa. Ideoista ei ole pulaa.

Olen tyytyväinen siihen, että tämä esittely pidettiin yhdessä myöhemmän, perusoikeuksia Euroopan unionissa koskevan mietinnön kanssa. Raimon Obiols i Germà on oikeassa. Unionin tärkeänä tehtävänä on yhdistää sisäiset saavutuksensa ja ulkoiset tavoitteensa. Se on myös sen uskottavuuden keskeinen takuu.

Emme saa jättää vastaamatta kaikista maanosista ja kaikilta kansainvälisiltä organisaatioilta tulevaan runsaaseen arvosteluun, joka koskee Euroopan unionin turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikkaa. Emme saa jättää vastaamatta Euroopan unionin jäsenvaltioiden osallisuuteen terrorismin vastaiseen taisteluun, joka on mahdollistanut oletettujen terroristien luovuttamisen ja kiduttamisen.

Vittorio Agnoletto, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kuuntelin tarkkaavaisesti komission jäsenen puheenvuoroa. On totta, että on saavutettu useita edistysaskelia, mutta minun on silti muistutettava teitä, arvoisa komission jäsen, siitä, että parlamentin kolme vuotta sitten hyväksymää demokratialauseketta ei vielä ole sisällytetty kaikkiin eri maiden kanssa tehtyihin kauppasopimuksiin, kuten parlamentti vaati.

Edelleen esiintyy kaksinaismoraalia – kova linja heikkojen suhteen ja myönnytyksvalmius vahvojen kanssa sen mukaan, mikä näissä kauppasopimuksissa on Euroopan unionin etujen kannalta parasta, mutta tätä kaksinaismoraalia esiintyy myös muissa tilanteissa. Viitataan aiheeseen, joka jo mainittiin: Vatikaanivaltion kanta ehdotukseen homoseksuaalisuuden rangaistavuuden poistamisesta on mielestäni häpeällinen ja mahdoton hyväksyä. On kestävämpiä, että unionin toimielimet vetoavat lähes kuukausittain niihin valtioihin, jotka edelleen vainoavat ihmisiä, joiden ainoa rikos on heidän homoseksuaalisuutensa, ja että ne silti vaikenevat, kun Vatikaani ja sen edustaja YK:ssa ottavat näin vakavan ja loukkaavan kannan ihmisoikeuksiin.

Tämä kanta on vastoin yleismaailmallista ihmisoikeuksien julistusta, jonka 60-vuotisjuhlavuotta vietetään tänä vuonna. Vatikaanin lausunto on vastoin julistuksen keskeistä sanomaa, jonka mukaan ihmisoikeudet ovat jakamattomia ja yleismaailmallisia ja niitä on suojeltava muun muassa seksuaaliseen suuntautumiseen, rotuun tai ihonväriin katsomatta.

Olen pyytänyt ihmisoikeuksien alivaliokunnan puheenjohtajaa kutsumaan Vatikaanivaltion edustajan EU:hun osallistumaan alivaliokunnan kokoukseen vastaamaan ja keskustelemaan tästä käytöksestä alivaliokunnan jäsenten kanssa. Toimimme näin rutiininomaisesti kaikkien sellaisten valtioiden kanssa, joilla on diplomaattinen edustusto Euroopan unionissa. Totean myös selvästi, että yritys peräytyä sanomalla vain, että Ranska ei ollut vielä jättänyt asiakirjaa, oli todellinen töppäys, sillä se ei muuta tosiasioita: Vatikaanivaltio ei ole vetänyt takaisin antamiaan vakavia lausuntoja.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, pohditaanpa hetki seuraavaa: kirjoitettuihin tai kirjoittamattomiin sosiaalisiin sopimuksiin ja joskus luonnon lakeihin perustuvat ihmisoikeudet muodostavat sosiaalisen rinnakkaiselon perustan. Todellisuus on epäilemättä toinen.

Ihmisoikeuksien käsite on nyt laajennettu käsittämään uusia näkökohtia, sen määritelmä on laajentunut semanttisesti, ja meidän tehtävänä on puolustaa näitä oikeuksia. Näyttäisi siltä, että maailmanlaajuisesti tällä alalla on edistytty, mutta surullinen tosiasia on, että totalitaarisia hallintoja on yhä edelleen olemassa. Meidän on puolustettava jokaista henkilöä, jokaista yksilöä, jokaista miljoonien omaatuntoa edustavaa urheaa aktivistia, sillä miljoonat ihmiset ovat usein liian peloissaan sanoakseen ääneen mitä ajattelevat, vaikka ehkä kärsivätkin. Näyttää siltä, että ainakin jotkin hallinnot vastaavat päätöksiiimme protestoimalla niiden toiminnan tuomitsevia päätöslauselmiamme ja julkilausumiamme vastaan. Emme saa antaa näiden reaktioiden pelotella itseämme. Tällä tavoin tietoisuutta ihmisoikeuksista lisätään. Korostan, että mitä suurempi tietoisuus näistä kysymyksistä on, sitä paremmat mahdollisuudet meillä on saada aikaan yhteinen rintama oikeudenmukaisen yhteiskunnan rakentamiseksi.

Ryhmäni pitää ihmisoikeuksiin panostamista ensisijaisena tavoitteena, ja sen pitäisi olla ensisijainen tavoite koko Euroopan parlamentille. Olkoon Saharov-palkinto lippumme, joka edustaa sitä, että puolustamme kaikkien maapallon ihmisten normaalin ja onnellisen elämän perusarvoa.

Richard Howitt (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin olisi pidettävä EU:n vuosittaista ihmisoikeusraporttia tervetulleena. Meidän pitäisi kuitenkin jälleen kerran kehottaa painottamaan enemmän konkreettisten tulosten aikaansaamista kentällä ja ihmisoikeuksien valtavirtaistamista koko Euroopan unionin järjestelmään. Olen tyytyväinen tämän vuoden suureen saavutukseen – puheenjohtajavaltio Portugalia edustavien kollegojen ehdottamaan ja EU:n tukemaan päätöslauselmaan kuolemantuomiota koskevasta moratoriosta – mutta silti yli 1 200 ihmistä teloitettiin 24 valtiossa eri puolilla maailmaa, ja siksi tämän kampanjan on jatkuttava.

Valtavirtaistamisessa on vielä paljon työtä jäljellä. Minusta on valitettavaa, että juuri viime viikolla komissio hyväksyi GSP+-menettelyyn perustuvan kauppaetuusaseman 16 valtiolle siitä huolimatta, että sille oli toimitettu dokumentoitua näyttöä ihmisoikeusloukkauksista, työläinsäädännön rikkomuksista ja jopa murhista esimerkiksi Kolumbiassa ja Sri Lankassa.

Katsottaessa tulevaisuuteen Euroopan unionin olisi nyt pyrittävä keskustelemaan varhaisessa vaiheessa Yhdysvaltojen uuden hallinnon kanssa sen palaamisesta YK:n ihmisoikeusneuvostoon. Meidän olisi sovittava selvistä tavoitteista neuvostolle yleiskokouksen vuonna 2011 tekemään arviointiin asti.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, aivan aluksi yhdyn kollegani Marco Cappaton puheenvuoroon ja kiitän YK:n toimintaa homoseksuaalisuuden rangaistavuuden poistamiseksi koko maailmasta. Minäkin kannatan sitä vilpittömästi.

Minäkin haluan puuttua – ja tässä olen samaa mieltä Hélène Flautren kanssa – neuvoston ja puheenjohtajavaltion häpeälliseen poissaoloon tänäaamuisesta Saharov-palkinnon luovutuseremoniasta. Oli sääli, ettei puheenjohtajavaltio ollut kuulemassa Hu Jian vaimon koskettavaa ja rohkeaa viestiä. Se olisi saattanut johtaa eräisiin ajatuksiin herättäviin uudelleenarviointeihin suhteissamme Kiinaan.

Haluan sanoa muutaman sanan myös kidutuksesta. Kesäkuussa, kidutuksen uhrien puolesta vietettävänä kansainvälisenä päivänä, EU korosti pitävänsä kidutuksen maailmanlaajuisista poistamista ensisijaisen tärkeänä asiana ja kehotti kaikkia valtioita allekirjoittamaan ja ratifioimaan kidutuksen vastaisen yleissopimuksen valinnaisen pöytäkirjan (OPCAT). Miksi siis vasta yhdeksän EU:n jäsenvaltiota on tämän sopimuksen täysivaltaisia osapuolia, ja kaksitoista muuta jäsenvaltiota ovat ratifioimassa sitä? Entä loput kuusi valtiota? Onko tästä yhteinen kanta? Ellei ole, miksi?

Samassa kesäkuun julkilausumassa EU tuomitsi kaikki toimet, joilla pyritään hyväksymään kidutus tai muu julma, epäinhimillinen tai halventava kohtelu. Miksi parlamentin mietintöön Euroopan unionin yhteistyöstä poikkeuksellisissa luovutuksissa ei ole vielä, lähes kaksi vuotta myöhemmin, saatu riittävää ja tyhjentävää vastausta? Totuus on nyt tulossa julki Washingtonista, aivan kuten se on tulossa julki Yhdysvaltojen senaatin asevoimia käsittelevässä komiteassa. Jos EU:n jäsenvaltiot eivät kerro totuutta, niiden likaiset salaisuudet paljastuvat kuitenkin Atlantin toiselta puolelta.

Lopuksi, miksi emme vastaa Yhdysvaltojen ja Portugalin ulkoministerin pyyntöön Guantánamon vankien vastaanottamisesta? Meidän olisi autettava kohta virkaan astuvaa presidentti Obamaa lopettamaan tämä pöyristyttävä luku Yhdysvaltojen ja Euroopan historiassa.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, raportissa, josta tänään keskustelemme, käsitellään monia aiheita, jotka liittyvät suorasti Israelin ja Palestiinan tilanteeseen. Kahdestatoista mainitusta Euroopan naapuruuspolitiikan toimintaohjelmasta kaksi koskee Israelia ja miehitettyjä palestiinalaisalueita.

Erityisesti näiden osalta raportissa todetaan, että ”ihmisoikeustilanne huononi kaiken kaikkiaan huomattavasti raportointikauden aikana, ja erityisessä vaarassa olivat oikeus elämään ja henkilökohtaiseen turvallisuuteen sekä oikeus henkilökohtaiseen vapauteen ja turvaan (erityisesti kun on kysymys pidätyksestä, vankeudesta, etsintämenettelyistä sekä kidutuksesta ja huonosta kohtelusta kuulustelun aikana). Ihmisoikeusloukkauksiin syyllistyvät sekä palestiinalaiset että israelilaiset viranomaiset.”

Olen saanut tämän alueen huolestuttavaan tilanteeseen selvästi hyvin myötätuntoisesti suhtautuvilta ihmisiltä paljon kirjeitä, joiden maltillinen ja pohtiva sävy on ollut hyvin rohkaiseva. Näitä kysymyksiä otetaan Israelin kanssa esille yleisesti säännöllisissä poliittiseen vuoropuheluun liittyvissä tapaamisissa ja erityisesti EU:n ja Israelin epävirallisen ihmisoikeustyöryhmän kokouksissa.

Tästä syystä kannatan yleisesti vuoropuhelun jatkamista Israelin kanssa, mutta tuomitsen jyrkästi molempien puolien tekemät ihmisoikeuksien loukkaukset. Tällä välin meidän tulee jatkaa Gazan ja Länsirannan alueiden asukkaiden tukemista tehokkaalla avulla.

Meillä on etenemissuunnitelma, johon sekä EU että Yhdysvallat osallistuvat. Yhdysvaltojen uuden presidentin valinnan myötä on aika siirtää tämä kysymys ulkopoliittisen asialistamme kärkeen. Meidän on kiireesti saatava aikaan kahden valtion ratkaisu, jossa kunnioitetaan tinkimättä ihmisoikeuksia ja kaikkia YK:n päätöslauselmia.

Ana Maria Gomes (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, Saharov-palkinto, jonka parlamentti myönsi Hu Jialle kaikkien Kiinan ja Tiibetin kansalaisten puolustajien edustajana, asettaa ihmisoikeudet EU:n ja Kiinan suhteiden keskipisteeseen riippumatta Euroopan tai Pekingin vallanpitäjien toiveista.

Kuten muut jäsenet ovat sanoneet, EU ei voi edistää oikeusvaltioperiaatetta ja ihmisoikeuksia maailmanlaajuisesti, ellei se vaali niitä johdonmukaisesti Euroopassa ja Euroopan unionin ulkosuhteissa. Vuoden 2008 ihmisoikeusraportti osoittaa valitettavasti, että Euroopan valtioiden hallitukset ja unionin toimielimet salailevat sitkeästi totuutta Euroopan välinpitämättömyydestä Bushin hallinnon kammottavia käytäntöjä kohtaan, kun tämä eväsi laillisen oikeudenkäynnin tuhansilta vuosikautia Guantánamossa ja salaisissa vankiloissa vangittuina pidetyiltä miehiltä ja jopa lapsilta sekä kohdisti heihin alihankkijoidensa suorittamaa kidutusta. Häpeällistä kyllä, EU-troikan ja Yhdysvaltojen ihmisoikeusneuvotteluja koskevassa kappaleessa tähän viitataan vain toteamalla, että EU toi esiin huolestuneisuutensa ”joistakin Yhdysvaltojen toimista ja politiikoista terrorismin torjunnan alalla”. Tämä puhuu selvää kieltä kaksinaismoraalista, tekopyhyydestä ja peittelystä. Eurooppa ei saa takaisin moraalista arvovaltaa, poliittista uskottavuutta eikä kykyä edistää tehokkaasti ihmisoikeuksia ennen kuin eurooppalaiset hyväksyvät vastuunsa ja tekevät yhteistyötä Yhdysvaltain tulevan presidentin Obaman kanssa totuuden paljastamiseksi, Guantánamon ja salaisten vankiloiden sulkemiseksi ja uhreille annettavan korvauksen varmistamiseksi.

Eoin Ryan (UEN). – (EN) Arvoisa puhemies, me juhlimme oikeutetusti Saharov-palkinnon 20. juhlavuotta, sillä tämä palkinto korostaa perustellusti niin monien ihmisten urheutta, jotka ovat vaarantaneet henkensä sananvapauden ja ihmisoikeuksien puolesta.

Tässä on kuitenkin kyse enemmästä kuin pelkistä puheista. Kuten eräs kuuluisa irlantilainen sanoi, pahan voittoon riittää se, että hyvät ihmiset eivät tee mitään. Keskustelin eilen yhden Saharov-palkinnon saajan, Salih Osmanin, kanssa, ja hän kertoi minulle, että ilmaiskut siviilejä vastaan jatkuvat edelleen Darfurissa eikä viattomille ihmisille ole juuri suojaa. Kyllä, jonkin verran edistystä on tapahtunut sikäli, että Kansainvälinen rikostuomioistuin toimii, mutta on tehtävä paljon enemmän, ja Euroopan unionin on tehtävä paljon enemmän.

Toivon, että Barack Obaman virkaanastuminen Yhdysvaltojen presidentiksi antaa sysäyksen uusille kansainvälisille ponnistuksille, yhteistyölle ja toimille – Darfurin ylle perustettavan lentokieltoalueen tukemisen kaltaisille todellisille toimille – ja että ensi vuonna alamme lopulta lunastaa kauniita sanojamme ja moraalista velvollisuuttamme. Me olemme jo seuranneet sivusta, kuinka Zimbabwe, joka kerran oli Afrikan vilja-aitta, on muuttunut maanosan hullujenhuoneeksi. Kuinka monta kertaa meidän vielä täytyy sanoa ”ei koskaan enää”?

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, olen puhunut monta kertaa ihmisoikeuksista ja etenkin naisten ja lasten oikeuksista sekä Euroopan unionin kansalaisten tekemisestä tietoisemmiksi oikeuksistaan ja syrjinnän torjunnasta. Meidän on myös vaadittava, että Euroopan unionin jäseniksi haluavat maat kunnioittavat keskeisiä ihmisoikeuksia Kööpenhaminan kriteerien mukaisesti, mikä vaikuttaisi myönteisesti miljoonien ihmisten elämään Euroopassa ja koko maailmassa. Jäsenvaltioiden olisi johdettava esimerkin voimalla.

Tämä asia liittyy erottamattomasti seuraavaan kysymykseen – haluan ilmaista huoleni Saksan lapsi- ja nuorisosiain viraston *Jugendamtin* toimintatavoista. Puolassa tuli äskettäin ilmi tapaus, jossa äidin täytyi poikansa kanssa piileskellä lapsen isältä, koska hän pelkäsi, että isä, joka on Saksan kansalainen, veisi pojan häneltä. Euroopan komission pitäisi tutkia tämän viraston toimintaa ja arvioida, ovatko ne Euroopan unionin säätämien normien mukaisia.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan demokratia perustuu perusoikeuksien tehokkaaseen suojeluun ja niiden edistämiseen. Tällä on tärkeä rooli Euroopan vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen vakiinnuttamisessa. Tarve varmistaa perusoikeuksien suojelu juontuu jäsenvaltioiden yhteisistä perustuslaillisista perinteistä, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdystä eurooppalaisesta yleissopimuksesta sekä muista kansainvälisen oikeuden säädöksistä.

Katson, että kaikilla Euroopan unionin poliittisilla tavoitteilla pitäisi pyrkiä vaalimaan Lissabonin sopimukseen kirjattuja perusoikeuksia. Korostan myös, että emme voi rajoittaa perusoikeuksia koskevassa poliittisessa toiminnassamme vain eniten julkisuutta saaviin tapauksiin. Jotta Euroopan unionin uskottavuus maailmassa voidaan säilyttää, on tärkeää välttää kaksinaismoraalia ulko- ja sisäpolitiikassamme.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, tästä kattavasta raportista käy selväksi, kuinka paljon ihmisoikeusrikkomuksia maailmassa päivittäin tapahtuu. Tämä on erityisen hälyttävää 60 vuotta yleismaailmallisen ihmisoikeuksien julistuksen antamisen jälkeen, ja se on kehotus meille kaksinkertaistaa ponnistuksemme. Myös tästä syystä kannatan nykyisen ihmisoikeuksien alivaliokunnan aseman korottamista täysivaltaiseksi valiokunnaksi.

Luovutimme tänään Saharov-palkinnon Hu Jialle, joka puolustaa ihmisoikeuksia ja ympäristöä Kiinassa. Hän ei kuitenkaan voinut ottaa palkintoa vastaan itse, koska hän on vankilassa. Tämä on Kiinalle häpeä. Lisäksi parlamentti keskustelee huomenna ihmisoikeuksien loukkauksista Venäjällä. Suhteissamme molempiin näihin maihin on kiinnitettävä enemmän huomiota talousintressien lisäksi varsinkin ihmisoikeuksiin.

Vaadimme Hu Jian vapauttamista Kiinassa ja Mihail Hodorkovskin vapauttamista Venäjällä.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, minun on sanottava, että keskustelussa homoseksuaalien oikeuksista unohdetaan täysin sananvapautta ja varsinkin tähän aiheeseen liittyvien uskonnollisten mielipiteiden ilmaisemisen vapautta koskevat rajoitukset.

Uskovaisia kansalaisia, jotka hyväksyvät raamatun näkemyksen homoseksuaalisuudesta, mustamaalataan ja suorastaan vainotaan, kun he uskaltavat ilmaista omaantuntoonsa ja vakaumuksensa perustuvia mielipiteitään. Ruotsissa eräs pastori joutui syytteeseen siteerattuaan raamattua. Omassa maassani kirkollinen mainos, jossa lainattiin raamatun tekstiä, kiellettiin.

Mutta Belfastin Gay Pride -kulkueessa viime vuonna sai kantaa kylttiä, jossa julistettiin ”Jeesus on homo”, eikä tähän loukkaavaan viharikokseen puututtu millään tavoin. Miksi? Koska tämän hemmotellun ryhmän oikeudet on ilmeisesti nostettu kaikkien muiden oikeuksien yläpuolelle, ja se on väärin.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ottaa esille kysymyksen, joka näyttää olevan EU:n toimielimissä tabu, ja se on kysymys siirtokunnista. Tarkoitan EU:n jäsenvaltioiden, esimerkiksi Yhdistyneen kuningaskunnan ja Ranskan, siirtokuntia, joita näillä kahdella mainitulla valtiolla on kymmenittäin ympäri maailmaa. Kaksi siirtokunnista sijaitsee kotimaassani Kyproksessa, eikä niiden asukkailla ole demokraattisia oikeuksia valita heitä hallitsevaa hallitusta. Useimpia heistä hallitsee esimerkiksi Yhdistyneen kuningaskunnan kuningattaren nimittämä kuvernööri. Joka kerran, kun kysyn tästä asiasta Benita Ferrero-Waldnerilta tai joltain muulta komission jäseneltä, he sulkevat silmänsä, suunsa ja korvansa eivätkä anna kunnollista vastausta.

Arvoisa komission jäsen, vaadin teiltä vastausta tänään: onko teistä hyväksyttävää, että EU:n jäsenvaltioilla on siirtokuntia maailmassa 2000-luvulla?

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, totean aluksi, että suhtaudun ymmärtäväisesti kollegamme Rama Yaden vaikeuksiin päästä paikalle. Jouduin eilen itse odottamaan viisi tuntia lentoani Strasbourgiiin. Ehkä hänellä on samanlaisia vaikeuksia, joten olkaa kärsivällisiä – tässä on kuitenkin kyse ylivoimaisesta esteestä.

(Välihuomautus salista: ”Matkustava sirkus!”)

Viiden tunnin odotus ei ole normaalia. En tiedä tarkalleen, mikä Rama Yaden tilanne on, mutta niin kävi minulle, ja olin hyvin iloinen, ettei minulla ollut eilen tapaamisia, koska minäkin olisin myöhästynyt niistä. Haluan vain ilmaista myötätuntoni tässä asiassa.

Ihmisoikeusvuoropuhelu ja ihmisoikeusraportti ovat yksi tärkeimpinä pitämistämme asioista. Haluaisin esitellä teille EU:n uuden raportin. Kun aloitin komission jäsenenä, meillä oli erilliset neuvoston ja komission laatimat raportit, ja olen hyvin tyytyväinen voidessani näyttää teille, että neuvosto ja komissio ovat laatineet tämän raportin yhdessä. Bernard Kouchner, Javier Solana ja minä olemme kirjoittaneet sen esipuheen. Mielestäni on hyvin tärkeää näyttää, että teemme todella yhteistyötä tässä asiassa.

Kuten alustavassa puheenvuorossani sanoin, me yritämme ankarasti päästä eteenpäin ihmisoikeuksien edistämisessä. Tiedämme kuitenkin myös, että lasi voi olla puoliksi täynnä tai puoliksi tyhjä. Jäljellä on paljon tehtävää, ja oli hyvin liikuttavaa nähdä täällä tänä aamuna niin monia ihmisoikeuksien puolustajia. Mainitsin Elena Bonnerin, mutta olisin voinut mainita heistä kenet tahansa, ja Hu Jian vaimon video oli hyvin koskettava: hän on osoittanut suurta rohkeutta.

Haluan vastata eräisiin esitetyistä kysymyksistä. En voi vastata kaikkiin kysymyksiin komission puolesta, mutta vastaan niin yksityiskohtaisesti kuin pystyn.

Kuolemanrangaistuksesta totean, että olemme ottaneet tämän kysymyksen esille hyvin painokkaasti. Minä vastustan ehdottomasti kuolemanrangaistusta, ja tämän vuoden aikana olemme tukeneet hyvin voimakkaasti YK:ssa moratorion laajentamista useampiin maihin koskevaa päätöslauselmaa. Mutta kyllä, ongelma on edelleen olemassa: pieni joukko maita – Iran, valitettavasti Kiina, ja varsin monet muut – pane edelleen

toimeen teloituksia. Meidän täytyy taistella tätä vastaan ottamalla asia esiin kaikissa vuoropuheluissa. Tämä on erittäin tärkeää: jokainen teloitettu ihminen on yksi liikaa.

Tässä yhteydessä totean, että me kaikki yritimme estää Wo Weihanin teloituksen. Valitettavasti hänet teloitettiin juuri samana päivänä, kun EU:n ihmisoikeusvuoropuhelu Kiinan kanssa käytiin. Tämä oli kauhea esimerkki keskinäisestä kuuntelemattomuudesta.

Vittorio Agnolettolle sanon, että ihmisoikeuslausekkeet ovat todella hyvin tärkeitä. Jäsenvaltiot ja komissio tarkistavat parhaillaan EU:n linjaa ulkoisiin sopimuksiin yleensä liitettävistä poliittisista vakiolausekkeista löytääkseen oikean tasapainon yhtäältä Euroopan unionin keskeisten "koskemattomien" periaatteiden ja toisaalta eri osia koskevan tietyn neuvottelujoustavuuden tarpeen välillä, sillä meidän on yritettävä saada aikaan sopimuksia.

Tämä tarkistus on paraikaa meneillään. Minun olisi hieman ennen aikaista kommentoida sen tulosta tässä vaiheessa, koska meillä ei vielä ole lopullisia tuloksia, mutta ihmisoikeuslausekkeen käyttö on yksi kysymys, jota harkitaan huolellisesti. Mutta poliittisia lausekkeitä on kaikissa poliittisissa sopimuksissa sekä erilaisissa kauppasopimuksissa ja alakohtaisissa sopimuksissa, ja näin on oltava.

Seuraava asia, jonka tahdon ottaa esille, koskee ihmisoikeusneuvostoa. Arvoisa jäsen Andriksen, olen samaa mieltä siitä, että tässä asiassa voitaisiin tehdä monia parannuksia, ja siksi meidän on vaadittava erityisraportteja ja ehkä myös maakohtaisia päätöslauselmia; tämä voisi uskoakseni olla avuksi. Mielestäni on myös hyvin myönteistä, että kaikkia maita tarkastellaan joka neljäs vuosi ja että myös kansalaisyhteiskunta osallistuu tähän. Tähän asti valtiot ovat valmistautuneet tähän varsin huolellisesti. Se on myönteinen asia, ja syvällistä keskustelua käydään ja sitä pitää jatkaa. Me kaikki tiedämme, että asiointi ei ole täydellinen, mutta voimme jatkaa sen parantamista.

Saanan sanoa muutaman sanan Kiinasta ja ihmisoikeuksista. Suhteista muun muassa Kiinaan vastaavana komission jäsenenä suhtaudun aina avoimesti vahvan ja keskinäiseen kunnioitukseen perustuvan suhteen luomiseen Kiinan kanssa. Minun on kuitenkin myös kerrottava teille, että olen huolissani Kiinan ihmisoikeuksia koskevan asenteen tietystä kovenemisestä, mitä osoittaa Wo Weihanin teloitus samana päivänä, jona ihmisoikeusvuoropuhelu käytiin.

Tämän vahvistavat tänään ja viime päivinä kuulemamme uutiset, kuten mielenosoitusten tukahduttaminen Pekingissä yleismaailmallisen ihmisoikeuksien julistuksen 60-vuotispäivänä – puheenjohtajavaltio antoi tätä koskevan lausuman –, ulkomaisten verkkosivujen, esimerkiksi BBC:n sivuston, sulkeminen sekä Yhdistyneiden Kansakuntien kidutuksen vastaisen komitean kolme viikkoa sitten julkaisema hyvin kielteinen raportti.

Haluan kuitenkin muistuttaa myös Hu Jian vaimon Zeng Jinyanin tänänaamuisesta puheesta, jossa hän sanoi Kiinan etenevän suurin harppauksin kohti avointa ja demokraattista yhteiskuntaa. Uskon, että tämä liike jatkuu. On monia muitakin seikkoja, esimerkiksi työntekijöiden oikeuksien suhteen Kiinassa on viime vuosina edistytty paljon. On tärkeää, että edistystä on tapahtunut, mutta jäljellä on yhä monia muita ongelmia, jotka liittyvät erityisesti toimeenpanoon. Vaikka asioita on kirjattu paperille, monet niistä täytyy yhä panna täytäntöön, kuten tänään olemme kuulleet.

Siksi toistan, että olemme valmiita antamaan asiantuntija-apua esimerkiksi lainsäädännöllisten lisä uudistusten suhteen. Kuten puhemies Hans-Gert Pöttering sanoi, Kiina on suuri maa. Meillä on paljon yhteisiä etuja ja meidän on tehtävä yhteistyötä, mutta minusta Euroopan unioni ei saisi tehdä liian pikaisia päätöksiä. Meidän on pohdittava Kiinan viime aikoina lähettämiä ihmisoikeuksien suhteen kielteisiä viestejä, jotka vahingoittavat keskinäistä luottamustamme. Katson, että Kiinan on nyt lähetettävä myönteisiä viestejä tämän luottamuksen palauttamiseksi.

Mitä Guantánamoon tulee, olemme monissa täällä käydyissä keskusteluissa, joihin minäkin olen osallistunut, vaatineet sen sulkemista. Suhtaudumme luonnollisesti myönteisesti vastavalitun presidentin Barack Obaman lausuntoon, jonka mukaan hän aikoo ryhtyä toimiin pidätyskeskuksen sulkemiseksi nopeasti.

Olemme valmiita tekemään Yhdysvaltojen hallinnon kanssa yhteistyötä Guantánamon sulkemisen aiheuttamien käytännön ongelmien, kuten vankien sijoittamisen kolmansiin maihin, ratkaisemiseksi. Euroopan unioni on äskettäin ilmaissut huolestuneisuutensa salaisista pidätyksistä, ja toivomme, että vastavalittu presidentti puuttuu tähän asiaan ja että jäsenvaltiot voivat sitten vastata. En voi varsinaisesti puhua jäsenvaltioiden puolesta.

Lähi-Idän ja etenkin Gazan tilanteesta totean, että pahoittelen suuresti viime päivinä jälleen puhjenneita väkivaltaisuuksia; aselevolla saavutetut viisi rauhallista kuukautta olivat valitettavasti liian lyhyt aika, mutta ne olivat hyvin tervetulleita. On ollut hyvin raskasta nähdä väkivallan palaavan. Olemme tuominneet äskettäiset Gazasta ammutut rakettihyökkäykset, mutta samalla olemme tuominneet rajanylityspaikkojen sulkemisen.

Itse kutsuin Israelin suurlähettilään toimistooni. Ilmaisin selvästi huoleni Gazan kysymyksestä. Emme voineet toimittaa normaalisti rahoittamaamme polttoainetta, emme voineet mahdollistaa YK:n avustus- ja työjärjestön (UNRWA) normaalia toimintaa. Toissapäivänä olin New Yorkissa, ja keskustelimme YK:n pääsihteerin Ban Ki-moonin kanssa tästä aiheesta. Neuvoston puheenjohtaja Bernard Kouchner ja minä kirjoitimme kirjeen Israelin viranomaisille rahoituksen käynnistämiseksi. Seuraamme tilannetta hyvin tarkasti. Se ei valitettavasti ole helppo, ja kaikissa käymissämme vuoropuheluissa ja neuvotteluissa me mainitsimme aina nämä asiat.

Haluan käsitellä myös ulko- ja sisäpolitiikan johdonmukaisuutta, joka puheenvuoroissa mainittiin. Tämä on mielestäni totta. Tämä on seikka, joka meidän on korjattava. Asiasta on keskusteltu Jacques Barrot'n kanssa. Hän on yrittänyt edetä maahanmuuttokysymyksessä tavalla, jossa ihmisoikeuksiin kiinnitetään paljon nykyistä enemmän huomiota. Tämä lisää mielestäni uskottavuuttamme, mutta suuri osa kysymyksistä kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan, minkä vuoksi asia ei ole niin yksinkertainen.

Toivotan valtiosihteerin Rama Yaden tervetulleeksi.

Voin vain sanoa, että ihmisoikeusvuoropuhelut ovat vastavuoroisia: se merkitsee sitä, että puutimme ihmisoikeuskysymyksiin myös Euroopan unionissa ja että meillä on oikeus-, vapaus- ja turvallisuusasioiden asiantuntijoita eri jäsenvaltioissa.

YK:n ihmisoikeusvaltuutettu suunnittelee myös toimiston perustamista Brysseliin, joten me pyrimme parantamaan sisä- ja ulkopolitiikan johdonmukaisuutta.

Lopetan puheenvuoroni tähän. Olen pahoillani, etten pysty vastaamaan siirtokuntia koskevaan kysymykseen. Se on jäsenvaltioille kuuluva asia. Tiedätte sen varsin hyvin.

(Marios Matsakis'n välituomaus)

Olen pahoillani, mutta komissiolla ei ole toimivaltaa puuttua tähän kysymykseen.

Rama Yade, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, minulla on ilo edustaa Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajavaltiota Ranskaa ja kertoa teille viime kuukausina ihmisoikeuskysymyksissä saavutetusta edistyksestä.

Koska mainitsitte asian, haluaisin käsitellä etenkin suuntaviivojen tärkeää merkitystä Euroopan unionin kentällä toteuttamia toimia ohjaavana tekijänä.

Kun tänä vuonna vietämme ihmisoikeuksien puolustajista annetun YK:n julistuksen 20-vuotisjuhlavuotta, on syytä muistaa, että Euroopan unioni on erityisesti tehostanut toimintaansa ihmisoikeuksien puolustajien hyväksi niin konkreettisilla toimilla kuin julkilausumilla. Euroopan unioni on myös päivittänyt omat tätä asiaa koskevat suuntaviivansa tehostakseen tukeaan niille miehille ja naisille, jotka taistelevat päivittäin ihmisoikeuksien yleismaailmallisuuden puolesta.

Jo käsiteltyjen kysymysten lisäksi olemme laatineet tänä vuonna suuntaviivaluonnoksen naisiin kohdistuvasta väkivallasta ja syrjinnästä.

Olen iloinen, että parlamentin jäsenet ovat tyytyväisiä siihen. Neuvosto hyväksyi nämä suuntaviivat joulukuun 8. päivänä. Tämä oli yksi unionin puheenjohtajavaltion Ranskan ensisijaisista tavoitteista.

Samoin olen tyytyväinen siihen, että neuvosto hyväksyi uudet asiakirjat Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmien 1325 ja 1820 täytäntöönpanosta. Niiden avulla ulko-, turvallisuus- ja puolustuspoliittisissa operaatioissa voidaan puuttua lujalla kädellä aseellisten konfliktien yhteydessä tapahtuvaan seksuaaliseen väkivaltaan, mutta myös tehostaa naisten aktiivista osallistumista yhteiskuntien jälleenrakennukseen konfliktien jälkeen.

Unionin laatimassa vuoden 2008 raportissa, jossa kerrotaan Euroopan unionin toteuttamista toimista ja onnistumisista, käsitellään myös taistelua kuolemanrangaistuksen lakkauttamiseksi. Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokous hyväksyi joulukuussa 2007 alueiden välisen, mutta Euroopan unionin aloitteesta esitetyn päätöslauselman kuolemanrangaistuksen käyttöä koskevasta yleismaailmallisesta moratoriosta.

Tätä menestystä on juuri laajennettu uudella pääosin samaa aihetta koskevalla päätöslauselmalla, joka hyväksyttiin selvällä enemmistöllä parhaillaan meneillään olevassa yleiskokouksen 63. istunnossa.

Euroopan unioni käy myös noin kolmeakymmentä ihmisoikeusvuoropuhelua ja -neuvottelua kolmansien maiden, muun muassa Kiinan, Keski-Aasian maiden ja Afrikan unionin kanssa, ja kuuden viime kuukauden aikana on käynnistetty uusia vuoropuheluja.

Unionin raportissa kerrotaan myös Euroopan unionin erittäin aktiivisesta roolista toimivaltaisilla kansainvälisillä ihmisoikeusfoorumeilla, kuten Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen kolmannessa komiteassa ja ihmisoikeusneuvostossa.

Darfurin, Burman ja elintarvikekriisin kysymyksissä ihmisoikeusneuvosto on pystynyt osoittamaan reagointikykyä, mutta sen uskottavuuden ja tehokkuuden lisäämiseksi on tehtävä vielä paljon.

Tiedän, että ulkoasiainvaliokuntanne hyväksyi joulukuun alussa Laima Liucija Andrikienén laatiman mietintöluonnoksen, jossa kannatetaan ihmisoikeusneuvoston ja etenkin Euroopan unionin siinä hoitaman roolin vahvistamista. Voin vakuuttaa teille, että neuvosto yhtyy tähän kantaan.

Meidän on myös oltava erityisen varovaisia, jotta ihmisoikeusneuvostosta ja muista monenvälisistä foorumeista ei tule käsitteellisiä Troijan hevosia, jotka heikentävät ihmisoikeuksien yleismaailmallisuutta. Tällä tavoin Euroopan unioni, joka osallistuu vuonna 2001 järjestetyn rasismia käsitelleen Durbanin kokouksen seurantaan prosessiin, varoo tarkasti, ettei tämä prosessi johda siihen, että jo neuvoteltuja ja hyväksyttyjä tekstejä muutetaan tai että uskontojen halventamisen kaltaisia käsitteitä hyväksytään sananvapauden kustannuksella. Voitte olla varmoja, että Euroopan unioni ei anna periksi tässä asiassa.

Eräs toinen asia, josta haluan puhua, on rankaisematta jäämisen torjunta. Kuten tiedätte, vietämme tänä vuonna Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön hyväksymisen kymmenvuotisjuhlaa. Sen vuoksi on tärkeää, että vahvistamme eurooppalaisten arvojen nimessä sitoutumisemme rankaisematta jäämisen torjuntaan, sillä ilman oikeutta ei voi olla rauhaa. Euroopan unioni vahvistaa tämän epäroimattä tarjoamalla poliittista ja taloudellista tukea kansainväliselle rikosoikeudelle, väliaikaisille tuomioistuimille ja Kansainväliselle rikostuomioistuimelle. Euroopan unioni on toteuttanut valistuskampanjoita kolmansissa maissa, jotta ne liittyisivät Rooman perussääntöön, neuvotellut Rooman perussääntöön liittymiseen velvoittavien lausekkeiden sisällyttämisestä kolmansien maiden kanssa tehtäviin sopimuksiin ja hyväksynyt julkilausumia, joissa toistetaan Sudanin hallituksen velvollisuus tehdä kaikin osin yhteistyötä Kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa.

Puheenvuoroni lopuksi haluan käsitellä kysymystä homoseksuaalisuuden rangaistavuuden poistamisesta. Huomenna vien New Yorkiin tämän monien Euroopan valtioiden tukeman luonnoksen, jossa vaaditaan homoseksuaalisuuden rangaistavuuden yleismaailmallista poistamista.

Muistutan teitä siitä, että homoseksuaalisuus on edelleen rikos 90 valtiossa ympäri maailman, ja kuudessa niistä siitä seuraa kuolemanrangaistus. Tämä merkitsee sitä, että miehet ja naiset eivät voi vapaasti ilmaista seksuaalista identiteettiään ilman, että he ovat vaarassa joutua vankilaan tai oikeuden eteen. Näin ollen voimme olla ylpeitä tästä aloitteesta, jonka Norja on esittänyt aikaisemmin, vuonna 2006, ja menen huomenna New Yorkiin edustamaan unionia, jotta saamme tämän tekstin valmiiksi, ja kartoittamaan sen kannatusta siinä toivossa, että saamme sen taakse enemmän tukea kuin kaksi vuotta sitten. Silloin todella näemme, kannattavatko mahdollisimman monet valtiot tätä aloitetta.

Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, ennen kuin jatkamme keskusteluja, pyydän anteeksi myöhästymistäni. Lentokoneeni pääsi lähtemään aikataulusta myöhässä, ja siksi myöhästyin. Olen todella pahoillani tästä, mutta uskon, että jatkokeskusteluissa voimme vaihtaa näkemyksiä sitäkin vilkkaammin.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Tunne Kelam (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Ihmisoikeuksien valtavirtaistaminen on ollut viime vuosina keskeinen kysymys. Olen tyytyväinen, että myös ETP on sisällytetty tähän prosessiin. On todella ehdottoman tärkeää, että ihmisoikeudet otetaan huomioon kaikessa EU:n toiminnassa.

On kuitenkin korostettava, että suhteissa kolmansiin maihin ihmisoikeuksien huomioon ottamisen on koskettava poikkeuksetta aivan kaikkia EU:n kumppaneita. Viitataan yhteen viimeisimmistä tapauksista,

joissa ihmisoikeudet sisällytettiin Montenegron kanssa tehtyyn kauppasopimukseen. Samalla raportissanne korostetaan, että järjestelmälliset ja vakavat ihmisoikeuksien loukkaukset jatkuvat päivittäin Kiinassa, Venäjällä, Iranissa ja muissa valtioissa, mutta tätä ei oteta todella huomioon, kun taloussuhteita tällaisten valtioiden kanssa kehitetään. On mahdotonta hyväksyä, että samoja sääntöjä sovelletaan eri tavoin eri tapauksissa.

Tästä syystä kehotan painokkaasti neuvostoa ja komissiota ottamaan ihmisoikeudet huomioon kaikissa kysymyksissä, joista Kiinan, Venäjän, Iranin ja muiden maiden kanssa neuvotellaan. Valitettavasti on todettava, että esimerkiksi Venäjä ei suhtaudu vakavasti ihmisoikeusvuoropuheluun. Kehotan EU:n toimielimiä olemaan tiukkoja ja johdonmukaisia edustaessaan ja puolustaessaan unionin ydinarvoja kaikkialla maailmassa.

Katalin Lévai (PSE), kirjallinen. – (HU) Suhtaudun myönteisesti komission uusimpaan ihmisoikeusraporttiin ensinnäkin siksi, että vähemmistöjen suojelua käsittelevässä osassa kiinnitetään huomiota Euroopan suurimpaan kansainväliseen vähemmistöön romaneihin. Minusta on kuitenkin kiinnostavaa, että vaikka rasistiset hyökkäykset ja muut etnisiin perustein tehdyt rikokset lisääntyvät myös Länsi- ja Keski-Euroopassa, raportissa keskitytään lähinnä Balkanin alueeseen eli Kaakkois-Eurooppaan. Työtä on jäljellä runsaasti myös omalla takapihallamme eikä vain Euroopan unionin jäseniksi pyrkivissä maissa. Lisäksi katson, että meillä ei vielä ole rajatylittävää aloitetta, jolla puututtaisiin kollektiivisesti kansainvälisten vähemmistöjen ongelmiin. Minun mielestäni kymmenmiljoonaisen väestöryhmän oikeudet olisivat ansainneet raportissa edes yhden oman luvun. Tällä olisi painotettu, että kyse ei ole yhdestä etnisesti yhtenäisestä ryhmästä. Pidän valitettavana myös sitä, että raportissa ei tarkastella talouskriisin sosiaalisia vaikutuksia, sillä tällaisissa tapauksissa pahiten vaarassa ovat haavoittuvassa asemassa olevat sosiaaliryhmät. Vammaiskysymysten kehitys Euroopan unionissa ansaitsee kuitenkin mielestäni huomiota. On myönteistä, että komissio tarkastelee parhaillaan ehdotuksia neuvoston päätöksiksi, jotka koskevat 8. elokuuta 2008 hyväksyttyä vammaisten oikeuksia koskevaa YK:n yleissopimusta ja sen valinnaista pöytäkirjaa. Sisällöllisesti yleissopimus merkitsee tärkeää muutosta, sillä siinä käsitellään vammaisuutta paitsi sosiaalisena ja terveystieteiden näkökulmasta myös oikeudellisenä ja ihmisoikeusnäkökulmasta. Tämä asiakirja helpottaa koko maailman 650 miljoonan vammaisen elämää; 50 miljoonaa heistä on eurooppalaisia. Mielestäni on tärkeää, että edistämme ja suojelemme vammaisten kansalaisten kaikkien ihmisoikeuksien ja vapauksien täysimittaista ja yhtäläistä kunnioittamista ja takaamme sen.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), kirjallinen. – (FI) Euroopan unioni on yksi tärkeimmistä kansainvälisistä ihmisoikeustoimijoista. Unionin työ ihmisoikeuksien puolestapuhujana, kehitysavun antajana ja demokraattisten arvojen puolustajana on huomattavaa. Juuri julkaistu EU:n vuosittainen ihmisoikeusraportti selvittää unionin monitahoisen työn ihmisoikeuksien saralla.

EU:n vuoden 2008 ihmisoikeusraportti tuo esille monet myönteiset askeleet ihmisoikeuksien globaalin toteutumisen suuntaan. Valitettavasti nämä askeleet ovat kokonaistilanteeseen suhteutettuna vielä pieniä ja huomattavan runsaasti työtä tarvitaan, jotta perustavanlaatuiset ihmisoikeudet toteutuvat tasavertaisesti ympäri maailman.

YK:n pääsihteeri Ban Ki Moon muistutti viime viikolla YK:n ihmisoikeusjulistuksen 60-vuotisjuhlan alla puhuessaan, että ihmisoikeuksien julistusta tarvitaan tänä päivänä yhtä kipeästi, kuin sen laatimisvuoden 1948: ”The challenges we face today are as daunting as those that confronted the Declaration’s drafters”.

EU:lla on paljon tärkeää työtä huolimatta syytä pysähtyä vakavasti tarkastelemaan toimiaan ihmisoikeuksien saralla. EU:n ihmisoikeuspolitiikasta puuttuu valitettavasti edelleen sellainen päättäväisyys, yhtenäisyys ja pitkäjänteisyys, jota vahvalta ihmisoikeustoimijalta odotetaan.

Ihmisoikeuksien kansainvälisen tilan kutistuminen tulee pysäyttää. Arvopohjaisena valtioiden yhteenliittymänä EU:lla on erityinen velvollisuus varmistaa ihmisoikeuksien maailmanlaajuinen toteutuminen. Pelkät julistukset ilman konkreettista toimintaa helisevät tyhjinä.

Puhetta johti

varapuhemies **Luisa MORGANTINI**

14. Perusoikeuksien tilanne Euroopan unionissa (2004–2008) – Vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuva alue (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana keskustelu

– Giusto Catanian perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa vuosina 2004–2008 kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä (A6-0479/2008) (2007/2145(INI)),

neuvostolle esitetystä vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvaa aluetta koskevasta suullisesta kysymyksestä vuonna 2008 saavutetusta edistymisestä, jonka Gérard Deprez on laatinut kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta (O-0128/2008 – B6-0489/2008), ja neuvostolle esitetystä vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen edistymistä vuonna 2008 koskevasta suullisesta kysymyksestä, jonka Gérard Deprez on laatinut kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta (O-0133/2008 – B6-0494/2008).

Giusto Catania, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, 60 vuotta sitten annettu ihmisoikeuksien yleismaailmallinen julistus käynnisti todellisen maailmanlaajuisen vallankumouksen, joka vahvisti filosofi Immanuel Kantin enteellistä ajatusta siitä, että jonkin oikeuden loukkaaminen jossakin maassa pitäisi kokea sellaisena missä tahansa päin maailmaa.

Ihmisoikeuksien vallankumous toi kansainväliselle yhteisölle mukanaan kaksi läheisesti toisiinsa liittyvää käsitystä. Ensimmäinen on se, että oman maan kansalaisia ja ulkomaalaisia, miehiä ja naisia, valko- ja mustaihoisia, kristittyjä ja juutalaisia, muslimeja ja ei-muslimeja tai uskovaisia ja ei-uskovaisia ei voida eikä pidä erotella toisistaan. Lyhyesti sanottuna se vahvistaa kaikkien yhdenvertaisuutta oikeuksiensa vaatimisessa. Toinen käsitys on se, että ihmisyyys on sinällään arvokkuuden tae, eikä ketään yksittäistä ihmistä saa siksi kohdella epäarvokkaasti, ei edes pahimpia rikollisia. Kuten Kant sanoo, me emme voi kieltää pahalta ihmiseltä kunnioitusta, jonka hän ihmisenä ansaitsee.

Euroopan unionin katsotaan olevan ihmisoikeuksien suojelun ylin tyyssija tai temppele. Perusoikeuksien suojelun ja edistämisen pitäisi olla Euroopan demokratian kulmakivi. Perusoikeuksien toteuttamisen pitäisi olla kaiken EU:n politiikan tavoite, ja siksi EU:n toimielinten pitäisi edistää niitä aktiivisesti, suojella niitä ja ottaa ne kaikilla tavoin huomioon laadittaessa ja hyväksyttäessä lainsäädäntöä sekä haettaessa perusoikeusviraston toimintojen tukea. Tämä virasto voi tehdä EU:n perusoikeuskirjasta tehokkaan ja samanaikaisesti varmistaa, että Euroopan ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen luomaa järjestelmää noudatetaan.

Valitettavasti me Euroopan unionissa emme ole aina kyenneet varmistamaan perusoikeuksien suojelua ja edistämistä hallitusten tekemien poliittisten valintojen ja parlamenttien lainsäädäntötoimien vuoksi. Euroopan parlamentti ei ole kuuteen vuoteen hyväksynyt mietintöä perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa, vaikka me olemme aina herkästi tuoneet esiin alueemme ulkopuolella tapahtuneita perusoikeuksien loukkaamisia. Me emme voi kiinnittää huomiota oikeutetusti Guantánamoon, Abu Ghraibiin tai Kolumbiassa ja Kiinassa tapahtumiin rikkomuksiin ja sitten jättää huomiota rikkomukset, joita tapahtuu omissa maissamme.

Olen samaa mieltä siitä, mitä komission jäsen Ferrero-Waldner sanoi tänään: meidän on luotava johdonmukaisuutta Euroopan unionin sisä- ja ulkopolitiikkaan. Perusoikeuksien tilanteen tiivis analysointi Euroopan unionissa on omiaan vahvistamaan epämiellyttävän johtopäätöksen, jonka mukaan ihmisoikeuksia suojellaan Euroopassa usein vain nimellisesti. Tämän lausunnon vahvistamiseksi tarvitsee vain tarkastella kotiseudultaan siirtymään joutuneiden, kansallisten vähemmistöjen, romanien, kansalaisuudettomien, pakolaisten, turvapaikanhakijoiden ja taloudellisista syistä maahan muuttavien olosuhteita.

Huomenna on kansainvälinen siirtolaisten päivä, eikä yksikään jäsenvaltio ole vielä ratifioinut Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimusta. Olemme viime vuosina analysoineet maahanmuuttajien hallintokeskusten alennustilaa sekä lainsäädännön että elinolosuhteiden kannalta, ja ne ovat täydellisiä mustia aukkoja, joissa miehiä ja naisia kohdellaan usein epäinhimillisesti ja alentavasti eikä heillä ole lain tarkoittamaa tarvittavaa oikeusturvaa. Nämä lait eivät useinkaan ole hyväksyttäviä vaan sallivat samanaikaisesti pahoinpitelyt ja rankaisemattomuuden.

Euroopan unionin ihmisoikeustilanne ei ole missään mielessä tyydyttävä, mikä todetaan myös Amnesty Internationalin vuosiraportissa. Meidän on siksi yritettävä harjoittaa aktiivista politiikkaa niiden oikeuksien järjestelmällisen loukkaamisen estämiseksi, jotka pitäisi virallisesti taata ja määrittää loukkaamattomiksi.

Siksi me pyydämme neuvostoa – ja tässä hyödynnän valtiosihteerin läsnäoloa – sisällyttämään tuleviin maailman ihmisoikeuksia koskeviin vuosikertomuksiin sekä maailmanlaajuisen tilanteen analyysiin myös kunkin jäsenvaltion analyysin, jotta me voimme – olen juuri lopettamassa, arvoisa puhemies – välttää kaksinaismoralistisen asenteen. Millaisen Euroopan me haluamme? Siihen kysymykseen haetaan vastausta tässä mietinnössä, jonka esittelijänä minulla on kunnia toimia.

Gérard Deprez, laatiija. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Yade, arvoisa varapuheenjohtaja Barrot, hyvät kollegat, käymme tänään tämän vaalikauden viimeisen keskustelun Euroopan vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen edistymisestä. Välitin aihetta koskevan suullisen kysymyksen sisällön komissiolle ja neuvoston puheenjohtajalle, joten en aio käyttää muutaman minuutin puheikaani sen toistamiseen. Arvoisa puhemies, kun Strasbourgin kaupunki kutsuu meidät nyt juhlimaan juhlallisesti joulua, haluan hyödyntää tilaisuuden ja antaa joitakin lahjoja.

Olen iloinen voidessani antaa ensimmäisen lahjan neuvoston puheenjohtajavaltiolle Ranskalle, ei niinkään puheenjohtajan jatkuvasta läsnäolosta tai täsmällisyydestä vaan yleisesti ottaen siitä, miten laadukkaasti puheenjohtaja on valmistellut yhteyksiään parlamenttiin, miten asiantuntevaksi se on osoittautunut ja erityisesti miten erinomaiset kollegat eli sen ministerit osallistuivat arkaluonteisiin neuvotteluihin Euroopan parlamentin kanssa. Haluaisin kiittää erityisesti Jean-Pierre Jouyet'ta, jonka lämminhenkisyttä, ammattimaisuutta ja taitoja tämä parlamentti on yksimielisesti arvostanut.

Toisen lahjan haluan antaa Jacques Barrot'lle. Hän on komission varapuheenjohtaja, joka viihtyi erittäin hyvin aiemmassa tehtävässään ja suostui valmistautumatta ottamaan vastaan yhden vaikeimmista ja arkaluonteisimmista komission salkuista presidenttinsä pyynnöstä ja komission säästämiseksi vakavilta poliittisilta ongelmilta, joita ministeri Frattinin vaihtaminen olisi aiheuttanut. Komission jäsen Jacques, olette alle vuodessa onnistunut oppimaan erityisen hankalan aiheen ja sen lisäksi vielä tulemaan tunnetuksi, minkä osoittavat meille juuri esitellyt ehdotukset turvapaikkapolitiikan uusista suuntaviivoista.

Kolmas lahjani on tarkoitettu kollegoilleni, joista useimmat ovat taitavia ammattilaisia ja suhtautuvat intohimoisesti asiakirjoihinsa ja joista jotkut ovat todellisia työnarkomaaneja ja muutamat todellisia persoonallisuuksia, joita katson ylöspäin muiden tavoin yhtälailla kunnioituksella ja kiintymyksellä.

Viimeinen lahjani kuuluu kollegoilleni sihteeristöstä – Emilio De Capitani on paikalla mutta ei kuuntele – ja kollegoillemme poliittisissa ryhmissä sekä meidän kaikkien avustajille, joiden innostus, omistautuminen ja kyvyt vaikuttavat oleellisesti työmme onnistumiseen.

Nyt kun olen antanut lahjani, haluaisin tehdä tilanearvion. Arvoisa puhemies, kukaan ei voi väittää, etteikö Euroopan vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuva alue olisi alle kymmenessä vuodessa kasvanut huomattavasti. Täysin alullaan olevasta tilanteesta vuonna 1999 – haluaisin muistuttaa teitä siitä, että Tampereen ohjelman tavoitteena oli ensisijaisesti luoda perusta jäsenvaltioiden väliselle yhteistyölle ja edistää oikeuden päätösten vastavuoroista tunnustamista – oikeuteen, vapauteen ja turvallisuuteen liittyvä sektori kasvoi edelleen Haagin ohjelman aikana, mikä lujitti yhteisön perustaa.

Juuri tällä kaksinkertaisella perustalla ja dramaattisten ulkoisten tapahtumien painostuksen alaisena – en aio puhua hyökkäyksistä, jotka ovat vaivanneet meitä niin paljon ja aiheuttaneet niin monia kuolemia ja tragedioita – monella politiikanalalla on edistytty huomattavasti: terrorismin ja vakavien rikosten vastaisessa taistelussa, laittoman maahanmuuton vastaisessa taistelussa, rasismien ja muukalaisvihan vastaisessa taistelussa sekä huumeiden ja huumeriippuvuuden vastaisessa taistelussa.

Kaiken lisäksi me kaikki – neuvosto, komissio ja parlamentti – emme halua arvostella, kun tunnustamme, että näiden kymmenen viime vuoden aikana lähestymistapaamme on ensisijaisesti – enkä sano ainoastaan – ohjannut automaattinen reaktio, jonka ovat käynnistäneet juuri mainitsemani dramaattiset tapahtumat ja kansalaistemme oikeutetut odotukset turvallisuuden suhteen.

Viime aikoina on kuitenkin syntynyt vaihteittain toinen lähestymistapa, joka on vähemmän puolustelevalle ja pyrkii myönteisempään, vapaaehtoisempaan toimintaan alueella, jonka haluamme yhdessä luoda. Kuten te tiedätte, juuri tämän lähestymistavan myötä Lissabonin sopimus teki perusoikeuskirjasta sitovan. Tämän lähestymistavan myötä Wienin seurantakeskus päätettiin muuttaa perusoikeusvirastoksi. Tämän lähestymistavan myötä maahanmuutto- ja turvapaikkasopimus, jossa ei jätetty huomiotta puolustus- ja turvallisuusvaatimuksia, avasi tien avoimelle politiikalle, joka perustuu maahanmuuttovirtojen aktiiviseen hallintaan ja kumppanuuden kehittämiseen.

Nyt, arvoisa puhemies, kun olen antanut lahjat ja tehnyt arvioni, haluaisin palata haasteeseen, johon meidän on vastattava yhdessä, ja uusii suuntaviivoihin, joiden pitäisi innostaa Tukholman ohjelmaa, jonka toteuttamisen toivon todella olevan mahdollista Lissabonin sopimuksen perusteella, jos se loppujen lopuksi ratifioidaan.

Koska aikani loppuu, esitän vain yhden johtopäätöksen. Meidän ei pidä antaa pelkojemme tai kansalaistemme pelkojen ohjata meitä. Meidän ohjenuoranamme on oltava arvomme, joita on tuettava kohtaamiemme

riskien puolueettomilla arvioinneilla. Toivon, että laadimme Tukholman ohjelman tässä hengessä ja toteutamme sen yhdessä.

Rama Yade, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, Catanin mietintö on erinomainen työ, jossa annetaan hyvin laaja yleiskuva ihmisoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa. Siinä on runsaasti erittäin hyödyllisiä suosituksia, jotka liittyvät ihmisoikeuksien institutionaalsiin ja käytännön näkökohtiin. Osa näistä suosituksista koskevat komissiota, ja annan sen vastata omasta puolestaan.

Minä keskityn tiettyihin esiin tuotuihin kysymyksiin. Ajattelen esimerkiksi Euroopan unionin perusoikeusvirastoa. Virastoa arvostellaan siitä, että sen toimivalta on rajallinen, koska se on rajattu Euroopan unionin kolmeen ensimmäiseen pilariin. Mielestäni tämän vuoksi kannattaa korostaa, että toisaalta on olemassa lauseke viraston mandaatin tarkistamisesta 31. joulukuuta 2009 mennessä. Lauseke sallii viraston toimivallan mahdollisen laajentamisen kolmanteen pilariin komission ehdotuksesta.

Toisaalta kaikille EU:n toimielimille ja jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus pyytää virastolta vapaaehtoisesti mielipiteitä, jolloin myös eri osapuolten toimivallat otetaan huomioon. Tähän liittyen neuvosto pyysi 3. syyskuuta ensimmäisen kerran puheenjohtajavaltio Ranskan välityksellä virastolta mielipidettä ehdotuksesta puitepäätökseksi jäsenvaltioiden matkustajatietojen käyttämisestä lainvalvontaviranomaisten toimesta, mikä sisältyy Euroopan unionin kolmanteen pilariin.

Neuvosto on siksi pyrkinyt osoittamaan, että se pitää ihmisoikeuskysymystä erityisen tärkeänä.

Seuraavaksi haluaisin puhua maahanmuuttaja- ja pakolaiskysymyksestä. Maahanmuuttoasioita koskevia ehdotuksia on tehty varsin paljon, mietintöön on sisällytetty toimenpiteitä ja voin vain toistaa sen, että Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksessa todetaan, että maahanmuuttopolitiikassa ja turvapaikoissa on noudatettava kansainvälisen oikeuden sääntöjä ja erityisesti niitä, jotka liittyvät ihmisoikeuksiin, ihmisarvoon ja pakolaisiin.

Haluaisin mainita kolmannen mietinnössä käsitellyn asian, joka koskee lapsen oikeuksia. Kuinka kukaan voisi olla eri mieltä johtopäätöksienne kanssa, koska ne koskevat kaikenlaisen lapsiin kohdistuvan väkivallan tuomitsemista, lapsityövoiman poistamista, huomion kiinnittämistä romanilapsiin ja avun antamista lapsille? Huomaan, että mietinnön mukaan alaikäisten rikollisten pidättämisen pitäisi olla ainoastaan viimeinen keino ja että vaihtoehtoisia toimenpiteitä on.

Mietinnössä korostetaan monia muitakin asioita, joita kaikkia en voi käsitellä. Haluaisin kuitenkin päättää puheenvuoroni erittäin myönteiseen huomautukseen, josta olen erityisen tyytyväinen, ja korostaa sitä, että 28. marraskuuta 2008 kokoontunut oikeus- ja sisäasioiden neuvosto hyväksyi seitsemän vuotta kestäneen keskustelun jälkeen virallisesti rasismien ja muukalaisvihan tiettyjen muotojen ja ilmentymien torjumista rikosoikeudellisin keinoin koskevan puitepäätöksen, johon mietinnössä viitataan.

Aloitin vastaukseni Gérard Deprez'lle kiittämällä teitä onnittelusta, jotka esitte Euroopan unionin puheenjohtajana toimivalle Ranskalle. Toivon, että uskotte minua, kun sanon, että olimme siitä erittäin liikuttuneita. Presidentti Sarkozy on pyrkinyt osoittamaan tällä, työllään ja puheenjohtajuuden – joka oli pohjimmiltaan kriisiajan puheenjohtajuus esimerkiksi Georgian kriisin ja talouskriisin vuoksi – hallinnallaan, että Eurooppa on jälleen poliittinen. Olemme erittäin liikuttuneita tervetuliaissanoistanne, ja haluamme myös kiittää teitä, hyvät parlamentin jäsenet, erittäin tiiviistä yhteistyöstä, joka on viime kuukausina yhdistänyt meitä Ranskan puheenjohtajuuden aikana.

Ennen kuin käsittelemme esittämiänne kysymyksiä, haluaisin puhua kahdesta asiasta. Ensimmäinen on se, että olen erittäin herkkä teidän monien esiin tuomalle kaksinaismoralismille. Jotkut saattavat varmasti ihmetellä, onko yleensäkin mahdollista puolustaa ihmisoikeuksia ulkomailla, Euroopan rajojen ulkopuolella samanaikaisesti kun kiinnitetään entistä vähemmän huomiota Euroopan rajojen sisäpuolella vallitsevaan tilanteeseen, kuten joskus epäillään asian olevan.

Tämä on hyvin olennainen kysymys, ja minä itse toistan jatkuvasti, että meidän on laitettava omat asiamme järjestykseen, jotta voisimme lisätä uskottavuuttamme ihmisoikeusasioissa EU:n ulkopuolella. Ihmisoikeuksiin perustuvalla lähestymistavalla on oltava ominaista rohkeuden lisäksi vaatimattomuus. Meillä on suuremmat mahdollisuudet tulla kuulluiksi EU:n ulkopuolella vain, jos pidämme mielessä ihmisoikeuksien jakamattomuuden.

Jotkut teistä puhuivat myös Saharov-palkinnon myöntämisestä Hu Jialle, mistä olen luonnollisesti erittäin iloinen. Pidän myönteisenä kunnianosoitusta, joka on kohdistettu tälle kiinalaiselle bloginpäijälle, jota myös

Euroopan parlamentti tukee. Se on mielestäni hienoa. Olen itse osallistunut hyvin tiiviisti Hu Jian puolustamiseen ja toivon, että Saharov-palkinto mahdollistaa ihmisoikeuksien edistymisen erityisesti Kiinassa.

Haluaisin palata asioihin, jotka te, Gérard Deprez, toitte esiin, ja ehkäpä aloittaa kertomalla teille, että neuvosto on sitoutunut viime vuoden aikana erittäin tiiviiseen yhteistyöhön Euroopan unionin kanssa, kuten juuri totesin. Euroopan parlamentin ja varsinkin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan kanssa on käyty erittäin värikäs vuoropuhelu teksteistä, jotka voitaisiin tai pitäisi hyväksyä ensisijaisina ottaen huomioon toimielinkalenteri.

Puheenjohtaja on kehottanut jäsenvaltioita ratifioimaan, mikä on mahdollistanut sen, että on voitu nopeuttaa kansallisten parlamenttien työtä ja hyväksyä useita tekstejä, joista osa on ratkaisevia.

Toivomme, että tärkeitä tekstejä, kuten Europolin yhteisöllistäminen ja todisteiden luovuttamismääräys, saadaan onnistuneesti päätökseen tämän vaalikauden loppuun mennessä. Kokonaisuudessaan meidän pitäisi näiden tekstien avulla pystyä tekemään Euroopan unionin merkittävä arviointi näiden kysymysten suhteen.

Olette ehkä jo nähneetkin, että puheenjohtajavaltio on toteuttanut tai edistänyt merkittävästi useita aloitteita, jotka ovat olleet tämän parlamentin painopisteitä.

Varsinkin kolmannen pilarin suhteen puheenjohtajavaltio on omistautunut yhteispäätöksen toteuttamiseen kokonaan maahanmuuton ja oikeuden tai siviilioikeuden alueilla. Kuten kolmansien maiden kanssa käytävistä neuvotteluista tiedätte, puheenjohtaja on puolustanut ajatusta, että tulevat neuvottelut tietojen vaihtamisesta Yhdysvaltojen kanssa käytäisiin vain Euroopan parlamentin kanssa, mikä ei ole ollut helppoa.

Viimeksi mainittu tarkoittaa tärkeää edistystä näillä alueilla, mutta edistys olisi voinut olla vieläkin merkittävämpää, jos yhteisön menetelmää olisi sovellettu vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueille kolmannen pilarin mukaisesti.

Perusoikeuksien suojeleminen Euroopan vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvalla alueella on itse asiassa jatkuva haaste, ja teidän lisäksenne minunkin mielestäni vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvaa toimintaa pitäisi tulkita nimenomaan perusoikeuksien suojelun kautta.

Voin selvästi vain vahvistaa teille, että neuvosto haluaa toimia näiden linjojen mukaisesti, ja me voimme merkitä sopimukseemme useimmat esittämämme asiat pitäen mielessä institutionaalisen yhteytemme.

Jotta voitaisiin esittää uudelleen ehdotus, joka liittyy menettelyjä koskevien oikeuksien suojelemaan rikosoikeudellisissa menettelyissä, ensi vuonna pitäisi keskustella toimintasuunnitelmasta ihmisten suojelemiseksi rikosoikeudellisten menettelyjen aikana. Lisäksi tehdään eurooppalaisen pidätysmääräyksen arviointi niin, että puitepäätos voidaan toteuttaa johdonmukaisesti. Jos Lissabonin sopimus lisäksi tulisi voimaan, se antaisi tälle prosessille uuden sysäyksen siksi, että se tekisi perusoikeuskirjan sitovaksi, ja myös siksi, että se olisi sellaisen institutionaalisten edistysaskelien tulosta, jotka uusi sopimus sallii vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueilla.

Monia muitakin mietinnöissä mainittuja ja parlamentin jäsenten viime kuukausina esiin tuomia aiheita voisi mainita. Mielestäni me voisimme myös tässä vaiheessa viedä keskustelun jälkeen asioita eteenpäin. Ennen sitä minun pitänee siirtää puheenvuoro komission jäsen Barrot'lle – onko minun tehtäväni mainita tämä, arvoisa puhemies?

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin toivottaa puheenjohtaja Yaden lämpimästi tervetulleeksi ja kiittää esittelijä Cataniaa sekä valiokuntaa, mutta palaan vielä valiokuntaan, laatija Deprez.

Heidän laatimansa mietintö on yksityiskohtainen ja laaja, kuten puheenjohtajavaltion edustaja korosti. Esittelijä Catania, perusoikeudet ovat Euroopan yhdentymisen ydin, ja komissio on selvästi sitoutunut edistämään näiden oikeuksien kunnioittamista tiukasti käytännössä.

Te korostatte mietinnössä sitä, että jäsenvaltioiden ja toimielinten suhteissa on vielä tapahduttava todellista edistystä. On totta, että meidän on pyrittävä edistämään ja soveltamaan perusoikeuksia unionissa tähänastista enemmän. Unionin on näytettävä esimerkkiä sekä tekemällä ulkopoliitikastaan uskottavaa että luomalla jäsenvaltioiden välille perusluottamusta, vastavuoroista luottamusta, joka on todellisen vapauden, turvallisuuden oikeuden alueen toiminnan kannalta ratkaisevaa.

Mietinnössänne annetaan tärkeitä suosituksia, ja olemme kanssanne samaa mieltä siitä, että on välttämättä seurattava paremmin peruskirjasta johtuvien lainsäädäntöehdotusten noudattamista. On myös parannettava

maahanmuuttajien ja turvapaikanhakijoiden vastaanotto-olosuhteita, varmistettava, että terrorismin vastaisessa taistelussa noudatetaan kaikilta osin perusoikeuksia, kaksinkertaistettava jälleen ponnistelumme syrjinnän torjumiseksi, parannettava romanien tilannetta kaikkialla Euroopan unionissa ja mielestäni myös tehtävä tiiviimpää yhteistyötä Euroopan neuvoston kanssa. Aion henkilökohtaisesti sitoutua tähän täysin.

Suosittelun ja oikeutetun arvostelun ei kuitenkaan pitäisi peittää komission ja Euroopan unionin aitoa kehitystä perusoikeuksien edistämistä, kuten puheenjohtaja Yade juuri totesi. Tähän kehitykseen liittyy se, että neuvosto hyväksyi hiljattain puitepäättöksen rasismista ja muukalaisvihasta sekä puitepäättöksen kolmannen pilarin mukaisesta tietosuojasta, vaikka tätä pidetään pikemminkin ensimmäisenä vaiheena.

Komissio antoi hiljattain uutta turvapaikkaoikeutta koskevan lakiehdotuksen, joka on saanut innostuksensa halusta edistää suojelun korkeaa tasoa. Olen muistuttanut jäsenvaltioita velvollisuudesta kunnioittaa perusoikeuksia, kun ne saattavat laittomien maahanmuuttajien palauttamista koskevan direktiivin osaksi omaa lainsäädäntöään, ja aion seurata sitä.

Uusi ehdotus direktiiviksi syrjinnältä suojelemisesta työpaikan ulkopuolella täydentää lainsäädäntötoimenpiteitämme. Sukupuolten tasa-arvo on alue, jolla Euroopan unioni on pyrkinyt olemaan eturintamassa, ja se on ollut aiheena komission ehdotuksessa ihmisten työelämän tasapainon parantamiseksi lisäämällä äitiysloman vähimmäispituutta.

Hyvät parlamentin jäsenet, meidän on tietysti varmistettava, että sisällyttämme perusoikeudet teksteihimme, mutta meidän on myös varmistettava, miten näitä oikeuksia sovelletaan käytännössä. Tehtävä on hyvin tärkeä, ja jotta se voidaan suorittaa onnistuneesti, on toteutettava aito strategia perusoikeuksien kunnioittamisen varmistamiseksi Euroopan unionissa. Tulevaan monivuotiseen Tukholman ohjelmaan pitäisi mielestäni sisällyttää tiedonanto, jossa määritellään tämä politiikka suhteessa perusoikeuksiin unionissa sekä selvä selitys komission toimien mahdollisuuksista ja rajoituksista tällä alueella.

Meidän on tehtävä perusoikeuksista mahdollisimman käytännöllisiä. Ei kannata keksiä koko ajan uusia lakeja. Sanoisin, että meillä on jo peruslainsäädäntökehys: Euroopan ihmisoikeusyleissopimus ja perusoikeussopimus. Meillä on nyt Euroopan neuvoston antamia tietoja perusoikeuksien rikkomisesta.

Lopuksi, kuten korostitte, meillä on nyt työkalu, perusoikeusvirasto, jonka soveltamisala on vuoden lopussa tarkistuslausekkeen aiheena, kuten ministeri totesi. On totta, että näitä välineitä pitäisi hyödyntää perusteellisesti.

Ensinnäkin – yritän tehdä yhteenveton – unioniin ei pitäisi kohdistua moitteita lainsäädäntötyön suhteen. Järjestelmällinen ja tarkka EU:n lainsäädännön ja perusoikeuskirjan yhteensopivuuden valvominen on taattava.

Komissio määritteli vuonna 2005 menetelmän ehdotusten noudattamisen tarkistamiseksi, ja meidän on edelleen vahvistettava tämän menetelmän soveltamista, menetelmän käyttöä. On todella tärkeää, että muistamme näiden perusoikeuksien kunnioittamisen kaikissa lainsäädäntöprosesseissamme.

Sitten meidän on tietysti tarvittaessa puututtava jäsenvaltioiden tilanteeseen. Tässä tulevassa Tukholman ohjelmassa aion selvästi selittää komission politiikkaa tilanteeseen puuttumisessa. Me voimme puuttua tilanteeseen kahdella tavalla sopimuksen antamalla toimivallalla.

Ensinnäkin kun yhteisön lainsäädännön soveltaminen jossain jäsenvaltiossa muodostaa perusoikeusongelman, komissio toteuttaa tehtävänsä perussopimusten valvojana, mihin kuuluvat rikkomismenettelyt. Meidän on havaittava ja tietysti myös kirjattava muistiin tilanteet, joissa tällainen perusoikeuksien loukkaaminen erityisesti vaatii rikkomismenettelyjen soveltamista. Kuten jo aiemmin totesin, aion olla erityisen valpas perusoikeuksien kunnioittamisen ja erityisesti lapsen oikeuksien kunnioittamisen suhteen jäsenvaltioiden pannahsa palauttamista koskevan direktiivin täytäntöön. Puutuin projektiin, jonka tarkoituksena oli ottaa digitaaliset sormenjäljet liikkuvan väestön yhteisöjen leireillä Italiassa, osoittaakseni yhteisön oikeuden ja perusoikeuksien kunnioittamisen ja varsinkin henkilötietosuojaa koskevien sääntöjen noudattamisen tarpeen.

On myös tilanteita, jotka ovat yhteisön toimivallan ulkopuolella. Ne ovat poliittisia toimenpiteitä, jotka voivat osoittautua välttämättömiksi tietyissä tilanteissa, joissa ei ole kansallisten mekanismien käytön vaihtoehtoa.

Komissio on puhunut Puolalle ja Romanianle useissa tilanteissa CIA:n salaisista pidätyksistä ja korostanut tutkimusten käynnistämisen tarvetta. Puola ilmoitti vastauksenaan komissiolle, että rikostutkinta on aloitettu.

Romanian senaatti on tehnyt tutkimuksen, jota pitäisi täydentää Euroopan neuvoston toisen raportin huomioon ottamiseksi.

Tiedän, että te, esittelijä Catania, viittaatte mietinnössänne pahamaineiseen 7 artiklaan, joka jossain määrin sukua ydinvoimalla pelottelulle, ja ihmettelette, miksi sitä ei ole käytetty. Minä pystyin käyttämään sitä uhkana. On totta, että kun muistutin Bulgariaa siitä, että tämä journalismipalkinto, joka myönnetään halveksittavista romanien vastaisista huomautuksista tunnetulle toimittajalle, oli todella kyseenalaistettava, toimittaja ei loppujen lopuksi saanutkaan palkintoa. On kuitenkin totta, että meidän on myös pohdittava tätä 7 artiklan käyttöä.

Seuraavaksi meidän on tietysti yritettävä todella edistää ihmisoikeuksia tietyillä olennaisen tärkeillä alueilla siellä, missä asumme yhdessä. Lapsen oikeudet koskevat unionin politiikkaa kokonaisuudessaan. Se on kuitenkin samalla myös alue, jolla voidaan saavuttaa todellista edistystä. Muistuttaisin teitä siitä, että me totesimme, että eurooppalaisen turvapaikkapolitiikan mukaan ei olisi mahdollista pidättää ilman huoltajaa olevia alaikäisiä. Yleisesti ottaen olemme vaatineet, että lapsiin kohdistetaan erityistä huomiota.

Dublin II -uudistuksessa olemme korostaneet perheiden yhdistämistarpeita. Olen myös kiitollinen puheenjohtajavaltio Ranskalle siitä, että se on kannustanut meitä jälleen toteuttamaan tämän nopean toiminnan järjestelmän, joka on oleellisen tärkeä lasten sieppausten estämiseksi. Seuraavaksi ehdotan maaliskuussa 2009 lasten seksuaalista hyväksikäyttöä, lapsipornografiaa ja ihmiskaupan vastaista taistelua koskevan puitepäättöksen tarkistamista.

Henkilötietosuojalle tarvitsemme yleisen, uudistetun strategian, johon kuuluu direktiivin 95/46 tarkistaminen teknisen kehityksen valossa tehtävän arvioinnin perusteella.

Olen jo puhunut oikeudesta turvapaikkaan. Kun meillä nyt on teksti – olen puheenjohtajavaltio Ranskalle kiitollinen siitä, että saimme viimein tekstin – meidän on tietysti käytettävä sitä ja varmistettava, että talouskriisi ei johda varsinkaan tiettyjen mielipiteenmuodostajien muukalaisvihan ja rasismien lisääntymiseen. Meidän on varmistettava, että perusoikeuksia todella kunnioitetaan kaikilla terrorismin vastaisen taistelun alueilla. Rasismia ja muukalaisvihaa koskevassa viestinnässä voitaisiin määrittää keinoja parantaa toimien tehokkuutta tällä alueella.

Lopuksi komission on määrä antaa vuonna 2010 kertomus totalitaaristen hallitusten rikoksista. Tavoitteena on edistää sovintokulttuuria erityisesti Euroopan unionissa, kulttuuria, joka perustuu rikosten ja uhrien tunnustamiseen, jotta voidaan lopettaa uusien ja vanhojen jäsenvaltioiden välinen erottelu, koska viimeksi mainitut eivät aina tunne riittävän hyvin ensiksi mainittujen traagista historiaa. Tämä on laaja hanke, strategia, jonka pitäisi suurelta osin taata, että Euroopan unionin periaatteet myös pannaan täytäntöön.

Sanoisin esittelijä Catanielle, että me varmasti otamme tästä mietinnöstä koko joukon ajatuksia Tukholman ohjelman täydennykseksi.

Seuraavaksi käsittelen Gérard Deprez'n kysymystä. Haluan kiittää häntä ja kertoa hänelle – puheeni on tarkoitettu myös hänen valiokuntansa jäsenille täällä – että minulle vapaudesta, turvallisuudesta ja oikeudesta vastaavana komission jäsenenä on suureksi avuksi valiokunta, joka on vaativa mutta myös äärimmäisen tarkkaavainen ja osallistuu kaikkien näiden vaikeiden ongelmien käsittelyyn, kun on löydettävä oikea tasapaino selvästi oikeutetun turvallisuudentarpeen ja vapauden ja oikeuden vaihtoehdon välille, jotta voidaan toteuttaa niiden kaikki mahdollisuudet.

On totta, että vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella on edistytty. Silti olemme nyt – Tampereen ja Haagin jälkeen – vastuussa tämän monivuotisen Tukholman ohjelman laatimisesta, ja nyt on liian varhaista minulle muotoilla tarkkoja ajatuksia seuraavan monivuotisen ohjelman sisällöstä. Aion vain mainita muutaman asian ja pahoittelen, jos puhun hieman liian pitkään.

Ensinnäkin perusoikeuksien kunnioituksen osoittaminen käytännössä unionissa on oltava periaate, joka vahvistaa koko monivuotista ohjelmaa.

Toiseksi toimintamme keskipisteenä on oltava yksilö, olkoonpa hän sitten EU:n tai alueellamme asuva kolmannen maan kansalainen. Meidän on rakennettava tulosten Eurooppa ihmisten hyödyksi. Tämä Eurooppa on riippuvainen heidän oikeuksiensa suojelusta, turvallisuudestaan ja varsinkin kaikkein haavoittuvimpien eli uhrien suojelusta sekä paremman oikeussuojan takaamisesta.

Haluan kiittää puheenjohtaja Yadea menettelyjä koskeviin oikeuksiin liittyvän kysymyksen esiintuomisesta. Mielestäni tämä teksti on hyvin tärkeä. Olen tietoinen siitä, että vastahakoisuutta esiintyy vielä jonkin verran,

mutta jos me todella haluamme, että oikeudelliset päätökset tunnustetaan vastavuoroisesti, on ratkaisevaa varmistaa oikeuden toteutuminen koko Euroopassa useilla prosessuaalisilla takeilla. Se on ehdottoman tärkeää.

Euroopan oikeudellisen alueen pitäisi tietysti myös yksinkertaistaa kauppasuhteita ja kansalaisten vapaata liikkuvuutta, mutta meidän on muistettava, että tarvitsemme rikollisuuden ja terrorismin vastaista taistelua, ja toimittava oikeusäänösten mukaisesti. Euroopan oikeudellinen malli pitää puolensa tasapainoisuudellaan ja johdonmukaisuudellaan sen jälkeen, kun on pyritty lisäämään luottamusta ja vastavuoroista tunnustamista.

Kolmas asia ovat vapauden, turvallisuuden ja oikeuteen perustuvan alueen ulkoinen ulottuvuus. Ulkoinen ulottuvuus on yhdistettävä ja lisättävä sisäiseen ulottuvuuteen. Me emme voi torjua ihmiskauppaa selvittämättä ilmiötä maissa, joista kauppa usein alkaa. Siten koko maahanmuuttopolitiikka, koko maahanmuuttovirtojen koordinoitun hallinnan politiikka, on osa tätä ajatusta ulkoisen ja sisäisen ulottuvuuden yhdistämisestä.

Komissio aikoo toukokuussa 2009 antaa tiedonannon tulevista painopisteistä. Sen jälkeen käydään poliittinen keskustelu kolmannen monivuotisen ohjelman hyväksymisestä vuoden 2009 lopussa. Minun on kuitenkin sanottava – kuten sanoin tänä aamuna kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan koordinaattoreille – että me todella tarvitsemme Euroopan parlamenttia tämän monivuotisen ohjelman laatimiseen. Minulla ei ole epäilystäkään siitä, että voimme odottaa teiltä aloitteita ja ehdotuksia.

On totta, että vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue on edistynyt, mutta on myös totta, että olemme niin sanotusti tämän todellisen oikeudellisen yhteisön alkuvaiheessa, yhteisön, jossa ihmiset ovat vapaita liikkumaan ympäriinsä Euroopan alueella ja samanaikaisesti heidän oikeutensa säilyvät riippumatta siitä, missä jäsenvaltiossa he ovat. Tämä on hyvin tärkeää, jos me todella haluamme Euroopan unionin kansalaisuuden käsitteen saavan konkreettisen ilmaisunsa EU:n kansalaisten elämässä.

Vielä on paljon tehtävää, mutta tehtävä on erittäin mielenkiintoinen, ja haluaisin jälleen kerran kiittää Euroopan parlamenttia ja erityisesti sen kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokuntaa avusta, jonka ne ovat antaneet innostuneesti ja vakuuttuneesti.

Ignasi Guardans Cambó, kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnon valmistelija. – (ES) Arvoisa puhemies, käytän puheenvuoroni sekä poliittiselle ryhmälleni että kollegalleni Viktória Mohácsille kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan puolesta myönnetyn ajan.

Haluaisin aluksi onnitella esittelijää hänen erinomaisesta työstään ja ponnisteluistaan konsensuksen saavuttamiseksi mietinnön sisällöstä muiden ryhmien kanssa, mitä henkilökohtaisesti seurasin.

Olen esittelijän tavoin täysin sitoutunut ihmisoikeuksien puolustamiseen ja haluan edetä asiassa. On totta: Olen täysin samaa mieltä siitä, kun hän sanoi puheessaan, että me Euroopassa joudumme välillä siihen ristiriitaan, että puolustamme ja arvostamme ihmisoikeustilannetta muualla maailmassa samalla, kun katsomme sormiemme läpi omissa maissamme esiintyvää ei-hyväksyttävää syrjintää, koska meillä ei aina ole tällaisiin tilanteisiin sopivia taistelukeinoja.

Tällainen on todella tuomittava, ja parlamentilla on oikeudetut valtuudet tehdä niin.

Esittelijä voi todistaa, että me kävimme joitakin keskusteluja siitä, pitäisikö tähän mietintöön sisällyttää yhteiskuntamme muita, ihmisoikeuksien ulkopuolelle ulottuvia sosiaalisia ongelmia vai ei.

Mielestäni mietinnön joissakin kohdissa – ja luonnollisesti varsinkin sen aiemmissa versioissa – pyritään hieman liian innokkaasti ratkaisemaan ihmisoikeuskysymysten lisäksi kaikki Euroopassa tällä hetkellä esiintyvät sosiaaliset ongelmat.

Se voi joskus pikemminkin heikentää toimiamme. Meidän on todella ratkaistava ongelmat, jotka ulottuvat asutuspulasta ikääntyvien työpaikkoihin, mutta en ole lainkaan varma siitä, että niitä pitäisi käsitellä samassa paketissa tai samassa luettelossa kuin ihmisoikeuksien puolustamista.

On kuitenkin tosiasia, että meillä on vakavia ongelmia omien rajojemme sisällä: ongelmia, jotka vaikuttavat yksilöihin, ja varsinkin ongelmia, jotka vaikuttavat ryhmiin. Jotkin yhteiskuntaryhmät jätetään toisinaan huomiotta tai ne kärsivät muun muassa sukupuoleen, seksuaaliseen suuntautumiseen, etniseen alkuperään ja uskontoon perustuvasta syrjinnästä. Näitä ongelmia on tuotava esiin, ja niihin on puututtava yleisesti. Tämä työ tehtiin luonnollisesti yhteistyössä Euroopan neuvoston kanssa, ja tähän hienoon instituutioon viitataan hyvin ansaitusti.

Kulttuurivaliokunta viittasi tähän liittyen erityisesti yhteen ongelmaan, jonka haluaisin tuoda täällä esiin kollegani Viktória Mohácsiin puolesta, joka johti aiheen käsittelyä kulttuurivaliokunnassa. Aihe on romanilasten syrjintä koulutuksessa.

Mietinnössä käsitellään yleisesti ottaen erittäin hyvin lapsia eri alueilla koskevia ongelmia, varsinkin romanilasten kärsimää syrjintää, sekä tarvetta sille, että tiedotusvälineet – kuten täällä on jo mainittu – ja sidosryhmät – kansalaisjärjestöt ja yhteiskunnalliset järjestöt – osallistuisivat tähän syrjinnän vastaiseen taisteluun.

Mietinnössä on runsaasti ohjeaineistoa, ja yhteiskunnalle on tiedotettava siitä, mitä nämä arvot merkitsevät. Tässä mielessä toisaalta tiedotusvälineillä ja toisaalta koko koulutussektorilla on valtava vastuu.

Kinga Gál, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (HU) Euroopan parlamentin on vaikea hyväksyä kattava päätös perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa, koska juuri näiden perusoikeuksien pitäisi kaikkein vähiten olla puolueen ja poliittisen painotuksen aiheena. Niiden pitäisi sen sijaan perustua riippumattomiin tosiasioihin ja tietoihin, joissa ei ole jälkeäkään kaksinaismoralismista. Siksi se, että olemme tarkasteltavana ajanjaksona perustaneet Euroopan unionin perusoikeusviraston, lähettää merkittävän viestin parlamentilta ja tietysti myös meiltä. Ehkäpä tämä toimielin ottaa tehtävän hoitaakseen tulevina vuosina. Samanaikaisesti sentyyppinen perusoikeuksia koskeva viesti, jonka Euroopan unioni lähettää kansalaisilleen, on tietysti erittäin tärkeä. Miten se käsittelee näitä ongelmia? Käsittelee se tosiasiaa monien ihmisten todellisia ongelmia?

Mietintöehdotukseen ehdotetut 240 tarkistusta osoittavat myös, miten monitahoisia tietyt ongelmat ja kiistanalaiset kysymykset ovat. Alkuperäisistä, erittäin kiistanalaisista mietinnöistä on onnistuneesti kyhätty kokoon muutamia muita hyväksyttävissä olevia tekstejä esittelijän ja varjoesittelijöiden ansiosta. Se ei tarkoita, että eri poliittisten ryhmien välillä ei olisi enää eroja periaatteellisissa asioissa, aivan kuten kiistanalaisissa kohdissa on varmasti suuria eroja, jotka heijastavat periaatteita ja usein tunnepitoisia asenteita, joista monet kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan. Loppujen lopuksi Euroopan länsipuoli ymmärtää lähes aina perusoikeuksien käyttämisen tarkoittavan oikeutta syrjimättömyyteen, liittyypä se sitten lukuisiin maahanmuuttajavähemmistöihin, etniseen alkuperään tai seksuaaliseen suuntautumiseen. Samanaikaisesti me uusissa jäsenvaltioissa emme ole vielä vaiheessa, jossa puhuisimme toiveesta saada nauttia perusoikeuksistamme. Me pelkäämme yhä usein perusvapauksiemme puolesta, ja kun on kyse vähemmistöistä, puhumme miljoonista alkuperäisiin vähemmistöihin kuuluvista, joiden perusoikeuksia edelleen rikotaan uusissa jäsenvaltioissa. On tärkeää, että mietinnössä käsitellään myös näitä asioita. Samanaikaisesti mietinnössä on useita lauseita, joista vielä keskustellaan ja joista ei ole päästy yksimielisyyteen, mitä Euroopan kansanpuolue ei pidä hyväksyttävänä. Meidän ei kuitenkaan pidä unohtaa, että perusoikeuksiemme suojelu voi käytännössä vaihdella yksilöstä toiseen. Tärkein asia näitä aiheita käsiteltäessä on vastavuoroinen kunnioitus. Siitä voisi olla apua nykytilanteessa.

Martine Roure, PSE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, me kaikki tiedämme, että perusoikeuksien suojelu on Euroopan vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen täytöntöönpanon kulmakivi. Koska Euroopan unioni haluaa saada vaikuttavia tuloksia, se on säätänyt syrjinnän vastaista lainsäädäntöä. Vaikka olemmekin herkkiä arvostelemaan ihmisoikeuksia muualla maailmassa, meidän on ensisijaisesti kyettävä laittamaan omat asiamme järjestykseen, kuten te ministeri sanoitte. Siksi me vaadimme nyt aktiivista politiikkaa kaikenlaisen syrjinnän torjumiseksi ja ihmisarvon kunnioittamisen varmistamiseksi erityisesti vankiloissa, koska inhimillisyyys usein jää niiden ovien ulkopuolelle.

Toisaalta meidän on huomattava, että näinä kriisiaikoina hallitukset ainakin vaikuttavat huomaavan ne Euroopan kansalaiset, jotka elävät köyhyydessä ja epävarmuudessa, vaikka ovatkin työssä. Äärimmäinen köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen rikkovat kokonaisuudessaan perusoikeuksia. Meidän on estettävä vääryydet, joita äärimmäisessä köyhyydessä elävät ja köyhät työntekijät joutuvat kokemaan.

Euroopan täytyy muistuttaa siitä, että kaikki perusoikeudet, myös sosiaaliset oikeudet, ovat jakamattomia. Miten ihmiset voivat käytännössä harjoittaa ilmaisunvapauttaan, jos heillä ei ole asuntoa, jos he elävät kadulla tai jos he eivät voi käyttää terveydenhuollon palveluja? Meidän on kuunneltava, mitä näillä ihmisillä on sanottavanaan, ja taattava jokaiselle heistä perusoikeuskirjan varjelemat perusoikeudet: oikeus ihmisarvoiseen elämään, laadukkaaseen terveydenhuoltoon, kunnolliseen asuntoon, yleisten palvelujen saantiin ja minimipalkkaan.

Lopuksi, jos sallitte, haluaisin toistaa ATD Fourth World -järjestön perustajan isä Joseph Wresinskin sanat: "Aina kun miehet ja naiset tuomitaan elämään äärimmäisessä köyhyydessä, rikotaan ihmisoikeuksia. Meidän vakava velvollisuutemme on yhdessä varmistaa, että näitä oikeuksia kunnioitetaan."

Alexander Alvaro, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Yade, arvoisa komission varapuheenjohtaja, tänään vietetään Saharov-palkinnon 20. vuosipäivää ja viime viikolla vietettiin ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 60. vuosipäivää – eivätkä nämä kaksi tapahtumaa ole koskaan aiemmin olleet näin tärkeitä. Meidän on vahvistettava jatkuvia toimiamme ihmis- ja perusoikeuksien täytäntöönpanemiseksi Euroopan lisäksi myös muualla maailmassa.

Puheenjohtaja Yade, kunnioitan teitä suuresti siitä, että olette uskaltanut arvostella täällä oman hallituksen suhteita Libyaan. Kaikki eivät olisi uskaltaneet tehdä sitä, ja mielestäni se on juuri sitä, mitä "omien asioidensa järjestykseen laittamisella" tarkoitetaan.

Euroopan parlamentille vakuutettiin vuonna 2004, että ryhmä komission jäseniä perehtyisi perusoikeuksiin. Pelkään pahoin, että meille on vielä esitettävä aihetta koskeva selonteko, ja valitettavasti olemme nähneet muun muassa vapauden loukkaamisia matkustettaessa Italiaan, ilmaisunvapauden rikkomisia jäsenvaltioissa ja henkilön yksityisyyden suojan loukkaamisia Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Perusoikeudet ovat kuin lihakset: jos niitä ei käytetä, ne kuihtuvat. Auttakaa meitä nyt harjoittamaan tätä lihasta, jotta löydämme uudelleen perustan asianmukaiselle yhteisölle myös tulevaisuuden yhteiskunnissamme.

Tatjana Ždanoka, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ensin kiittää esittelijäämme Cataniaa hänen erinomaisista yrityksistään ottaa huomioon poliittisten ryhmien jättämät tarkistukset. Se oli hyvin kunnianhimoinen tehtävä, ja toivon, että EU:n perusoikeuksia koskeva mietintö hyväksytään lopultakin.

Tulevaisuudessa tällaisten mietintöjen laatimisessa pitäisi ryhmämme mielestä olla tavoitteena, että ongelmien mainitsemisen lisäksi myös nimettäisiin jäsenvaltiot, joissa tiettyjä perusoikeuksia rikotaan, ja saatettaisiin ne häpeämään. Parlamentin puhemiehelle on hiljattain lähetetty Vihreän ryhmän yhteispuheenjohtajien tätä tarkoitusta varten allekirjoittama kirje vihreän ryhmän yhteispuheenjohtajien allekirjoittama kirje. Me voimme tietysti kaikki kysyä, mistä jäsenvaltiosta on kyse, kun jokin tietty ihmisoikeusrikkomus mainitaan, mutta mielestämme eurooppalaisten on tiedettävä varmasti, kuka sivuuttaa perusoikeuksien kunnioittamisen ratkaisevan periaattemme.

Mitä tulee tekstiin, olen syvästi pahoillani siitä, että jotkut kollegoistani jättävät huomiotta sen, että muillakin kuin kansalais- ja poliittisilla oikeuksilla on merkitystä. Mielestäni taloudelliset, sosiaaliset ja kulttuuriset oikeudet ovat yhtä tärkeitä.

Lopulliseen tekstiin on sisällytetty useita vihreän ryhmän ehdotuksia. Ne ovat seuraavat: yksityisyyden suojele terrorismin vastaisessa taistelussa, tarve ratifioida kansallisten vähemmistöjen suojelua koskeva puiteyleissopimus ja vähemmistökieliä koskeva eurooppalainen peruskirja sekä kansalaisuudettomien ihmisten syrjinnän estäminen. Me kehotamme myös jäsenvaltioita ratifioimaan vammaisia koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen ja antamaan Yhdistyneiden Kansakuntien rotusyrjinnän poistamista valvovan komitean tutkia yksittäistapaukset.

Minun maassani Latviassa yli 350 000 niin sanotusti kansalaisuutta vailla olevaa ihmistä, joista monet ovat syntyneet maassa, ei voi edes äänestää paikallisvaaleissa. Valitettavasti tätä ongelmaa ei käsitelty mietinnössä sen periaatteen vuoksi, että yksittäisiä jäsenvaltioita ei mainita. Haluan kuitenkin korostaa, että paikallistason poliittiseen elämään osallistumisen kieltäminen pitkäaikaisilta asukkailta vaarantaa sosiaalisen ja poliittisen yhdentymisen. Siksi äänioikeuden antaminen näille ihmisille on ehdottoman välttämätöntä.

Konrad Szymański, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, vastustan voimakkaasti ainakin kahta mietinnössä esiin tuotua asiaa. Ensimmäinen on seksuaalinen suuntautuminen ja toinen niin sanotut lisääntymisoikeudet.

Ehdotukset abortin yleisen saamisen sallimisesta ja niin sanottujen homoavioliittojen tunnustamisesta kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa eivät liity mitenkään perusoikeuksiin. Mikään kansainvälinen asiakirja ei tue tätä avioliitto-oikeuden tulkintaa. Näille ehdotuksille ei ole myöskään mitään oikeusperustaa EU:n lainsäädännössä. Pyrkimällä jatkuvasti saamaan nämä asiat perusoikeuksien luetteloon EU:n vasemmisto haluaa meidän tottuvan näihin ajatuksiin. Haluan kuitenkin vakuuttaa teille, että emme koskaan tule antamaan sille suostumustamme.

Haluaisin kysyä Euroopan komission edustajilta, aikooko komissio todella antaa ehdotuksen direktiiviksi homoseksuaalisuuden pelon torjunnasta ja mitä säännöksiä tämä direktiivi mahdollisesti sisältäisi? Onko komissio sitä mieltä, että samaa sukupuolta olevien parien aseman vastavuoroista tunnustamista kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa koskevan direktiiviehdotuksen laatimiselle on oikeusperusta? Onko komissiolla tällaisia suunnitelmia? Onko ehdotetun työpaikan ulkopuolista syrjintää koskevan direktiivin tarkoituksena toteuttaa takaoven kautta niin sanottujen homoavioliittojen tunnustaminen Euroopan unionin jäsenvaltioissa? Vaadin yksityiskohtaista ja kattavaa vastausta näihin vaikeisiin oikeudellisiin kysymyksiin.

Miguel Portas, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Euroopalla on taipumuksena käydä tarkasti läpi ihmisoikeudet maailman joka kolkassa – mikä onkin aivan oikein – ja siksi me juhlimme tänään Saharov-palkinnon 20. vuosipäivää. Se on aivan oikein, mutta – ja tämä on Catanian mietinnön ydin – siinä ei tarkastella sitä, miten hyvin perusoikeuksia kunnioitetaan omalla alueellamme. Tämän pitäisi todella kuulua komission ja neuvoston poliittiseen ohjelmaan nyt ja tulevaisuudessa, koska se, millä valtuuksilla me puhumme perusoikeuksista Euroopan ulkopuolella, riippuu siitä, miten itse kunnioitamme näitä oikeuksia.

Annan teille esimerkin erästä tärkeästä asiasta. Ei voida hyväksyä sitä, että parhaillaan useat hallitukset kieltäytyvät vastaanottamasta Guantánamo Bayn vankeja tapauksissa, joissa syyllisyyttä ei ole osoitettu todeksi. Minun hallitukseni sen sijaan on päättänyt vastaanottaa näitä vankeja, ja onnittelen sitä tästä asenteesta. Hallitus kuitenkin sanoi, että se tekee niin Yhdysvaltojen hallinnon auttamiseksi, ja se onkin ongelmallista. Monet hallitukset hyväksyivät myös laittomat lennot juuri Washingtonin auttamiseksi. Meidän on otettava vastaan vangit, joiden syyllisyyttä ei ole näytetty toteen, jos ja kun he sitä pyytävät, eikä autettava jotakin maata ratkaisemaan itse aiheuttamansa ongelma.

Georgios Georgiou, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, kansainvälinen keskustelu ihmisoikeuksista on tietysti erittäin hyödyllistä. Siksi katson velvollisuudekseni kiittää esittelijä Cataniää hänen herkkyydestään ja hellittämättömyydestään ihmisoikeuksien suojelun suhteen myös Euroopan sisällä. Haluaisin kuitenkin hyödyntää tämän tilaisuuden ja kiinnittää parlamentin huomion uuteen asiaan, joka ei enää koske esimerkiksi vähemmistöjä, maailmanlaajuisia ihmisoikeusrikkomuksia, taloudellisia tai poliittisia pakolaisia, Euroopan alaryhmiä, uskonnollisia vähemmistöjä tai homoseksuaaleja, vaan joka koskee niitä eurooppalaisia, jotka kansainvälisen talouskriisin seurauksena ennakoitun myrskyn vuoksi jaetaan luokkiin, joiden ihmisoikeudet tarvitsevat suojelua.

Pelkään, että meillä on vastassa sellaisten EU:n kansalaisten ryhmittymien ilmiö, jotka menettävät asemansa työttömyyden ja rajallisen sosiaalisen suojelun seurauksena, ryhmittymien, jotka mahdollisesti johdatetaan mielenosoituksiin ja reaktioon ja jotka mahdollisesti vaarantavat taloudelliset ja poliittiset järjestelmät koko Euroopan mantereella. Euroopan unionin pitäisi tarjota näille ryhmittymille välittömästi suojelua ihmisoikeusnäkökulmasta. Kreikan äskettäiset ikävät tapahtumat vaikuttavat varmasti Eurooppaan, jolla ei tällä kertaa ole ulkomaalaisten ja vähemmistöjen oikeuksien suhteen samaa ylellisyyttä kuin aiemmin ja joka on velvollinen puuttumaan EU:n kansalaisten keskeisiin ongelmiin, koska heidän oikeuksiensa tilanne on vaarassa huonontua enemmän kuin niiden, joille Euroopan unioni on osoittanut vieraanvaraisuutta. Ajankohta, jolloin Euroopan täytyy käsitellä kansalaistensa uusia ihmisoikeusongelmia, on valitettavasti koittanut varoittamatta.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, hirtetyn talossa ei puhuta köydestä. Jälleen kerran EU:n ihmisoikeuksia koskeva mietintö on täynnä omakehua siitä, miten Euroopan huolehtii ihmisoikeusrikkomuksista missä tahansa päin maailmaa niitä tapahtuukin. Emme kuitenkaan pääse siitä eroon: EU:n ihmisoikeuspolitiikan perustana on aivan liian usein valikoiva ja tekopyhä tuotumus.

Kuten jopa parlamentin vasemmistosiiven jäsenet jo aiemmin kysyivät, eikö erityisesti Euroopan parlamentin pitäisi ensin vaivautua laittamaan omat asiansa järjestykseen? Loppujen lopuksi tämä parlamentti rikkoi alle kaksi kuukautta sitten omassa talossaan mielipiteenvapautta, jota se yrittää puolustaa niin ponnekkaasti maapallon kaikissa kolkissa etelänavalta Amazonin sademetsään ja Abu Ghraibista Harareen.

Kollegani Frank Vanhecke, joka on paikallisen flaamilaisen julkaisun vastaava kustantaja ja jota Belgian hallitus ja maan poliittisesti nimetyt tuomarit syyttivät mielipiteeseen liittyvän rikkomuksen vuoksi, ei edes saanut mahdollisuutta puolustaa itseään tässä parlamentissa, kun se päätti viime kuussa poistaa hänen parlamentaarisen koskemattomuutensa. Kaiken lisäksi tänään, samana päivänä kun juhlimme Saharov-palkintoa, Euroopan parlamentissa kielletään puheenjohtajakokouksen käskystä elokuvan *Fitna* esittäminen, koska ohjaaja Geert Wildersin on saanut tappouhkauksia Alankomaiden islamilaisilta kiihkoilijoilta. Kauan eläköön sanan- ja mielipiteenvapaus! Niin ei kylläkään tunnu käyvän tässä parlamentissa.

Stefano Zappalà (PPE-DE). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ei ole epäilystäkään siitä, että Catanian mietintö on Euroopan unionin historiassa tärkeä vaihe, koska se vahvistaa unionin sisällä vallitsevan tilanteen.

Ei ole epäilystäkään siitä, että vahva maahanmuuttopaine, joko on kohdistunut EU:hun useita vuosia, ja sen läpikäymät huomattavat sisäiset muutokset ovat luoneet ja luovat edelleen monia ongelmia jäsenvaltioille ja sekä EU:n että sen ulkopuolisille kansalaisille. Ei ole myöskään epäilystäkään siitä, että Euroopan unionilla on tiettyjä velvollisuuksia, kuten tilanteen valvonta ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen mahdollisimman laajalti ja sen lisäksi omien kansalaisten ja kansallisten organisaatiojärjestelmien suojeleminen.

Tästä äärimmäisen pitkistä ja perusteellisesta mietinnöstä näyttää kuitenkin kumpuavan yleistä jäsenvaltioiden arvostelua koskien niiden alueilla ilmeneviä ja siten niiden hallinnassa olevia rikkomuksia. Mietinnön useissa osissa esitetään Euroopasta näkemys, joka ei mielestäni vastaa todellisuutta, ja vaikuttaa siltä – selvästikin tavalla, joka ei uskoakseni ollut esittelijän tarkoitus – kuin etusijalle olisi asetettu ne, jotka eivät aina noudata sääntöjä, niiden sijasta, jotka noudattavat niitä tai varmistavat niiden noudattamisen.

Vaikka yleisesti ottaen kannatan mietinnön joitakin osia, olen sitä mieltä, että muut osat pitäisi yleisen edun vuoksi kirjoittaa uudelleen. Arvoisa puhemies, haluaisin lopuksi ilmaista henkilökohtaisen solidaarisuuteni Vatikaanille koskien hyökkäyksiä, joita sitä kohtaan on tehty tässä istunnossa käydyn keskustelun aikana.

Jan Marinus Wiersma (PSE). - (NL) Arvoisa puhemies, olemme tänään jälleen käyneet ihmisoikeuksien suojelusta tärkeää keskustelua, joka on Euroopan parlamentin ja Euroopan unionin aseman ja tehtävän kannalta merkittävää. Se myös kuvaa jossakin määrin sitä, mitä me olemme. Eurooppalaisina me pidämme suuresti arvossa kunkin yksilön yleisten ja luovuttamattomien oikeuksien kunnioittamista riippumatta siitä, missä päin maailmaa hän on. Vaikka yhteiset arvot, yhdenvertaiset mahdollisuudet ja perusoikeuksien kunnioittaminen ovat olennainen osa Euroopan unionin perussopimuksia ja unionin perusta, on paljon vähemmän ilmeistä, että vaadimme toisiamme tilille heti, kun jokin menee vikaan. Esittelijä Catanian raportti tuo aivan oikeutetusti asian esiin, ja haluaisin onnitella häntä ja kaikki niitä, jotka auttoivat häntä tässä lähestymistavassa.

Kysyisin komission jäseneltä, mitä mieltä hän on ajatuksesta, että meidän Euroopan unionissa pitäisi harkita, olisiko mahdollista laatia paremmat säännöt sille, miten voimme vaatia toisiamme kantamaan vastuun silloin, kun asiaan liittyvät ihmisoikeudet.

Haluaisin keskittyä mietinnön yhteen erityiseen aiheeseen, nimittäin romanien tilanteeseen Euroopan unionissa. He ovat Euroopan eniten syrjitty vähemmistö ja lisäksi monikansallinen vähemmistö, joka on levittäytynyt useiden rajojen yli. Yli vuosi sitten Italiassa puhjenneiden romaneihin kohdistuneiden väkivaltaisuuksien jälkeen näimme selvästi, mitkä ovat tiukasti kansallisen toimivallan heikkoudet heidän oikeuksiensa kunnioittamisen takaamisessa.

Ensisijainen vastuu asukkaista huolehtimisesta on tietysti jäsenvaltioilla, mutta jokaisen jäsenvaltion edellytetään tekevän niin EU:n ja kansainvälisten sopimusten rajoissa. Me joudumme kuitenkin aivan liian usein huomaamaan, että jäsenvaltiot turvautuvat puuttumattomuuden periaatteeseen. Vähemmistökysymyksiä pidetään kansallisena alueena. Se ei mielestäni ole enää hyväksyttävää. Kuten sanoin, meidän pitäisi käynnistää keskustelu ja harkita, pitäisikö meidän tehdä Euroopan unionin sisällä sopimuksia siitä, miten käsittelemme ihmisoikeusrikkomuksia EU:ssa, ja lopettaa politiikka, jossa ei uskalleta vaatia muita vastuuseen.

Sophia in 't Veld (ALDE). - (NL) Arvoisa puhemies, haluaisin ensin esittää lämpimät kiitokset puheenjohtajavaltio Ranskalle ja onnitella sitä aloitteesta homoseksuaalisuuden dekriminisoimiseksi Yhdistyneiden Kansakuntien puitteissa. Se on mielestäni loistava edistysaskel, koska lesbojen, homojen ja transsukupuolisten syrjintä on valitettavasti yhä päivän sana myös Euroopassa.

Mielestäni Euroopan pitäisi toimia parhaana esimerkkinä sen periaatteen soveltamisessa, että kaikki ovat yhdenvertaisia lain silmissä. Tässä mielessä käsiteltävänä oleva syrjinnän vastainen direktiivi sisältää mielestäni liikaa poikkeuksia, jotka sopivat syrjintään. Nämä poikkeukset on poistettava.

Mitä tulee homoavioliittoon, haluaisin vastata siihen, mitä edellinen puhuja, kollega Szymański, sanoi. Suoraan sanoen mielestäni sivistyneeseen maailmaan kuuluu puoluepolitiikasta riippumatta, että valtio ei puutu yksilön henkilökohtaiseen kumppanin valintaan. Valtio ei voi uskonnon, ihonvärin tai seksuaalisen suuntautumisen perusteella estää ihmissuhteiden syntymistä. Kumppanin valinta on pelkästään yksilön valinta. Sillä ei ole mitään tekemistä valtion kanssa.

Arvoisa puhemies, haluaisin päättää puheenvuoroni käsittelemällä puheenjohtaja Yaden puheeksi ottamaa matkustajarekisteriä. Pelkään pahoin, että Euroopan parlamentti ei ole kovinkaan tyytyväinen

Eurooppa-neuvoston kurssiin. Tämä on ollut aiempien keskustelujen aiheena ja toivon, että neuvosto on tulevaisuudessa valmis ottamaan parlamentin suosituksen huomioon tällä alueella.

Puhetta johti

varapuhemies **Mario MAURO**

Mario Borghezio (UEN). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, maamme voidaan todella nähdä syrjinnän ja vainon torjunnan johtajana romanilasten suojelussa, mihin Catanian mietinnössä omistetaan runsaasti huomiota. Tästä on kiittäminen sisäministeri Maronia. Tarkistamalla laajamittaisesti romanilasten tilanteen hän on paljastanut tilanteen, joka olisi mahdollisesti voitu havaita aiemminkin.

Näiden leirien romanilapsista 50 prosenttia on jätetty oman onnensa nojaan, heitä ei ole lähetetty kouluun eikä heitä ole rokotettu. Mietinnössä pitäisi myös korostaa romaniperheiden vastuuta, koska ne eivät lähetä lapsia kouluun vaan tekemään rikoksia ja pitävät heidät olosuhteissa, jotka estävät heidän integroitumisensa yhteiskuntaan. Olen siksi erittäin tyytyväinen niiden hallitusten, kuten Italian hallituksen, toimintaan, jotka pyrkivät varmistamaan romanilasten ja maahanmuuttajalasten integroitumisen esimerkiksi koulujärjestelmään tarjoamalla väyliä, joiden kautta lapset voivat aloittaa kieleemme opiskelun valmistavilla luokilla.

Sanotaan, että palauttaminen ei ole mahdollista, jos alkuperämaassa on vaarallista. Mistä maahanmuuttajat sitten tulevat? He tulevat maista, joissa kaikissa on vaarallisia tilanteita, joten mietinnössä ei tässä suhteessa ole järkeä. Meidän on sovellettava ihmisoikeuksien suojelun periaatteita terveellä järjellä, Euroopan kansalaisina, eikä niiden ideologian perusteella, jotka luennoivat meille oikeuksien suojelusta puhuen niiden puolueiden nimissä, joiden tunnuksiin kuuluvat kommunistien vasara ja sirppi. Siinäpä hieno lähde!

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). - (SV) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijä Cataniaa sekä hänen mietinnöstään että aina niin vahvasta sitoutumisestaan ja perusoikeuksien kunnioittamisen suojelua edistävästä työstään. Perusoikeuksista ei voida koskaan tinkiä. Perusoikeuksista ei voida koskaan tinkiä poliittisista tai kulttuurillisista syistä.

Kollega Szymańskille haluaisin sanoa, että perusoikeuksiin kuuluvat luonnollisesti myös lisääntymisoikeudet. Niihin kuuluu myös jokaisen oikeus omaan seksuaaliseen suuntautumiseensa. Nyt on tärkeää, että kaikki EU:n toimielimet pyrkivät varmistamaan, että perusoikeudet – perusoikeuskirja – eivät jää vain hienoiksi sanoiksi paperilla vaan että toteutetaan konkreettisia toimenpiteitä. Meidän on varmistettava, että perusoikeuksia kunnioitetaan, mikä koskee yhteiskunnan kaikkia ryhmiä. Kiitos.

Hélène Goudin (IND/DEM). - (SV) Arvoisa puhemies, EU:n jäsenvaltioissa ja toimielimissä samoin kuin yleisestikin läntisessä maailmassa homoseksuaalien, biseksuaalien ja transseksuaalien syrjintä aiheuttaa vakavia ongelmia. Monessa paikassa maailmassa ongelmia on vielä enemmän. Ihmiset saattavat jopa joutua vankilaan tai heidät saatetaan tuomita teloitetuksi seksuaalisten mieltymystensä vuoksi. Tätä ei tietenkään voi mitenkään hyväksyä eikä tällaista pitäisi tapahtua vuonna 2008.

Ihmisoikeudet ovat mielestäni yleismaailmallisia eivätkä suhteellisia. Emme voi säilyttää vanhoja tapoja puolustaaksemme homoseksuaalien, biseksuaalien ja transseksuaalien vainoamista. Ei, vaan ihmisoikeudet koskevat kaikkia ihmisiä koko maailmassa ja näiden oikeuksien täytyy olla loukkaamattomat. Jokaisen itseään demokraatiksi kutsuvan täytyy kantaa vastuunsa ja vastustaa suvaitsemattomuutta kaikissa tilanteissa.

On todella pelottavaa, että monilla tämän parlamentin jäsenillä on vihamielisiä mielipiteitä homoseksuaaleista. Tämä kävi ilmi erityisesti ennen viime viikolla Brysselissä emännöimääni näyttelyä ja sen jälkeen. Olin aivan kauhuissani lukiessani kommentteja, mutta en ole ikävä kyllä kovinkaan yllättynyt.

Taistelua suvaitsemattomuutta vastaan ja ihmisoikeuksien puolesta on käytävä kaikkialla – ystäviemme kanssa kansallisella tasolla, EU:ssa ja maailmanlaajuisesti YK:n kautta. Tässä suhteessa olen tyytyväinen puheenjohtajavaltio Ranskan aloitteisiin. Olen itse asiassa käyttänyt puolitoista minuuttia. Kiitos.

Irena Belohorská (NI). - (SK) Haluaisin kiittää esittelijä Cataniaa hänen perusihmisoikeuksien ja -vapauksien nykytilannetta Euroopassa koskevasta mietinnöstään.

Perusihmisoikeuksia loukataan usein terrorismin vastaisessa taistelussa, mikä johtaa yksityisyyttä koskevien perusoikeuksien loukkaamiseen, uhkauksiin tai henkilötietosuojan loukkaamiseen sekä usein toistuvaan syrjintään.

Olemme nähneet, miten monet Euroopan parlamentin jäsenet ovat hyödyntäneet tätä mietintöä puolueohjelmiansa edistämiseen vaatimalla itsemääräämisoikeutta. Itsemääräämisoikeudella ei ole sijaa Euroopan unionissa, eikä itsemääräämisoikeudella poliittisena ajatuksena ole 2000-luvulla sijaa myöskään Lissabonin sopimuksessa. Meillä on Euroopan unionissa suurena etuoikeutena vapaa liikkuvuus ja meidän pitäisi siksi ymmärtää itsemääräämisoikeus työmarkkinoiden nykytilanteen valossa. Vain taantumukselliset ja henkilöt, jotka eivät pysty käsittämään Euroopan unionin valtioiden yhdistämisen keskeistä ajatusta, lämmittävät separatistisia käsiään nationalismin ja fasismin tulella. Siksi torjun kaikki puolustelut itsemääräämisoikeudesta tehokkaana keinona ratkaista perinteisten yhteiskuntien ja kansallisten vähemmistöjen ongelmat.

Mihael Brejc (PPE-DE). – (SL) Tämä mietintö on varsin laaja, ja ihmettelen, mikä on sen tarkoitus. Siinä on 28 sivulla 167 kohtaa. Mietinnössä on kaikki perusoikeuksien tärkeät osatekijät. Vaikka mietinnössä on joitakin hyviä painotuskohtia, se ei kuvasta ihmisoikeuksien nykytilannetta. Siinä ei esitetä väitteiden tueksi tosiasioita tai perusteluja. Sen sijaan siinä on paljon tekstiä, jossa on usein ristiriitaisuuksia tai epäoleellisuuksia. Siinä on myös paljon harhakuvitelmia, mikä ei ole hyvä asia. Se on täynnä vetoomuksia toimivaltaisille viranomaisille, ja lisäksi siinä on jopa lauseke, joka on ristiriidassa lainsäädännön kanssa.

Olen yllätynyt siitä, että esittelijä Catania ei ole laatinut mietintöään oikeusasiamiehen vuosikertomusten perustella. Jos hän olisi tehnyt niin, hän olisi voinut vertailla tapahtumien kulkua vuodesta toiseen ja tutustuttaa meidät kaikki tällä alueella tapahtuneeseen edistykseen tai sen puutteeseen. En ole eri mieltä yksittäisistä kohdista, mutta mielestäni mietintö on yksinkertaisesti epäjohdonmukainen. Vaikka tarkistusten jättämisen määräaika on pidennetty, minun on valitettavasti todettava, että tähän mietintöön ei voi tehdä tarkistuksia, koska siitä puuttuu asianmukainen sisällöllinen ja oikeudellinen rakenne.

Kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietintö onkin sitten kokonaan toinen asia, koska sen 12 kohdassa ilmaistaan valiokunnan kanta ihmisoikeuksiin. Uskon, että esittelijä Catanian tarkoituksiperät olivat erittäin hyvät. Hän on varmasti pyrkinyt vilpittömästi esittelemään perusoikeuksien tilanteen mahdollisimman hyvin, mutta tämä mietintö ei joistakin todella hyvistä painotuskohdista huolimatta mielestäni täytä vakavan keskustelun vähimmäisehtoja, mistä olen erittäin pahoillani.

Jos mietintö hyväksytään, pelkään pahoin, että kansalaiset esittävät vieläkin rajumpaa arvostelua. Siksi mielestäni olisi hyvä, jos te, esittelijä Catania, kirjoittaisitte mietinnön uudelleen niin, että se antaisi selvän kuvan siitä, mikä oli tilanne vuonna 2004 ja mikä se on nyt.

Kiitos.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, yksi asia on varma: maailmanlaajuinen talouskriisi kasvattaa maahanmuuttoaaltoa Eurooppaan ja tekee tuhansista keskuudessamme jo asuvista laittomista maahanmuuttajista työttömiä. Siksi Euroopan maissa on erittäin suuri muukalaisvihan ja rasismien lisääntymisen riski ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus on vakavasti uhattuna. Rajojen pakkomielteinen valvonta ei näissä olosuhteissa ratkaise ongelmaa. Tarvitaan vakavamielistä politiikkaa maahanmuuttajien kotouttamiseksi Eurooppaan, politiikkaa, jonka ansiosta maahanmuuttajat ja heidän lapsensa eivät enää tunne itseään yhteiskunnassamme vieraisiksi tai muut eivät enää pidä heitä vieraina. Silti tämä keskustelu on Euroopassa nyt pysähtynyt. Sitä käytiin neuvoston kokouksessa Thessalonikissa, ja sitä käytiin Groningenissa vuonna 2004, mutta nyt se on vaiennut. Syy on käsittääkseni hyvin yksinkertainen: Euroopan unionin poliittikot eivät ole onnistuneet vakuuttamaan yhteisöjään siitä, että monimuotoisuus on nyt yhteisössämme väistämätöntä ja toivottavaa. Neuvoston, komission ja parlamentin on palautettava tämä poliittinen tahto.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Hyvät kollegat, tässä mietinnössä pyritään muotoilemaan yleismaailmallinen näkemys mutta päädytään yksipuolisuuteen ja epäsuhtaisuuteen. Siinä luodaan sellainen vaikutelma, että perusoikeuksien tilanne on Euroopan unionissa huono. Se on selvästi liioiteltua ja saattaa meidät huonoon valoon mutta osoittautuu sopivaksi EU:n ulkopuolisille maille, joiden kanssa käymme vuoropuhelua ihmisoikeuksista. Eri valtioiden välisiä valtavia eroja vähemmistöjen ja maahanmuuttajien määrissä ei ole otettu huomioon. Mietinnön 45 kohdassa väitetään virheellisesti, että Itä-Euroopassa on vähän maahanmuuttajia. Ennen Latvian miehitystä latvialaisten osuus Latviassa oli noin 80 prosenttia ja venäläisten osuus 8 prosenttia. Miehityksen päättyessä 1990-luvun alussa latvialaisia oli vain 51 prosenttia. Suurin osa loppuista on venäläistämisen suorana seurauksena ”venäjänkielisiä maahanmuuttajia”. Niille, jotka eivät halua kotoutua ja hankkia kansalaisuutta, ei pitäisi myöntää poliittista äänioikeutta. Suositus, jonka mukaan kaikkien vähemmistöjen edustajille pitäisi antaa oikeus koulutukseen ja oman kielensä puhumiseen, on ristiriidassa sen kanssa, että maan omilla kansalaisilla on oikeus puhua omaa kieltään omassa maassaan. Jos tämä mietintö hyväksytään, me saatamme joutua laatimaan heti toisen Euroopan parlamentin mietinnön

latvialaisten ja latvian kielen suojelemisesta Latviassa. Tätä mietintöä ei voi parantaa tarkistuksilla. Ainoa ratkaisu on hylätä se. Kiitos.

Michael Cashman (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, syrjintä elää ja voi hyvin niin koko maailmassa kuin Euroopan unionissakin. Siksi haluan onnitella puheenjohtajavaltio Ranskaa Yhdistyneissä Kansakunnissa tehdystä homoseksuaalisuuden dekriminialisointia koskevasta aloitteesta.

Se mitä olemme tänään parlamentissa kuulleet, on masentavaa ja edistää suvaitsemattomuutta. Syrjintä jättää jälkensä maailmaan ja – voin sanoa näin muille – siihen syylistyvien sieluihin. Poliitikot ja Vatikaanin kaltaiset instituutiot, joiden pitäisi ymmärtää asiaa paremmin, antavat syrjinnälle sananvallan. Siksi haluan kiittää teitä niiden ihmisten puolesta, joilla ei ole sananvaltaa, koska jos he käyttävät sitä – kuten homoseksuaaleina tai sukupuoli-identiteettinsä vuoksi – heitä hakataan tai kidutetaan, heidät vangitaan tai he saavat kuolemanrangaistuksen pelkästään erilaisuutensa vuoksi.

Me voitamme. Me saavutamme tasa-arvon. Homoseksuaalina olen sitoutunut siihen. Meidän on saavutettava tasa-arvo yksinkertaisesti siksi, että oikeus ja hyvyys ovat puolellamme. Kiitän puheenjohtajavaltiota. Teillä on hieno etuoikeus päättää puheenjohtajakautenne tällaiseen sitoumukseen.

Armando França (PSE). - (PT) Gérard Deprez'n kysymyksen vuoksi keskustelumme aiheena olevien Tampereen ja Haagin ohjelmien tarkoituksena on toteuttaa eurooppalainen vapauten, turvallisuuden ja oikeuteen perustuva alue jäsenvaltioiden välisellä sekä jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten välisellä välttämättömällä yhteistyöllä. Siinä onnistutaan vahvistamalla toimenpiteitä, jotka takaavat Euroopan yhdentymisprosessin kannalta välttämättömän vapauden, turvallisuuden ja oikeuden. Unionimme on kuitenkin todella olemassa vain, jos muodostamme sisämarkkinoiden ja taloudellisen yhteistyön lisäksi yhteisen vapauten, turvallisuuden ja oikeuteen perustuvan alueen, jos Euroopan unionin kansalaiset myös tuntevat olevansa vapaita, jos heidän perusoikeutensa on turvattu ja jos kaikilla on samat oikeudet. Sen vuoksi yhteistyön kehittäminen tällä alueella on äärimmäisen tärkeää. Lissabonin sopimus on kuitenkin ratkaiseva, koska sen tätä aluetta koskevat määräykset ovat itsenäisiä ja antavat toimivallan Euroopan parlamentille ja kansallisille parlamenteille.

Genowefa Grabowska (PSE). - (PL) Arvoisa puhemies, kansainvälinen yhteisö käsittelee ihmisoikeuskysymystä suunnilleen kahdenkymmenen vuoden välein. Vuonna 1948 hyväksyttiin ihmisoikeuksien yleismaailmallinen julistus. Lähes kaksikymmentä vuotta myöhemmin hyväksyttiin ihmisoikeussopimukset, ja vuonna 1989 hyväksyttiin toinen asiakirja, lasten oikeuksien yleissopimus.

Samaan aikaan me Euroopan unionissa emme vieläkaan pysty laatimaan lainsäädäntöasiakirjaa tai hyväksymään peruskirjaa joka olisi perusoikeuskirjan tavoin sitova asiakirja.

Siksi olen tyytyväinen esittelijä Catanin mietintöön, jossa käsitellään lapsen oikeuksia, ja haluaisin korostaa, että näiden oikeuksien pitäisi olla meille erittäin tärkeitä, koska lapset ovat Euroopan tulevaisuus ja Eurooppa muotoutuu sen mukaan, miten me kasvatamme heidät. Meidän on hävitettävä köyhyys, joka on yksi syrjinnän muoto ja vaikuttaa niin moniin lapsiin Euroopassa, ja meidän on torjuttava se Euroopan hyvän ja oikeudenmukaisen tulevaisuuden nimissä.

Carlos Coelho (PPE-DE). - (PT) Ensi vuonna, vuonna 2009, pitäisi hyväksyä uusi vapauten, turvallisuuden ja oikeuteen perustuvaa aluetta koskeva monivuotinen ohjelma. Kymmenen viime vuoden tulokset ovat myönteisiä, mutta meidän on vältettävä jatkuvaa kiusausta suosia turvallisuuskäsitteitä vapauden ja oikeuden kustannuksella.

Esimerkiksi oikeudellisessa yhteistyössä vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta on valtavasti hyötyä kaikille tällä alueella liikkuville, mutta sillä pitäisi olla vastapuolena asianmukainen oikeuksien suojeleminen ja ihmisten menettelylliset takeet kaikkialla unionissa, mikä ei vielä ole toteutunut.

Erilaisia tietojärjestelmiä on luotu turvallisuuden vahvistamiseksi, mutta puitepääöstä henkilötietojen suojaamisesta kolmannen pilarin mukaisesti ei vielä ole hyväksytty, kuten kollega Roure oikein hyvin tietää. Perusoikeuksien edistäminen ja tehokas suojeleminen ovat demokratiamme perusta, ja niiden pitäisi olla aina kaiken EU:n politiikan tavoitteena. Perusoikeudet ovat toisistaan riippuvaisia ja muodostavat jakamattomien oikeuksien joukon. Tässä hengessä ne ovat perusoikeusasiakirjan suojaamia. Siksi on myös ratkaisevaa täydentää Lissabonin sopimusta niin, että perusoikeuskirjallamme on sitova oikeudellinen arvo.

Catanian mietinnössä on tunnistettu eri painopisteitä, jotka ulottuvat muun muassa sosiaalisista oikeuksista tietosuojaan ja vähemmistöjen oikeuksien suojelemaan. Tänä yleisen talouskriisin aikana meidän on mielestäni kuitenkin kiinnitettävä erityistä huomiota äärimmäiseen köyhyyteen ja sosiaaliseen syrjäytymiseen, jotka

jo itsessään rikkovat perusoikeuksia. Sen vuoksi on mielestäni ratkaisevan tärkeää sisällyttää kaikkeen EU:n politiikkaan sekä sosiaalinen ulottuvuus että perusoikeudet ja turvata järjestelmällinen ja tiukka seuranta sen suhteen, miten nämä oikeudet toteutuvat lainsäädäntöehdotuksissa.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen Catanian mietinnön rehellisyyteen ja yksityiskohtiin, vaikka siinä onkin osia, joista olen eri mieltä. Sen, että tällaisessa mietinnössä paljastetaan omia puutteitamme, pitäisi muistuttaa meitä siitä, että meidän ei pitäisi saarnata niin paljon EU:n ulkopuoliselle tahoille. Monet tässä parlamentissa jonottivat päästäkseen haukkumaan Amerikkaa poikkeuksellisista luovutuksista ja arvostelemaan Euroopan hallituksia, jotka tekivät yhteistyötä CIA:n kanssa. Minä itse olisin kauhuissani, jos emme olisi tehneet CIA:n kanssa minkäänlaista yhteistyötä elämäntapamme tuhoamaan pyrkivien terroristifanaatikkojen vastustamiseksi.

Mietinnössä ei mainita lainkaan Italian toimintaa esimerkiksi ulkomaalaisten rikollisten maasta karkottamiseksi. Tällainen suosittu ja onnistunut politiikka näyttää selvästi olevan liian ristiriitaista korostettavaksi täällä. Se on myös vakava isku ehdottomalle, absolutistiselle opille, joka on tarttunut ihmisoikeuksia koskevaan keskusteluun. Toivon, että esimerkiksi minun maastani, Yhdistyneestä kuningaskunnasta, olisi karkotettu ulkomaalaisia rikollisia, kuten Lontoon vaalipiiristäni Italian kansalainen, joka murhasi rehtorinsa mutta jonka tuomarit antoivat hänen ihmisoikeuksiensa vuoksi jäädä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan vankeusrangaistuksen päätyttyä. Euroopan lainkuuliaiset kansalaiset ansaitsevat saada tietää, että heidän omia oikeuksiaan suojellaan ihmisiltä, jotka pyrkivät vahingoittamaan heitä.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, homoseksuaalien oikeudet ovat tärkeä aihe EU:ssa ja synnyttävät aika ajoin vilkkaan keskustelun.

Samaa sukupuolta olevien parien oikeus adoptoida lapsia on noussut hiljattain taas pintaan. Tässä yhteydessä haluan hyödyntää tilaisuuden ja kysyä komissiolta ja neuvostolta hyvin suoraan: hyväksyvätkö ne – ja tukevatko ne – esityksen adoptio-oikeuden myöntämisestä homoseksuaalisille pareille samalla tavalla kuin heteroseksuaalisille pareille vai ovatko ne sitä mieltä, että adoptoidun lapsen oikeus tulla sijoitetuksi heteroseksuaaliseen perheympäristöön on kaikkein tärkein eikä homoseksuaalisten parien adoptioita siksi pitäisi pitää toivottavina eikä niitä pitäisi sallia EU:n lainsäädännössä? Komission jäseneltä ja ministeriltä odotetaan rohkeaa ja suoraa vastausta, jota pidetään suuresti arvossa ja josta on meille paljon hyötyä.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, ihmishistorian järkyttävimmät vaiheet ovat juontaneet juurensa siitä, että jokin ihmisrotuun kuuluva ryhmä on kieltänyt toisen ryhmän ihmisarvon. Menneisyydessä orjuus, vaino ja kansanmurha ovat olleet niiden osana, joita on pidetty kielen, rodun, uskonnon tai jonkin muun syyn vuoksi alempiarvoisina ihmisinä.

Tämän päivän EU:ssa me haluamme ajatella, että olemme tällaisen sivistymättömyyden yläpuolella, mutta nykyään ihmisarvo kielletään iän, koon ja kykyjen perusteella. Monien mielestä syntymättömät ja vammaiset vauvat – jopa syntymän jälkeenkin – ovat alempiarvoisia kuin ihmiset, minkä vuoksi EU:ssa tapetaan joka vuosi yli miljoona vauvaa ennen syntymää ja joitakin vielä syntymän jälkeenkin.

Vielä järkyttävämpää on se, että tämä verenvuodatus tapahtuu ihmisoikeuksien nimissä. Haluan muistuttaa teitä siitä, että ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa, jonka 60. vuosipäivää juhlimme, tunnustetaan lapsen täysi ihmisarvo ennen syntymää.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) Kansalliset vähemmistöt ovat uusissa maissa vähemmistöjä ilman omaa syytään. Valitettavasti monissa uusissa jäsenvaltioissa heitä kuormitetaan kollektiivisella syyllisyydellä, kun valtiot yrittävät kieltää heiltä koulutuksen omalla kielellään tai oman historian opiskelun ja kotikaupunkien, paikallisten paikkakuntien tai jokien nimien opettelun omalla kielellä. Vielä pahempaa on se, että tietyissä uusissa jäsenvaltioissa on aloitettu uudentyyppinen "urheilu", vähemmistöjen pahoinpitely poliisin avustuksella. Jotkut haluaisivat kieltää kaikki autonomian muodot, koska se heidän mielestään pirstoisi EU:ta. Italian ja Suomen kaltaiset maat, jotka ovat myöntäneet vähemmistöilleen kulttuurisen ja alueellisen autonomian, eivät kuitenkaan ole hajonneet. Meidän on annettava kaikille EU:n jäsenvaltioille mahdollisuus kunnioittaa kansallisten vähemmistöjen oikeuksia.

Rama Yade, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, Catanian mietintö tuli käsittelyyn juuri sopivaan aikaan tänä ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 60. vuosipäivänä. Esiin tuotujen aiheiden laajuus, tehtyjen ehdotusten vahvuus samoin kuin teidän reaktionne ovat sopusuhteissa asioiden ratkaisevan luonteen kanssa, mikä tuo meidät tänään yhteen. Siksi yritän vastata minulle esitettyihin erilaisiin kysymyksiin ja yritän ryhmitellä puheenvuorot yhteen, koska monet niistä liittyvät samoihin aiheisiin.

Ensinnäkin haluaisin mainita sosiaaliset oikeudet ja äärimmäisen köyhyyden, joista useat parlamentin jäsenet, kuten Martine Roure, puhuivat. Nämä taloudelliset, sosiaaliset ja kulttuuriset oikeudet ovat selvästikin tärkeitä. Ne kuuluvat ihmisoikeuksien toiseen sukupolveen, ja niitä symboloi taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan yleissopimuksen allekirjoittaminen vuonna 1966. Olette tosiaankin oikeassa, kun korostatte näiden oikeuksien soveltamisen merkitystä, sillä jos niitä ei sovelleta, ne todennäköisesti menettävät uskottavuutensa.

Näin ollen Euroopan unioni ja Ranska ovat luonnollisesti osallistuneet aktiivisesti äärimmäisen köyhyyden torjumiseen. Muistuttaisin teitä siitä, että ihmisoikeustoimikuntaan on perustettu erityisraportoinnin tehtävä erityisesti näihin aiheisiin ja näihin oikeuksiin liittyvien asioiden hoitamista varten. Yhdistyneissä Kansakunnissa laaditaan parhaillaan pääperiaatteita äärimmäisen köyhyyden torjumisen vauhdittamiseksi. Euroopan unioni ja tarkemmin sanottuna Ranska ovat tehneet mielestäni mielenkiintoisia aloitteita. Euroopan unioni on edistänyt ja kannattanut Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen juuri hyväksymää taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan yleissopimuksen valinnaista pöytäkirjaa ja luonut yksittäisten valitusten mekanismin.

Olen kuitenkin samaa mieltä kanssanne siitä että tämä on pitkäaikainen taistelu ja että niin kauan kuin syrjintää ja köyhyyttä esiintyy näin paljon, niin kauan kuin työttömiä on näin paljon ja terveydenhuoltopalvelujen saantiin liittyy niin monia ongelmia, emme voi olla tyytyväisiä. Pyrimme kuitenkin jatkuvasti ja kaikin tavoin varmistamaan, että taloudellisia, sosiaalisia ja kulttuurisia oikeuksia varmasti sovelletaan ja Euroopan unioni edistää niitä ensimmäisenä.

Seuraavaksi käsittelen toista mainitsemaanne aihetta, homoseksuaalisuutta. Haluaisin tästä asiasta sanoa, että Ranskan tekemä aloite on hyvin yksinkertainen, ja toistaa, että lähtökohtanamme oli havainto siitä, että maailmassa on tällä hetkellä yhdeksänkymmentä maata, joissa homoseksuaalisuus on rangaistavaa, ja kuudessa niistä sovelletaan kuolemanrangaistusta. Se tarkoittaa, että miehet ja naiset eivät voi toteuttaa vapaasti seksuaalista suuntautumistaan vaan ovat vaarassa joutua vankilaan tai teloitetuksi. Siksi tässä on kyse perusoikeuksista.

Tarkoituksena ei ole aloittaa keskustelua sellaisista aiheista kuin homovanhemmuus tai -avioliitto, vaikka ne ovatkin mielenkiintoisia, tai tehdä tämän aloitteen välityksellä päätöksiä yhteiskunnallisten keskustelujen käymisestä. Tarkoituksena on pikemminkin laajentaa tätä perusoikeutta – oikeutta ilmaista vapaasti seksuaalista suuntautumista vaarantamatta vapauttaan – koskemaan yhteiskunnan kaikkia jäseniä.

Asia on juuri näin yksinkertainen, ja mielestäni on kunniaksi Euroopan unionille ja sen jäsenvaltioille – koska monet meistä tukevat tätä hanketta – että aloitetta käsitellään huomenna Yhdistyneiden Kansakuntien istunnossa. Toivon, että mahdollisimman moni valtio liittyy joukkoomme, koska mielestäni perusoikeuksista ei pitäisi joutua käymään keskustelua, koska kyse on pelkästään ja yksinkertaisesti ihmisarvosta ja vapaudesta.

Siirryn nyt seuraavaan aiheeseen eli romaneihin ja yleisemmin maahanmuuttajiin, joista useat teistä ovat puhuneet. Komissio antoi 2. heinäkuuta tiedonantonsa yhteydessä kertomuksen romaneista. Kertomuksessa luetellaan olemassa olevat politiikat ja ohjauskeinot, edistetään romaniväestön sosiaalista osallisuutta ja suositellaan näiden politiikkojen ja ohjauskeinojen järjestelmällisempää käyttöä nimenomaan romanien yhteiskuntaan integroitumisen kannustamiseksi.

Kuten tiedätte, puheenjohtajavaltio Ranska osallistui 16. syyskuuta Brysselissä pidettyyn ensimmäiseen romaniväestöä käsittelevään EU-tason huippukokoukseen, jonka järjesti juuri Euroopan komissio Soros-säätiön tuella. Huippukokoukseen osallistui EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden edustajia, ja se houkutteli runsaan osallistujamäärän kansalaisyhteiskunnan jäseniä. Kollegani Ranskan hallituksesta, asunto- ja kaupunkiministeri, sekä ulkoasiainministeriön edustaja osoittivat siellä kunnioitusta sille poikkeukselliselle tavalle, jolla erilaisista oloista lähtöisin olevat eurooppalaiset tulivat huippukokouksen tueksi.

Huippukokous oli tärkeä, koska romaniaasia on kaikkien eurooppalaisten yhteinen etu ja edellyttää kultakin jäsenvaltiolta ennakoivaa politiikkaa, joka tietysti mukautetaan kunkin maan erityisolosuhteisiin. Tällaisen vapaaehtoisen kansallisen tason politiikassa pitäisi olla erityisenä tavoitteena sen varmistaminen, että romaniväestöllä todella on mahdollisuus koulutukseen, työhön, terveydenhuoltoon ja asuntoon. On myös täysin selvää, että unionin jäsenvaltioiden välinen koordinointi on ehdottoman ratkaisevaa ja tärkeää.

Puheenjohtajavaltio Ranskan aloitteesta esitetyt useat ideat ovat mahdollistaneet virallisen keskustelun käymisen aiheesta. Toinen vastaava huippukokous pidettiin Pariisissa 29.–30. syyskuuta 2008. Marseillessa järjestettiin 15.–16. lokakuuta 2008 köyhyyttä ja syrjäytymistä koskeva pyöreän pöydän keskustelu, johon osallistui kaksi kollegaani hallituksesta. Lyhyesti sanottuna Euroopan unionin jäsenvaltiot kiinnittävät paljon

huomiota romaniyhteisön tilanteeseen ja uskon ja olen varma siitä, että tästä näkökulmasta työtämme jatketaan Euroopan unionissa myös Ranskan puheenjohtajakauden jälkeen. Voitte olla varmoja, että olemme täysin sitoutuneita asiaan.

Kun Ranskan puheenjohtajakausi Euroopan unionissa lähestyy loppuaan, haluaisin puhua laajemmin maahanmuuttajista ja mainita Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksen sekä sen menestyksen. Euroopan unionilla tai sen jäsenvaltioilla on tämän sopimuksen ansiosta ensimmäisen kerran yhteiset tavoitteet erityisesti turvapaikkaviraston luomisen, biometrisen viisumin ja Euroopan unionilta vaaditun toiminnan suhteen silloin, kun yhtä valtiota painostetaan liikaa varsinkin maahanmuuton alueella.

Haluaisin muistuttaa teitä, että Euroopan neuvoston lokakuussa hyväksymässä sopimuksessa ehdotetaan poliittisia sitoumuksia, kuten laillisen maahanmuuton järjestämistä ottamalla huomioon tarpeet ja valmiudet, laittoman maahanmuuton torjumista yhteistyöllä, rajatarkastusten tehostamista ja Euroopan turvapaikkajärjestelmän toteuttamista.

Lyhyesti sanottuna kaikki nämä maahanmuutto- ja turvapaikkasopimukseen liittyvät osatekijät mahdollistavat sen, että Euroopan unioni voi hyväksyä tätä aluetta koskevan yhteisen strategian ja toteuttaa mahdollisesti tämän yhteisen strategian avulla aitoa laillista maahanmuuttoa koskevaa politiikka ja niihin liittyviä oikeuksia.

Haluaisin nyt vastata yhteen kysymykseen, yhteen kohtaan eli Guantánamoja ja sen sulkemisen seurauksia koskevaan huomautukseen ja kertoa teille, että Euroopan unioni on monta kertaa todennut, että terrorismin vastaisessa taistelussa on noudatettava oikeusvaltion periaatetta. Se tarkoittaa, että on kunnioitettava ihmisoikeuksia, kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja pakolaisia koskevaa kansainvälistä oikeutta. Me totesimme myös, että pidätetyt eivät saa joutua oikeudelliseen tyhjiöön riippumatta siitä, keitä he ovat, ja että salaisten vankiloiden olemassaoloa ei voida hyväksyä.

Kantamme ei ole muuttunut, ja kaikki tämä perustuu varmuuteemme siitä, että demokraattiset yhteiskunnat voivat torjua terrorismia pitkällä aikavälillä vain, jos ne ovat uskollisia omille arvoilleen. Euroopan unionin mielestä Yhdysvaltojen pitäisi sen mukaisesti ryhtyä toimiin Guantánamon sulkemiseksi mahdollisimman pian. Siksi me käymme asiasta Yhdysvaltojen hallinnon kanssa jatkuvaa vuoropuhelua.

Käsittääkseni useat teistä, hyvät parlamentin jäsenet, puhuivat tästä viimeisestä kohdasta. Tarkoitin ihmisoikeuksia täällä Euroopassa ja erityisesti Euroopan neuvoston tehtävää. Haluaisin aluksi kiittää Euroopan neuvoston toimintaa perusoikeuksien puolustamiseksi ja edistämiseksi. Euroopan neuvosto on käsittääkseni perustamisestaan lähtien tehnyt loistavaa työtä tässä asiassa erityisesti Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen kanssa.

Ihmisoikeuksien valvontaan jäsenvaltiossa on jo olemassa erilaisia menettelytapoja, ja mielestäni voimme näiden menettelytapojen avulla välttää kaksoismoralismin ja todella laittaa omat asiamme järjestykseen, koska Euroopan neuvosto ja sen oikeudellinen väline, Euroopan ihmisoikeustuomioistuin, toimivat liikkeelle panevina voimina: ne muistuttavat unionin jäsenvaltioita ja muitakin valtioita – koska Euroopan neuvostolla on muitakin jäseniä kuin Euroopan unioni – niiden velvollisuudesta tuoda esiin puutteensa ja pyytävät niitä korjaamaan ne. Siksi Euroopan neuvosto on ihmisoikeuksien puolustamisessa ja edistämisessä keskeinen väline, keskeinen organisaatio.

Rinnan sen kanssa on sitten perusoikeusvirasto, joka myös käsittelee jäsenvaltioiden ihmisoikeusasioita ja joka mainitaan useissa viime aikoina julkaistuissa mietinnöissä. Virasto keskittyy kuitenkin jäsenvaltioiden ihmisoikeustilanteeseen siinä yhteydessä, kun ne panevat yhteisön lainsäädäntöä täytäntöön. Kummankin organisaation toimintavalta on rajoitettu tietyille alueille, ja uskoakseni niillä saattaa olla yhteistoimintaa. Näin ollen juuri mainitsemani määräys ei missään tapauksessa rajoita sen toimivaltaa vaan on suunniteltu estämään Euroopan neuvoston toiminnan kopioiminen.

Asetuksessa, jolla virasto perustetaan, säädetään esimerkiksi, että viraston on nimenomaan tehtävä tiivistä yhteistyötä Euroopan neuvoston kanssa. Tällaisen yhteistyön pitäisi taata päällekkäisyyksien välttäminen, ja nyt jatkan lainaamalla tekstejä: ”Yhteistyöllä olisi varmistettava, että vältetään viraston ja Euroopan neuvoston toiminnan päällekkäisyydet.” Näin ollen on tärkeää, että perusoikeusvirasto ja Euroopan neuvoston toimielimet yrittävät varmistaa, että niiden toimet ja toiminnassa olevat toimielimet täydentävät toisiaan. Siksi viraston jatkuvana tehtävänä on toimia toimivaltansa puitteissa ja täydentää Euroopan neuvoston toimintaa.

Hyvät parlamentin jäsenet, olen nyt käsittääkseni vastannut lyhyesti kaikki esittämiinne kysymyksiin. Jätän Euroopan komission jäsenen tehtäväksi vastata häntä koskeviin tai hänelle esitettyihin kysymyksiin.

Jacques Barrot, *komission varapuheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, puheenjohtajavaltion edustaja on vastannut osaan kysymyksistä, joten yritän puhua lyhyesti.

Ensinnäkin kiittäisin siitä, mitä Martine Roure sanoi avatessaan keskustelumme: perusoikeuskirjassa on todellakin onnistuttu yhdistämään sosiaaliset oikeudet ja kansalaisoikeudet. Mielestäni tämä on vaikuttanut myönteisesti perusoikeuskirjaan, joka – toivottavasti – yhdistetään EU:n lainsäädäntöön. Siinä todella yhdistyvät kansalaisoikeudet ja sosiaaliset oikeudet.

Kun asia on näin, haluaisin vastata joihinkin vähemmistöjä koskeviin kysymyksiin. Meillä ei itse asiassa ole mitään erityisiä valtuuksia, joiden perusteella voisimme käsitellä vähemmistöjen oikeuksia jäsenvaltioissa, mutta me voimme torjua vähemmistöön kuuluvien ihmisten syrjintää. Yksilön syrjintä kuuluu syrjinnän vastaisen taistelumme soveltamisalaan.

Romaniyhteisöön liittyen – käsittääkseni puheenjohtajavaltion edustaja on vastannut tähän – haluaisin korostaa sitä, että järjestimme 16. syyskuuta romaniväestöä käsittelevän huippukokouksen. Minä sain tilaisuuden päättää huippukokouksen, ja minun on myös todettava teille, että me yhdessä kollegani komission jäsen Špidlan kanssa asetamme romanilasten syrjinnän vastustamisen yhdeksi painopisteistämme.

Tällaista syrjintää ei voi mitenkään hyväksyä, mutta Euroopassa näiden ongelmien käsittelyn aloittaminen on kestänyt kauan. Jäsenvaltioilla on suuri vastuu tällä alueella, ja niissä asian käsittely on kestänyt kauan. On totta, että me yritämme nyt käyttää kaikki käytettävissämme olevat keinot romaniyhteisön yhteiskuntaan integroitumisen vauhdittamiseksi.

Me pyrimme myös kaiken tavoin siihen, että strategiaamme ei perustu yksinomaan romanien etniseen taustaan perustuvan lähestymistapaan. Tällainen lähestymistapa voisi olla haitallinen ja kumota rajat ylittävän romaniongelman käsittelyn hyödyt kaikessa Euroopan politiikassa.

Haluan myös puhua seksuaalisesta erilaisuudesta. Mielestäni puheenjohtajavaltion edustajan vastaus osui todella naulan kantaan. Suvaitsevaisuuteen kuuluu juuri seksuaalisen erilaisuuden kunnioittaminen ja tämän kunnioituksen takaaminen. On täysin selvää, että tässä kohdassa on tämä syrjintää koskeva teksti, mutta meidän on varmistettava, että sitä sovelletaan.

Lisäksi haluan sanoa, että komissio ei tosiasiaa aio ottaa jäsenvaltioiden puolesta kantaa perheoikeuden järjestämisestä. Kuten tiedätte, avioeroon liittyvien sääntöjen laatiminen tuottaa jo vaikeuksia. Emme voi varsinkaan mennä alueelle, jolla edellytetään yksimielisyyttä.

Silti haluaisin vielä todeta, että henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskeva lainsäädäntö tietysti velvoittaa jäsenvaltiot tunnustamaan tietyt yhteydet, joihin on sitouduttu toisessa jäsenvaltiossa, ja tässä mielessä voin vain toistaa EU:n lainsäädäntöä.

Lopuksi haluaisin sanoa, että mielestäni tärkeintä on – Gérard Deprez oli tässä oikeassa – että me emme saa antaa pelon ohjata meitä. Meidän on tunnustettava, että 11. syyskuun iskujen jälkeen vallinnut terrorismin pelko on tarkoittanut sitä, että oikeuksien, yksilön vapauksien ja yksityisyyden suojelu on unohdettu ajoittain, ja meidän on mielestäni tarkkailtava tätä tasapainoa tiiviisti. Terrorismia ei torjuta terrorismia tehokkaasti perusoikeuksia, ihmisoikeuksia ja yksityisyyttä halventamalla. Mielestäni päämääränä pitäisi todella olla terrorismin tehokas torjunta.

Lopuksi sanoisin vielä, että perusoikeuksien alueella tehtävänäme ei ole vain laatia tekstejä vaan myös varmistaa niiden soveltaminen. Sen on oltava velvollisuutemme. Voitte olla varmoja siitä, että pidän komission ja vapaudesta, turvallisuudesta ja oikeudesta vastaavan komission jäsenen suhteen henkilökohtaisesti huolen siitä, että me kaikilla tasoilla todella varmistamme valppaasti EU:n lainsäädännön soveltamisen.

Giusto Catania, *esittelijä*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin kiittää komission jäsen Barrot'ta ja puheenjohtaja Yadea heidän tuestaan mietinnölleni. Haluaisin kiittää myös varjoesittelijöitä Gál, Roure, Guardans ja Ždanoka heidän aktiivisesta osuudestaan mietinnön laatimisessa ja kokoonpanossa.

Mielestäni esitetyt kysymykset ovat hyvin mielenkiintoisia, ja haluaisin käyttää jonkin verran aikaa erityisesti yhteen komission jäsen Barrot'n esiin tuomaan kysymykseen. Nyt talouskriisin voimistuessa meidän on pyrittävä välttämään se, että Euroopan unioniin syttyisi avoin sota, jonka osapuolina olisivat köyhät sekä kansalaiset, joita syrjitään heidän sosiaalisten olojensa, elinolosuhteidensa tai odotustensa vuoksi, joita heillä kenties on siksi, että he ovat päässeet Euroopan unioniin ja heidät on otettu vastaan mahdollisimman hyvin.

On totta, että kriisi on taipuvainen lisäämään rasismia ja muukalaisvihaa, ja haluaisin kertoa kollega Brejcille, että olemme hyvin huolellisesti analysoineet Euroopan perusoikeusviraston kertomusta ja aiemmin Euroopan

rasismin ja muukalaisvihan seurantakeskuksen kertomusta, ja olemme havainneet, että rasismi ja muukalaisviha ovat lisääntyneet Euroopan unionissa viime vuosina räjähdysmäisesti. Siksi me olemme hyvin huolestuneita siitä, mitä tapahtuu. Meidän on mielestämme tuettava prosesseja, joissa luodaan aktiivisesti rooli, jossa perusoikeuksien edistäminen ja suojeleminen ovat tehokkain keino luoda rauhan Eurooppa, joka on sitoutunut kulttuurien väliseen vuoropuheluun ja jossa ei ole sivistymättömiä käytäntöjä.

Mielestäni voimme tällä tavalla, tämän mietinnön avulla auttaa parantamaan EU:n roolia kansainvälisellä näyttämöllä. En käytä aikaa muihin keskustelun aikana heränneisiin kysymyksiin, joista osa ei ansaitse minulta vastausta, mutta olen erityisen tyytyväinen mielipiteidenvaihtoon ja useiden keskusteluun aktiivisesti osallistuneiden kollegojeni ehdotuksiin.

Puhemies. – (IT) Yhteiskeskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan pian.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Perusoikeuskirjan mukaan jokaisella EU:n kansalaisella on vapaus hakea työtä, tehdä työtä ja sijoittautua mihin tahansa muuhun jäsenvaltioon.

Valitettavasti kaikki EU:n kansalaiset eivät ole tähän asti voineet nauttia tästä vapaudesta. Uusille jäsenvaltioille määrätty kahden vuoden rajoitus aika työmarkkinoilla päättyy tämän vuoden lopussa. Kahdeksan jäsenvaltiota on kuitenkin jo ilmoittanut aikovansa pidentää tätä aikaa vielä kolmella vuodella nykyisen talouskriisin vuoksi.

Komission 11. marraskuuta 2008 antaman kertomuksen mukaan ei ole mitään vakuuttavia todisteita siitä, että merkittävä määrä paikallisia työntekijöitä menettäisi työpaikkansa tai heidän palkkaansa pienennettäisiin uusista jäsenvaltioista tulevien työntekijöiden vuoksi.

Työmarkkinoiden suljettuna pitäminen pitkittää EU:n kansalaisten erilaista kohtelua. Näiden rajoitusten poistaminen auttaisi välttämään ongelmat, joita syntyy laittomasta työnteosta ja valheellisesta itsenäisestä ammatinharjoittamisesta.

Siksi olen sitä mieltä, että jäsenvaltioiden, jotka edelleen asettavat rajoituksia työmarkkinoille, pitäisi muistaa ennen kaikkea työntekijöiden vapaan liikkuvuuden todellinen myönteinen vaikutus kestäväan talouskasvuun.

Vapaa liikkuvuus on osoittautunut myönteiseksi ja jopa välttämättömäksi tekijäksi.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Kommentoimatta tarkemmin tämän mietinnön sisältöä, jota voisi arvostella monin tavoin, haluaisin kiinnittää huomion yhteen artiklaan, jota vastaan äänestän, vaikka olinkin hylännyt komissiossa tarkistuksen, jonka tarkoitus oli poistaa se. Tarkoitan 46 kohtaa, jossa suositellaan tällaisen määritelmän laatimista Euroopan tasolla Euroopan neuvoston suosituksen 1201 (1993) perusteella. Tähän suositukseen ei pitäisi vedota ilman, että sille annettua tulkintaa selitetään erittäin huolellisesti, koska sen sanamuoto on monitulkintainen ja voitaisiin tulkita yhteisten oikeuksien myöntämiseksi vähemmistöille tai etnisiin syihin perustuvaksi alueelliseksi itsenäisyydeksi. Mielestäni Euroopan parlamentin ei pitäisi kritiikittä hyväksyä viittausta tähän suosituksen. Myös Venetsian komissio (Euroopan neuvoston Demokratiaan oikeusteitse -komissio) korosti, että suosituksen 1201 kaikkiin tulkintoihin on kiinnitettävä erityistä huomiota.

15. Neuvoston lähestymistapa Euroopan petostentorjuntavirastoa OLAFia koskevan asetuksen tarkistamiseen (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Ingeborg Gräßlen neuvostolle talousarvion valvontavaliokunnan puolesta esittämästä suullisesta kysymyksestä neuvoston lähestymistavasta Euroopan petostentorjuntavirasto OLAFia koskevan asetuksen tarkistamiseen (O-0116/2008 – B6-0492/2008).

Ingeborg Gräßle, laatija. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoiset neuvoston jäsenet, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, petostentorjuntavirastoa OLAFia koskevan mietinnön laatijana tekee mielenkiintoisia havaintoja, kuten sen, että kaikki puhuvat petosten torjunnasta mutta kukaan ei tee mitään. Toinen havainto on se, että jäsenvaltiot laskevat sentilleen maksunsa Euroopan unionille, mutta kun on kyse näiden rahojen käyttämisestä, ne ryhtyvät anteliaiksi ja tekevät huijareiden toiminnan jopa helpommaksi, kun esimerkiksi säännönmukaisuusilmoittaminen Euroopan unionille kestää yhä keskimäärin 36 kuukautta. Euroopan

parlamentin mielestä tätä ei voida hyväksyä. Me haluamme, että petoksia torjutaan tehokkaasti myös ennaltaehkäisyllä. Me haluamme, että jäsenvaltiot ottavat petostentorjunnan työohjelmaansa, ja haluamme, että käymme yhteisiä keskusteluja siitä, mitä me tarvitsemme ja mitkä ovat ongelmat.

Me haluamme, että kansalliset oikeusviranomaiset kiinnostuvat aiempaa enemmän OLAFin tutkimusten tulosten seurannasta. Huijareille tähän asti tarjolla olevat lainsäädännön porsaanreiät täytyy sulkea. EU:n varoja on käsiteltävä samalla tavalla kuin kansallisia varoja. Me haluamme riippumattoman viraston, jolla on näiden tehtävien suorittamiseen tarvittavat voimavarat ja oikeusperusta. Me haluamme viraston, joka voi työskennellä yhdessä jäsenvaltioiden kanssa hiljaa ja tehokkaasti.

Meidän oikeusperustasta, asetuksesta 1073/99, laitimme lausunto kattaa kaikki nämä asiat. Esitämme, että tätä asetusta – joka on OLAFin ydin – kehitetään edelleen yhdessä neuvoston kanssa. Me kehoitamme neuvostoa ottamaan mukaan lausuntomme ja avaamaan keskustelut tämän asetuksen edelleenkehittämisestä. Me haluamme, että OLAFin ongelmat ratkaistaan.

Haluan kiittää kaikkia parlamentin ryhmiä tuesta tälle asialle myös huomenna äänestyksen kohteena olevan päätöslauselman muodossa. Vetoan neuvoston puheenjohtajiin Ranskaan ja Tšekin tasavaltaan, että ne ottaisivat pallon kiinni ja palauttaisivat sen sitten peliin. Olemme ehdotuksissamme myös käsitelleet ratkaisuja, jotka neuvoston työryhmä on kehittänyt ja esittänyt. Haluaisin vakuuttaa teille, että haluamme saattaa tämän asetuksen nopeasti päätökseen ja olemme halukkaita osallistumaan rakentaviin keskusteluihin ehdotuksiemme pohjalta.

Jos OLAFin koko oikeusperusta konsolidoitaisiin neuvoston ehdotuksen mukaisesti, että hukattaisiin paljon enemmän aikaa ja lopputulos olisi kuitenkin epävarma. OLAF juhlii pian 10. vuosipäiväänsä. Yhdistäminen tarkoittaisi, että kestäisi toiset 10 vuotta, ennen kuin oikeusperusta paranisi. Petostentorjunta on niin tärkeää, että niin ei saa käydä. Siksi me haluamme tehdä nyt neuvoston kanssa yhteistyössä kaiken, mikä tehtävissä on. Kiitos paljon.

Rama Yade, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvä kysymyksen laatija Gräßle, haluaisin aivan ensiksi muistuttaa teitä siitä, että neuvosto pitää petosten torjuntaa ja Euroopan unionin taloudellisten etujen suojelua hyvin tärkeänä. Neuvosto katsoo, että Euroopan petostentorjuntavirastoon liittyvien asetusten ei pidä olla pelkästään tarpeiden kannalta tarkoituksenmukaisia vaan myös yhdenmukaisia.

Tässä yhteydessä meidän pitäisi muistaa neuvoston vuonna 2007 esittämä pyyntö sellaisen konsolidoidun oikeusvälineen esittelemisestä, joka kattaisi OLAFin työn eri näkökohdat ja selventäisi asiaa meidän kaikkien haluamalla tavalla. Neuvosto on ottanut asianmukaisesti huomioon 20. marraskuuta hyväksytyt Euroopan parlamentin tarkistukset, jotka koskevat OLAFin tutkimuksia koskevien sääntöjen muuttamista, sekä aiheesta aiemmin talousarvion valvontavaliokunnassa käydyt keskustelut.

Neuvosto on myös ottanut asianmukaisesti huomioon Euroopan parlamentin 23. lokakuuta 2008 antaman päätöslauselman 44 kohdan vuoden 2009 talousarvion ensimmäisen käsittelyn mukana ja käsittelee samaa aihetta. Kollegani ja talous- ja raha-asoiden neuvoston puheenjohtaja Eric Woerth on jo esittänyt neuvoston työaikataulua koskevan kysymyksen 13. marraskuuta käydyssä talousarviota koskevassa kolmikantakokouksessa ja Euroopan parlamentin kanssa 21. marraskuuta pidetyssä neuvottelukokouksessa.

Tässä kolmikantakokouksessa komissio ilmoitti vastauksenaan neuvoston huoliin, jotka uskon Euroopan parlamentin myös jakavan, aikovansa esitellä työasiakirjan OLAFin asetusten konsolidoinnista ensi vuoden alussa. Voin siksi ilolla vahvistaa, että neuvosto totesi jo 13. marraskuuta käydyssä kolmikantakokouksen ja 21. marraskuuta pidetyn neuvottelukokouksen aikana tutkivansa asianmukaisesti ja suurella mielenkiinnolla asetukseen N:o 1073/1999 ehdotettuun tarkistukseen liittyvän Euroopan parlamentin työn sekä komissiolta odotettavissa olevan työasiakirjan tulokset.

Toivon, että saan ennen klo 18.00 mahdollisuuden käyttää jälleen puheenvuoron vastatakseni mahdollisiin kommentteihinne. Pahoittelen etukäteen, että joudun poistumaan tuolloin.

Jean-Pierre Audy, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Yade, hyvät kollegat, Euroopan komission täytyy suojella Euroopan unionin taloudellisia etuja, ja se on perussopimusten mukaan niistä jäsenvaltioiden kanssa vastuussa. Komissiolla – valitettavasti sen penkki on tyhjä – on tärkeät valtuudet petosten, korruption ja muun laittoman, unionin taloudellisia etuja heikentävän toiminnan torjunnassa.

Meidän on syytä muistaa, että Santerin komission eroaminen maaliskuussa 1999 johti petostentorjuntaviraston eli OLAFin perustamiseen, ja ensi vuonna juhliitaan sen 10. vuosipäivää.

Mainio kollegani Gräßle on oikeassa vaatiessaan komissiota vastuuseen vuoden 1999 asetuksen kauan odotetun tarkistuksen vuoksi, koska siitä lähtien on varauduttu tarkistamaan kolme vuotta viraston luomisen jälkeen tehtävän komission arvioinnin perusteella tämä asetus, joka olisi hyväksyttävä. Puheenjohtaja Yade, vastauksenne on rohkaiseva. Se on johdonmukainen.

Arviointi tehtiin vuonna 2003, ja meillä on ehdotus asetukseksi. Nyt on välttämätöntä tehdä tästä mekanismista, sisäisistä ja ulkoisista tutkimuksista ja OLAFin yleisistä tehtävistä johdonmukainen kokonaisuus. On vuoden 1999 asetus numero 1073, mutta on myös vuoden 1996 asetus komission paikan päällä tekemistä tarkastuksista ja todentamisista sekä vuoden 1995 asetus unionin taloudellisten etujen suojaamisesta.

Vuonna 2005 tehty arviointi sisälsi 17 ehdotusta, joihin kuului Euroopan syyttäjäntoimen perustaminen, sillä vaikka OLAFilla on tutkintavaltuudet, se on hallintoelin, jota ei valvo riippumaton oikeusviranomainen. Tämä viranomainen voisi olla tutkinnan kohteena olleiden henkilöiden suojelija ja OLAFin itsensä tukija. Mikä sitten on OLAFin todellinen luonne? Onko siitä apua oikeudelle, ja jos on, mille EU:n rikosoikeudelle? Onko se erityinen hallinto-osasto? Vielä on pitkä matka kuljettavana. Kiitos teille, puheenjohtaja Yade, asialle tänään antamastanne sysäyksestä.

Herbert Bösch, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, kuten esittelijä jo totesi, neuvosto laiminlyö unionin taloudellisten etujen suojelemisen velvollisuuttaan. Puheenjohtaja Yade, tärkeää ei ole se, mitkä sopimukset nyt konsolidoidaan ja mitkä ei, vaan se, että te osallistutte keskusteluihin. Jos te ette käynnistä neuvotteluja nyt, viivästyttätte aivan tarkoituksellisesti petosten torjunnan uudistamista EU:n tasolla seuraavaan vaalikauteen, kuten hyvin tiedätte. Meidän on myös kerrottava äänestäjillemme kesäkuussa, että jäsenvaltiot eivät ole kiinnostuneita tästä. Voimme jopa antaa heille useita esimerkkejä.

Esimerkiksi Saksalle vuodessa 16–18 miljardia euroa maksavien alv-petosten suhteen meillä olisi mahdollisuus ryhtyä asianmukaisiin petostentorjuntatoimiin uudistetun OLAFin välityksellä. Silti paraskin petostentorjuntaviranomainen on voimaton, jos jäsenvaltiot eivät anna tietoja.

OLAFin suorittaman tapausten seurannan suhteen meidän on usein hapuiltava pimeässä, koska kansalliset viranomaiset eivät ole kertoneet meille, mihin toimenpiteisiin OLAFin tutkimusten tulosten perusteella on ryhdytty. Tässä suhteessa tarvitaan toimenpiteitä.

Koska olin mukana vuonna 1999, voin sanoa, että tärkein asetukseen 1073/99 kirjattu asia oli, että tämä petostentorjuntayksikkö, joka on tehnyt muutaman viime vuoden aikana hyvää työtä, olisi uudistettava muutaman vuoden päästä. Sitä ei voida lykätä, mistä haluaisin muistuttaa tänään neuvostoa.

Bart Staes, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston varapuheenjohtaja, hyvät kollegat, olen kuunnellut vastauksianne erittäin tarkasti. Te sanoitte tutkivanne näitä ehdotuksia asianmukaisesti ja suurella mielenkiinnolla. Olen pahoillani joutuessani toteamaan, että tuo vastaus ei riitä meille.

Me olemme tehneet kotiläksymme. Hyväksyimme esittelijä Gräßlen mietinnön ensimmäisessä käsittelyssä. Teimme niin, koska nykyisessä lainsäädännössä on aukkoja. Olemme yrittäneet korjata nämä puutteet, ja kollega Bösch on oikeassa sanoessaan, että meillä oli paljon haasteita. Me hyväksyimme alv-petoksia koskevan mietinnön vasta vähän aikaa sitten. Veropetoksia tehdään Euroopan unionissa noin 200–250 miljardin euron edestä.

Siksi tarvitsemme vakaata lainsäädäntöä. Sekä teidän, puheenjohtaja Yade, että koko neuvoston pitäisi tehdä työnne. Pyytäisin teitä noudattamaan hieman täsmällisemmin neuvoston aikatauluja tämän asiakirjan suhteen, koska se on ratkaisevan tärkeää.

José Javier Pomés Ruiz (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, olen kiitollinen puheenjohtaja Yadelle hänen läsnäolostaan, kun keskustelemme tästä kansalaisia niin paljon huolestuttavasta aiheesta.

Tämän parlamentin vaalikausi on päättymässä. Olemme sen aikana yrittäneet kertoa veronmaksajille, että me tarkistamme täällä tilit ja teemme sen mahdollisimman hyvin. Me myönnämme, että virheitä on tehty eikä asioita ole aina tehty oikein, mutta ennen kaikkea olemme laskeneet petosten määrän ja teemme kaiken voitavamme. Siksi me perustimme kymmenen vuotta sitten Euroopan petostentorjuntaviraston OLAFin. Nyt tarvitaan pikaisesti asianmukainen oikeudellinen kehys.

Puheenjohtaja Yade, jos meidän teidän mielestämme pitäisi odottaa komission laatimaa kertomusta ja aloittaa vasta sitten neuvottelut OLAFin lopullisesta ohjesäännöstä, me hukkaamme aikaa. Vaalit ovat tulossa, ja sen jälkeen alkaa uusi vaalikausi. Voimme välittää EU:n kansalaisille viestin siitä, että kaikki täällä – neuvosto,

puheenjohtajavaltiot Ranska ja Tšekin tasavalta, tämä parlamentti ja komissio – ovat sitoutuneet niin kehittyvissä kuin erittäin kehittyneissäkin maissa tekemään petoksista lopun.

Kiitos teille, puheenjohtaja Yade, osallistumisestanne tähän keskusteluun. Harmi, että komissio ei ole läsnä.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, minäkin olen tyytyväinen esittelijä Gräßlen talousarvion valvontavaliokunnan puolesta tekemään ehdotukseen painostuksen jatkamisesta sinnikkäästi niin, että hyväksymämme OLAFia koskeva lainsäädäntö voidaan panna täytäntöön mahdollisimman pian.

Olen siksi kiitollinen myös puheenjohtaja Yadelle hänen läsnäolostaan täällä, koska parlamentin hyväksymässä ehdotuksessa aivan oikeutetusti vaaditaan OLAFin tutkinnan kohteina olevien ihmisten oikeuksien varmistamista ja turvaamista niin, että heidän oletetaan olevan syyttömiä ja heille sallitaan mahdollisuus puolustukseen samoin kuin tiedonantajien oikeuksien varmistamista ja turvaamista.

Ennen kaikkea on laadittava selvemmät ja läpinäkyvämmät säännöt sekä käytännösäännöt, jotka on julkistettava kaikille kansalaisille mahdollisimman pian. Olemme tässä suhteessa kiitollisia esittelijä Gräßlen aloitteesta ja talousarvion valvontavaliokunnan hänelle antamasta tuesta.

Me tietysti kehotamme vakavasti neuvostoa yrittämään neuvottelujen käynnistämistä uudelleen mahdollisimman pian, jotta ne saataisiin etenemään mahdollisuuksien mukaan ennen tämän vaalikauden loppua – toisin sanoen ennen seuraavia vaaleja. Se on ratkaisevaa, jotta voidaan taata kaikki parlamentin Gräßlen mietinnön perusteella vahvistamat oikeudet.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Yade, hyvät kollegat, Euroopan parlamentin vaalit ovat jälleen ensi vuonna edessä, ja väärää tietoa leviää erityisen paljon vaalien alla. Siksi me haluamme, että OLAFin uudistus toteutetaan nopeasti. On osoitettava selvästi ja yksiselitteisesti, missä on epäonnistuttu ja missä Euroopan unionia pyritään vahingoittamaan väärillä tiedoilla. Uskon, että EU:n kansalaiset tarvitsevat tätä tukea ja selvyyttä asioihin.

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, aluekehitysvaliokunnan jäsenenä ymmärrän, miten tärkeää OLAFin työ rakennerahastojen alueella on. Uusimmassa yhteisön taloudellisia etuja koskevista kertomuksista ilmoitetaan yli 3 800 säännönvastaisuuksiin liittyvästä tapauksesta, mikä tarkoittaa 19 prosentin lisäystä vuonna 2006. Kyseinen summa on 828 miljoonaa euroa, mikä on 17 prosenttia enemmän kuin edellisenä vuotena.

Siksi neuvosto on nyt parannettava petostentorjuntaa toteuttamalla oikeusperustan todellinen uudistus nykyisten tekstien kosmeettisten korjausten sijasta.

Jos neuvosto on tämän suhteen vakavissaan, sen pitäisi myös parantaa ilmoitusjärjestelmäänsä. Tähän asti jäsenvaltioilta on kestänyt keskimäärin 36 kuukautta ilmoittaa OLAFille sääntöjenvastaisuuksista. Luotettavat luvut pitäisi saada nopeasti sähköisessä muodossa, niin että OLAF voisi toimia tehokkaasti. Me olemme sen velkaa kaikille – veronmaksajille ja myös niille, jotka käyttävät EU:n varoja parhaan tietämyksensä ja omatuntonsa mukaisesti.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, puhun lyhyesti. Kiirehdin tukemaan esittelijä Gräßleä hänen pyrkimyksissään, ja mielestäni teemme niin kaikki täällä tänään. Olemme kuulleet, että Euroopan unionin maine on vahingoittunut, kun on havaittu, että petosten on annettu tapahtua. Siksi kaikkeen, mikä vahvistaisi tai tehostaisi OLAFin toimintaa, on suhtauduttava myönteisesti ja tuettava. Näillä muutamalla sanalla kiitän esittelijä Gräßleä hänen ponnisteluistaan ja kehotan neuvostoa ja komissiota kuuntelemaan tarkasti.

Rama Yade, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, ymmärrän täysin Euroopan parlamentin huolestumisen. Neuvostolla on nyt Euroopan parlamentin ensimmäisen käsittelyn tulokset. Neuvoston työssä ja toiminnassa on tietty logiikka, mikä tarkoittaa, että komission on laadittava asiakirjat, ennen kuin neuvosto voi edetä asiassa. Neuvosto onkin tehnyt työnsä ja vaatinut vuoden 2007 lainsäädännön konsolidoimista. Velvollisuuteni on kertoa teille, että meidän on vielä odotettava siihen asti, kunnes komissio on antanut tämän työn tiedoksi neuvostolle.

Olen vakuuttunut siitä, että sitten kun meillä on OLAFin lainsäädännön konsolidointia koskeva työasiakirja, josta komissio on ilmoittanut, me pystymme viemään uudistuksen nopeasti eteenpäin. Me tarvitsemme kuitenkin työasiakirjan, ja parlamentin on luotettava siihen, että neuvosto vie asiaa eteenpäin tavalliseen tapaan hyvää toimielinten välistä yhteistyötä kunnioittaen ja pyrkii tekemään OLAFin oikeuskehyksestä mahdollisimman selkeän.

Puhemies. – (IT) Olen vastaanottanut yhden työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen⁽¹⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 18. joulukuuta 2008.

(Istunto keskeytettiin hetkeksi.)

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

16. Kyselytunti (kysymykset komissiolle)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B6-0491/2008).

Käsitlemme komissiolle osoitettuja kysymyksiä.

Ensimmäinen osa

Tadeusz Zwiefkan laatima kysymys numero 32 (H-0934/08)

Aihe: Pk-yrityksiä koskevat varautumissuunnitelmat

Haluaisin esittää komissiolle kysymyksen sen pk-yrityksiä koskevista varautumissuunnitelmista tämänhetkisen talouskriisin vuoksi, jota Jean Claude Trichet on luonnehtinut vakavimmaksi kriisiksi sitten toisen maailmansodan.

Talouden tervehdyttämistä koskevan puitesuunnitelman, jonka on määrä valmistua 26. marraskuuta, on tarkoitus sisältää lyhyen aikavälin keinoja laman ehkäisemiseksi. Komissio harkitsee uutta rahoitusta ja uusia käyttötapoja jo olemassa oleville varoille. Se haluaa myös lisätä pääomaa, joka EU:n pitkäaikaislainoja myöntävällä luottolaitoksella, Euroopan investointipankilla, on käytettävissään. Pankki on jo koonnut 30 miljardin euron lainapaketin auttaakseen pieniä yrityksiä, joiden on vaikea löytää rahoitusta. Tällaiset toimet ovat kiitoksen arvoisia, mutta yksi vakavimmista pk-yrityksiä tällä hetkellä koskettavista kysymyksistä on kuitenkin lainaerien takaisinmaksussa tapahtuvat laiminlyönnit. Onko Euroopan komissio laatinut varautumissuunnitelmia erityisesti tämän ongelman ratkaisemiseksi?

Joaquín Almunia, komission jäsen. – (ES) Arvoisa puhemies, eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevaa aloitetta koskevassa komission ehdotuksessa tunnustettiin täysimääräisesti pienten ja keskisuurten yritysten kohtaamat ongelmat.

Zwiefkan laatiman kysymyksen aiheena on rahoituksen saatavuus, ja sen osalta komissio on yhdessä Euroopan investointipankin (EIP) kanssa ilmoittanut erityisistä toimenpiteistä tilanteen parantamiseksi.

Olemme tietenkin samaa mieltä siitä, että pk-yrityksille on annettava erityisapua. Rahoituskriisi on heikentänyt merkittävästi yritysten ja erityisesti pk-yritysten käytettävissä olevia rahoituskanavia monissa jäsenvaltioissa. Yhteisön toimielimet ja jäsenvaltiot ovat toimivaltansa puitteissa ryhtyneet torjumaan näitä vaikutuksia konkreettisilla toimenpiteillä.

Komissio on ottanut käyttöön rahoitusjärjestelmää vakauttavia toimenpiteitä, jotka auttavat pankkeja myöntämään taas asiakkailleen lainoja. Olemme myös tukeneet tiettyjä kirjanpitosääntöihin tehtäviä muutoksia sekä pankkien pääomapohjan kiireellistä vahvistamista ja pankkitalletuksia koskevia takuujärjestelmiä.

Kuten tiedätte, komissio myös hyväksyi 26. marraskuuta 200 miljardin euron elvytysuunnitelman. Viime viikolla Eurooppa-neuvosto antoi tälle suunnitelmalle tukensa. Kuten tiedonannossamme todetaan, tähän 200 miljardiin euroon sisältyy talouden elvyttämiseen tarkoitettu 30 miljardin euron paketti, joka rahoitetaan EU:n talousarviosta tai EIP:n rahoitustoimista.

Rahoitettiinpa näitä toimenpiteitä talousarviovaroista tai rahoitustoimista, niihin sisältyy selvästi sellaisia rahoitukseen ja apuun varattuja varoja, joista pk-yritykset hyötyvät merkittävästi. Tämän lisäksi Nizzassa

---

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

tämän vuoden syyskuussa pidetyssä epävirallisessa Ecofin-neuvoston kokouksessa päästiin sopimukseen, jonka mukaan EIP tehostaa ja samalla tuo esille erityisesti pk-yrityksille suunnattuja rahoitustoimiaan.

Näiden sopimusten lisäksi EIP on ilmoittanut, että se tarjoaa pk-yrityksille välirahoitusta – jota sanotaan teknisesti mezzanine-rahoitukseksi – Euroopan investointirahastosta yhteensä 1 miljardia euroa.

Kuten aiemmin totesin, eri jäsenvaltioiden suunnitelmien ja Eurooppa-neuvoston viime viikolla hyväksymän elvytysuunnitelman yhteydessä on nähty jo esimerkkejä siitä, miten taloudellisesti merkittävät EU-maat, esimerkiksi Yhdistynyt kuningaskunta, Ranska, Saksa ja Espanja, ovat toteuttaneet erityisiä rahoitustoimia pk-yritysten hyväksi. Me kaikki tiedämme, että pk-yritysten osuus myyntiluvuista, työllisyydestä ja tuotantorakenteesta on kaikissa maissamme merkittävä.

Lopuksi haluan todeta, että tänä taloudellisesti erittäin vaikeana aikana komissio on hyödyntänyt perustamissopimukseen kirjattuja määräyksiä ja hyväksynyt sopimuksia, joilla voidaan lisätä valtiontukien joustavuutta. Tästä on erityisesti hyötyä myös pk-yrityksille. Yksi esimerkki on eilen tekemämme sopimus korottaa *de minimis*-sääntöön perustuvan valtiontuen määrää.

Lopuksi totean, että tammikuussa pidetään komission, pienten ja keskisuurten yritysten, niiden edustajien sekä pankkien kanssa ”rakentavan vuoropuhelun” kokous, jossa vaihdetaan mielipiteitä valtiontuen tehokkuudesta, nykytilanteesta ja mahdollisesta tarpeesta täydentää viime kuukausina tehtyjä päätöksiä.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitos paljon yksityiskohtaisista selityksistänne. Koska mainitsitte komission työn ja Euroopan investointipankin sitoumukset, haluan kysyä, ovatko yleisesti ottaen myös pankit, jotka osallistuvat käynnissä olevaan vuoropuheluun ja saavat paljon tukea, ryhtyneet varmistamaan, että pk-yrityssektori toimii enemmän tai vähemmän sujuvasti? Ovatko nekin tehneet samat sitoumukset?

Joaquín Almunia, komission jäsen. – (ES) Vastaa jäsen Zwiefkan kysymykseen, että me todellakin puhumme pankeille. Ne myös kertovat taseisiinsa ja tilinpäätöksiinsä liittyvistä ongelmista.

Kaikkien varojen, kaikkien yhteisössä ja jäsenvaltioissa hyväksyttyjen päätösten ja toimenpiteiden sekä EIP:n ja muiden keskuspankkien tarjoaman likviditeetin ja korkojen alennusten tarkoituksena on estää luottojen romahtaminen sekä edistää ja luoda sopiva kehys, jonka avulla perheiden ja yritysten tarvitsema luotto- ja rahoitustaso saadaan elpymään.

Pienet ja keskisuuret yritykset ovat rahoituksessaan huomattavasti enemmän riippuvaisia pankkien luotoista kuin suuret yritykset. Tämä johtuu siitä, että nykyisistä markkinaongelmista huolimatta suuret yritykset voivat suoraan laskea arvopaperinsa liikkeeseen ja saada rahoitusta arvopaperimarkkinoilta tai kiinteätuottoisilta markkinoilta. Pienet ja keskisuuret yritykset tarvitsevat pankkien tarjoamaa kanavaa.

Toivomme vilpittömästi, että pankit ja luottojärjestelmä vastaavat myönteisesti tähän avun ja tuen määrään, joka on nyt välttämätön mutta jonka suuruutta ei olisi vielä muutama kuukausi sitten osattu kuvitellakaan.

Mielestäni hallituksemme, Euroopan unionin toimielimet ja keskuspankkimme eivät ole ainoita, joiden on otettava tässä asiassa vastuuta – ja me otamme vastuuta. Myös pankeilla on velvollisuuksia, sikäli kuin ne ovat saaneet tukea julkisin varoin tapahtuvana pääomapohjan vahvistamisena tai valtion takaamina talletuksina. Niillä on velvollisuuksia muuta yhteiskuntaa ja erityisesti pieniä ja keskisuuria yrityksiä kohtaan.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni viimeisin huomionne oli todella asiallinen. Pankkien on ymmärrettävä, että ne tarvitsevat pieniä ja keskisuuria yrityksiä ja että aiemmin ne ovat rikastuneet näiden yritysten avulla.

Seuraava kysymykseni on mielestäni hyvin yksinkertainen: toimiiko tämä? Emme ehkä nyt tiedä, toimiiko tämä, mutta milloin tiedämme sen, ja milloin sanomme, että meidän on tehtävä jotain muuta? 30 miljardia euroa on merkittävä summa, mutta Irlannin viranomaisten on täytynyt pumpata pankkeihin 10 miljardia euroa, ja muutamat riippumattomat asiantuntijat ovat todenneet, että Irlannin pankkien pääoman vahvistamiseen tarvitaan 30 miljardia euroa. Ehkä teillä on tähän jotain sanottavaa.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Haluaisin kysyä, millaisella menettelyllä Romanian pienet ja keskisuuret yritykset voivat saada rahoitusta myönnetystä 30 miljardin euron budjetista. Mitä menettelyä jäsenvaltiot voivat noudattaa auttaakseen pieniä ja keskisuuria yrityksiä saamaan tätä rahoitusta? Puhuitte muun muassa Ranskan ja Yhdistyneen kuningaskunnan suunnitelmista, ja kysymykseni on seuraava: sovelletaanko tässä

"ensiksi tullut hakemus käsitellään ensiksi" -menettelyä vai onko muilla jäsenvaltioilla ja näin ollen Romanian pienillä ja keskisuurilla yrityksillä mahdollisuus saada samanlaista rahoitusta?

Joaquín Almunia, komission jäsen. – (ES) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, elämme markkinataloudessa, ja olen varma, että te olette samaa mieltä. Markkinatalouden pelisäännöt ovat mitä ne ovat.

Sen vuoksi en usko, että kenenkään mielestä luottojärjestelmä, rahoitusjärjestelmä tai yleensä talousjärjestelmä toimisi paremmin, jos kaikki taloudellisten toimijoiden ja varsinkin tässä tapauksessa rahoitusalan toimijoiden tekemät päätökset tehtäisiinkin kansallisissa ministeriöissä tai Brysselissä, yhdessä niistä monista rakennuksista, joissa Euroopan unionin toimielimet tekevät työtään.

Tämän vuoksi juuri pankkien on päätettävä siitä, myönnetäänkö luottoa vai ei. Totuus on se, että kun pankit tukeutuvat julkisiin varoihin ja valtiontakauksiin, niiden on myös täytettävä tietyt ehdot. Pankkialaa koskevien kansallisten tukijärjestelmien ehdot vaihtelevat kunkin jäsenvaltion olosuhteiden, ominaispiirteiden ja käytettävän välineen mukaan.

Omasta puolestamme olemme Euroopan komissiossa hyväksyneet kunkin jäsenvaltion toimittaman talletustakuujärjestelmän varmistaaksemme, että ne noudattavat kilpailu- ja valtiontukisääntöjä. Uusimpien pääomapohjan vahvistamista koskevien kansallisten suunnitelmien hyväksyntä on nyt loppuvaiheessa.

Komissio on hyväksynyt ja julkaissut muutamia monialaisia standardeja, joilla selitetään niitä kriteerejä, joiden avulla analysoimme näissä poikkeuksellisissa olosuhteissa, ovatko kyseiset suunnitelmat perustamissopimuksen mukaisia. Komissio on asettanut kuuden kuukauden määräajan kaikissa tapauksissa, koska silloin meidän täytyy – ja me haluamme – saada selville, mitä on tapahtunut niiden kuuden kuukauden aikana, jotka ovat kuluneet siitä, kun nämä suunnitelmat alun perin hyväksyttiin.

Mikäli näiden tukijärjestelmien kautta tarjottavia veronmaksajien rahoja – kansalaisten rahoja – käytetään asianmukaisesti ja vaikea taloustilanne edelleen hankaloittaa rahoitusmarkkinoiden toimintaa, saatamme myöntää luvan järjestelmien jatkamiselle. Jos taloustilanne on parantunut – kuten me kaikki toivomme – tai jos varoja ei käytetä siihen tarkoitukseen, johon ne on myönnetty, toimimme sen mukaisesti ja teemme tarvittavat päätökset.

Kun veronmaksajien rahoilla parannetaan rahoitusprosessien sekä luottomarkkinoiden ja -prosessien toimivuutta, otetaan riski, emmekä aio sallia sitä, että näitä rahoja käytetään väärin tai niin, etteivät tulokset ole riittävän hyviä.

Toiseen kysymykseen vastaan, että pienten ja keskisuurten yritysten tukiohjelmissa Euroopan investointipankki käyttää kussakin jäsenvaltiossa toimivia välittäjiä. Näin ollen kussakin jäsenvaltiossa toimiva välittäjä tai välittäjät siirtävät ohjelmiimme perustuvat luotot ja varat tuotantorakenteen eli pienten ja keskisuurten yritysten käyttöön. Näiden välittäjien tai rahoituksen hallinnoinnista vastaavien virkamiesten on myös toimitettava ne tiedot, joihin viittasitte.

Puhemies. – (EN) **Ryszard Czarneckin** laatima kysymys numero 33 (H-0952/08)

Aihe: Terrorismin torjunta

Kuluneella viikolla tehdyissä kymmenessä terroristi-iskussa Mumbaissa kuoli ainakin 188 ihmistä ja satoja loukkaantui. Mitä toimia Euroopan komissio aikoo toteuttaa velvoittaakseen Pakistanin hallituksen lopettamaan terroristiryhmien tukemisen alueellaan?

Wiesław Stefan **Kucin** laatima kysymys numero 34 (H-0955/08)

Aihe: Euroopan komission toimet Pakistanin terroristiryhmän yhteydessä

Mitä toimia Euroopan komissio toteuttaa vaikuttaakseen Pakistanin viranomaisiin niin, että nämä eivät tue terroristiryhmän toimintaa tai helpota sitä?

Ján Figel, komission jäsen. – (EN) Voin mielestäni todeta, että komissio on monien muiden tavoin järkyttynyt Mumbain äskettäisistä tapahtumista, jotka myös Euroopan unionin neuvosto tuomitsi hyvin selkeästi ja voimakkaasti 8. joulukuuta.

Tässä yhteydessä Euroopan unioni esitti toiveen, että Pakistan osallistuisi täysipainoisesti Intian suorittamiin tutkimuksiin ja että kumpikin maa pyrkisi yhteistyössä saattamaan teoista vastuussa olevat oikeuden eteen.

Terroristiverkostojen tavoitteena on heikentää alueellista rauhaa ja vakautta. Niiden ei pidä antaa onnistua tässä. Tämän vuoksi EU on kehottanut vahvistamaan alueellista yhteistyötä terrorismin torjumiseksi.

Vuoropuhelun ja yhteistyön avulla päästään eteenpäin, niin että yhteisissä näkemyksissä ja lähestymistavoissa oleviin puutteisiin voidaan puuttua. Pakistanin siviilihallituksen kanssa tehtävälle yhteistyölle ei ole vaihtoehtoja. Kuten tiedätte, presidentti Zardari on osoittanut olevansa sitoutunut sovitteluun. Pakistanin viranomaiset ovat suorittaneet pidätyksiä, jotka liittyvät syytöksiin Pakistanin kansalaisten ja järjestöjen osallistumisesta Mumbain iskuihin. Nämä ovat erittäin tärkeitä edistysaskeleita.

Nyt Pakistanin hallituksen on sitouduttava tiukasti toteuttamaan ankaria toimenpiteitä terroristiverkostoja vastaan, jotta uudet iskut voidaan estää. Komissio pohtii mahdollisuutta käynnistää hankkeita, joilla vahvistetaan Pakistanin valmiuksia torjua terrorismia.

EU:n terrorismin torjunnan koordinaattorin Gilles de Kerchoven ja komission yhteinen vierailu on sovittu ensi tammikuulle. Tämä on kaikki, mitä voin sanoa vastaukseksi näihin kahteen kysymykseen.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, laadimme nämä kysymykset kolme viikkoa sitten yhdessä jäsen Kucin kanssa. Kuten itse totesitte, tietyt asiat ovat sen jälkeen muuttuneet. Näin ollen haluaisin teidän arvioivan ja kommentoivan Pakistanin hallituksen ilmoitusta, jonka mukaan he eivät voi luovuttaa ketään pidättämistään terroristeista Intian viranomaisille. Voiko tällainen ilmoitus vaikuttaa New Delhin, Islamabadin ja Karachin suhteisiin?

Wiesław Stefan Kuc (UEN). – (PL) Haluan täydentää kysymystäni. Miten voimme estää sen, että Pakistanin alueella koulutetaan taliban-taistelijoita, jotka ovat myöhemmin merkittävässä roolissa Afganistanin taisteluissa, joihin Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen joukot osallistuvat?

Ján Figel', komission jäsen. – (EN) Kuten olen todennut, tämä on todella vaikea, arkaluonteinen ja tärkeä aihe. Yksi keino, jolla voimme auttaa, on demokratian, oikeusvaltioperiaatteen, terrorisminvastaisten menettelyjen ja yhteistyön edistäminen kyseisellä alueella ja tässä kyseisessä maassa. Näen tässä mahdollisuuden. Toisaalta autamme rakentamaan luottamusta, mutta valvomme myös tarkasti niitä menettelyjä ja toimenpiteitä, joita toteutetaan. Tietenkin se, mitä totesitte päätöksestä olla luovuttamatta terroristeja, tarkoittaa sitä, ettei toimita lain mukaisesti vaan tehdään se, mikä on tärkeää pakistanilaisen järjestelmän kannalta juuri Pakistanissa. Tarkoituksena on viedä joko tässä maassa tai lähiympäristössä toimintamahdollisuuksia terrorismilta, joka vaikutti niin traagisella tavalla Mumbain tilanteeseen Intiassa.

Mitä tulee yhteistyöhön yleisesti, Euroopan unioni voi yhdessä monien muiden kumppanimaiden kanssa rakentaa mielestäni vahvempia yhteyksiä hallituksiin, jotka painottavat toiminnassaan ennalta ehkäisemistä ja jotka osallistuvat enemmän verkostojen vastaisiin tiedustelutoimiin. Toivon, että verkoston hajottaminen viime päivinä Pakistanissa on hyvä esimerkki, mutta meidän on edelleen seurattava, miten prosessi tässä maassa etenee. Olemme läsnä, ainakin rajallisin mahdollisuuksin. Lisäsimme Pakistanin kanssa tehtävään yhteistyöhön myönnettyä rahoitusta kaudelle 2007–2010. Rahoituksen määrä on 200 miljoonaa euroa. Osa tavoitettamme on todella vahvistaa oikeusvaltioperiaatetta, demokraattisia toimielimiä ja valmiuksia toimia tämänsuuntaisesti.

Tässä kaikki, mitä voin tällä hetkellä sanoa. Ehkäpä kun komissio ja neuvoston koordinaattori ovat tammikuussa vierailleet maassa, meillä on paitsi enemmän tietoja myös todellisia tuloksia.

Puhemies. – (EN) **Silvia-Adriana Ticau** laatima kysymys numero 35 (H-0966/08)

Aihe: Investoinnit energiainfrastruktuureihin

Talous- ja finanssikriisi koskee monia jäsenvaltioita. Joka viikko saamme tietoja uusista toimista, joilla on vaikutusta tuhansiin työntekijöihin eri jäsenvaltioissa. Energiainfrastruktuuriin investoiminen on yksi Euroopan käytettävissä olevista keinoista talouskriisin kohtaamiseksi. Tällaisten infrastruktuurien (öljy- ja kaasuputket tai sähkön tuotantoon tai siirtoon tarvittava infrastruktuuri) rakentaminen edellyttää suuria investointeja ja hankkeiden täytäntöönpano kestää keskipitkästä pitkään aikaväliin. Jos energiainfrastruktuureihin aiotaan investoida riittävästi, jäsenvaltioiden on joko lisättävä TEN-T-budjettejaan tai niiden budjettivajeet kasvavat tietyn ajanjakson aikana. Mitä toimia komissio suunnittelee jäsenvaltioiden tukemiseksi tänä talous- ja finanssikriisin aikana niiden pyrkimyksissä lisätä huomattavasti investointeja energiainfrastruktuureihin?

Joaquín Almunia, komission jäsen. – (ES) Jäsen Țicău, kysyitte energiainfrastruktuureihin tehtävistä investoinneista. Komission hyväksymässä toisessa strategisessa energiakatsauksessa korostetaan, että

Euroopan unionin on kiireellisesti lisättävä investointeja energiainfrastruktuureihin saavuttaakseen energiapolittiset tavoitteemme, joita ovat toimitusvarmuus, kestävyys ja kilpailukyky. Myös viime viikolla kokoontunut energiaministerien neuvosto painotti, miten tärkeää meidän on lisätä investointejamme energiainfrastruktuureihin, puhumattakaan energia- ja ilmastomuutossovimuksesta, jolle Eurooppa-neuvosto antoi tukensa viime viikonloppuna ja jonka te itse hyväksyitte tänään täällä istuntosalissa.

Komissio korostaa – ja uskon meidän voivan luottaa tässä myös neuvoston ja parlamentin tukeen – ettei nykyinen talouslama saa olla syynä energiainfrastruktuureihin tehtävien investointien lykkäämiseen tai vähentämiseen. Energiaan ja erityisesti energiainfrastruktuureihin tehtävät investoinnit edistävät työpaikkojen luomista ja innovaatiota, kannustavat kehittämään uusia toimintamuotoja ja uusien tekniikoiden käyttöä sekä lisäävät luottamusta talouteen. Investoinnit tuovat myös etuja siinä mielessä, että tällaisten investointien ansiosta taloutemme muuttuu nopeammin vähän hiilidioksidia tuottavaksi taloudeksi.

Komission hyväksymässä ja neuvoston tukemassa talouden elvytysuunnitelmassa ehdotamme, että vuoteen 2010 mennessä myönnetään yhteisön talousarvion käyttämättömistä varoista vielä 4 miljardia euroa Euroopan laajuisiin energiaverkkoihin ja niihin liittyviin investointeihin. Tämä tarkoittaa sitä, että näihin tarkoituksiin myönnetään 4 miljardia euroa niistä 5 miljardista eurosta, joita tiedonannossamme, suunnitelmassamme, ehdotettiin käytettäväksi.

Viime viikolla Eurooppa-neuvosto hyväksyi asiaa koskevan ehdotuksemme keskeiset kohdat, vaikka onkin vielä katsottava, miten budjettivallan käyttäjä – sekä neuvosto että parlamentti – tulkitsee Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmiin sisältyviä yleisiä kantoja.

Lisäksi Euroopan investointipankki on korottanut huomattavasti, 6 miljardia euroa, niitä varoja, jotka se on sitonut ilmastomuutokseen, turvallisuuteen, energiatoimituksiin ja energiainfrastruktuureihin tehtävien investointien rahoittamiseen. Se on myös ilmoittanut sitoutuvansa nopeuttamaan nykyisen luottotakausvälineen käyttöä auttaakseen Euroopan laajuisten hankkeiden rahoituksessa ja kannustaakseen näin yksityistä sektoria osallistumaan aktiivisemmin, sillä se on välttämätöntä. Emme voi rahoittaa ainoastaan julkisista varoista niitä investointeja, joita eri arvioiden mukaan tarvitaan vuoteen 2020 tai 2030 mennessä.

Lopuksi totean, että on eräs toivon mukaan merkittävä tekijä, jota Eurooppa-neuvosto on myös kannattanut ja joka sisällytettiin ehdotuksiimme. Tämä on päätös käynnistää Euroopan energia-, ilmastomuutos- ja infrastruktuurirahaston toiminta vuonna 2020. Hankkeeseen osallistuvat Euroopan investointipankki, kansalliset infrastruktuureja rahoittavat laitokset ja muut mahdolliset rahoitusta tarjoavat laitokset, ja sen tarkoituksena on rahoittaa pääoma- ja näennäispääomahankkeita yleensä infrastruktuurien ja erityisesti energiainfrastruktuurien alalla.

Näin ollen tulette näkemään, että alalla, jota kysymyksenne käsittelee, on viime viikkoina ilmoitettu monista tärkeistä päätöksistä, tai niitä pannaan parhaillaan täytäntöön.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Suuret kiitokset vastauksestanne. Haluaisin todeta, että on erittäin tärkeää investoida sähköverkkoon. Mikäli haluamme edistää uusiutuvia energialähteitä tai niistä tuotettua energiaa, tällaisten energian tuottajilla on oltava mahdollisuus liittyä sähköverkkoon, jotta ne tavoittavat loppukäyttäjät. Tämän vuoksi toivon, että näitä rahoitusvälineitä voidaan käyttää mahdollisimman pian ja avoimesti.

Joaquín Almunia, komission jäsen. – (ES) Arvoisa puhemies, vastaan hyvin lyhyesti.

Olen täysin samaa mieltä. Mainitsemani energianeuvosto, joka kokoontui 8.–9. joulukuuta, hyväksyi uusiutuvia energialähteitä koskevan direktiivin. Mielestäni tämäkin on askel esittämäännä suuntaan.

Olen täysin samaa mieltä ehdotuksestanne ja esittämistänne painopisteistä tällä alalla.

Toinen osa

Puhemies. – (EN) **Marie Panayotopoulos-Cassiotou**n laatima kysymys numero 36 (H-0889/08).

Aihe: Maahanmuuttajien lasten koulutus

Äskettäin antamassaan tiedonannossa (KOM(2008)0423) komissio ehdottaa kuulemisen järjestämistä maahanmuuttajien lasten koulutuksesta, tarkoittaen tällä myös maasta toiseen muuttavien eurooppalaisten työntekijöiden lapsia. Mitä rahoitusmekanismeja komissio aikoo asettaa jäsenvaltioiden käytettäväksi tukeakseen tällaisten lasten äidinkielen opetusta, erityisesti kun nämä kielet kuuluvat EU:n virallisiin kieliin?

Ján Figel, komission jäsen. – (EN) Haluan kiittää Marie Panayotopoulos-Cassiotouta paitsi hänen kysymyksestään myös siitä, että hän on sitoutunut koulutusta koskevan yhteistyön parantamiseen ja lisäämiseen.

Tässä asiassa voin todeta, että elinikäisen oppimisen ohjelma on sekä hyvin nimetty että erittäin vahva väline ja tärkein väline, jolla komissio saa koulutukseen liittyvän rahoituslähteen käyttöönsä. Kielten oppimisen ja kielellisen monimuotoisuuden edistäminen on osa koko ohjelman erityistavoitteita.

Ohjelmaan sisältyvällä alakohtaisella Comenius-ohjelmalla tuetaan rajatylittäviä hankkeita, joiden tavoitteena on vastata maahanmuuttajataustaisten lasten erityistarpeisiin ja joihin sisältyy kielellinen tai kielten opetukseen liittyvä osa-alue. Comeniukseen sisältyvällä Kielten avaintoimi-hankkeella tuetaan minkä tahansa maailman kielen opetusta, myös virallisten EU-kielten opetusta. Myös Tieto- ja viestintätekniikan avaintoimella – joka on myös osa Comenius-ohjelmaa – tuetaan hankkeita, joilla kehitetään tieto- ja viestintätekniikan innovatiivista käyttöä kieltenopetuksessa erityisesti koulutuksen erityistarpeet ja maahanmuuttajataustaisten lasten tarpeet huomioon ottaen.

Euroopan sosiaalirahasto on maahanmuuttajien ja muiden heikommassa asemassa olevien väestöryhmien koulutuksen tärkein rahoituslähde. Päävastuu täytäntöönpanosta on kansallisilla viranomaisilla.

Lopuksi totean, että Euroopan kotouttamisrahastolla, joka on suunnattu vasta maahan saapuneille kolmansien maiden kansalaisille, tuetaan kotouttamistoimia myös koulutuksen ja kieltenopetuksen alalla.

Maahanmuuttoa ja liikkuvuutta käsittelevään vihreään kirjaan liittyvän kuulemisen tulosten käsittely päättyy vuoden loppuun mennessä. Se on avoin ja merkityksellinen kaikilla sidosryhmille, ja kehotan jälleen kaikkia kiinnostuneita osallistumaan. Siinä myös käsitellään kysymyksiä, jotka liittyvät maahanmuuttajataustaisten lasten koulutusta koskeviin rahoitusvälineisiin. Nämä kysymykset sisällytetään asiakirjaan, jossa vastataan tähän vihreään kirjaan ensi vuonna Tšekin puheenjohtajakaudella.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä hänen vastauksestaan. Olen tyytyväinen siihen, että keskustelu on avoin. Se antaa minulle mahdollisuuden sanoa julkisesti, että eurooppalaisten maahanmuuttajien lasten äidinkielen säilyttäminen on eurooppalainen voimavara, jota on suojeltava. Komission jäsenen maanmiehet Espanjasta ja Saksasta ja muista Euroopan unionin maista, joihin he ovat muuttaneet, sekä kreikkalaiset, halusivat lastensa oppivan kreikkaa ja espanjaa. Tämän vuoksi uusista EU:n jäsenvaltioista saapuvien maahanmuuttajien pitäisi myös säilyttää äidinkieltänsä, samoin kuin ensimmäisten maahanmuuttajien jälkeen syntyneen toisen sukupolven. Euroopan unionin viralliset kielet ovat voimavara Euroopan unionille, ja ne on asetettava etusijalle.

Ján Figel, komission jäsen. – (SK) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, koulutuksen ja ammattikoulutuksen alalla tehtävän yhteistyön tavoitteena on tukea kulttuurista monimuotoisuutta, jonka olemassaolo käy erittäin selväksi myös EU:n kielirakennetta tarkasteltaessa. Marraskuussa hyväksyttiin erinomainen ja mielestäni myös Euroopan unionin tulevaisuuden kannalta hyvin arkaluonteinen ja poliittisesti tärkeä päätelmä, kun 27 valtion ministerit vahvistivat päättäväisesti, että he aikovat luoda edellytykset sille, että nuorten liikkuvuudesta tulee ennemmin sääntö kuin poikkeus.

Puutteellisten resurssien vuoksi liikkuvuus on nykyisin melko rajallista, mutta tulevaisuudessa se voisi olla yksi suurenmoisista välineistä kulttuurisen monimuotoisuuden, avoimuuden ja kulttuurien välisen viestinnän tai vuoropuhelun tukemisessa.

Olen ilahtunut, että tämä yhteistyö saa yhä enemmän tukea erityisesti Euroopan parlamentilta. Sen vuoksi haluan kiittää teitä ymmärtäväisyydestänne ja jatkuvasta tuestanne.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Esitän kysymyksen, joka liittyy koulutukseen ja tällä kertaa uusista EU:n jäsenvaltioista vanhoihin suuntautuvaan maahanmuuttoon. Kuten tiedämme, tietyt uudet EU:n jäsenvaltiot kärsivät ”aivovuodosta”. Esimerkiksi yhdessä maassa korkea-asteen opintonsa päättäneet opettajat muuttavat toiseen maahan, jossa he eivät tee koulutustaan vastaavaa työtä vaan saavat parempaa palkkaa. Mitä komissio ajattelee tästä ongelmasta ja millaisia toimenpiteitä se kehottaa toteuttamaan?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Arvoisa komission jäsen, kiitos antamistanne tiedoista. Haluaisin kuitenkin laajentaa hieman keskustelun aihetta puhumalla niistä lapsista, jotka jäävät kotiin, kun heidän vanhempansa menevät töihin ulkomaille. Myös näiden lasten on hyvä oppia sen maan kieltä, jossa heidän vanhempansa työskentelevät, ja meidän on hyvä olla huolissaan heidän kotimaansa työllisyysilanteesta. Tarkoitan tapauksia, joissa lapset ovat jääneet isovanhempiensa luo. Haluan todeta myös, että niiden lasten, jotka ovat muuttaneet vanhempiensa mukana toiseen maahan, josta heidän vanhempansa ovat löytäneet

toitä, on tärkeää saada tukea, jotta he oppisivat kohdemaansa kieltä helpommin ja nopeammin. Näin he voivat osoittaa älyllisen kykynsä ja oppia asioita koulutuksensa aikana.

Ján Figel', komission jäsen. – (SK) Arvoisa puhemies, olen täysin samaa mieltä siitä, mitä juuri todettiin. Aloitan toisesta kysymyksestä.

Euroopan yhteisön direktiivi tai asetus siirtotyöläisten lasten koulutuksesta on ollut voimassa vuodesta 1977 alkaen, toisin sanoen yli 30 vuotta. Kysymys on siis siitä, että jäsenvaltiot – vanhat, uudet, enemmän tai vähemmän vanhat ja uudet – osallistuvat edellytysten luomiseen tulevien sukupolvien koulutusta varten.

Direktiivissä itse asiassa vaaditaan jäsenvaltioita tarjoamaan näille lapsille yhteistoiminnassa niiden valtioiden kanssa, joista lapset ovat peräisin, koulutusta vastaan ottavan maan kielellä, toisin sanoen maan virallisella kielellä, ja samalla tukemaan lasten äidinkielen ja sen maan kulttuurin opetusta, josta he ovat peräisin. Näin ollen mailla on velvollisuus toisaalta tarjota opetusta ja toisaalta avustaa siinä. Joka tapauksessa maahanmuuttajalapsiin liittyvä kysymys sisältyy tähän vihreään kirjaan tai vihreään kertomukseen. Asiasta siis keskustellaan vielä, ja mahdollisesti toteutetaan lisätoimia tai annetaan suosituksia. Olemme tällä hetkellä kuulemisvaiheessa, ja sen jälkeen saatamme ryhtyä konkreettisiin toimiin myös lainsäädännön alalla. Maahanmuuttajien lasten kouluttaminen on nimittäin hyvin tärkeä osa heidän sopeutumistaan ja kotoutumistaan. On olemassa todisteita siitä, että monessa tapauksessa ongelmia syntyy nimenomaan siksi, että koulutusta ei ole annettu tai sitten se on ollut huonolaatuista.

Opettajia ja aivovuotoa koskevaan ensimmäiseen kysymykseen vastaan, että ensinnäkin on erittäin tärkeää, että Euroopan unioni kiinnittää enemmän huomiota korkeatasoiseen opettajankoulutukseen. Näin tehtiin ensimmäisen kerran viime vuonna, ja kysymys on todella tärkeä, sillä aina kun koulutuksen uudistuksista keskustellaan tai niitä toteutetaan, opettajilla on tässä prosessissa keskeinen rooli, ja heidän on oltava prosessissa toimijoita eikä sen kohteita. Elinikäisen oppimisen kaltaisissa asioissa on tietenkin aloitettava opettajista. Mikäli elinikäinen oppiminen halutaan siirtää nuoremmalle sukupolvelle, on sitä sovellettava ensin opettajiin. Monien uusien aiheiden, kokemusten ja tekniikoiden hallinta opetusprosessissa on erittäin tärkeää. Myös opettajat kuuluvat ikääntyvään väestöön. Monissa EU:n jäsenvaltioissa opettajapula kasvaa koko ajan, ja arvioiden mukaan seuraavan kymmenen vuoden aikana syntyy yli miljoonan opettajan vaje, sillä monissa maissa yli puolet opettajista on yli 50-vuotiaita.

Tämä on vain jäävuoren huippu koko ongelmassa, mutta aivovuoto liittyy siihen, kuinka paljon arvostamme älyllistä kapasiteettia ja millä tavoin investoimme henkiseen pääomaan, lahjakkuuteen ja siihen, että ihmiset voivat kehittää lahjojaan kotona sen sijaan, että heidän täytyy lähteä etsimään parempia mahdollisuuksia muualta. Juuri tämän vuoksi olisi esimerkiksi tuettava paitsi koulutuksen laadun ja saatavuuden merkittävää parantamista myös koulutuksen tarkoituksenmukaisuutta. Nämä olisi asettava tavoitteeksi ensi vuonna, joka on julistettu Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuodeksi. Koko unionin on suunnattava enemmän ponnistuksia siihen, että korkeasti koulutetut henkilöt näkevät unionin houkuttelevampana ja että se ennemminkin vetää lahjakkuutta puoleensa eikä vain valita lahjakkuuden maastapakoa. Lisäksi yksittäiset maat voivat tietenkin jo nyt investoida enemmän koulutukseen, kriisistä huolimatta, sillä koulutukseen tehtävillä investoinneilla on ratkaiseva ja perustavanlaatuinen merkitys myös tällaisina aikoina, mikäli haluamme, että kriisistä noustessamme olemme valmistautuneet paremmin kilpailuun, olemme innovaatiokykyisempiä ja yksinkertaisesti varustettu vahvemmillä henkilöstöresursseilla.

Lopuksi haluan todeta, että koulutuksen alalla ei voida saavuttaa vakavasti otettavaa ja luotettavaa yhteistyötä pitkällä aikavälillä, ellei opettajiin, korkeatasoiseen opettajankoulutukseen ja heidän jatkokoulutuksensa tukemiseen kiinnitetä erityistä huomiota sekä heidän uransa alkuvaiheessa että koko heidän uransa ajan.

Puhemies. – (EN) **Seán Ó Neachtainin** laatima kysymys numero 37 (H-0896/08)

Aihe: Urheilun valkoinen kirja

Haluan kysyä komissiolta, mitkä urheilua koskevan valkoisen kirjan (KOM(2007)0391) osat on tähän mennessä pantu täytäntöön ja mitkä ovat komission tulevaisuuden politiikan painopisteet urheilun alalla lähikuukausina?

Ján Figel', komission jäsen. – (EN) Mielestäni valkoinen kirja on jo nyt ollut erittäin onnistunut Euroopan unionin hanke, jonka komissio aloitti ja joka on saanut erittäin myönteistä palautetta parlamentilta (valkoisen kirjan esittelijä Mavrommatis on täällä läsnä), sekä jäsenvaltioilta. Muistutan, että viime viikolla Eurooppa-neuvosto antoi erityisiä urheilua koskevia päätelmiä – ensimmäisen kerran joulukuussa 2000 Nizzassa pidetyn neuvoston kokouksen jälkeen – ja mielestäni tämäkin kuvastaa uutta tilannetta.

Itse asiassa yhdessä vuodessa tällä alalla on tapahtunut paljon, ja tälläkin hetkellä on monia asioita meneillään. Esimerkiksi niin sanottuun "Pierre de Coubertin" -toimintaohjelmaan sisältyvästä 53 toimesta 38 joko käynnistettiin tai oli jo toimeenpanovaiheessa, ja osa niistä on jo saatettu loppuun: kaksi kolmasosaa toimista. Tämä siis kertoo siitä, että toimia halutaan ja pyritään toteuttamaan, ja olen siihen tyytyväinen. Toimien toteuttaminen on tietenkin osittain myös komission ansiota.

Tyydyttävät tulokset ovat olleet mahdollisia sekä jäsenvaltioiden että urheiluorganisaatioiden tekemien sitoumusten ansiosta.

Mielestäni valkoinen kirja on myös mahdollistanut urheilun ja urheiluun liittyvien hankkeiden valtavirtaistamisen olemassa olevissa EU-ohjelmissa tai helpottanut sitä. Urheiluun liittyvät hankkeet ovat äskettäin saaneet tukea esimerkiksi Euroopan aluekehitysrahastosta, Euroopan sosiaalirahastosta, Elinikäisen oppimisen ohjelmasta, Kansanterveysalan toimintaohjelmasta, Youth in Action -nuorisotoimintaohjelmasta sekä Kansalaisten Eurooppa -ohjelmasta.

Tietyillä aloilla edistyminen on varmistettu. Seuraavassa haluan mainita niistä muutamia: äskettäin urheiluministerien hyväksymät ja terveysministereille välitetyt liikuntaa koskevat suuntaviivat, dopingin torjunta, tutkintojen tunnustamista koskevat eurooppalaiset puitteet ja ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten eurooppalainen siirtojärjestelmä, jossa urheilu on yksi ensimmäisistä kokeilussa olevista aloista. Paikallisesti koulutettujen pelaajien osalta muistutan, että tämän vuoden toukokuussa teimme päätöksen niin sanotuista "kotimaisista" tai paikallisesti koulutetuista pelaajista. Vapaaehtoistoiminta urheilussa on erittäin tärkeä aihe. Rasmin ja muukalaisvihan torjumisen alalla toteutetaan monia toimia myös Euroopan parlamentissa. Seuraavaksi mainitsen urheilun EU:n ulkosuhteita edistävänä välineenä sekä eurooppalaisen tilastomenetelmän urheilun taloudellisten vaikutusten mittaamista varten. Sitten tulevat kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän torjuminen, pelaaja-agenttien toimintaa koskeva vaikutustenarviointi, jota aletaan juuri toteuttaa, sekä jalkapalloseurojen lisenssijärjestelmiä koskeva konferenssi. Valmistaudumme seuraavaan kauteen ja Euroopan työmarkkinaosapuolten vuoropuheluun, joka aloitettiin mielestäni 1. heinäkuuta Pariisissa ammattilaisjalkapallon työmarkkinaosapuolten – UEFA, FIFPro, APFL ja ECA – välillä. Tässä oli monta lyhennettä, mutta kysymys on työnantajista ja työntekijöistä, ja UEFA on eurooppalaisen jalkapallon kattojärjestö.

Olen iloinen, että työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu on alkanut. Vaikkei nyt olekaan mahdollista antaa yksityiskohtaista seurantakertomusta kaikista edellä mainituista toiminnoista, voidaan nyt kohtalaisen hyvin päätellä, että hyvin merkittävä osa toimintasuunnitelmasta on jo hyvin pitkälti pantu täytäntöön.

Viimeisenä muttei vähäisimpänä asiana haluan kertoa, että marraskuun lopussa pidettiin Biarritzissa komission järjestämä ensimmäinen EU:n urheilufoorumi, jossa urheilualan ihmiset – 300 osallistujaa eri yhdistyksistä ja liitoista mutta myös komissiosta ja jäsenvaltioista – tapasivat. Kokouksen jälkeen pidettiin ministerikonferenssi. Tämä oli ensimmäinen tämäntyyppinen kokous, ja sen vuoksi se oli mielestäni erittäin tärkeä tapahtuma, mutta on myös tullut paljon viestejä, joissa tällä alalla toivotaan jatkuvuutta ja avoimuutta seuraavia puheenjohtajakausia ja seuraavaa kokousta silmällä pitäen.

Olen siis tyytyväinen, että pyrkimys yhteistyöhön urheilualan sidosryhmien välillä on nyt paljon näkyvämpää ja hedelmällisempää.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Arvoisa puhemies, voisiko komission jäsen kertoa laajemmin siitä, mitä hän totesi vapaaehtoistoiminnasta tai -työstä urheilun alalla, ja siitä, miten komissio aikoo edistää sitä?

Ján Figel', komission jäsen. – (SK) Mielestäni vapaaehtoistoiminta urheilun alalla on yksi niistä keskeisistä näkökohdista tai toiminnoista, jotka sopivat kaikille, myös urheilun yleiselle hierarkialle, ainakin eurooppalaisen mallin mukaisessa urheilussa. Tällä tarkoitan sitä, että mahdollisuuksien luominen vapaaehtoistoiminnalle urheilun alalla ja vapaaehtoistoiminnan tukeminen ovat todella tärkeitä ennakoedellytyksiä.

Valkoisessa kirjassa lupasimme tehdä urheilualan vapaaehtoistyötä koskevan tutkimuksen. Tutkimusta koskeva tarjouskilpailu avattiin ja on itse asiassa nyt suljettu, joten tutkimus aloitetaan vuonna 2009. Tämä tarkoittaa sitä, että voimme odottaa tuloksia vuoden lopulla tai vuoden 2010 alussa. Analyysissa otetaan huomioon urheilualan vapaaehtoistyön sosiaaliset, taloudelliset ja oikeudelliset näkökohdat, niin että voimme hyödyntää niitä laatiesämme suosituksia prosessin seuraavaa vaihetta varten. Voin tyytyväisenä lisätä, että Nuorten eurooppalainen vapaaehtoistyö -toimintaohjelman puitteissa vapaaehtoistyön määrä kasvaa ja saa myös tältä täysistunnolta paljon tukea. On myös suunniteltu vapaaehtoistyön eurooppalaisen teemavuoden järjestämistä.

Mielestäni vapaaehtoistyö on saamassa uutta merkitystä myös siinä mielessä, että se tunnustetaan epäviralliseksi koulutuksen muodoksi. Marraskuussa ensimmäistä kertaa historiamme aikana neuvosto hyväksyi nuorten eurooppalaista vapaaehtoistyötä koskevan ensimmäisen suosituksensa. Se on ensimmäinen nuoriin liittyvä lainsäädäntötoimenpide sen jälkeen, kun tämä yhteistyö alkoi yli 20 vuotta sitten, ja olen iloinen, että se liittyy läheisesti myös urheilualan vapaaehtoistyyöhön.

Monilla viimeaikaisilla Euroopan unionin hankkeilla, varsinkin komission ja parlamentin toteuttamilla hankkeilla, on pyritty tukemaan vapaaehtoistyötä kansainvälisten urheilutapahtumien yhteydessä. Vastaavasti tämä tutkimus auttaa meitä valmistelevaan jatkotoimia. Mielestäni vapaaehtoistyön ala kasvaa valtavasti niin laadullisesti kuin määrällisesti.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluaisin jälleen kerran onnitella teitä komission aloitteesta antaa valkoinen kirja urheilusta parlamentin käsiteltäväksi, ja Euroopan parlamentin esittelijänä haluaisin esittää seuraavan lisäkysymyksen: kuten sekä Nicolas Sarkozy että José Barroso kertoivat meille eilen, uudistussopimusta sovelletaan, mikäli Irlanti hyväksyy sen vuoden 2009 loppuun mennessä, ja sen vuoksi urheilu on nyt Lissabonin sopimuksen tai uudistussopimuksen aktiivinen osa-alue. Kuulimme ohjelmastanne. Haluaisin keskittyä siihen, millainen on pelkästään urheilua koskevan budjettikohdan rahoitus ensi vuonna ja sitä seuraavina vuosina, mikäli sen voi nyt arvioida.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Haluaisin pyytää komission jäsentä kertomaan näkemyksistään urheilusta koulujen opetusohjelmissa, nykyisestä lasten liikalihavuusepidemiasta ja näiden kahden välisestä vakavasta yhteydestä. Pyytäisin häntä myös kertomaan, puuttuiko joltakin jäsenvaltiolta edustus marraskuussa Biarritzissa järjestetystä urheilufoorumista.

Ján Figel', komission jäsen. - (SK) Mielestäni uusi sopimus tarjoaa mahdollisuuden luoda sekä EU:n urheilupolitiikkaa että EU:n urheiluohjelman, jonka uskon olevan tulevaisuudessa yhtä suosittu ja yhtä lähellä unionin kansalaisia kuin Erasmus-ohjelman, josta on tullut todella suosittu ja tehokas. Tässä ei ole kysymys vain yksilöiden lisääntyvästä liikkuvuudesta vaan myös Bolognan prosessista ja niistä monista koulutusmahdollisuuksista, jotka muodostavat parinkymmenen vuoden päästä eurooppalaisen polun kohti avoimempaa ja tarkoituksenmukaisempaa koulutusta ja pätevyyttä ja jotka lisäävät Euroopan unionin houkuttelevuutta. Tämä on erittäin tärkeää.

Urheilu on erittäin tärkeä ja suosittu harrastus, ja siksi kaikki 149 artiklaan liittyvät ohjelmat olisi liitettävä läheisesti koulutuksen ja nuorison toimintakenttään, sillä urheilu on lisätty selväsanaisesti 149 artiklaan ensimmäistä kertaa. Tämän artiklan nojalla perustetaan vastaavia välineitä ja vastaavia ministerineuvoston kokoonpanoja.

Voin tyytyväisenä todeta, että komissio on valmis osallistumaan artiklan soveltamistoimien valmisteluun, ja valkoinen kirja on tässä mielessä erinomainen ennakkoodellytys tai keino päästä tähän suuntaan. Urheilu asetetaan siinä ennakkoluulottomasti keskeisemmälle sijalle sekä EU:n jäsenvaltioiden että urheiluorganisaatioiden välisessä yhteistyössä.

Rahoitus on usein alkuvaiheessa melko vaatimatonta, ja samalla hyvin tärkeää. Oletan, että parlamentin ensi vuodelle hyväksymästä erityisestä 6 miljoonan euron budjettikohdasta on tulevaisuudessa apua tietyissä urheiluohjelman toiminnoissa tai valmisteluissa. Nyt olisi vielä liian aikaista puhua talousarviovaikutuksista. Puhun mieluummin valmistelutöistä. Joitakin ajatuksia parlamentti on jo hyväksynyt.

Biarritzin foorumin tai koulutuksen ja urheilun osalta olen sitä mieltä, että foorumi oli onnistunut, ja olen jo todennut, että se oli ensimmäinen. Myös Eurooppa-neuvoston päätelmät saatiin kaksi viikkoa myöhemmin, eikä ole kovin tavallista, että pääministerit ja presidentit puhuvat urheilusta. Viralliset päätelmät ovat todella kannustavia sekä Biarritzin foorumin että yhteistyön jatkamisen ja sisällön osalta.

Liikalihavuus ja kaikkien urheileminen ovat läheisessä yhteydessä toisiinsa, sillä urheilu on yksi tehokkaimmista vasta-aineista tai aseista liikalihavuuden torjunnassa. Valitettavasti oppilaskohtainen liikuntatuntien määrä kouluvuoden aikana on yleisesti vähentynyt, ja tämä on vahingollinen suuntaus, jota on muutettava. Samalla on parannettava tällaiseen kasvatukseen käytettävän ajan laatua, ja olen iloinen siitä, että olemme ensimmäistä kertaa onnistuneet laatimaan niin sanotut liikuntaa koskevat suuntaviivat, jotka itse asiassa hyväksyttiin Biarritzissa. Asiantuntijat ovat ne latineet, ja uskon, että terveysministerineuvostossa jäsenvaltioiden terveysministerit hyväksyvät ja ehkä myös panevat ne täytäntöön, mutta ennen kaikkea hyväksyvät. Tämä vain osoittaa sen, että urheilussa tarvitaan laaja-alaista lähestymistapaa. Monia politiikan alojamme on koordinoitava ja yhdenmukaistettava enemmän, ja komissio pyrkii tähän teidän avullanne.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, asiaankuuluva työjärjestyspuheenvuoro. Haluan todeta, nyt kun jäsen Cappato on läsnä, että olen erittäin pettynyt siihen, ettei komissio vastaa kysymykseen numero 38. Yksikköjenne mukaan Cappaton kysymykseen vastataan kirjallisesti, vai aiotteko ottaa kysymyksen numero 38 myöhemmin käsiteltäväksi?

Puhemies. – (EN) Jäsen Beazley, aioin juuri sanoa, että kysymykseen numero 38 vastataan kirjallisesti.

Minäkin olen pettynyt, ettemme ehtineet käsitellä sitä, mutta kyselytunnin periaatteena on aina, että kullakin komission jäsenellä on 20 minuuttia aikaa, ja komission jäsen Figel' ylitti tämän ajan jo selvästi. Nyt meidän on siis annettava puheenvuoro komission jäsen Almunialle.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Olisiko komission jäsenen mahdollista toimittaa minulle kopio vastauksestaan jäsen Cappaton kysymykseen, koska aihe kiinnostaa minua?

Saatatte sanoa, ettei nyt ole sopiva aika käsitellä asiaa. Olympiakisoissa ei pitäisi olla olympialipun lisäksi muita lippuja. Jos meillä olisi Euroopan unionin lippu, meidän maanmiehemme saattaisivat voittaa hieman enemmän mitaleja.

Puhemies. – (EN) Jäsen Beazley, tiedän, että haluamme jatkaa kysymyksiä esittäneiden kanssa. Jäsen Cappato toimittaa varmaan mielellään teille kopion saamastaan vastauksesta.

Puhemies. – (EN) **Manuel Medina Ortega** laatima kysymys numero 39 (H-0886/08)

Aihe: Euro ja inflaatio

Mikä on euroalueen reaktio viimeksi kuluneen vuoden aikana koko maailmassa ilmenneisiin inflaatiopaineisiin ja millaiset ovat yhteisvaluutan ostovoiman säilyttämistä koskevat näkymät tällä hetkellä?

Joaquín Almunia, komission jäsen. – (ES) Arvoisa puhemies, jäsen Medina Ortega, kysyitte minulta inflaatiokehityksestä euroalueella ja sen seurauksista, eli miten euroalue on siihen reagoinut.

Kuluneiden 15 kuukauden aikana olemme epäilemättä käyneet läpi kaksi selvästi päinvastaista prosessia, jotka ovat kuitenkin kumpikin tapahtuneet talouksissamme. Toisaalta heinäkuuhun 2008 asti kestäneellä kaudella öljyn sekä elintarvikekäyttöön tarkoitettujen ja muiden kuin elintarvikekäyttöön tarkoitettujen raaka-aineiden hintojen nousu aiheutti vakavan iskun euroalueen talouksille, kaikille muille Euroopan unionin talouksille ja monille muille talouksille sekä teollisuusmaissa että nopeasti kehittyvissä maissa.

Tämän tyrmistyttävän hintojen nousun seurauksena öljytynnyrin hinta pomppasi heinäkuussa lähes 150:een Yhdysvaltain dollariin, ja vehnän, maissin, riisin ja muiden raaka-aineiden hinnat nousivat harvinaisen korkealle aiheuttaen ilmiselviä yhteiskunnallisia ongelmia ja hintaindeksien nousua. Euroalueen hintaindeksi nousi noin 4 prosenttia tämän vuoden kesä- ja heinäkuussa.

Kesällä alkanut voimakas talouden hidastuminen – ja nyt monessa tapauksessa lamaan vaipuminen – euroalueen suurimmissa kansantalouksissa sekä Yhdysvalloissa ja Japanissa aiheutti erittäin ankaran negatiivisen iskun kysynnälle, ja saman on nähty tapahtuvan nopeasti kehittyvissä maissa, kuten esimerkiksi Kiinassa ja Intiassa. Raaka-aineiden hinnat ovat nyt romahtaneet, joten öljytynnyrin hinta lieene nykyisin noin 43–45 Yhdysvaltain dollaria, mutta samanlainen hyvin nopea lasku voidaan nähdä myös monien muiden raaka-aineiden hintakehityksessä. Oman hintaindeksimme osalta totean, että Eurostat julkaisi marraskuun hintaindeksin tänä aamuna, ja sen mukaan euroalueen vuosi-inflaatio on 2,1 prosenttia.

Kun pidetään mielessä, että hinnat nousivat huomattavasti tämän vuoden alkupuoliskolla, euroalueen inflaatio on vuonna 2008 keskimäärin 3 prosenttia. Nyt en pysty sanomaan teille tarkkaa lukua, mutta tasan kuukauden kuluttua saamme sen tietää. Juuri nyt voimme kuitenkin todeta yleisesti, että ensimmäistä kertaa euroalueen olemassaolon aikana, nimittäin vuoden 1999 jälkeen, 16:n euroalueeseen kuuluvan maan keskimääräinen inflaatio on alle 2 prosenttia, mikä on alle sen inflaatorajan, jonka Euroopan keskuspankki on määrittänyt hintojen vakautta vastaavaksi. Emme voi todellakaan sulkea pois sitä mahdollisuutta, että vuoden keskivaiheilla, kesä- tai heinäkuussa, vuosi-inflaatio voisi olla jopa negatiivinen öljyn ja raaka-aineiden hintojen jyrkän nousun seurauksena.

Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, ettei hinnanmuodostukseen liittyisi ongelmia. Myös kriisistä ja raaka-aineiden hintakehityksestä johtuvan matalan inflaation kaudella hinnanmuodostukseen liittyy mikrotaloudellisia ongelmia. Komissio on juuri julkaissut tiedonannon elintarvikkeiden hinnoista. Analysoimme siinä toimenpiteitä, joita toteutamme poistaaksemme elintarvikkeiden hintoihin liittyvää vähittäismarkkinoiden väärinkäyttöä tai toimimattomuutta. Sisämarkkinoiden uudelleentarkastelun yhteydessä komissio on myös

ilmoittanut monenlaisista toimista, joilla seurataan sellaisia markkinoita, joilla hinnanmuodostus ei ole asianmukaista.

Näin ollen toteutamme makrotaloudellisia toimenpiteitä komission ja keskuspankin toimivaltaan kuuluvilla aloilla, ja toteutamme myös mikrotaloudellisia toimenpiteitä.

Lopuksi viittaatte myös ulkoiseen ostovoimaan. Euron arvo on noussut huomattavasti Yhdysvaltain dollaria ja muita valuuttoja vastaan. Heinäkuussa euron reaalin efektiivinen valuuttakurssi muiden kumppaniemme ja kilpailijoidemme valuuttoja vastaan oli erittäin korkea, ja euron efektiivinen valuuttakurssi oli selvästi yliarvostettu. Nyt euron valuuttakurssi on palannut lähes normaalitasolle, jota voidaan pitää – akateemisesti ja analyttisesti tarkasteltuna – euron tasapainovaluuttakurssina.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Arvoisa komission jäsen, kiitos erittäin tärkeästä, moitteettomasta ja täydellisestä vastauksesta.

Minun on muotoiltava lisäkysymykseni huolellisesti, sillä korkokannan määrittäminen ei ole komission vaan Euroopan keskuspankin tehtävä, ja nämä toimet ovat toisistaan riippumattomia. Näyttää kuitenkin siltä, että inflaatio ja korot liittyvät toisiinsa.

Jotkut ovat sitä mieltä, että Euroopan keskuspankki nosti korkoja aikana, jolloin se ei ehkä ollut välttämätöntä, ja aiheutti näin kuluttajille vastoinkäymisiä, kun taas nyt on meneillään toisenlainen prosessi, jossa tavallaan kilpaillaan korkokannan alentamisesta. Yhdysvaltojen korkokanta taitaa olla nyt 0,25 prosenttia, mikä on käytännössä nolla prosenttia.

Arvioiko komissio parhaillaan näiden Euroopan keskuspankin päätösten vaikutuksia inflaatioon, ja arvioiko se ennalta niiden mahdollisia seurauksia tulevaisuudessa?

Joaquín Almunia, komission jäsen. – (ES) Arvoisa puhemies, kertomuksessamme euroalueen 10 ensimmäisestä vuodesta – EMU@10 – joka minulla oli mahdollisuus esitellä parlamentin jäsenille ja parlamentin talous- ja raha-asioiden valiokunnalle, on analysoitu muun muassa inflaatiokehitystä ja rahapolitiikassa käytettyjä välineitä.

Suoritimme tämän analyysin erittäin huolellisesti, jottei kunnioituksestamme Euroopan keskuspankin riippumattomuutta kohtaan heräisi pienintäkään epäilyä. Voin kuitenkin myös todeta, että kun tarkastellaan euroalueen inflaatiolukuja vuosina 1999–2007, euroalueen keskimääräinen inflaatio on joka vuoden lopussa, jolloin voidaan laskea koko vuoden keskiarvo, ylittänyt lievästi EKP:n hintavakautta koskevan tavoitteen, vaikka onkin ollut hyvin lähellä sitä.

Näin ollen voidaan mielestäni sanoa, että siitä lähtien, kun euro otettiin käyttöön ja kun EKP:lle annettiin vastuu euroa koskevasta rahapolitiikasta, vuotuiset tulokset ovat olleet selvästi myönteisiä ja paljon parempia kuin monen nyt euroalueeseen kuuluvan kansantalouden tulokset olivat silloin, kuin ne toteuttivat omaa rahapolitiikkaansa ja tietenkin kun niillä oli myös omat keskuspankkinsa.

Ensimmäisessä vastauksessani mainitsemistani syistä johtuen kulunut vuosi 2008 on ollut paljon monimutkaisempi, koska sen puoliskot ovat olleet niin jyrkästi erilaisia. Vuoden alkupuoliskoa leimasi ulkoisen ja äärimmäisen vaarallisen inflaatioiskun aiheuttama hintojen nousu. Toisella puoliskolla hinnat romahtivat monestakin syystä, mutta pääasiallisia syitä olivat talouskehityksen hidastuminen ja meidän tapauksessamme lama, johon olemme valitettavasti vajoamassa.

Näissä olosuhteissa on todella helppo kritisoida mitä tahansa keskuspankkia, sijaitsipa se sitten Frankfurtissa, Washingtonissa, Lontoossa tai missä tahansa muussa maailman pääkaupungissa. Siitä huolimatta EKP on osoittanut koko kriisin ajan, elokuusta 2007 asti, että se tekee järkeviä analyysejä, että se tekee päätöksensä rauhallisesti ja että sen poliittiset suuntaviivat ovat onnistuneita.

Juuri pankki johti subprime-lainakriisin vastatoimia elokuussa 2007. Mielestäni se on toiminut sen toimeksiannon mukaisesti, joka sille on annettu perustamissopimuksessa ja jonka neuvosto, parlamentti ja yleensä Euroopan unioni ovat sille antaneet. Juuri nyt se tekee sen, mitä pankin pitääkin tehdä, toisin sanoen se tarjoaa ennen kaikkea likviditeettiä ja estää sen, että likviditeetin puute johtaa luottolamaan, mikä pahentaisi asioita entisestään.

Mikä on EKP:n suunta tulevaisuudessa, sitä en osaa sanoa. Keskuspankin pääjohtaja Trichet, joka käy puhumassa teille säännöllisesti, voi kertoa siitä teille omin sanoin. Seurattuani kuitenkin monien vuosien ajan EKP:n viestintää joka kuukauden ensimmäisenä torstaina heti johtokunnan kokouksen jälkeen, on

mielestäni helppo ymmärtää, mitä päätöksiä se tekee sekä mitkä ovat sen markkinasuuntaukset, ilmoittamatta niitä etukäteen, ja miten se analysoi tulevien kuukausien rahapolitiikkaa.

Gay Mitchell (PPE-DE). - (EN) Komission jäsenen tavoin ihailen Euroopan keskuspankin toteuttamia toimia. Mielestäni ne ovat olleet erittäin johdonmukaisia ja hyvin maltillisia. Minulla on kuitenkin kysymys komission jäsenelle, vaikka me kaikki täällä parlamentissa ja myös komission jäsen kannattammekin Euroopan keskuspankin riippumattomuutta. Inflaation pitäminen hallinnassa on auttanut luomaan noin 16 miljoonaa työpaikkaa euroalueella sen 10 ensimmäisen vuoden aikana. Koska inflaatioaste on nyt niin alhainen, mitkä pitäisi komission mielestä olla nyt Euroopan keskuspankin toiminnan painopisteet? Keskuspankin riippumattomuutta on suojeltava, mutta voimme silti esittää oman mielipiteemme. Onko komission jäsen siis sitä mieltä, että keskuspankin pitäisi nyt muuttaa painopisteitään, kun otetaan huomioon, että inflaatioaste on niin alhainen eivätkä korkokannat voi sitä enää alentaa?

Paul Rübigen (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, missä määrin euroalue ja sen ulkopuolinen alue eroavat toisistaan tältä osin ja millä aloilla odotatte inflaatioasteen nousevan korkeimmaksi lähitulevaisuudessa?

Joaquín Almunia, komission jäsen. - (ES) Jäsen Mitchell, hintojen vakaus on tärkein perustamissopimuksessa annettu tehtävä. Euroopan keskuspankin tärkeimpänä tehtävänä on pitää hinnat vakaina. Kun tämä tärkein tehtävä tai tavoite on saavutettu, tai mikäli se saavutetaan, tehtävänä on varmistaa, että rahapolitiikkaa koordinoidaan muiden talouspoliittisten tavoitteiden kanssa. EKP:n on itse ja muiden EU:n toimielinten kanssa varmistettava tämä.

Mitä EKP tarkoittaa hintojen vakaudella? Mielestäni EKP määritteli tämän erittäin selvästi vuonna 2003, mikäli muistan oikein. Se tarkoittaa, että inflaatioasteen on oltava alle 2 prosenttia, mutta keskipitkällä aikavälillä hyvin lähellä 2:ta prosenttia.

Kaikkien näiden vuosien aikana vuodesta 1999 tähän päivään hieman alle 2 prosentin tavoitteen saavuttaminen on tarkoittanut inflaation pitämistä alhaisena. Mikäli ennusteet pitävät paikkansa, ensi vuonna hintojen vakaus saattaa tarkoittaa ensimmäistä kertaa sitä, että inflaatio pyritään pitämään 2 prosentissa ylittämättä sitä. Olemme nimittäin todennäköisesti tilanteessa, jossa paitsi kuukausi-inflaatio ehkä myös keskipitkän aikavälin inflaatioennusteet putoavat alle 2 prosenttiin.

Tehtävä on kuitenkin jatkossakin sama. Tavoitteen saavuttamiseksi käytettävät välineet ja menetelmät ovat tietenkin erilaiset, mutta tavoite pysyy samana.

Toisena minkä tahansa keskuspankin ja tietenkin Euroopan keskuspankin toiminta-alueena on tarjota likviditeettiä. Tämä on juuri nyt äärimmäisen tärkeää.

Mielestäni EKP tekee mitä sen pitääkin tehdä, eikä se pyri mitenkään salaamaan – se toteaa tämän melko avoimesti – sitä, että se tarjoaa likviditeettiä aamuisin, mutta tavallisesti iltaisin ennen sulkemisaikaa se saa likviditeettiä takaisin laitoksilta, jotka eivät ole käyttäneet sitä luottotoimiinsa. Tämä on nyt käynnistänyt keskustelun. Sanomalehdissä julkaistaan nykyisin EKP:n varajohtajan Papademosin ja muutamien muiden johtajien lausuntoja siitä, että pankki pohtii, miten sen pitäisi käyttää näitä välttämättömiä välineitä varmistukseksi, että sen likviditeetin tarjonta olisi tehokasta eikä vain kiertoliikettä, jossa rahat palautuvat lopulta joka iltapäivä samaan paikkaan, mistä ne aamulla lähtivät.

Nyt siirryn toiseen kysymykseen, joka koskee erilaisuutta. Tietyissä euroalueen ulkopuolisissa EU:n jäsenvaltioissa inflaatio on korkeampi kuin suurimmassa osassa euroalueen maita. Kun katsotaan tänä aamuna jaettua Eurostatin tiedotetta marraskuun lopun inflaatiosta, nähdään, että useimmissa euroalueen ulkopuolisissa EU-maissa on korkeampi inflaatioaste kuin siinä maassa, jossa on korkein inflaatioaste euroalueella.

Näin ollen euroalueen ulkopuolella on tällä hetkellä korkeampi inflaatioaste. Tämä johtuu suurelta osin siitä, että alueen ulkopuolella on maita, jotka käyvät läpi nopeaa lähentymisprosessia. Niillä on suurempia inflaatiopaineita, jotka johtuvat energiankäytön voimakkaammista seurauksista, suuremmasta riippuvuudesta ulkomaisista energialähteistä, joiden hinta on noussut, tai teknisesti ilmaistuna Balassa-Samuelson-vaikutuksesta.

Alakohtaisessa vertailussa inflaatio on selvästi korkeampi palvelualalla. Voidaan myös nähdä, että huolimatta vuosi-inflaation nopeasta laskusta viime kuukausina palvelualalla inflaatio on pysynyt lähes koko ajan 2,5–2,6 prosentissa. Elintarvikkeiden, jalostettujen elintarvikkeiden ja teollisuustuotteiden aloilla inflaatio on vaihdellut paljon enemmän, mikä johtuu niistä syistä, joista kerroin vastauksessani Medina Ortégalle.

Palvelualalla inflaatio on kuitenkin pysynyt sillä tasolla, joka ylittää hintojen vakautta koskevan tavoitteen, mikä on alle 2 prosentissa pysyminen. Alan inflaatioaste on siitä huolimatta lähellä 2:ta prosenttia.

Puhemies. – (EN) **Georgios Papastamkosin** laatima kysymys numero 40 (H-0891/08)

Aihe: EU:n talouspolitiikan ohjausjärjestelmän organisointi

Kuten tiedämme, epätäydellisen taloudellisen unionin ja täydellisen valuuttaunionin välillä vallitsee epäsymmetria, mitä tulee sääntelyn voimakkuuteen ja sen sitovuuden täydellisyyteen.

Mihin strategiseen suuntaan komissio veisi EU:n talouspolitiikan ohjausjärjestelmän organisointia, jotta kyseinen epäsymmetria poistettaisiin?

Joaquín Almunia, komission jäsen. – (ES) Arvoisa puhemies, jäsen Papastamkos kysyy euroalueen ohjausjärjestelmästä.

Puhuin juuri talous- ja rahaliiton, Euroopan keskuspankin ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän rahapilaria koskevasta ohjausjärjestelmästä. Suoraan sanottuna se toimii mielestäni todella hyvin. Mielestäni siinä on onnistuttu.

Talous- ja rahaliiton toisessa eli talouspilarissa ohjausjärjestelmä toimii, mutta sillä on vielä paljon työtä. Finanssi- ja budjettipolitiikan koordinointi toimii, ja mielestäni toistaiseksi vuoden 2005 uudelleentarkastelun jälkeen vakaus- ja kasvusopimus sekä julkisten talouksien koordinointi, joka sisältyy sopimuksen täytäntöönpanoon, ovat toimineet hyvin.

Meitä koetellaan nyt todella ankarasti, sillä talouskehityksen hidastumisen ja finanssipoliittisten tukitoimien sekä rahoitusjärjestelmää koskevien tukipakettien vuoksi julkiset taloudet ovat nyt äärimmäisen paineen alla, ja vakaus- ja kasvusopimusta on toteutettava erittäin vaikeassa tilanteessa.

Sopimusta on toteutettava sen joustavuuden sallimissa rajoissa, ja samalla on noudatettava sopimuksen sääntöjä, ja tämä on melkoinen testi.

Kertomuksessamme talous- ja rahaliiton kymmenestä ensimmäisestä vuodesta analysoidaan myös toista tekijää. Finanssi- ja budjettipolitiikkamme koordinoinnin lisäksi on mielestäni parannettava makrotalouspolitiikkamme koordinointia. Joissakin maissa on erittäin suurta makrotaloudellista epävakautta, muun muassa Unkarissa ja Latviassa, joilla on tällä hetkellä suuria ongelmia maksutaseensa kanssa ja jotka tarvitsevat huomattavaa rahoitustukea meiltä ja valuuttarahastolta. Tämä on merkki siitä, että maksutasevaikeudet ovat kasaantuneet, emmekä ole pystyneet korjaamaan niitä ajoissa koordinoitijärjestelmämme avulla.

Nämä ovat talous- ja rahaliiton ulkopuolisia maita, jotka ovat siirtyneet EMU:n kolmanteen vaiheeseen. Myös euroalueella on kuitenkin eroja nykyisissä vaihtotaseen alijäämissä ja yksikkötyökustannuksissa. Mielestäni niitä on koordinoitava paljon tehokkaammin kuin olemme niitä onnistuneet koordinoimaan tähän asti euroryhmän ponnistuksista huolimatta.

Mielestäni euroryhmä on tehnyt paljon parempaa työtä siitä lähtien kun Luxemburgin pääministeri Jean-Claude Juncker ryhtyi sen puheenjohtajaksi vuonna 2005 ja pysyvä puheenjohtajuus otettiin käyttöön. Makrotalouspolitiikan tai julkisten talouksien koordinointia pidemmälle menevien tiettyjen rakenneuudistusten sisäisessä koordinoinnissa on kuitenkin vielä paljon työtä, ja ulkoisessa koordinoinnissa on vielä erityisen paljon työtä.

Mielestäni euro on valuuttana niin tärkeä meille ja muulle maailmalle, ettei meillä ole varaa olla varmistamatta, että euron etuja, asemaa ja siihen liittyviä painopisteitä edustetaan euroalueen maissa monenvälisissä foorumeissa ja toimielimissä yhtenäisesti, johdonmukaisesti ja yhdenmukaisesti.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä hänen vastauksestaan. Olen tyytyväinen siihen, että totesitte talouspoliittisella ohjausjärjestelmällä olevan vielä paljon työtä ja vahvistitte, että tarkan rahapoliittisen rakenteen ja väljän, keskeneräisen ja epätäydellisen talouspoliittisen ohjausjärjestelmän välillä on epäsymmetriaa. Haluan kysyä komission jäseneltä seuraavaa:

käsi sydämellä, kun otetaan huomioon tähänastinen kokemuksenne sekä äskettäinen rahoituskriisi ja sen muuttuminen talouskriisiksi, jos meidän pitäisi nyt tarkastella uudelleen perustamissopimusta, mitä institutionaaliseen perustaan liittyviä ehdotuksia tekisitte Euroopan unionin talouspoliittisen ohjausjärjestelmän edistämiseksi?

Joaquín Almunia, *komission jäsen*. – (ES) Mielestäni voin vastata tähän hyvin nopeasti, niin etten toistaisi tiettyjä asioita, jotka mainitsin jo edellisessä vastauksessani.

Minun näkemyksiäni siitä, mitä olisi tehtävä, pohditaan talous- ja rahaliiton kymmentä ensimmäistä vuotta käsittelevässä kertomuksessa sekä poliittisemmassa tiedonannossa, jonka komissio hyväksyi minun aloitteestani ja jota olemme käsitelleet sekä täällä parlamentissa että neuvostossa. Finanssi- ja budjettipoliitiikkaamme on koordinoitava paremmin paitsi lyhyellä myös keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Meidän on koordinoitava finanssiasioihin liittymättömiä makrotalouspolitiikan aloja – tähän asti se on ollut erittäin vähäistä – sekä parannettava euroalueen talouksien sopeutumiskykyä ja parannettava niiden maiden valmistautumista, jotka aikovat liittyä euroalueeseen lähivuosina, sillä yhä useammat maat hakevat euroalueen jäsenyyttä. Tarvitsemme selkeään ja tarkkaan strategiaan perustuvaa koordinoitua, jolla on selvät painopisteet ja jossa puhutaan yhteisellä äänellä euroalueen ulkopuolella. Tarvitsemme myös ohjausjärjestelmää, jossa euroryhmä saadaan jatkossakin toimimaan tehokkaammin ja sen toimintalinjan mukaisesti, jota olemme noudattaneet puheenjohtaja Junckerin johdolla 1. tammikuuta 2005 alkaen.

Armando França (PSE). – (PT) Arvoisa komission jäsen, arvostan kovasti mielipiteitänne. Haluaisin kuulla mielipiteenne seuraavasta: mielestäni EU:n talous- ja rahapoliittinen järjestelmä on valmis vasta sitten, kun yhteinen vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuva alue on muodostettu. Toisin sanoen tarvitsemme yhteisiä lakeja, jotka ovat kaikille samat, ja tuomioistuinten on sovellettava näitä lakeja samalla tavalla kaikkialla Euroopan unionissa. Olemme kuitenkin vielä kaukana vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen muodostamisesta. Haluan kysyä seuraavaa: mikäli Lissabonin sopimus ei jostain syystä tule voimaan, mitä emme halua tapahtuvan, vaarantaako tämä mielestänne Euroopan yhdentymisprosessin ja erityisesti talous- ja rahaliiton?

Joaquín Almunia, *komission jäsen*. – (ES) Jäsen França, minun on vastattava lyhyesti, mutta kysymyksenne on erittäin kiinnostava.

Lainsäädäntötekstin – perustamissopimuksen tekstin – osalta minun on todettava, että valtaosa niistä primaarilainsäädännön säännöistä, joita talous- ja rahaliitto tarvitsee toimiakseen niin hyvin kuin me kaikki toivomme sen toimivan, ovat olleet kirjattuna Maastrichtin sopimuksesta asti, ja ne on siirretty aina seuraaviin sopimuksiin. Nykyisin ne sisältyvät Nizzan sopimukseen, ja seuraavaksi ne sisällytetään Lissabonin sopimukseen.

Lissabonin sopimuksessa on joitakin lisäparannuksia, mutta olennainen tieto siitä, mitä talous- ja rahaliitto tarvitsee perustamissopimuksen puitteissa, on ollut kirjattuna Maastrichtin sopimuksesta lähtien.

Lissabonin sopimuksen voimaantulo ja päätökset, joilla on tarkoitus edistää Euroopan yhdentymistä, esimerkiksi viime viikolla Eurooppa-neuvoston hyväksymät ja tänä aamuna teidän hyväksymänne päätökset, luovat kuitenkin sen välttämättömän kehyksen, jonka avulla taloudellinen ja rahapoliittinen yhdentyminen voi puskea eteenpäin siihen suuntaan, johon sen täytyy edetä. Perustamissopimuksen varsinaisessa sanamuodossa voitaisiin määritellä, kuinka paljon talous- ja rahaliitossa on edetty ja onko sen etenemissuunta oikea vai väärä.

Mielestäni Lissabonin sopimus, joka on osoitus johtajien, jäsenvaltioiden, parlamentin ja komission poliittisesta tavoitteesta ja poliittisesta tahdosta puskea eteenpäin epäonnistuneiden kansanäänestysten aiheuttamista vaikeuksista huolimatta, on se poliittinen tila, se poliittinen ympäristö, jota talous- ja rahaliitto tarvitsee edetäkseen oikeaan suuntaan.

Kysymyksiin 41, 42 ja 43 vastataan kirjallisesti.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) En viivästyä asian käsittelyä. Ymmärrän, että ongelmia on, mutta eilen illalla neuvoston kyselytunti peruutettiin.

Työskentelen valiokunnissa, kuten monet jäsenet täällä tekevät. On myös niitä, jotka eivät osallistua parlamentin työskentelyyn valiokunnissa eivätkä täysistunnoissa. Ainoa mahdollisuus näyttää, että osallistumme, on puhua täysistunnossa.

Tiedän, että tietyt jäsenet eivät tule parlamenttiin, mutta nostavat kuitenkin palkkansa. Meillä, jotka tulemme paikalle, pitäisi olla jonkinlainen mahdollisuus esittää kysymyksiä komission jäsenille. Minun kysymykseni vuoro on kahden kysymyksen jälkeen. Ehkä meidän on aika siirtyä arvontajärjestelmään, ja jokaisen komission jäsenen olisi sitten vastattava neljään tai viiteen kysymykseen, ja loppuihin vastattaisiin kirjallisesti. Nykyisellä järjestelmällä ei kuitenkaan voida missään tapauksessa enää jatkaa.

Kiitos, että soitte minulle puheenvuoron. Haluan vain, että tämä merkitään pöytäkirjaan, sillä tämä on mielestäni todella epäoikeudenmukaista.

Puhemies. – (EN) Jäsen Mitchell, minun on todettava, että tänä iltana olen tuntenut oloni täällä melko epämurheelliseksi. Ongelmia on, ja meidän on löydettävä keino päästä eteenpäin.

Voisin sanoa komission jäsenten kuullen, että he varmaankin ymmärtävät, että parlamentin jäsenet jonottavat saadakseen vastauksia, ja vaikka arvostammekin kovasti seikkaperäisiä vastauksia, toisinaan arvostaisimme nopeampia vastauksia. En halua kritisoida, mutta ehkä voisitte panna tämän merkille.

Puhemies. – (EN) **Emmanouil Angelakasin** laatima kysymys numero 44 (H-0890/08)

Aihe: Lääkehoito - rajat ylittävä terveydenhuolto

Rajat ylittävässä terveydenhuollossa sovellettavista potilaiden oikeuksista annetun direktiiviehdotuksen (KOM(2008)0414) 14 artiklassa säädetään toisessa jäsenvaltiossa annettujen lääkemääräysten tunnustamisesta. On syytä ottaa huomioon seuraavat seikat: se, ettei kaikkia lääkevalmisteita myydä kaikissa jäsenvaltioissa, että samaa lääkevalmistetta myydään jäsenvaltioissa erilaisissa pakkauksissa ja erisäältoisinä, että lääkevalmisteita myydään joissakin jäsenvaltioissa pelkästään tavaramerkillä eikä geneerisellä nimellä ja että lääkevalmiste on kirjattu lääkemääräykseen kielellä, jota terveydenhuoltoa tarjoava lääkäri tai farmaseutti ei pysty lukemaan.

Millä tavoin komissio suhtautuu mahdollisuuteen, että lääkemääräyksen valmiste, jota ei ole myynnissä jäsenvaltiossa, korvataan toisella valmisteella (alkuperäislääke tai geneerinen lääke), kun otetaan huomioon, että joissakin EU:n jäsenvaltioissa lääkkeiden vaihtaminen toisiin on kiellettyä?

Voiko komissio kertoa tarkemmin niistä toimista, joita se ehdottaa toteutettavan (ks. 14 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdat), jotta on mahdollista varmentaa reseptin aitous ja se, että lääkemääräyksen lääkkeet tunnustetaan oikein?

Androula Vassiliou, komission jäsen. – (EL) Arvoisa puhemies, kuten komissio on toistuvasti todennut ja korostanut, sääntö, joka kieltää yhteen jäsenvaltioon sijoittautunutta farmaseuttia hyväksymästä toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen lääkärin omaan käyttöön antamaa lääkemääräystä, ei ole kansanterveyden suojelua koskevien säännösten mukainen ja on sen vuoksi ristiriidassa yhteisön lainsäädännön, erityisesti perustamissopimuksen 49 artiklan, kanssa. Jos siis tietyllä lääketuotteella on direktiivin 2001/83 6 artiklan 1 kohdan nojalla markkinointilupa yhden jäsenvaltion alueella, tämän jäsenvaltion on varmistettava, että toisissa jäsenvaltioissa valtuutettujen henkilöiden allekirjoittamia lääkemääräyksiä voidaan käyttää sen alueella. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan tällaista lääkemääräysten tunnustamista koskevat rajoitukset eivät saa olla syrjiviä ja niiden on oltava perusteltuja ja oikeasuhteisia.

Lisäksi komissio katsoo, että kansanterveydellisistä syistä olisi oikeasuhteinen toimenpide lisätä kansalliseen lainsäädäntöön säännös, jonka nojalla farmaseutit voivat kieltäytyä luovuttamasta reseptilääkettä, mikäli heillä on oikeutettuja ja perusteltuja epäilyksiä lääkemääräyksen aitoudesta, ja jättää säännösten soveltamisalan ulkopuolelle sellaiset lääketuotteet, jotka edellyttävät erityislääkemääräystä, kuten direktiivin 2001/83 71 artiklan 2 kohdassa säädetään.

Rajatylittävässä terveydenhuollossa sovellettavia potilaiden oikeuksia koskevan direktiiviehdotuksen 14 artiklassa pyritään turvaamaan toisessa jäsenvaltiossa laillisesti annettujen lääkemääräysten tunnustaminen mainitsemiä rajoitusten puitteissa. Tämän 14 artiklan 2 kohdan tarkoituksena on helpottaa lääkärin toisessa jäsenvaltiossa antamien lääkemääräysten tunnustamista käytännössä hyväksymällä toimenpiteitä, jotka auttavat farmaseutteja luovuttamaan toisessa jäsenvaltiossa annettujen lääkemääräysten mukaisia lääkkeitä, kun lääkemääräyksen aitoudesta ei ole epäilystä ja kun määrätty lääke voidaan tunnistaa asianmukaisesti. Komissio ei voi kertoa tarkemmin 14 artiklan nojalla hyväksyttävistä toimenpiteistä, sillä nämä toimenpiteet hyväksytään tietenkin sääntelymenettelyn mukaisesti jäsenvaltioiden edustajista koostuvassa komiteassa, eikä komissio sen vuoksi voi sanoa ennalta, millaisia toimenpiteitä jäsenvaltioiden edustajat päättävät hyväksyä. Komissio haluaa myös korostaa, että 14 artiklan 2 kohdassa vain viitataan toimenpiteisiin, joilla varmistetaan määrättyjen lääkkeiden oikea tunnistaminen, eikä siinä määritetä mitään tiettyä ratkaisua, jolla tämä tavoite saavutetaan.

Lisäksi komissio on tietoinen asiasta, johon Euroopan parlamentin jäsen viittaa, eli siitä, että jäsenvaltioissa noudatetaan erilaisia käytäntöjä sen osalta, voidaanko ehkä patenttilääkkeenä markkinoitu lääke korvata geneerisellä lääkkeellä. Tämä ongelma jäsenvaltioiden on kuitenkin ratkaistava itse. Komissio ei voi pakottaa

jäsenvaltioita päättämään siitä, voiko farmaseutti korvata yhden lääkkeen toisella. Tämä asia on tietenkin jäsenvaltioiden päätettävissä.

Tämän vuoksi haluaisin todeta lopuksi, että toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen lääkärin antama lääkemääräys antaa potilaille samat takeet kuin kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen lääkärin antama lääkemääräys. Yhteisöjen tuomioistuimen 7. maaliskuuta asiassa Schumacher ja vuonna 1990 asiassa komissio vastaan Saksa antamien tuomioiden mukaisesti sama koskee toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevasta apteekista ostettuja lääkkeitä.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan toivottaa komission jäsenelle onnea hänen rajatylittävää terveydenhuoltoa koskevaan lainsäädäntövälineeseen liittyvässä työssään. Haluaisin esittää seuraavan kysymyksen:

kun otetaan huomioon, että jäsenvaltioissa matkustavien potilaiden on aina voitava saada lääkkeensä ja että tämä on erityisen tärkeää kroonisia sairauksia, kuten sydänsairautta, mielisairautta tai muita vastaavia sairauksia sairastaville potilaille, oletteko kenties harkinneet Euroopan unionissa saatavia patenttilääkkeitä koskevan tietokannan perustamista, jotta lääkärit tietäisivät, että jäsenvaltiosta A jäsenvaltioon B matkustava potilas saa varmasti lääkkeensä? Jos olette, millainen se olisi?

Androulla Vassiliou, komission jäsen. - (EL) Arvoisa puhemies, haluan kertoa parlamentille, että EMEA, joka – kuten tiedätte – on Euroopan lääkevirasto Lontoossa, toteuttaa parhaillaan merkittävää hanketta, jossa kootaan tarkkaa luetteloa kaikista eri jäsenvaltioissa luvan saaneista ja mahdollisesti samoja ainesosia sisältävistä lääkkeistä. Näin lääkemääräyksen vastaan ottava farmaseutti tietää, mikä lääke hänen jäsenvaltiossaan vastaa määrättyä lääkettä siinä tapauksessa, että sitä markkinoidaan eri jäsenvaltioissa eri nimellä. Tämä on mielestäni erittäin tärkeä hanke. En tiedä tarkkaan, milloin se saadaan valmiiksi, mutta se on käynnissä.

Puhemies. - (EN) **Ioannis Gklavakis**in laatima kysymys numero 45 (H-0892/08)

Aihe: Elintarvikkeiden merkinnät

Kiinan äskettäisen elintarvikeskandaalin myötä esiin nousi jälleen kysymys elintarvikkeiden paremmasta merkitsemisestä sekä elintarvikkeiden valmistukseen käytettävien raaka-aineiden paremmasta jäljitettävyydestä. Kuluttajille tarjottavien elintarvikkeiden merkitsemistä koskevan yhteisön voimassa olevan lainsäädännön mukaan tietyt merkinnät ovat vapaaehtoisia ja tietyt pakollisia.

Onko tuotteen alkuperämerkintä määrä muuttaa pakolliseksi?

Onko eläinperäisten jalostettujen tuotteiden merkintöihin luvassa muutoksia? Onko käytettyjen eläinperäisten sivutuotteiden alkuperämaa mainittava? Onko tämä pakollista kaikissa jäsenvaltioissa?

Edellytetäänkö kolmansista maista peräisin olevia jalostettuja eläinperäisiä elintarvikkeita koskevia erityissäännöksiä?

Kun on kyse elintarvikkeiden etämyynnistä tai sähköisestä kaupasta, mitä järjestelmää on sovellettava?

Androulla Vassiliou, komission jäsen. - (EL) Arvoisa puhemies, haluan todeta, että Euroopan unionin elintarvikelainsäädännön peruseriaatteena on, että yhteisön markkinoille voidaan saattaa vain turvallisia elintarvikkeita ja että kaikkien Euroopan unionin markkinoille laillisesti saatettujen elintarvikkeiden ja rehujen on oltava turvallisia niiden alkuperästä riippumatta. Yhteisön lainsäädännössä on otettu käyttöön hyvin monenlaisia elintarviketurvallisuutta koskevia toimenpiteitä ja vaarallisten elintarvikkeiden ja rehujen markkinoilta poistamista helpottavia toimenpiteitä.

Elintarvikkeita koskevia yleisiä periaatteita koskevan asetuksen mukaisesti elintarvikkeiden jäljitettävyys on pakollinen vaatimus kaikille yrityksille elintarvikeketjun jokaisella tasolla ja jokaisessa vaiheessa maahantuojista vähittäismyyjiin. Erityisesti eläinperäisten elintarviketuotteiden osalta, kolmansista maista peräisin olevat tuotteet mukaan luettuina, elintarvikelainsäädännöllä vahvistetaan eläinperäisten tuotteiden jäljitettävyyttä. Näihin tuotteisiin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 853/2004 mukaisesti seuraavia vaatimuksia.

Elintarvikealan toimijoilla on oltava käytössään tähän tarkoitettut järjestelmät ja menettelyt, joilla voidaan tunnistaa ne elintarvikealan toimijat, joilta ne ovat vastaanottaneet ja joille ne ovat toimittaneet eläinperäisiä tuotteita. Näillä tuotteilla on oltava myös terveystunnus tai tunnistusmerkki. Komissio ei aio muuttaa jalostettujen eläinperäisten tuotteiden jäljitettävyyttä koskevia sääntöjä tai terveystunus- tai tunnistusmerkkejä.

Yleensä kaikkien elintarviketuotteiden pakollisen alkuperän merkitsemisen osalta on painotettava, että elintarviketuotteiden alkuperän merkitseminen ei ole elintarviketurvallisuutta koskeva toimenpide, vaan se on väline, jonka avulla kansalaiset voivat tunnistaa kunkin tuotteen ominaisuudet. Alkuperän merkitsemistä kuitenkin vaaditaan periaatteessa sellaisissa tapauksissa, joissa on vaara, että kuluttajia johdetaan harhaan elintarvikkeen todellisen alkuperän osalta, sekä silloin, kun sovelletaan erityissääntöjä, kuten hedelmiä, vihanneksia, naudanlihaa, viiniä, hunajaa ja kalaa koskevia sääntöjä. Näissä tapauksissa alkuperän merkitseminen on pakollista. Alkuperän merkitsemistä vaaditaan myös maahantuodulle siipikarjanlihalle, ja 1. heinäkuuta 2010 alkaen alkuperä on mainittava myös luonnonmukaisiksi merkityissä valmiiksi pakatuissa tuotteissa. Näissä tapauksissa alkuperän merkitseminen on välttämätöntä ja pakollista.

Komissio tietenkin ymmärtää sen, että tätä aihetta on käsiteltävä enemmän, ja tiedämme, että yleensä kansalaiset haluavat tietää tuotteiden alkuperän. Tämä ei ole kuitenkaan riittävä syy tehdä alkuperän merkitsemistä pakolliseksi juuri sen vuoksi, ettemme pidä sitä elintarviketurvallisuutta koskevana toimenpiteenä. Kuten selitin, se on väline, jolla kansalaiset saavat tietoa tuotteiden alkuperän ominaisuuksista. Elintarvikkeiden merkitseminen voi tietenkin olla pakollisen sijasta myös vapaaehtoista. Silloin meidän on noudatettava tiettyjä yhteisiä sääntöjä, jotta kaikki jäsenvaltiot toimisivat yhdenmukaisesti.

Komission ehdotus elintarvikkeita koskevien tietojen antamisesta kuluttajille kattaa kuitenkin kaikki tavat, joilla elintarvikkeita toimitetaan kuluttajille, myös etämyynnin. Tarkoituksena on selventää, että tällaisissa tapauksissa merkitykselliset ja pakolliset tiedot esimerkiksi elintarvikkeen sisältämistä ainesosista ja allergeeneista on annettava ostajalle myös etämyynnin aikana paitsi tuotteita toimitettaessa myös siitä hetkestä lähtien, kun asiakas aloittaa tilausprosessin. Tilaa- jien on tiedettävä tarkalleen, mitkä ovat tuotteen ainesosat ja sisältääkö tuote, jonka he aikovat tilata, allergeeneja tai jotain muuta.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä. Haluan kuitenkin todeta seuraavaa.

Euroopan unioni on ryhtynyt alueensa maataloustuotannossa ja tuotteiden markkinoinnissa kaikkiin tunnettuihin toimenpiteisiin, joilla pyritään suojelemaan sekä kuluttajia että ympäristöä. Aikooko komissio tässä tarkoituksessa toteuttaa kolmansien maiden tuotteita koskevia taattuja toimenpiteitä, niin että nämä maat voivat itse vahvistaa merkintäsääntöjään? Euroopan unionin alueella nähtävät merkinnät ovat nimittäin luotettavia, mutta pelkään pahoin, että kolmansien maiden merkinnät eivät sitä ole.

Ellette tee tälle asialle jotain, näiden toimenpiteiden kohteena oleville Euroopan unionin maanviljelijöille aiheutuu lisäkustannuksia, ja heidät syrjäytetään. Kuluttajat pitävät kuitenkin kolmansista maista tulevien tuotteiden laatua kyseenalaisena, ja tämä tarkoittaa sitä, että emme tee mitään ja heikennämme Euroopan unionia.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. - (EL) Arvoisa puhemies, haluan sanoa, että vaadimme, että myös Euroopan unioniin elintarvikkeita tuovat maat noudattavat niitä asetuksia, joita sovelletaan Euroopan unionissa tuotettuihin elintarvikkeisiin. Haluan muistuttaa teitä vielä eräästä toisesta asiasta. Ellei näin tehtäisi, emme pystyisi kieltämään lihan tuontia Brasiliasta emmekä voisi pysäyttää maidon ja maitotuotteiden tuontia Kiinasta, ja niin edelleen. Juuri näiden turvallisuussääntöjen vuoksi meidän pitäisi tuntea olomme turvalliseksi sen osalta, että Euroopan unioniin tuotavat elintarvikkeet ovat yhtä turvallisia kuin Euroopan unionissa tuotetut elintarvikkeet.

Emme saa tietenkään unohtaa sitä, että petokset ovat mahdollisia riippumatta siitä, onko tuotteet tuotettu Euroopan unionissa vai ovatko ne tuontituotteita. Esimerkiksi Italiasta löydettiin pieni määrä maitotuotteita, jotka oli tuotu vilpillisesti Kiinasta, mutta tämä ei tarkoita sitä, ettei meillä ole asianmukaisia säännöksiä. Tämä tarkoittaa yksinkertaisesti sitä, että kansalaiset löytävät usein vilpillisiä keinoja tuoda maahan tällaisia tuotteita.

Jim Allister (NI). - (EN) Arvoisa komission jäsen, sanoisin, etteivät nykyiset järjestelyt ole toimivia. Äskettäiset tapahtumat vaalipiirissäni ovat tästä esimerkkinä. Irlannin tasavallasta löydetty dioksiinin saastuttama rehu aiheutti juuri paniikkia Irlannin saarella. Tämä vaikutti kaikkiin Irlannin saarella liikkuviin tuotteisiin.

Vaalipiirissäni Pohjois-Irlannissa, jossa tätä saastunutta rehua ei käytetty, kaikki porsaanlihatuotteet oli poistettava kauppojen hyllyistä. Miksi? Koska emme pystyneet kertomaan riittävän tarkasti, mikä oli porsaanlihatuotteiden alkuperämaa.

Tämä on elävä esimerkki siitä, etteivät nykyiset järjestelyt toimi. Meidän ei olisi pitänyt joutua rankaisemaan kaikkea aiheutuneesta vahingosta porsaanlihateollisuuttamme vain sen vuoksi, ettemme tienneet tarkasti,

mistä kauppajemme hyllyissä olevat porsaanlihatuotteet olivat peräisin. Aiotteko siis näiden tapahtumien valossa puuttua ongelmiin ja kertoa meille, mitä olette tästä oppineet?

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Haluan kysyä komission jäseneltä erityisesti kolmansista maista peräisin olevista jalostetuista elintarviketuotteista, erityisesti kanafileistä, joita tuodaan Etelä-Amerikasta yhden tonnin pakaste-erissä ja sulatetaan jossakin EU-maassa ja joihin lisätään ehkä leivänmuruja tai taikinaa, minkä jälkeen ne myydään EU:n tuotteina. Miten komissio voi vahtia tällaista toimintaa? Totesitte, ettei alkuperän merkitseminen ole mikään tae elintarvikkeen turvallisuudesta – olette oikeassa – ja että se on väline, jolla autetaan kuluttajia. Se kuitenkin auttaa myös tuottajia, koska silloin kuluttajat voivat verrata samankaltaisia tuotteita keskenään.

Totesitte, että vuonna 2010 merkintää on käytettävä kaikissa paikoissa, joissa myydään valmisruokia. Tarkoittaako tämä erityisesti sitä, että muun muassa elintarvikkeita myyvissä ravintoloissa on merkittävä eläinperäisten tuotteiden alkuperämaa?

Arvoisa komission jäsen, lopuksi haluan onnitella teitä poikkeuksellisesta ahkeruudesta ja innovatiivisuudesta.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. - (EN) Ensinnäkin Irlannin kriisi on mielestäni todiste siitä, että käyttämämme järjestelmä on hyvä. Ette ole samaa mieltä, mutta ellei meillä olisi hyviä järjestelmiä, luulen, ettei Irlannin kriisiä olisi huomattu.

Itse asiassa, koska saimme selville, että lihassa oli dioksiinia – koska myyjät sekä ne toimijat, joilta he ostavat ja joille ne toimittavat lihan, pystyttiin jäljittämään – pystyimme välittömästi poistamaan tämän lihan markkinoilta.

(Välihuomautus salista)

Se oli varotoimi, jonka Irlannin hallitus päätti toteuttaa. Jäljitettävyyden on mahdollista, koska kauppiat pitävät kirjaa siitä, missä he myyvät lihojaan.

Teillä on tästä oma mielipiteenne. Olen tietenkin varma, että yksikköni pohtivat Irlannin kriisiä, sillä se on maksanut Euroopan unionille useita miljoonia euroja ja suuren summan rahaa myös Irlannin hallitukselle. Tämä on siis asia, jota emme jätä huomiotta, ja aiomme tutkia sitä.

Olen kuitenkin sitä mieltä, ja tämä on henkilökohtainen mielipiteeni, että jäljitettävyyttä koskevien sääntöjen ansiosta pystyimme torjumaan tämän kriisin.

Puhemies. - (EN) En ole varma, vastasitteko jäsen Harkinin kysymykseen.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. - (EN) Se, mitä sanoin merkinnästä, liittyi maahantuotuun siipikarjanlihaan. Kun siipikarjanlihaa tuodaan maahan, se on merkittävä, ja totesin erityisesti, että pakollinen merkitseminen on välttämätöntä siipikarjanlihan tapauksessa.

Jos liha kuitenkin sulatetaan ja myydään toisessa muodossa, se on tehtävä Euroopan unionin sääntöjen mukaisesti. Sitä ei tarvitse tehdä alkuperämaan sääntöjen mukaisesti. Jokaisen lihantuottajan, olipa kysymyksessä siipikarjanlihan tuottaja tai elintarvikkeen tuottaja, on noudatettava hyvin tarkkaa elintarvikelainsäädäntöämme. Ellei hän noudata sitä, vastuu on hänellä.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Sain tänään tasan kello 12 suullisista kysymyksistä vastaavalta yksiköltänne kirjeen, jossa todetaan: ”Kysymykseenne on ensimmäisten komissiolle esitettävien kysymysten joukossa. Siihen vastataan normaaliin tapaan suullisesti. Ellette ole läsnä, kysymystä ei käsitellä ettekä saa vastausta.”

Koska siis kaikkien kysymyksen esittäneiden tavoin halusin vastauksen, olen istunut täällä tunnin ajan mahdollisesti urani kiireisimpänä parlamenttipäivänä. Minun olisi pitänyt olla kuluneen tunnin aikana kolmessa muussakin paikassa.

Arvoisa puhemies, en nyt valita teille, sillä teidän on vain toimittava niiden sääntöjen mukaisesti, jotka teille on annettu. Jos voisitte kuitenkin lisäkysymysten suhteellisuutta laskiessanne ottaa luettelossanne huomioon (ja minä saan varmaan enemmän kuin oman osuuteni) sen ajan, jonka jäsenet viettävät täällä istuntosalissa – jotkut jäsenet voivat tulla tänne ja saada välittömästi puheenvuoron lisäkysymystä varten vain sen vuoksi, että haluatte kohdella kaikkia poliittisia ryhmiä tasapuolisesti tai muuta sellaista – me kaikki noudattaisimme erittäin mielellämme teidän nyrkkisääntöjänne.

Tehtävämme on jo muutenkin mahdoton. Olkaa hyvä ja palatkaa puheenjohtajakokoukseen ja tarkastelkaa kysymysten järjestystä koskevaa järjestelmää. Ellemme pysy täällä istuntosalissa – minun tapauksessani tunnin ajan, koska olin laatinut yhden kysymyksistä – emme saa minkäänlaista vastausta, emme edes kirjallista. Tähän olemme turhautuneita. Kiitos kärsivällisyydestänne.

Puhemies. – (EN) Ymmärrän, että olette turhautunut, jäsen Doyle, ja uskokaa minua, yksiköt ja minä yritämme tehdä parhaamme – ja tiedän, että meidän olisi pystyttävä parempaan.

Kiitos teille kaikille kärsivällisyydestänne, ja koska tämä oli viimeinen kysymys ennen joulua, haluan toivottaa teille myös hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta!

Kysymyksiin, joihin ei voitu vastata ajanpuutteen vuoksi, vastataan kirjallisesti (ks. liite).

Kyselytunti on päättynyt.

(Istunto keskeytettiin klo 19.55, ja sitä jatkettiin klo 21.05.)

Puhetta johti

varapuhemies **Edward McMILLAN-SCOTT**

17. Ammatillisen koulutuksen laadunvarmistuksen eurooppalaisen viitekehyksen perustaminen - Ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten ja arvosanojen eurooppalainen siirtojärjestelmä (ECVET) (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

– Jan Anderssonin työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston suositukseksi ammatillisen koulutuksen laadunvarmistuksen eurooppalaisen viitekehyksen perustamisesta (KOM(2008)0179 – C6-0163/2008 – 2008/0069(COD)) (A6-0438/2008) ja

– Thomas Mannin työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston suositukseksi ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten ja arvosanojen eurooppalaisen siirtojärjestelmän (ECVET) perustamisesta (KOM(2008)0180 – C6-0162/2008 – 2008/0070(COD)) (A6-0424/2008).

Jan Andersson, esittelijä. – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, ensinnäkin haluan puhua lyhyesti ammatillisen koulutuksen arvosta. On tärkeää, että ammatillista koulutusta kehitetään jokaisessa EU:n jäsenvaltiossa. Se on tärkeää EU:n itsensä, kilpailukyvyyn ja sen kannalta, miten pystymme pitämään puolemme maailmassa, mutta myös yksilöille on tärkeää, että voimme tarjota korkeatasoista ammatillista koulutusta EU:ssa. Tämä on yleinen tilanne.

Tiedämme, että ammatillinen koulutus on järjestetty hyvin eri tavoin eri jäsenvaltioissa. Tämä viitekehystä koskeva ehdotus ei uhkaa niitä tapoja, joilla jäsenvaltiot järjestävät ammatillista koulutusta eri puolilla Eurooppaa, mutta voimme jatkaa perinteitämme olipa kyse sitten paikallisella, alueellisella tai kansallisella tasolla järjestettävästä koulutuksesta. Yleinen laadunvarmistuksen ja ammatillisen koulutuksen viitekehys on tietenkin ollut olemassa aiemminkin, mutta nyt jäsenvaltiot haluavat kehittää tätä kehystä erityisesti globalisaation kasvun ja laadukkaampaa koulutusta koskevan tarpeen vuoksi.

Laadunvarmistuksen viitekehystä koskevan työmme osalta haluan kiittää komissiota ja neuvostoa heidän erinomaisesta yhteistyöstään, joka on mahdollistanut pääsyn yhteiseen ratkaisuun.

Mistä sitten on kysymys? Jäsenvaltiot ovat tietenkin olleet erittäin huolissaan siitä, että meidän ei pitäisi luennoida heille vaan olisi luotava jotain sellaista, jonka he voisivat nähdä tuovan lisäarvoa itse jäsenvaltioille. Meidän on jaettava kokemuksiamme. Olen tutustunut kokeiluhankkeisiin, jotka liittyvät nuorisolle suunnatun mekaanisia ajoneuvoja koskevan koulutuksen laadunvarmistukseen kotimaassani, jossa parhaillaan tehtävä yhteistyö on osoittautumassa erittäin hedelmälliseksi.

Meillä on yhteiset työmarkkinat, meillä on yhteiset tavoitteet, ja sen vuoksi on tärkeää, että voimme jakaa tällä tavoin kokemuksiamme ja saada yhteisen viitekehyksen, jonka puitteissa näitä kokemuksia voidaan jakaa. Yhdessä jäsenvaltioiden kanssa olemme myös sanoneet tarkasti, ettei järjestelmään sisällytettyjä indikaattoreita pitäisi nähdä jäsenvaltioiden valvontavälineinä vaan voimavarana. Niiden käytön pitäisi olla

mahdollista, kun jäsenvaltiot kehittävät järjestelmiään ja kun ne suorittavat järjestelmiä koskevia laadunvarmistuksia. Uskon ja toivon, että sopimukseen pääseminen johtaa ammatillisen koulutuksen kehittämiseen sisämarkkinoilla. Olen melko varma siitä, että näin käy, ja olen melko varma myös siitä, että kokemusten ja nyt jäsenvaltioiden käyttöön annettavien välineiden jakamisesta on hyötyä itse jäsenvaltioille, EU:lle ja henkilöille. Kiitos.

Thomas Mann, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, komission jäsen Figel', hyvät kollegat, kun aiheena on koulutus Euroopan unionissa, kaikki puhuvat Bolognasta – aivan oikeutetusti. Sen jälkeen, kun EU:n jäsenvaltiot päättivät vuonna 1999 luoda yhteisen eurooppalaisen korkea-asteen opetuksen alueen vuoteen 2010 mennessä, on liikkuvuudelta poistettu monia esteitä. Kun ajatellaan kandidaatin ja maisterin tutkintoja ja opintosuoritusten tunnustamista opintosuoritusten ja arvosanojen eurooppalaisen siirtojärjestelmän (ECTS) avulla, ymmärretään, että tarvitaan yhteisiä toimia.

Ajatuksena on, että ammatillisen koulutuksen alalla noudatetaan samaa periaatetta. Yksi virstanpylväs saavutettiin vuonna 2002 Barcelonan huippukokouksessa, jossa vaadittiin opintosuoritusten ylikansallista tunnustamista. Samana vuonna käynnistettiin Kööpenhaminan prosessi, joka koskee eurooppalaisen yhteistyön parantamista ammatillisen koulutuksen alalla. Vuonna 2006 esitimme uudet ehdot, nimittäin eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen (EQF). Olin tuolloin Euroopan parlamentin valiokuntalähtöisen mietinnön esittelijä.

EQF:llä on kolme tehtävää: ensinnäkin kansallisten ja alakohtaisten tutkintojen viitekehysten yhdistäminen, toiseksi ammattikoulutuksen ja yleissivistävän koulutuksen vertailtavuuden varmistaminen sekä kolmanneksi avoimuuden ja liikkuvuuden varmistaminen.

Jotta nämä opintosuoritukset voidaan siirtää ja tunnustaa, on nyt perustettu ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten ja arvosanojen eurooppalainen siirtojärjestelmä (ECVET). Vasta sitten, kun saavutetaan kykyjen ja taitojen avoimuus, on poistettu kaikki esteet niiden siirrettävyydeltä ja hyväksyttävyydeltä sekä jäsenvaltioissa että ylikansallisella tasolla. Tällä tavoin ECVET-järjestelmä auttaa laajentamaan eurooppalaista yhteistyötä yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen aloilla.

ECVET-järjestelmällä lisätään liikkumisvalmiutta ja helpotetaan urasuunnitelmien toteuttamista, ja sen pitäisi parantaa myös työntekijöiden ja opiskelijoiden sosiaalista osallisuutta. Voimakas sitoutuminen ammatillisen koulutuksen laatuvaatimuksien täyttämiseen tarkoittaa sitä, että kansalliset erityispiirteet on otettava huomioon. Kaikki eivät tiedä, miten koulujen ja yritysten välinen tiivis yhteistyö – eli kahtalainen järjestelmä – toimii, eivätkä kaikki tiedä, miten paljon taitoa, aikaa ja rahaa tarvitaan mestarinkirjan tai ylemmän ammatillisen tutkinnon hankkimiseen. Jäsenvaltioiden toimenpiteitä olisi täydennettävä ja niiden välistä yhteistyötä parannettava. Opintopisteiden osalta on annettava takeet siitä, että joissakin tapauksissa voidaan lisätä osaamisen ja pätevyyden arviointia koskevia moduuleja, kun taas toisissa tapauksissa voidaan edelleen edellyttää loppututkintoa. Tällä vapaudella on olennainen merkitys.

Hyvät kollegat, se, että työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta äänesti lähes yksimielisesti mietintöni puolesta, antoi minulle sysäyksen järjestää neuvottelut komission ja neuvoston kanssa. Kokoonnuimme Bordeaux'ssa puheenjohtajavaltio Ranskan järjestämän koulutusta koskevan konferenssin yhteydessä. Haluan kiittää kaikkia varjoesittelijöitä siitä, että he ovat tukeneet minua tässä kompromississa.

Toivottavasti yhdessä tekemämme työn katsotaan edistävän asianmukaisella tavalla ammatillisen koulutuksen tehokkuuden, avoimuuden ja liikkuvuuden lisäämistä. Toivotaan, että ECVET-järjestelmästä tulee Euroopan oppimisaalueen tärkeä rakennuspalikka.

Ján Figel', komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, minäkin haluan ensiksi esittää kiitokset ja todeta olevani Jan Anderssonin kanssa samaa mieltä siitä, mitä hän totesi alkupuheenvuorossaan laadunvarmistuksen eurooppalaista viitekehystä koskevaan suositukseen liittyvän toimielinten tekemän erinomaisen työn ja yhteistyön merkityksestä. Valiokunnat ja komissio toivovat, että näiden kahden tärkeän välineen osalta päästäisiin hyvin pian sopimukseen ensimmäisessä käsittelyssä.

Ensiksi haluan todeta arvostavani työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan työtä. Haluan myös mainita Ramona Mănescun sekä kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan työpanoksen, sekä toisessa mietinnössä – koska yhdistimme kaksi mietintöä – samojen valiokuntien, eli kulttuurin ja koulutuksen valiokunnan sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan työpanoksen. Haluan mainita myös Dumitru Opresan esiin tuomat monet kiinnostavat seikat, joita sekä Jan Andersson että Thomas Mann ovat jo tähdentäneet.

Kansalaiset ja jäsenvaltiot ovat puhuneet paljon Bolognan prosessista, mutta nyt puhutaan yhä enemmän taitojen ja ammatillisen koulutuksen merkityksestä ja Kööpenhaminan prosessista. Tänä vuonna järjestettiin ensimmäinen EuroSkills-kilpailu, joka auttaa lisäämään erittäin tärkeän ammatillisen koulutuksen alan suosiota, houkuttelevuutta ja laatua sekä parhaiden käytäntöjen vaihtoa täällä alalla. Haluan esittää muutaman huomion näiden kahden välineen merkityksestä, joista äänestetään täällä täysistunnossa huomenna teidän mietintöjenne muodossa.

Suosituksista laadunvarmistuksen eurooppalaiseksi viitekehykseksi totean, että ammatillinen koulutus on jäänyt Euroopan unionin uudistusprosessin varjoon, mutta jos todella haluamme lisätä unionimme kilpailukykyä ja tehdä siitä sosiaalisesti yhtenäisen, kuten Lissabonin sopimuksessa todetaan, on kiinnitettävä huomiota sekä yleissivistävän koulutuksen että ammatillisen koulutuksen merkitykseen ja laatuun. Ensimmäisen suosituksen melko tekninen luonne ei saisi vähentää välineen merkitystä. Laadunvarmistus tukee jokaista ammatillista koulusta koskevaa poliittista aloitetta. Se auttaa luomaan keskinäistä luottamusta ja uudistamaan ammatillisen koulutuksen järjestelmiä parantamalla koulutuksen tehokkuutta.

Laadunvarmistuksen viitekehyksen tarkoituksena on parantaa jatkuvasti ammatillista koulutusta. Se perustuu laatukierteeseen, jossa yhdistyvät toisiinsa seuraavat neljä vaihetta: suunnittelu, täytäntöönpano, arviointi ja tarkistus. Se sisältää keinoja, joilla ammatillisen koulutuksen tuloksia voidaan seurata, ja sillä mitataan ammatillisen koulutuksen parantumista sekä järjestelmän että koulutuksen tarjoajan tasolla. Laadunvarmistusta koskeva lähestymistapa sisältyy jo eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen perustamisesta vuonna 2007 annetun suosituksen liitteessä oleviin yleisperiaatteisiin, joten se on jo osa perustettua laadunvarmistuksen eurooppalaista viitekehystä.

Laatu, oppimistuloksia koskeva lähestymistapa ja tutkintojen viitekehys kulkevat käsi kädessä. Tarvitsemme näitä välineitä samassa palapelissä. Laadunvarmistus on ennakkoedellytys järjestelmien ja maiden väliselle luottamukselle, jotta oppimistuloksia voidaan siirtää. Mielestäni tässä prosessissa saavutetut kompromissit ovat erittäin tärkeitä. Komissio kannattaa tekstiä ehdotetussa muodossa. Teidän panoksellanne tekstiä on parannettu esimerkiksi muuttamalla kansallisten lähestymistapojen suunnittelua koskevaa määräaikaa ja mainitsemalla selkeästi paikallis- ja alueviranomaisten osallistuminen. Kun vertaatte viitekehystä työkalulaatikkoon, panoksenne auttaa myös selventämään alkutekstin merkitystä.

Myös toista välinettä tarvitaan, mikäli todella haluamme edistää elinikäistä oppimista ja helpottaa todellista liikkuvuutta. Kuten minulla on tapana sanoa, olemme kansalaisia samassa Euroopan unionissa, emme turisteja. Tarvitsemme tätä liikkuvuutta sekä opiskelijoita että työntekijöitä varten, jotta ihmiset voivat hyödyntää erilaisten eurooppalaisten koulutusjärjestelmien tarjoamaa rikkautta kansallisella tai jopa alueellisella tasolla. Tämä on mahdollista vain siinä tapauksessa, että henkilön oppimistuloksia arvostetaan asianmukaisella tavalla, kun siirrytään yhdestä opetusympäristöstä toiseen.

Näitä mahdollisuuksia lisätään nyt huomattavasti ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten ja arvosanojen eurooppalaisen siirtojärjestelmän (ECVET) avulla. ECVET-järjestelmällä on kaksi tavoitetta: ensinnäkin sillä tuetaan ja edistetään kansainvälistä liikkuvuutta, ja toiseksi sillä annetaan mahdollisuus elinikäiseen oppimiseen, jotta voidaan vastata henkilöiden, työmarkkinoiden ja yhteiskuntiemme todellisiin tarpeisiin.

En halua sanoa enempää, mutta vakuutan teille, että tämä väline on nyt ja myös tulevaisuudessa yhteensopiva toisen välineen eli korkea-asteen yleissivistäviä opintoja koskevan eurooppalaisen opintosuoritusten ja arvosanojen siirtojärjestelmän (ECTS) kanssa sekä erilaisten Euroopan unionissa jo olemassa olevien tutkintojärjestelmien kanssa. Sitä toteutetaan kunkin osallistuvan maan sääntöjen ja lainsäädännön mukaisesti.

Jäsen Mann painotti, että jäsenvaltioiden osallistuminen on vapaaehtoista. Tämä on osoitus järjestelmiemme erilaisuudesta mutta myös kypsytydestä löytää yhteisiä välineitä, kun työskentelemme yhdessä ja haluamme luoda edellytykset eri järjestelmien yhteensopivuudelle ja niiden väliselle siirrettävyydelle. Tämän prosessin aikana pystyimme näkemään, miten alhaalta ylöspäin etenevä lähestymistapa auttoi kummassakin tapauksessa analysoimaan ja muotoilemaan välineitä.

Tässä yhteydessä haluan myös todeta, että saavutettu kompromissi on hyväksyttävä ja erittäin tärkeä paitsi sopimukseen pääsyn kannalta myös siksi, että näin vastataan kaikkiin erityistarpeisiin tai huolenaiheisiin. Mielestäni se jopa parantaa tekstiä. Arvostan erityisesti sitä, että kompromississa vahvistetaan kansallisten ja alueviranomaisten roolia ja korostetaan koeajan tai tulosten merkitystä täytäntöönpanovaiheessa. Komissio siis kannattaa ehdotuksia ja aikaansaataa kompromissia.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, olen erityisen ylpeä siitä, että voin ensimmäisenä esittelijöiden jälkeen korostaa, miten suuri merkitys kaikille Euroopan unionin

kansalaisille on sillä, että ammatillisia koulutusjärjestelmiä vahvistetaan jokaisen jäsenvaltion koulutusjärjestelmien erityispiirteitä kunnioittaen ja koordinoitusti. Näin järjestelmille voidaan tarjota yhteinen viitekehys, jota voidaan käyttää työkalulaatikkona, kuten komission jäsen varsin oikein korosti ja kuten esittelijöillä oli mahdollisuus selittää meille valiokunnassa hyvin tehdyn työnsä välityksellä.

Olemme pystyneet antamaan nuorille eurooppalaisille alkusysäyksen, niin että he voivat jatkaa kahteen suuntaan: joko teoreettiseen korkea-asteen koulutukseen tai käytännön opintoihin, joissa kaikissa on kysymys käytännön taidoista ja luomisesta. Kaikilla tasoilla tarjottavassa ammatillisessa koulutuksessa on Euroopan tulevaisuus, siinä on jokaisen yksittäisen jäsenvaltion tulevaisuus, ja se on luovuuden ja tuottavuuden ensivaihe, joka johtaa edistykseen ja innovaatioon. Luotan siihen, että jokaisen jäsenvaltion viranomaiset ja koulutuslaitokset käyttävät kumpaakin näistä direktiiveistä, jotka pian hyväksytään ja pannaan täytäntöön. Saamme siis tuloksia ensi vuonna, joka on luovuuden ja innovoinnin teemavuosi.

Corina Crețu, PSE-ryhmän puolesta. – (RO) Aivan ensimmäiseksi olen tyytyväinen siihen, että komission jäsen Figel' osallistuu tähän keskusteluun ja kiinnittää huomiota tähän mietintöön. Haluan tietenkin myös onnitella jäsen Anderssonia ja jäsen Mannia.

Tämän mietinnön PSE-ryhmää edustavana varjoesittelijänä sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan jäsenenä haluan todeta, miten tyytyväinen olen siihen, että ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten ja arvosanojen eurooppalaisen siirtojärjestelmän täytäntöönpano on hyväksytty. Tämä on tärkeä edistysaskel kohti EU:n jäsenvaltioiden koulutuslainsäädännön yhdenmukaistamista ja niiden esteiden poistamista, jotka haittasivat ammatillista koulutusta yhdestä ammatillisesta koulutusjärjestelmästä toiseen siirryttäessä.

Lissabonin sopimuksen ja äskettäisten ammatillista koulutusta koskevien kokousten mukaan korkeasti koulutetut työntekijät ovat tulevaisuudessa Euroopan unionin liikkeelle paneva voima. Nykyaikaisessa taloudessa tällä tarkoitetaan työntekijöitä, jotka osaavat puhua useita kieliä ja joilla on kokemusta monikulttuurisessa ympäristössä työskentelemisestä. Kun otetaan huomioon jäsenvaltioiden väliset erot tutkinto- ja koulutodistusten määrittelyssä, nyky-ympäristössä on äärimmäisen tärkeää luoda edellytykset kansainväliselle liikkuvuudelle koulutuksen alalla. Tämä helpottaa sellaisten korkeasti koulutettujen työntekijöiden kouluttamista, jotka pystyvät täyttämään Euroopan unionin talouselämän uudet vaatimukset.

Toinen tämän lainsäädäntökehityksen seurauksista on se, että meidän maidemme eli uusien jäsenvaltioiden opiskelijoiden ja oppilaiden liikkuvuus lisääntyy. Heidän ammatillinen koulutusjärjestelmänsä on yhdenmukainen Euroopan unionin tasolla vain osittain. Opintosuoritusten ja arvosanojen eurooppalainen siirtojärjestelmä hyödyttää niitä opiskelijoita ja oppilaita, joilla ei ole ollut aiemmin samoja mahdollisuuksia tehdä työtä ja saada koulutusta monikielisessä ja monikulttuurisessa ympäristössä kuin Euroopan unionin vanhojen jäsenvaltioiden opiskelijoilla ja oppilailla on ollut.

Jättämissäni tarkistuksissa olen kehottanut toteuttamaan mahdollisimman pian tämän järjestelmän, jonka tarkoituksena on helpottaa niiden henkilöiden oppimistulosten keräämistä, siirtoa ja tunnustamista, jotka haluavat ammatillisen koulutuksen riippumatta siitä, mistä maasta he ovat kotoisin tai missä he asuvat. Meidän on muodostettava Euroopan unionissa olemassa oleviin rakenteisiin perustuvia kestäviä verkkoja kansallisten ja alueellisten ammatillisen koulutuksen tarjoajien välille. Varmistaaksemme, että nämä verkot ja kumppanuudet ovat mahdollisimman tehokkaita, meidän on taattava korkea ja yhtenäinen laatu. Niinpä olen tyytyväinen Anderssonin laatimaan mietintöön ammatillisen koulutuksen laadunvarmistuksen eurooppalaisen viitekehityksen perustamisesta.

Minäkin haluan painottaa, että jäsenvaltioiden on sovellettava tässä viitekehityksessä tarjottavia välineitä mahdollisimman pian, jotta voimme saavuttaa mahdollisimman korkean yhteisen laatutason koulutuksen alalla. Meidän on määritettävä tarkasti ne ehdot, joiden perusteella osatutkinnoista muodostuu täysi tutkinto. On korkea aika antaa EU:n työvoiman liikkuvuudelle vauhtia.

Hannu Takkula, ALDE-ryhmän puolesta. – (FI) Arvoisa puhemies, haluan myös omalta osaltani lausua muutaman sanan tästä erinomaisesta mietinnöstä. Kiittäisin esittelijä Anderssonia ja myös muita puheenvuoron käyttäjiä sekä erityisesti meidän hyvää komissaariamme Figeliä.

On tärkeää, että me puhumme ammatillisesta koulutuksesta, koska me olemme yhdessä päättäneet, että Euroopassa on sisämarkkinat. Jos me haluamme toimivat sisämarkkinat, se tarkoittaa sitä, että me tarvitsemme myös toimivaa, hyvin koulutettua työvoimaa, ja siten voidaan varmistaa se, että kun me rakennamme Eurooppaa, taloudellisen aspektin lisäksi myös muut työhön ja osaamiseen liittyvät aspektit toteutuvat.

Tämä mietintö koskettaa ei ainoastaan koulutusta, vaan myös kulttuuria ja työllisyyttä, ja ammatillisista taidoista me olemme päättäneet myös Bolognan prosessin ja Kööpenhaminan prosessin yhteydessä, jotka on niin ikään hyvä huomioida tässä yhteydessä.

Haluaisin nostaa yhden kysymyksen voimakkaasti esille. Vaikka tiedän, että koulutus kuuluu hyvin pitkälle jäsenvaltioiden toimivaltaan, me voimme kuitenkin Euroopan tasolla rohkaista jäsenvaltioita toimimaan sen suuntaisesti, että ammatillisen koulutuksen laatu, opetuksen taso ja oppimistulokset voidaan todella varmistaa. Tämä on liikkuvuuden kannalta erittäin tärkeää.

Meidän pitää taloudellisen taantuman uhatessa muistaa, että investointi koulutukseen johtaa hyvään, laadukkaaseen ja osaavaan työvoimaan. Se on avaintekijä, kun me haluamme saada aikaan uusia innovaatioita, uutta osaamista, ja kun me haluamme vahvistaa taloutemme perustaa ja sitä kautta kasvattaa bruttokansantuotetta.

Tämän päivän päätöksentekijät monesti unohtavat, että koulutus nimenomaan on se avain, jonka avulla me voimme rakentaa parempaa tulevaisuutta ja vahvistaa oman taloutemme perustaa. Tämä on se viesti, joka meidän pitäisi antaa jäsenvaltioille ja niiden päätöksentekijöille ja rohkaista niitä Euroopan unionista käsin toimimaan näiden asioiden hyväksi. Me tarvitsemme toimivat ja laadukkaat työmarkkinat ja osaavan työvoiman.

Sepp Kusstatscher, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, näiden kahden Euroopan parlamentin ja neuvoston suositusten pitäisi antaa vahva sysäys ammatillisen koulutuksen jatkuvalla parantamisella kaikkialla Euroopan unionissa yhteisen suunnittelun, tarmokkaan toteutuksen, arvioinnin ja tarkistamisen avulla. Tämä edellyttää lisää avoimuutta hyvin monenlaisten ammatillisten koulutusjärjestelmien välillä, jotta mahdollistetaan ammattitutkintojen vertailtavuus ja keskinäinen tunnustaminen ja jotta varmistetaan liikkuvuuden parantuminen.

Puhumme jatkuvasta laadun parantamisesta. Paremmassa koulutuksessa on kysymys muustakin kuin vain tutkinnoista, muustakin kuin paremmista mahdollisuuksista päästä työmarkkinoille ja muustakin kuin vain keinosta parantaa yritysten ja työntekijöiden kilpailukykyä. Näin ollen minua häiritsee, kun niin usein puhutaan ”inhimillisestä pääomasta”, aivan kuin ihmiset olisivat vain yksi tuotannon osatekijä.

Ammatillisen koulutuksen asema vaihtelee suuresti 27 jäsenvaltion keskuudessa. On totta, ettemme tarvitse säännösten byrokraattista yhdenmukaistamista Brysselin valmiiksi pureskelemana, kuten jäsen Takkula juuri totesi. Meidän kuitenkin kannattaisi harjoittaa ainakin lievää painostusta varmistaaksemme, että parhaat mallit ja standardit vähitellen vievät voiton kaikissa EU:n jäsenvaltioissa, ja sanoisin, että tästä hetkestä lähtien, eikä joskus kaukaisessa tulevaisuudessa.

Me voimme ja meidän pitäisi oppia toisiltamme. Joka tapauksessa ammatillinen koulutus ansaitsee päästä samaan asemaan kuin yleissivistävä koulutus kaikkialla Euroopan unionissa.

Kiitän sekä jäsen Anderssonia että jäsen Mannia heidän mietinnöistään.

Jiří Maštálka, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (CS) Myös minä haluan ensiksi kiittää esittelijöitä Mannia ja Anderssonia heidän työstään ja erityisesti heidän osoittamastaan kärsivällisyydestä kompromisseja koskevista neuvotteluissa. Mielestäni Anderssonin ehdotuksessa todetaan oikeutetusti, että on noudatettava toissijaisuusperiaatetta, ja toisaalta tekstissä kuvataan hyvin ne mekanismit ja määräajat, joita jäsenvaltioiden olisi noudatettava viiteindikaattoreiden arviointijärjestelmien käyttöönotossa. Mielestäni mietinnössä myös kannatetaan kaikkien ammatillisen koulutuksen tarjoamiseen osallistuvien aktiivisuuden lisäämistä muun muassa siten, että siinä tuetaan itsearviointia laadun parantamisessa käytettävänä lisätyökaluna.

Olen tyytyväinen siihen, että kompromissiin on onnistuttu sisällyttämään mielestäni erittäin merkittäviä ehdotuksia, jotka hyväksyimme työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnassa. Pääasiassa niissä kannustetaan jäsenvaltioita ryhtymään tällä alalla tehokkaampiin toimenpiteisiin korostamalla opiskelijoiden roolia, kun arvioidaan tyytyväisyyttä oppimistuloksiin, ja tukemalla koulutusta tarjoavia henkilöitä. Mielestäni on tärkeää kannattaa Mannin laatiman mietintöluonnoksen ensimmäistä kohtaa, jossa korostetaan yksilöiden henkilökohtaisen ja ammatillisen kehityksen suurta merkitystä. Lopuksi haluaisin tähdentää, että ehdotetuissa kompromisseissa käytetään termiä ”elinikäinen oppiminen” ja laajennetaan näin oikeutetusti koulutukseen osallistuvien kansalaisten piiriä, ja tämän vuoksi kannatan niitä.

Joel Hasse Ferreira (PSE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, ammatillisen koulutuksen laadunvarmistus on välttämätöntä paitsi sen vuoksi, että jokaisen eurooppalaisen työntekijän elinikäinen oppimisprosessi voidaan sertifioida, myös sen vuoksi, että liikkuvuutta voidaan helpottaa

kaikkialla unionissa. Tärkeä osa tätä prosessia on itse ammatillisen koulutuksen arvioiminen. Tässä tarkoituksessa on tärkeää lisätä parhaiden käytäntöjen vaihtoa Euroopan unionissa sekä kansallisella, alueellisella ja paikallistasolla.

Arvoisa puhemies, perustetussa viitekehyksessä annetaan toissijaisuusperiaatetta noudattaen yhteisiä periaatteita, laatuvaatimuksia ja indikaattoreita, joita voidaan hyödyntää tarjottavien palvelujen arvioimisessa ja parantamisessa. Näitä indikaattoreita ei käytetä valvonnan välineinä vaan ennen kaikkea työkalulataikkona, jonka avulla voidaan saavuttaa koulutusta koskevat Lissabonin strategian tavoitteet.

Komission jäsen Figel', onniteltuani Jan Anderssonia hänen erinomaisesta mietinnöstään haluaisin mainita muutaman seikan Thomas Mannin mietinnöstä. Onnittelen myös häntä. On korostettava, miten tärkeää on yhdistää tämä sertifiointiprosessi opintopisteiden antamiseen korkea-asteen koulutuksessa. Tällä tavoin takaamme, että sertifiointiprosessit ovat toisiaan täydentäviä ja että edellytyksiä Euroopan unionin työntekijöiden ja nuorten liikkuvuudelle parannetaan. On tärkeää myös helpottaa, eikä vain helpottaa vaan myös kannustaa, paikallis- ja alueviranomaisien osallistumista alueellisten ja kansallisten tutkintojen viitekehyksen sekä opintosuoritusten ja arvosanojen eurooppalaisen siirtojärjestelmän liittämiseen toisiinsa.

Arvoisa puhemies, vain tällä tavalla voimme lisätä tutkintojen liikkuvuutta ja siirtämistä eri talouden alojen ja eri työmarkkinoiden välillä. Näin edistämme ratkaisevasti sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja yhtäläisempiä mahdollisuuksia kaikkialla Euroopan unionissa.

Lopuksi, hyvät kollegat, palaan Anderssonin mietintöön ja haluan korostaa, miten tärkeää on tukea elinikäisen oppimisen strategiaa ja edistää laadun parantamista kaikilla tasoilla lisäämällä yhteyksiä virallisen koulutuksen ja epävirallisen oppimisen välillä sekä kehittämällä hankitun kokemuksen tunnustamista. Tällä tavoin parannamme nuorten koulutuksen sekä työntekijöiden koulutuksen tasoa, mikä on talous- ja yhteiskuntakehityksen kannalta välttämätöntä, mikäli haluamme saavuttaa Eurooppalaisen sosiaalisen mallin.

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan onnitella Anderssonia ja Mannia heidän erinomaisesta työstään ja todellakin hyvistä tuloksista. Useimmat täällä ovat tänä iltana ovat varmaan samaa mieltä siitä, että ammatillisen koulutuksen laadunvarmistuksen eurooppalainen viitekehys osoittautuu tulevaisuudessa hyvin hyödylliseksi välineeksi, jonka avulla jäsenvaltiot voivat edistää ja seurata ammatillisten koulutusjärjestelmiensä jatkuvaa parantumista.

Viitekehys perustuu yhteisiin eurooppalaisiin normeihin, ja sen pohjana on edellisen viitekehyksen, niin sanotun yhteisen laadunvarmistuksen viitekehyksen vähäinen soveltaminen ja todellakin vähäinen menestys.

Nykyistä ehdotusta laatiessamme hyödynsimme edellisestä viitekehyksestä saamiamme kokemuksia, ja mielestäni olemme parantaneet entistä viitekehystä huomattavasti.

Ehdotettu viitekehys lisää inhimilliseen pääomaan tehtävien investointien laatua ja tehokkuutta monilla eri tavoilla, joista mainitsen vain seuraavat kolme: tarjotaan parempaa koulutusta ja parempia taitoja, parannetaan standardeja ja edistetään liikkuvuutta. Viitekehyksen käyttäminen on vapaaehtoista, ja toivon komission jäsen Figel'in olevan oikeassa, kun hän sanoo sen kuvastavan paitsi moninaisuuttamme myös kypsyttämme. Se tarjoaa meille yhteisiin laatuvaatimuksiin perustuvan yhteisen kehyksen, ja tällainen tulos voidaan saavuttaa vain yhteisön toimilla. Tällä tavoin olemme pystyneet välttämään monien kahdenvälisen sopimusten miinakentän, ja minimoimalla hallinnolliset normit voimme tarjota hyvän järjestelmän, jonka avulla voidaan tehdä laatuvaatimuksia koskevia esikuva-analyyssejä.

Tämä on hyvä ja käytännöllinen lainsäädäntöasiakirja, joka tuottaa hyviä tuloksia. Aina kun parlamentti onnistuu tuottamaan tällaista lainsäädäntöä, se on tehnyt melkoisen urakan.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). - (BG) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, prosessi, jossa on laadittu suositukset ammatillisen koulutuksen laadun parantamiseksi, on ollut kiistatta menestys.

Koska tämän alan toiminta kuuluu kansalliseen toimivaltaan, ammatillisen koulutuksen laadussa on suurta vaihtelua jäsenvaltioiden välillä, eikä tämä vastaa niitä vaatimuksia, joita työmarkkinoiden liikkuvuus tai taloudellisen ja teknologisen kehityksen dynaaminen vauhti asettavat. Se vaikeuttaa Lissabonin tavoitteiden saavuttamista. Sitäkin enemmän se vaikeuttaa tasapuolisten edellytysten luomista tietoon perustuvan talouden kehittämiseksi.

Viitekehykseen sisältyvän uuden lähestymistavan perusteella jäsenvaltioita voidaan auttaa täyttämään koulutustarjontansa osalta yleiset vaatimukset sekä tekemään koulutusjärjestelmistään vertailtavia ja

yhteensopivia. Suosituksissa tarjottavan koordinoinnin, myös kumppani- ja ammattiorganisaatioiden kanssa toteutettavan koordinoinnin taso laajentaa järjestelmän toteutettavuutta. Ne auttavat ehdottomasti parantamaan koulutusmarkkinoita, joiden on noudatettava työmarkkinoiden esimerkkiä.

Tämä tukee tosiaankin niitä maita, joissa tämän prosessin toteuttaminen on hankalaa, koska niiden taloudet käyvät parhaillaan läpi muutosta. Mikäli voidaan muodostaa perusvaatimustaso, voidaan taata monenlaisten kehityssuuntien avoimuus, yhdenmukaisuus ja siirrettävyys EU:n alueella.

Tämän pitäisi olla mahdollista loukkaamatta jäsenvaltioiden itsemääräämisoikeutta omien ammatillisten koulutusjärjestelmiensä hoitamisessa. Samalla kuitenkin luodaan myös yhteinen ympäristö ja tarjotaan edellytykset yhteiselle, korkealaatuiselle ja tehokkaalle lähestymistavalle asiantuntijoiden kouluttamiseen.

Meidän olisi myös harkittava vakavasti, pitäisikö yritysten tarpeet synkronoida taloudellisen ja teknologisen kehityksen kanssa, jotta pätevien työntekijöiden koulutusjärjestelmiä voitaisiin entisestään tehostaa. Tämä auttaa ratkaisemaan useita kysymyksiä, jotka ovat käynnistäneet erisuuruisia maahanmuuttovirtoja.

Lisäksi erilaisiin ammatillisiin kehityssuuntauksiin liittyvien ongelmien ratkaisemisessa voidaan käyttää kohdennettua lähestymistapaa. Jäsenvaltioiden on pidettävä avoimuutta, yhteistyötä ja korkeita standardeja tärkeinä kansallisina suuntaviivoina, kun ne toteuttavat ammatillisen koulutuksen laadun parantamiseen liittyviä prosesseja eurooppalaiseen laadunvarmistusverkostoon osallistumalla.

Tomáš Zatloukal (PPE-DE). – (CS) Haluan todeta lyhyesti, että Euroopan unionissa ammatillista koulutusta toteutetaan kansallisella tasolla autonomisesti ja erilaisten normien mukaisesti, ja näin syntyy laaja valikoima erilaisia osaamisen aloja ja erilaisia tutkintoja. Tämän vuoksi Euroopan unioni tarvitsee yhteisiä vaatimuksia, joilla varmistetaan avoimuus ja siirrettävyys monien koulutussuuntausten välillä Euroopan unionissa. Ammatillisten koulutusjärjestelmien on siis oltava riittävän joustavia voidakseen vastata tehokkaasti erityisesti työmarkkinoiden tarpeisiin. On arvioitava, seurattava ja kehitettävä säännöllisesti ja tosiasioiden perusteella, miten tehokkaasti tarjolla oleva koulutus vastaa näihin tarpeisiin. Myönteinen merkki on se, että ammatillisen koulutuksen korkean laadun varmistamista koskeviin periaatteisiin todella sisältyy suosituksia eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen käyttöönotosta. Itse näen eurooppalaisen viitekehyksen välineenä, jolla voidaan kannustaa parantamaan ammatillisten koulutusjärjestelmien laatua eri jäsenvaltioissa.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, ehdotus koskee ammatillista koulutusta eri tasoilla älykkyydestä, motivaatiosta, kiinnostuksista ja markkinoiden tarpeesta riippuen. Yhteiset työvoimastandardit edellyttävät koulutusmallien yhdenmukaistamista Espanjasta Romaniaan.

Haluan painottaa, että edistäessämme yliopistokoulutusta emme saisi heikentää alemman tason ammatillista koulutusta – ylemmän perusasteen tai toisen asteen tasolla. Tarjoilijana työskentelemiseen ei tarvita tutkintoa, toisinaan vain lyhyt kurssi riittää. Viime aikoina Puolan kaltaisissa maissa tällaista koulutusta on vähennetty. Opettajana haluaisin todeta, että tuen mahdollisimman joustavia koulutusohjelmia, jotka on räätälöity opiskelijoiden tarpeisiin ja joissa painotetaan vieraiden kielten oppimista, niin että jokainen pystyy selviytymään ulkomailla.

Arvoisa komission jäsen, lopuksi haluan todeta, että koulutukseen tehdyt investoinnit ovat parhaita investointeja Euroopan unionissa. Älkäämme kitsastelko opiskelun alalla. Älkäämme viekö tulevilta sukupolvilta tätä tukea.

Dragoș Florin David (PPE-DE). – (RO) Ammatillinen koulutus on välttämätön työkalu, joka tarjoaa Euroopan unionin kansalaisille niitä kykyjä, sitä osaamista ja niitä taitoja, joita tarvitaan, kun halutaan olla erottamaton osa työmarkkinoita ja tietoon perustuvaa yhteiskuntaa. Tämä suositus on yleisesti ottaen erinomainen. Mielestäni siihen pitäisi kuitenkin sisällyttää vielä kaksi toimintaa, joita olen itse asiassa korostanut. Ensinnäkin Euroopan unionin kansalaisille olisi perustettava neuvontajärjestelmä, joka auttaa heitä valitsemaan oikeanlaiset opinnot sekä oikean erikoistumisalan, joka sopii yhteen heidän henkilökohtaisten taitojensa kanssa. Toiseksi olisi luotava koulutuksen laatua koskeva keskustelufoorumi.

Haluan painottaa sitä, että meidän on omaksuttava koulutukseen täydentävä lähestymistapa, joka auttaa mukauttamaan koulutusprosesseja paremmin työmarkkinoiden todellisiin tarpeisiin. Elinikäisen oppimisen strategioilla ja liikkuvuudella on erittäin tärkeä merkitys, kun halutaan lisätä mahdollisuuksia löytää töitä työmarkkinoilta. Minäkin haluan kiittää kumppaakin esittelijää ja toivottaa teille hyvää joulua.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (RO) Euroopan unionissa henkilöt, jotka haluaisivat käyttää kotimaassaan toisessa maassa hankkimiaan ammattitutkintotodistuksia tai -moduuleita, kohtaavat edelleen esteitä. Tämä lannistaa monia ihmisiä ja hidastaa rajatylittävää liikkuvuutta. Tämän vuoksi ammatillisen koulutuksen

opintosuoritusten ja arvosanojen eurooppalaisen siirtojärjestelmän (ECVET) perustaminen voisi edistää opiskelijoiden ja työntekijöiden liikkuvuutta. Mielestäni Thomas Mannin mietinnössä tunnistettiin hyvin ne parannukset, joita tällä järjestelmällä saataisiin aikaan, sekä ne ongelmat, joita voi ilmaantua järjestelmän täytäntöönpanon jälkeen.

Onneksi voimme ottaa huomioon ne kokemukset, joita olemme saaneet opintosuoritusten siirtojärjestelmästä. Opettajana, jonka oli käytettävä opintosuoritusjärjestelmää, kannatan esittelijän suosituksia. Meillä on oltava määrälliset perusteet, joita sovelletaan koko Euroopan unionissa opintosuoritusten myöntämisessä, ja on määritettävä selkeät kriteerit, jotta varmistetaan järjestelmän relevanttius, avoimuus, vertailtavuus ja luottamus EU:n jäsenvaltioiden keskuudessa. Olen samaa mieltä myös siitä, että ennen järjestelmän hyväksymistä määrätään koeaika, sillä Euroopan unionin valtioiden koulutusjärjestelmät ovat erilaiset, ja mielestäni 27 ammatillisen koulutusjärjestelmän yhdenmukaistamiseen tarvitaan enemmän aikaa.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, olen täällä tukemassa naapuriani Thomas Mannia, ja haluan onnitella sekä häntä että toista esittelijää heidän työstään. Arvoisa puhemies, ainakin minun valtiossani ja ehkä myös teidän valtiossanne on kuitenkin herännyt tietty kysymys. Rakennustoiminnan räjähdysmäinen kasvu on nähdäkseni luonut valtavan ongelman erityisesti nuorille miehille, joita ei oikeastaan kannustettu opiskelemaan, koska rakennusalalla maksettava hyvä palkka oli houkuttelevampi vaihtoehto.

Valitettavasti tämä aika on mennyt ohi, ja monet tähän ryhmään kuuluneet jäivät ilman koulutusta ja sen vuoksi ilman mahdollisuuksia saada muuta työtä. Olen siis sitä mieltä, että yksittäisten jäsenvaltioiden, ja erityisesti Irlannin, on kohdennettava toimet näihin erityisryhmiin, jotta hyvien aikojen palatessa (ja me kaikki toivomme niiden palaavan pian) heidät voidaan kouluttaa toiseen työhön. Ajatus laadunvarmistuksesta ja -valvonnasta on tietenkin erittäin tärkeä. Olen huolissani siitä, että koulutus on nykyisin liiketoimintaa ilman laadunvalvontaa, ja ajatus työntekijöiden rajatylittävästä liikkuvuudesta edellyttää meiltä EU:n laajuista koordinoitua lähestymistapaa ammatilliseen koulutukseen.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Arvoisa puhemies, ehdotetun ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten siirto- ja keruujärjestelmän olisi edistettävä työntekijöiden liikkuvuutta Euroopan unionin alueella. Mikäli Euroopan unioni aikoo kilpailla kolmansien maiden kanssa, mikäli sen taloutta halutaan kasvattaa, mikäli työllisyyttä halutaan lisätä ja alueiden välisiä eroja vähentää, meidän on edistettävä elinikäistä oppimista. Tarvitsemme ikääntyviä henkilöitä. Euroopan unioni tarvitsee heidän kokemustaan, pätevyyttään ja osaamistaan.

Mikäli haluamme luoda tietoon perustuvan talouden ja yhteiskunnan, meidän on investoitava koulutukseen. Meidän on estettävä ihmisiä poistumasta koulutusjärjestelmästä ilman tutkintoa. On myös tärkeää tarjota mahdollisuus saada koulutusta ja tutkintoja erityisesti taloudellisissa vaikeuksissa oleville ihmisille, myös pienissä kaupungeissa ja kylissä asuville ihmisille, joiden on vielä vaikea päästä koulutuspalvelujen piiriin.

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, komission jäsen Figel, haluan onnitella teitä koko sydämestäni! Mielestäni tämä on yksi suurimmista haasteistamme ennen joulua. Kun tarkastelemme tulevaa vuotta ja finanssikriisiä, on vielä paljon asioita, joissa meidän täytyy nyt päästä eteenpäin, ja koulutuksella on todella keskeinen merkitys.

Meillä on kolme indikaattoria, jotka auttavat meitä voittamaan kriisin: tutkimus ja kehitys, infrastruktuuri sekä koulutus. Mielestäni meidän on nyt asetettava uudet standardit osoittaaksemme väestölle, että elinikäisellä oppimisella on ehdottoman ratkaiseva merkitys erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille, että haluamme näissä yrityksissä työskentelevien säilyttävän työpaikkansa ja kouluttaa heitä paremmin luodaksemme heille mahdollisuuksia työmarkkinoilla myös tulevaisuudessa.

Euroopan unionilla on hyvin keskeinen ja tärkeä tehtävä tällä alalla, ja olisin erittäin tyytyväinen, jos hyväksyisimme huomenna pienyrityksiä koskevan säädöksen. Silloin tällä alalla olisi vahvempi tuki.

Ján Figel, komission jäsen. - (EN) Arvoisa puhemies, puhun vain lyhyesti, sillä puhuin melko pitkään keskustelun alussa. Jatkan siitä, mihin edellinen puhuja lopetti, erityisesti kriisin vuoksi.

Meidän on investoitava koulutukseen paremmin ja enemmän. Ei vähemmän, vaan paremmin ja enemmän, mikä tarkoittaa tehokkuutta, yhteensopivuutta, relevanttisuutta ja niin edelleen, ja sitten meidän on taas investoitava enemmän. Tämä on komission kanta, ja se tietenkin pätee mielestäni myös tässä tapauksessa.

Pätevän työvoiman liikkuvuutta, elinikäistä oppimista, osaamisen keräämistä ja siirtämistä sekä laadun parantamista koskevat viestit tänä iltana ovat kansallisten koulutusjärjestelmiemme kannalta erittäin tärkeitä, ja niiden pitäisi toteutua käytännössä.

Haluan vain vahvistaa, että nämä välineet, jotka hyväksymme – toivon, että äänestätte huomenna kompromissitekstistä tai jätetyistä tarkistuksista, jotka vahvistan ja joihin olen tyytyväinen – tekee Euroopan unionista tutkintoystävällisemmän. Tämä tarkoittaa ihmisystävällisyyttä tai kansalaisystävällisyyttä, ja sitä meidän on todella jaettava ehkä enemmän kuin ennen. Tällaisten välineiden avulla voimme tarjota parempia edellytyksiä motivaatiolle, innovaation liikkuvuudelle ja kaikille näille tärkeille tavoitteille.

Tšekin puheenjohtajakaudella komissio yrittää auttaa järjestämään konferensseja: kummankin välineen käyttöönoton yhteydessä järjestettävän pääkonferenssin ja sen jälkeen yksityiskohtaisemmin välineiden toteuttamista käsitteleviä konferensseja. Ehkä esittelijät voisivat avustaa meitä tai osallistua kanssamme näihin tapahtumiin. Täytäntöönpano on tietenkin tärkein osuus, joka meillä on edessämme.

Haluan myös sanoa samoin kuin monet ovat tänä iltana sanoneet: hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta – Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuotta – 2009.

Puhemies. – (EN) Kiitos, samoin teille ja kaikille komission jäsenille ja henkilökunnalle.

Jan Andersson, esittelijä. – (SV) Arvoisa puhemies, jäsen Takkula ei ole enää paikalla, mutta hän kysyi, onko siinä ristiriitaa, että meillä on tavoitteita EU:n tasolla mutta koulutusjärjestelmät ovat edelleen olennaisesti kansallisia järjestelmiä. Mielestäni tässä ei ole ristiriitaa. Mielestäni viitekehyksen perustana ovat unionin laajuiset tavoitteet, ja samalla luotamme jäsenvaltioihin. Annamme niille mahdollisuuksia sekä niin sanotun työkalulaatikon käyttöönsä. Mielestäni tässä ei ole minkäänlaista ristiriitaa.

Haluan korostaa sitä, mitä komission jäsen Figel' totesi. Hän totesi, että nyt jos koskaan tämän kriisin aikana on talouden ja työllisyyden kannalta tärkeää investoida koulutukseen. Tämä edistää EU:n kilpailukykyä, mutta se antaa myös yksilöille välineitä, joilla he pääsevät elämässään eteenpäin ja voivat hyödyntää elämänsä aikana mahdollisuutta hankkia lisää koulutusta.

Lopuksi haluan kiittää vielä kerran komissiota ja kaikkia varjoesittelijöitä. Olemme tehneet äärimmäisen hyvää yhteistyötä koko matkan ajan, ja haluan toivottaa teille kaikille hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta.

Thomas Mann, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, komission jäsen Figel', suuret kiitokset teidän ja tiiminne erinomaisesta yhteistyöstä. Me todellakin työskentelimme tässä rinta rinnan, niin sanoakseni. Mielestäni saimme tällä tavalla aikaan hyviä tuloksia.

Jäsen Kusstatscher on täysin oikeassa – Euroopan unioni on erittäin kunnianhimoinen ammatillisen koulutuksen alalla. Viime kädessä emme halua enempää emmekä vähempää kuin ammatillisen koulutuksen vapauttamista korkea-asteen koulutuksesta. Jäsen Panayotopoulos-Cassiotou on täysin oikeassa – meidän on saatava aikaan konkreettisia tuloksia. Haluamme todellisia tuloksia, emme tavanomaisia aiejulistuksia emmekä tavanomaisia kauniita puheita. Pitkälti sattumanvaraisen yhteistyön vaihe on siis antamassa tietä intensiivisemmälle koordinoinnille.

Tällä hetkellä oppimistulokset vaihtelevat erittäin suuresti jäsenvaltioiden välillä. Tämän vuoksi tarvitsemme koululaitoksiin liittyviä sopimuksia yritysten ja kansallisten viranomaisten välillä. Jäsen Takkula on täysin oikeassa – emme kaipaa mitään eurooppalaista lastenkaitsesta, eikä tällaista ole todella edes suunniteltu. ”Pehmeä lainsäädäntö” tai muiden ihmisten kiinnostuksen herättäminen ja mukaan ottaminen – tätä me todella tarvitsemme.

Haluamme saattaa asiantuntijoita yhteen – kuulemistilaisuuksissa, työryhmissä ja myös tutkimusten kehittämistä varten. Tarvitsemme myös koulutuslaitoksia. Jäsen Maštálka on täysin oikeassa. Voimme hyödyntää tässä tarkoituksessa myös olemassa olevia verkkoja ja työmarkkinaosapuolia. Vasta sitten työntekijät ja työnantajat sekä yksityiset ja julkiset koulutuksen tarjoajat näkevät hyödyt selvästi. Tämä järjestelmä hyödyttää puhtaasti kaikkia osapuolia. Sekä Ferreira että Rübig viittasivat elinikäisen oppimisen tärkeyteen ja aivan oikeutetusti, koska tämä on se mittakaava, jossa voimme todella saada muutosta aikaan.

Jäsen Harkin, teidän laillanne ymmärrän, miten tärkeää on tämän viitekehyksen vapaaehtoisuus, sillä se koskee kaikkia toimijoita. Tasaisesti kasvavan luottamuksen pohjalta ensimmäiset jäsenvaltiot tekevät yhteistyötä vuodesta 2012 alkaen. Koeaika on välttämätön, se on selvää. Sisällytämme järjestelmään eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen tasojen 1–8 arvioinnin, ja erinomainen naapurini on tietenkin täysin oikeassa siinä, että näin tapahduttava. Nuorilla on oikeus huomata, että he ovat hyödyllisiä, että heitä tarvitaan ja että he voivat kehittää itseään ja tehdä sen koko ajan kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Muut maat voivat tulla mukaan myöhemmin ja liittyä ECVET-järjestelmään heti kun pystyvät. Mielestäni tähän on erittäin hyvät mahdollisuudet. Jos jatkamme keskustelua tällaisen yhteistyön hengessä, onnistumme ottamaan taas muutaman edistysaskeleen. Mielestäni olemme pystyneet panemaan tässä jotain alulle.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna torstaina 18. joulukuuta 2008.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Dumitru Oprea (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten ja arvosanojen eurooppalaisen siirtojärjestelmän lausunnon valmistelijana haluan jälleen korostaa, miten tärkeää on luoda ja toteuttaa tämä järjestelmä, jonka tarkoituksena on parantaa ammatillisen koulutuksen laatua ja houkuttelevuutta.

ECVET-järjestelmä on tarpeen toteuttaa, koska haluamme vähentää oppimistulosten vaihtelua, joka johtuu erilaisista ammatillisista koulutusjärjestelmistä. On lisättävä ammattitutkintotodistusten ja elinikäisen oppimisen avoimuutta.

ECVET-järjestelmän täytäntöönpanon on perustuttava siihen, että sitoudutaan yhdessä valvomaan periaatteita, joilla taataan hyvälaatuinen ammatillinen koulutus. Itse asiassa yhtenä erittäin tärkeänä toimenpiteenä meidän on kannustettava luomaan kumppanuuksia koulutuslaitosten, yritysten ja kansallisten viranomaisten välille, jotta voidaan rakentaa keskinäisen luottamuksen ilmapiiiriä.

Viimeisenä muttei vähäisimpänä totean, että ECVET-järjestelmässä korostetaan oppimistuloksia eikä sitä aikaa, joka on käytetty osaamisen, taitojen ja asiantuntemuksen hankkimiseen.

18. Euroopan rajaturvallisuusviraston (Frontex) ja Euroopan rajavalvontajärjestelmän (Eurosur) arviointi ja jatkokehitys

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana Javier Moreno Sánchezin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö EU:n rajaturvallisuusviraston (Frontex) ja Euroopan rajavalvontajärjestelmän (Eurosur) arvioinnista ja jatkokehityksestä (2008/2157(INI)) (A6-0437/2008).

Javier Moreno Sánchez, esittelijä. – (ES) Arvoisa komission varapuheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, Frontex- ja Eurosur-kirjainsanat muistuttavat meitä karuista tosiasioista, joita meidän on torjuttava; ne koskettavat päivittäin yhteisöön laittomasti saapuvia tuhansia ihmisiä, jotka pakenevat köyhyyttä paremman tulevaisuuden toivossa. Yhteiskunta ja perheet kohdistavat heihin valtavia paineita toivoen, että he voivat lähettää rahaa kotiin. Monet heistä maksavat valitettavasti hengellään eurooppalaisesta unelmastaan.

Meidän, yhteisön poliittisten vastuuhenkilöiden, on vastattava tilanteeseen yhteisesti kunnioittaen maahanmuuttajien ihmisarvoa ja perusoikeuksia. Meidän on avattava rajamme lailliselle maahanmuutolle ja laillisten maahanmuuttajien kotouttamiselle siihen kuuluvine oikeuksineen ja velvollisuuksineen sekä suljettava rajat laittomalta maahanmuutolta, rikollisjärjestöiltä ja ihmiskauppailta.

Tässä voimme hyödyntää Frontex- ja Eurosur-välineitä, jotka tuovat lisäarvoa jäsenvaltioiden toiminnalle ja kuvastavat tarvittavaa eurooppalaista yhteistyön ja yhteisvastuun henkeä.

Tavoitteenamme on EU:n yhdenmetyt rajavalvonta kaikilla EU:n ulkorajoilla perustuen toiminnan yhteensovittamiseen ja kansallisten valvontajärjestelmien yhteentoimivuuteen, koska kun jokin laitton maahanmuuttoreitti sulkeutuu, rikollisjärjestöt avaavat uuden reitin alle viikon kuluessa.

Hyvät parlamentin jäsenet, olemme yhtä mieltä komission kannan kanssa, joka on esitetty kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnössä.

Viraston toteutettua ensimmäiset myönteiset toimensa meidän on määriteltävä sen tuleva tehtävä ja kehitysnopeus.

Hyvät parlamentin jäsenet, Frontex toimii. Tästä todistavat Kanariansaarten edustalla toteutettu Hera-operaatio ja Välimerellä pelastetut tuhannet ihmishenget samoin kuin parannettu koordinointi, parhaiden käytäntöjen vaihto ja asiantuntijoiden koulutustoimet turvapaikkaoikeuden, merioikeuden tai perusoikeuksien alalla.

Tähän asti kaikki on hyvin, mutta meidän on mentävä pidemmälle. Frontex tarvitsee asianmukaista kalustoa ja logistisia voimavaroja voidakseen suorittaa kertaluonteisia yhteisiä operaatioita sekä perustaakseen pysyviä seurantapartioita suuren kuolemanriskin alueille.

Joissakin jäsenvaltioissa puhutaan yhteisvastuusta mutta ei toteuteta sitä käytännössä, mikä heikentää Frontexin tehokkuutta. Näin ollen vetoamme komissioon ja jäsenvaltioihin, jotta ne valitsisivat toisen kahdesta vaihtoehdosta: joko tarkistamme Frontex-asetusta Rabbit-asetuksessa tarkoitetun ”pakollisen yhteisvastuun” mukaisesti tai annamme Frontexin hankkia tai vuokrata oman kalustonsa.

Tämä edellyttää tietysti Frontex-viraston määrärahojen tuntuvaa lisäämistä, mutta samalla vahvistetaan viraston yhteisöllistä ulottuvuutta ja taataan aineellisten voimavarojen vaivaton saatavuus erityisesti lyhyellä aikavälillä.

Lisäksi kehotamme komissiota esittämään ehdotuksia viraston tehtävien tarkistamisesta, jotta poistetaan oikeudelliset tyhjiöt, jotka haittaavat sen toimintaa meripelastus- ja palauttamisoperaatioiden yhteydessä.

Hyvät parlamentin jäsenet, jollemme tee yhteistyötä alkuperämaiden kanssa, emme pysty hallitsemaan maahanmuuttovirtoja tehokkaasti. Espanjan ja Senegalin välisen yhteistyön kaltaiset kokemukset ovat tuottaneet erittäin myönteisiä tuloksia, ja niitä on edistettävä yhteisössä.

Niinpä kehotamme komissiota sisällyttämään maahanmuuttoasioissa tehtävän yhteistyön kaikkiin sopimuksiin, jotka se allekirjoittaa kolmansien maiden kanssa, ja järjestämään niiden kanssa tiedotuskampanjoja laittoman maahanmuuton vaaroista.

Frontexin on voitava edelleen laajentaa sopimuksia ja luoda yhteistyömuotoja alkuperämaiden kanssa viraston erityistarpeiden mukaisesti. On myös tärkeää tarkastella alueellisten elimien kanssa Mercosurin tai Länsi-Afrikan talousyhteisön kaltaisia yhteistyökanavia, joita hallinnoidaan ihmisten vapaan liikkuvuuden periaatteen pohjalta.

Hyvät parlamentin jäsenet, on muistettava, että Frontex ja Eurosur eivät ole ihmelääkkeitä vaan yhteisön maahanmuuttopolitiikan arvokkaita välineitä. Maahanmuuttopolitiikan tavoitteenahan on viime kädessä, että maahanmuuton olisi oltava kehittävä tekijä sekä vastaanottajamaille että alkuperämaille samoin kuin ennen kaikkea maahanmuuttajille itselleen.

Maahanmuutto ei saa enää olla kuolemanloukku. On toteutettava toimia sen varmistamiseksi, että maahanmuutto lakkaa olemasta pakon sanelema asia ja että siitä tulee oikeus ja omakohtainen valinta.

Jacques Barrot, *komission varapuheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, suosittelen luonnollisesti mietintöä EU:n rajaturvallisuusviraston (Frontex) ja Euroopan rajavalvontajärjestelmän (Eurosur) arvioinnista ja jatkokehityksestä. Esitän kiitokseni jäsen Moreno Sánchezille.

Euroopan parlamentti on tukenut Frontex-virastoa sen perustamisesta alkaen erityisesti myöntämällä sille taloudellisia varoja. Olen ilahtunut havaittaessani, että tätä tukea vahvistetaan jälleen tänä viraston olemassaolon kannalta tärkeänä ajankohtana, kun tarkastelemme sen toimivaltuuksien jatkamista.

Lähes kaikki mietinnössä esille otetut kohdat ovat tiedonantajemme mukaisia ja hyväksyn ne täysin. Panin erityisesti merkeille komissiolle esitetyn kehotuksen tehdä ehdotuksia viraston toimivaltuuksien laajentamiseksi, pysyvien seurantapartioiden perustamisen suuren kuolemanriskin alueille ja yhteisöllisen yhteisvastuun toteuttamisen aikana, jolloin rajojamme on valvottava. Joitakin kohtia on kuitenkin selvennettävä.

Jäsenvaltiot hankkivat tällä hetkellä teknistä välineistöä vapaaehtoiselta pohjalta. Komissio on useasti painottanut, että jäsenvaltioiden on kunnioitettava sitoutumistaan varmistamaan, että välineistöä on tosiasiallisesti saatavilla yhteisiä operaatioita varten erityisesti suuren riskin alueilla.

Tämänvuotiset kokemukset osoittavat kuitenkin, että ongelmia aiheutuu edelleen pyrittäessä varmistamaan, että käytössä on tarkoituksenmukainen määrä aluksia. Tästä syystä on siis harkittava muita vaihtoehtoja, kuten esimerkiksi sitä, että jäsenvaltiot velvoitetaan hankkimaan virastolle tiettyjä välineistöjä tai että virasto saa itse hankkia tai vuokrata omat välineistönsä. Tämä on tärkeä asia ja sitä on tarkasteltava sen ehdotuksen yhteydessä, jonka komissio tekee viraston oikeudellisen kehityksen mukauttamisesta.

Tältä osin huomautan, että Frontex-asetuksen 33 artiklan mukaisesti viraston toimivaltuuksista laaditun riippumattoman arvioinnin tulokset valmistuvat vuonna 2009. Komissio julkaisee tuolloin viraston tulevia toimivaltuuksia koskevat ehdotuksensa. Tarkistus saattaa sisältää erityismääräyksiä, jotka liittyvät meripelastus- ja palauttamisoperaatioihin osallistumiseen sekä kolmansien maiden kanssa tehdyn yhteistyön laajentamiseen.

Hyvät parlamentin jäsenet, on myös totta, että komissio haluaa tehostaa tiedotuskampanjoja lähettämällä valtuuskuntia kolmansiin maihin EU:n ulkosuhteiden politiikan kehityksessä ja perustuen yhteiseen

määritelmään Frontex-viraston toimivaltuuksista ja tehtävistä. Komissio tarkastelee tukimuotoja, joita olisi mahdollista tarjota rajanaapureina oleville kolmansille maille.

Kuulun niihin, jotka katsovat, että jos Frontex-virasto voisi hoitaa valvontatehtäviään mahdollisimman lähellä kolmansien maiden rannikkoja, olisi mahdollista estää humanitaariset tuhot ja tehostaa rajojemme valvontaa.

Olen joka tapauksessa kiitollinen Euroopan parlamentille tästä mietinnöstä, joka kuvastaa komission ehdotuksia. Niinpä haluan kiittää teitä siitä, että Euroopan parlamentti on tukenut merkittävästi ja kattavasti komission Frontexia koskevia tiedonantoja. Yhteisön toimielimet ovat mielestäni saavuttaneet yhteisymmärryksen Frontex-viraston jatkokehityksen laajoista suuntaviivoista.

Tobias Pflüger, kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon valmistelija. – (DE) Arvoisa puhemies, miten Frontex-virasto liittyy kehitykseen? Se liittyy siihen mitä suurimmassa määrin, kuten YK:n ruokaturvan erityisraporttoja Jean Ziegler selvitti tämän vuoden maaliskuussa ilmestyneessä *Le monde diplomatique* -lehden numerossa. Hän kirjoitti: "Näin pääsemme Frontex-virastoon ja Brysselin tekopyhiin komission jäseniin, jotka yhtäältä ohjailevat Afrikan nälänhätää ja toisaalta kriminalisoivat politiikkansa uhreja eli nälkäpakolaisia."

Mainittakoon erityisenä esimerkkinä, että EU myy maataloustuotteita polkuhintaan ja tuhoaa siten paikallista afrikkalaista elintarvikeviljelyä, minkä vuoksi ihmiset joutuvat enenevässä määrin pakenemaan kotimaistaan. Toinen esimerkki ovat EU:n tehdasalukset, jotka tuhoavat kalastusalueet Afrikan valtioiden kalastuskieltoalueilla. Perinteiset kalastajakylät ovat myös nopeasti tuhoutumassa, kuten esimerkiksi Sahelin alueella mutta myös Malissa ja Guinea-Bissaussa.

Tämä tarkoittaa, että Frontex-virasto on elin, joka eristää yhteisön fyysisesti ja järjestää karkotuksia pakolaisten oikeusasemaa koskevasta YK:n yleissopimuksesta huolimatta. Samalla järjestetään joukkokarkotuksia, kuten esimerkiksi Wienissä 14. marraskuuta 2008, mihin osallistui 11 EU:n jäsenvaltiota. Mietinnössä puhutaan paljon yhteisvastuusta. Se ei kuitenkaan tässä yhteydessä tarkoita yhteisvastuuta kotimaistaan pakeneviin muihin ihmisiin nähden vaan jäsenvaltioiden välistä yhteisvastuuta. On aivan selvää, mitä nyt tarvitaan: yhteisvastuuta sietämättömiä elinoloja pakeneviin ihmisiin nähden. Frontex-virasto onnistuu vain pidentämään ihmisten pakoreittejä. Se ei todellakaan tarjoa minkäänlaisia ratkaisuja. Tästä syystä ainoa järkevä asia on vaatia Frontexin lakkauttamista.

Tässä yhteydessä kehoitan teitä tutustumaan Afrikasta silloin tällöin kantautuviin mielipiteisiin, kuten esimerkiksi Malin entisen kulttuuri- ja matkailuministerin Aminata Traoren kannanottoon. Hän tekee selväksi, että inhimilliset, taloudelliset ja tekniset voimavarat, joita yhteisö hyödyntää torjuakseen Afrikan siirtolaisaaltoja, ovat todellisuudessa sodankäynnin välineitä selkkauksessa, joka vallitsee tämän maailmanvallan ja niin kaupungeista kuin maaseudulta kotoisin olevien nuorten afrikkalaisten välillä. Heidän oikeutensa opetukseen, taloudelliseen osallistumiseen, työhön ja ruokaan sivuutetaan täysin heidän alkuperämaissaan rakenteellisen yhdenmukaisuuden nimissä. Nämä ovat mielestäni selviä sanoja.

Puhemies. – (EN) Hyvä jäsen Pflüger, Malin matkailuministerin kanta on varmasti tärkeä, mutta haluaisimme mieluummin kuulla teidän kantanne.

Simon Busuttil, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (MT) Aloitan kiittämällä kollegaani Javier Moreno Sánchezia hänen mietinnöstään ja siitä, että hän suhtautui mietintönsä päätelmäosassa avoimesti ajatuksiimme ja tarkistuksiimme. Arvoisa puhemies, en voi sanoa olevani tyytyväinen Frontex-virastoon enkä sen toimintaan. Viime kesän lopulla viraston pääjohtaja totesi nimittäin, että Välimerellä toteutettu Nautilus-operaatio epäonnistui. Miten voisin näin ollen olla tyytyväinen? Vaatimusta on mahdoton täyttää. Sen sijaan, että kuulin Frontex-viraston pääjohtajalta operaation epäonnistumisesta, odotin kuulevani häneltä siitä, miten Frontex voisi olla menestys ja toimia tehokkaasti. Lisään vielä, että tästä huolimatta Euroopan parlamentti on aina tukenut järkähtämättä Frontex-virastoa, kuten komission jäsen syystäkin totesi. Viraston budjettikohtaa on laajennettu vuosi vuodelta sen operaatioiden pitkäkestoisuuden ja tuottavuuden parantamiseksi. Miten tehostaa Frontex-virastoa? Ensinnäkin, kyllä, pohtimalla, miten voimme laajentaa sen toimialaa, mitä sekä komission jäsen ehdotti että mietinnössä ehdotettiin. Viraston toimintaa on myös tehostettava tarkastelemalla, miten saamme jäsenvaltiot vakuuttuneiksi siitä, että niiden on kunnioitettava sitoutumistaan hankkimaan välineistöä Frontexin operaatioita varten. Muuten joudumme myös harkitsemaan mahdollisuutta, jonka mukaan Frontex hankkii itse oman välineistönsä. Kansainvälinen yhteistyö on toinen tekijä, jota tarvitaan toiminnan tehostamiseksi. Euroopan parlamentin valtuuskunta vieraili hiljattain Senegalissa, jossa se tarkkaili omakohtaisesti Espanjan ja Senegalin välisen yhteistyön menetelmiä. Tällaista yhteistyötä on tehtävä muilla alueilla, kuten Välimerellä ja Kreikan lähialueilla. Totean lopuksi, että on ihmisiä, joiden mielestä Frontex ei jollakin tavalla kunnioita ihmisoikeuksia tai että sillä ei ole toimivaltuuksia

kunnioittaa niitä. Olen täysin eri mieltä. Olen nimittäin sillä kannalla, että ilman Frontex-virastoa hukkuisi tai menehtyisi paljon enemmän ihmisiä kuin nyt. Tämä osoittaa, että Frontex-virasto hoitaa ihmiselämän ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen liittyvän osuutensa. On kuitenkin tehtävä enemmän: haluamme Frontexin toteuttavan operaationsa tuottavammin. Jos se onnistuu siinä, saamme tapettua kaksi kärkeä yhdellä iskulla. Ensinnäkin asetamme pisteen laittomien maahanmuuttajien pakomatkoille ja toiseksi teemme lopun inhimillisestä murhenäytelmästä, joka on arkipäivää merialueillamme ja häpeäksi meille kaikille.

Inger Segelström, PSE-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen ja arvoisa varapuheenjohtaja Barrot, hyvät parlamentin jäsenet, aloitan kiittämällä jäsen Moreno Sánchezia ja valiokuntaa siitä, että olemme tällä kertaa käyneet rakentavaa keskustelua Frontexista ja Eurosurista, mutta haluan kiittää heitä myös siitä, että he ovat jatkaneet Frontexin toiminnan seuraamista tiiviisti. Se on tarpeen, koska monet ovat huolestuneita siitä, miten Frontex-virasto olisi kehitettävä, mikäli sen halutaan toimivan EU:n muureina ja linnakkeena muuta maailmaa ja sen köyhää väestöä vastaan.

Äskettäin kävi ilmi, että Frontex-virastossa ei ollut ymmärretty, että sen tehtävänä on myös torjua ihmiskauppaa. Totean tyytyväisin mielin, että olen nyt saanut tukea tässä asiassa ja että selvennämme sitä. Kaikki läsnäolijat ovat uskoakseni yhtä mieltä siitä, että meidän on tärkeää estää kaikin keinoin ihmisiä joutumasta vaaraan heidän pyrkiessään EU:hun. He eivät ole rikollisia vaan köyhiä ihmisiä, jotka haluavat parantaa perheidensä elämänlaatua. Olen myös tyytyväinen siihen, että olen saanut tukea merialueilla, erityisesti Välimerellä, sovellettavien EU:n lainsäädännön ja kansainvälisen oikeuden säännösten laajentamiseksi.

On mahdollista hyväksyä, että pakolaisia pelastavia kalastajia epäillään salakuljetuksesta ja että on epäselvää, saavatko he esimerkiksi jättää pakolaiset lähimpään satamaan tai mitä säännöksiä milloinkin sovelletaan. Näin ollen on hyvä asia, että EU:n turvapaikka-, pakolais- ja maahanmuuttopolitiikan tulevassa ohjelmassa tarkastellaan myös sitä, miten Frontex-virastoa hyödynnetään paremmin tulevaisuudessa. Ennen kuin lopetan, haluan toivottaa kaikille jäsenille, suurenmoiselle kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnalle, puhemiehelle ja komission jäsenelle Barrot'lle hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta. Kiitos.

Adina-Ioana Vălean, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää esittelijä Moreno Sánchezia tästä tasapuolisesta mietinnöstä. Olen kiitollinen siitä, että hän otti huomioon suuren osan esittämistäni huolenaiheista ja jopa arvostelustani.

Frontex on maahanmuuttopolitiikan keskeinen väline, joka on osoittautunut tarpeelliseksi ja tehokkaaksi. Se on kuitenkin edelleen hyvin pitkälti politisoitu elin, joka on liian riippuvainen jäsenvaltioiden hyvästä tahdosta ja lehdistön sekä yleisen mielipiteen sanelemista kansallisista eduista.

Oli ratkaisevan tärkeää muistuttaa jäsenvaltioita niiden moraalisesta velvollisuudesta ja sitoumuksesta. On myös tärkeää muistuttaa, että Frontex on yhteisön ensimmäisen pilarin elin. Sellaisena elimenä sen pitäisi noudattaa toiminnassaan EU:n perusarvoja mutta myös edistää niitä, erityisesti sellaisella alalla, joka koskee kriittisiä kysymyksiä, kuten maahanmuuttoa ja liikkuvuuden vapautta.

Oli kuitenkin syytä kyseenalaistaa viraston toimien lainmukaisuutta. Tämä johtuu ensinnäkin siitä, että koordinoituihin tiedustelutietoihin perustuvat Frontex-operaatiot nojautuvat riskianalyysiin ja uhkien arviointiin, joita koskee salassapitosääntö. Se tarkoittaa vähäistä avoimuutta ja demokraattisen vastuuvollisuuden puuttumista. Toiseksi, koska Frontex koordinoi yhteisiä operaatioita, raja ilmenee tavalla, jonka vuoksi on kyseenalaista, täyttääkö virasto EU:n velvoitteen noudattaa turvapaikanhakijoiden ja pakolaisten suojelua koskevaa periaatetta.

Niinpä vaadin Frontex-viraston operaatioiden ja sen vastuuvollisuuden kattavaa arvioimista ja tarkistamista parlamentin osallistuessa toimeen. Kehotan myös komissiota arvioimaan täysimääräisesti Frontexin toimintaa ottaen huomioon sen vaikutuksen perusvapauksiin ja -oikeuksiin sekä suojeluvelvollisuuteen.

Totean lopuksi, että painopiste on tähän mennessä ollut tiiviisti mereen liittyvissä asioissa, mutta kuten on jo mainittu, kaikkia maahanmuuttoreittejä on tarkasteltava. Itärajalla oleviin maareitteihin kannattaa myös pian kiinnittää tiiviisti huomiota; meidän pitäisi kerrankin toimia ennakoivasti ja ratkaista asia, ennen kuin sielläkin syntyy hätätilanne.

Giusto Catania, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, meidän olisi mielestäni yritettävä laatia tilinpäätös Frontex-viraston epäonnistumisista kuluneiden kolmen vuoden ajalta. Niin tehdessämme havaitsemme, miten paljon propagandaa on suollettu.

Rajoilla on toteutettu 30 yhteistä operaatiota, merellä sattuneiden kuolemantapauksien määrä on kasvanut kuluneiden kolmen vuoden aikana ja suurin osa resursseista, joiden määrä valitettavasti kasvaa edelleen, osoitetaan merirajojen suojeluun, huolimatta siitä, että Frontexin mukaan vain 15 prosenttia epäsäännönmukaisista maahanmuuttajista tulee Euroopan unioniin meriteitse. Viitattaamme heihin nimenomaan epäsäännönmukaisina maahanmuuttajina. Tiedän, että tässä minua tukee myös komission jäsen Barrot, joten ei pidä enää kutsua heitä laittomiksi maahanmuuttajiksi.

Frontex on osoittanut muun muassa, että ampuma-aseita on mahdollista käyttää valikoimattomasti ja mielivaltaisesti. Syyskuussa Lampedusan ympäristössä toteutetussa yhteisessä operaatiossa kävi ilmi, millaista tuhoa voidaan saada aikaan. Nyt, huolimatta siitä, että jotkin kohtamme on sisällytetty Moreno Sánchezin mietintöön, haluan korostaa tätä arvostelua, koska suhtaudun suhteellisen luottavaisesti siihen, että parlamentti voi muuttaa nopeasti kantaansa Frontexiin. Jokin aika sitten sain paistatella ylhäisessä yksinäisyydessäni todettua, että Frontexin toimivaltuudesta on muutettava siten, että meripelastus asetetaan etusijalle. Tulevaisuudessa siitä saattaa vihdoinkin tulla parlamentin yleinen kanta.

Jatkan edelleen Frontex-viraston arvostelemista, koska sen toiminnassa ei mielestäni kunnioiteta turvapaikanhakijoiden oikeuksia. Ihmisten käännäminen takaisin rajoilta on taantumuksellista utopiaa, ja on mielestäni hyvin vaikea rajoittaa miesten ja naisten luonnollista tarvetta vapaaseen liikkuvuuteen. Frontex on nykyään Euroopan linnakkeen symboli ja käytännön väline rajojemme aseistamiseksi.

Johannes Blokland, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, Euroopan linnake alkaa nyt Afrikan mantereelta, jossa viranomaiset pidättävät laittomia maahanmuuttajia ennen kuin he pääsevät Euroopan unioniin. Euroopan unioni avustaa tässä paikallisia viranomaisia antaen heille taloudellista ja logistista tukea. Yhteisön Afrikan valtioille tarkoitettu tuki, jolla pyritään torjumaan yhteisöön suuntautuvaa ei-toivottua maahanmuuttoa, toimii, mutta ovatko seuraukset sellaisia kuin odotimme?

Ymmärrän, että Frontex-viraston avulla onnistuttiin pelastamaan monta ihmistä merestä, mutta pelkään niiden puolesta, jotka ovat paenneet poliittisista tai uskonnollisista syistä. Amnesty Internationalin ja UNHCR:n raporttien mukaan ihmisiä palautetaan heidän alkuperämaihinsa ilman minkäänlaisia tutkimuksia. Jäsenvaltiot haluavat syystäkin estää laittomia maahanmuuttajia turvautumasta oikeusjärjestelmiimme. Moraalinen kysymys herää kuitenkin: taataanko tällä lähestymistavalla poliittisille ja muille pakolaisille pääsy turvapaikkamenettelyyn?

Noudattavatko Afrikan valtiot pakolaisia koskevaa yleissopimusta? Tässä yhteydessä kehoitan komissiota ja komission jäsentä Barrot'ta yhdistämään Afrikan valtioille tarkoitetun avun ja poliittisten pakolaisten inhimillisen kohtelun pakolaisten oikeusasemaa koskevan YK:n yleissopimuksen mukaisesti. Tuen jäsen Moreno Sánchezin mietintöön esitettyä tarkistusta 4.

Arvoisa puhemies, tästä seuraa, että Frontexin toiminta johtaa uuteen ongelmaan, halusimmepa sitä tai emme. Tästä syystä Frontexin olisi kannettava täysi vastuu. Ehdotan, että järjestelyjä toteutetaan hyvin pikaisesti, jotta varmistetaan, että poliittiset ja muut pakolaiset voivat jatkossakin luottaa siihen, että he saavat inhimillistä kohtelua, koska Frontex-viraston menestyminen riippuu siitä tiettyssä mielessä.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, sain kunnian valmistella Frontex-virastoa koskevan lausunnon ulkoasiainvaliokunnan puolesta, mutta lausunto hylättiin niukalla enemmistöllä, koska vasemmisto kieltäytyi hyväksymästä sitä, että tekstissä mainittiin selvästi Libyaa ja Turkkiä koskevat ongelmat. Voitte kuvitella, miten hämmästynyt ja tyytyväinen olin huomattessani, että kansalaisvapauksien valiokunta saattoi lopulta ottaa esittämäni huolenaiheet huomioon.

Libya on laittoman maahanmuuton kannalta tärkeä kauttakulkumaa matkalla kohti Eurooppaa. Niin on itse asiassa Turkkin, paitsi että monet maahanmuuttajista ovat kotoisin kyseisestä valtiosta. Näin ollen on olennaisen tärkeää, että nämä valtiot ja niiden rajavalvontaviranomaiset tekevät täysimääräistä yhteistyötä Frontexin kanssa. Sama koskee takaisinottosopimuksia, joihin Turkki on vuosien ajan kieltäytynyt sinnikkäästi osallistumasta. Turkki kieltäytyy allekirjoittamasta sopimusta eikä valvo tehokkaasti yhteisön vastaisia rajojaan. Valtion, joka haluaa liittyä Euroopan unioniin, luulisi tekevän kovemmin töitä. On pöyristyttävää, että komissio ja neuvosto eivät ole muistuttaneet Turkkiä sen vastuusta.

Frontex ja Eurosur ovat avainasemassa torjuttaessa laitonta maahanmuuttoa, ja niitä voitaisiin hyödyntää myös rajat ylittävän rikollisuuden sekä huume-, ihmis- ja asekaupan torjumiseksi. Schengen-alue ei toimi, jos yhteisiä ulkorajoja ei hallita tehokkaasti, emmekä voi edes harkita yhteisen maahanmuuttopolitiikan hyväksymistä. Kyse ei siis ole pelkästään määrärahoista vaan myös ja ensisijaisesti poliittisesta tahdosta.

Kuullessani puhuttavan Euroopan linnakkeesta joudun ikäväkseni huomaamaan, että se jättää niin paljon toivomisen varaa, että meidän pitäisi ehkä ottaa käyttöön Euroopan seula -nimitys.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, haluan ensin onnitella esittelijä Javier Moreno Sánchezia hänen erinomaisesta työstään sekä kollegaani Simon Busuttia, joka toimi Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän varjoesittelijänä. Vailla sisäisiä rajoja oleva alue ei voi toimia ilman vastuunjakoa ja keskinäistä solidaarisuutta ulkorajojen valvonnassa. Tämä on olennaisen tärkeää, jotta maahanmuuttoon liittyvät ongelmat voidaan ratkaista kokonaisvaltaisesti ja yhteensovitetusti, torjua laitonta maahanmuuttoa ja varmistaa rajojen yhdenmetyä valvontaa fyysisiä ja inhimillisiä voimavaroja yhteisesti käyttäen.

Rajavalvonnassa ei keskitytä ainoastaan luvattomien rajanylityksien vaan myös muunlaisen rajat ylittävän rikollisuuden torjuntaan, kuten terrorismin, ihmiskaupan, huumeiden salakuljetuksen ja laittoman asekaupan estämiseen edistäen näin sisäistä turvallisuutta kokonaisvaltaisesti.

Olen varma siitä, että Frontex-virasto on keskeisessä asemassa EU:n rajoja koskevassa yhdenmetyssä strategiassa. Frontex-viraston määrärahojen merkittävän lisäämisen jälkeen – mitä parlamentti vaati komission jäsenen Barrot'n tukemana – seuraavaksi olisi mielestäni tarkistettava Frontexin toimivaltuuksia, jotta poistetaan oikeudelliset tyhjiöt, jotka liittyvät meripelastusoperaatioihin, palauttamisoperaatioiden yhteydessä tehtyyn yhteistyöhön ja jopa kolmansille maille tarjottuun mahdollisuuteen käyttää sen välineistöä, kuten varapuheenjohtaja Barrot jo mainitsikin.

Olen näin ollen samaa mieltä Frontexin aseman lujittamisesta, tosin vaihteittain ja todellisten tarpeiden mukaisesti. Tunnustan myös tarpeen optimoida kaikkien valvontajärjestelmien ja -välineiden hyödyntämistä, erityisesti siten, että laajennetaan niiden nykyistä kattavuutta, luodaan yhteisvaikutusta ja edistetään yhteistyötä yhteisön virastojen, kuten Europolin, sekä muiden kansainvälisten järjestöjen kanssa.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Pidän ensinnäkin myönteisenä toimea, jonka nopea rajainterventoryhmä Rabit toteutti Romanian itärajalla lokakuun lopussa. Yhteisön Frontex-virasto koordinoi toimea. Tällaisia toimia on toistaiseksi toteutettu kolme ja ne ovat osoittaneet, miten tärkeässä asemassa Frontex on tarjottaessa tukea Euroopan unionin ulkorajoilla sijaitseville jäsenvaltioille, jotka tarvitsevat tästä syystä enemmän teknistä ja toiminnallista tukea.

Pidän myös myönteisenä sopimusta, jonka Frontex-virasto ja Georgian rajapoliisi allekirjoittivat tämän kuun alussa: sopimus on tärkeä askel kohti rajojen turvallisuuden takaamista ja laittoman maahanmuuton torjumista. Euroopan komission ehdottama rajojen valvontaa koskeva pitkän aikavälin strategia on myönteinen asia näinä aikoina, kun laitton maahanmuutto aiheuttaa suuria ongelmia eteläisillä ulkorajoilla sijaitsevilla jäsenvaltioissa. Strategiaa on täydennettävä naapurivaltioissa toteutettavilla toimilla niiden omien rajojen turvallisuuden vahvistamiseksi. Tästä seuraa, että Euroopan naapuruuspolitiikkaan sisältyvillä toimintasuunnitelmilla on edistettävä hankkeita ja rahoitustukea, joiden tarkoituksena on lisätä kolmansien valtioiden rajojen turvallisuutta.

Totean arviosta, jonka parlamentti laati EU:n rajojen pitkän aikavälin valvontaa koskevasta strategiapaketista, että Frontexin ja Eurosurin raporteista käyty keskustelu ei valitettavasti osunut samaan aikaan komission ehdotuksista käydyin keskustelun kanssa; ehdotukset liittyivät maahantulo- ja maastapoistumisjärjestelmään, rekisteröityjen matkustajien ohjelmaan ja sähköiseen matkustuslupajärjestelmään. Tällöin olisimme saaneet kokonaiskäsitelmän siitä, miten Euroopan unionin itärajoiden valvontaa kehitettävä tulevaisuudessa.

Dushana Zdravkova (PPE-DE). – (BG) Arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, 670 kilometrin pituinen kaistale Mustanmeren rannikkoa on nyt kuulunut osana Euroopan unionin itäiseen ulkorajaan yli kahden vuoden ajan.

Bulgarian ja Romanian rajavalvontayksikköjen osallistuminen Frontex-viraston organisoimiin yleisiin hankkeisiin ja toimiin tuottaa hyviä tuloksia. Venäjän ja Georgian välisten aiemmin tänä vuonna toteutettujen sotilaallisten toimien ja kyseisten valtioiden välisten jatkuvien jännitteiden samoin kuin Kaukasian alueen yleisen epävakauden vuoksi Mustallamerellä sijaitsevaan yhteiseen rajaamme kohdistuu kuitenkin edelleen huolestuttavia haasteita.

Vastataksemme haasteisiin on laadittava turvallisuusstrategia Mustanmeren aluetta varten, jotta siitä tulisi todellinen turvallisuuden ja vakauden alue. Strategiaa on kohdistettava siten, että alueen keskeiset valtiot osallistuvat Euroopan unionin jäsenvaltioiden toteuttamiin hankkeisiin ja toimiin. Vain näin voimme taata Mustallamerellä sijaitsevan rajan asianmukaisen valvonnan ja kansalaisten mielenrauhan.

Toinen tärkeä aloite, johon yhteisön toimielimien ja jäsenvaltioiden on osoitettava enemmän voimavaroja ja rahoitusta, on Frontex-viraston logistiseen toimintaan ja operaatioihin osallistuvan henkilöstön koulutuksen lisääminen. Rajavalvontaa ei tarkoita nykyaikana pelkästään rajan fyysistä valvontaa, vaan se edellyttää myös monenlaisten lisätietojen ja -taitojen hallintaa.

Jäsenvaltioiden rajavalvontaelimissä työskentelevän henkilöstön jäsenien on oltava hyvin perillä kansainvälisestä oikeudesta ja merioikeudesta sekä turvapaikkaoikeudesta ja perusihmisoikeuksista, jotta he voisivat menestyksekkäästi hoitaa heille määrätty tehtävät.

Yhdyn esittelijä Sánchezin lausuntoon siitä, että on laadittava kattava yleissuunnitelma, jossa määritellään kokonaisuus Euroopan unionin rajavalvontastrategiaa varten.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). – (RO) Haluan korostaa joidenkin Moreno Sánchezin mietintöön ja komission tiedonantoon sisältyvien arvioiden erityistä merkitystä. Viitataan kohtiin, joissa meitä muistutetaan itärajalla olevien maareittien asettamista haasteista. Niinpä haluan korostaa, että EU:n itärajoihin on kiinnitettävä enemmän huomiota ja osoitettava enemmän voimavaroja.

Joidenkin arvioiden mukaan noin 25 prosenttia laittomista maahanmuuttajista, jotka oleskelevat parhaillaan EU:n alueella, ovat kotoisin itärajalla sijaitsevista valtioista ja ovat tulleet EU:hun itärajojen yli. Euroopan unionin itäinen ulkoraja on hyvin pitkä ja lisäksi hyvin ongelmallinen naapurialueista johtuen. Laittoman maahanmuuton ongelman lisäksi on otettava huomioon järjestäytynyt rikollisuus, jonka pääreitit kulkevat myös tällä maantieteellisellä alueella.

Romaniasta – joka valvoo yli 2 000 kilometrin pituista osuutta EU:n itäisestä ulkorajasta – kotoisin olevana parlamentin jäsenenä haluan myös korostaa, että on olennaisen tärkeää kiinnittää siihen huomiomme täysimääräisesti ja asianmukaisesti.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionilta puuttuu tällä hetkellä itärajoilla sijaitsevia valtioita koskeva kattava yhteistyösuunnitelma.

Niiden pitkän aikavälin tavoitteiden ohella, joita Euroopan unioni on asettanut näitä valtioita varten, olisi myös määriteltävä lyhyen aikavälin erityistavoitteita sekä otettava käyttöön järjestelmä, jonka avulla arvioidaan, missä määrin nämä valtiot noudattavat rajat ylittävän yhteistyön vakiintuneita periaatteita. Kolmansien maiden vastaisilla rajoillamme ihmiskaupan torjumisen olisi sisällyttävä Frontex-viraston toimintaan. Mikä tärkeintä, kaikilla suuren riskin alueilla olisi oltava yhteisiä, säännöllisiä, pysyviä seurantapartioita, jotka olisivat toimintavalmiudessa vuoden ympäri.

Euroopan unionin kokonaisvaltaisen maahanmuuttostrategian keskeisenä tekijänä Frontex-viraston olisi turvattava unionin ulkorajat samalla kun varmistetaan myös, ettei virastosta tule välinettä, jolla luodaan uusia rajoja – yhteisön jakavia rajoja – ja rakennetaan uusia muureja.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Arvoisa puhemies, pidän myönteisinä niitä mietinnön osia, jotka liittyvät ihmiselämän loukkaamattomuuteen ja siihen, että meidän olisi huolehdittava pakolaisten takaisinotto-oikeuksista eli oikeudesta olla joutumatta palaamaan sietämättömiin elinoloihin. Olen kuitenkin hyvin huolestunut siitä, että Frontexista tulee osa ”Euroopan linnakkeen” rakentamista.

Minusta tuntuu, että keskinäinen yhteisvastuumme rajavalvonnan kiristämisen yhteydessä on suurempi kuin yhteisvastuumme niihin ihmisiin nähden, jotka tulevat luoksemme. Meillä on eräänlainen virheellinen käsitys siitä, että yhteisö joutuu vastaanottamaan suhteettoman suuren osuuden maailman pakolaisista. Se ei pidä paikkaansa. Maailman köyhät valtiot vastaanottavat selvästi eniten pakolaisia. Yhteisöön saapuu vain pieni murto-osa näistä ihmisistä. Lisäksi olemme mielestäni täysin väärillä jäljillä puhuessamme takaisinottosopimuksien sisällyttämisestä kaikkiin muiden valtioiden kanssa tehtäviin sopimuksiin.

Ensin olisi edistettävä kehitystä tekemällä reilun kaupan sopimuksia, minkä jälkeen pakolaisten määräkin saattaisi vähentyä. Tällainen politiikka on paljon suositeltavampaa niin meidän kuin muiden valtioidenkin kannalta.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, olen kuunnellut tarkasti kaikkia puheenvuoroja. Totean ensinnäkin, etten voi hyvällä omallatunnolla sallia sanottavan, että Frontex-virasto symboloi Euroopan linnaketta, joka on suljettu kaikilta suojelua tarvitsevilta tai yhteisöön pyrkiviltä. Se on täysin perätöntä! Kuten jäsenet Busuttil, Coelho, Cederschiöld ja Vălean toivat hyvin esille, on selvää, että Frontex-viraston avulla on tähän mennessä pelastettu monia ihmishenkiä, enkä voi sallia sanottavan, että se edustaa näin ollen jonkinlaista yhteisön aseistettua muotoa. En voi sallia sellaista sanottavan.

On kuitenkin totta, että asioiden on edistytävä. Jäsen Cederschiöld esitti hyvän huomion siitä, että Frontex-virasto voi auttaa meitä torjumaan ihmiskauppaa, ja jäsen Vălean totesi myös, että meidän on huolehdittava maaroista ja muistutettava jäsenvaltioita niiden velvollisuuksista.

Todettakoon, että toiminnassaan häikäilemättömät salakuljettajat vastaavat tällä hetkellä käytännössä 80-prosenttisesti laittomista rajanylityksistä. On syytä huomauttaa, että tätä nykyä matka Libyasta Kanariansaarten rannikolle maksaa erittäin suuria summia – 2 000-3 000 euroa – minkä lisäksi vaarana on, että alus haaksirikkoutuu ja pakolaiset hukkuvat ennen kuin rannikko saavutetaan. Niinpä en voi sallia sellaista sanottavan.

Katson, että Frontexillä on tehtävä ja vieläpä myönteinen tehtävä hoidettavanaan. Tarvitsemme yhdenmukaista rajavalvontaa, mistä jäsen Coelho mainitsi, ja on totta, että nyt on pohdittava Frontex-viraston uusia toimivaltuuksia. Frontexin on otettava paikkansa tässä kokonaisvaltaisessa lähestymistavassa, jossa kehitys ja maahanmuuttovirtojen keskitetty hallinta yhdistyvät. Siinä on oikea vastaus kysymyksiinne.

Haluan myös muistuttaa, mikäli se on tarpeen, että komission on tietysti valmistettava suuntaviivoja Frontexin organisoimista yhteisistä merioperaatioista varten. Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun viraston ja Kansainvälisen siirtolaisuusjärjestön asiantuntijat pyrkivät nimenomaan varmistamaan yhdessä jäsenvaltioiden ja Frontex-viraston asiantuntijoiden kanssa, että virasto noudattaa kansainvälistä yleissopimusta ihmishengen turvallisuudesta merellä, minkä mukaan merihädästä pelastetut ihmiset on sijoitettava turvalliseen paikkaan, jossa heidän henkensä ei ole enää uhattuna ja jossa heidän tarpeensa voidaan täyttää sillä aikaa, kun heidän kohtalostaan päätetään.

Tämän halusin tuoda esille. Olen hyvin tietoinen Frontex-viraston varojen puutteesta, ja joudumme todennäköisesti tavalla tai toisella joko pakottamaan jäsenvaltiot osoittamaan varoja Frontexille tai varustamaan sen omilla varoilla, mikä saattaa olla vaikeaa nykyinen talousarviokahvi huomioita ottaen.

On joka tapauksessa totta, että Frontexin tehtäviä on laajennettava. Sen on voitava tällä tavalla tehdä yhteistyötä niiden kolmansien valtioiden kanssa, joista pakolaiset ovat kotoisin, jotta voidaan yhdessä taata laittoman maahanmuuton älykäs ja inhimillinen hallinta. Toistan, että pakolaiset ovat itse laittoman maahanmuuton kustantajia.

Kiitän jäsen Morenoa. Hänen mietintönsä on tasapainoinen ja tasoittaa tietä paremmin varustetulle Frontex-virastolle, jonka toimintaa suunnataan samalla kohti ihmishenkien varjelemista. Sitä me ajattelemme ajatellessamme Frontexia. Emme saa unohtaa sitä. Tämän halusin yksinkertaisesti todeta kuunneltuani tarkkaavaisesti kaikkia keskusteluun liittyneitä puheenvuoroja, ja voitte olla varmoja siitä, että pidän tämän keskustelun mielessäni, kun laadimme suuntaviivoja Frontex-viraston toimintaa varten.

Javier Moreno Sánchez, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Barrot, olemme mielestäni oikealla tiellä. Ne, jotka ovat seuranneet eurooppalaista hanketta vuosien ajan, tietävät, että kun parlamentti ja komissio ovat yhtä mieltä jostakin asiasta, asiat edistyvät Euroopan unionissa.

Olemme mielestäni oikealla tiellä, minkä vuoksi haluamme jatkaa eteenpäin.

(ES) Esitän kiitokseni ensinnäkin kaikille tänä iltana keskusteluun osallistuneille parlamentin jäsenille. Tässä keskustelussa – kuten kaikissa muissakin parlamentissa ja ylipäätään demokraattisissa järjestelmissä käydyissä keskusteluissa – esitettiin monenlaisia mielipiteitä, mutta itse asiasta vallitsee mielestäni yhteisymmärrys. Kiitän luonnollisesti muiden poliittisten ryhmien varoesittelijöitä ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan jäseniä, koska heidän avullaan olemme onnistuneet laatimaan tasapainoiseksi luonnehditun mietinnön, johon ei mielestäni ole lisättävää.

Haluan myös kiittää Frontex-viraston pääjohtajaa Ilkka Laitista ja viraston varapääjohtajaa Gil Ariasia, jotka antoivat minulle kaikki pyytämäni tiedot, sekä koko viraston henkilöstöä.

Sain omakohtaisesti huomata – vieraillessamme esimerkiksi Senegalissa ja viraston päätoimipaikassa Varsova – että kaikki Frontexissa työskentelevät miehet ja naiset ovat erittäin sitoutuneita työhönsä ja hyvin tietoisia työnsä merkityksestä. Niinpä pyysin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puheenjohtajaa Deprez'tä järjestämään kuulemistilaisuuden yhdessä budjettivaliokunnan kanssa, jotta meille voidaan selittää, mitä kaikkea he tekevät.

Tässä ei ole kysymys ainoastaan operaatioista. Virasto tekee erinomaista työtä kouluttaessaan henkilöstöä Rabbit-ryhmän operaatioiden ja väärennetyjen matkustusasiakirjojen paljastamisen yhteydessä, kuten jäsen

Marinescu selvitti. Se on erittäin tärkeää työtä, jota harvemmin mainitaan. Tästä syystä ehdotin kuulemistilaisuuden järjestämistä.

On kaksi käsitettä, joista on mielestäni keskusteltava syventävästi. Täällä on todettu – komission varapuheenjohtaja mainitsi asiasta, samoin kuin me muutkin – että Frontex-viraston toiminnan on perustuttava mahdollisimman laajaan oikeusvarmuuteen, koska ilman sitä virasto ei useinkaan voi toimia ja joutuu mahdolltomiin tilanteisiin.

Uusien tarkistettujen tehtävien vuoksi meidän on tiedettävä, mitä virasto voi ja mitä se ei voi tehdä meripelastus- tai palauttamisoperaatioiden yhteydessä.

Totean lopuksi, että tärkein asia on eurooppalainen leima ja eurooppalainen henki, kuten on käynyt ilmi valtuuskuntien vieraillessa eri valtioissa. Monet valtiot haluavat mieluummin nähdä nimen ”Eurooppa” kuin jonkin tietyn entisen siirtomaavaltion nimen, eivätkä ne hahmota sitä niin selvästi. Pidän sitä lisäarvona. Meidän on mielestäni sijoitettava Frontexiin ja siirryttävä eteenpäin. On ylläpidettävä vauhtia ja saatava jäsenvaltiot vakuuttuneiksi.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna torstaina 18. joulukuuta 2008.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), kirjallinen. – (EN) Totean ensinnäkin suhtautuvani optimistisesti Frontex-viraston tulevaisuuteen, kun otetaan huomioon viraston toiminta-arviossa esitetyt varsin kannustavat luvut.

Olen kuitenkin täysin samaa mieltä esittelijän kanssa siitä, että Frontexin toiminnan yhteydessä on säädettävä laillista maahanmuuttoa koskevaa politiikkaa laittoman maahanmuuton tehokkaaksi torjumiseksi. Ei ole järkevää yrittää rakentaa Euroopan linnaketta keskittymällä ainoastaan laittomaan maahanmuuttoon, koska maahanmuuttajia tulee niin kauan kuin talouskehityksen erot pysyvät ennallaan. Olen myös samaa mieltä tarpeesta kunnioittaa täysimääräisesti ihmisarvoa ja perusoikeuksia suojellessamme ulkorajojamme, koska kyseiset arvot ovat osa yhteisön arvoja.

Korostan vielä EU:n jäsenvaltioiden välisen yhteisvastuun merkitystä. Ottaen huomioon, että jäsenvaltioiden välinen rajavalvonta on poistettu Schengen-alueella, jäsenvaltiot eivät voisi olla enempää riippuvaisia toisistaan: ne ovat yhdessä vastuussa rajavalvonnasta. Tämän vuoksi kaikkien jäsenvaltioiden olisi osallistuttava Frontex-viraston operaatioihin ja annettava tarvittavia varoja sen käyttöön. Todettakoon vielä viimeisenä muttei vähäisimpänä seikkana, että kolmansien maiden kanssa tehdyn yhteistyön olisi myös kuuluttava painopistealoihin tehostettaessa Frontexin toimintaa.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Frontex-viraston toiminta kiinnostaa minua, koska se on ainoa Euroopan unionin virasto, jonka toimipiste sijaitsee Puolassa. Huolimatta aiemmin esitetyistä huolenaiheista, jotka koskevat Euroopan unionin itäisten ulkorajojen turvallisuutta, on käynyt ilmi, että laittomaan maahanmuuttoon liittyvä suurin uhka on lähtöisin Välimeren alueelta. Niinpä suurin osa Frontexin toiminnasta kohdistuu tähän alueeseen. Sain tilaisuuden vierailla Maltalla ja siellä sijaitsevilla afrikkalaisten pakolaisten leireillä, joten tiedän, miten vakava ongelma on ja miten käsittämättömän syvä epätoivo saa ihmiset yrittämään meren ylitystä päästäkseen Maltalle ja Euroopan unionin manteralueelle.

Laiton maahanmuutto on haaste meille kaikille ja edellyttää yhteistä strategiaa sekä yhteisön välineitä. Frontex-virasto on taannut nämä välineet jo vuodesta 2005 alkaen, samoin kuin Eurosur-maiden rajojen valvontajärjestelmän. Parlamentti on tietoinen kasvavasta rahoitustarpeesta ja on kolmena perättäisenä vuotena esittänyt vetoomuksia Frontex-viraston määrärahojen lisäämiseksi. Yksittäisten jäsenvaltioiden osallisuus on toistaiseksi ollut hyvin vaihtelevaa, ja rahoitukseen, välineistöön ja operaatioihin liittyvä tilanne on huomattavan epätasapainoinen. Maantieteellisten syiden ja maahanmuutto-ongelman huomioimiseen liittyvien eroavuuksien vuoksi jäsenvaltioiden vaihteleva osallistuminen tämän yhteisön politiikan alan toimintaan vaikuttaa pysyvältä ongelmalta, jota on vaikea ratkaista.

Bogusław Rogalski (UEN), kirjallinen. – (PL) Laittoman maahanmuuton uhka huomioon ottaen yhteisön on valvottava rajojaan yhdenmukaisesti sekä noudatettava yhteensovitettua lähestymistapaa maahanmuuttoon ja laillisen maahanmuuton hallintaan. Vaikka hyväksymmekin sen, että jokainen jäsenvaltio valvoo omia rajojaan, itä- ja etelärajalla vallitsevan tilanteen vuoksi on tehtävä yhteistyötä jakaaksemme saatavilla olevat aineelliset ja inhimilliset voimavarat ja torjuaksemme tätä ilmiötä.

Asianmukaisten rajavalvontajärjestelmien käyttöönotolla rajoitettaisiin rajat ylittävää rikollisuutta, mikä edistäisi puolestaan sisäistä turvallisuutta. Sellaisten toimien lisäksi, joiden tavoitteena on valvoa laittomien maahanmuuttajien tulvaa, Frontex-viraston olisi myös osallistuttava kolmansien maiden kanssa solmittavan maailmanlaajuisen kumppanuuden lujittamiseen ja vastattava tiettyjen turvapaikkaoikeutta koskevien päätöksiä tekemisestä.

Laittomaan maahanmuuttoon liittyy myös korkea kuolleisuus ihmisten yrittäessä ylittää rajoja laittomasti. Niinpä olisi perustettava seurantapartioita, jotka olisivat toimintavalmiudessa ympäri vuoden suuren kuolemanriskin alueilla, joilla ihmiset ovat vaarassa menettää henkensä. On olennaisen tärkeää luoda kaksi erillistoinimipistettä, joista toinen valvoisi maarajoja ja toinen merirajoja, keskittyen erityisesti itärajalla sijaitseviin maahanmuuttajien käyttämiin maareitteihin.

On myös tärkeää jatkaa Frontex-viraston operaatioihin osallistuvan henkilöstön koulutusta, jotta viraston toimintaa tehostetaan entisestään ja saavutetaan korkeampi ammattitaidon taso sekä luodaan yhteinen tietojenvaihtojärjestelmä, jonka tavoitteena on optimoida Frontexin toimintaa.

Puhetta johti

varapuhemies **Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU**

19. Väärentämisen vaikutus kansainväliseen kauppaan - Kuluttajansuoja ja tuoteväärennökset (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

– Gianluca Sustan kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä väärennysten vaikutuksesta kansainväliseen kauppaan (2008/21 33(INI)) (A6-0447/2008) ja

– Arlene McCarthyn PSE-ryhmän puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä kuluttajansuojasta ja tuoteväärennöksistä (O-0097/2008 – B6-0486/2008).

Gianluca Susta, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kiitän ensiksi kaikkia niitä, joiden kanssa työskentelin laatiessamme tämän mietinnön – kuten varjoesittelijöitä – riippumatta siitä, minkä kannan kukin poliittinen puolue omaksuu äänestettäessä huomenna mietinnöstä.

Väärennyksien torjunta on ennen kaikkea keino, jolla tuetaan yhteisön kilpailukykyä ja joka noudattaa täysin Lissabonin strategian perustana olevaa ajatusmallia. Väärennöksien torjuntaa olisi mielestäni tarkasteltava myös siihen liittyvältä oikeudelliselta ja rikosoikeudelliselta kannalta globalisoituneessa maailmassa. Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) raportissa vuodelta 2005 arvioidaan, että väärennetyjen tuotteiden kansainvälisen kaupan arvo oli 150 miljardia euroa, mihin on lisättävä kunkin maan sisäinen sekä Internetissä tapahtuva väärennysten kauppa. Erään tietolähteen mukaan väärennysmarkkinoiden arvo on todellisuudessa noin 500 miljardia euroa.

Rikkomalla tavaramerkkioikeuksia, patenttioikeuksia ja teollis- ja tekijänoikeuksia väärennykset vahingoittavat teollisuutemme painopistealoja, innovointikykyämme ja luovuuttamme. Tilanne edellyttää pitkälti koordinoituja ja kohdistettuja toimia, huolellista paneutumista suhteisiin maailman eri maihin sekä mielestäni erilaista lähestymistapaa yhteisön toimielimien ja jäsenvaltioiden välisiin suhteisiin.

Mietinnössä – sellaisena kuin kansainvälisen kaupan valiokunta sen laati – syvennyttään toimielimien vastuualueiden vuoksi väärennyksiin liittyviin ulkoisiin näkökohtiin, mutta yhteys, joka vallitsee yhteisössä tapahtuvan väärennystoiminnan sisäisten ja ulkoisten näkökulmien välillä, on hyvin selvä; yhteisön väärennysmarkkinat ovat edelleen maailman suurimmat, ja yhteisö on maailman toiseksi suurin väärennyksien maahantuojia.

Yhteenvetona todettakoon, että meidän on vahvistettava uudelleen joitakin väärennyksien torjunnan perusedellytyksiä: on lujitettava puolustusjärjestelmäämme väärennyksien torjumiseksi, mikä tarkoittaa myös niiden poliisivoimien koordinoitua, jotka vastaavat rajoilla tapahtuvasta tuotteiden valvonnasta, sekä tullimenettelyjen kehittämistä. Huomiota olisi kuitenkin myös kiinnitettävä merkittävästi sisäisten oikeusjärjestelmiemme siviili- ja rikosoikeudellisten säännöksiä yhdenmukaistamiseen sekä työskentelyyn Maailman kauppajärjestön WTO:n kehityksessä niiden välineiden lujittamiseksi, jotka WTO:lla on jo käytössään.

On selvää, että väärennysten torjunnan tehostamiseksi riita-asioita koskevat ongelmat olisi kenties saatettava entistä useammin käsiteltäviksi WTO:n riitojenratkaisuelimessä. Katsomme myös, että on syytä määrätä jonkinlaisia seuraamuksia Euroopan unionin ulkopuolella sijaitseville valtioille, jotka ilmoittavat olevansa valmiit välittämään väärennyksiä yhteisöön sekä helpottamaan niiden liikkumista maailmanlaajuisesti.

Meidän on vahvistettava teollis- ja tekijänoikeuksien suojaa sekä kykyämme puolustaa itseämme maailman tärkeimmillä geopolittisilla alueilla ja maailmanmarkkinoille ilmestyviltä suurilta valtioilta. Tästä syystä pidämme ACTA-sopimusta hyvin mielenkiintoisena. Se olisi merkittävä kansainvälinen monenvälisessä kehityksessä tehty sopimus, joka ei estäisi tekemästä kahdenvälistä sopimuksia Yhdysvaltojen, Japanin ja EU:n kesken sekä Brasilian, Intian, Kiinan ja maailman muiden merkittävien kauppa-alueiden kanssa. Sopimuksessa olisi kaksi painopistettä. Yhtäältä se kohdistuisi avoimuuteen ja kansalaisvapauksien sekä poliittisten oikeuksien kunnioittamiseen samoin kuin yksityisyyteen. Toisaalta, vaikka sopimuksessa kunnioitettaisiinkin perusoikeuksia täysimääräisesti, siinä vahvistettaisiin kaupankäynnin etuja, jotka liittyvät meidän kannaltamme tiiviisti kehitykseen ja siten valtioidemme vapauten toimia EU:ssa. Samalla vahvistettaisiin EU:n etuja maailmanmarkkinoiden merkittävänä poliittisena toimijana.

Näin ollen olisi mielestäni toteutettava toimia kuluttajavalistuksen edistämiseksi, rikosoikeuden yhteensovittamiseksi, valvonnan tiukentamiseksi ja painostusvälineiden käyttämiseksi. Sovellamme yhteistä tullietuusjärjestelmää joihinkin kehitysmaihin nähden, ja olisi varmistettava, että järjestelmää vahvistetaan, samalla kun huolehditaan siitä, että sen avulla torjutaan joidenkin valtioiden halukkuutta toimia väärennetyjen tuotteiden välittäjinä.

Mietinnön tavoitteena on luoda kehys, joka kokoaa yhteen vapauten, vapaakauppaan, kansalaisvapauksiin sekä poliittisiin ja kehitystä koskeviin vapauksiin liittyvät näkökulmat. Tavoitteena on myös torjua ilmiötä, joka parhaillaan vaikeuttaa suuresti Euroopan unionin kilpailujärjestelmän toimintaa. Olisimme toki toivoneet saavuttavamme vielä enemmän siinä mielessä, että jotkin asiat on jätetty mietinnössä taka-alalle, kuten seurantakeskuksen perustaminen tai jäljitettävyyttä koskevien säännösten määrittäminen. Enemmistö ei ollut yksimielinen näistä asioista.

Katsomme kuitenkin, että tarjosimme merkittävää panosta komissiolle ja neuvostolle – erityisesti komissiolle – auttaaksemme niitä jatkossa tarkistamaan sääntöjä laajamittaisesti, jotta yhteisöä suojataa tältä haitalliselta ilmiöltä.

Eija-Riitta Korhola, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän esittelijää hänen tekemästään perinpohjaisesta työstä. Väärennykset ja tekijänoikeuspiratismi ovat taakka yhteisön ja koko maailman taloudelle, eikä yksikään teollisuudenala vältty käytännössä tältä laittomalta toiminnalta. Se vahingoittaa laillista liiketoimintaa ja aiheuttaa sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mielestä erityistä haittaa kuluttajille.

Ongelma on vakava ja pahenee pahenemistaan. Tästä huolimatta väärennyksiä ja piraattituotteita on edelleen vapaasti saatavilla sisämarkkinoilla. Väärennyksien ja piratismien torjumiseksi meidän on ensinnäkin parannettava täytäntöönpanoa, autettava tulliviranomaisia havaitsemaan ilmiö ja tehtävä sopimuksia, joilla vaikeutetaan väärennyksien ja piraattituotteiden tuotantoa sen alkulähteillä. On myös toteutettava toimia, jotta estetään Internetin käyttö vielä tärkeämpänä väärennyksien ja piraattituotteiden levittäjänä lujittamalla torjuntamenettelyjä tehokkaamman oikeussuojan aikaansaamiseksi.

Toiseksi on toteutettava valistuskampanjoja. Liian usein käy ilmi, että kuluttajat ovat tietämättömiä ongelman laajuudesta ja vaikutuksista. Vaaralliset tuotteet, kuten erityisesti lääkeväärennökset, uhkaavat kuluttajien henkeä. Hallituksien johdolla toteutetuissa kampanjoissa olisi keskityttävä entistä enemmän väärennyksien ja piratismien sosiaalisiin kustannuksiin, kuten terveyteen ja turvallisuuteen.

Kolmanneksi on lisättävä tietojenkeruuta sekä niiden analysointia ja tutkimusta. Kattavat ja vertailukelpoiset tiedot ovat olennaisen tärkeitä sekä lainsäädännön täytäntöönpanotoimien että valistuskampanjojen kannalta. Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta pääsi tänä vuonna sopimukseen uudesta tavarapaketestista, jossa luodaan kehys markkinoiden valvonnalle ja koko EU:n lainsäädännön täytäntöönpanolle, jotta varmistetaan sisämarkkinoilla olevien tuotteiden turvallisuus. Hyväksyimme aiemmin tällä lainsäädäntökaudella uudistetun tullikoodeksin ja välineitä, joilla edistetään tehokkaan sähköisen tulliympäristön luomista. Olemme tällä tavalla pyrkineet tehostamaan tulliviranomaisten toimintaa EU:n ulkorajoilla, jotka estävät viimeisenä suojapuskurina väärennyksien pääsyn sisämarkkinoille.

Väärennyksien ja piratismien torjunnan pitäisi jatkossakin olla poliittisen toimintaohjelmamme painopiste. Parlamentti vetoaa komissioon, jotta se tekisi yhteistyötä hallituksien, tulliviranomaisten, teollisuuden ja kuluttajien kanssa kaikissa EU:n jäsenvaltioissa. Meidän on tehtävä yhteistyötä torjuaksemme väärennyksiä

tehokkaasti. Tänä iltana käydyn keskustelun myötä haastamme komission määrittelemään johdonmukaisen ja koordinoitun lähestymistavan väärennyksien ja piratismiin torjumiseksi. Vain siten varmistamme, että kuluttajat voivat luottaa sisämarkkinoilla myytäviin tuotteisiin.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan kiittää jäsen Sustaa hänen mietinnöstään väärennysten vaikutuksesta kansainväliseen kauppaan sekä tietenkin sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokuntaa. Kuten jäsen Korhola juuri osoitti erityisen hyvin, väärennykset ja piratismi ansaitsevat todella kaiken huomiomme ja päättäväisyytemme.

Komissio on täysin sitoutunut edistämään teollis- ja tekijänoikeuksien korkeatasoista suojelua ja kunnioitusta EU:n ulkopuolisissa valtioissa. Teemme yhteistyötä huolenaiheemme jakavien kumppanien kanssa yhteisön maailmanlaajuisesti omaksuman roolin ja komission strategian mukaisesti, jolla varmistetaan, että teollis- ja tekijänoikeuksia kunnioitetaan. Tämä koskee Yhdysvaltoja, Japania, G8-maita ja OECD-maita. Haluamme varmistaa, että EU:n ulkopuoliset valtiot eivät käytä hyväkseen tai suorastaan tuhoa kaikkein uudenaikaisimpia ja eniten innovaatiotoimintaa harjoittavia yhteisön teollisuudenaloja, joissa painotetaan eniten laatua koskevia näkökohtia; laatu on määritelty yhdeksi tärkeimmistä voimavaroistamme maailmanlaajuisen kilpailun yhteydessä.

On myönteistä, että Euroopan parlamentti osallistuu asian tarkasteluun. Kiitos siitä. Komissio on seurannut Sustan mietinnön laatimista, ja kiitän häntä hyvin kunnianhimoisen ja rakentavan kannan omaksumisesta. Panemme merkeille ehdotukset, jotka koskevat Kiinan kanssa tehtävää työtä, WTO:n riidanratkaisumenettelyjen käyttöönottoa, tullitususjärjestelmäämme ja tarvetta lisätä pienten ja keskisuurten yritysten auttamista.

Mietinnön lopullinen versio on kuitenkin useilla aloilla askel taaksepäin alkuperäiseen lähestymistapaan verrattuna. Mietinnössä suhtaudutaan myös varautuneemmin ja suojelevammin erityisesti väärennysten torjumista koskevaan ACTA-kauppasopimukseen. Sen tavoitteena on torjua laajamittaista laitonta toimintaa ja suojella Euroopan unionin innovaatiotoimintaa. Sopimuksessa ei määrätä kansalaisvapauksien rajoittamisesta eikä kuluttajien painostamisesta.

Kuten komissio on toistanut Euroopan parlamentille moneen otteeseen, ACTA-sopimuksessa ei mennä teollis- ja tekijänoikeuksien täytäntöönpanoa koskevaa Euroopan unionin tämänhetkistä järjestelmää pidemmälle. Nykyisessä järjestelmässä kunnioitetaan perusoikeuksia ja kansalaisvapauksia, kuten henkilötietojen suojelua. Euroopan unionin puheenjohtajavaltio neuvottelee jäsenvaltioiden puolesta rikosoikeudellisten seuraamuksien määrittämisestä.

Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan esittämiin asioihin liittyen haluan painottaa, että Euroopan parlamentin jäsenien kanssa viime toukokuussa järjestetyn korkean tason kokouksen jälkeen komissio on pohtinut tarkoituksenmukaisimpia keinoja tukea jäsenvaltioita, oikeus- ja poliisiviranomaisia sekä liikeyrityksiä ja kuluttajia näiden rikollisten torjumiseksi. On totta, että nämä monitahoiset ongelmat liittyvät eri aloihin ja että ne kuuluvat komission eri pääosastojen tehtäviin. Yhteistyötä on siis lisättävä.

Tämän vuoden alussa – ja tämä on tärkeää – perustettiin yksikkö, jonka erikoisalana on teollis- ja tekijänoikeuksien täytäntöönpano. Haluan korostaa tätä seikkaa. Lisäksi tarvitsemme lujaa tietopohjaa voidaksemme ottaa käyttöön pysyvän strategian väärennyksien ja piratismiin torjumiseksi. Tähän liittyy kuitenkin ongelma eli tilastojen laatiminen. Tarvitsemme tilastoja saadaksemme tarkan käsityksen ongelman ulottuvuudesta ja laajuudesta. Myös OECD korosti tätä raportissaan ”Tuoteväärennysten ja laittoman valmistuksen taloudellinen vaikutus”.

Tästä syystä on toteutettava toimia sen varmistamiseksi, että täsmällisiä ja täydellisiä tietoja voidaan kerätä. Liikeyrityksillä on hallussaan olennaisen tärkeitä tietoja, mutta joitakin niistä pidetään arkaluonteisina. On syytä mainita, että jäsenvaltiot ovat velvollisia esittämään ainoastaan tullen tekemiin takavarikkoihin liittyviä tilastotietoja.

Vastaavasti on vaikea saada tietoa niiden ihmisten määrästä, jotka ovat kärsineet vahinkoa väärennyksien vuoksi. Vaikka yhteisön nopean tietojenvaihtojärjestelmän (Rapex) kaltaisista järjestelmistä saa jonkinlaisen käsityksen asiasta, ne eivät ole täydellisiä. Rapex-järjestelmä suunniteltiin estämään vaarallisista tuotteista aiheutuvat onnettomuudet. Väärennykset voisivat hyvin kuulua kyseiseen luokkaan. Rapex-järjestelmästä aiheutuvana tärkeimpänä hyötynä on, että jossakin jäsenvaltiossa havaittuja vaarallisia kulutustuotteita koskeva tieto voidaan välittää nopeasti muihin jäsenvaltioihin ja komissiolle, jotta muita kuluttajia estetään ostamasta niitä.

Vaikka Rapex-järjestelmä kattaa kaikki vaaralliset kulutustuotteet, se ei kuitenkaan välttämättä ole tarkoituksenmukaisin väline väärennyksistä aiheutuneita menetyksiä koskevien tietojen keräämiseksi.

Eurooppalaiseen onnettomuustietokantaan, joka vastaanottaa tietoa fyysisten vammojen järjestelmällisen seurannan välityksellä, kerätään tietoa sairaaloiden hätäpalveluiden ilmoittamista onnettomuuksista ja fyysisistä vammoista. Fyysisiä vammoja aiheuttaneita tekijöitä koskevat tiedot ovat kuitenkin usein liian ylimalkaisia ja tarkkojen yksityiskohtien määrä riittämätön, jotta voitaisiin määritellä, aiheutuivatko vammat väärennyksistä. Myös jäsenvaltioissa käytettyjen, onnettomuuksien syitä koskevien rekisteröintimenetelmien eroavuudet vaikeuttavat tilastojen tarkkaa vertailua ja laatimista.

Näin ollen on selvää, että olisi perustettava verkosto, jonka kautta voidaan vaihtaa nopeasti tietoa kansallisia yhteyspisteitä hyväksi käyttäen. Näin voitaisiin lisätä koordinaatiota ja tiedonvaihtoa hallintoelinten, oikeus- ja poliisiviranomaisten sekä asianomaisten talouden alojen välillä koko Euroopan unionissa. Tässä yhteydessä seurantakeskuksesta voisi olla suurta hyötyä. Komissio tarkastelee parhaillaan tarkoituksenmukaisimpia käytännön vaihtoehtoja seurantakeskuksen perustamiseksi.

Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltiot ovat velvollisia varmistamaan, että kaikki myyntiin tarkoitetut tuotteet ovat turvallisia ja että markkinoita valvotaan tehokkaasti. Valvontatoimet eivät kuitenkaan ole aina olleet yhtä tiukkoja kaikissa jäsenvaltioissa. Tästä syystä komissio teki ehdotuksen akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevaksi asetukseksi, jonka neuvosto hyväksyi kesäkuussa 2008.

Asetuksessa luodaan markkinavalvontaa koskeva yhteinen kehys. Se liittyy yleisestä tuoteturvallisuudesta annetussa direktiivissä vahvistettuun järjestelmään ja täydentää sitä. Asetuksessa määritellään markkinavalvontaa koskevat yleiset edellytykset, joita kaikkien jäsenvaltioiden on noudatettava. Asetukseen sisältyy viranomaisten välinen yhteistyöväline, jota voidaan hyödyntää sekä kansallisesti että rajat ylittävissä tapauksissa. Järjestelmän avulla pitäisi olla mahdollista levittää tehokkaasti hyödyllistä tietoa, jotta voidaan esimerkiksi varoittaa vaarallisten tuotteiden saapumisesta johonkin tiettyyn paikkaan.

Komissio hyväksyi heinäkuussa tiedonannon teollisoikeuksia koskevasta eurooppalaisesta strategiasta. Haluaisimme näin ollen ottaa käyttöön integroidun strategian, johon sisältyy muita kuin lainsäädäntötoimia näiden määräyksien täytäntöönpanon uudelleen vahvistamiseksi. Tämän strategian avulla voidaan kehittää uusi tullia koskeva toimintasuunnitelma väärennyksien ja piratismen torjumiseksi sekä uusia lähestymistapoja, joiden ansiosta parannetaan tiedonkeruuta, edistetään valistuskampanjoja ja tehostetaan yhteistyöverkostoja kaikilla tasoilla.

Neuvosto on ilmoittanut kannattavansa erittäin lämpimästi tällaista lähestymistapaa. Neuvosto hyväksyi 25. syyskuuta 2008 kattavan eurooppalaisen suunnitelman väärentämisen ja piratismen torjumiseksi. Tämä päätöslauselma, jossa vahvistetaan kattava eurooppalainen suunnitelma väärentämisen ja piratismen torjumiseksi, on tärkeä poliittinen merkki. Se osoittaa, että jäsenvaltioissa kiinnitetään suurta huomiota teollis- ja tekijänoikeuksien kunnioittamiseen.

Tässä yhteydessä komissio järjesti jäsenvaltioiden tullilaitoksien pääjohtajien kanssa korkean tason seminaarin Pariisissa 25. ja 26. marraskuuta 2008. Siellä määriteltiin laajat suuntaviivat tullin uudelle väärentämisen torjumista koskevalle toimintasuunnitelmalle vuosiksi 2009-2012.

Komissio laatii väärentämisen torjumista koskevan tullin toimintasuunnitelman Tšekin tulevalle puheenjohtajakaudella. Komissio kiinnittää suurta huomiota teollis- ja tekijänoikeuksien suojeluun ja asianmukaiseen noudattamiseen muiden kuin EU:n jäsenvaltioiden markkinoilla. Komissio on järjestänyt keskustelutilaisuuksia teollis- ja tekijänoikeuksiin liittyvistä asioista tärkeimpien kauppakumppaniensa, kuten Kiinan, kanssa. Komissio on ehdottanut sellaisten yksityiskohtaisten teollis- ja tekijänoikeuksia koskevien määräyksien käyttöön ottamista, jotka olisi kohdistettu tarkemmin teollis- ja tekijänoikeuksien soveltamisen valvontaan kahdensivolisissä ja alueellisissa kauppasopimuksissa.

Komissio pitää tietenkin tärkeänä järjestää valistuskampanjoja ja varoittaa kuluttajia kasvavista riskeistä. On olennaisen tärkeää kerätä ja analysoida luotettavaa tietoa toimintamme tueksi ja kehittääksemme tehokkaita politiikkoja ja strategioita. Saatuaamme korkealaatuista tietoa voimme tiedottaa kuluttajille ja valistaa heitä antamatta epäluottamuksen tai huolestumisen aihetta lääkkeiden tai elintarvikkeiden kaltaisten arkaluonteisten tuotteiden yhteydessä. Jäsenvaltiot ovat tärkeässä asemassa varmistettaessa, että tällaista tietoa vaihdetaan.

Arvoisa puhemies, lopettelen nyt puheenvuoroani. Pahoittelen sen pitkittymistä. Haluamme tukea jäsenvaltioita, jotta ne voisivat osallistua tehokkaammin innovaatioiden edistämiseen ja kuluttajien terveyden ja turvallisuuden suojelemiseen, ja meidän on omaksuttava kokonaisvaltainen lähestymistapa. Tästä syystä komissio keskittää toimensa sellaisen järjestelmän käyttöönottoon, jonka ansiosta on mahdollista lisätä tietoa ja yhteistyötä jäsenvaltioiden, kuluttajien ja liikeyrityksien välillä.

Hyvä jäsen Susta, kuten huomaatte, mietintönne on aivan oikea-aikainen. Näin pääsemme sellaisen aiheen ytimeen, joka on huolestuttanut minua suuresti: tarkoitan väärentämistä. Emme voi suojella innovatiivista yhteisöä torjumatta tehokkaasti väärentämistä. Niinpä kiitän Euroopan parlamenttia siitä, miten herkkätunteisesti se on suhtautunut tähän merkittävään ongelmaan. Kiitos tarkkaavaisuudestanne. Arvoisa puhemies, kuuntelen nyt tarkasti parlamentin jäsenien huomioita.

Eva Lichtenberger, *oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelijä*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, jäsen Susta on jo kuvaillut selväsanaisesti aiheen merkitystä, joten minun ei tarvitse toistaa sitä.

Oikeudellisten asioiden valiokunta on käsitellyt aihetta erityisesti kansainvälisiin ACTA-neuvotteluihin liittyen ja otti esille seuraavat asiat: avoimuuden puute esimerkiksi kansainvälisissä neuvotteluissa, ACTA-sopimuksen suhde kansainvälisiin sopimuksiin ja järjestöihin, kuten TRIPS-sopimukseen tai WIPO-järjestykseen sekä oikeusperustan puuttuminen toimilta, joilla määrätään rikosoikeudellisten rangaistusten tyypistä ja tasosta – seikka, joka on myös jäsenvaltioille hyvin tärkeä.

Tiivistän tämän lyhyesti yhteen päätelmään: huolimatta siitä, mitä jäsenvaltioissa ajatellaan tai mitä me ajattelemme rikosoikeudellisten rangaistuksien yhdenmukaistamisesta tai siitä, miten se toteutetaan, meidän on voitava itse päättää asiasta. Tilanne ei saa johtaa siihen, että vailla asianmukaista avoimuutta olevissa kansainvälisissä neuvotteluissa rajoitetaan ennalta Euroopan unionin ja toimielimien toimintavapautta siinä määrin, että Euroopan parlamentilla ei ole enää päätöksenteon edellyttämää liikkumavaraa. Ei siis pidä tuomita asiaa ennakolta. Euroopan parlamentti puolustaa oikeuksiaan. Asia vaikuttaa viime kädessä yksityiselämän aloihin, tietojen suojeluun ja kansalaisten oikeuksiin ja kenties jopa uhkaa niitä.

Meillä saattaisi olla tilaisuus äänestää huomenna kahdesta päätöksestä, jollei Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä estä sitä pyrkimällä muuttamaan toista päätöstä suullisella tarkistuksella. Toivon, että tätä kantaa on vielä mahdollista muuttaa. Kiitos.

Corien Wortmann-Kool, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa komission jäsen Barrot, se pitää paikkansa. Puhuitte pitkään näin myöhäisenä ajankohtana. Jos halusitte siten korostaa, että komissio aikoo asettaa väärennyksien torjunnan etusijalle, saatte anteeksi. Haluaisimme lisäksi mielellämme, että noudattaisitte yleviä periaatteitanne, koska ongelma on edelleen merkittävä ja pahenee pahenemistaan. Kyse ei ole enää ihanista Gucci-laukuista vaan Euroopan kansalaisten ja kuluttajien terveydestä ja turvallisuudesta.

Haluan esittää sydämelliset kiitokset esittelijälle hänen erinomaisesta mietinnöstään, jota me kansainvälisen kaupan valiokunnan jäsenet – kahta lukuun ottamatta – kannatimme yksimielisesti. Kävimme viime viikolla monimutkaisia neuvotteluja uusista päätöslauselmista, mutta olen tyytyväinen siihen, että palasimme kaikki samaa tietä takaisin. Toivon näin ollen, että hyväksymme kansainvälisen kaupan valiokunnan laatiman päätöslauselman huomenna suurella äänen enemmistöllä. Arvostamme sitä, että Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä on peruuttanut vaihtoehtoisen päätöslauselman.

Yhteistyötä on parannettava huomattavasti, mikäli aiomme voittaa väärennyksien vastaisen taistelun. Tullilaitokset ovat tältä osin merkittävässä asemassa, mistä on osoituksena yhden Euroopan valtion koordinoitu toiminta, jonka yhteydessä tullilaitokset ja teollisuus ovat tehneet tiivistä yhteistyötä ja onnistuneet hävittämään huomattavia määriä väärennettyjä tuotteita. Erinomaista!

Myös koordinoitua on parannettava, mutta emme ehdota päätöslauselmassamme uuden yhteisön viraston perustamista, vaikka harkitsimmekin asiaa. Tässä yhteydessä kiinnitän huomionne jäsen Martinin ehdotukseen yhteisön tulostaulun perustamisesta. Se on loistava ajatus.

Arvoisa oikeusasioista vastaava komission jäsen, halusin myös mainita rangaistukset erityisesti teille. Toivon, että suhtaudutte vakavasti ehdotuksiimme ja otatte ne tosiasiaa huomioon.

David Martin, *PSE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, saanen ensiksi kiittää jäsen Sustaa tämän mietinnön parissa tehdystä hyvästä yhteistyöstä. Emme olleet kaikesta samaa mieltä, mutta hän oli aina hyvin yhteistyöhaluinen ja mahdollisimman joustava.

Ensinnäkin jäsen Susta mainitsi väärennyksiä koskevia maailmanlaajuisia lukuja. Kahden vaalipiirissäni tällä viikolla sattuneen erillisen tapauksen vuoksi väärennyksiin on kiinnitetty huomiota alueellisesti. Yhtäältä Yhdistyneen kuningaskunnan rajavartiolaitos teki yllätystarkastuksen erääseen alukseen Skotlannin Grangemouthissa – omassa vaalipiirissäni – takavarikoiden väärennettyjä merkkituotteita 3,6 miljoonan Englannin punnan arvosta. Alus oli matkannut Kiinasta Alankomaiden kautta Skotlanttiin.

Tällä viikolla paljastui Skotlannissa myös, että Skotlannin poliisi on tänä vuonna tähän mennessä takavarikoinut puoli miljoonaa CD- ja DVD-levyä, joiden arvo katukaupassa on lähes viisi miljoonaa Englannin punttaa. Poliisin lehdistötiedotteessa todettiin vielä, että järjestäytyneet rikollisjoukot valvovat lähes kaikkea laittomasti kopioitujen DVD-levyjen ja albumien kauppaa. Tämä on siis selvästi suuri ja koko Euroopan yhteisön alueelle levinnyt ongelma.

Kuten muut puhujat ovat lausuneet, väärentämistä pidetään usein rikoksena, joka ei vaadi uhreja, mutta se on kaukana siitä, minkä olemme keskustelun aikana havainneet. Tuotteiden väärentämisestä kärsii ainakin kolme ryhmää.

Ensimmäinen ryhmä on tietysti liike-elämä: kauppa vaikuttaa laillisiin jälleenmyyjiin ja muihin liikeyrityksiin, jotka maksavat veroja, työllistävät ihmisiä ja tuottavat tuloa. Väärennykset estävät myös tekijöitä, taiteilijoita ja tutkijoita saamasta oikeudenmukaista vastinetta taidoilleen ja investoinneilleen. Jäsen Wortmann-Kool mainitsi asiakkaat, jotka ovat kuolleet, loukkaantuneet tai joille on aiheutunut hankaluuksia väärennetyjen tuotteiden vuoksi. Sitten on vielä kolmas ihmisryhmä eli rikollisuuden ja epäsosiaalisen toiminnan, jota usein rahoitetaan väärennetyistä tuotteista saaduilla tuloilla, uhreiksi joutuneet henkilöt.

PSE-ryhmä on laajalti samaa mieltä kolmesta toiminnan alasta, joita komission jäsen totesi tarvittavan ongelman ratkaisemiseksi. Ensinnäkin on toteutettava ankarampia toimia sellaisia kolmansia valtioita vastaan, jotka kannustavat väärentämistä tai jättävät sen huomiotta eivätkä suojele muiden teollis- ja tekijänoikeuksia. ACTA-sopimus ei mielestämme ole täydellinen ratkaisu tähän ongelmaan, ja katsomme, että jos sopimus tulee voimaan, sen on oltava avoimempi, demokraattisempi ja yleisesti monenvälinen. Kuten jäsen Wortmann-Kool lausui, kansainvälinen tulostaulu on mielestämme osa ratkaisua: siinä nimettäisiin ja saatettaisiin häpeään sellaiset valtiot, joissa ei kunnioiteta muiden oikeuksia väärennetyjen tuotteiden tapauksessa.

Toinen ala, jolla on toteutettava toimia, on lainvalvontaelimien, kuten poliisiviranomaisten, kaupan standardeja valvovien viranomaisten ja tulliviranomaisten jatkuva toiminta. Odotamme mielenkiinnolla ehdotusta, jonka Tšekki tekee ensi vuonna tällä alalla tehtävän yhteistyön parantamiseksi yhteisössä.

Kolmas ja viimeinen ala on tarve valistaa ihmisiä väärentämisen aiheuttamista vahingoista sekä selittää nuorille, että elokuvia, televisio-ohjelmia ja musiikkia tuottavilla ihmisillä on oikeus ansaita siitä elantonsa.

Katsomme, että satunnaisesti musiikkikappaleita lataavia ihmisiä tai väärennetyjä CD-levyjä tai jalkapallopaitoja ostavia ihmisiä ei pitäisi rangaista. Emme halua rangaista heitä vaan valistaa heitä ja saada heidät puolellemme selvittääksemme, ketkä ovat todellisia rikollisia tässä prosessissa.

Carl Schlyter, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, kiitän teitä, jäsen Susta. Asiasta olisi tietysti pitänyt olla helppo päästä järkevään sopimukseen. Parlamentin sääntöjen vuoksi joudumme kuitenkin esittämään erillisiä päätöslauselmia emmekä voi äänestää yksittäisistä tarkistuksista. Tästä syystä on vaikea saavuttaa kompromissia, jossa parlamentin enemmistön toiveet olisivat tarkasti edustettuina. Tämä on erittäin valitettavaa, koska se tarkoittaa, että jos Vihreän ryhmän päätöslauselmaa ei tueta esimerkiksi huomenna, hyväksymme äänestyksessä ehdotuksen, joka johtaa Internetin ja sen sisällön valvontaan, mistä jälleenmyyjät joutuvat vastuuseen. Se olisi hyvin valitettavaa, koska parlamentti ei edes pyri siihen.

Piratismi ja väärentäminen aiheuttavat kahdenlaista uhkaa kuluttajille ja yleensä ihmisille. He saattavat altistua ympäristöä uhkaaville tuotteille tai lääkeväärennyksille, jotka ovat terveydelle vaarallisia ja siten välitön uhka ihmisille. Heihin saattaa kuitenkin myös kohdistua tavaramerkkien ja erityisesti tekijänoikeuden suojeluun liittyvien liiallisten toimien uhka. On saavutettava hyvä tasapaino. Parlamentin komissiolle ja neuvostolle lähettämä selvä viesti on mielestäni se, että kun neuvotteluja jatketaan, meidän on huomisesta äänestystuloksesta riippumatta ilmaistava selvästi, että henkilökohtaista, voittoa tavoittelematonta käyttöä ei pidä pitää rangaistavana. ACTA-sopimuksella ei pidä antaa pääsyoikeutta yksityisiin tietokoneisiin, musiikkisoittimiin ja muihin laitteisiin. Tämä on parlamentin selvä viesti.

Rikosoikeudesta todettakoon, että meidän on äänestettävä Vihreän ryhmän esittämän vaihtoehdon puolesta, jollemme halua syntyvän sellaista käsitystä, että meillä on yhtäkkiä oikeudet määrätä rikosoikeudellisista toimista yhteisössä. Sellaiseen meillä ei tietenkään ole minkäänlaisia valtuuksia. Kysymys kuuluu, toimisiko tämä ja millä tavalla menettely loisi tasapainoa jonkin tietyn valtion rangaistusasteikkoon, kun saman asteikon soveltaminen jossakin toisessa valtiossa epäonnistuisi täysin. Ei myöskään vaikuta siltä, että saman toimen toteuttaminen kansainvälisessä kehityksessä onnistuisi yhtään paremmin. Vihreän ryhmän ehdotukset ovat tästä syystä parempia.

Alkuperäisen ehdotuksen mukaan matkailijoille ei myönnetä poikkeuksia. On järjetöntä pitää samanarvoisina matkailijoita, jotka saavat tuoda tavaroita enintään 400 euron arvosta, ja liikemiehiä, jotka saavat tuoda 50 konttia mukanaan. On ennen kaikkea järjetöntä poistaa äänestyksessä Internetin laadullista sisältöä koskevat säännöt sekä sisältöä sääntelevät laadulliset tilastot, toissijainen vastuu ja välittäjien vastuu.

Esitämme suullisen tarkistuksen tietyssä mielessä selvästi ristiriitaisen 15 artiklan poistamiseksi, jotta useammat jäsenet voisivat äänestää Vihreän ryhmän päätöslauselman puolesta, ja toivon, että monet teistä voivat sitten kannattaa ehdotustamme. Kiitos.

Pedro Guerreiro, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin 13. joulukuuta 2007 antamassa tekstiilialaa koskevassa päätöslauselmassa mainitaan, että puolet yhteisön tullimenettelyistä, joilla torjutaan väärennyksiä, liittyvät tekstiili- ja vaatealaan. Samassa päätöslauselmassa korostettiin tarvetta soveltaa sitovia alkuperämerkintää koskevia sääntöjä kolmansista valtioista tuotuihin tekstiileihin, ja neuvostoa kehoitettiin hyväksymään käsiteltävänä ollut ”made in” -merkintää koskeva asetusehdotus kuluttajansuojan parantamiseksi ja yhteisön teollisuuden tukemiseksi.

Tosiasia on, että Euroopan komission tässä tarkoituksessa tekemä ehdotus – tosin puutteellinen – on polkenut paikoillaan vuodesta 2005 alkaen. Niinpä kysymmekin, milloin Euroopan unionissa vahvistetaan alkuperämerkintää koskevat säännöt maahantuontia tai eri jäsenvaltioissa valmistettuja tuotteita varten?

Bastiaan Belder, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijää hänen arvokkaasta mietinnöstään. Sen lisäksi, että väärennykset ovat taloudellinen vitsaus, ne myös uhkaavat kuluttajien turvallisuutta ja kansanterveyttä. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä väärennetyjen tuotteiden valmistukseen mutta myös niiden kauppaan ja kuljetuksiin.

Kävin viime kuun lopussa erittäin hyödylliseksi osoittautuneella työmatkalla Kosovossa, jossa tilanne on huolestuttava. Kaoottinen ja osittain päällekkäinen kansainvälinen läsnäolo sekä heikko Pristinan hallitus tarjoavat oivallisen toimintaperustan kosovolaisille salakuljettajille. On vastenmielistä huomata, miten hyvin albanialaiset ja serbialaiset rikolliset tekevät monietnistä yhteistyötä.

Kehotan unionia toteuttamaan Eulex-oikeusvaltio-operaation Kosovossa torjuakseen salakuljetusta. On mahdotonta hyväksyä, että Euroopan unioni seuraa vierestä mustan aukon ilmestymistä yhteisön rajoille. Väärennyksiä ei pidä torjua ainoastaan neuvottelupöydän ääressä vaan yhtä lailla paikan päällä. Toivon, että komissio kiinnittää tähän asianmukaista huomiota. Keskustelin itse asiassa juuri tästä aiheesta komission edustajan kanssa Pristinassa. Tämä on keskeinen seikka pyrkinessämme suojelemaan teollis- ja tekijänoikeuksia erityisesti Länsi-Balkanin alueella.

Christofer Fjellner (PPE-DE). – (SV) Arvoisa puhemies, aihe on tietenkin erittäin laaja. Kuten mainitsin aiemmin, se kattaa kaiken lääkkeistä, autonomista ja merkkituotteista laittomaan Internetistä lataamiseen. Tällä alalla on ehdottoman selvää, että väärentäminen on valtava ongelma ja että väärennetyt tuotteet uhkaavat suuria summia maksavia tuotteita ja jopa turvallisuutta. On kuitenkin epäselvää, miten suuria nämä summat itse asiassa ovat ja miten paljon näitä tuotteita on yhteisön markkinoilla. Tästä syystä pidän komission tekemää tutkimusta erittäin hyvänä asiana.

Aion keskittyä puheenvuorossani ACTA-sopimukseen eli väärennösten torjumista koskevaan kauppasopimukseen, josta Yhdysvallat, Japani, EU ja muut valtiot neuvottelevat parhaillaan. Tältä osin asiaan liittyy tietysti liian paljon salailua. Reagoimme kaikki huhuihin siitä, mitä on meneillään. On syytä huolestua siitä, että rajavalvontahenkilöstö tutkii kaiken tietokoneista MP3-soittimiin. Olemme kuulleet huhuja, joiden mukaan monialue-DVD-soittimet aiotaan kieltää. Olen sitä mieltä, että epävarmuus ja huhut haittaavat piratismiin ja väärennyksien torjuntaa. Tästä syystä uskon, että kaikki läsnäolijat haluavat edistää avoimuutta. Tarvitsemme selvempää käsitystä valtuutuksesta, jolle toimi perustuu, siitä, mitä komissio haluaa saavuttaa ja siitä, mitä pidetään mahdottomana hyväksyä.

Mietintöön esittämässäni tarkistuksessa, jota onneksi myös kuultiin, keskityin siihen, mitä emme halua sisällyttää ACTA-sopimukseen. Huomautin tarkistuksessa erityisesti, että emme kannata yksityisyyttä rajoittavia toimia, ettei pidä ylittää alaa koskevaa olemassa olevaa lainsäädäntöä ja, viimeisenä mutta ei vähäisimpänä, ettei sopimuksessa pidä estää innovaatioita ja kilpailua.

On kuitenkin valitettavaa, että näinkin tärkeällä alalla joudumme vahvistamaan, mitä toimia ei pitäisi toteuttaa, kun on niin paljon asioita, joita pitäisi tehdä. Tähän ovat tosin syynä juuri salailu ja salailun aiheuttama epävarmuus. On vältettävä sellaisen tilanteen syntymistä, jossa piratismiin torjunta ja käyttämämme apuvälineet aiheuttavat suurempia ongelmia kuin piratismi itsessään. Siitä olen huolestunut. Paljon kiitoksia.

Christel Schaldemose (PSE). – (DA) Arvoisa puhemies, minäkin haluan kiittää komissiota ongelman rakentavasta esittelystä. Olen sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan jäsen ja osallistuin komissiolle esittämämme kysymyksen muotoiluun. Kysyimme siinä, mitä tuoteväärennöksille aiotaan tehdä kuluttajansuojan näkökulmasta katsottuna. Aloitan toteamalla, että on mielestäni erittäin tärkeää, että pyrimme todella vähentämään väärentämistä. Siitä ei pitäisi olla epäilystäkään. Katson kuitenkin myös, että on erittäin tärkeää selvittää, mitä seurauksia siitä aiheutuu kuluttajille. On päivänselvää, että tämä on erittäin tärkeää yrityksen kannalta. Olemme kuitenkin alkaneet havaita ongelmia ja että ne voivat vaikuttaa kuluttajien terveyteen ja turvallisuuteen. Niinpä olen sitä mieltä, että vaikka on vaikea saada täsmällisiä ja hyviä tilastotietoja, on pyrittävä selvittämään, miten vaarallisia väärennetyt lääkkeet – tai mitä muita aineita niitä onkaan – saattavat itse asiassa olla. Olen tavannut Tanskan viranomaisia, jotka työskentelevät asian parissa, ja olen ollut todistamassa purukumin, vesipullojen, pyykinpesuaineen ja monen muun arkielämän hyödykkeen takavarikointia. On itsestään selvää, että kuluttajille voi hyvin aiheutua fyysisiä seurauksia, jos he syövät väärennettyä purukumiä, joka ei todennäköisesti ole niiden sääntöjen mukaista, joissa määritellään, mitä purukumi tai jokin muu tuote saa sisältää. Tarvitsemme tietoa, koska jollemme saa vammoja tai terveysvaikutuksia koskevia tietoja, saattaa olla vaikeaa saada kuluttajia osallistumaan väärennetyjen tietojen torjumiseen. Kuluttajien olisi oltava tietoisia väärennyksien vaikutuksista, jotta he osallistuisivat myös torjuntaan olemalla ostamatta halpahintaisia väärennetyjä tuotteita. Tästä syystä on olennaisen tärkeää saada tietoa tältä alalta. Odotan mielenkiinnolla komission erityisehdotusta siitä, miten asiaa voitaisiin käsitellä.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, väärentämisen ja jäljentämisen ilmiö on oikeudellinen ongelma, jolla on selviä taloudellisia vaikutuksia. Oikeudellinen ulottuvuus, johon viittasin, liittyy teollis- ja tekijänoikeuksien rikkomiseen. Taloudellinen ulottuvuus taas liittyy menetettyihin tullimaksuihin ja arvonalisäveroon, jotka ovat tärkeä osa yhteisön talousarviota eli Euroopan unionin omia varoja.

Ongelman taloudellinen ulottuvuus on ilmiselvää. Väärennetyt tuotteet vahingoittavat yhteisön yritysten kilpailukykyä ja sen myötä työllisyyttä. Kaikkein huolestuttavinta on, että ongelma uhkaa kuluttajien terveyttä ja jopa henkeä. Arvoisa komission jäsen, kauppakumppaniemme kanssa toteuttamiemme toimien vauhdittaminen on tosiaankin yksi vaihtoehto. Sanoisin, että väärentämistä ja piratismia koskevan yhteisön seurantakeskuksen perustaminen ja ”made in” -valmistusmerkinnän hyväksyminen olisivat myös oikeansuuntaisia askeleita.

Arvoisa komission jäsen, vaikka ette vastaakaan kyseisestä alasta, haluaisin todeta teille ja muistuttaa parlamentin jäseniä siitä, että vaatetustekstiilituotteiden tuontia koskevat määrälliset rajoitukset on kumottu. Ollessani Kreikan parlamentin jäsen omassa vaalipiirissäni suljettiin tehtaita ja tuhannet työntekijät jäivät työttömiksi. Tätä ei edeltänyt tulliyhteistyö maahantuovien valtioiden kanssa, minkä komissio on myöntänyt. Tulliyhteistyötä tehtiin vasta tapahtuneen jälkeen, ja Euroopan unioni maksaa sen vakiinnuttamisesta. Se johtui teidän epähuomiostanne. Se johtui komission epähuomiosta. Tarkistimme sokerialaa koskevaa järjestelyä, ja ne, jotka rikastuivat, olivat virallisten tilastojen mukaan monikansalliset sokerinvielijäyhtiöt, eivät köyhien kehitysmaiden tuottajat.

Arvoisa komission jäsen, en kannata ulkomaailmalta sulkeutunutta yhteisöä. Kannatamme maailmalle avointa yhteisöä, jossa noudatetaan sääntöjä, periaatteita, avoimuutta ja tasapuolisia pelisääntöjä. Euroopan unioniin tuodaan sosiaalisella ja ekologisella polkumyynnillä tuotettuja tuotteita, eikä Euroopan komissio reagoi siihen mitenkään. Euroopan komissio on hallitsevassa asemassa yhteiseen ulkomaankauppapolitiikkaan nähden. Neuvottelette kolmansien kumppanivaltioiden kanssa ja asetatte yhteistyölle ehdot. Onneksi Lissabonin sopimuksessa muutetaan toimielintenvälisen suhteen edellytyksiä ja Euroopan parlamentti toimii komission kanssa yhteislainsäätäjänä. Tällöin muuttuu myös Euroopan komission ja Euroopan parlamentin välinen yhteistyökulttuuri. Odotamme sen ajan koittavan.

Francisco Assis (PSE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, väärentämisilmiö uhkaa vakavasti Euroopan unionin perustavimpia sosioekonomisia etuja, vaikuttaa haitallisesti yritysten kilpailukykyyn ja työllisyyteen, vaarantaa kuluttajien terveyden ja turvallisuuden sekä vahingoittaa merkittävästi jäsenvaltioita ja koko Euroopan unionia. Tästä johtuu, että ilmiötä on torjuttava tehokkaasti.

Euroopan unioni on erityisen altis väärennyksien haittavaikutuksille siksi, että sen markkinat ovat avoimet, siksi, että Euroopan unioni on maailman toiseksi suurin tavaroiden ja palvelujen maahantuojia ja siksi, että unioni on erikoistunut korkeaa lisäarvoa tuoviin tuotteisiin. Tästä seuraavat kielteiset vaikutukset leviävät

koko taloudelliseen rakenteeseen ja kohdistuvat erityisen voimakkaina pieniin ja keskiisuuriin yrityksiin, jotka ovat luonnostaan huomoinen valmistautuneita tällaisen vakavan uhkan torjumiseen.

Tällaisen erityisen uhkaavan rikollisuuden torjuminen edellyttää yhteistyön lujittamista sekä sisäisesti Euroopan unionissa että ulkoisesti suhteissamme muihin valtioihin tai alueellisiin ryhmittymiin, joihin ongelma myös kohdistuu.

Sisäisesti on toteutettava kahdenlaisia toimia: on yhdenmukaistettava vaihteittain jäsenvaltioiden lainsäädäntöä ja erityisesti niiden rikoslainsäädäntöä sekä lujitettava tulliyhteistyötä. Ottaen huomioon pienten ja keski suurten yritysten erityistilanne, joka on jo tuotu esille, on olennaisen tärkeää kehittää teknisen avun ohjelmia näitä yrityksiä varten, koska ne ovat huomoinen valmistautuneita ongelman ratkaisemiseen. Ne voivat puolustaa oikeuksiaan vain tällä tavalla.

Nykyisiä aloitteita on jatkettava kansainvälisesti laajemmin niin kahden välisillä sopimuksilla kuin kansainvälisen kaupan monenkeskisen sääntelyn laajemmassa yhteydessä. Siten vahvistetaan asemaa, joka WTO:lla voi ja joka sillä täytyy olla tällä alalla riitojenratkaisuelimensä kautta.

Väärentäminen uhkaa taloudellisen ja sosiaalisen organisaatiomallimme perustaa. Väärentäminen vaarantaa tutkimukseen ja innovaatioihin sijoittamisen, vähentää älykkyyden ja koulutuksen arvoa, kannustaa järjestäytyneitä rikollisuutta ja heikentää selvästi oikeusvaltion periaatetta. Tämän vuoksi kaikkien EU:n jäsenvaltioiden on ehdottomasti torjuttava väärentämistä.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, väärentäminen on taloudellinen, sosiaalinen ja terveyteen kohdistuva uhka, jonka laajuutta usein mielestäni aliarvioidaan. Joidenkin arvioiden mukaan kolmasosa Antwerpeniin tai Rotterdamiin konteissa saapuvista tuotteista on väärennettyjä. Sanoin tosiaan ”kolmasosa”, ja se on virallisten yksikköjen arvio asiasta.

Totean suoraan – kiertelemättä ja kaartelematta – että olen todella pettynyt Euroopan parlamentin ehdotuksiin ja tämäniltaiseen keskusteluun. Olen kerrankin pettyneempi parlamenttiin kuin komissioon tai neuvostoon, koska komissio ja neuvosto ovat tältä osin hoitaneet omat tehtävänsä.

25. syyskuuta 2008 julkaistu toimintasuunnitelma, 25. marraskuuta 2008 järjestetty seminaari ja ehdotukset, joita komission jäsen Barrot juuri esitti komission puolesta, ovat todellisia toimia, eivät pelkkää sanahelinää. Arvoisa komission jäsen, totean yksinkertaisesti pitäväni esimerkiksi todella tärkeänä, että seurantakeskus aloittaisi toimintansa vuoden 2009 alkupuoliskolla ja että parlamentti hyväksyisi neuvoston hyväksymän markkinavalvontaa koskevan asetuksen.

En puhu tässä yhteydessä jäsen Sustan esittämästä vaihtoehtoisesta päätöslauselmaesityksestä, josta emme valitettavasti aio keskustella. Puhun hänen mietinnöstään. Se on aivan liian heikko ja arasteleva, siinä ei oteta kantaa alkuperämerkintöihin tai seurantakeskukseen ja vaietaan teollis- ja tekijänoikeuksien suojelusta. Mainitsette ACTA-sopimuksen ja toteatte, että se on hyväksyttävä, mutta katsotte, että meidän ei pitäisi käyttää keinoja, joita sen täytäntöönpano edellyttää. Lisäksi on todettava, että olin ällistynyt kuullessani kahden ruotsalaiskollegani lausunnot, joista sai sen käsityksen, että uhkana eivät ole väärennykset vaan väärennyksien torjunta.

Hyvät parlamentin jäsenet, olemme täysin hakoteillä, jollemme toteuta toimia päättäväisemmin. Tarkastelemme asiaa ikään kuin kyse olisi enintään vähäpätöisestä taloudellisesta toiminnasta, vaikka se voisi merkitä teollisuutemme loppua, nopeasti kehittyvistä maista kotoisin olevien työntekijöiden laajamittaista hyväksikäyttöä – mitä ei pidä unohtaa – ja lopulta kuluttajien kannalta yleistä turvattomuutta. Meidän on toimittava!

Małgorzata Handzlik (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, minun ei tarvitse muistuttaa täällä läsnä olevia ja keskusteluun osallistuvia henkilöitä väärennetyihin tuotteisiin liittyvistä vaaroista. On paljon tapauksia, joissa väärennetyt tuotteet uhkaavat kuluttajien terveyttä tai jopa heidän henkeään, eikä ole tarpeen syventyä tähän enempää. Riittää, kun totean, että ylellisyystuotteiden ja CD-levyjen lisäksi väärennetään myös lääkkeitä, lapsille ja aikuisille tarkoitettuja kulutustuotteita ja autonosia. Ne aiheuttavat usein turvallisuusuhkia eivätkä niiden aikaansaamat menetykset vaikuta ainoastaan pk-yrityksiin.

Tuotteiden väärentämiseen osallistuvat ihmiset ovat rikollisjoukkojen jäseniä. Heidän toimensa ovat osa erittäin tuottoisaa liiketoimintaa, jota meidän on pyrittävä torjumaan. Tästä syystä on toteutettava yhteisiä toimia tull- ja verotus alalla, mutta on myös tehtävä tiivistä hallinnollista yhteistyötä jäsenvaltioiden välillä, missä on tällä hetkellä mielestäni toivomisen varaa.

Vain Euroopan komission toimet, joilla estetään väärennetyjen tupakoiden salakuljetus, ovat myönteisiä esimerkkejä tällaisesta yhteistyöstä. Toivoisin, että alalta saamiimme kokemuksia sovellettaisiin torjuttaessa muita väärennetyjä tuotteita. Väärentämistä koskeva ongelma kuuluu joidenkin komission pääosastojen toimivaltaan. Olisi hyvä ajatus perustaa pääosasto, joka olisi vastuussa näistä asioista, ja määritellä sen toimivaltuudet.

Parlamentin tarkasteltavana on niin sanottuja jäljitelmätuotteita koskeva kirjallinen kannanotto, jonka laatimiseen osallistuin itseen. Monia alkuperäisiä tuotteita kopioidaan jäljitelmätuotteilla. Usein on epäselvää, minkä lainsäädännön nojalla olisi toteutettava oikeustoimia jäljitelmätuotteita tuottavia tahoja vastaan, eli onko sovellettava epäoikeudenmukaista kilpailua vai teollis- ja tekijänoikeuksia koskevaa lainsäädäntöä. Lisäksi jäljitelmätuotteita ostavat kuluttajat luulevat usein virheellisesti, että tuotteet ovat merkkituotteita. On vaikea määritellä ongelman laajuutta yhteisön markkinoilla.

Tästä syystä kysyn komissiolta, aikooko se vastata pyyntöömme ja teettää tutkimuksen jäljitelmätuotteiden tulvasta ja osuudesta sisämarkkinoilla.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, erityisen suuri osa Internetissä tai laillisen tuotantoketjun välityksellä myydyistä väärennetyistä tuotteista on lääkeväärennöksiä. On selvää, että tämä vaarantaa niiden potilaiden hengen, jotka tietämättään syövät väärennetyjä lääkkeitä. Niitä valmistetaan tehtaissa tai työpajoissa, joissa ei noudateta hyvän valmistustavan sääntöjä, eivätkä lääkkeet monessa tapauksessa sisällä vaikuttavan lääkeaineen hitustakaan. Puheenjohtaja Kovács ilmoitti äskettäisessä julkilausumassa, että tarkastuksissa, joita tulliviranomaiset ovat tehneet Euroopan unionin jäsenvaltioissa kuluneiden kahden kuukauden aikana, löytyi yli 34 miljoonaa antibiootti-, syöpä- ja muuta väärennettyä lääkettä. Arvoisa komission jäsen, Euroopan unionin olisi kenties nyt aika avata lääkevientä valvovia toimipisteitä esimerkiksi Kiinassa ja Intiassa Yhdysvaltain elintarvike- ja lääkeviraston esimerkkiä noudattaen; se avasi nimittäin tällaisia toimipisteitä viime kuussa. Tiedättehän, että jollei näiden valtioiden lääkevirastoja velvoiteta tekemään yhteistyötä kanssamme, on mahdotonta valvoa Intiassa sijaitsevia 3 000:ta lääketehdasta ja Kiinassa sijaitsevia 12 000:ta tehdasta.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Arvoisa puhemies, on selvää, että väärennetyjen tuotteiden ja piratismien ongelmasta on viime aikoina tullut keskeinen kysymys kansainvälisen kaupan alalla.

Euroopan unioni, joka on maailman toiseksi suurin maahantuoja, on erityisen altistunut pääasiassa Aasian maista lähtöisin olevien väärennetyjen merkkituotteiden, lelujen tai lääkkeiden tulvalle. On syytä korostaa, että ilmiö on paljon laajempi ja sillä on paljon vakavampia seurauksia kuin voimme kuvitellakaan. Yhteisön markkinoille saapuvat tuotteet, joiden valmistuksessa ei ole noudatettu teollis- ja tekijänoikeuksia, ovat yleisesti ottaen huonolaatuisempia ja tästä syystä usein myös huomattavan paljon edullisempia kuin alkuperäiset tuotteet. Niinpä kuluttajat pitävät taloudellisista syistä parempana ostaa väärennetyjä tuotteita.

Väärennetyjen tuotteiden valmistus ja piratismi ovat varkauksia, minkä vuoksi tuen kaikkia aloitteita niiden torjumiseksi. Olen erityisen huolestunut ilmiön laajentumisesta viime aikoina. Tästä syystä on toteutettava päättäväisiä toimia yhteisössä mutta myös WTO:n kehityksessä. Emme saa antaa näiden ihmisten ryöstää meitä joutumatta siitä vastuuseen.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. - (FR) Arvoisa puhemies, totean ensinnäkin tietysti kuunnelleeni hyvin tarkasti kaikkia puheenvuoroja. Raportoin niistä kollegalleni McCreevylle, joka on sisämarkkina-asioista vastaava komission jäsen.

Parlamentilla on mielestäni hyvä käsitys ilmiön ja sen vaikutuksien vakavuudesta. Jäsen Toubon muistutti meille, että kyse on taloudellisesta, sosiaalisesta ja terveyteen liittyvästä uhasta. On selvää, että samalla kun Euroopan unioni on avoin kaupankäynnille, se ei voi sallia sitä, jollei perussääntöjä noudateta ja jos kuluttajille aiheutuu haittaa. Tästä syystä on tosiaan toteutettava toimia, ja muistutan teitä eräistä seikoista.

Ensinnäkin – ja osoitan sanani erityisesti jäsen Toubonille – komissio perustaa keväällä 2009 väärentämisen ja piratismien eurooppalaisen seurantakeskuksen. Seurantakeskuksessa laaditaan tilastoja väärentämisestä ja piratismista sisämarkkinoilla.

Seurantakeskuksen olisi määriteltävä haavoittuvassa asemassa olevat maantieteelliset alueet ja paljastettava väärennetyjä tuotteita myyvillä verkkosivustoilla käytävä laiton kauppa. Seurantakeskuksen olisi myös organisoitava jäsenvaltioiden välistä hallinnollista yhteistyötä ja tiedonvaihtoa sekä lisättävä kuluttajien tietoisuutta, kuten jäsen Martin totesi. Seurantakeskuksen tehtävä on todella merkittävä.

Muilta osin on totta, että komissio teki rikosoikeudellista säännöstöä koskevan ehdotuksen vuonna 2006 ja että parlamentti tukee meitä asiassa, mutta neuvosto ei ole toistaiseksi toteuttanut toimia säännöstön hyväksymiseksi.

Tässä yhteydessä yhteistyön olisi katettava tulliviranomaiset mutta myös poliisi- ja oikeusviranomaiset sekä yleisesti kaikki ne, joilla on valtuudet toteuttaa väärentämistä ja piratismia koskevia seuranta- ja valvontatoimia.

Totean niille, jotka korostivat tarvetta merkitä tuotteiden alkuperä, että olemme ehdottaneet ”made in”-merkinnän käyttöön ottamista, mutta neuvosto ei ole vielä hyväksynyt asiaa. Euroopan unionin ei todellakaan pitäisi arastella merkitsemistä, koska kuluttajat voivat sen avulla tehdä päätöksiä ja välttyä joutumasta sellaisten käytäntöjen uhreiksi, jotka ovat täysin kaikkien sääntöjen vastaisia.

Lisään, että ACTA-sopimusta ei voida syyttää siitä, että siinä mennään pidemmälle kuin Euroopan unionin nykyisessä teollis- ja tekijänoikeuksien täytäntöönpanoa koskevassa järjestelyssä, eikä varsinkaan siitä, että siinä rikotaan perusvapauksia tai henkilötietojen suojaa. ACTA-sopimus sisältyy edelleen Euroopan unionin nykyisen järjestelyn kehikseen.

Kiitan joka tapauksessa parlamenttia komission tukemisesta pyrittäessä tehokkaasti torjumaan väärentämistä. Panemme mietinnön merkille samoin kuin Euroopan parlamentin halun torjua tehokkaasti tätä järjestelmää.

En varmastikaan ole vastannut kaikkiin kysymyksiin. On myös tuotteita, joita voidaan kuvailla samankaltaisiksi tuotteiksi; tältäkin osin tarvitaan sääntöjä, joiden ansiosta voidaan torjua kokonaisuudessaan tuomittavaa kuluttajien väärinkäyttöä. Tämän halusin lopuksi sanoa. Voitte olla varmoja siitä, että kaikki tänä iltana esitetyt kannanotot tuodaan komission jäsenten tietoon, koska on jälleen kerran kyse monitahoisesta asiasta, joka edellyttää, että komissio toteuttaa monenlaisia toimia ja että neuvosto ja parlamentti sitoutuvat siihen vankkumatta.

Puhemies. – (EL) Yhteiskeskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna 18. joulukuuta 2008.

20. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

21. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 23.40.)